

וז' חמש מגלות בקריא וע' תמאן יצ'
ולא בקי לה חק וכל מן
ערעריה אנבת קנת)
חכמים
בכון הקורא
בו וג'
ושלם

[illegible]

האדר [illegible] עם ולדיהי
חמש מגלות תרגום [illegible]
מציאתן [illegible]
[illegible] ושתה
[illegible]
אנו [illegible]

[illegible]

זכות [illegible] לדוד

אבגד הוזחט

9

שיר השירים אשר לשלמה׃ שירין ותשבחן דאמר שלמה
נביא מלכא דישראל ברוח קדשא קדם רבון כל עלמא יי׳ עסרתי
שירתא אתאמרן בעלמא והדא שירתא משבחא מן כולהין׃
שירתא קדמיתא אמר אדם בזמן דאשתביק ליה חוביה
ואתא יומא דשבתא ואגין עלוהי פתח פומיה ואמר מזמור
שיר ליומא דשבתא׃ שירתא תנייתא אמר משה עם בני
ישראל בזמן דבזע להון מרי עלמא ית ימא דסוף פתחו כולהון
פומהון כחדא ואמרין שירתא דהכין כתיב אז ישיר מ...
ישראל׃ שירתא תליתיתא אמרו בני ישראל בזמן דאתיהבת
להון בירא דמיא דהכין כתיב בכין ישבח ישראל ית שבחתא׃
שירתא רביעיתא אמר משה כד אתא למפטר מן עלמא
ואוכח בה עמא בית ישראל דהכין כתיב אציתו שמיא ואמליל׃
שירתא חמישיתא אמר יהושע בר נון כד אגיח קרבא בגבעון
וקמו ליה שמשא וסיהרא תלתין ושית שעין ופסקו מלמימר
שירתא פתח פומיה ואמר שירתא דהכין כ... בכין שבח יהושע
קדם יי׳ שירתא שתיתיתא אמרו ברק ודבורה ביומא דמסר
יי׳ ית סיסרא וית משריתיה ביד בני ישראל דהכין כתיב ושבחת ד

דבורה וברק בר אבינועם׃ שירתא שביעתא אמרת חנה
בזמן דאתיהיב לה בר מן קדם יי׳ דהכין כתיב וצליאת חנה ברוח
נבואה׃ שירתא תמיניתא אמר דוד מלכא דישראל על כל
נסא דעבד ליה יי׳ פתח פומיה ואמר שירה דהכין כתיב ושבח דוד
בנבואה קדם יי׳׃ שירתא תשיעיתא אמר שלמה מלכא דישראל
ברוח קודשא קדם רבון עלמא יי׳׃ שירתא עשיריתא עתידין
למימר בני ישראל בעדן דיפקון מן גלותהון דהכין כתיב ומפרש
על ידי ישעיה שירה הדין יהי לכון לחדוא כלילא יתקדש חגא
דפסחא וחדות לבא כעמא דאזלין לאתחזאה קדם יי׳ תלת זמנין
בשתא במיני זמר וקל טבלא למיעל לטורא דיי׳ למפלח
קדם תקיפא דישראל׃ תשבחת תשבחתא די לסימאני ישקני
מנשיקות פיהו כי טובים דדיך מיין׃ אמר שלמה נביא בריך
שמיה דיי׳ דיהב לן אוריתא על ידוי דמשה ספרא רבא דכתיבא
על תרין לוחי אבנא ושיתא סדרי משנה ותלמודא בפרשאותי
ומלל עמן אפין באפין כגבר דנשיק לחבריה מן סגיאות
חיבתא דחביב יתנא מן שבעין אומיא׃ ילעין קבל פא׳
לאן מודתך אבר מן מורות כמוי׃ לריח שמניך טובים שמן

תורק שמך על כן עלמות אהבוך׃ לקל נסך גבורתך דעבדת
לעמך בית ישראל זעו כל עממיא דשמעו ית שימע גבורתך
ואתותך טביא ושמך קדישא אשתמע בכל ארעא דהוא
בחיר ממשח רבותא דהוא מתרבא על רישי מלכין וכהנין
ובגין כן רחימו צדיקיא למהך בתר אורח טובך בדיל דיחסנון
עלמא הדין ועלמא דאתי׃ אשתקת לשמים ראיתה אדהאנך
אחסנה וטיב אסמך כטיב דהון ניצן מרווק צאפי לדרך
אחבוך אתאדרתי׃ משכני אחריך נרוצה הביאני המלך חדריו
נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך׃ כד
נפקו בית ישראל ממצרים הות מדברא שכינת מרי עלמא
קדמיהון בעמודא דעננא בימאמא ובעמודא דאישתא בליליא
אמרו צדיקי דרא ההוא קדם רבון כל עלמא נגודנא בתרך
ונהי רהטין בתר אורח טובך וקריביתן לשפולי טורא דסיני
יהבלן אוריתך מן גנזך ונחדי בעסרין ותרתין אתין דמתכתבא
בהון ונהי דכירין יתהון ונרחים ית אלהותך ונהי מתרחקין
מבתר טעות עממיא וכל צדיקיא דעבדין דתקין קדמך יהון
דחלין מנך ורחמין ית פקודך׃ סוקנו וראף נואער אדכרנ׃

אהבוך ג׳ סימנ׳ ועל עבדיו אהבוך על כן עלמות מישרים יהבינו׳ ... מעקרי ...
כנראות ... משכני אחריך הביאני אל ביתיין

למלך לדורה נסר ונפרח בך נדכר ודידך צדי יהו אכיר מן
כמר עלי דלך למסתקימין אתבוני שחורה
אני ונאוה בנות ירושלם כאהלי קדר כיריעות שלמה׃ כד
עבדו עמא בית ישראל ית עגלא אתקדרו אפיהון כבני כוש דשרין
במשכני קדר וכד תבו בתיובתא ואשתביק להון סגא זיו יקרא
דאפיהון כמלאכיא ועל דעבדו יריעתא למשכנא ושרת ביניהון
שכינתא דיי ומשה רבהון סליק לרקיעא ויהב שלמא ביניהון
ובין מלכא יאנא סודרא ומליחה תקול בנפת מדי טנ׳ לאם כאכבו
עליה ששקאן סרימאן אל תראוני שאני שחרחרת
ששזפתני השמש בני אמי נחרו בי שמוני נטרה את הכרמים
כרמי שלי לא נטרתי אמרת כנשתא דישראל קדם לעממיא
לא תבזון יתי על דאנא אוכמתא מנכון על דעבדית כעובדי
וסגידית לשמשא ולסיהרא דנביאי שקרא אנון דגרמו לתקוף
תקוף רוגזא דיי עלאי ואלפינון למפלח לטעותהון ולמהך
בנימוסיהון ולמרי עלמא דהוא אלהי לא פלחית ולא אזלית
בארחיה ולא נטרית פקודוהי ואוריתיה לא נטרית מן
אנא מסודר פון לשמשא קדם אשתבחת ובני אמי תו

[illegible]

צ״ירתני אחסין כרום נירי כמא כרמי דילי לא אחפצתי הגידה
לי שאהבה נפשי איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה
אהיה כעטיה על עדרי חבריך. כד מטא זמנה דמשה נביא
למפטר מן עלמא אמר קדם יי גלי קדמך עמא הדין עתידין למחב
ולהלכא בגלותא כען חוי קדמי איכדין יתפרנסון ואיכדין ישרון
ביני עממיא דקשיא גזירתהון כחמתא וכשרבי שמשא דטיהרי
בתקופת תמוז ולמא דין יהון מטלטלין ביני עדרי בני עשו
וישמעאל דמשתפין לך טעותהון לחבראי. אלכרני יא מ׳׳ן
אחבת נפסי אין תרעא אין תרבץ פי אלט׳הירה באסלמה לאכון
כאלמשתמר עלי קטעאן אצחאבך. אם לא תדעי לך היפה
בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות
הרעים. אמר קדשא בריך הוא למשה נביא. בעיא לך למחזי
בגלותא כנשתא דישראל מתילא לרביא שפירתא תשפי יהי
רחים לה כד תהי מהלכא באורחן דצדיקיא ותהי מסדרא
צלותהא על פום ברזילהא ומדברי דרהא ותהי מאלפא לבנהא
דמתילין לגדיי דעזין למהך לבי כנשתא ולבי מדרשא ובזכו הא
זכוותא יהון מתפרנסין בגלותא עד זמן דאשלח להון מלכא

משיחא ויהי מדבר יתהון בניח על משכניהון הוא בית מקדשא
דבנא להון דוד ושלמה רעותא דישראל׳ אן לם תערפי לך יא גמילה
פי אלנסא אכרגי לך פי אתאר אלגנם וארעי גדיאתך עלי מסאכן
אלרעאה׃ לססתי ברכבי פרעה דמיתיך רעיתי׃
כד נפקו ישראל ממצרים רדפו פרעה ומשריתיה בתריהון בסוסין
ובפרשין והות אורחא סגירא להון מן ארבע סטריהון מן
ימינא ושמאלא הוא מדברא דמליין חיוון קלן ומבתריהון פרעה
רשיעא ומשריתיה ומן קדמיהון הוא ימא דסוף מא עבד קודשא
בריך הוא אתגלי בגבורתיה על ימא ונגיב ית ימא וית
טינא לא נגיב אמרו רשיעיא וערבאין נוכראין דביניהון ית ימא
יכול לנגבא וית טינא לא יכול לנגבא מה היא שעתא תקוף
רגזא דיני עליהון ובעא לשנקותהון במוהי דימא הא כמא
דאשתנקו פרעה וסוסוותיה ורתכוהי ופרשוהי אלולי משה נביא
דפרס ידוהי בצלו קדם יי ואתיב רגזא דיי מנהון ופתח הוא וצדיקי
דרא ית פומהון ואמרו שירתא ועברו בגו ימא ביבשתא בגין
זכותא דאברהם יצחק ויעקב רחימא דיי׃ לפרס פי רכבאן
פרעון שבהתך יא צאחבתי׃ נאוו לחייך בתורים צוארך

סמני הסימני צ חס בלוי קטן עם שמני נטרה שהברותים׳

בְּחַרוּזִים׃ כד נפקו בית ישראל למדברא אמר יי למשה מאי עמא
הדין לאתחזאה להון פתגמי אוריתא ויהון כזממין בליסתהון דלא
יעדון מן אורחא טבא הי כמא דלא עדי סוסיא דזממא בליסתיה
וכמא מאי קדלהון לסובלא נר פקודי ויהי עלויהון כנירא על תורא
דהוא חריש בחקלא ומפרנס יתה וית מריה׃ חסנא כרין בצשמאך
וענקך בצורז׃ תורי זהב נעשה לך עם נקדות הכסף׃ בכין
אתאמר למשה סק לרקיעא ואתין לך תרין לוחי אבנא חציבין
ממפר כרסי יקרי בהיקן כדהב טב מסדרין בשטין כתיבן באצבעי
גליף בהון עסרתי דבירא זקיקין יתיר מן כסף למזוקק שבע
אמנין שבעה דסכום עטטין מתפרשין בהון ארבעין ותשע אפין
ואיתנון על ידך לעמא בית ישראל׃ שמאריך אזהב כעמר לך
מעא אקראט אפיה׃ עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו׃ ועד דהוה
משה ובחון ברקיעא לקבלא ית תרין לוחי אבנא ואוריתא וית
תפקידתא קמו רשיעי דרא ההוא וערבובין דביניהון ועבדו עגל
דדהב וסרין עובדיהון וכפק להון שום ביש בעלמא דמן קדמת
דנא הוה ריחהון נדיף בכל עלמא ובתר כן סרין כנרדא דריחיה
ביש להדא ונחת מכה נש סגירון על בסריהון׃ מא דאם אמרך

תורי [illegible] ובאוזנה כתור תורי זהב [illegible] יתור נשתנו בארצם

פי אתבאעה ורסי אעטא ראיחתה׃ צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי
יָלִין׃ אמר יי למשה איזיל חות ארום חבילו עמא פסק מני
ואשיצינון בכין תב משה ובעא רחמין קדם יי ודכיר יי להון עקידת
יצחק דכפתיה אבוהי בטור מוריה על מדבחא ותב יי מרגזיה
ואשרי שכינתיה ביניהון כמלקדמין׃ צרה אמסך כלילי בין תדיי
יבית׃ אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גֶּדִי׃ הא בכין נחת משה
מן טורא ותרין לוחי אבנא בידיה ובגין חובי ישראל אתיקרו
ידוהי ונפלו ואתברו בכין אזל משה ושף ית עגלא ובדר ית
עפריה לנחלא ואשקי ית בני ישראל וקטל ית כל מן דאתחייב
קטול וסליק זמנא תניינא לרקיעא וצלי קדם יי וכפר על בני
ישראל בכין אתפקד למעבד משכנא וארונא ביה בשעתא אוחי
משה ועבד משכנא וית כל מנוהי וית ארונא ושוי בארונא תרין
לוחיא אחרנין ומני ית בני אהרן כהניא למקרב קרבנא על
מדבחא ולנסכא ית חמרא על קרבנא ומנין הוה להון חמרא
הלא אנון במדברא לא אתר כשר לבית זרע ואף לא תינין
וגפנין ורמונין אלא הוו אזלין לכרמי עין גדי ונסבין מתמן
אתכלין דענבין ועצרין מנהון חמר ומסבין יתיה על מדבחא

רבעות היכא דאמרא חדי ענקוד אחנא כלילי לי פיכרוס עין
גדי׃ הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים׃ כד
עבדין בית ישראל רעותא דמלכהון הוא משבח יתהון בפמליא
דמלאכיא קדישיא ואמר כמא יאי ברתי חביבתי כנשתא דישראל
בזמן דאנת עבדא רעותי ועסיקא בפתגמי אורייתי וכמה תקנין
עובדיך ועיניך כגוזלין בני יונתא דמתכשרין לאתקרבא על
מדבחא׃ הואך גמילה יא צאחבתי הואך גמילה עינאך כעיני
אלחמאם׃ הנך יפה דודי אף נעים אף ערשנו רעננה׃ אתיבת
כנשתא דישראל קדם רבון עלמא וכן אמרת כמא יאיא שכינת
קודשך בעדן דאנת שרי ביננא ומקביל צלותנא ובעדן דאנת
משרי בפריינא חיבתא ובננא סגין כאילן דנציב על עינא דמיא
די עונפיה שפיר ואנביה סגי׃ והואך גמיל יא ודידי ותם לדיד
וסרירנא ריאן׃ קורות בתינו ארזים רחיטנו ברותים׃ אמר
שלמה נביא כמא יאי בית מקדשא דיי דאתבני על ידוי מן
קיסי גולמיש אבל יתיר יהא בית מקדשא דעתיד לאתבנאה
ביומי משיחא מלכא דכשורוהי יהוון מן כראתי וסאגי ושורביני׃
ביותנא ארז ואחואצנא שרבין׃ אני חבצלת השרון שושנת

העמקים. אמרת כנשתא דישראל בזמן דמרי עלמא משרי
שכינתיה בינאי אנא מתילא לנרגיס רטיב מגינתא דעדן
ועובדוהי יאין כורדא דבמישר גינתא דעדן. אנא נרגס אלסהל
סוסנה אלמרוג. כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין הבנות. ואי
הוה מסליק שכינת קודשא מנאי אנא מתילא לורדא דמלבלא
בינו סלויא דנעיצא עופלא ובדיען הידין אנא נעיצא ובזיען
מבזילן ביישין בגלותא ופלכי עממיא. כאלסוסנה בין אלשוך כדאך
צאחבתי בין אלבנאת. כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים
בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי. הא כמא דיאי
מטרונא ומשבח ביני אילני סרק וכולי עלמא מודעין יתה
כן ריבון עלמא יאי ומשובח ביני מלאכיא בשעת דאתגלי על
טורא דסיני בזמן דיהב אוריתא לעמיה בה היא שעתא בטלו
שכינתיה רגגית למיתב ופתגמי אוריתיה בסימן על מוריגי
האגר קודי נטירין לעלמא דאתי. כאלתפאח בין עידאן אלשגרי
כדאך צאחבי בין אלבנין פי צלה אנעמת וגלסת ותמרה חלו
פי חנכי. הביאני אל בית היין ודגלו עלי אהבה. אמרת כנשתא
דישראל אעיל יתי לבי מתיבה מדרשא דסיני למילף אוריתא

מפום משה רבא וטיקס פקודוהי קבילית עלאי בחינדתא
ואמרית כל דיפקיד ייי אעביד ואשמע: אדכרני ית אלמר
ומרכזה על מחנהי: סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים
כי חולת אהבה אני: ובשען דשמעית ית קליה דמתמלל מגו
שלהובית אישתא רעית ורתעית בתראי מן רתיתא בכין
קריבית לות משה ואהרן ואמרית קבילו אתון ית קל
פתגמא דקודשא בריך הוא מגו אישתא ואעילו יתי לבי
מדרשא וסעודו יתי בפתגמי אוריתא דעליהון אתבסיס
עלמא והבו רדידין על צוארי מפרש מליא קדישין דמתקן
על מוליגי בתפוחי גנתא דעדן ואנא עסיקא בהון מא אם
תסי בהון אסוס מרעית חבלתא אנא: אסכדוני בצקנאי
ארפדוני באתפאפיה אנא מריעה מן אהבי: שמאלו תחת
לראשי וימינו תחבקני: כד הוי עמא בית ישראל אזלין במדברא
הוו ענני יקרא מסחרן להון מארבע רוחי עלמא בגין דלא
ישלוט בהון שרבא ושמשא ואף לא מטרא וברדא וחד
מלעילהון דהוא מסוכך יתהון הי כמא דמסוכך תרבינא
ית ינקא בעטפיה וחד הוה רהיט קדמיהון מהלך תלתא

יומין למכבא טוריא ולמדרי מישרא וקטיל כל חיוון קלן
ועקרבין די במדברא והוה אליה להון אתר כשר למבת בגין
חהזה עטיקין באולפן אוריתא דאתיהיבת להון ביד ימינא דייי
פאדי בשמאלה תחת ראשי וימינה תעאנקני · השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם
תעוררו את האהבה עד שתחפץ · בתר כן אתאמר למשה
בנבואה מן קדם יי למשלח אזגדין לאללא ית ארעא דכנען
וכד תבו מאללא ואפיקו שום ביש על ארעא דישראל
ואתעכבו ארבעין שנין במדברא פתח פומיה משה רבהון
דישראל וכן אמר אשבע יתכון כנשתא דישראל דלא תזידון
למסק לארעא דכנען עד דיהי רעוא מן קדם יי ויסופון כל
אנשי קרבא למחמת מגו משריתא הי כמא דעבדו אחיכון
בני אפרים דנפקו קדם תלתין שנין ממצרים עד לא מטא
קצא ונפלו ביד פלשתאי דיתבין בגת וקטלו יתהון אלהין
אוריכו עד זמן ארבעין שנין ובתר כן ייעלון בניכון ויחסנון
יתה · אקסמת עליכם יא כנאת מדינה אלקדס באלצבא
או באיאיל אלצחרא אן לם תצהרי ותנבהי אלמחבה אלי אן תרידי ·

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות
אמר שלמה מלכא בעדן דהוו פלחין עמא בית ישראל במצרים
סליקת קבילתהון לשמי מרומא הא בכן אתגלי יקרא דיי
למשה על טורא דחורב ושדר יתיה למצרים למפרק יתהון
מגו דחוק מרות מצראי ומטא על קצא בכן דכותא דאבהתנא
דמתילין בטוריא ושור על זמן שעבודא מאה ותשעין
שנין על צדקתא דאימהתן דמתילין בגבעתא יצות מחבי
דודי קדם מתעפר עלי אבכא מתקפז עלי עלואבי דומה
דודי לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו
ג משגיח מן החלונות מציץ מן החרכים אמרת כנשתא
הל דישראל בזמן דאתגלי יקרא דעלמא במצרים בליליא דפיסחא
וקטל כל בוכרא רכיב על חזיזא קלילא ורהט כטביא
וכאורזילא דאזלא ואגין על בתיא דאנן תמן ואתעתד בתר
אשיאתא ואשגח מן כואתא ואסתכל מן חרכיא וחזא דמא
דניכסא דפסחא ודמא דגזירת מיהולתא דחקיק על תרעא
וחש מן שמי מרומא וחס וחזא לעמיה דאכלין ית נכסת
חגא טוי נור על תמכה ועלשין ופטיר וחס עלן ולא יהב

החלונות ג חג בלי ... כי החלונות האלה והחלונות ... משגיח מן החלונות

רשותא למהך מהכא להכא כבי שבה ודידי לצביאו גפר
אלאיאיל הודי הו ואקף ורא חיטאננא מתטלע מן אלטאקאת
מזהר מן אלכואת· ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי
ולכי לך· ובעדן עפרא אתיב רחמי ואמר לי קומי ליך
כנשתא דישראל רחימתי מלקדמין ושפירת עובדין איזילי
נפקי מן שעבוד מצראי· אבתדא ודידי וקאל קומי יא צאחבתי
ואמצי לדי· כי הנה הסתו עבר הגשם חלף הלך לו· ארום
זמן שעבודא דדמי לסתוא פסק ושנא דאמרית לאברהם
ביני פלגיא אתקטעו ומרות מצראי דמתיל למטרא טריטא
חליף ואזל ולא תוספון למחזיהון עוד עד עלמא· אן הדי
אלשתא קד גאז ואלגית מצא ואנטלק לסבילה· הנצנים נראו
בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו·
ומשה ואהרן דאתמתילו לדולבי תמר אתחזו למעבד נסין
בארעא דמצרים ועדן קטוף בכוראי מטא וקל רוחא
דקודשא דפרקנא דאמרית ליה ואף ית עמא דישתעבדון
בהון זנין אלא ובתר כן יפקון בקנינא סגי ובען למעבד
מא דקיימית ליה במימרי· אלנואר נצח פי אלארץ וקרת

לך דכת׳ לכי ב׳ וסימנה׳ קומי ל׳ מנה יש לכי בביתך ושני לכי רעיתי יפתי ·

אזהאר קד דנת ונות אשפכן סמע פי בלאדנא׃ הַתְּאֵנָה חָנְטָה
פַגֶּיהָ וְהַגְּפָנִים סְמָדַר נָתְנוּ רֵיחַ קוּמִי לָכִי רַעְיָתִי יָפָתִי וּלְכִי לָךְ׃
כנשתא דישרא׳ דמתילא לבכורי תינן פתחת פומה ואמרת
שירתא על ימא דסוף ואף עולימיא ויונקיא אשבחו למרי עלמא
בלישנהון ומן יד אמר להון מרי עלמא קומי ליך כנשתא דישרא׳
רחימתי ושפירתי קומי ואיזילי ליך מכא לארעא דקיימית
לאבהתיך׃ אלתינה קד עקדת פגהא ואלגפן ואלסמדר קד אעטת
ארואחהא קומי אמציא יא אחבתי יא גמילתי ואנטלקי לך׃
יוֹנָתִי בְּחַגְוֵי הַסֶּלַע בְּסֵתֶר הַמַּדְרֵגָה הַרְאִינִי אֶת
מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעִנִי אֶת קוֹלֵךְ כִּי קוֹלֵךְ עָרֵב וּמַרְאֵיךְ נָאוֶה׃
כד נפק פרעה רשיעא בתר עמא בית ישרא׳ הוות מתילא כנשתא
דישרא׳ ליונתא דסגירא בחגוי טנרא וחויא מעיק לה מגו ונצא
מעיק לה מלברא כדין הות כנשתא דישרא׳ סגירא מארבע
סטרי דעלמא דמן קדמיהון ימא ומן בתריהון סנאה ומן סטריהון
מדברא מליין חיוין קלן דנכתין וקטלין בארסיהון ית בני אנשא
מן יד פתחת פומה בצלו קדם יי ונפקת ברת קלא מן שמי מרומא
ואמרת אנת כנשתא דישרא׳ דמתילא ליונתא דכיא ומטמרא בסגור

בחגוי ג׳ [illegible] בחגוי סלע בחגוי הסלע

חגוי ובהדרוני דריגתא אחזיני ית חזונך וית עובדיך תקנן
אשמיעני ית קליך ארום קליך מערב בצלותא בבית מקדשא
וחזוך שפיר בעובדין טבין׃ יא חמאמתי פי כהף פי סתר אדרגה
ארני מנטרך אסמעני צותך אן צותך עלב ומנטרך חסין׃
אחזו לנו שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו
סמדר׃ בתר דעברו ית ימא אתו עמו על מיא ואתא עליהון עמלק
רשיעא דנטר להון דבבו על עיסק בכורתא וברכתא דשקל
יעקב מן עשו ואתא לאגחא קרבא בישראל דבטילו מפתגמי
אוריתא והוה עמלק רשיעא גניב מתחות גדפי ענני יקרא
נפשתא משבטא דדן ומקטיל יתהון על דהוה בידיהון פיסליה
דמיכה׃ ביהיא שעתא אתחייבו עמא בית ישראל דמתילין לכרמא
לאתקטלא אלולי צדיקי דרא ההוא דמתילין לבסם טבא׃ אנבטו
לנא תעאלב תעלב סגאר מפסדין אלכרום וכרומנא סמאדר׃
דודי לי ואני לו הרועה בשושנים׃ בההיא שעתא הדרו בתיובתא
ואתעתד משה נביא וצלי קדם יי ויהושע משמשניה אזדרז
ונפק מתחות ענני יקרא ועמיה גברי צדיקי דרא דדמיין
בעובדיהון לורדא ואגיחו קרבא בעמלק ותברו יתיה וית עמיה

בשמתא דיש׳ דקטולא ותברא לפתגם דחלבי כלילוי לי ואנא
לה׳ דראשי פי׳ לטוקין׳ עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה
לך דודי לצבי או לעפר האילים על הרי בתר׳ ובזעירות יומיא
עבדו בית ישרא׳ ית עגלא ואסתלקו ענני יקרא דמטללין ע
עליהון ואשתארו מפורסמין ואתרוקנו ית תקון זיינהון דחקיק
בה שמא רבא מפרש בשבעין שמהן ובעא יי׳ לאבדא יתהון
מן עלמא אלולי דאדכר קימא דקיים במימריה לאברהם ליצ׳
ולי׳עקב דהוו קלילין בפולחניה כטביא וכאורזילא דאילא
ותקרובתא דקריב אברהם ית יצחק בטור מוריה ומן קדמת
דנא וקריב קרבנא ופליג יתהון בשוה׳ לאן יכבסט לנהאר חזו׳
לצל דר ואשבה יא ורידי׳ יצבי או גפר לאיש על גבל תיר׳
על משכבי בלילות בקשתי את שאהבה נפשי בקשתיו ולא
מצאתיו וכד הוו עמא בית ישרא׳ דאסתלקו ענני יקרא מטלויהון
וכלילא דקודשא דאתיהיב להון בסיני אתנטילת מנהון
ואשתארו חשיכין כליליא ובעו ית כלילא דקודשא דאסתלק
מנהון ולא אשכחוניה׳ עלי׳ מצגעי בלליר בגית אלד׳ אחבת
נפסי וטלבתה לם אגדה׳ אקומה נא ואסובבה בעיר בשוקים

סב ׳ ו׳ [illegible] ויאמר המלך לדויג סב אתה [illegible] מה לך [illegible] לך דודי
[illegible] ונסו [illegible] ונסו יגון ואנחה [illegible] ונסו הצללים [illegible] ב׳ לשון דמו [illegible] סב דמה לך ברח
דודי [illegible] לשון דם [illegible] ודמי שתק דמי [illegible]

וברחובות אבקשה את שאהבה נפשי בקשתיו ולא מצאתיו׃
אמרין בית ישראל אלין לאלין נקום וניזיל ונסחר למשכן זמנא
דפרסיה משה מברא למשריתא ונתבע אולפן מן קדם יי ושכינה
דאסתלקת מננא והוו אזלין בקרוין ובפליטאתא ובסתוון ולא
אשכחו׃ אקום אלאן ואדור פי אלקריה ואלאסואק ואלרחאב אבתגי
אלדי אחבת נפסי פטלבתה ומא וגדתה׃ מצאוני השמרים
הסבבים בעיר את שאהבה נפשי ראיתם׃ אשכחו יתנא משה
ואהרן וליואי נטרי מטרת מימרא דיי במשכן זמנא דמסחרין
יתיה חזור חזור ושאילית להון על עיסק שכינת יקרא דיי
דאסתלקת מננא אתיב משה ספרא רבא דישראל וכן אמר אסק
לשמי מרומא ואצלי קדם יי מאם יכפר על חוביכון ויש[ר]י
שכינתיה ביניכון כמלקדמין׃ ואצאבוני אלחראס אלדי יחוטו
פי אלקריה פקלת להם אלדי אחבת נפסי ראיתם׃
כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי
אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי׃
כזעיר ציבחר הוה דתבו יי מרוגזיה ופקיד למשה ולמעבד משכן
זמנא דהריונא ואשרי שכינתיה בגויה חושלהון מקרבין ית

[illegible]

קרבנהון ועסיקין בפתגמי אוריתא באדרון בית מדרשא י׳
דמשה ובקטונא דיהושע׳ עד קליל למא גזת ענהם ואדי
קד וגו׳ עד די אחבת נפשי אחדיתה ולא ארפיה עד דאן אדכרתה
לבית אמי ולא כדר ואדתני השבעתי אתכם בנות ירושלים
בצבאות או באילות השדה אם תעירו ואם תעוררו את האהבה
עד שתחפץ׃ כד שמעו שבעת עממיא דבני ישראל עתידין
למחסן ית ארעהון קמו כחדא וקציצו ית אילניא וסתימו ית
מבועי מיא דעדיאו קרויהון ועריקו אמר קודשא בריך הוא
למשה אנא קיימית במימרי לאבהתהון דאעלא ית
בניהון לאחסנא ארע עבדא חלב ודבש יהי כדין אנא
מעליב יתהון ארבעין שנין במדברא ותהי אוריתא מתערבא
בגופיהון ואנון עממין רשיעין יבנון מא דאצדיאו בכין אמר
משה לישראל אשבעית לכון לא תידון למסק לארע כנענאי
עד משלם ארבעין שנין ויהי רעוא מן קדם למסר יתכי
ארעא בידיכון ותהי ארעא כבישא קדמיכון׃ אקסמרת
עליכם יא כנשת מדינה אסלאס בצבא או באיולי צחרי
אן לא תצהרו ותנבהו למחבה די אן תרידי׃

מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימֲרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה ג ו
מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל: כד סליקו בית ישראל מן מדברא ועברו ית
ירדנא עם יהושע אמרין עממי ארעא מא היא דא אומא בחירא
דסלקא מן מדברא מתגמרא מן קטורת בוסמין וסעידא
בזכותא דאברהם דפלח קדם יי בטור מוריה ומתמרקא משח
רבותא בצדקיה דיצחק דאתעקד באתר בית מקדשא
דאתקרי טור דלבונתא ומתעבדין ליה נסין בחסידותיה
דיעקב דאשתדל בגברא עמיה עד מסק קריצתא ואתגבר
מניה ואשתזיב הוא ותריסר שבטין מן הדה צאערה
מן זכריה כאפואר דכאן מתבכרה באמסך ולבאן מן
כל גונא עטארי: הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב ז
לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל: כד בנא מלכא שלמה ית בית מקדשא
דיי בירושלם אמר יי במימריה כמה יאי בית מקדשא הדין
ולמא יאין כהניא בעדן דפרסין ידיהון וקימין על דוכניהון
ומברכין לעמא בית ישראל בשתין אתין דמסירת למשה
רבהון והיא ברכתא מסחרא להון ותקיפו בה ובה מתגברין
ומצלחין כל גברי ישראל הוא אסיר זאי לקרמאן סתין

גברים ל׳ חס ובלשונה גבריו קשת גבריא אך כפלו גברים בתוך שתא בך ואתא שין כי גברים הממה
יהיו כגבורים בוקים עור גברים על׳ חמש ששים גברים׳

גבאר מקתדיר בהא גבאברה ׳ אסרי׳ כלם אחזי חרב מלמדי
מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד בלילות׃ וכהניא וליואי וכל
שבטיא דישראל כולהון כפתגמי אוריתא דמתילין לחרבא
ושקלין וטרין בהון כגברין מגיחי קרבא וכל חד וחד מנהון
חתימת מילא על בסרהון היכמא דאתחתמת בבסריה דאברהם
אבוהון ומתגברין בה כגבר דחרבא חגירא על ירכיה ובגין
כין דחלין מן מזיקיא וטלני דאזלין בליליא׃ כלהם צאבטין
לסיף ומתעלמין למלחמה למר סיפה עלי ורכה מן לפזע
בלילי׃ אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון׃ היכל
קדשא בנא ליה מלכא שלמה מן אילני דמלבנא ושאגי
ושרביני דאיתי מן לבנן דחפא יתיה דהב דכי׃ צנע לה
למלך סלימאן הודג מן עידאן ללבנאן׃ עמודיו עשה כסף
רפידתו זהב מרכבו ארגמן תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלם׃
ובתר דאשלים יתיה ושוי בגויה ית ארונא דסהדותא דהוא
עמודא דעלמא ובגויה תרין לוחי אבניא דהירין מן כסף
מזוקק ושפירין מן דהב טב פרס וטליל עלוהי ית פרכתא
דתכלא וארגונא ובין כרוביא דעלוי כפרתא הות שריא

אפריון נ״א תגיון נ״א חפין נ״א בסיין נ״א יקשיין נ״א ופלגין נ״א לבריין נ״א עמודיו נ״א ואת עמודיו
[illegible] עמודיו עשה כסף׃

שכינתא דיי׳ דשכין שמיה בירושלם מן כל כרכי ארעא
דישר׳ · ענא עמדתה מן פצה ורפאדתה מן דהב וגלאגלה
ארגואן ווסטה מרצוף מן מחבה מן בנאת מדינה אורשלם׳
צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה
לו אמו ביום חתנתו וביום שמחת לבו · כד אתא מלכא שלמה
למעבד ית חנוכת מקדשא כרוזא נפיק בחיל וכן אמר פוקו
וחזי יתבי פלכיא דעמא דישר׳ ועמא דבציון בחגא ובכלילא
דכלילו עמא בית ישר׳ ית מלכא שלמה ביום חנוכת בית
מקדשא וחדי בחדות חגא דמטלתא ארבעת עשר יומין׳
אכרגן ואנצרן יא בנאת ציון אלי אלמלך סלימאן ותבצרן אלי
אלתאג אלדי תוגתה אמה יום ערסה ויום פרח קלבה׳

הנך יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים מבעד לצמתך
שערך כעדר העזים שגלשו מהר גלעד׳ ובההוא יומא קריב
שלמה מלכא עלוון על מדבחא ואתקבל ברעוא קרבניה ק׳ יי
נפקת ברת קלא מן שמיא וכן אמרת כמא יאי כנישתא דישר׳
וכמא יאין אנון רבניא וחכימיא דישר׳ סנהדרין דאנון
מנהרין לעמא בית ישר׳ ודמין לגוזלין בני יונתא ואפילו

שאר בני כנישתא דישראל ועמא דארעא אנון צדיקיא דלקטו
אבנין ועבדו גלשושיתא בטורא דגלעד׳ הודאך במילה יא
צאחבתי הודאך גמילה עינאך כעיני אלחמאם מן ענד נקאבך
שערך כקטיעאן אלמעז אלדי אנחדר מן גבל גרשי׳ שניך
כעדר הקצובות שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה כב
אין בהם׳ מא יאין כהניא וליואי דמקרבין יתקרבנך ואכלין
בסר קדשא ומעסרא לאפר שותא ודכיאן מכל אונס וגזלא
הי כמא דהוו דכיאן עדרא דענא דיעקב כעדן דהוו גזיזין
וסליקו מן נהרא דיבקא דלא הוה בהון אניסותא וגזירא
וכולהון דמיין דא לדא וילדן תאומין בכל עדן ומתכליא
ועקרא לא הות בהון׳ אסנאנך כקטיע אלמחדודאת אלדין
יטלען מן אלרחצה פכלהן צחאח ולא פיהן מתכל׳ כחוט
השני שפתותיך ומדבריך נאוה כפלח הרמון רקתך מבעד
לצמתך׳ וספתוי דכהנא רבא הוו בעיין בצלותא ביומא
דכפורי קיני ומלוי הוו מהפכין חוביהון דישראל דדמין לחוט
זהוריתא ומחוורין יתהון כעמר נקי ומלכא דהוא רישיהון
מלי פקודיא כרמונא בר מן אמרכליא וארכינון ואלן קריבין

[illegible]

למלכא דאלהן צדיקיא ולית בהון מדעם כשי׃ כבוטו לקרמז
שפתיך וכלאמך חסין כפלע רמאן וגנתיך מן תחת כקאך׃
כמגדל דויד צוארך בנוי לתלפיות אלף המגן תלוי עליו
כל שלטי הגבורים׃ וריש מתיבא דהוא רבדיליך חסין
בזכותא ורב בעובדין טבין כדוד מלכא דישראל דעל מימר
פומיה הוה מתבני עלמא כצפון אוריתא דהוה עסיק בה לחיין
עמא בית ישראל ומנצחין בקרב כאלון אנון אחידין בידיהון
כל מיני זינין דגברין׃ ענקך כמגדל דאוד מבני משרף אלף
תרס מעלק עליה כל קנאדיל לגבאברה׃ שני שדיך כשני
עפרים תאומי צביה הרועים בשושנים׃ תרין פרוקיך דע
דעתידין למפרקיך משיח בר דוד ומשיח בר אפרים דדמין
למשה ואהרן בני יוכבד דאמתילו לה [illegible]
טביא׃ והוו רעין לעמא בית ישראל בזכותהון ארבעין שנין
במדברא במנא ועופין פטימין ומוי באירא דמרים׃ כלא
תרייך כבלא גפרין תאמי צביה זדי ירעא פילסוסן׃ עד
שיפוח היום ונסו הצללים אלך לי אל הר המור ואל גבעת
הלבונה׃ וכל זמן דהוו עמא בית ישראל אחידין בידיהון אומנות

[illegible]

אבהתהון צדיקיא הוו ערקין מן מזיקי וטלני דנפרידיי וא

וטיהרירי מביניהון על דהוות שכינת יקרא דייי שריא בבית וטיהרירי

מקדשא דהוה מתבני בטור מוריה. וכל מזיקיא ומחבליא

הוו ערקין מריח קטרתי א׳ אן ינכסט א׳נהאר ותזול א׳צלא׳

אנטלק לי א׳ גבל א׳מסך ו׳ יראביה א׳לבאן׳ כֻּלָּךְ יָפָה

רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ׳ ובזמן דעמא בית ישראל עבדין רעותה

דמרי עלמא הוא מקלס יתהון בשמי מרומא וכן אמר. כולך

שפירתא בית ישראל ומחתא לית בך׳ כולך גמירתא צאחנתי

ולי׳ס פיך עיבי׳ אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי מִלְּבָנוֹן

תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת ג׳ לבנ׳

אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי נְמֵרִים׳ אמר ייי במימריה. עמי תהא יתבא

כנשתא ד׳ישראל דדמיא לננתא דקא צניעא ועמי תעלין

לבית מקדשא. ויהון מקרבין לך דורון רישי עמא דיתבין

בריש טור תלגא ואומיא דבחרמון. ויהון מסקין לך מסין

יתבי כרכין תקיפין דאינון גיברין כאריון. ותקרבתא מן קרוי

טוריא דחסינין מן נמורים׳ עודי מן ׳לבנון אכלה תס עד׳

איתי מן ׳לבנון תגין ותלמחין מן ראס בררא מן ראס סניר

אמנה ג׳ הלם טבאמנה ופרפר תשורי מראש אמנה ובכל דאתאמתכון כרתים אמנה · וא׳ ואומנה׳ ·

[illegible] ג׳ [illegible] עליה [illegible] יפה ·

וחרמון מואטן אלאסד מן גבאל נמורים׃ לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה
לִבַּבְתִּנִי בְּאַחַד מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק מִצַּוְּרֹנָיִךְ׃ קביע על לוח
לבי חיבת גוטר דבניך והוא כחד מן רבני סנהדרין וכחד מן
לניכפי דהיא צניעא קביע על מלכיא דבית יהודה דהוה יהיבא
כלילא דמלכותא על צוריה׃ אכ׳דת קלבי יא אכ׳תי יא ערוס
אכ׳דת קלבי בואחדה מן עיניך במכ׳נקה ואחדה מן ענקך׃
מַה יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ
מִכָּל בְּשָׂמִים׃ כמה שפירין עלי חיבתיך אחתי כנישתא דישראל
דמתילא לניכפי דהיא צניעא כמא טבין עלי חביבתיך יתיר מן
שבעין אומיא ושם דצדיקין טביא נוכל בסמהון׃ מא אחסן
תודדך יא אכ׳תי יא ערוס מא אגוד מחבתך אטיב מן א־
למר והאכך אכ׳יר מן אלטיאב׃ נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ
כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן׃
ובעידן דמצלין כהניא בעזרתא דקודשא ולהון ספותין כנעת
דבשא לישניך כניכפי צניעא במלולתיך שירין ותשבחן מתילן
כחלב ודבש וריח לבושי כהנין כריח בסמין או לבנן׃ שפתיך
תנטף שהדא יא ערוס ועסל ולבן תחת לסאנך וראיחה׳

יב בזך כראיזה לבנאן׃ גן נעול אחתי כלה גל נעול מעין
חתום׃ ונשין דמתנסבן לגברין צניען כנכפי צניען ובגינתא
דעדן דלית רשו לגבר למיעל לגוה אלהין צדיקיא דנפשהון
משתלחין תמן על יד מלאכיא ובתוליך טמירן כגנזן דאפילין
וחתימן תמן כמבועא דמיא חיין מתחות עקרי אילנא דחיין
בנהרא דנפיק מעדן ומתפרש לארבעה רישי נהרין ואלמלי
דהוא חתים בשמא רבא וקדישא הוה נפיק ומבע ושטיף כל
עלמא׃ יא חמאמתי יא אכתי יא ערוס אנת כבעזין מבליק ומעין
מכתום׃ שלחיך פרדס רמונים עם פרי מגדים כפרים עם
נרדים׃ ועולימיך מלין פקודיא הי כרמונין ורחמין לנשיהון
ויולדן בנין צדיקין כותהון וריחהון מטור הכי כבסמין טבין
כגנתא דעדן כפורין עם רשקין׃ מיראנך פרדוס רמאן מע
יד תמרה אטובה קרנפל מע זעפראן׃ נרד וכרכם קנה וקנמון
עם כל עצי לבונה מר ואהלות עם כל ראשי בשמים׃ רשק
ומוריקא וקני בסמא וקנמון עם כל קיסי לבונתא מורא דכא
ואסקי אלואן עם כל מיני שלח בסמין׃ ורס וזעפראן קסט
ונרד מעכל עודאן לבנאן ואענבר מע כל רוס אטבאי׃

יכפר

[illegible] ואמן בחד [illegible]׃

מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון׃ ומיא דשילוחא מ
מדברין בניח עם מותר מיין דנגדין מן לבנן לאשקאה ית אר
דישראל בגין דאנון עסיקין בפתגמי אוריתא דאימתילן לבאיר
מיין חיין ובזכותא דנסוך מיא דמנסכין על מדבחא דבית מקדשא
דמתבני בירושלם ומתקרי לבנן׃ מעין אגנאן ביר מא נאבע
והואטל מן לבנאן׃ עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו
בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו׃ ועל סטר צפונא הוה
פתורא ועלוהי תרי עסר לחמין דאפא ועל סטר דרומא בוצינא
לאנהרא ועל מדבחא הוו מקרבין כהניא קרבנא ומסקין עלוהי
קטורת בסמין אמרת כנשתא דישראל יעיל אלהי רחמי לבית
מקדשיה ויקביל ברעוא קרבנהון דעמיה׃ אנתבהי יא שמא
תם ואקבלי יא דארום ואנפכי פי בסתאני חתי תהטל אטיאבה
ידכל כלילי אלי בסתאנה ויאכל תמר פואכהה׃ באתי לגני
אחתי כלה אריתי מורי עם בשמי אכלתי יערי עם דבשי
שתיתי ייני עם חלבי אכלו רעים שתו ושכרו דודים׃ אמר
קודשא בריך הוא לעמיה בית ישראל עלית לבית מקדשא דבנית
לי אחותי כנשתא דישראל דאמתילא לנגפי צניעא ואנשרי

[illegible]

שכינתי ביניכון קבילית ברעוא ית קטורת בסמיך דעבדית לשמי
שלחית אישתא מן שמיא ואכלת ית עלוון ונכסת קדשין אתקבל
ברעוא קדמי נסוך חמר סומק וחמר חיור דנסיבו כהניא על
מדבחא כען איתו כהניא אכולו מא דאשתאר מן קרבניא
ואתפנקו ממא דאתעתד לכון׃ דכלת בסתאני יא אכתי יא ערוס
גנת מסכי מע טיבי אכלת שהדי מע עסלי שרבת כמרי מע
לבני אכלו יא אצחאבי אשרבו יא אחבאבי ואסכרו׃
אֲנִי יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי 1.
יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה׃ בתר כד 11
פתגמיא האלין חבו עמא בית ישראל ומסר יתהון ביד נבוכד—
נצר מלכא דבבל ואוביל יתהון בגלותהון כגבר דמיכא דלא
יכיל לאתערא משינתיה וקל רוחא דקדשא מזהרא להון על
ידי נביא והות מעירא יתהון מדמוך לבהון ענא רבון כל עלמא
וכן אמר הדרי בתיובתא פתחי פומיך וצלי ושבחי לי אחותי
רחימתי כנשתא דישראל דמתילא ליונה בשלימות עובדיך
ארום סער רישי אתמלי מן דמעתיך כגבר דסער רישיה מצטבע
מטלא דשמיא ותימת כגבר דציצית כורווהי מליין מטפי

מטרא דנחתין בליליא׃ אנא נאימה וקלבי נובה צות כלילי
יטרק ויקול אפתחי לי יא אכתי יא צאחבתי יא חמאמתי יא
צחיחתי אן ראסי אמתלא טל וקצאצתי מן טש אלליל׃ אכלעת׃
פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה
אטנפם׃ ענת כנשתא דישראל ואמרת כל קביל נביא כבר
אעדיתי מני ניר פקודי ופלחית לטעות עממיא ואיכדין יהון
ליאפין למהדר לותיה אתיב להון מרי עלמא על יד נבייא
ואף אנא הא כבר קדישית ית רגלי מסואבתך והיך כדין
אטנפינון בינך בעובדיך בישיא׃ קלעת תוביתי כיף לבסהא
ורחצת רגלי כיף אוסלהא׃ דודי שלח ידו מן החר ומעי המו
עליו׃ כד אתגלי יקרא דייי לעמא בית ישראל לא צבן למחרט
ולמותב לותיה אושיט ית מחת גבורתיה על שבטא דראובן
וגד ופלגות שבטא דמנשה דמעברא לירדנא ומסר יתהון
ללחלח וחבר נהרי גוזן קרוי מדי ובתר דבר מינהון ית עגל
מתכא דשוי ירבעם חייבא בל שם דמתקריא פמאס בזמן
פקח בר רמליה וכד שמעית אנא רחמי אתגזרו עליהון
כלילי מדודה מן משכבה ואמעאי האגת עלי׃ קמתי אני

[illegible] אני ישנה׃

לפתוח לדודי וידי נטפו מור ואצבעתי מור עבר על כפות
המנעול׃ וכדו תקיפת עלי גבורתא דיי׳ תהות על עובדי והנונא
קריבו קרבנא ואסיקו בסמיא ולא אתקבל ברעוא ארי מרי
עלמא אחד דשי תיובתא באנפאי׃ קמת אפתח לכלילי וידי
תנטף מסך ואצאבעי מסך כאץ עלי לדור אלמגלק׃ פתחתי
אני לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא
מצאתיהו קראתיו ולא ענני׃ אמרת כנשתא דישראל צביתי
למתבע אפין מן קדם ייי ואיהו סליק שכינתיה מביניהון ונפשי תאיבא
לקל מלוי תבעית שכינתיה ולא אשכחית צליתי קדמוהי ואיהו
טליל שמיא בעננין ולא קביל צלותי׃ פתחת אנא לכלילי
וכלילי גפאני וגאז נפסי ענד כטאבה כרבת אבתגיה ומא
וגדתה ודעיתה ומא אגאבני׃ מצאני השמרים הסבבים בעיר
הכוני פצעוני נשאו את רדידי מעלי שמרי החמות׃ ארבקוני
כסדאי דנטרין אורחא ומעיקין חזור חזור על קרתא דירושלם
מני קטלו בחרבא ומני אובילו בשביתא נטלו תגא דמלכותא
מעל צוורא דצדקיה מלכא ואובילוהי לרבלא וסמיו ית עינוהי
עמא דבבל דמעיקין על קרתא ונטרין ית שוריא׃ צאדפוני

מור המור ג׳ חד׳ ותוסמנ׳ לך לי אל הר המור וידי נטפו מור ב׳ בו נטפות מור עבר׳ הכוני ופצעוני ג׳
ושפכו על הכתוב בה חליה חבטי ה השמרים׃

אלחראס אלדאירין פי אלקריה צרבוני שלחוא אזרו רדאי מני
חארסי אלאסואר׃ השבעתי אתכם בנות ירושלם אם תמצאו
את דודי מה תגידו לו שחולת אהבה אני׃ אמרת כנשתא דישראל
אשבעית עליכון נביא בגזירת מימרא דיי׳ מא אם יתגלי על
ידיכון רחמנא חויאו קדמוהי דמריעתא מן חיבת רחמוהי אנא׃
אקסמת עליכם יא בנאת מרינה אלסלאם אן וגדתם כרימי פקולו
לה אנא מריצה מן אלמחבה׃ מה דודך מדוד היפה בנשים מה
דודך מדוד שככה השבעתנו׃ ענן נביא ואמרין לבית ישראל
לאידין אלהא אנת רבא למפלח כנשתא דישראל דשפירתא מכל
עממיא לאידין אלהא אנת בעיא למדחל דהכין קיימת עלנא׃
מא צפה ודידך מן אלודוד יא גמילה פי אלנסא מא כרימך מן כרים
אד כדא אחלפתנא׃ דודי צח ואדום דגול מרבבה׃ בכין שריאת
כנשתא דישראל למשתעי בשבחא דמרי עלמא וכן אמרת
להוא אלהא רעותי למפלח דעטיף בימא כאסטלא חיור כתלג
ועסיק בעסרין וארבעה ספרין אוריתא ופתגמי נביאה וכתיבי
ובלילא הוה עסיק בשתא סדרי משנה וזיו יקרא דאפוהי זהירין
כנורא מסגיאות חכמתא וסברא דהוא מחדית שמעתין חדתין

השבעתנו נ׳ השבעתך משבעתך שלבי השבעתנו׃

בכל יומא ועתיד לפרסומיה לעמיה ביומא רבא ותקסיה דגל
רבוא רבון דמלאכיא דמשמשין קדמוהי׃ כלילי צאפי אלביאץ
ילחקה חמרה מבער פי אלבכור מתל עסכר פי לבוה׃ ראשו
כתם פז קוצותיו תלתלים שחורות כעורב׃ רישיה אוריתיה
דהיא רגיגא מדהב טב ופירוש מליא דהב דגזרין טעמין ופקודין
למן דנשרין להון חיורין כתלגא וד״לא נטרין להון אוכמין
כאנפי עורבא׃ ראסה כפצוץ מן פוז דואבתה מסלסל סודא
כסואד אלגראב׃ עיניו כיונים על אפיקי מים רחצות בחלב ישבות
על מלאת׃ עינוהי מסתכלן תדירא על ירושלם לאיטבא לה
ולברכהא מרישה דשתא ועד סופה כיונן דקימין ומסתכלין
על מפקנות מיא בגין זכוותא דיתבי סנהדרין דעסיקין באוריתא
ומנהרין ית דינא למהוי שעיע כחלב ויתבין בבי מדרשא
ומתינין בדינא עד דגמרין לזכאה ולחייבא׃ עינאה כחמאם
עלי גדראן אלמא מגסולה באללבן גאלסאת עלי נצאם׃ לחיו
כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים נטפות
מור עבר׃ תרין לוחי אבנין דיהב לעמיה כתיבן בעשר שטין
דמיאן לשטי גינת בסמא מרביא דקדוקין היכמא דגנותא

[illegible] כי הנה ישבו [illegible] והאשה האחת ישבות ולמה שם [illegible] ישבות [illegible]
[illegible] ישבות [illegible] ושאר ישבות [illegible]

מרביא בסמן וספותוי חכימיא דעסוקין באוריתא ולהון טעמין
בכל סטר ומימר פומהון כמורא בחיראי כדיה בסכנה אטריב
מרבובאת ועטר שפתיה סואסן יכטפן מסך כלץ ידיו גלילי
זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת ספירים׃ תרי
עסר שבטין דיעקב עבדיה גליפן על תרי עסר מרגליתא על
תלתא אלהתא אברהם יצחק ויעקב ראובן גליף על אודם
שמעון גליף על פטדה לוי גליף על ברקן׃ יהודה גליף על
נופך דן גליף על ספיר יששכר גליף על יהלום גד גליף
על לשם אשר גליף על שבו נפתלי גליף על אחלמה זבולן
גליף על תרשיש׃ יוסף גליף על שוהם בנימן גליף על ישפה
דמין לתרי עסר מזליא בהיין כעששית צחיחן בעובדיהון כשן
דפיל כשבזיתין׃ ידיה מתל כבראת זלהב מרעטה כאואהר
זבחריה אמעאה מעכבה עאג מללה באלפנץ ישוקין עמודי
שש מיסדים על אדני פז מראהו כלבנון בחור כארזים׃ וצדיקיא
אנון עמודי עלמא בסיסן על סומכי דדהב טב אנון פתגמי
אוריתא דעסיקין בהון ומוכחין עמא בית ישראל למעבד
רעותיה ואי הוא מתמלי עליהון רחמין כטבא ומחור הוכחין

כארזים צ״א חמץ וא׳ פתה וקימנד כארזים על [illegible] בחור כארזים זגלא צמק ול כארזים ימפ׳ים ב׳
ומא׳ רבהין בספרים מעלפת בספרים׃

דבית ישראל כתלג ומתעתד למעבד ניחין קרבא בעממיא
דעברין על מימריה כעולים גבר וחסין לגולמישין׳ קאקיה
אעמדה כראס מאססה עלי קואער אפוז מנזרה כארגואן
ומכתאר כארוז׳ חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי
בנות ירושלם׳ מ״לה על מוריגא מתיקן כדובשא וכל פקודוי
רבגן על חכימוי מדהב דין הוא תשבחתיה דאלהא רחימי ודין
הוא תקיף חסדה דמרי חביבי נביאיא דמתנבאין בירושלם׳ חנכה
חלו וכלה מנא הוי כליו׳ ויאחתי אבנאת מדינה אלקדס׳
אנה הלך דודך היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך׳
אתיבו נביאיא וכן אמרו כדין שמעו תשבחתא דיי מפום כנשתא
דישראל על אידין חובא אסתלקת שכינתא דיי אנת דשפירתא
בעובדיך מכל אומיא ולאן אתר אתפני רחימיך באסתלקותיה
ממקדשיך אמרת כנשתא דישראל על חובין ומרדין ואשתדור
דאשתכחו אמרו נביאיא כען הדרי בתיובתא ונקום אנת ואנן
ונבעי קדמוהי ונבעי רחמין עמך׳ אין זהב כלילך יא גמילה
פי אלנסא אין מצא כלילך נבתגיה מעך׳ דודי ירד לגנו
לערוגות הבשם לרעות בגנים וללקט שושנים׳ ומרי עלמא

ויקרא לנ׳ מבל ונ׳ הב׳ חנמל השעה׳ והצלמה׳ הא׳ אשירה נ׳ ושיר השירים מבו׳ · והנה שהול׳ דודי ירד
לגנו יגדמות לא בפנה שרשיה ערגת לא׳

קביל צלותהון ברעוא ונחת לקבל לסנהדרין דחכימיא ויהב
חנא לעמיה ואפיקינון מן גלותהון על יד כורש ועזרא ונחמיא
וזרובבל וסבי יהודה ובנו ית מקדשא ומנו ית כהניא על
קרבניא וליואי על מטרת מימרא דקודשא ושלח אישתא מן
שמיא וקביל ברעוא ית קרבניא וית קטורת בוסמיא וכגבר
דמפרנס ית בריה רחימיה בתפנוקין כן פניק לון וכגבר דמגבין
ורדין מן מישרא כן כנשלון מבבל׳ ודידי אנחדר אלי בסתאנה
ואלי סביבה אלטיב לירעא פי אלגנאן ולילקט סוסאן׳ אֲנִי לְדוֹדִי
וְדוֹדִי לִי הָרֹעֶה בַּשּׁוֹשַׁנִּים׳ ובזמנא ההוא אנא פלחא למרי
חביבי ורחימי דאשרי שכינתיה ביני וזן יתי בתפנוקין׳
אנא לחבבי וחבבי לי אלראעי פי אלסוסן׳ יָפָה
אַתְּ רַעְיָתִי כְּתִרְצָה נָאוָה כִּירוּשָׁלָםִ אֲיֻמָּה כַּנִּדְגָּלוֹת׳ אמר יי
במימריה כמא יאי את חביבתי בזמן דרעותיך למעבד רעותי
שפיר בית מקדשא דבנית לי במקדש קדמאי דבנא לי שלמה
ואימתיך על כל עממיא כיומא דהליכו ארבעת טקסיך
במדברא׳ אנת גמילה יא צאחבתי מתל תרציה חסנה
מליחה כמדינה אלסלאם מהיובה כאלמראכב׳ הָסֵבִּי עֵינַיִךְ

מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן הגלעד׃
אסחר ליך לנביאך וחכימי כנשתא דבלתא חזור חזור לקבלי דאינון
אמליכוני בגלותא וקבעין מדראשא לאלפן אוריתי ושאר זעטוטין
ועמא דארעא צדיקין כמימר פומהון בני יעקב דלקטו
אבנין ועבדו גלשותא בטור גלעד׃ אדירי עינך מן חדאי
לאנהמא אפתנאני שערך כקטעאן אלמעז אלדי אנגאזו מן גרשי
שניך כעדר הרחלים שעלו מן הרחצה שכלם מתאימות ושכלה
אין בהם׃ וכהניא וליואי אכלין קרבניך ומעשר קודשא ואפרשותא
דכין מכל אנוסות וגזירא הי כמא דהוו דכין עדרא דענא דיעקב
בזמן דסלקן מנהרא דיבקא דלא הוה אנוסות וגזירא בינהון
כולהון דמיין דא לדא וילדין תאומין בכל עדן ומתכלא ועקרא
לא הות בהון׃ אסנאנך כקטיע ארכאל אלדי צעדן מן ארחצה
פכלהא צתאם ולים פיהא מתכלי׃ כפלח הרמון רקתך מבעד
לצמתך׃ ומלכות בית חשמונאי כולהון מליין פקודיא כרמונא
בר מתתיה כהנא רבא ובנוהי דאינון צדיקין ומקיימין פקודיא
ופתגמי אוריתא בחדוא׃ כפלקה ארמאן וגנתך מן תחת
קנאעך׃ ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין

מקפרי באידין קמו יונאי וכנשו שתין מלכין מבני עשו מלובשין
שריונין רכיבין על סוסין ופרשין ותמנן מלכין מבני ישמעא׳
רכיבין על פיליא בר משאר עממיא דלית להון מנין ומניאו
אלכסנדרוס רשיעא עליהון ואתא לאגחא קרבא על ירושלם׳
הם סתין מלכאת ותמאנין סרייה וגואר גיר אחצא׳ אחת היא
ב׳ ר״פ יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות
ב׳ ל׳ ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה׳ ובעדנא ההוא אתכנשתא
דישראל דמתילא ליונתא שלמתא פלחא כלבחד למריה
דעלמא ויחידא לאוריתא עסיקא כפתגמי אוריתא בלב שלים
וברירין זכוותהא כיומא דנפקת ממצרים הא כדין נפקו
בני חשמונאי ומתתיה וכל עמא דישראל ואגחו קרבא בהון
ומסר יי יתהון בידיהון וכד חזו יתבי פרכיא אשרו יתהון
מלכות ארעא ושלטוניא וקטלו להון׳ חמאמתי הי ואחדה
צחיחה נקייה הי לואלדתהא ראוהא ווצפוהא ואלמלכאת
ואלסרארי ומדחוהא׳ מי זאת
הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות׳
אמרו אומיא עובדי׳ אומא הדא כקר יתהא שפירין עובדהא

ראוה ב׳ בנות [illegible] ויאשרוה ב׳ קמו בניה [illegible] ולבני הפילגשים [illegible] פלגשים ב׳ [illegible] ראוה ב׳ בנות צרים

כסיהרן וצדיקין זכותהא כשמשא ואימתהא על כל יתבי ארעא
כזמן דהליכו ארבעת טקסהא במדבראי מן הדה אמש רפה
כטרוע זפגר בזסחר גמירה כזקמר נקייה כזשמס מהיובה
כזמראכזי׃ אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה
הגפן הנצו הרמנים׃ אמר על מרי עלמא לבית מקדש תניין דאתבני
על ידיה דכורש אשריתי שכינתי למחמי עובדין טבין דעמי
ולמחמי אזרי פשן וסגן חכימיא המתילין בגפנא ודליבהון
מלין עובדין טבין יהי כרמונין׃ אי גנאן אגוז אנחדרת לאנטר
פיאואן אואד ואדי הל תפרעת אגפן הל נור ארמאן׃ לא
ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב׃ וכד אתגלי קדם יי
דאנון עסיקין באוריתא אמר יי במימריה לא אוסיף עוד
למכלכון ואף לא אעביד עמהון גמירא אלהין אמליך בנפשאי
לאוטבותהון ולשואה יתהון גיותנין ברתכי מלכין בגין זכותא
דצדיקי דרא דדמיאן בעובדיהון כאברהם אבוהון׃ לא מא
עלמת כל נפסי געלתני מראכב לשעבי אשריף׃ שובי שובי
השולמית שובי שובי ונחזה בך מה תחזו בשולמית כמחלת
המחנים׃ תובי תובי כנשתא דישראל תובי לירושלם תובי לבית

דמנפבגחב ויהיו התנים תשעים וששה לגנתבמנו ולבשריהם · והלל מלב דבור מ׳ והרמונים הארים טוריה ·
מרכבות י׳ גמלב והר ה׳ מרכבות פרעה ואת מרכבות השמש שמה המות ושמה מרכבות לא ידעתי נפשי ·
שמי שיב הרי ן עלין עמי נדיב מלה חדא · בנועליב והריך בשלם עליו יפו פעמיך ·

אלפין אוריתא תוני לקבלא מן נביא דמתנבין בשם מימרא
דיי ומא אתון נביאי שקרא למטעי ית עמא דבירושלם
בנבואתכון דאתון ממללין סטיא על יי ולמחלא משריתא דישראל
ויהודה׳ לא ארגעי יא מעאפאה תם עורי חתי ננצר בך איש
תנצרו בעמקדסיה. במריינה אעסכרין׳ מה יפו פעמיך בנ׳
בנעלים בת נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן׳
אמר שלמה מלכא ברוח נבואה מן קדם יי כמה שפירין רגליהון
דישראל כד סלקין לאתחזאה קדם יי תלת זמנין בשתא בסנדלין
ומקרבין נדריהון ונדבתהון וכנהון נפקי ירכיהון אין כזהרין
דקביעין על כלילא דקודשא דעבד בצלאל אומנא לאהרן כהנא׳
מא אגמל קדמיך פי אלנעל יא בנת אלשריף אוראכך צגאפיה
מתל אלכרז צנעת ידי אסתאדי׳ שררך אגן הסהר אל יחסר
המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים׳ וריש מתיבתיך
דבזכותיה מתפרנסין כל עמא הי כמא דעוברא מתפרנס
מפרתיה במעוהא דאמיה נהיר באוריתא כאוגנא דסיהרא
במיתיה לדכאה ולסאבא לדכאה ולחייבא ולא חסרין פתגמי
אוריתא תדירא מפומיה הי כמא דלא חסרין מי נהרא רבא

דנפיק מעדן ושבעין חכימין מסחרין יתיה כאדר סגלגלא ואוצריהון
מליא מן מעשר קדשא ונדרא ונדבתא דסגין להון עזרא כהנא
וזרובבל וישוע ונחמיא ומרדכי בלשן אנשי כנשתא רבתא
דמתילין לחטין בגין דיהון להון חילא למעסק באוריתא יומם
ולילייא · סרתך מתל דור אלהלאל לא יעוז אלמזאג בטנך ערמת
חנטה מסוגה בסוסאן · שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה ·
תרין פריקיך דעתידין למפרקיך משיח בר דוד ומשיח בר יוסף
אפרים דדמיין למשה ואהרן בני יוכבד דמתילין לתרין ארזילין
תיומי טביא · כלי תדייך ככלי גפרין תאמי צביה · צוארך כמגדל
השן עיניך ברכות בחשבון על שער בת רבים אפך כמגדל
הלבנון צופה פני דמשק · ואב בית דינא דדאין דינין חסין על
עלמא לכפתא יתהון ולמנגד מאן דאתחייב בדינא לנגדא כשלמה
מלכא דעבד מגדלא דשן דפיל וכבש ית עמא בית ישראל ואהדר
יתהון למרי עלמא ספריך מליין חכמתא כפרקטנין דמיא וידעין
למני חושבני עבורי ומעברין שנין ולקבעין רישי שנין ורישי
ירחין בתרע בית סנהדרין רבא ורב ביתא לבית יהודה דמי
לדוד מלכא דבנא מצודתא דציון דמתקרי מגדלא דלבנון דכל

ענקך כ... צופה רשע פני דמשק · אומה ל כמגדלות למגדלות · כמגדלות כאומה
למגדלות אומה כמגדלות ·

מן דיקום עלוהי · יכול למימני כל מגדלוון דכרמסק · ענקך כמגדל
אלעאג עינך כברך פי חשבון עלי מחל אלכתרה אנפך כמגדל
אלבנאן נאטר נחו דמשק · ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך
כארגמן מלך אסור ברהטים · מלכא דאתמני עליך לרישא
צדיקא כאליה נביא דיקני קנאתיה וקטל ית נביאי שקרא
בטורא דכרמל ואתיב עמא בית ישראל לדחלתא דיי אלהיה
ודלת עמא דאזלין ברישא במיכא על דאנון מסכנין עתידין
למלבש ארגונא הי כמא דלבש דניאל בקרתא דבבל ומרדכי בשושן
בגין זכוותא דאברהם דאסליק מן קדמת דנא למריה דעלמא
ובצדקותא דיצחק דכפתיה אבוהי למוקדיה ובחסידותיה דיעקב
דקליף ית חוטריא ברטיא · ראסך עליך כאלכרמל וארתפאע
ראסך כאלארגואן מלך מרבוט באלאחואץ · מה יפית ומה נעמת
אהבה בתענוגים · אמר שלמה מלכא כמה יאיאנת כנשתא
דישראל בזמן דתסבולי עליך ית עול מלכותי בעידן דאנא מוכח
יתיך באיסורין על חובתיך ואנת מקבלא יתהון ברחים דמיין
באנפיך בתפנוקין · מא אגמלך ומא אנעמך אמחבה באלדלאל ·
זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות · ובעידן דפרסין

כהניא ידיהון ומברכין לאחיהון בית ישראל ואצבען ידיהון מתפרשן
כלולבי דתמר וקומתהון כדקלא וקהלייך קיימין אפין באפין
כל קביל כהניא ואפיהון כבישין לארעא כאתכלין דענבי׳
הדה קאמתך תשבה אלנכלה ותדייך כאלענאקיד׃ אמרתי
אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן
וריח אפך כתפוחים׃ אמר יי במימריה אסק ואנסייה לדניאל
ואחזי אי כהיר למקם בנסיונא הדין כמא דקם אברהם אבוהי
דדמי ללולבא בעשרא נסין ובכין אנסינון לחנניה מישאל
ועזריה אי כהלין למקם בנסיונהון אפרוק בדיל זכוותהון
לעמא בית ישראל דמתילין לאתכלין דענבין ושמהון דדניאל
חנניה מישאל ועזריה אשתמע בכל ארעא וריחהון יהי כריח
כריח תפוחין דגנתא דעדן׃ קלת אצעד פי אלנכלה אמסכת
באעראקהא ויכונא אן תדיאך כענאקיד אלגפן וראיחה אנפך
כתפאח׃ וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי
ישנים׃ אמר דניאל וחברוהי קבלנא עלנא גזירת מימרא
דיי הא כמא דקביל עלוהי אברהם אבונא דמתיל לתמר הדת
עתיק וניהי באורחן דתקנן קדמוהי כמא דאזלין אליהו

ויהי יא יפי אימרי ויהיו דם ויהיו המספדתא והיו לאות לצבי על מדין דברי האנשים [illegible] חיים
[illegible]

ואלישע נביא דמשבחותהון למו מיתיא דדמיין לגבר דמיך ו
וכיחזקאל בר בוזי כהנא דבנבואת פומיה אתערו מיתיא
דבקעת דורא׃ וחנכך כאלכמר אלג׳יד אלמנטלק אלי ודידי מסתקים
שפתי אלנאים׃ אני לדודי ועלי תשוקתו׃ אמרת כנשתא דישראל
בכל זמן דאנא מהלכא באורחיה דמרי עלמא הו משרי שכינתיה
ביני ועלוי מתויה ובען דאנא סטיא מן אורחתיה מסליק שכינתיה
מביני ומטלטל יתי ביני עממיא ואנון שלטין בי כגבר דשליט
באתתיה׃ אנא לודידי ועליי אנקיאדה׃ לכה
דודי נצא השדה נלינה בכפרים׃ כד חבו עמא בית ישראל אגלי
יי׳ יתהון לארעא דשעיר חקלא דאדום אמרת כנשתא דישראל
בבעו מנך רבון כל עלמא קביל צלותי דאנא מצלי קדמך בקרוי
גלותא ובפלכי עממיא׃ אנטלק יא ודידי ונברז אלצחרי ונבית
פי אלמחאל׃ נשכימה לכרמים נראה אם פרחה הגפן פתח
הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את דדי לך׃ אמרין בית
ישראל אלין לאלין נקדים בצפרא וניהך לבית כנשתא ולבי
מדרשא ונבקר בספרי אוריתא ונחמי אי מטא זמן פורקנא לעמא
בית ישראל דמתילין כגפנא לאתפרקא מן גלותהון ונשאל לחכימיא

ועלי ה׳ וסימניה יבוא עלאיש להתלך שמו כל ישראל כי לדודי ועלי ועלה הטה הקד׳ טליה עם ג׳ וסימניה
ונתתה את הכיור ונתן יי׳ לי שם [illegible] אשר נתן שם [illegible] ניחוח והכנו שם קרבנו
בשבטו אשר בהר שם אתן את דדי לך׃

אתגלי קדם יי זכות צדיקיא דמתילין כרמונא ואי מטא קצא למסק
לירושלם למיתן תמן שבח לאלה שמיא ולמקרב עלוון ונכסת
קודשין׃ נדלג לכרום וננצר אן כאן תפרעת אגפן ואנפתח אל
סמנדר ונורו ארמאן תם אגער מחבתי מעך׃ הדודאים נתנו
ריח ועל פתחינו כל מגדים חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך׃
וכד יהא רעוא מן קדם יי למפרק ית עמיה מן גלותא ואמר למלכא
משיחא כבר שלים קצא דגלותא וזכות צדיקיא אתבסים קדמי
כריח בסמין וחכימי דרא קביעין על תרעי מדרשא עסיקין
בפתגמי ספרא ובפתגמי אוריתא כען קום קביל מלכותא
דגנזת לך׃ ואלדאה פאח ראיחה ועלי אבואבנא גמיע אלפוא
כה אלחדתה ואלעתיקה ודידי קד דכרתלך׃ מי יתנך
כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא יבוזו לי׃
ובההוא זמנא מתגלי מלכא משיחא לכנשתא דישראל ויימרון
בית ישראל איתא תהי לנא כאחא ונסק לירושלם ונהי ינקין עמך
טעמי אוריתא הי כמא דינק ינוקא בדדא דאמיה דכל זמן
דהויתי מטלטלא לברא מן ארעא כד הויתי דכירא ית שמא
דאלהא ומסרא נפשי על אלהותך אף עממי ארעא לא הון מבזין לי׃

מן יגעלך מלל אד׳ לי׳ דאיעלינך לבית אמי אגדך פי׳ עסוק אבוסך
איתא לא יזרא ליי׳ אֶנְהָגְךָ אֲבִיאֲךָ אֶל בֵּית אִמִּי תְּלַמְּדֵנִי אַשְׁקְךָ
מִיַּיִן הָרֶקַח מֵעֲסִיס רִמֹּנִי׳ אדברינך מלכא משיחא ואעילינך לבית מקדשי
ואליף יתי למדחל מן קדם יי׳ ולמהך באורחיה ותמן נסעוד סעודתא
דלויתן ונשתי חמר עתיק דאצטנע בעינבוהי מן יומא דאתברי
עלמא ומרמוני ופירי דאתעתדו לצדיקיא בגינתא דעדן
אקודך אני בך לי בת אמי תעלמני אסקיך מן כמר למעטר מן
ארמאן׳ שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי׳ אמרת כנשתא דישראל
אנא בחירתא מכל עממיא דאנא קטרא תפלין ביד סמאלי ובר׳ישי
וקביעא מזוזתא בסטרי ימינא דדשי תלתא לקביל תקא דלית
רשו למזיקא לחבלא בי׳ פאדי בשמאלה תחת ראסי וימינה תעאנקני׳
הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָםִ מַה תָּעִירוּ וּמַה תְּעֹרְרוּ. אֶת
הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ׳ יי׳ מר מלכא משיחא משבענא עליכון
עמא בית ישראל מא אתון מתגרן בעממי ארעא למסק מן ירושלם
ומא דין אתון מרדין בחילותיה דגוג ומגוג אתעכבו פון זעיר
עד דישתיצון עממיא דעלו לאגחא קרבא על ירושלם ובתר כן
ידכר לכון מרי עלמא רחמי צדיקיא ויהי רעוא מן קדמוהי

רמוני ומני רמון ח חב׳ [illegible]

למפרקכון׃ ואקסמת עליכם יא בנאת מדינה׳ אלקדס מא
תנבהו אלמחבה אלי אן תריד׃ מי זאת עולה מן
המדבר מתרפקת על דודה תחת התפוח עוררתיך שמה
חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך׃ אמר שלמה נביא כד
ייחון מיתיא דישר׳ עתידין לאתבזעא טור משחא וכל
מיתיא דישר׳ עתידין למפק מן תחותוהי ואפלו צדיקיא ד
דמיתו בגלותא עתידין למיתי בנחו מלרע לארעא ונפקין
מן תחות טור משחא ורשיעיא דמיתו ואתקברו בארעא דישר׳
ד עתידין למהוי יהון רמין היך כמא דרמי גברא אבנא באירא
בכין יימרון כל דיירי ארעא מה הוא זכותא דאומא הדא דסלקא
מן ארעא רבוא רבון כיומא דאתחממת תחות טורא דסיני ל
לקבלא אוריתא ובההיא שעתא עתידא ציון דהיא אמהון
דישר׳ למילד ית בנהא וירושלם לקבלא ית גלותא׃ מן הדה
אלצאעדה מן אלבריה מתדללה מע ודידהא תחת אלתפאח
אנבהתך הנאך מלצתך אמך הנאך מלצת בך ולדתך׃
שימני כחותם על לבך כחותם על זרועך כי עזה כמות אהבה
קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה׃ אמרין ב״ת

כמות ג׳ וסימנ׳ והוא כמות לא ישבע כי עזה כמות אהבה מחוץ שכלה חרב · שלהבתיה מלה חדא כנ׳ מלה חדא
תהלים רשפי קשת שיר השירים רשפי אש ·

ישר׳ ביומא ההוא לרבונהון בבעו מנך שוינן כגלוף דעזקן
על לבך כגלוף דעזקא על אדרעך דלא נוסף עוד למהוי
גליין ארום תקיפא כמותא אהבת אלהותך וחסינא כגיהנם
קנאתא דעממיא מקנאין לך ודבבו דנטרין לך דמיין לגמרין
דאישתא דגיהנם דברא יתה יי׳ ביומא תנינא לבריית עלמא
לאוקדא בה פלחי פלחן נכראה׃ צירני כאלכאתם עלי קלבך
אן כאלכאתם עלי דראעך אן אלמחבה שדידה כאלמות ואלגירה
צעבה כאלקבר והגהא והג אלנאר להיבהא׃ מים רבים לא יוכלו
לכבות את האהבה ונהרות לא ישטפוה אם יתן איש את כל
הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו׃ אמר מרי עלמא לעמא בית ישר׳
אלולי מתכנשין כל עממיא דמתילין למוי דמיא דהא אנון
סגיאין לא יכלין למטפי ית רחמי מנך ואין מתכנשין כל מלכי
עממי ארעא דמתילין למוי דנהרא דנגדין בתקוף לא יכלין
למחי יתיך מן עלמא ואלולי יהב גבר ית כל ממון ביתיה
למקני חכמתא בגלותא אנא מהדר ליה כפל לעלמא דאתי
וכל בזתא דבזזו משריתא דגוג יהא דיליה׃ אלמיאה אלכתירה
לא יסתטיען יטפו אלמחבה ואלאנהאר לא תגרי בהא אן אעטא

אמר גמיע מלה בצמהבה אדרואא יצדרא כהי

אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה נעשה לאחתנו ביום שידבר ג׳ ד׳ י׳ ומ״ל נבר
בה׃ בעדן ההוא יימרון מלאכיא אלין לאלין אומא חדא אית לן
בארעא וקלילין זכותהא ומלכין ושלטונין לית לה למפק לאגחא
קרבא עם משריית גוג מא נעביד לאחתנא ביומא דעתידין
אומיא למיסק עלהא לקרבא׃ אכת לנא צגירה ותדיא ליס להא
מא נעמל לאכתנא פי יום ידכר תכטב בה׃ אם חומה היא נבנה
עליה טירת כסף ואם דלת היא נצור עליה לוח ארז׃ יימר
מיכאל רבהון דישראל אין היא מתעתדא כאושא בני עממיא
ויהיבא כספהא למקני שמיה דמרי עלמא כהא אנא ואתון
עם ספריהון סחרין לה כנדבכין דכסף ולית רשו לזהלא
למשלט בה כספא ואפלו היא מסכינא מן פקודיא נבעי רחמין
עלה קדם ייי וידכר לה זכות אוריתא דעסיקין בה ינקיא דכתיבין
על לוחא דלבא ומתעתדא לקביל אומיא כארזא׃ אן כאנת
סור נבני עליהא כניסה פצה ואן כאנת מצראע נחצר עליהא
לוח ארז׃ אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת
שלום׃ מתיבא כנשתא דישראל ואמרא אנא תקיפא בפתגמי

אחות ג׳ ומ״ל ולמב״ש לום בן דוד אחותי יפה לא יספרו לו יהי אחי אחות לנו קטנה וחד ולאחות אשר לא היתה לאיש׃
אחותנו ג׳ לא וחד לאחתנו ג׳ חל וחד תל׳ אחתנו ואת״י לתת את אחתנו הקטנה יעשה את אחותנו מה נעשה לאחתנו׃

אוריתא כשורא ובנוי חסינין כמגדלא ובההוא זמנא תהא
כנשתא דישראל משכחא רחמין בעיני מרהא ויהון שאלין בשלמהא
כל דיירי ארעא · אנא סור ותדיי כאלמחראב חינ'ד כנת פי עינאה
מתל לדי וגד אלסלאמה · כרם היה

לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנטרים איש יבא בפריו
אלף כסף · אומא חדא סליקת בעדביה דמרי עלמא דשלמא
עמיה דהיא מתילא לכרמא אותיב יתה בירושלם מסר יתה
ביד מלכיא דבית דוד דיהון נטרין יתהא כמא דאריסא נטר
לכרמיה ובתר דמית שלמה מלכא דישראל אשתארא בידוי
דרחבעם בריה אתא ירבעם בר נבט ופלג עמיה ודבר מן
ידוי עשר שבטין על מימר פומיה דאחיה דמן שילו דהוא גברא
רבא · כרם כאן לסלימאן פי צאחב אלגמהור אעטא אלכרם מן
יחפצה כל אמר אתי בתמרה אלף דרהם פצה · כרמי שלי לפני
האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את פריו · כד שמע שלמה
מלכא דישראל נבואתיה דאחיה דמן שילו בעא למקטליה וערק
אחיה ואזל למצרים מן קדם שלמה ביה בשעתא אתאמר
בנבואה לשלמה למהוי שליט בעשר שבטין כל יומוהי ובתר

כרמו · [illegible] צבאו [illegible] לשר תביא וחד · לפני שלי כרמי האלף [illegible] הנואות ושבע [illegible] [illegible] האלף

מותיה יהי שליט עליהון דהתכנעס בר שלמה· כרמי אלדי לי קדאמי
ודלך אלדי לך יא סלימאן ומאיתין למן יחפט תמרהי· היושבת
בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני· אמר שלמה נביא
בסוף נבואתיה עתיד מרי עלמא דיימר לכנשתא דישראל
דמתילא לגינתא קלילא ביני אומיא דיתבא לבי מדרשא עם
חברי סנהדרין ושאר עמא דציתין לקל ריש מתיבתא ואלפין
מן פומיה פתגמי אוריתא אשמיעני קל מליך בעדן דאתיתבא
לזכאה ולחייבא ואיהי מסכים לכל מה דאת עבדא· יא גאלסה
פי אלגנאן אלאצחאב מסגיין אסמעיני צותך· ברח דודי ודמה
לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים· בה היא שעתא
יימרון סבי ישראל ערוק לך דודי מרי עלמא מארעא הדא
מסאבתא ותשרי שכינתך בשמי מרומא ובעדן עקתין דאנחנא
מצלן קדמך תהי דמי לטביא דבעדן דדמיך עינא חדא קמיץ
ועינא חדא פתיחה או כאורזילא דאזלא דבעדן דעריק מסתכל בתריה
כן את תהי משגח בן ומסתכל בצערן ובסגופן משמי מרומא עד
זמן דתתרעי ותפרוק יתן על טורא דירושלם ותמן יסקון כהניא
קדמך קטרת בסמין· אהרב יא ודידי ואשבה לך אלצבי או

כפר אלאיר עלי גבל אלתעטר׳ אלמעני פי דלך
אלדי תאלאחות לנו קטנה הוכא קלנא פי יהודה ובנימין׳ ומעני ושדים
אין לה לאנהם עוזומן לאנביא לקו גם נביאיה לא מצאו חזון׳ וקו
מה נעשה לאחתינו ידלנא אם גוזר המקום פלא יכון אכתר מן אלף
סנה אלתי הי ענדה יום לקו כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול ולם יקול
כימים פקט ואיש אלחילה אן אתת אלגאולה והם עליהא אלעציאן פאתי
משיח בן יוסף פקט אלתבארכת אסמאיה אן כאנת אלאמה עלי וגה
אלתובה לם נחוגהא אלי בן יוסף אלא אן יאתי בן דוד יצלח אלקדס ובניה
ואן כאנת עלי עציאן פיאתי בן יוסף יפתח מן צאריעהא ויחצר עליהא
כלקא גבאירה ממתלה באלארז פאנאכת ויקאת אעמחצנה בנקל
אלאנביא ותריי תעני חכאמהא ועלאמהא מחצנה בתאבהם
ופטלבהם ליל ונהאר ודעאהם׳ וקו אז הייתי בעיני כמוצאת
אני אסמית בועדהם מן אלה עש ובל יסרב לנא ונגר אלסלאם׳

סכום הפסוקים מאה ושבע עשרה

סימן על"ר

קי"ז

פה

ל

בדד ה̇ וסימנ׳ כל ימי יהיו וישכן ישראל כי עיר קומי ישבתי ישבה ישב בדד וידם כי נטל עליו ••

איכה ישבה בדד העיר רבתי עם היתה כאלמנה רבתי בגוים
שרתי במדינות היתה למס איכדין על ירושלם ועל עמהא
לא איתדינא בתרוכין ולמספד עליהון איכא הוה כמא דאתדנו
אדם וחוה דאתרכו מגינתא דעדן ואספד עליהון קודשא בריך
הוא איכא ענת מדת דינא וכן אמרת על סגיאות חובהא מרר
דבגוהא דעל וער כין תהי יתבא בלחודהא כגבר מכתש
דבלחודוי יתיב וקרתא דהות מלא אכלוסין ועממין סגיאין
אתרוקינת מנהון והות דמיא כארמלתא דמתרברבא בעלמין׳
כיף גלסת מנפרדה אלקריה אלכתירה אלקום וצארת כאלארמלה
אלעטימה פי אלאמם אלרייסה פי אלמדן צארת דמהי׳ בכו
תבכה בלילה ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מכל אהביה
כל רעיה בגדו בה היו לה לאיבים׳ כד שלח משה נביא מאלליא
לאללא ית ארעא דכנען תבו ואפיקו שום ביש על ארעא דישראל
והוא ליליא תשעה באב הוה כד שמעו עמא בית ישראל
ית בסורתא בשתא הדא ארימו ית קלהון ובכו עמא בליליא
ההוא מן יד תקוף רוגזא דיי׳ עליהון למהוי בכן בליליא ההוא
לדריהון וכד אתאמר בנבואה לעמא דישראל וסריבו לקבלא

בכו כה̇ ו̇ ושימנ׳ כי עם בציון ישב אל תבכו למת הלוך ובכו ילכו בגת אל תגידו בכו תבכה בלילה׳

למימריה דיין אלא נבוכדנצר רשיעא ואגלי ית ישראל ואוקיד
ית בית מקדשא בנורא בתשעה יומין בירחא דאב בנשתא דישרת
בכיא ודמעהא זליג על לסתהא ולית דימלל לה תנחומין מכל
טעותהא דרחימת למיזל בתריהון וכבין כל חבריהא תבו למהוי
לה בעלי דבבו׃ פאמסת תבכי בכאא פי אלליל ודמועהא עלי כדהא
וליס להא מעזי מן גמיע מחביהא וגמיע אצחאבהא גדרו
בהא כל צארו להא אעדא׃ גלתה יהודה מעני ומרב
עבדה היא ישבה בגוים לא מצאה מנוח כל רדפיה השיגוה
בין המצרים׃ גלת יהודה משעבוד ומסגיאות פלחנא היא
יתבא בני עממיא לא אשכחת מנח כל רדפהא אדבקוהא
בינמצריאניא׃ גלא אל יהודה בעד עדאב וכתרה אסתעבאד
ואד אקאמת פי מא בין אלאמם לם תגד ראחה וגמיע כאסביהא
לחקוהא בין אלמצאיק׃ דרכי ציון אבלות מבלי באי מועד
כל שעריה שוממין כהניה נאנחים בתולתיה נוגות והיא מר לה׃
אורחת ציון אבלן מדלא עלי למועדא כל תרעהא צדין כהנהא
מתאנחן בתולתהא מתאבלן והיא מרירא להי וצארת טרק
ציון חזינה ממא ליס תאני אעיד וגמיע אבואבהא מתוחשה

היו ג׳ ר״ס פ״ס וסימנ׳ היו עליה לשמר היו שרי יהודה היו צריה לראש׳ עולליה ג׳ בחס׳ וא׳ מל׳ וסימנ׳ מעל

ואמהתהא מתנהרין ואכבארהא מתחסרה והימר להא׃ היו
צריה לראש איביה שלו כי יהוה הוגה על רב פשעיה עולליה
הלכו שבי לפני צר׃ הוו מעיקהא מתמנן עלה לרישין ובעלי
דבבהא הוו יתבין בשלוא ארום יי תבר יתה על סגי מרודתה טפלהא
אזלו בשביתא קדם מעיקא׃ וקד צארו אעראהא רוסא ובאגניהא
אטמאנו אף נהאהא אלה עלי כתרה גרומהא וצבאנהא סארו פי
אסכי מן ידי אעדו׃ ויצא מבת ציון כל הדרה היו שריה
כאילים לא מצאו מרעה וילכו בלא כח לפני רודף׃ ונפק מן כנשתא
דציון כל זיוהא הוו רברבנהא מסתחרין כאילא במדברא ולא
אשכחו אתר למרעיהון ואזלו בתשות ולא הות להון חילא למערק
לאשתזבא מן קדם רדיפא׃ ובדג מן גמע ציון גמיע בהאהא
וצארו רויסאהא כאיאיל לם יגדו מרעא פסארו בלא קוה בין
ידי כאסבהם׃ זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל מחמדיה
אשר היו מימי קדם בנפל עמה ביד צר ואין עוזר לה ראוה צרים
שחקו על משבתה׃ הות דכירא ירושלם יומין קדמאין דהות
מרודה בכרכין תקיפין ומרדא ושליטא בכל עלמא וכל רגובה
דהוו לה מן יומין קדמאין ועל חובהא נפלו עמהא ביד נבוכדנצר

מעל עלליה תקחו. הדרי גם עלליה ירטשו עולליה הלכו שבי׳ איביה ב׳ וחס׳ נתתי את ידדות נפשי בכף היו צריה לראש׳ רודף הרודף ב׳ מל׳ וסימנ׳ כהסך אל הרודף וילכו בלא כח לפני רודף׳ שלו ב׳ וסימנ׳ כל בגדי בגד איביה שלו. וכל לשון ארמית דכוותה׳

רשיעא ואעיק להון ולית דיפייע לה חזוהא מעיקיא דאלין
בגלותא הייבו על דפסק טובה מבינהא: פדכרת ירושלם איאם
צעפהא ודלהא וגמיע תמניהא אלדי כאן פי אלזמאן אלקדים אד
וקע קומהא פי יד אלעדו ולא מעין להא וראוהא אלאעדא פצחכו
עלי עטלתהא: חטא חטאה ירושלם על כן לנידה היתה
כל מכבדיה הזילוה כי ראו ערותה גם היא נאנחה ותשב אחור:
חובא חבת ירושלם בכין כין לטלטול הות כל עממיא דהוו
מיקרין לה מלקדמין נהגון בה זילותא ארום חזו כדקהא ברם
היא מתאנחא אתהפכת לאחורא: אן כטא אכטתה ירושלם
לדלך צארת נאידה וגמיע מכרמיהא חקרוהא אד ראו עורתהא
והי איצא מתנהדה וראגעה אלי ורא: טמאתה בשוליה לא
זכרה אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה את
עניי כי הגדיל אויב: סאובתה בשפולהא צביאת לאדכאה מחובהא
לא דכירת מא דעתיד למיתי עלה בסוף יומיא ונחתת ופלית
והוות פרישן ולית דימליל תנחומין עלה חזי יי ית עניי ארום
אתרב עלי בעלי דבבי: וצארת כאמראה צהרת חיצתהא פי
דילהא ולם תדכר אכרתהא וורדת עלי קום מבאינין להא ולא

מה נאנחה בהמה

צויתה ד׳ מל׳ בליש׳ וצויתה אתו לעיניהם את כל אשר צויתה להם אתה צויתה פקודיך אשר צויתה לא יבאו בקהל לך וסי׳

מעאצי להא תקול אנצר יא רב לצעפאן צערו קד תעצם׃
ידו פרש צר על כל מחמדיה כי ראתה גוים באו מקדשה
אשר צויתה לא יבאו בקהל לך׃ ידיה או שיט נבוכדנצר
רשיעא ושליף סיפא וקטע כל לגוגהא ארום חזת עממיא
עלו לבית מקדשהא דפקידית על יד נביא על עמון ומואב
דלא ידכון למיעל בכנשתא דילך׃ ובסט צערו ידה על
גמיע מנאהא ונצרת אממא דכלו מקדסהא ממן אמרתהא
וקלת לא ידכלו פי גוקכם׃ כל עמה נאנחים מבקשים לחם
נתנו מחמודיהם באכל להשיב נפש ראה יהוה והביטה
כי הייתי זוללה׃ כל עמא דירושלם אניחו מכפנא ותבעין לחים
למיכל יהבו רגוגהון בלחמא לקיימא נפשהון חזי ייי ואסתכל
מן שמיא ארום הויתי גרגרניתא׃ וגמיע קומהא יתנהדין
טאלבין לטעאם קד אעטו מנאהם פיה לירדו אנפסהם תקול
אנצר יא רב וארחמני פאני קד צרת חקירה׃ לוא אליכם
כל עברי דרך הביטו וראו אם יש מכאוב כמכאבי אשר
עולל לי אשר הוגה יהוה ביום חרון אפו׃ אשלחית לכון כל
דעברין באורחא אלון הכא אסתכלו וחזו האית כיבא ככאיבי

עזמתי ה׳ הס׳ וקימנו׳ והעליתם את עצמתי מזה ויי׳ ונחו את עצמתי והעליתם את עצמתי עזר בעצמותי ממרום
שלח׳ לוא אליכם לי״ מכא׳ לקבלה מן הת׳ חרס׳ ותנח ופליד׳

דאסתקף לי דתברינני יתי ביום תקוף רוגזיה׃ לא אליכם וחאשאכם
יא גמיע מארה אלטריק אלתפתו ואנטרו הל מוגוד וגע כוגעי
אלדי בטש בי אלדי מאני אללה פי יום שדה גצבה׃ ממרום
שלח אש בעצמתי וירדנה פרש רשת לרגלי השיבני אחור
נתנני שוממה כל היום דוה׃ מן שמיא שלח אישתא בכרכי
תקיף וכבש יתהון פרס מצדתא לרגלי אתקלני לאחורי יהב
יתי צדיא כל יומא מרחקא׃ ומן אלסמא בעת נאר פי עטאמי
פאדלהא ובסט שרכא עלי רגליי ורדני אלי ורא וגעלני
מתוחשה וטול אלזמאן מדוייה׃ נשקד על פשעי בידו
ישתרגו עלו על צוארי הכשיל כחי נתנני יהוה בידי לא
אוכל קום׃ איתקיר ניר מרודי בידיה ואשתבשו כשבשין
דגופנא סליקו על קדלי אתקלי חילי מסרני ייי בידמאן דלית
אנא יכיל למקם׃ וקד שכץ גל דנובי בידה פתשעבת וארתפעת
עלי ענקי ואצעפת קואי ואסלמני אללה פי יד מן לא אטיק
מקאומתה׃ סלה כל אבירי אדני בקרבי קרא עלי
מועד לשבר בחורי גת דרך יהוה לבתולת בת יהודה׃ כבש
כל תקיפיי ייי בקרבי ערע עלי זמן לתברא עולימי ועצרן עממיא

שוממה ג׳ ב׳ חס׳ וא׳ מל׳ וסימנ׳ והשבתמר ושממה כי רבים בני שוממה נתנני שוממה כ׳ — ס׳

דסאיכו בתולתא דבית יהודה עד דהות מישד דם בתולהון ·
כגפר דמבעט במעצרתא וחמר ענבוהי שדיין וקרנגל אלה
גמיע אגראי מן וסטי וגמע עלי מחצרא לכסר שבאבי ובאנו
עבר פי מעצרה אבטאר גמע יהודה · על אלה אני בוכיה
עיני עיני ירדה מים כי רחק ממני מנחם משיב נפשי היו בני
שוממים כי גבר אויב · על טפליא דאתרטשו ועל נשיא
מעדיתא דאתבקעו כריסיהון אמרת כנשתא דישראל אנא
בכיא ותרתין עיני זלגן מיא ארום אתרחק מני מנחים מקיים
נפשי הוו בני צדין ארום אתגבר עליהון בעלי דבבא · ועלי
מתל הדה אנא אמור אנא באכיה ועיני מורדה מא למא בעד
מני אלמעזי מרד נפסי וצארו בני מתוחשין אד תעטם אלעדו ·
פרשה ציון בידיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב סביביו
צריו היתה ירושלם לנדה ביניהם · פרסת ציון ידהא מן עקתהא
כמא דפרשא אתתא על מתברא פגנת ולית דנחים לה פקיד
יהוה לבית יעקב פקודיא ואוריתא ועברו על מימריה בנין כין
אסתחרו הזור לבית ישראל מעיקוהי ירושלם דמיא לאתתא
מרחקא ביניהון · ובסטת ציון ידהא פלם יכן להא מעזי

יג חלהי ברוש הנבה לא קריא לשלל בשלשה גברים יהיה על אחד לעבד שבבה ויקח אסא וישמח כל עם ויקשר
עלין בשערבכי עם מקצה ארץ והיה לבם דבר לבבא מלבים ורשעה רשע שמעו נא כל העמים ·

ש

ואמר אלהא פי יעקוב כאן תחיטובחא עדאה וצארת ירושלם
מבעדה פימא בינהם · צדיק הוא יהוה כי פיהו מריתי שמעו ג
נא כל עמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי הלכו בשבי · אמר יי העמים ג
במימר לעמא בית ישראל דלא יעבר קטולין בחרבא בארעהון
אזל יאשיה מלכא שלף חרבא על פרעה חגירא דלא אתפקד
מן קדם יי בכין רגמו רגומיא גירין למלכא יאשיה ומית ועד לא
נפקת נשמתיה הוה רחיש בספותיה וכן אמר זכאה הוא יי
ארום עברית על מימריה שמעו כען כל עממיא הספידו
דאספיד ירמיה על יאשיה וחמו לאבי דבתר מותיה בתולתי
ועולימי אזלו בשביא · עדל הו אלה ואנא כאלפת אמרה אסמעו
יא גמיע אלאמם ואנצרו תתבעו אכבארי ושבאבי מצו פי אלסבי ·
קראתי למאהבי המה רמוני כהני וזקני בעיר גועו · כי
בקשו אכל למו וישיבו את נפשם · אמרת ירושלם כד אתמסרת ג
ביד נבוכדנצר קריתי למרחמי בני עממיא דגזרית קים להון
ואנון חכימין מני ואתהפיכו להבלא יתי כהניא וסביא בגו
קרתא אתנגידו מן כפנא ארום תבעו סעוד לחמא למיכלהון
ויקיימון ית נפשתהון · ודעות במחבי פאדי בהם קד וארבו ·

אמתי ושיוכי פי אלקריה תופו ממא טלבו טעאם לאנפסהם
לירדוהא פלם יגדו׃ ראה יהוה כי צר לי מעי חמרמרו
נהפך לבי בקרבי כי מרו מריתי מחוץ שכלה חרב בבית ג׳ג׳
כמות׃ חזיני ארום עיק לי מעי אדגלו אתהפך לבי בקרבי ג׳
ארום מעבר עברית על מימרך בגין כן מן ברא תכלת חרבא
ומלגיו חרבת כפנא כמלאך דממונא על מותא׃ אלהם אנצר
לי פאן קד צאק בי אלחאל ותצוורת אמעאי ותקלב קלבי פי גופי
כמא כאלפת כלאפא ואתכל אלקיה מן כארג וצאר מן דאכל ג׳
מתל אלמות׃ שמעו כי נאנחה אני אין מנחם לי כל איבי רש׳ פס׳
שמעו רעתי ששו כי אתה עשית הבאת יום קראת ויהיו
כמוני׃ שמעו עממיא ארום מתאנחא אנא ולית דינחים לי כל ל׳ חס׳
בעלי דבבי שמעו בשלא דמטת עלי חדו ארום את הוא יי
דעבדת איתיתא עלי יום פורענות ערעת עלי מערע לצרותני
כן תערע עליהון ויהון צדין כותי׃ וסמעו אוראי אני מתנהדה
וליס לי מעזי וגמיע אעדאי סמעו שרי פאסתרו כמא צנעתה
בי ולו אתית ביום ועדת בה פיצירו מתלי׃ תבא כל רעתם
לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות

שכלה ג׳ בלש׳ וסימנ׳ כאשר שכלה נשים מחוץ שכלה חרב והשלחתי בכם את חית השדה ושכלה א׳ צבו׳ ולנצחנו וזכירו׳

אנחתי ולבי דוי· תיעול ליום דינא כל בישתהון קדמך ותסתקף
להום כמא דאסתקפת עלי על סגיאות מרודי ארום סגין אנחתי
ולבי חלש· ואסלך אן תחצר שרורהם בין ידיך ותכנש בהם
כמא בטשת בי עלי כתרה גרומי פאן נהדאתי כותרה וקלבי
מדוי· איכה יעיב באפו אדני את
בת ציון השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא זכר הדם
רגליו ביום אפו· איכדין קלין ישתקוף לרגזיה ית כת ציון רמא
מן שמיא לארעא תשבחתא דישראל ולא דכר בית מקדשיה
גלוגדקא לרגלוהי ביום תקוף רגזיה· וכיף יגים אלה בגצבה
גמע ציון וטרח מן אסמא אלי אלארץ פכר אסר ולם יזכר מחל
סכינתה פי יום גצבה· בלע אדני לא חמל את כל נאות
יעקב הרס בעברתו מבצרי בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה
ושריה· שיצי יי ולא חס ית כל עיית ישראל פגר ברגזיה כרכי
בית יהודה אמטי לארעא אחיל מלכותא דלה רברבנהא·
אהלך אלה בגיר שפקה גמיע דיאר יעקוב והדם בעברתה
חצון גמע יהודה ובלג בהא אלי אלארץ ונדל אלממלכה ורוסאהא·
גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור ימינו מפני

ולא זכר ג ריש מ״ס ומינים — שר המשקים יגמש את החסד הרוב רגלין ∘ —— ∘

אויב ויבער ביעקב כאש להבה אכלה סביב׃ קציץ בתקוף
רגזיה ית כל יקרא דישראל אתיב אחור ימיניה ולא סייע לעמיה
מן קדם בעלי דבבא ואדליק ביעקב כאישתא דמשלהבא
אכלת חזור חזור׃ יגדע בשדה גצבה גמיע שאן אלאסראיל
וכאנה מד ידה אלי ורא מן וגה אלעדו ואשעל פי אל יעקב כנאר
מלתהבה אכלת מא חואליה׃ דרך קשתו כאויב נצב ימינו כצר
ויהרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך כאש חמתו׃ מתח
קשתיה וזרח עלי בירין כבעיל דבבא אתעתד ימיניה כמעיק
וקטיל כל רגוג עינא במשכן כנשת ציון שדא כבעור
אישתא רגזיה׃ וכאנה אותר קוסה כבאגץ או כצב ימינה כעדו
פקתל מלא אלעין ופי כבא גמע ציון צב חמיתה כאלנאר׃
היה אדני כאויב בלע ישראל בלע כל ארמנותיה שחת מבצריו
וירב בבת יהודה תאניה ואניה׃ הוה יי׳ דמי לבעיל דבבא שיצי
ישראל שיצי פלטורהא חביל כל כרכהא ואסגי בכנשתא
דיהודה אניכותא ואבילותא׃ וצאר אללה להם כעדו אהלך
אסר תם אהלך גמיע דיארהא ואפסד חצונהא וכתר פי אל יהודה
אתרח ואנין׃ ויחמס כגן שכו שחת מעדו שכח יהוה׃

וירב׳ ד׳ ורבה יעה לאכל׳ בעס וירם בבת יהודה׳ וחד וירבה ורין לא׳ בבת׳ לי חפץ בבת יעקב וירב׳ בבת יהודה ומזומני׳ בן

בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפו מלך וכהן׃ ושרש
בגנתא טלל בית מקדשיה הכ'יר אתר מזומן לכפרא על
עמיה נשי יי בציון מועדא ושבתא ושנא ברגז חמתיה
מלכא וכהנא רבא׃ וינתר כטנאן עלאה ואפסד מחצרה
ואנסא פי ציון אלמחצר ואעטלה ורפץ בזעם גצבה אלמלך ואל
אמאם׃ זנח אדני מזבחו נאר מקדשו הסגיר ביד אויב
חומת ארמנותיה קול נתנו בבית יהוה כיום מועד׃ שבק יי
מדבחיה בעט מקדשיה מסר ביד בעיל דבבא שורי פלטורהא
קלא יהבו בבית מקדשא דיי כקל עמא בית ישראל דמצליין
בגויה ביומא דפסחא׃ ואבטל אללה מדבחה ואגשא מקדסה
ואסלם פי יד אלעדו אסואר דיארהא פאעלנו אצואתהם פי
בית אללה כאיאם אלמחצר׃ חשב יהוה להשחית חומת בת
ציון נטה קו לא השיב ידו מבלע ויאבל חל וחומה יחדו
אמללו׃ חשיב יי לחבלא שור כנשתא דציון סט משקולתא
לא אתיב ידיה מלשיצאה ואבל מקפנא ושורא כחדא אתפגרו׃
וכמא קדר אללה אן יהלך סור גמע ציון מד אלכ'ט פלם ירד
ידה ען הלאכהא ואחזן אהל אלצור ואלסור חתי קצפא גמיעא׃

מזבחו ג׳ ויאמר יואש ויקרא לו ביום ההוא ... מזבחו ...
בחל ישועה ... חומות וחל ... ויאבל חל וחומה׃

טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה מלכה ושריה ל׳ ב׳ גוים מל׳
בגוים אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה · טבעו בארעא
תרעהא על דפלחו ית חזירא ואובילו מן קדמיה עליהון הובד
ותבר מזוזתהא מלכהא ורברבנהא בינ׳ עממיא על דעברו על
פתגמי אוריתא אף נביאהא אתמנעו מנהון רוח קודשא לא אשכחו
מימרא דיי׳· וכאן אבואבהא דסכת פי אלארץ וקד כסר נגורהא
חתי אבאדהא ומלכהא וקואדהא פי מא בין אלאמם בגיר תוריה
חתי אנביאהא לם יגדו וחיא מן ענד אללה· ישבו לארץ ידמו
זקני בת ציון העלו עפר על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ל׳
ראשן בתולת ירושלם· יתבין על ארעא ושתקין סבי כנשתא
דציון אסיקו אפר מקלה על רישיהון בתולתא דירושלם· ופצאר
שיוך גמע ציון יגלסון עלי אלארץ ויתחזנון ויצעדון אלתראב
עלי רוסהם ויתזרון באלמסוח וצאר אבכאר ירושלם יטרחון אלי
אלארץ שעורהן· כלו בדמעות עיני חמרמרו מעי נשפך ל׳ ב׳
לארץ כבדי על שבר בת עמי בעטף עולל ויונק ברחבות קריה· ל׳ ל׳
ספו בדמעין עיני אדגרו מעי אתשד לארעא כבדי על תבר
כנשתא דעמי כד צהא עולימא וינקא בפתאות קרתא׳

כים ל ודימוע והרשעים כים נגרש תולה קולם כי גדול כים שברך׃

יקולון קד כמדת עיני מן אלדמוע ותצוורת אמעאי וכאן כבדי
קד תצוור לצבא אנתצבת עלי אלארץ למציבה אמתי אד תצוור
אלצבי ואלרציע פי רחאב אלקריה׃ לאמתם יאמרו איה דגן ויין
בהתעטפם כחלל ברחבות עיר בהשתפך נפשם אל חיק
אמתם׃ לאמהתהון הוו אמרין אן עיבור וחמר כד צהן כקטילא
בפתאות קרתא כד אתאשד נפשיהון לגו עטפות אמהון׃ וסימא
ענד קולהם לאמאתהם אין אלבר ואלכמר פי תצוורהם כאלצריע פי
רחאב אלקריה ופי סילאן אנפסהם פי חגור אמאתהם׃ מה
אעידך מה אדמה לך הבת ירושלם מה אשוה לך ואנחמך
בתולת בת ציון כי גדול כים שברך מי ירפא לך׃ מא אסהיד
ביך ומא אהי דמי ליך כנשתא דירושלם מא אחביר ליך ואיהי
מנחים ליך בתולת כנשתא דציון ארום סגי תבריך כסגיאות תבר
גלי ימא רבא בעדן נחשוליה מן הוא אסי דיסי יתיך מן מרעיך׃
נביאיך חזו לך שוא ותפל ולא גלו על עונך להשיב שביתך
ויחזו לך משאות שוא ומדוחים׃ נביאי שקרא דבינך חזו ליך
שקרא וליתא משא ולא פרסמו על חוביך לאהדרותיך בתיובתא
ונביאו ליך נבואת שקרא וטעותא ואנבאך כנרו לך זור ובהתאן

הפסיר מא אעידך׃
מא אחידך ומא אשבה לך יא גמע ירושלם מא אקאוי בך ואעאזיך יא גמע ציון אן כסרך עטים כאלבחר מן ישפיך מנה׃

ויניעו ג׳ הס וכ׳ ויניע ה׳ וינעם במדבר והנעתי בכל הגוים ויניעו ראשם · אמרים ב׳ ועל אמרים בהתעטפם והוי לאמותם

ולם יכשפו ען דנבך לירדוך ען עתאנך פנט̇רו לך קנץ ומראחי׃
ספקו עליך כפים כל עברי דרך שרקו ויניעו ראשם על בת
ירושלם הזאת העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ׃
ספקו עלך ידיהון כל דעבר אורחא שריקו וטלטילו רישיהון על
כנשתא דירושלם אמרו הדא היא קרתא דיימרין קביא דמלקדמין
דהיא שות שפרתא חדות כל ארעא׃ וספקו עליך אכפאפהם גמיע
מאר הלטריק ואצפרו וחרכו רוסהם עלי גמע ירושלם יקולון
אתרי הדה אלמדינה אלתי יקולון אנאס ענהא כאמלה אלגמאל סרור
גמיע אלבלדאן׃ פצו עליך פיהם כל איביך שרקו ויחרקו שן
אמרו בלענו אך זה היום שקוינהו מצאנו ראינו׃ פתחו עלך
פומהון כל בעלי דבבך שרקו ועסאו רישיה שניהון אמרו
חסלנא כרם דין יומא דסכרנהי אשכחנא חזינא׃ וקד פתחו
עליך אפואההם גמיע באגציך ואצפרו ואצרו אסנאנהם וקאל
קד אהלכנאהם והדי הו אליום אלדי רגונאה קד וגדנאה וראינאה׃
עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו אשר צוה מימי קדם
הרס ולא חמל וישמח עליך אויב הרים קרן צריך׃ עבד יי
כמא דחשיב שלים מלולוהי דפקיד למשה עבדיה מן יומין קדמאין

כלילת ב׳ מה אות כי ירפא יי ונחה מבהורתא כי גדול לים ש׳ · משוש׳ כי על כל כתי משוש שישו אתה משוש גילה׃
ועוה משוש כלילת יפי משוש.

דאי לא יעבדון בית ישר׳ דתקין בעינוהי עתיד הוא דאתפרעא
מנהון פגר ולא חס תחדי עלך בעלי דבבך ארים יקר מעיקיך׃
ולמא צנע אללה אלדי דבר ותמם אמרה אלדי אמרה מן איאם אל-
קדימה הדם בגיר אשפאק ופרח בך אעדאך ורפע שאן אעדאך׃
צָעַק לִבָּם אֶל יְהוָה חוֹמַת בַּת צִיּוֹן הוֹרִידִי כַנַּחַל דִּמְעָה יוֹמָם
וָלַיְלָה אַל תִּתְּנִי פוּגַת לָךְ אַל תִּדֹּם בַּת עֵינֵךְ׃ צוח לבהון קדם יי׳
דרחים עליהון שור קרתא דכנשתא דציון אחיתי כנחלא דמעין
יממא ולילי לא תתני תנחומין ליך לפיגא צלותיך ולא תשתתק
בבת עינך׃ וצרכת קלובהם אלי אללה וקיל להם יא אהל סור גמע
ציון אחדרי דמועך כאלאנהאר ליל נהאר לא תגעלי פתרה לך
ולא תהדא חדקתך׃ קוּמִי רֹנִּי בַלַּיְלָה לְרֹאשׁ אַשְׁמֻרוֹת
שִׁפְכִי כַמַּיִם לִבֵּךְ נֹכַח פְּנֵי יְהוָה שְׂאִי אֵלָיו כַּפַּיִךְ עַל נֶפֶשׁ עוֹלָלַיִךְ
הָעֲטוּפִים בְּרָעָב בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת׃ קומי עסוקי בליליא במשנה
ובפתגמי אוריתא בשירוי מטרתא בשפר פלגא שדאי כמיא
ליביך בתיובא בבית כנשתא כל קבל אפי יי׳ טולי לותיה בצלו
ידייך על נפשת עולימיך דיצדיין בכפנא בריש כל מחוזין׃
וקומי רני פי אלליל ובאצה פי אול אלנוב וכאן קלבך יסיל כאלמא

קומי ב׳ ריש פס׳ וסימנה׳ קומי שבי׳ קומי אורי קומי רני ד׳ בתו׳ וד׳ בנב׳ וד׳ בכתו׳ · העטופים ב׳ חד מל׳ וא׳ חס׳ וסימנה׳
והיה העטפים ללבן על נפש עולליך העטופים ברעב חס׳ ·

בין ידי אללה וארפעי אליה כפך עלי נפוס צביאנך אלמתצורין מן
אלגוע פי אטראף אלאסואק׃ ראה יהוה והביטה למי עוללת
כה אם תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יהרג במקדש
יהוה כהן ונביא׃ חזי יי ואסתכל מן שמיא למן אסתקפת
כדנן אם חזי למיכל נשיא פרי בטנהא עולימיא דמתלפפין
בסדינין ענת מדת דינא וכן אמרת אם חזי למקטל כהנא ונביא
בבית מקדשא דיי כמא דקטלתון לזכריה בר עדוא כהנא
ונביא דין דליט קשט׃ אללהם אנטר יי וארחמני פאנה מן נטשת
בה כדיאן תאכל אלנסא אולאדהן אלצביאן אלמתרפהין ואן יקתל
פי קדס אללה אמאם ונבי׃ שכבו לארץ חוצות נער וזקן
בתולתי ובחורי נפלו בחרב הרגת ביום אפך טבחת לא חמלת׃
שכבו על ארעא במחו זיהון עולימא וסבא דהוו רגילין למשכב
על ברין דמילת בתולתי ועולימאי נפלו קטילין בחרבא קטלת
ביום רגזך נכסת ולא חסת׃ ואנגענו עלי אלארץ בארגא מנהם
אלצבי ואלשיך אבכארי ושבאבי וקעו פי אלסיף קתלתהם פי יום
גצבך ודבחתהם בגיר אשפאק׃ תקרא כיום מועד מגורי
מסביב ולא היה ביום אף יהוה פליט ושריד אשר טפחתי ורביתי

עוללך צ׳ חר חס וחד ואל ונמצ את עוללך הם על נפש עוללך וכו׳

אפי כלם׳ תהי קרי חירותא לעמך בית ישראל על יד מלכא מ
משיחא הא כמא דעבדת על יד משה ואהרן ביומא דפסחא
ואתכנשון חזור חזור עולימי מן כל אתר דאתבדרון ביום תקוף
רגזא דיי ולא הוה בהון שיזבא ושאר בנא דלפפית כסריין
ודרביתי בעלי דבבי שיצאונון׳ צרת ארעו באהל חוארי מן
יום למחצר חולי ולם יבקי יום גצב אללה פלית ולא שריד
ואלדי רפהתהם ורביתהם באגצי אפנאהם׳ אני
הגבר ראה עני בשבט עברתו׳ אנא הוא גברא דחזי ענויא דרדי
ברגזיה׳ אנא ארגל אלדי ראית אלעדאב בקציב עברתה׳ אותי
נהג וילך חשך ולא אור׳ יתי דברא ומדל לחשוכא ולא לנהורא׳
פקארני וסיירני פי צלאם בלא נור׳ אך בי ישב יהפך ידו כל היום׳
ברם בי יתוב יגלגל עלי מחתיה כל יומא׳ והו לאה יעוד עלי
יקלב ידה טול אלזמאן׳ בלה בשרי ועורי שבר עצמתי׳
עתק בסרי ומשכי תבר גרמיי׳ וקד בלי לחמי וגלדי וכסר
עצאמי׳ בנה עלי ויקף ראש ותלאה׳ בנא עלי כרקומין ואקיף
ובנא עלי קרתא ועקר רישי עמא ושלהוא צון׳ ואחדק בי קאמה ובטטה׳
במחשכים הושיבני כמתי עולם׳ בבית אסירין מחשוכא

אתיבני במיתין דאזלין לעלמא אחרנא ׃ ואגלסני פי אלט'למאת
כמותי אלדהר ׃ גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי ׃ סגר
בתרי בדר דלא אפוק מן איסורי ׃ יקר על רגלי כבלין דנחש ׃
וקד גדר דוני פלא אכ'רג ותקל קידי ׃ גם כי אזעק ואשוע שתם
תפלתי ׃ אף ארום אצוח ואצלי אסתתים בית צלותי ׃ ואן אנא צרכת
וגוות תקד סד ען צלותי ׃ גדר דרכי בגזית נתיבתי עוה ׃ סגר אורחי
באבנין פסילן שבילי סרך ׃ ואנה גדר טרקי בחג'ארה מהנדמה
ושווש סבלי ׃ דב אורב הוא לי ארי במסתרים ׃ דיבא מכמין
הוא לי אריא דמתעתד לבישא ׃ והו כדב כאמן לי או אסד פי א-
סואתר ׃ דרכי סורר ויפשחני שמני שמם ׃ אורחי סדר ושסעני
שוויני צדו ׃ ואזאל טרקי ופסכני וציירני מתוחשה ׃ דרך קשתו
ויציבני כמטרא לחץ ׃ מתח קשתיה ועתדני כפלגליסא לגירא ׃
כאן אותר קוסה ונצבני כאלהדף לסהאם ׃ הביא בכליותי
בני אשפתו ׃ אעיל בכליותי גירי תיקיה ׃ וארסל פי כלאי סהאם
געבתה ׃ הייתי שחק לכל עמי נגינתם כל היום ׃ הויתי חוכא לכל
פריצי עמי ומזמרין עלי כל יומא ׃ וצרת צחכה לגמיע קומי
והאנהם טול אלזמאן ׃ השביעני במרורים הרוני לענה ׃ אסבעני

[illegible]

מריר חין אדויתי מרין׃ וכאנה אשבעני מרארא וארואני עלקמא׃
ויגרס בחצץ שני הכפישני באפר׃ ורץ באלכצן שלני מנעגני
באלפראי ואחפא בלחצם אסנאני וטמרני בלרמאד׃ ותזנח משלום
נפשי נשיתי טובה׃ ושבקת משלמא נפשי אתנשיתי טובתאי
פאנכדרת נפסי חתי מן אסלאם ונסית אלכיר׃ ואמר אבד נצחי
ותוחלתי מיהוה׃ ואמרית הובד תקפי וטובא דהויתי אוריך מן
קדם׃ וקלת קד באד גלאתי ורגאי מן ענד אללה׃ זכר עניי
ומרודי לענה וראש׃ אדכר עניי נפשי ומא דמרידו מלאני ואשקיין
יתי בידין׃ אדכר עלאתי ודלאלתי המא כעלקם וסם׃ זכור
תזכור ותשוח עלי נפשי׃ מדכר תדכר ותגלי עלי נפשי׃ וטוא
מא תדכר ואך נפסי ותתשוח עלי׃ זאת אשיב אל לבי על כן
אוחיל׃ דא נחמתא אתיב על לבי בגין כן אוריך׃ והודי מא
אורדה אלי קלבי והו לדלך אצבר׃ חסדי יהוה כי לא תמנו כי
לא כלו רחמיו׃ טיבותא דיי אלום לא פסקו ארום לא יתמנענו
רחמוהי׃ אחסאן אללה אלדי לא תנפד ולא תפני רחמתה׃ חדשים
לבקרים רבה אמונתך׃ נסין חדתין מדחיש לצפריא סגיאה
היא הימנותך׃ כלהא גדר פי כל צבאח ואמאנתך כתירה׃

אוחיל ג׳ וכול מה אוחיל ל׳ עוד זאת אשיב אל לבי חלקי׃

חלקי יהוה אמרה נפשי על כן אוחיל לו׃ חולקי יי אמרת
נפשי בגין כן אוריך ליה׃ כד אקור לנפשי כנס אלהי קטרי
ולוק אצבר להי׃ טוב יהוה לקוו לנפש תדרשנו׃ טב
הוא יי לדמסברין לפרקנה לנפשא דתתבע ארפנה׃ ולה
אבואה ליואגיה ולנפס תלתמסה׃ טוב ויחיל ודומם לתשועת
יהוה׃ טב הוא לאורכא ולמשתק עד תיתי פרקנא דיי׃ פיגב
אגוד ואצבר ואסכות למגותה אלה׃ טוב לגבר כי ישא על בנעוריו׃
טב הוא לגברא ארום ירגם נפשיה לסוברא נר פקודיא דיי דמן
עולמוי׃ ומא אצלח לרגל יחתמל לשקא מן צבאיה׃
ישב בדד וידם כי נטל עליו׃ יתיב בלחודוי ויסבור יסורין
בדיל ייחוד שמא דיי דמשתלחין מנה ברחמוהי עד דיתוב
ויטלינון מעלוי׃ ויגבאן יבולס מנפרדא ויסכת אדי חמל עליה
לאמר׃ יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה׃ יתין בעפרא פומיה
וישתטח קדם רבוניה מאם אסתכרי׃ ויצע פמה פי אתראב
לעלהאן יבר רגאא׃ יתן למכהו לחי ישבע בחרפה׃ יזשיט
למחוהי לסתא יסבע בקלנא׃ ויעטי כדה לצארבה ויסתכתר
מן תעייהה להי׃ כי לא יזנח לעולם יהוה׃ אלום לא ישבוק

[illegible]

עמיה בעקתא לעלם רבונהון יתוי פאן צלה לא יכול לאזדהרי
כי אם הוגה ורחם כרב חסדיו ארום אלהין כרישא יתבר
והדר יתוב וייחוס עליהון בסגיאות טיבותיה ובר אדינחא
עאד ורחם בסתרה אחסאנה כי לא ענה מלבו ויגה בני איש
ארום כבין דלא ענו גבריתלליה בתענשא ארום גרם לתברא
בני אנשא ולאטה לא עאד יעדב ויגחי בני אנשר מן דאתהי
לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ למרכי ולמכבשא
תחות רגלוהי כל אסירי ארעא לידך תחת סלטאנה גמיע
אסרי אארץ להטות משפט גבר נגד פני עליון לאסטאה
ולמצלי דין גבר מסכין קביל אפי עלאה ולמיול חכם אנסאן
בחצרת אעלי לעות אדם בריבו אדני לא ראה לסרבא
אנש מסכין במצותיה אפשר דמן קיני לא אתגלי ליסווט
חכם אאנסאן פי כצומתה צלה לם ירא שיא מן דלך
מי זה אמר ותהי אדני לא צוה מן הוא אנשא דאמר והות
בשתא מתעבדא בעלמא אלהין כבין דעבדון מא דלא
אתפקדון מן קדמי מן דא קאל קולא פכאן ולה לם יאמר בהי
מפי עליון לא תצא הרעות והטוב מפום אלהא עלאה לא

הספר

הוגה ג׳ במסורת לא חס וסימנ׳ כאשר הוגה מן המסלה אשר הוגה יגי כי אם הוגה

תפוק בשתא אלהין על כרת קרא מתכרזא למהוי כטין על
חטופין דאתמליאת ארעא וכען די יצעו למגדר טבא בעלמא
מפום קדשא נפיק׃ ולכן מן קול צעא לא תכרוג אשרור ונטיר׃
מה יתאונן אדם חי גבר על חטאו׃ מא ממון ישלח גבר כד
הוא חי על חובוהי דיהוב׃ ממא דאיעת אנסאן אחיאו רגבר
עלי כטאיאהי׃ נחפשה דרכינו ונחקרה ונשובה עד יהוה׃
נבלוש אורחנא ונבקר ונתוב בתיובתא קיגי׃ פינבגיאן נפתש
טרקנא ונכתבריהא ונרגעי אלה׃ נשא לבבנו אל כפים אל
בשמים׃ נטור לבנא בריר ונרמי ידנא מגחלין אל אלהא דמדוריה ונתוב
בשמיא׃ ונרפע קרובנא מע כפינא אלי אלטאיך אלי פי אלסמא׃ נחנו
פשענו ומרינו אתה לא סלחת׃ נחנא מרדנא וסרבנא ואת
דלא הדרנא בתיובתא את לא שבקתי נחן ארנבנא ובלפנא
ואנת לם תגפר׃ סכותה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת׃
טללתא עלנא ברגז ורדפתנא בגלותא קטלתא ולא חסתא׃
וצללת בגצב פכלבתנא וקתלת בגיר אשפאק׃ סכותה בענן
לך מעבור תפלה׃ טללתא שמיא בעננ יקרא דילך בגין דלא
תעבר לותך צלותא׃ וצללת בגמאם כאנה לא תגוזאך צלוה׃

עד שה׳ צבר לך ושבה ריש גים ונגף מ׳ אח׳ מצרים שבה ישראל מחפשה דרכינו תגבור ב׳ על ברגז רחם תזכור זכור
תזכור יה׳ ותי ב׳ פמין נקף ויראו אר פול אתנחה וסוף פ׳ ס׳ עונה׳. במאוזן בא טה והאלהים נסה כי לא נסה חירם מלך צר נשא
את נשאת נשא לבו ונעל כל נשא ונסל נשא לבבנו וירא ג׳ ובימוני וירא את ריבי כי מי עמד עד ישקוף וירא יפי — ס

סְחִי וּמָאוֹס תְּשִׂימֵנוּ בְּקֶרֶב הָעַמִּים׃ כְּטַעוּתָא וּמָאִיסוּתָא תְּשַׁוֵּי
יתנא בחובנא ביני עממיא׃ קלעא ווהרא צירתנא פי מא בין אל
אמם׃ פָּצוּ עָלֵינוּ פִּיהֶם כָּל אֹיְבֵינוּ׃ פתחו עלנא פומהון למגזר
עלנא גזירן כל בעלי דבבנא׃ ופתח עלינא גמיע אעדאינא אפואהם׃
פַּחַד וָפַחַת הָיָה לָנוּ הַשֵּׁאת וְהַשָּׁבֶר׃ אימתא וזיע הוה עלנא רי
דתיתא ותברא׃ פצאר לנא דלך כאלפזע ואלהותה ואלצעף ואלכסר׃
פַּלְגֵי מַיִם תֵּרַד עֵינִי עַל שֶׁבֶר בַּת עַמִּי׃ יבלין דמיא תזלוג עיני
על תבר כנשתא דעמי׃ ופתהטל עיני אקסאם מא עלי מצ׳יבה
גמיע אמתי׃ עֵינִי נִגְּרָה וְלֹא תִדְמֶה מֵאֵין הֲפֻגוֹת׃ עיני זלגת
ולא תשתוק מלמבכי מדלית פאיג עקתי וממליל תנחומין על
לבי׃ עיני תגרי ולא תסכת ממא ליס תפתר׃ עַד יַשְׁקִיף וְיֵרֶא
יְהוָה מִשָּׁמָיִם׃ עד דיסתכי ויחזי יי׳ בעלבני מן שמיא׃ אלי אן
יטלע וינצר אללה מן אלסמא׃ עֵינִי עוֹלְלָה לְנַפְשִׁי מִכֹּל בְּנוֹת
עִירִי׃ בכותא דעיני לא אסתקפת למיע על חרבן כל פלכי עמי
ונזור כנתא דירושלם קרתי׃ ועיני הי תבקת לנפסי מן גמיע
רהט קריתי׃ צוֹד צָדוּנִי כַּצִּפּוֹר אֹיְבַי חִנָּם׃ מכמן כמנו לי
כצפרא בעלי דבבי על מגן׃ ואצטאדוני כאלעצפור אעדאי מגאנא׃

צמתו בבור חיי וידו אבן בי׃ עכרן בגובא חיי ורגמון אבנא בי
ואבתו פי אחכס עמרי ושקו אחגר עלי׃ צפו מים על ראשי אמרתי
נגזרתי׃ יש טו מיא אטיפו על רישי אמרית במימרי אתגזרית מן
עלמא׃ זלמא טפא אלמא עלי ראסי קלת קד אנקטעת׃ קראתי
שמך יהוה מבור תחתיות׃ צליתי לשמך יי׳ מן גוב ארעיתא׃
דעות אסמך יא רב מן אלביר אלספלי׃ קולי שמעת אל תעלם אזנך
לרוחתי לשועתי׃ צלותי קבילתא בזמנא ההוא וכען לא תכסי
אדנך מלקבלא צלותי לרוחתי לבעותי׃ פכמא סמעת צותי אסלך
אן לא תגטי אסתמאעך לפרגי ותגאתי׃ קרבת ביום אקראך
אמרת אל תירא׃ שלחתא מלאכא לשיזבא יתי ביומא דצליתי
קדמך אמרת במימרך לא תדחל׃ כמא טא מא קרבת מני יום
כנת אדעוך פיה וקלת לי לא תכאף׃ רבת אדני ריבי נפשי
גאלת חיי׃ נציתא יי׳ לעבדין מצותא לנפשי פרקתא חיי׃ אלהם
פאלצם עני כצומתי ופך חיאתי׃ ראיתה יהוה עותתי שפטה
משפטי׃ חזיתא יי׳ סרוך דסריכו לי דון דיני׃ אלהם פאנך קד
ראית תשוושי אחכם לי פיהם חכמי׃ ראיתה כל נקמתם כל
מחשבתם לי׃ גלי קדמך כל נקמתהון כל מזימתהון עלי׃ פאנך קד

אדני יד כל בקינה ...
קומירני במקום אדני ...

ראית אנתקאמהם מני וגמיע מחאסבאתהם לי׃ שמעת חרפתם
יהוה כל מחשבתם עלי׃ שמיע קדמך כסופהון יי כל מזמתהון
עלי׃ ממא סמעת תעיירהם לי וגמיע תדבירהם עלי׃ שפתי קמי
והגיונם עלי כל היום׃ ספות דקימין עלי ומלולהון עלי כל יומא׃
נטק מקאומי ודרסהם עלי טול זמאן׃ שבתם וקימתם הביטה
אני מנגינתם׃ מותביהון וקימתהון אסתכל אנא זמריהון׃ ונטרת
אלי גלוסהם וקיאמהם ואנא פי גמיע דלך תלחינהם׃ תשיב
להם גמול יהוה כמעשה ידיהם׃ תתיב להון גמולא בישא יי
כעובדי ידיהון׃ פארדד להם מכאפאה יא רב כצנע אידיהם׃
תתן להם מגנת לב תאלתך להם׃ תתין להון תבירות לבא
ושלהאותך תשלהי להון׃ ואבעת להם חסרת אלקלב ומצאיבך
עליהם׃ תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יהוה׃ תרדיף יתהון
ברגז ותשיצינון מתחות שמיא דיי׃ אטלבהם פאכלבהם בגצב
ואנפדהם מן תחת אלסמא׃ איכה
יועם זהב ישנא הכתם הטוב תשתפכנה אבני קדש בראש כל
חוצות׃ איכדין עמא דהבא דבית מקדשא אשתני זיו יקר פטורין
בחיר משריין מרגלוון קדישין בריש כל מחוזין׃ וכיף יכמד

ארהב ויתגייר אפין לבייר ותנינב חגארה לקדס פי אטראף לאס׳
ואק׳ בני ציון היקרים המסלאים בפז איכה נחשבו לנבלי
חרש מעשה ידי יוצר. בני ציון יקירין דהוו מתחלפין בדהבא טב
דיאין כמרגלין ואיכדין הוו עממין מסאבין מותבין יתהון כל קבל
ערסיהון ומסתכלין באנפיהון כגון דיילדון נשיהון למין שפירין
בולדהון ואתחשבו לנבלי חסף עובדי ידי פחרא. ובני ציון אלאעזא
אלמקאמין באלפוז כיף חסבו כצרוף מן כזף צנעה ידי אלפכראני.
גם תנין חלצו שד היניקו גוריהן בת עמי לאכזר כיענים במדבר.
אף בנתא דישראל מפקתא לבני עממיא דדמיין לתנינא טרלען
בולאאניקן רוביהון כנשתא דעמי מסירא לאכזראין והפכא על
בנהא בנעמיתא במדברא. ואיצא כאלתנין אלדי יכלען תדיאנהם
מן אן ירצעון אבראהן כדאך אל צעת אם מן קומי אלי חנק כאל-
נעאם פי אלברי. דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים
שאלו לחם פרש אין להם. אדבק לישן עולימא למוריגיה בצחותא
טפליא שאילו לחמא מושיט לית להון. ולצק לסאן אלרציע אלי
חנכה מן אלעטש ואלצביאן סאלו טעאמא פלם יכון להם מן
כאסרי. האכלים למעדנים נשמו בחוצות האמנים עלי

ה׳ כת תרתין מילין וקרי חדא מלה ויהי כי טוב לבם ויהי איש מבן ימין למהבה המשרה ויצא מן המערה רקעהארץ מיאתי בחרב[illegible] ויצא מן בת ציון [illegible]

תולע חבקו אשפתות ׃ דהוו רגילין למיכל תפנוקין אשתממו
במחוזין דאתרבין על צבע זהורי גפיפו קלקלתא ׃ ואלדין אלמאכל
תוחשו פי אלאסואק ואלמחצונין עלי אלקרמז לאזמו אלמזאבל ׃
ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה כמו רגע ולא חלו
בה ידים ׃ וסגי חובת כנשתא דעמי מן חובת סדם דאתהפכא
כשעא ולא שריאו בה לאתנבאה נביאיא למהדר יתה בתיובתא ׃
ועטם דנב קומי מן כטייה סדם אלמקלובה מתל טרפה ולם
תלבת פיהא אלאידי ׃ זכו נזיריה משלג צחו מחלב אדמו
עצם מפנינים ספיר גזרתם ׃ הוו בריין נזירהא יתיר מתלגא
שעעו יתיר מחלבא סמיקו חיזו יתיר מזהרין וכשבזיר ׃
פרצופיהון ׃ וכאן אהואדהא אנקא מן אלתלג ואבין מן אללבן
וסחנתהם אשד מן חמרה אליאקות ומפאצלהא אצפא מן אלמהא
מתלא ותבלגא ׃ חשך משחור תארם לא נכרו בחוצות
צפד עורם על עצמם יבש היה כעץ ׃ מסגיאות אלמות גלותא
ריוהון לא משתמודע במחוזין אדק משכיהון על גרמיהון כניצ
הוה כקיסא ׃ פאסודת חליתהם אשד מן אלחבר חתי לא יתבינו
באלאסואק ולזק גלדהם בעטמהם כער מא יבס פצאר כאלעוד ׃

מדקרים ב׳ וסימנ׳ ונשארו בם אנשים שהם יזבו׳ והרו מדקרים בחוציר׳

טובים היו חללי חרב מחללי רעב שהם יזובו מדוקרים מתנובת
שדי׃ מעלי הוו קטילי סיפא מקטילי כפן דקטילי סיפא דיכן נד
אלהן מכתשין ממא דאכלי מעללי חקלין׃ ולקד כאן צרעי אסיף
אפצלה חאלא מן צרעי אגוע לאנהם ידובון דון נאמי אצחרי באנהם
מטעונין׃ ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן היו לברות למו
בשבר בת עמי׃ ידי נשין דהוו מרחמן על מסכינין בשילן בניהון
הוו להון לעודתא להון ביום תבר כפנא דאתברת כנשת עמי׃ ואידי
אלנסא ארחמאת טבכו אולאדהן חתי צארו מרוא פי מצעה׳
במע קומי׃ כלה יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש
בציון ותאכל יסודתיה׃ יסף יי׳ ית חמתיה שלא תקיף לגזיה ואסיק
נעור אישתא בציון ואכלת אושהא׃ גמם אלה בחמייתה וספך
שדה גצבה פאגג נארא פי ציון אכלת אסאסאתהא׃
לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי
ירושלם׃ לא הוו מהימנן מלכוות ארעא וכל יתבי תבל בעדן
דהות ירושלם בשלוה ארי ייעול מעיק ובעיל דבבא בתרעי
ירושלם׃ לם יצדק מלוך אלארץ וסאיר אהל אלדניא אן אלעדו
ואלבאגץ ידכלון פי אבואב ירושלם׃ מחטאות נביאיה עונות

מלכי ארץ ב׳ בעשרה מלכי ארץ לא האמינו מלכי ארץ וכל תהלים רבותי במ חרו ויראו בנים את שם יי וכל מלכי הא׳
יסודותיה ב׳ ונהרסו יסודותיה והשפל יסודתיה בציון הכ׳

כהניה השופכים בקרבה דם צדיקים׃ מחובי נביאי שקרא דנבוה
ועוית כהניא דגרמו למהוי מתדש על ידיהון דם זכאין׃ ומן
כטייה מתנביהא ודנוב אימתהא אלסאפכין פי וסטהא דם אלצאלחין׃
נעו עורים בחוצות נגאלו בדם בלא יוכלו יגעו בלבשיהם׃
איטלטלו עורין במחוזין אטנפו בדם קטולין ועד דלא הוו יכלין
למחזי קריבן בלבושיהון׃ ואצטרבו כאנהם עמיאן פי אלאסואק
ותלוותו באלדמא חתי לם יטיקואן ימסו תיאבהם׃ סורו
טמא קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו גם נעו אמרו בגוים
לא יוספו לגור׃ זורו זורו ממסאבא קרו עממיא להון זורו זורו לא
תקרבון ארום כנואפא טרטקא אמרו במהויהון בשלותהון ביני
עממיא לא תיספון לאתותבא׃ זולו יא אנגאס נאדו בהם אעדו
אעדו לא תמסוהם ממא כלו ואצטרבו קאלו עלהם אלאמם
אנהם לא יעאודו אלסכנא׃ פני יהוה חלקם לא יוסיף להביטם
פני כהנים לא נשאו זקנים לא חננו׃ מן קדם יי אתפליגו ולא יוסף
לאסתכלא בהון בגין דין אומיא לשיעיא אפי כהניא לא סברו
ועל סביא לא חסו׃ ואן גצב אללה קד קסמהם ולים יעאוד אן
ינצר אליהם פלדלך וגוה אלאמה לם יהאבו ואלשיוך לם ירופו׃

ולית רפה יוספו ד׳ ועל ישראל ישמעו ויראו ולא יעשון אחים וכה יוספו ותכה יוסף להם אמרו בגוים לא יוספו

עודינה תכלינה עינינו אל עזרתנו הבל בצפיתנו צפינו אל
גוי לא יושיע ובקית עיונא תשכֿץ׳ עוננא פאדי כהבא וז׳
ואטלענא בתטלענא אלי שעב לא יג׳יתנא צדו צעדינו
מלכת ברחבתינו קרב קצינו מלאו ימינו כי בא קצנו צאדו
שבילנא מן מהלך בפתינא קרב סופנא אתמלי ימנא למתאלום
אתא סופנא ותוחשת בטאנא מן אסרוך פי רהאננא וקרב אגלנא
ותמת איאמנא למא ואפאנא אגלי קלים היו רדפינו מנשרי
שמים על ההרים דלקנו במדבר ארבו לנו קלילין הוו לדפנא
מנשרי שמיא על טוריא רדפו יתנא במדברא כמנו לנא ונצר
כאלבונא אלף מן נסור אלסמא פר הקונא פי אלגבאל וכמנו לנא פי
אלבראריה רוח אפינו משיח יהוה נלכד בשחיתותם אשר
אמרנו בצלו נחיה בגוים מלכא יאשיה דהוה חביב לנא כנשמת
רוח חיין דבאפנא דתוה משיח יי אתפס במצד בחיבולי דהון
דהויא אמרין עלוהי בטלל זכותיה ניחי ביני עממיא ומסיח אלה
אלדי הו כרוח אנפסנא עלק פי הותתהם אלדי קלנא אנא נעיש פי
צלה בין אלאמם שישי ושמחי בת אדום יושבתי בארץ עוץ
גם עליך תעבר כוס תשכרי ותתערי הדיאן ובני קרתא דאדום

אפיך אפינו נ מל׳ וחיכתי׳ בדעתאפכך ובלוח אפיך לוחאפינו משיח יצ׳ תש כרי ב את תשכרי ותתערי ס—ט

ועלמא דכיסרין דיתבא בארע ארמוניא׃ אף עלך עתיד למעבר
כס פורענותא ותרוי ותרוקני׃ פסרי ואפרחי יא גמאעה אדום אל
מקימה פי בלד עוץ פאן עליך איצא סתמר אלכאס ותסכרין מנהא
ותתערין׃ תם עונך בת ציון לא יוסיף להגלותך פקד עונך
בת אדום גלה על חטאתיך׃ ובתר כן ישלים עוייתך כנשתא דציון
לא יוסיף לאגלותך אסער עוייתיך קרתא דרומי אתפרסם קי יגי
על חוביך׃ וקד פנית דנובך יא גמע ציון ולא יעוד אן יגליך ויטאלב
דנובך יא גמאעה אדום ויכשף ען כטאיאך׃ זכר
הביטה יהוה מה היה לנו הביט וראה את חרפתנו׃ הוה דכיר ייי מא דהוה
לנא אתקבל וחזי בסופנא׃ אלהם פאדכר מא צאר לנא אטלע
ואנצר תעירנא׃ נחלתנו נהפכה לזרים בתינו לנכרים׃ אחסנתנא
אתהפכת לחילוני בתנא לנכראין׃ פאן נחלתנא אנקלבת ללאגנביין
ואין ובוותנא ללגרבא׃ יתומים היינו אין אב אמותינו כאלמנות׃ הוינא
דמיין בגלותא ליתמין דלית להון אב אמהתנא כארמלין׃ צרנא
גוו כיתאמא בלא אב ואמהאתנא כאלאראמל׃ מימינו בכסף שתינו
עצינו במחיר יבאו׃ מי מוהנא בכספא שתינא קיסנא בדמין ייתון׃
ושרבנא מאא בפצה ואדכרנא חטבנא בתמן׃ על צוארנו נרדפנו׃

חטאתיך ה׳ מה הגען על שברך כל נאהביך שכחוך ושמרון צהני חטאתיך גם את שאי כלמתך תם עונך בת ציון ס

יגענו לא הונח לנו׃ על פריקת צוארנא אטעננא כד הרינא
אזלין בשביא חלא נבוכדנצר רשיעא סרבלא ולבני עמא דישרא
דאזלין ריקנין פקיד למטענהון חלא דעל ספר פרת בגין דלא
יהכון ריקנין ובההוא זמנא לאינא דלא הות נחא לנא׃ וכרלבנא
על אעין אענאקנא ותעכבנא ולא נסתריח׃ מצרים נתנו יד
אשור לשבע לחם׃ מצרים יהבנא סמך לאתפרסמא ואתור
למסבע לחמא׃ ומדינא ידינא לי מצר ולי אשור לנשבע לטעמם׃
אבתינו חטאו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו׃ אבהתנא חבו וליתהון ואנחנו
ואנחנא עויתהון סוברנא׃ ועלי אתאינא אלפטו ובאדו ונחן איצא
המרנא דנוכהם׃ עבדים משלו בנו פרק אין מידם׃ בני חם
דאתמסרו עבדין לכנעהון דשם אנון שליטו בנא פריק לית
מידהון׃ ותסלט עלינא זעביר פליסמן אידיהם פאך׃ בנפשנו
נביא לחמנו מפני חרב המדבר׃ בסכנת נפשנא ניתי להים פרנסתנא
מן קדם קטיל בחרבא דאתי מסטר מדבלא׃ כבטר נפוסנא
נאתי בטעמנא מן קבל אסא פו צבר׃ עורנו כתנור נכמרו מפני
זלעפות רעב׃ משכנא כתנורא אתקדרו מן קדם מפח כפנא׃
וגלודנא תמייהי כחמא אתנור מן קבל זמעאגוע׃ נשים בציון ענו

מצרים ג ריש פ״ס כי אור יעלה לשמונה תהיה נתנו יד׳

בתולת בערי יהודה. נשיא דמתנסבן לגבר בציון אתענו בתולתא
בקרוי יהודה מאומא כסראי. ואנכסא אתטין פי ציון ואבכאר פי
קרי יהודה. שרים בידם נתלו פני זקנים לא נהדרו. רברבנין בידהון
אצטליבו אפי סביא לא אתהדרו. ועלק ארויסא פי אידיהם ווגוה
לאשיאך לם תכרם. בחורים טחון נשאו ונערים בעץ כשלו.
עולימיא רחיא נטלו ורביין בצליבת קיסא תקלו. ואלשבאב חמלו
אלמערה ואלצביאן עתרו באלכשב. זקנים משער שבתו בחורים
מנגינתם. סביא מתרע סנהדרין אתבטלו ועולימיא מבית זמריהון.
ואלשיוך תעטלו מן אלמגלס ואלשבאב מן אלאנגאם. שבת משוש
לבנו נהפך לאבל מחולנו. בטל חדוות לבנא אתהפיך לאבלא
חנגנא. ובטל סרור קלבנא ואנקלבת חזנא טבולנא. נפלה
עטרת ראשנו אוי נא לנו כי חטאנו. נפלת כליל רישנא ווי לנא
ארי חבנא. ופוקעת תיגאן רוסנא פויל לנא אד אכטאנא. על
זה היה דוה לבנו על אלה חשכו עינינו. על דין בית מקדשא
דאצטדי הוה חליש לבנא על אלין עמא דגלו מתמן אחשיכו
עיננא. ועלי הדה צארת קלובנא מדויה ועיוננא מטלמה. על
הר ציון ששמם שועלים הלכו בו. על טורא דציון דהוה צדי

ארחת | אתרריאת | בבש | בשלוש | גבר | גבר | גער | דלג | דופק | דומשק | הפך | המנ
ויאף | ויבקה | זלע | חבש | זענ | חנפ | חרסמ | טחון | טוחן | ירוחם | כלו

תעלין אזלין ביה ׃ ועלי גבל ציון אלד׳ תוחש וצאר פיה אלת׳עאלב
אתה יהוה לעולם תשב כסאך לדור ודור ׃ אנת הוא יי׳ לעלם
בית מותבך בשמיא כרסי יקרך לדרי דרא ׃ אנת יא רב אלאבת
אלי אלדהר וכרסיך אלי דור ואבד ׃ למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך
ימים ׃ למא לעלמין תתנשינא תשבקיננא לאורכות יומיא ׃ לם
תגפלנא כאלמנסי אלי אבאיה ולא תתרכנא אלי טול אלזמאן ׃ השיבנו
יהוה אליך ונשובה חדש ימינו כקדם ׃ אתיבנא יי׳ לותך ונתוב ונשובה ל
בתיובתא שלימתא חדית יומנא לטב כיומין קדמאין ׃ אלהם
רדנא אליך פנרגע וגדד איאמנא כאלקדימה ׃ כי אם מאס מ
מאסתנו קצפת עלינו עד מאד ׃ ארום אלהין מיקץ תקוץ בנא
רגזתא עלנא להדא ׃ עלי אן אלדהר אלדי זהדת פינא אנמא הו עלי
אנך סכטת עלינא גדא ׃

סכום הפסוקים מאה וחמשים וארבעה
סימן קנ״ד

בשנת שלוש למלכות יהויקים מלך יהודה בא נבוכדנאצר מלך
בבל ירושלם ויצר עליה ׃ פי סנה אלת׳אלת׳ה מן מלך יהויקים מלך
יהודה ואפא בכתנצר מלך באבל ירושלם פחאצרהא ׃ ויתן

[illegible]

דניאל

ה אדני בידו את יהויקים מלך יהודה ומקצת כלי בית האלהים ו
ג ויביאם ארץ שנער בית אלהיו ואת הכלים הביא בית אוצר אלהיו׃
פאטפרה אללה ביהויקים מלך יהודה וכבעץ אניה בית אללה פאתא
בהא בלד שנער בית מעבודה ואניה אתא בהא כזאנה מעבודה׃
ויאמר המלך לאשפנז רב סריסיו להביא מבני ישראל ומזרע
המלוכה ומן הפרתמים׃ פאמר אלמלך אשפנז רייס כדמה באן יאתי
מן בני אסר׳ ומן נסל אלמלוך ואלבטארקה׃ ילדים אשר אין בהם
כל מאום וטובי מראה ומשכילים בכל חכמה וידעי דעת ומביני
מדע ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך וללמדם ספר ולשון
כשדים׃ בשבאב ליס פיהם שי מן אלעיב וחסאן אלמנטר וקד
אטלעו פי כל עלם ויעלמון אלמערפה ויפהמונהא ומן פיהם
קווה אן יקומון פי היכל אלמלך ואן יעלמהם כט אלכסדאניין
ולגתהם׃ וימן להם המלך דבר יום ביומו מפתבג המלך ומיין
משתיו ולגדלם שנים שלוש ומקצתם יעמדו לפני המלך׃
ווצף להם אלמלך גארי יום ביום מן כבזה ואדאמה וכמר שרבה
ואן ירבו כדאך תלאת סנין פאדא אנקצת יקפו בין ידיה׃ ויהי
בהם מבני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה׃ פכאן פיהם מן

המלוכה ב׳ וסימנ׳ ואת דבר המלוכה את משפט המלוכה ונחדש שם ועוד לו רק המלוכה ... עליך ... וגם
וישב שלמה ... המלוכה ... להשיב ... ויקחו המלוכה והיתה ... המלוכה ושאול לכד
בא ישמעאל וחברו׳ ויקח מזרע המלוכה ... ויאמר המלך׳ וטובי ג׳ וסימנ׳ וטובי מראה ...

בני יהודה דניאל חנניה מישאל ועזריה׃ וישם להם שר הסריסים
שמות וישם לדניאל בלטשאצר ולחנניה שדרך ולמישאל
מישך ולעזריה עבד נגו׃ פלקבהם רייס אלכדם אלקאבא פאסמא
דניאל בלטשצר וחנניה שדרך ומישאל מישך ועזריה עבד נגו׃
וישם דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפתבג המלך וביין משתיו
ויבקש משר הסריסים אשר לא יתגאל׃ פועזם דניאל פי נפסה
אן לא יתלוות בשימן כמר אלמלך ואדמה ובמר שרבה פאלתמס
מן רייס אלכדם אן לא ילזמה דלך׃ ויתן האלהים את דניאל לחסד
ולרחמים לפני שר הסריסים׃ פרזקה אללה חצוא ורחמה
ענדה׃ ויאמר שר הסריסים לדניאל ירא אני את אדני המלך
אשר מנה את מאכלכם ואת משתיכם אשר למה [illegible] יראה
את פניכם זעפים מן הילדים אשר כגילכם וחיבתם את
ראשי למלך׃ קאל רייס אלכדם לדניאל כאיף אנא מן סיידי
אלמלך אלדי וצף מאכלכם ומשרובכם אלדי לם ינצר וגוהכם
עאבסה מן אלשבאב אלדין הם אקראנכם פתכאטרון בראסי
אלי אלמלך׃ ויאמר דניאל אל המלצר אשר מנה שר הסריסים
על דניאל חנניה מישאל ועזריה׃ פקאל דניאל ללכאזן אלדי ולאה

על לבב אותם זכרי׳ ותעלה וישם דניאל. והלאויו דכת במתכתל לבו ויתעצב ויאמר יבאו לבו. מפת בג בפת בג
בולה תרגון ולון כת.

ויתנו ג ויתנו לנו — ויתנו לו שנה פרים המפקדים דה״ב כד נח ס — ס

ריס אלכדם עלי דניאל חנניה מישאל ועזריה׃ נַס־נָא אֶת־עֲבָדֶיךָ
יָמִים עֲשָׂרָה וְיִתְּנוּ־לָנוּ מִן־הַזֵּרֹעִים וְנֹאכְלָה וּמַיִם וְנִשְׁתֶּה׃
אמתחן עבידך עשרה איאם יעטונא פיהא מן אלחבוב מא
נאכל ומן אלמא מא נשרב׃ וְיֵרָאוּ לְפָנֶיךָ מַרְאֵינוּ וּמַרְאֵה הַיְלָדִים
הָאֹכְלִים אֵת פַּתְבַּג הַמֶּלֶךְ וְכַאֲשֶׁר תִּרְאֵה עֲשֵׂה עִם־עֲבָדֶיךָ׃
פתתבין לך סחנתנא וסחנת אלשבאב אכלי טעאם אלמלך
ואדאמה ובחסב מא תראה אסתעמלה מע עבידך׃ וַיִּשְׁמַע
לָהֶם לַדָּבָר הַזֶּה וַיְנַסֵּם יָמִים עֲשָׂרָה׃ פקבל מנהם קולהם
ואמתחנהם עשרה איאם׃ וּמִקְצָת יָמִים עֲשָׂרָה נִרְאָה מַרְאֵיהֶם
טוֹב וּבְרִיאֵי בָּשָׂר מִן־כָּל־הַיְלָדִים הָאֹכְלִים אֵת פַּתְבַּג הַמֶּלֶךְ׃
פלמא כמלת עשרה איאם תבינת סחנתהם צביחה ואבדאנהם
צ׳כמה אכתר מן אלשבאב אכלי טעאם אלמלך ואדאמה׃ וַיְהִי
הַמֶּלְצַר נֹשֵׂא אֶת־פַּתְבָּגָם וְיֵין מִשְׁתֵּיהֶם וְנֹתֵן לָהֶם זֵרְעֹנִים׃
פכאן אלכאזן יאכד׳ לנפסה כבזהם ואדאמהם וכמר שרבהם
ויעטיהם חבובא׃ וְהַיְלָדִים הָאֵלֶּה אַרְבַּעְתָּם נָתַן לָהֶם הָאֱלֹהִים
מַדָּע וְהַשְׂכֵּל בְּכָל־סֵפֶר וְחָכְמָה וְדָנִיֵּאל הֵבִין בְּכָל־חָזוֹן וַחֲלֹמוֹת׃
והולאי אלשבאב אלארבעה רזקהם אללה מערפה ועקל פי כל

משתיהם ג והיה כנור ונבל בחמס אשיבאה ומשתיהם מהי המלצר נשא׳ והילדים ג הנכראני והילדים והילדים
האלה ארבעתם ובה הנשיא׳ מן כל צ ויתנצלו בני ישראל מנחמתי ומן אשר וכל דניאל ס — ס — ס

כתאב והכמה ויפצ'להם דפעא בכל חלם ורויא׃ ולמקצת
הימים אשר אמר המלך להביאם ויביאם שר הסריסים לפני
נבכדנצר׃ ולמא כמלת אלאיאם אלתי אג'להם אלמלך אן
יחצ'רו פאחצ'רהם רייס אלכדם בין ידי נבוכדנצר׃ וידבר אתם
המלך ולא נמצא מכלם כדניאל חנניה מישאל ועזריה ויעמדו
לפני המלך׃ פכלמהם אלמלך ולם יגד פי גמיעהם מת'ל דניאל חנניה
מישאל ועזריה פאקאמהם חצ'רתה׃ וכל דבר חכמת בינה אשר
בקש מהם המלך וימצאם עשר ידות על כל החרטמים הא
האשפים אשר בכל מלכותו׃ וכל אמר חכמה ופהם אלתמסה
מנהם אלמלך וגדהם פיה עשרה אצ'עאף עלי סאיר אלחכמא
ואלמנגמין אלדין פי גמיע ממלכתה׃ ויהי דניאל עד שנת אחת
לכורש המלך׃ פאקאם דניאל אלי סנה אחדי לכורש אלמלך׃
ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלם ב
נבכדנצר חלמות ותתפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו׃ פי אלסנה
אלתאניה מן מלך נבכתנצר ראא חלמא פכרב רוחה ותנגץ
נומה׃ ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים
ולכשדים להגיד למלך חלמתיו ויבאו ויעמדו לפני המלך׃

ויאמר להם כה' ויברך אותם ויברך אלהים אתו עמו אתם לידעתם השלום לו [illegible] המעשה [illegible] איש חרבו [illegible]

דניאל

פאמר באן ידעא באלחכמא ואלמנגמין ואלסחרה ואלכסדאניין
ליערפוה רויאה פגאו ווקפו בין ידיה ויאמר להם המלך חלום
חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום פקאל להם אלמלך קד
ראית רויא פכרב רוחי אן אערפהא וידברו הכשדים למלך
ארמית מלכא לעלמין חיי אמר חלמא לעבדך ופשרא נחוא
פכלמוה באלסריאניה אטאל אללה בקא אלמלך קל אלרויא לעבידך
נכברך בתפסירהא ענה מלכא ואמר לכשדיא מלתה מני
אזדא הן לא תהודעונני חלמא ופשרה הדמין תתעבדון
ובתיכון נולי יתשמון אגאבהם וקאל קד גד מני אלאמר באנכם
אן לם תערפוני אלרויא ותפסירהא אעצאא תפצלון וביותכם
צואפי יתצירון והן חלמא ופשרה תהחון מתנן ונבזבה
ויקר שגיא תקבלון מן קדמי להן חלמא ופשרה החוני
ואן אלרויא ותפסירהא תכברוני הבאת וגואיז וקאר עצים
תרפעון מן קדאמי לדלך אלרויא ותפסירהא אכברוני ענו
תנינות ואמרין מלכא חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נהחוה
אגאבוה תאניה וקאלו אלמלך יקול אלרויא לעבידה נכברה בתפסירהא
ענה מלכא ואמר מן יציב ידע אנה די עדנא אנתון זבנין כל

יהושע איש נביא שמעו אלי [illegible] לבי לשלום למה הנעשה לעיר ותצאו אשר [illegible] קחו עמכם [illegible]
[illegible]
ויקבץ [illegible] ופשרא נחוא [illegible] חלמא ופשרא נהחוה [illegible]

קבל די חזיתון די אזדא מני מלתא׃ אנא אכהם וקד אני לאעלם יקינא
אנכם אנמא תשתרון סאעתכם ודלך למא ראיתם קד אלאמר מני
די הן חלמא לא תהודענני חדה היא דתכון ומלה כדבה ושחיתה
הזמנתון למאמר קדמי עד די עדנא ישתנא להן חלמא אמרו לי הזדמנתון
ואנדע די פשרה תהחונני׃ באנכם אן לם תערפוני ארויא פסבילכם
ואחדה ואנמא קד ואעדתם כלאם אלכדב ואלזור אן תתגייר אל-
סאעה ותנגלי לאכן קולו לי לאת ארויא חתי אעלם אנכם
צאדקין פי אכבארי ותפסירהא׃ ענו כשדיא קדם מלכא
ואמרין לא איתי אנש על יבשתא די מלת מלכא יוכל להחויה
כל קבל די כל מלך רב ושליט מלה כדנה לא שאל לכל חרטם
ואשף וכשדי׃ אגאבו אלכסדאניין בחצרה אלמלך וקאלו ליס אנסאן
עלי אלארץ יקדר אן יכבר במא קאל אלמלך ולאן כל מלך
גליל וסלטאן לם יסאל קט מתל הדי אלקול לאי חכים או מגוס
או כסדאני׃ ומלתא די מלכה שאל יקירה ואחרן לא איתי
די יחונה קדם מלכא להן אלהין די מדרהון עם בשרא לא
איתוהי׃ ואלאמר אלדי סאל ענה אלמלך עזיז וליס אכר סואה איצא
יקדר אן יכברה במא קאל אלא אלמלאיכה אלדי ליס מסכנהם מע אלנאס׃

כל קבל דנה מלכא בנס וקצף שגיא ואמר להובדה לכל חכימי
בבל. יפעצב דלך שאט אלמלך וסכט גדא ואמר באבארת גמיע
חכמא באבל. ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו דניאל וחברוהי
להתקטלה. וכרג אלתוקיע והווא יקתלון אלחכמא וטלבוא דניאל
ואצחאבה אן יקתלון. באדין דניאל התיב עטא וטעם
לאריוך רב טבחיא די מלכא די נפק לקטלה לחכימי בבל. חינד
רפע דניאל קצה אלי אריוך רייס אלסיאפין אלדי ללמלך אלדי כרג אן
יקתל חכמא באבל. ענה ואמר לאריוך שליטא די מלכא על
מה דתא מהחצפה מן קדם מלכא אדין מלתא הודע אריוך
לדניאל. יסאל ויקול עלי מא הדי אלאמר האלמן ענד אלמלך
חינד ערפה אריוך אלקצה. ודניאל על ובעה מן מלכא די
די זמן ינתן לה ופשרא להחויה למלכא. פתסבב דניאל אן
כל אלמלך אן ינטרה אגלא חתי יערפה אלרויא ותפסירהא.
אדין דניאל לביתה אזל ולחנניה מישאל ועזריה
חברוהי מלתא הודע. חינד צאר דניאל אלי ביתה וערף חנניה מישאל
ועזריה אצחאבה אלקצה. ורחמין למבעא מן קדם אלה שמיא
על רזא דנה די לא יהובדון דניאל וחברוהי עם שאר חכימי בבל.

פשרא ופשרא: מנה כל רז ודבר לכשדים ענין תבונה ודמא על העולם קדם מלכא ואנא לא בחכמה דלאן
יעלון דנה פשרא מלכא לגבל יפשר חלמין חכמת קלך

ואנ תמנעו אן ילתמסו אלרחמה מן ענד אלרב פי הד׳ אלסר לילא יהלכון
דניאל ואצחאבה מע באקי חכמא באבל׃ אדין לדניאל בחזוא
די ליליא רזא גלי אדין דניאל ברך לאלה שמיא׃ חינ׳ד כשף
אללה לדניאל אלסר פי רויא אלליל פסבח דניאל רב אלסמא׃ ענה
דניאל ואמר להוא שמה די אלהא מברך מן עלמא ועד עלמא
די חכמתא וגבורתא די לה היא׃ באן קאל יכון אסם אללה מבארכא
מן אול אלעאלם אלי אכרה אלדי אלחכמה ואלגברוה לה׃ והוא מהשנא
עדניא וזמניא מהעדה מלכין ומהקים מלכין יהב חכמתא
לחכימין ומנדעא לידעי בינה׃ והו מגייר אלאוקאת ואלאזמאן
עאזל מלוך ונאצב מלוך מעטי אלחכמה ללחכמא ואלעלם
לעארפי אלפהם׃ הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה
בחשוכא ונהירא עמה שרא׃ הו כאשף אלעמיקאת ואלמסתוראת ונהורא
יעלם מא פי אלט׳למאת ואלנור קאבן ענדה׃ לך אלהא אבהתי
מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני יהבת
די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא׃ לך יא אלאה אבאינא שאכר
מסבח למא רזקתני מן אלחכמה ואלגברוה ואן ערפתני מא סאלתך
והי מסאלה אלמלך׃ כל קבל דנה דניאל על על אריוך די מני מלכא

קדמאה רזא דנה גלי לי׃ בחזוא די ליליא רזא גלי לי׃ אדין אריוך מן בני גלותא׃ בארין רבל מן בני גלותא׃
גבר עם גברי ... די השכחת גבר מן בני גלותא גבר במהלך׃

להובדה לחכימי בבל אזל וכן אמר לה לחכימי בבל אל תהובד
העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא׃ פמצ׳ דלך צאר דניא׳
אלי אריוך אלדי ולאה אלמלך ליביד חכמא באבל פקאל להא לא תהלך
אחדי מנהם אדכלני אלי אלמלך אערפה אלרויא ותפסירהא׃
כה אדין אריוך בהתבהלה הנעל לדניאל קדם מלכא וכן
אמר לה די השכחת גבר מן בני גלותא די יהוד די פשרא למלכא
יהודע׃ חינ׳ אריוך במבאדרה אדכל דניאל אלי אלמלך וקאל לה
אני קד וגדת רגלא מן גלוה אליהוד ודכר אנה יערף אלמלך אלרויא
ותפסירהא׃ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר
האיתיך כהל להודעתני חלמא די חזית ופשרה׃ פאבתדא אלמלך
וקאל יא דניאל אלמסמא בלטשצר הל תקדר אן תערפני אלרויא אלתי
ראיתהא ותפסירהא׃ ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזא די
מלכא שאיל לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחויה
למלכא׃ אגאבה דניאל וקאל אלסר אלדי אלתמסה אלמלך לא אלחכמא
ואלמנגמין ואלכסדאניין ואלחכאם יקדרון אן יכברון בה׃ ברם איתי
ב אלה בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוא
באחרית יומיא חלמך וחזוי ראשך על משכבך דנה הוא׃ לא כן

ש״א כה׳ יורבספר תליני לידעני בכה אחר רעיוני אדרי שלבונו אני גברי והדברי חזוני [illegible] וחזני [illegible]
לא אלבי וקט ריחוני יתקה. מבדי מעל רוחי. בעיני עבני קדושי. השמנה [illegible]
לשון קודש [illegible] אוריה כב [illegible]

אלאה אלדי פי אלסמא ובאשף אלאסראר ערף בכתנצר מא יכון
פי אכר אלזמאן פרויאך ומא נטרא עיניך עלי מצגעך הו הדי אלדי
אקולה׃ אנתה מלכא רעיונך על משכבך סלקו
מה די להוא אחרי דנה וגלא רזיא הודעך מה די להוא׃ יא איה
אלמלך כאן אפכארך קבל נומך הדה פי מא יכון בעד הדה ואלאם
פאסעפך באשף אלאסראר באן ערפך דלך׃ ואנה לא בחכמה
די איתי בי מן כל חייא רזא דנה גלי לי להן על דברת די פשרא
למלכא יהודעון ורעיוני לבבך תנדע׃ ואנא פליס לאני אחכם
אלנאס כשף לי הדא אלסר לאכן בסבב אלדי יערפון אלמלך אלתפסיר
ולכי תערף מראד נפסך׃ אנתה מלכא חזה הוית
ואלו צלם חד שגיא צלמא דכן רב וזיוה יתיר קאם לקבלך
ורוה דחיל׃ יא איה אלמלך ראית כאנך מתבצר פאדי בצנם
עטים דלך אלצנם כביר לה בהגה כתירה ולה רועה האילה׃ הוא
צלמא רישה די דהב טב חדוהי ודרעוהי די כסף מעוהי וירכתה
די נחש׃ דלך אלצנם ראסה מן דהב כאלץ צדרה ודראעיה מן פצה
בטנה ואפכאדה מן נחאס׃ שקוהי די פרזל רגלוהי מנהון די
פרזל ומנהון די חסף׃ סאקיה מן חדיד רגליה בעץ אבזאהא

מלכא נבוכדנצר [illegible] חזיות [illegible] על דנא
[illegible] נפוס [illegible]

המון ג׳ וסימנהון והדקת המון ונשא המון רוחא וקטל המון׃ קדמאה דסבי התגזרת תנינא אתגזרת מיין ית א׳ לבסוף׃

מן חדיד ובעצ׳הא מן כזף׃ חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא
בידין ומחת לצלמא על רגלוהי די פרזלא וחספא והדקת המון׃
תם ראית כאן חגר קד אנקטע לא ביד אחד פצ׳רב דלך אלצנם
עלי רגלאה אלתי מן חדיד וכ׳זף פדקהמא פסקט׃ באדין דקו
כחדה פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כעור מן אדרי
קיט ונשא המון רוחא וכל אתר לא השתכח להון ואבנא די
מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא׃ חינאד אנדקו
אגמעין אלחדיד ואלכ׳זף ואלנחאס ואלפצ׳ה ואלדהב וצארו כהשים מן
בואדר אלציף תם חמלהם אלריח ולם יוגד להם אתרא אלבתה תם
אן אלחגר אלדי צ׳רב אלצנם צאר גבלא עט׳ימא ומלא גמיע תלך
אלארץ׳׃ דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא׃ ואמא הדי אלרויא
נקול תפסירה בין ידי אלמלך׃ אנתה מלכא מלך
מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך׃
יא איה אלמלך אנת מלך מלוך אד רב אלסמא אמלך ואלותאק
ואלתאייד ואלכרם רזקך׃ ובכל די דארין בני אנשא חיות ברא ועוף
שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון אנתה הוא רישא ראשה
די דהבא׃ וחית יאוי גמיע אלנאס וחיואן אלצחרי וטאיר אלסמא

מלכיא ג׳ וכל חד מלך אנת מלכא מלך ובי ומיהון די מלכיא אנון ארתחשסתא מלך מלכיא׃

סלטה איך וסלטך עלי גמיעהם פאנת הו אלמתאל ראס
אלדהב ׃ ובתרך תקום מלכו אחרי ארעא מנך ומלכו תליתיא
אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא ׃ ובעדך תקום ממלכה
אכרי אדון מנך ואלממלכה אלתאלתה אלתי נחאס ותתסלט
עלי גמיע אלארץ ׃ ומלכו רביעיא תהוי תקיפה כפרזלא כל
קבל די פרזלא מהדק וחשל כלא וכפרזלא די מרעע כל
אלין תדק ותרע ׃ ואלממלכה אלראבעה תכון צליבה כאלחדיד
כמא אן אלחדיד ידק אלכל ויסחקה וירצה כדאך תדק אלכל
ותרצה ׃ ודי חזיתה רגליא ואצבעתא מנהון חסף די פחר
ומנהון פרזל מלכו פליגה תהוה ומן נצבתא די פרזלא
להוא בה כל קבל די חזיתה פרזלא מערב בחסף טינא ׃
ואמא מא ראית מן אלקדמין ואלאצאבע בעצהא כזף
מפכר ובעצהא חדיד פיכון דלך מלכא מנקסמא ופיה מן
אצל אלחדיד באיזא מא ראיתה יכלט אלכזף ואלטין ׃ ואצבעת
רגליא מנהון פרזל ומנהון חסף מן קצת מלכותא תהוה
תקיפה ומנה תהוא תבירה ׃ ואלאריל ואלאצאבע אלתי מנהא
חדיד ומנהא כזף אן יכון בעץ אלממלכה צליבה ומנהא מנכסרה ׃

[illegible]
[illegible]

חזית פרזלא מערב בחסף טינא מתערבין להון בזרע
אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב
עם חספא׃ ואמא מא ראית מן אכתלאט המא פתאוילה אן
יכתלטו האולי בזמנאסלהם ולא יכתלטון בזכליהם כמא
אן אלחדיד לא יכתלט באלכזף׃ וביומיהון די מלכיא אינון
יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותה לעם
אחרן לא תשתבק תדק ותסיף כל אלין מלכותא והיא תקום
לעלמיא׃ ובעד מדה הדה אלממאלך יקים רב אלסמא ממלכה
לא תפסד אלי אלדהור ולא יתרך מעהא מלכהא לאמה אכרי פהי
תדק גמיע הדה אלממאלך ותסיפהא והי תתבת אלי אלדהור׃
כל קבל די חזית די מטורא אתגזרת אבן די לא בידין
והדקת פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלה רב הודע
למלכא מה די להוא אחרי דנה ויציב חלמא ומהימן
פשרה׃ ודאך כאיזא מא ראית אן חגר אנקטע לא ביד פדק
אלחדיד ואלנחאס ואלכזף ואלפצה ואלדהב גמלה׃ פאמר אן
אללה אלכביר ערף אלמלך מא יכון פי אכר אלאיאם פאלרויא
צחיח ותפסירה צאדק׃ באדין מלכא

[illegible]
[illegible]

נבוכדנצר נפל על אנפוהי ולדניאל סגד ומנחה וניחחין אמר
לנסכה לה׳ חינ׳ וקע אלמלך בכתנצר עלי וגהה ואמר באן
תקרב לה הדאיא ושמאים׃ ענה מלכא לדניאל ואמר מן
קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרי מלכין וגלה רזין די
יכלת למגלא רזא דנה׃ תם קאל לה מן אחק אצחיח אן רבכם
הו אלה אלאלהאת וסייד אלמלוך וכאשף אלאסראר אד מכנך
אן כשפת הדי אלסר׃ אדין מלכא לדניאל רבי ומתנן רברבן
שגיאן יהב לה והשלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על
כל חכימי בבל׃ חינ׳ כבר אלמלך דנ׳ ואעטאה עטאיא ג׳
נפיסה גלילה וסלטה עלי גמיע חכמא באבל׃ ודניאל בעא
מן מלכא ומני על עבידתא די מדינת בבל לשדרך מישך
ועבד נגו ודניאל בתרע מלכא׃ תם אן דנ׳ סאל אלמלך אן יולי
עלי אעמאל מדינה באבל שדרך מישך ועבד נגו ואקאם הו
ג בבאב אלמלך׃ נבוכדנצר מלכא עבד צלם
די דהב רומה אמין שתין פתיה אמין שת אקימה בבקעת
דורא במדינת בבל׃ תם אן בכתנצר אלמלך אצלח צנמא מן דהב
רפעה סתין דראע וערצה סתה ונצבה פי בקעת דורא פי מדינ׳

[illegible]
[illegible]
אבוך׳

באלרי ונבוכדנצר מלכא שלח למכנש לאחשדרפניא סגניא
ופחותא אדרגזריא גדבריא דתבריא תפתיא וכל שלטני
מדינתא למתא לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא ותם
אנה בעת ליחשר אבטארקה ואמרא ואלפא ואחכאם וגז-
עמל ואכתאב ואשרטיין וסאיר סראטין אבלדאן אי ונרה אנגם
ארי נצבה בכתנצר אמלך · באדין
מתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא אדרגזריא גדבריא
דתבריא תפתיא וכל שלטני מדינתא לחנכת צלמא די הקים
וקאימין נבוכדנצר מלכא וקאמין לקבל צלמא די הקים נבוכדנצר · חיט
אנגמנע אבטארקה ואמרא ואלפא ואחכאם ואעמאל ואכתאב
ואשרטיין וסאיר סראטין אבלדאן אי ונרה אנגם ארי נצבה
בכתנצר וקפו בין ידיה · וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא
אמיא ולשניא · ואמנאדי ינאדי בקווה לכם אמעאשר אשעוב
ואמם ואהל אלגאת · בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא
קיתרוס קיתרוס שבכא פסנתרין סומפניא וכל זני זמרא תפלון ותסגדון
לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא · פי וקתאן תסמעון
צות אבוק ואצפארה [illegible] ואטבל ואצנג ואנאי וסאיראנואע

[illegible]

אלמלאהי תכ׳רון ותסג׳דון לצנם אלדהב אלד׳י נצבה בכ׳תנצר אלמלך׳
ומן די לא יפל ויסגד בה שעתא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא׳
ומן מנכם לם יכ׳ר ויסג׳ד לה מן סאעתה ירמא בה אלי אתון אלנאר
אלמתוקד׳ כל קבל דנה בה זמנא כדי שמעין כל עממיא קל
קרנא משרוקיתא קתרוס סבכא פסנתרין וכל זני זמרא נפלין
כל עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלם דהבא די הקים נבוכדנצר
מלכא׳ וענד ד׳לך כמא כאן יסמע גמיע אלשעוב צות אלבוק ואל־
צפארה ואלדף ואלטבל ואלצנג ואלנאי וסאיר אנואע אלמלאהי מן
וקתה יכ׳רון גמיע אלשעוב ואלאמם ואהל אללגאת ויסג׳דון לצנם
אלדהב אלד׳י נצבה בכ׳תנצר אלמלך׳ כל קבל דנה בה זמנא קרבו
גברין כשדאין ואכלו קרציהון די יהודאי׳ פענד ד׳לך מן וקתה
תקדם קום כסדאניין פסעו וגמזו באליהוד׳ ענו ואמרין
לנבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי׳ פאג׳אבו וקאלו לבכ׳תנצר
אלמלך׳ אטאל אללה בקא אלמלך׳ אנתה מלכא שמת טעם די אנת
כל אנש די ישמע קל קרנא משרקיתא קיתרוס שבכא פסנתרין קיתרוס
וסיפניה וכל זני זמרא יפל ויסגד לצלם דהבא׳ יא איהא אלמלך׳ וסיפניה
אנת אמרת באן כל אנסאן יסמע צות אלבוק ואלצפארה ואלדף

[illegible]

ואלטבל ואלצנג ואלעזף וסאיר אנואע אלמלאהי יכר ויסגד לצנם
אלדהב׃ ומן די לא יפל ויסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא׃
ומן לא יכר ויסגד ירמא בה אלי אתון אלנאר אלמתוקד׃ איתי גברין
יהודאין די מנית יתהון על עבידת מדינת בבל שדרך מישך
ועבד נגו גבריא אלך לא שמו עליך מלכא טעם לאלהיך
לא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא סגדין׃ מוגוד קום יהוד
אלדין וליתהם עלי אעמאל מדינה באבל שדרך מישך ועבד נגו
אולאיך קום לא יקבלו למלך אמרא מעבודה לם יעבדון
ולצנם אלדהב אלדי נצבתה לא יסגדון׃ באדין
נבוכדנצר ברגז וחמא אמר להיתיה לשדרך מישך ועבד
נגו באדין גבריא אלך היתיו קדם מלכא׃ חינאיד אמר בכתנצר
ברגז וחמיה אן יחצר שדרך מישך ועבדנגו פאחצרו בין
ידיה׃ ענה נבוכדנצר ואמר להון הצדא שדרך מישך ועבד
נגו לאלהי לא איתיכון פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא
סגדין׃ פאבתדא וקאל להם אחקא יא שדרך מישך ועבד נגו
מעבודי ליס אנתם עאבדין ולצנם אלדהב אלדי נצבתה גיר
סאגדין׃ כען הן איתיכון עתידין די בעדנא די תשמעון קל

[illegible]

קרנא משרוקיתא קתרוס שבכא פסנתרין וסומפניה וכל זני
זמרא תפלון ותסגדון לצלמא די עבדת והן לא תסגדון בה
שעתא תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הוא אלה די ישיזבנכון
מן ידי׃ אן כונו מסתעדין פי וקת תסמעון צות אלבוק ואלצפארה
ואלדף ואלטבל ואלצנג ואלנאי וסאיר אנואע אלמלאהי תכרון ותסגדון
ללצנם אלדהב אלדי צנעתה ואן לם תסגדון מן סאעתכם ירמא בכם
אלי אתון אלנאר אלמתוקד ואי רב יכלצכם מן ידי׃ ענו שדרך
מישך ועבד נגו ואמרין למלכא נבוכדנצר לא חשחין אנחנא
על דנה פתגם להתבותך׃ אגאבוה וקאלו יא בכת נצר אלמלך ליס
נחתאג אן נגיבך מן הדי בכלמה׃ הן איתי אלהנא די אנחנא פלחין
יכל לשיזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא ישיזב׃
אד רבנא אלדי נעבדה יסתטיע אן יכלצנא מן אתון אלנאר אל-
מתוקד ומן ידך יא איהא אלמלך יכלצנא׃ והן לא ידיע להוא לך
מלכא די לאלהיך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימת לא
נסגד׃ ואן לם יכלצנא פאעלם יא איהא אלמלך אננא לא נעבד מעבודך
ולא נסגד לצנם אלדהב אלדי צנעתה׃ באדין
נבוכדנצר התמלי חמא וצלם אנפוהי אשתנו על שדרך אשתני

והן לא תסגדון ומשלה [illegible]
[illegible] ידיע להוא לך [illegible]

מישך ועבד נגו ענה ואמר למזא לאתונא חד שבעה על די חזה
למזיה׃ חימי אמתלא בכתנצר חמייה וסחנה וגהה תגיירת עלי
שדרך מישך ועבד נגו ואמר באן יסגר אלאתון לוואחד סבעה
עלי מא ינבגי להא אן יסגר׃ ולגברין גברי חיל די בחילה אמר לכפתה
לשדרך מישך ועבד נגו למרמא לאתון נורא יקדתא׃ ואמר קום
גבארין מן גישה אן יכפתון שדרך מישך ועבד נגו לירמו בהם
פי אתון אלנאר אלמתוקדה׃ באדין גבריא אלך כפתו בסרבליהון
פטישיהון וכרבלתהון ולבשיהון ורמיו לגוא אתון נורא יקדתא׃
חינאד כפתו אולאיך אלקום בסראוילאתהם וקמצאנהם ומשאמלהם
וסאיר לבאסהם ורמי בהם פי וסט אתון אלנאר אלמתוקדה׃ כל־
קבל דנה מן די מלת מלכא מחצפה ואתונא אזה יתירה גבריא
אלך די הסקו לשדרך מישך ועבד נגו קטל המון שביבא די
נורא׃ פלמא כאן אלאמר חתא ואלאתון סגר פצלא אולאיך אלקום
אלדי ובן בשדרך מישך ועבד נגו קתלהם והג אלנאר׃ וגבריא
אלך תלתהון שדרך מישך ועבד נגו נפלו לגוא אתון נורא
יקדתא מכפתין׃ ואלנפר אלתלאתה שדרך מישך ועבד נגו וקעו
וסט אתון אלנאר אלמתוקד מכפותין׃ אדין נבוכדנצר מלכא

תוה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדברוהי הלא גברין תלתא רמינא
לגוא נורא מכפתין ענין ואמרין למלכא יציבא מלכא · חניר קלק
בכתנצר אמלך וקאם מבאדרא פאבתרא וקא לקואדה איך תלתה
רמינא כהם פי וסט אנאר מכפתין אנאבוה וקאו יקינא יא איה אמלך ·
ענה ואמר הא אנא חזה גברין ארבעה שרין מהלכין בגוא נורא
וחבל לא איתי בהון ורוה די רביעאה דמה לבר אלהין · אנאכהם וקא
הודי ארבעה נפר מהרלין יתמשון פי וסט אנאר ולי ספיהם שי מן
אפסאד ותליה אראבע תשבה אמלאיכה · באדין
קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך מישך
ועבד נגו עבדוהי די אלהא עליא פקו ואתו באדין נפקין שדרך
מישך ועבד נגו מן גוא נורא · היעיר תקדם בכת נצר אי באב אתון
אנאר אמתוקד פנאדא יא שדרך ויא משך ועבד נגו עביד אלאה
אעלי אברגו ותעצון היעיר שדרך משך נעבד נגו ברגו מן וסט א-
נאר · ומתכנשין אחשדרפניא סגניא ופחותא והדברי מלכא חזין
לגבריא אלך די לא שלט נורא בגשמהון ושער ראשהון לא
התחרך וסרבליהון לא שנו וריח נור לא עדת בהון · ואבתמעו
אבטארקה ואמרא ואכלפא וקואד אמלך פנטרו אלאיך אקום

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

פתעגבו כיף לם תתסלט אלנאר עלי אגסאמהם ושער רוסהם לם
יתשווט ולבאסהם לם יתגייר ראיחה אלדכאן לם תעבק בהם׃
ענה נבוכדנצר ואמר בריך אלההון די שדרך מישך ועבד נגו
די שלח מלאכה ושיזב לעבדוהי די התרחצו עלוהי ומלת
מלכא שנו ויהבו גשמיהון די לא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה יתיר
להן לאלההון׃ תם אבתדא בכתנצר וקאל תבארך אלה אלאה
שדרך מישך ועבד נגו אלדי בעת במלכה וכלץ עבידה אלדין
תוכלו עליה וגירו אמר אלמלך ובדלו אגסאמהם דון אן יעבדון
ויסגדון לאלאה סוא אלאההם׃ ומני שים טעם די כל עם אמה
ולשן די יאמר שלו על אלההון די שדרך מישך ועבד נגוא
הדמין יתעביד וביתה נולי ישתוה כל קבל די לא איתי אלה שלו
אחרן די יכל להצלה כדנה׃ והו אלי אמר באמר אן יכון אי קביל
או אמה או לגה יתקול אלמחאל עלי אלאה שדרך מישך ועבד
נגו אן יגעל אעצאא ומנזלה נכאא אד לא יוגד אלאה אכר יסתטיע
אן יכלץ כדלך׃ באדין מלכא הצלח לשדרך מישך ועבד נגו
במדינת בבל׃ תם אן אלמלך אצלח חאל שדרך מישך ועבד נגו
פי מדינה באבל׃ נבוכדנצר מלכא לכל עממיא

אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא : תם אן כתב
כתב אלי גמיע אלשעוב ואלאמם סלאם עליכם ובראת אלה אתיא
ותמהיא די עבד עמי אלהא עליא שפר קדמי להחויה : אלאיאת
ואלעגאיב אלתי צנעהא מעי אללה אלעאלי ראית אן אכ'ברכם בהא :
אתוהי כמה רברבין ותמהוהי כמה תקיפין מלכותה מלכות עלם
ושלטנה עם דר ודר : איאתה פמא אעט'מהא ועגאיבה מא
אשדהא מלכה מלך אלעאלם וסלטאנה פי כל גיל וגיל :

אנה נבוכדנצר שלה הוית בביתי ורענן בהיכלי : אנא
בכתנצר כנת סאליא פי מנזלי ומטמאנא פי היכלי : חלם חזית
וידחלנני והרהורין על משכבי וחזוי ראשי יבהלנני : חתי
ראית חלמא פאפזעני ואפכארי עלי מצ'געי ורויאי ידערני :
ומני שים טעם להנעלה קדמי לכל חכימי בבל די פשר חלמא
יהודענני : פאמרת פאחצ'ר אלי גמיע חכמא באבל ליערפוני
תפסירה : באדין עללין חרטמיא אשפיא כשדיא וגזריא
וחלמא אמר אנא קדמיהון ופשריה לא מהודעין לי : חינית' חצ'רו
אלחכמא ואלמנגמין ואלכסדאניין ואלחכאם פקצצת עליהם ולם
יערפוני תאוילהא : ועד אחרין על קדמי דניאל די שמה בלטשאצר

[illegible]
[illegible]

ה כשם אלהי ודי רוח אלהין קדישין בה וחלמא קדמוהי אמרת
אן חצר בין ידי אכבר אלהם דפעה אלדי אסמה בלטשצר באסם
מעבודי ולאן פיה רוח אלה אלמקדס פקץ צתהא עליה בלטשאצר
רב חרטמיא די אנה ידעת די רוח אלהין קדישין בך וכל רז
ו לא אנס לך חזוי חלמי די חזית ופשרה אמר וקלת לה יא בלטש
רייס אלחכמא אלדי אעלם מנך אן רוח אלה אלמקדס פיך וכל סר
פמא אעוזך ואלדי קד ראית אנבא אלרויא בתפסירהא וחזוי ראשי
על משכבי חזה הוית ואלו אילן בגו ארעא ורומה שגיא
ורויא אנא על מצגעי ראית כאן שגרה פי וסט אלארץ ואסעה
ח רפעהא כתיר רבה אילנא ותקף ורומה ימטא לשמיא וחזותה
לסוף כל ארעא חתי כברת ועצמת וכלג רפעהא אלי דון אלסמא
ט ושעבהא אלי גמיע תלך אלארץ עפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון
יזורון ק לכלא בה תחותוהי תטלל חיות ברא ובענפוהי ידורון צפרי
שמיא ומנה יתזן כל בשרא אגצאנהא חסאן ותמרהא כתיר
וקות אלכל מנהא ותחתהא יסתטלל חיואן אלצחרי ופי אגצאנהא
אוי טאיר אלסמא ומנהא ימאן כל בשרי הבאך חזה הוית
י בחזוי ראשי על משכבי ואלו עיר וקדיש מן שמיא נחת

[illegible]
[illegible]

תם ראית פי רויאי פי אלליל כאן מלך קדוס מן אלסמא קד נזל
קרא בחיל וכן אמר גדו אילנא וקצצו ענפוהי אתרו עפיה
ובדרו אנבה תנד חיותא מן תחתוהי וצפריא מן ענפוהי׃
עאדי בקוה והכדי יקול גדו אלשגרה ואקטעו אגצאנהא ואנ
ואכבטו ורקהא ובדדו תמרהא יזול אלוחש מן תחתהא ואלטאיר
מן אגצאנהא׃ ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסר די פרזל
ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיותא חלקה
בעשב ארעא׃ לכן סנך אצולהא אתרכוה פי אלארץ ושדוה בותאק
מן חדיד ונחאס פי כלא אלצחרי ומן נדי אלסמא ינצבג וקותה מע
אלבהאים מן עשב אלצחרי׃ לבבה מן אנשא ישנון ולבב חיוה
יתיהב לה ושבעה עדנין יחלפון עלוהי׃ תמייזה יגייר מן חד
אלנאס ותכייל אלבהאים יגעל לה וסבעה אחואל תמצי עליה כדלך׃
בגזרת עירין פתגמא ומאמר קדישין שאלתא עד דברת די
ינדעון חייא די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא
יתננה ושפל אנשים יקים עליה׃ וכאן אלקול בחתם אלמלאיכה
וגואב אלמסאלה בקול אלקדוסין לכי יעלם אלנאס אן אלעלי מסלט
עלי מלכהם ומן שא יעטיה להם ויגוז אן ינצב לה אוצע מנהם׃

דנה חלמא חזית אנה מלכא נבוכדנצר ואנתה בלטשאצר פשרא
אמר כל קבל די כל חכימי מלכותי לא יכלין פשרא להודעותני
ואנתה כהל די רוח אלהין קדישין בך · הדי אלרויא נטרתהא אנא
נבכתנצר אלמלך ואנת איה בלטשאצר תפסירהא קל לאג׳ל אן
גמיע חכמא ממלכתי לא יסתטיעו תפסירהא לתעריפי ואנת
תסתטיע לאן מוגוד פיך רוח אללה אלמקדס · אדין דניאל די-
שמה בלטשאצר אשתומם כשעה חדה ורעינהי יבהלנה
ענה מלכא ואמר בלטשאצר חלמא ופשרא אל יבהלך ענה
בלטשאצר ואמר מראי חלמא לשנאיך ופשרה לעריך · חינה
אטרק דניאל אלמסמא בלטשאצר נחו סאעה וכאדת אפכארה
אן תדהשה חתי אגאבה אלמלך וקאל יא בלטשאצר לא יהולך
אלרויא ותפסירהא פאגאבה וקאל יא סיידי אלרויא לשאניך ·
ותפסירהא לעדוך · אילנא די חזית די רבה ותקף ורומה
ימטא לשמיא וחזותה לכל ארעא · תאויל אלשגרה אלתי ראיתהא
קד כברת ועטמת ובלג׳ רפעהא אלי דון אלסמא ועשבהא אלי
אקצי תלך אלארץ · ועפיה שפיר ואנבה שגיא ומזון לכלא בה
תחותוהי תדור חיות ברא ובענפוהי ישכנן צפרי שמיא ואגצאנהא

כלא ב׳ וסי׳ ועד מהדק ותשלטה מטא לדריוש מלכא שלמא כלהי [illegible] מהלך הוה ולכלון
רבותא [illegible] מן קדמוהי [illegible] כל לשן [illegible]

חסאן ותמררא כתיר וקות אלכל מנהא ותחתהא יאוי גמיע וחש
אלצחרי ופי אגצאנהא יסכן טאיר אלסמא· אנתה
הוא מלכא די רבית ותקפת ורבותך רבת ומטת לשמיא ושלטנך
לסוף ארעא· אנת הו יא איהא אלמלך אלדי כברת ועצמת ועלת
ריאסתך פבלגת אלסמא ובלג צלטאנך אלי אקטאר אלארץ·
ודי חזה מלכא עיר וקדיש נחת מן שמיא ואמר גדו אילנא
וחבלוהי ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו ובאסור די פרזל
ונחש בדתאא די ברא ובטל שמיא יצטבע ועם חיות ברא
חלקה עד די שבעה עדנין יחלפון עלוהי· ואמא מא ראא
אלמלך מלך קדוסא נזל מן אלסמא וקאל גדו אלשגרה ואקטעוהא
לכן קנך אצולהא אתרכוה פי אלארץ מותוקא בחדיד ונחאס
פי כלא אלצחרי ומן נדא אלסמא ינצבג ומע וחש אלצחרי קותה
אלי אן תמצי עליה סבעה אחואל· דנה פשרא מלכא וגזרת
עלאה היא די מטת על מראי מלכא· פהדי תאוילה יא איהא אלמלך
והו חכם אלעלי אלדי חתם עלי סיידי אלמלך· ולך טרדין מן אנשא
ועם חיות ברא להוא מדרך ועשבא כתורין לך יטעמון ומטל
שמיא לך מצבעין ושבעה עדנין יחלפון עלך עד די תנדע

עלאה די שליט עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה: כאן יכפא
מן בין אלנאס ויאוי מע וחש אלצחרי פיחתרי אלעשב כאלבקר וינצבג
מן טל אלסמא ותמצי עליה סבעה אחואל כדאך חתי תעלם אן אל
עלי מסלט עלי מלך אלנאס למן שא יעטיה: ודי אמרו למשבק
עקר שרשוהי די אילנא מלכותך לך קימא מן די תנדע די
שליטן שמיא: ואמא מא קאלו מן תרך אצול אלשגרה פתאוילה
אן מלכך סיעוד עליך בעד אן תשתהר בסלטאן צאחב אלסמא:
אך להן מלכא מלכי ישפר עלך וחטיך בצדקה פרק ועויתך
במחן ענין הן תהוה ארכא לשלותך: ולכן יא איה אלמלך תחסן
משורתי ענדך פתפך כטאיאך בצדקה ודנובך בראפה אלצעפא
פלעל אן תכון מהלה לנעמתך: כלא מטא על נבוכדנצר מלכא:
אלכל חל בבכתנצר אלמלך: לקצת
ירחין תרי עשר על היכל מלכותא די בבל מהלך הוה: בעד
אתני עשר שהרא כאן יתמשא עלי היכל אלמלך פי באבל: ענה
מלכא ואמר הלא דא היא בבל רבתא די אנא בניתה לבית מלכו
בתקף חסני וליקר הדרי: אבתדי וקאל אן הדה באבל אלכברי
אלתי בניתהא למנזל אלמלך בשדה תאקי וכרמי ובהאיי עזי

מלתא בפם מלכא קל מן שמיא נפל לך אמרין נבוכדנצר מלכא
מלכותא עדת מנך׃ ביאה אלכלמה פי פמה חתי ורד צות מן א- ל׳
סמא לך יקאל יא בכתנצר אלמלך אלמלך קד זאל ענך׃ ומן אנשא
לך טרדין ועם חיות ברא מדרך עשבא כתורין לך יטעמון
ושבעה עדנין יחלפון עליך עד די תנדע די שליט עליא
במלכות אנשא ולמן די יצבא יתננה׃ ומן בין אלנאס תנפא ומע
וחש אלצחרי תאוי פתלגתי אלעשב כאלבקר ותמצי עליך סבעה
אחואל כדאך חתי תעלם אן אלעלי מסלט עלי מלך אלנאס למן
ישא יעטיה׃ בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר ומן אנשא ל׳
טריד ועשבא כתורין יאכל ומטל שמיא גשמה יצטבע ל׳
עד די שערה כנשרין רבה וטפרוהי כצפרין׃ מן סאעתה חל
אלאמר בבכתנצר ומן בין אלנאס נפי וצאר יאכל אלעשב כאלבקר
וינצבג מן נדא אלסמא אלי אן כבר שערה שבה אלנסור ואצפא
רה כאלגוארח׃ ולקצת יומיא אנה נבוכדנצר
עיני לשמיא נטלת ומנדעי עלי יתוב ולעליא ברכת ולחי
עלמא שבחת והדרת די שלטנה שלטן עלם ומלכותה עם-
דר ודר׃ פלמא אנקצת תלך אלאיאם רפעת עיני אלי אלסמא אנא

[illegible] ומלכותה [illegible] נבוכדנצר [illegible]
[illegible] בה שעתא מלתא ספת על נבוכדנצר [illegible]

בכ׳תנצר ורגע אליי עקלי פחמדת אלעלי וסבחת ומגדת חי אלעאלם
אלדי סלטאנה סלטאן אלעאלם ומלכה מע גיל ואגיאל׃ וכל דארי
ארעא כלה חשיבין וכמצביה עבד בחיל שמיא ודארי ארעא ולא
איתי די ימחא בידה ויאמר לה מה עבדת׃ וגמיע אהל אלארץ
לא כשי מחסובין והו מראדה יצנע בגיש אלסמא ואהל אלארץ
וליס מן יצרב עלי ידה ויקול לה מאדא צנעת׃ בה זמנא מנדעי
יתוב עלי וליקר מלכותי הדרי וזוי יתוב עלי ולי הדברי ורברבני
יבעון ועל מלכותי התקנת ורבו יתירה הוספת לי׃ פי דלך
אלוקת עאדת אליי עקלי ולוקאר מלכי ובהאי תראגעת אליי ולי אלקואד
ואלרויסא יטלבון לי ותמכנת פי מלכי וזיד לי שרף כתיר׃ כען
אנה נבכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא די כל
מעבדוהי קשט וארחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה׃
ואלאן אנא בכ׳תנצר מסבח ומרפע ומכבר למלך אלסמא אלדי גמיע
צנעה אלחק וסבלה אלחכם ומן יסיר בין ידיה באלאקתדאר יקדר
אן יחטה׃ בלשאצר מלכא עבד לחם רב
לרברבנוהי אלף ולקבל אלפא חמרא שתה׃ תם אן בלשאצר
אלמלך אצלח טעאמא כתיר לאלף רייס מנה וגלס חדאהם

ישרב כמרא׃ בלשאצר אמר בטעם חמרא להיתיה למאני דהבא
וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוהי מן היכלא די בירושלם וישתון בהון
מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה׃ פלמא מלכה אמר אלכמר
אמר אן תחצר אניה אלדהב ואלפצה אלתי אכרגהא בכתנצר אביה מן
אלהיכל אלדי פי מדינה אלסלאם ולישרב בהא אלמלך ושרויכא וחראירה
וסראירה׃ באדין היתיו מאני דהבא די הנפקו מן היכלא די בית
אלהא די בירושלם ואשתיו בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ולחנתה׃
חיניד אחצרו אניה אלדהב אלדי אכרגוהא מן היכל בית אללה אלדי פי
ירושלם וטפקאן ישרב אלמלך וחראירה וסראירה׃ אשתיו חמרא
ושבחו לאלהי דהבא וכספא נחשא פרזלא אעא ואבנא׃ אבדו
אן ישרבו בהא כמרא וסבחו לאלאה אלדהב ואלפצה ואלנחאס ואלחדיד
ואלכשב ואלחגארה׃ בה שעתה נפקו אצבען די יד אנש וכתבן לקבל
נברשתא על גירא די כתל היכלא די מלכא ומלכא חזה פס ידה
די כתבה׃ מן סאעתה הצ׳רה אצאבע כמורה יד אנסאן פכתבת
בחדא אלאספידאג חאיט היכל אלמלך ואלמלך יראה אלכף גדי
תכתב׃ אדין מלכא זיוהי שנוהי ורעינהי יבהלונה וקטרי חרצה
משתרין וארכבתה דא לדא נקשן׃ חיניד תגיירת סחנתה

ואלערתה אפכארה וכאן כרז צלכה תהלילת ואקבלת רכבתאיה
תנעך ואחדה מע אכרי. קרי מלכא בחיל להעלה לאשפיא
כשדיא וגזריא ענה מלכא ואמר לחכימי בבל די כל אנש די יקרה
כתבה דנה ופשרה יחונני ארגונא ילבש והמניכא די דהבא על
צואריה ותלתי במלכותא ישלט. פעדא בקווה באחצאר א-
מנגמין וכלדאניין וחכאם פאכתרא וקצ איאנשאן אחסן אן
יקרא הדי אכתאב ויערפני תפסירה פרילבס אחמרה ויטוק ט-
בטוק אדהב ויכי תלת אממלכה. אדין עללין כל חכימי
מלכא ולא כהלין כתבא למקרא ופשרא להודעא למלכא. חינד
חצר גמיע חכמא אמלך ולם יטיקו אן יקרו אכתאב פלא עלי אן
יערפו אמלך אתפסירי. אדין מלכא בלשאצר שגיא מתבהל
וזיוהי שנין עלוהי ורברבנוהי משתבשין. חינד תחייר כלשאר
אמלך כתירא ותגייר לונה עליה וארויסא אדין מעה מתשושין.
מלכתא לקבל מלי מלכא ורברבנוהי לבית משתיא עללת ענת
מלכתא ואמרת מלכא לעלמין חיי אל יבהלוך רעיונך וזיויך אל ישתנו.
פענד אמלך וארויסא דכלת אמלכה אלי אמלך מאכתדת וקלת
אמטא אלה בקא אמלך לא תהולך אפכארך ולא יתגייר לונך.

[illegible]

איתי גבר במלכותך די רוח אלהין קדישין בה וביומי אבוך
נהירו ושכלתנו וחכמה כחכמת אלהין השתכחת בה ומלכא
נבכדנצר אבוך רב חרטמין אשפין כשדאין גזרין הקימיה
אבוך מלכא׃ מוגוד פי ממלכתך רגל מן פיה רוח אללה אלמקדס
ומן איאם אביך אלאיצאח ואלעקל ואלחכמה כחכמה אלמלאיכה
מוגודה פיה ואלמלך נבכה אסתאד אלחכמא ואלמנגמין ואל-
כסדאניין ואלחזאס׃ כל קבל די רוח יתירה ומנדע ושכלתנו
מפשר חלמין ואחוית אחידן ומשרא קטרין השתכחת בה
בדניאל די מלכא שם שמה בלטשאצר כען דניאל יתקרי
ופשרה יהחוה׃ לאג׳למא פיה מן אראי אלפאצל ואלמערפה ואל-
עקל יפסר אלאחלאם ויררי אלאחאדית ויחלל אלעקד אלכל מוגוד
פי דניאל אלדי אסמאה אלמלך בלטשאצר אלאן ידעא בה חתי
יערפך אלתפסיר׃ באדין דניאל העל קדם
מלכא ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל די מן בני
גלותא די יהוד די היתי מלכא אבי מן יהוד׃ חינאיד אחצר דניאל
בין ידי אלמלך פאבתדי וקאל לה אנת הו דניאל אלדי מן אהל גלוה
אליהוד אלדי סבאהם אבי מן אלשאם׃ ושמעת עליך די רוח

עלך

די יתיר למד ולפי החמודים לבית המלך דרכו ולהלהם בהוזן עלון אדין שלין לבית משתיא עללת
והיא חלק חכ׳ למד נו ובנוהון יהודים לן משה ונאמנו׳ קדמ׳ דפיז מקימה בבקעת דוראה הקימתה אבוך ודומה
אך הקים הקימו׃

אלהין בך ונהירו ושכלתנו וחכמה יתירה השתכחת בך׃
וסמעת ענך אן מוגוד פיך רוח אללה ואיצ׳אח ועקל וחכמה
פאצ׳לה וגדת פיך׃ וכען העלו קדמי חכימיא אשפיא די כתבה
דנה יקרון ופשרה להודעתני ולא כהלין פשר מלתא להחויה׃
ואלאן אחצ׳רו בין ידי אלחכמא ואלמנגמין כאן יקרון הדי אלכתאב
ויערפוני תפסירה פלם יסתטיעו תפסיר לפצ׳ה לאכבאר׃ ואנה
שמעת עליך די תוכל פשרין למפשר וקטרין למשרא
כען הן תוכל כתבא למקרא ופשרה להודעותני ארגונא
תלבש והמנוכא די דהבא על צוארך ותלתא במלכותא תשלט׃
ואנא קד סמעת מנך אנך תסתטיע אן תפסר אלתפסיר ותחל
אלעקד ואלאן אן אמכנך אן תקרי הדי אלכתאב ותערפני תפסירהא
תלבס אלחמרה ותטווק בטוק אלדהב ותלי תלת אלממלכה׃
באדין ענה דניאל ואמר קדם מלכא מתנתך
לך להוין ונבזביתך לאחרן הב ברם כתבא אקרי למלכא
ופשרא אהודענה׃ חינייד אגאבה דני׳ וקאל אמא עטאיאך
פתבקא ענדך ואמא גואיזך פהבהא גירי לכני אקרא אלכתאב
ללמלך ואערפה תפסירה׃ אנתה מלכא אלהא עליא מלכותא

[illegible]

ורבותא ויקרא והדרא יהב לנבכדנצר אבוך׃ ואקדם קבל דלך
אנת יא איהא אלמלך תעלם אן אללה אלעלי אעטא בכתנצר אביך
אלמלך ואלשרף ואלוקאר ואלבהא׃ ומן רבותא די יהב ליה כל עממיא
אמיא ולשניא הוו זאעין ודחלין מן קדמוהי די הוא צבא הוה
קטל ודי הוה צבא הוה מחא ודי הוה צבא הוה מרים ודי הוה
צבא הוא משפיל׃ ומן שרף מא אעטאה כאן גמיע אלשעוב ואל
אמם ואהל אללגאת יתקונה ויכאפונה פמן שא קתל ומא שא
אסתבקא ומן שא רפע ומא שא חט׃ וכדי רם לבבה ורוחה תקפת
להזדה הנחת מן כרסא מלכותה ויקרא העדיו מנה׃ ולמא עטם
קלבה ועלת נפסה אלי אתוקח חט מן כרסי מלכה ווקארה אזלעה׃
ומן בני אנשא טריד ולבביה עם חיותא שוי ועם ערדיא מדורה
עשבא כתורין יטעמונה ומטל שמיא גשמה יצטבע עד די ידע
די שליט אלהא עליא במלכות אנשא ולמן די יצבא יהקים
עליה׃ ומן בין אלנאס נפי וראיה מע וחש אלצחרי ומאואה מע אל
עראביד יטעמוה אלעשב כאלבקר ויצטבג מן טל אלסמא חתי אעתרף
באן אללה אלעלי מסלט עלי מלך אלנאס למן שא אעטאה׃ ואנתה
ברה בלשאצר לא השפלת לבבך כל קבל די כל דנה ידעת׃

מרים ג׳ וכ׳ יונת׳ לא יבלו לשתתנשב מעורה ודי הוה צביא הוה מרים · באדין ה׳ כלשמי בשם יהפת׳
קריב נבוכדנצר תתנתק ויתן דריוש׳ הב בודיותני לעטקה שרי כנותב כו לאחרן הבי׳

ואנת יא בלשאצר אבנה לם תתואצע מע מא קד וקפת עלי גמיע
דלך׃ ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה היתיו קדמיך
ואנתה ורברבניך שגלתך ולחנתך חמרא שתין בהון ולאלהי כספא
ודהבא נחשא פרזלא אעא ואבנא די לא חזין ולא שמעין ולא ידעין
שבחת ולאלהא די נשמתך בידה וכל ארחתך לה לא הדרת׃
לאנך תרפעת עלי רב אלסמא פאחצ׳רת בין ידיך אניה ביתה
ושרבת אנת ואדואכא וחראירך וסראירך אלכמר בהא וסבחת ללאלה
אלדהב ואלפצה ואלנחאס ואלחדיד ואלכשב ואלחגארה אלתי לא תבצר
ולא תסמע ולא תעלם שיא ולם תכבר אללה אלדי נסמתך פי ידה
וגמיע אחואלך לה׃ באדין מן קדמוהי שליח פסא די ידא וכתבא
דנה רשים׃ חינייד בעת מן חצ׳רתה כהדי אלכף פרסמת הדי אל
כתאב׃ ודנה כתבא די רשים מנא מנא תקל ופרסין׃ והדי אל
כתאב אלמרסום אחציא אחציא וזן וזן וכסר כסר׃ דנה פשר
מלתה מנא מנה אלהא מלכותך והשלמה׃ והדי תפסיר הדה
אלכלמאת אמא אחציא פאן אללה קד אחצא מדה מלכך ותממהא׃
תקל תקילתה במאזניא והשתכחת חסיר׃ ואמא וזן פאנך
וזנת פי מיזאן ווגדת נאקצא׃ פרס פריסת מלכותך ויהיבת

[illegible] ושימו הצניף הטהור על ראשו וילבישהו בגדים [illegible]
[illegible] העדים הלבישה׃

למדי ופרס׃ ואמא אלכסר פקד כסר מלכך וסלם אלי מדי ופרס׃
באדין אמר בלשאצר והלבשו לדניאל ארגונא והמונכא די
דהבא על צואריה והכרזו עלוהי די להוא שליט תלתא
במלכותא׃ חינ׳ אמר בלשאצר כלבאס דניאל אלחמרה וטווקה
כטוק אלדהב ונאדו עליהאן ילי תלת אלממלכה׃ בה בליליא קטיל
בלשאצר מלכא כשדיא׃ פי תלך אלליה קתל בלשאצר אלמלך
אלכסדאני׃ ודריוש מדיא קבל מלכותא כבר שנין
שתין ותרתין׃ תם צאר אלמלך אלי דריוש אלמדי והו שביה באבן
אתנין וסתין סנה׃ שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשד
לאחשדרפניא מאה ועשרין די להון בכל מלכותא׃ וראא מן
ראיה אן ינצב פי ממלכתה מאיה ועשרין בטריקא יתצרפון פי
גמיעהא׃ ועלא מנהון סרכין תלתה די דניאל חד מנהון די להון
אחשדרפניא אלין יהבין להון טעמא ומלכא לא להוא נזק׃
ופוקהם תלאתה וזרא אלדי דניאל ואחד מנהם לכי יכון אולאיך
אלוזרא יעטונהם אלראי ולא יתאדא אלמלך׃ אדין דניאל דנה הוא
מתנצח על סרכיא ואחשדרפניא כל קבל די רוח יתירא בה
ומלכא עשית להקמותה על כל מלכותא׃ חינ׳ כאן דניא׳

מן ריש ספרא [illegible] בלשאצר [illegible] בלשאצר [illegible]
[illegible] בלשאצר [illegible]

מתגלב עלי אלוזרא ואלבטארקה לעלה אן פיה פצל ראי ואלמלך
עאזם אן ינצבה לגמיע אלממלכה׃ אדין סרכיא ואחשדרפניא
הוו בעין עלה להשכחה לדניאל מצד מלכותא וכל עלה
ושחיתה לא יכלין להשכחה כל קבל די מהימן הוא וכל שלו
ושחיתה לא השתכחת עלוהי׃ חינד כאנו אלוזרא ואלבטארקה
יטלבון איה עלה יגדונהא עלי דניאל פי גהה אלממלכה ולם ימכנהם
אן יגדון עלה או גנאיה מן אגל אנה אמין פלא זלה ולא גלטה
יה תוגד עליה׃ אדין גבריא אלך אמרין די לא נהשכח לדניאל דנה
רד פס כל עלה להן השכחנא עלוהי בדת אלהה׃ חינד קאלו אולאיך
כבג אלקום אנא לא נגד עלי דניאל הדי שאמן אלעלל לכן נגד דלך
עליה פי סנת רבה׃ אדין סרכיא ואחשדרפניא
ה אלן הרגשו על מלכא וכן אמרין לה דריוש מלכא לעלמין חיי׃
חינד צארו אולאיך אלוזרא ואלבטארקה אלי אלמלך וקאלו לה אטאל
אללה בקא אלמלך׃ אתיעטו כל סרכי מלכותא סגניא ואחשדרפניא
הדבריא ופחותא לקימה קים מלכא ולתקפה אסר די כל די יבעא
בעו מן כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא
יא לגב אריותא׃ קד אשארו גמיע אגלא אלממלכה אלאמרא

יה רוי פס כבג ופינחה — [illegible]
[illegible]

ואלבטארקה ואלרויסא ואלכלפא כאן יעהד אלמלך עהדא ויחט֗ר
חט֗רא אן כל מן יטלב טלבה מן אי מעבוד ואי אנסאן סוא אלמלך
אלי תלאתין יום ירמא בה אלי גב אלאסד׃ כען מלכא תקים אסרא
ותרשם כתבא די לא להשניה כדת מדי ופרס די לא תעדא׃ נריד
אן יא איה אלמלך אן תקים הד֗י אלחט֗ר ותרסמה פי כתאב ואן לא
יגייר בסנן מדי ופרס אלתי לא תזול׃ כל קבל דנה מלכא דריוש
רשם כתבא ואסרא׃ פעד ד֗לך רסם אלכתאב פי אלחט֗ר׃ ודניאל
כדי ידע די רשים כתבא על לביתה וכוין פתיחן לה בעליתה
נגד ירושלם וזמנין תלתה ביומא הוא ברך על ברכוהי ומצלא
ומודא קדם אלהה כל קבל די הוא עבד מן קדמת דנה׃ פלמא
עלם דניאל אן אלכתאב קד רסם צאר אלי מנזלה ולה כואן מפתוחה
פי גרפתה בחדא ירושלם ותלאת מראר פי כל יום כאן יברכו
עלי רכבתיה ויצלי ויש֗כר רבה עלי מא כאן סבילה אן יצנע
קבל ד֗לך׃ אדין גבריא אלך הרגשו והשכחו
לדניאל בעה ומתחנן קדם אלהה׃ חינית֗ תחססוא ואיך אלקום
פוגדו דניאל יתחנן ויטלב בין ידי רבה׃ באדין קרבו ואמרין קדם
מלכא על אסר מלכא הלא אסר רשמת די כל אנש די יבעא מן

כ׳ לשון כלכי מכלכי הבבליים כלכן דגש למ̇טב דפי ולית׳ הע̇ פירשו על ברכיהם זוה ברך על ברכוהי
[illegible]
[illegible]

כל אלה ואנש עד יומין תלתין להן מנך מלכא יתרמא לגוב
אריותא ענה מלכא ואמר יציבא מלתא כדת מדי ופרס די לא
תעדא: חינ׳ תקדמו פכלמו אלמלך כסבב חצ׳רה אליס קד רסמת
הדי אלחצ׳ראנה אי אנסאן טלב מן אי מעבוד ואי אנסאן סוא אלמלך
אלי תלאתין יומא ירמא בה אלי גב אלאסד אגאבהם אלמלך וקאל
איקינא כסנן מדי ופרס אלדי לא תזול: באדין ענו ואמרין קדם
מלכא די דניאל די מן בני גלותא די יהוד לא שם עליך מלכא
טעם ועל אסרא די רשמת וזמנין תלתה ביומא בעא בעותה:
חינ׳ אגאבו בין ידי אלמלך וקאלו אן דניאל אלדי מן אהל גלוה אליהוד
לם יקבל ללמלך אמרא ולם ילתפת אלי אלחצ׳ר אלדי רסמתה ותלאת
מראר פי כל יום יטלב טלבתה: אדין מלכא כדי מלתא שמע
שגיא באש עלוהי ועל דניאל שם בל לשיזבותה ועד מעלי
שמשא הוה משתדר להצלותה: חינ׳ למא סמע אלמלך הדא אלאמר
שק עליה גדא וודר כאטרה פי תכליץ דניאל ולם יזאל חריצא עלי
תכליצה אלי מגיב אלשמס: באדין גבריא אלך הרגשו על מלכא
ואמרין למלכא דע מלכא די דת למדי ופרס די כל אסר וקים די
מלכא יהקים לא להשניה: חינ׳ שגבו אולאיך אלקום עלי אלמלך

וקאלו לה יערף אלמלך אן מן סנן מדי ופרס אן יכון כל חט׳ר
ורסם יקימה אלמלך לא יגייר׃ באדין מלכא אמר והיתיו לדניאל
ורמו לגבא די אריותא ענה מלכא ואמר לדניאל אלהך די
אנתה פלח לה בתדירא הוא ישיזבנך׃ חינ׳יד אמר אלמלך פט
בדניאל ורמי בה פי גב אלאסד פאבתדי וקאל לה אלאהך אלדי תעבדה
דאימא הו יכלצך׃ והיתית אבן חדה ושמת על פם גבא וחתמה
מלכא בעזקתה ובעזקת רברבנוהי די לא תשנא צבו בדניאל׃
תם גי בחגר עט׳ים פוצ׳ע עלי אלגב וכתמה אלמלך בכאתמה ובכואתם
אלרוסא לילא יתגייר ראיה פי דניאל׃ אדין אזל מלכא להיכלה ובת
טות ודחון לא הנעל קדמוהי ושנתה נדת עלוהי׃ חינ׳יד צאר
אלמלך אלי מנזלה ובאת טאויא ולם יחצ׳ר כואעבין ידיה פארק
נומה׃ באדין מלכא בשפרפרא יקום בנגהא ובהתבהלה לגבא
די אריותא אזל׃ חינ׳יד קאם אלמלך ענד מטלע אלפגר וצאר אלי
אלגב מבאדרא׃ וכמקרבה לגבא לדניאל בקל עציב זעק ענה
מלכא ואמר לדניאל דניאל עבד אלהא חיא אלהך די אנתה פלח
לה בתדירא היכל לשיזבותך מן אריותא׃ פלמא צאר קריב
מנה צות בצות חזין וקאל לה יא דניאל עבד אללה אלאהך אלדי אנת

באדר נגבריא אליך לפתו חזה הות עד די צרפין למין ודמיו ארויתא ארויתם רשנו ורמין

תעבדה דאימא הל אמכן כלאצה לה מן אלאסד אדין דניאל
עם מלכא מלל מלכא לעלמין חיי חיניד כאטב דניאל אלמלך
וקאל אטאל אלה בקא אלמלך אלהי שלח מלאכה וסגר פם אריותא
ולא חבלוני כל קבל די קדמוהי זכו השתכחת לי ואף קדמיך
מלכא חבולה לא עבדת ירכי בעת במלכה פסד אפמאם אלאסוד
חתי לם תודיני ודלך למא חצ'רני בין ידיהם אחסנאת ואיצ'א
בחצ'רתך יא איה אלמלך לם אעמל סייה באדין מלכא שגיא
טאב עלוהי ולדניאל אמר להנסקה מן גבא והסק דניאל מן
גבא וכל חבל לא השתכח בה די הימן באלהה חיניד למא
סמע אלמלך הדי אלאמר סרה גדא ואמר באצעאד דניאל מן
אלגב פאצעד ולם יוגד פיה שי מן אלפסאד למא אמן ברבה
ואמר מלכא והיתיו גבריא אלך די אכלו קרצוהי די דניאל
ולגב אריותא רמו אנון בניהון ונשיהון ולא מטו לארעית גבא
עד די שליטו בהון אריותא וכל גרמיהון הדקו פאמר פגו
באולאיך אלקום אלדין קעו ברניאל פרמי בהם פי גב אלאסד ובניהם
ונסאהם פמא וצלו אלי קערה חתי תסלטת עליהם אלאסוד פדקת
גמיע עצ'אמהם באדין דריוש מלכא כתב לכל עממיא

אמיא ולשניא די דארין בכל ארעא שלמכון ישגא׃ תם כתב
דריוש אלמלך אלי גמיע אלשעוב ואלאמם ואהל אללגאת אלמקימין
פי גמיע אלבלאד סלאם עליכם ורחמה אלה׳ מן קדמי שים
טעם די בכל שלטן מלכותי להון זאעין ודחלין מן קדם
אלהה די דניאל די הוא אלהא חיא וקים לעלמין ומלכותה די
לא תתחבל ושלטנה עד סופא׃ קד אמרת באמר פי גמיע סלטנה
ממלכתי אן יכונו מתקיין פאזעין מן אלאה דניאל אד הו אלאלאה
אלחי אלקיום אלי אלאבד ומלכה לא יזול וסלטאנה אלי אבד אלעאלם׃
משיזב ומציל ועבד אתין ותמהין בשמיא ובארעא די שיזב
לדניאל מן יד אריותא׃ הו אלמנגי ואלמכלץ וצאנע איאת ואעגבאת
פי אלסמא ואלארץ אד כלץ דניאל מן יד אלאסוד׃ ודניאל דנה הצלח
במלכות דריוש ובמלכות כורש פרסאה׃ תם צלח חאל דניאל
פי מלך דריוש וכורש אלפארסי׃ בשנת
חדה לבלשאצר מלך בבל דניאל חלם חזה וחזוי ראשה על
משכבה באדין חלמא כתב ראש מלין אמר׃ פי אלסנה אלאולי
מן מלך בלשאצר מלך באבל ראי דניאל חלמא כמא תרי עינה
והו עלי מצגעה חיניד כתב דלך אלחלם ונקל פי אול אלכלאם׃

סופה ג נכאשה נשלטנה עד סופה להשמדה ולהובדה עד סופה עד כה סופא [illegible]
[illegible] להלק [illegible]

ענה דניאל ואמר חזה הוית בחזוי עם ליליא וארו ארבע רוחי
שמיא מגיחן לימא רבא׃ אבתדי דניאל וקאל ראית פי רויאי פי
אלליל כאן ארבע גהאת אלסמא מצדרה מנצמה אלי אלבחר אלכביר׃
וארבע חיון רברבן סלקן מן ימא שנין דא מן דא׃ וכאן ארבע
אשכאץ עטימה צאעדה מן אלבחר כל ואחד מתגייר מן אלאכר׃
קדמיתא כאריה וגפין די נשר לה חזה הוית עד די מריטו
גפיה ונטילת מן ארעא ועל רגלין כאנש הקימת ולבב אנש
יהיב לה׃ אלשכץ אלאול ישבה אלאסד ולה אגנחה כאלנסר ת׳ם
ראית כאן אגנחתה קד אנתתפת ורפע מן עלי אלארץ ת׳ם
אקים עלי רגליה מת׳ל אלאנסאן ואעטי עקל אלנאס׃ וארו חיוא
אחרי תנינה דמיה לדב ולשטר חד הקמת ותלת עלעין
בפמה בין שניה וכן אמרין לה קומי אכלי בשר שגיא׃ וכאן
שכץ אכר תאני שבה אלדב וקד אקים אלי גאנב ואחד וכאן פי
פאה תלתה אצלאע מתעלקה בין אסנאנה הכדי יקאל לה קם
פכל אלחם אלכתיר׃ באתר דנה חזה הוית וארו אחרי כנמר
ולה גפין ארבע די עוף על גביה וארבעה ראשין לחיותא
ושלטן יהיב לה׃ בעד דלך ראית כאן שכץ אכר כאלנמר ולה

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ארבעה מן אגנחה אלטאיר עלי טהרה ולה ארבעה רוס וקד דפע
אליה סלטאן׃ באתר דנה חזה הוית בחזוי ליליא וארו חיוה רביעיא
דחילה ואימתני ותקיפא יתירה ושנין די פרזל לה רברבן אכלה
ומדקה ושארא ברגליה רפסה והיא משניה מן כל חיותא די קדמיה
וקרנין עשר לה׃ ובעד דלך ראית פי רויא אלליל כאן שלט ראבע
פזיע היוב שדיד גדא ולה אסנאן כבאר מן חדיד אכל בהא וידק
ואלבאקי ידקה ברגלאה והו מתג׳יר ען סאיר אלאשבאח אלתי
קבלה ולה עשר קרון׃ משתכל הוית בקרניא ואלו קרן אחרי
זעירה סלקת ביניהון ותלת מן קרניא קדמיתא אתעקרה מן
קדמיה ואלו עינין כעיני אנשא בקרנא דא ופם ממלל רברבן׃
וכנת מא מתפכר פי תלך אלקרון ואדי בקרן סגיר אכר קד נבת בינהן
וכאן ג׳ מן אלקרון אלאואיל אנקלעת מן בין ידיה וכאן עינין כעינין אל
נאס פי דאך אלקרן ופם יתכלם באלכבאיר׃ חזה הוית עד די כרסון
רמיו ועתיק יומין יתב לבושה כתלג חיור ושער ראשה כעמר
נקא כרסיה שביבין די נור גלגלוהי נור דלק׃ ת׳ם ראית כאן
כראסי קד טרחת וכאן שיכא קד גלס פוקהא לבאסה כאלתלג
אלאביץ ושער ראסה אביץ כאלצוף וכרסיה מן נאר להא שעאע

ה׳ בל סמך בסוף תיבה ולא ק׳ כי קו והמם דשמואל וירדו [illegible] דשמואל [illegible] מקבה [illegible]
ובעד [illegible] חבלהון [illegible] ישמשונה׃

ודואליבה כנאר משתעלה׃ נהר די נור נגד ונפק מן קדמוהי אלף
אלפים ישמשונה ורבו רבון קדמוהי יקומון דינא יתיב וספרין פתיחו׃ אלפין
ונהר מן נאר יגרי ויכרג מן בין ידיה ואלף אלף יכדמונה ורבואת ק׳ רבבן
רבואת יקומון מן בין ידיה וקד ונצבת אלחכם ונשרת אלדיואן׃ חזה
הוית באדין מן קל מליא רברבתא די קרנא ממללא חזה הוית
עד די קטילת חיותא והובד גשמה ויהיבת ליקדת אשא׃ תם
ראית כאן מן אגל תלך אלכלמאת אלעטימה אלתי כאנת תלך אלקרן
תתכלם בהא אסתחק גמלה אלשאן אן קתל ובאד גסמה וגעל
וקידא ללנאר׃ ושאר חיותא העדיו שלטנהון וארכה בחיין יהיבת
להון עד זמן ועדן׃ ואמא באקי אלשלאין פאן סלטאנהם ואעטו
מהלה מן חיאתהם אלי וקת וזמאן׃ חזה הוית בחזוי ליליא וארו
עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא ועד עתיק יומיא מטה וקדמוהי
הקרבוהי׃ תם ראית פי מא ירא פי אלליל כאן שבה מקבל מע אל-
סחאב חתי בלג אלי מונע אלשיך פקדמה בין ידיה׃ ולה יהב שלטן
ויקר ומלכו וכל עממיא אמיא ולשניא לה יפלחון שלטנה
שלטן עלם די לא יעדה ומלכותה די לא תתחבל׃ פאעטאה אל-
סלטאן ואלוקאר ואלמלך וגמיע אלשעוב ואלאמם ואהל אללגאת לה

ויש נ׳ וקימנה׳ הרבה מאתים עשרה לכו ויתנו לגמטריא ב׳ האלהים ב׳ כן ורבו רבון׳ יקומון ל׳ ודימנה׳
נמשכו מן יקומון ואלפים ומאתים ואם יקומון עולה׳ יקומון יקומון עדי חטב ורבו רבון קדמוהי יקומון סרנעה
מלכין יקומון עשרה מלכין יקמון כנ׳ ... ואחד יקומון

יטיעון סלטאנה סלטאן אבדי לא יזול ומלכותה לא יתגייר׳
אתכרית רוחי אנה דניאל בגו נדנה וחזוי ראשי
יבהלנני׳ פלמא כרב רוחי אנא דניאל פי גסמי ורוא עיני אדהשני׳
קרבת על חד מן קאמיא ויציבא אבעא מנה על כל דנה ואמר
לי ופשר מליא יהודענני׳ תקדמת אלי ואחד מן אלוקוף ותמסת
מנה אלצחיח פי גמיע דלך פקאל לי וערפני תפסיר אלאמור׳ אלין
חיותא רברבתא די אנין ארבע ארבעה מלכין יקומון מן ארעא׳
הדה אלאשכאץ אלעטאם אלתי הי ארבע הי ארבע מלוך תקום פי
אלארץ׳ ויקבלון מלכותא קדישי עליונין ויחסנון מלכותא עד
עלמא ועד עלם עלמיא׳ תם יתסלמון אלמלך אלקדוסין אלמתעאליין
ויחתונה אלי אלדהר ודהר אלדהור׳ אדין צבית ליצבא על חיותא
רביעיתא די הות שניא מן כלהון דחילה יתירה שניה די פרזל
וטפריה די נחש אכלה מדקה ושארה ברגליה רפסה׳ חינייד
אדרת אן אסתתבת אלראי אלשכץ אלראבע אלדי כאן מתגיירא מן אל
גמיעהו מפזע גדא אסנאנה מן חדיד ואצפארה מן נחאס אנו
בהא וידק ובאקי ידוסה ברגלאה׳ ועל קרניא עשר די בראשה
ואחרי די סלקת ונפלה מן קדמיה תלת וקרנא דכן ועינין לה

[illegible]
[illegible]

נפס ממלל רברבן וחזוה רב מן חברתה׃ ואמא אלעשרה אלקרון
אלאואיל אלואתי פי ראסה ואלאכר אלדי נבת וסקטו מן בין ידיה
תלאתה ואלקרן אלמתעצב אלעין ופם יתכלם באלכבאיר ונטר ממנרה
אכתר מן נטראיה׃ חזה הוית וקרנא דכן עבדה קרב עם קדישין
ויכלה להן׃ וכנת ראית כאן דלך אלקרן יחארב אלקדוסין ויטפר
בהם׃ עד די אתה עתיק יומיא ודינא יהב לקדישי עליונין וזמנא
מטה ומלכותא החסנו קדישין׃ אלי אן גא אלשיך ונטר אלחכם ללק-
קדוסין אלמתעאליין ודנא אגל זוול אלמלך אלקדוסין׃ כן אמר
חיותא רביעיתא מלכו רביעיא תהוא בארעא די תשנא מכל
מלכותא ותאכל כל ארעא ותדושנה ותדקנה׃ הכדי קאל תפסיר
אלשכץ אלראבע ממלכה ראבעה תכון פי אלארץ תגייר מא תקדם
מן אלממאלך וכאנהא תאכל גמיע אלבלאד ותדוסה ותדקה׃ וד
וקרניא עשר מנה מלכותא עשרה מלכין יקמון ואחרן יקום
אחריהן והוא ישנא מן קדמיא ותלתא מלכין יהשפל׃ ותפסיר
אלעשרה אלקרון מן תלך אלממלכה יקום עשרה מלוך ואכר יקום
בעדהם פהו יגייר מא תקדם מן אלאולין ויצע תלאת מלוך׃
ומלין לצד עליא ימלל ולקדישי עליונין יבלא ויסבר להשניה

יקומון ג׳ נסימנה׳ ומשניין מן ידימון ואכלב ואנחנא יחיו ומתיך יקומון עדי חמה ודבן רבון

זמנין ודת ויתיהבון בידה עד עדן ועדנין ופלג עדן׃ וכראס
יתקוולה עלי אלעלי ויבלי אלקדוסין אלמתעאלין ויאמר אן יגייר
אעיאדהם וסננהם ויסלמון פי ידה אלי מדה ומדתין ונצף׃ ודינא
יתב ושלטנה יהעדון להשמדה ולהובדה עד סופא׃ ולמא וצע
אלחכם ואזיל סלטאנה אלי אלנפאד ואלאבאדה אלי אכר אלזמאן׃ ומלכותא
ושלטנה ורבותא די מלכות תחות כל שמיא יהיבת לעם קדישי
עליונין מלכותה מלכות עלם וכל שלטניא לה יפלחון וישתמעון׃
ואלמלך ואלסלטאן ואלשרף אלדי ללמלוך במיעמא תחת אלסמא סלמת
אלי אלקום אלקדוסין אלמתעאלין פמלכהם מלך אלדהר וגמיע אלסלאטין
להם יסמעון ויטיעון׃ עד כה סופא די מלתא אנה דניאל שגיא
רעיוני יבהלנני וזיוי ישתנון עלי ומלתא בלבי נטרת׃ אלי הנא
אכר אלקצה ואנא דניאל אדה שתי אפכארי כתירא ותגירת סחנתי
עליי וחפטת אלקצה פי קלבי׃ בשנת שלוש ח
למלכות בלאשצר המלך חזון נראה אלי אני דניאל אחרי הנראה
אלי בתחלה׃ פי אלסנה אלתאלתה מן מלך בלשאצר אלמלך אורא רי
רויא אנא דניאל בעד מא אורי לי אולה׃ ויראה בחזון ויהי
בראתי ואני בשושן הבירה אשר בעילם המדינה ואראה בחזון

ואשא עיני וארא כג ולמנ׳ והנה מגלב והנה איל אחד עומד ... צפונה ... וכל חיות ...
והיה ... כעפר הארץ על ראש הפסגה ... ממזרח ומערב וצפונה ונגבה ...
... הנראה אליו ... בראשונה ... ואראה בחזון ... בראתי דניאל

ואני הייתי על אובל אולי · וראית פי אלמנאם כאני פי סוק אבוסק
אלדי פי כלד כוזסתאן וכאני עלי שאטי נהר אולי · ואשא עיני
וארא והנה איל אחד עומד לפני האבל ולו קרנים והקרנים
גבהות והאחת גבוהה מן השנית והגבוהה עולה באחרונה · פמדדת
בצרי וראית כאן כבש קאים עלי שאטי לה קרנאן ואלקרנאן
עטימאן אחדהמא מן אלאכר ואעטמהא אלדי נבת אכירא · ראיתי את
האיל מנגח ימה וצפונה ונגבה וכל חיות לא יעמדו לפניו ואין
מציל מידו ועשה כרצונו והגדיל · ראיתה ינטח מן וגה גרבא
ושמאלא וגנובא וגמיע אלוחוש לא תקף בין ידיה ולא מכלץ מן
ידה פצנע כהוי רצאה ואסרף · ואני הייתי מבין והנה צפיר
העזים בא מן המערב על פני כל הארץ ואין נוגע בארץ והצפיר
קרן חזות בין עיניו · ומא כנת אנא מתפהם פאדי כתיס קד אקבל
מן אלמגרב יעדו עלי וגה אלארץ וליס ימסהא מן שדה אלעדו
ולה קרן בין עיניה · ויבא עד האיל בעל הקרנים אשר ראיתי
עומד לפני האבל וירץ אליו בחמת כחו · פוצל אלי אלכבש דו
אלקרנאן אלדי ראיתה ואקפא עלי שאטי פעדי עליה בקוה
חמייתה · וראיתיו מגיע אצל האיל ויתמרמר אליו ויך את

תעלינה ותעלינה ב׳ ולא תזכרנה הרא שבכות ותעלנה חזות ארבע · כרצונו לרצונו כרצונו ב׳ חד בלש׳ וכו׳
וכרצונו עקרו שר לרצונו לפני יי׳ ועשה קדמ׳ ואחד׳ · מגע הכובע ג׳ ...ל הכובע בקדמתא הכובע בארץ
והמגב ואין נוגע בארץ׳

את האיל וישבר את שתי קרניו ולא היה כח באיל לעמד לפניו
וישליכהו ארצה וירמסהו ולא היה מציל לאיל מידו· וראיתה
למא וצל אליה אחתד עליה פצרבה וכסר קרניה ולם תך פיה
קוה אן יקף בין ידיה פטרחה עלי אלארץ פראסה ולם יך לה
מכלץ מן ידה· וצפיר העזים הגדיל עד מאד וכעצמו נשברה
הקרן הגדולה ותעלנה חזות ארבע תחתיה לארבע רוחות
השמים· תם ראית אלתיס קד אסרף גדא פענד תעצמה אנכסר
אלקרן אלכביר פנבת מכאנהא ארבע שעב בחדא ארבע גהאת
אלסמא· ומן האחת מהם יצא קרן אחת מצעירה ותגדל יתר
אל הנגב ואל המזרח ואל הצבי· ומן ואחד מנהם נבת קרין
צגיר פעצם פצלא מן גהה מהב אלגנוב ואלמשרק ואלשאם אעני
אלשמאל· ותגדל עד צבא השמים ותפל ארצה מן הצבא ומן
הכוכבים ותרמסם· תם עלת אלי נגום אלסמא חתי אוקעת עלי
אלארץ מן אלנגום ואלכואכב פראסתהא· ועד שר הצבא הגדיל
וממנו הרים התמיד והשלך מכון מקדשו· ואלי רייס אלנגום
עלת חתי רפע מנה אלשי אלדאים וטרח מהיא מקדסה· וצבא
תנתן על התמיד בפשע ותשלך אמת ארצה ועשתה

[illegible]
[illegible]
[illegible]

והצליחה׃ ווצעת אלכנוס בחסב אלשי אלדאים פי גרבאנהא וטרחת
אלחק אלי אלארץ פעמלת עמלהא ואנגחת פיה עאגלהא׃ ואשמעה
אחד קדוש מדבר ויאמר אחד קדוש לפלמוני המדבר עד
מתי החזון התמיד והפשע שמם תת וקדש וצבא מרמס׃
תם סמעת ואחדא מן אלמלאיכה יתכלם קאל מלך אכר לפלאני
אלמתכלם אלי מתי אלרויא ללדאים ואלדנב אלמוחשה תגעל ואלקדס
וגישה דוסא׃ ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלש מאות
ונצדק קדש׃ פקאל לי אלי אלפין ותלאת מאיה ליל ונהאר יזכו
אלקדס ויפלג׃ ויהי בראתי אני דניאל את החזון ואבקשה בינה
והנה עמד לנגדי כמראה גבר׃ פלמא ראית אנא דניאל אלרויא
טלבת אן אתפהם פאדי בשכץ קאים חדאי כמנטר רגל׃
ואשמע קול אדם בין אולי ויקרא ויאמר גבריאל הבן להלז
את המראה׃ תם סמעת פאדי בצות אנסאן פי נהר אולאי
פנאדא כאן קאל גבריל אפהם דלך תפסיר אלרויא פאנה אלי וקת
אלאגל׃ ויבא אצל עמדי ובבאו נבעתי ואפלה על פני ויאמר
אלי הבן בן אדם כי לעת קץ החזון׃ פגא ענד מוקפי ומע
מגייה האלני פוקעת עלי וגהי פקאל לי אפהם יא אבן אדם

תפסיר רויא פאנה לי וקת אלאכר ובדברו עמי נרדמתי על פני
ארצה ויגע בי ויעמידני על עמדי פלמא כלמני אסבת עלי וגהי
עלי אלארץ פדנא חתי אוקפני עלי אלארץ וקפי ויאמר הנני מודיעך
את אשר יהיה באחרית הזעם כי למועד קץ פקאל האנא מערפך
מא יכון פי אכר אלזמאן פאנה לי וקת אלאכר האיל אשר ראית
בעל הקרנים מלכי מדי ופרס אלכבש אלדי ראיתה דו אלקרנין מלוך
מאהאת ופארס והצפיר השעיר מלך יון והקרן הגדולה אשר
בין עיניו הוא המלך הראשון ואלתיס פהו מלך אליונאניין ואלקרן אל
עטים אלדי בין עיניה הו אלמלך אלאול מנהם והנשברת ותעמדנה ארבע
תחתיה ארבע מלכיות מגוי יעמדנה ולא בכחו ואלמנכסרה אלתי
נבת מכאנהא ארבעה ארבע ממאלך תקום מן אמה ואחדה ולא
בקוותהא ובאחרית מלכותם כהתם הפשעים יעמד מלך עזפנים
ומבין חידות ופי אכר מלכהם ענד כמאל אלגרום יקום מלך צפיק
אלוגה יפהם אלאחאדית ועצם כחו ולא בכחו ונפלאות ישחית
והצליח ועשה והשחית עצומים ועם קדשים ויעצם קוותה
ולא בקוותה ויפסד פסאדא עגיב ויתם לה אן יצנעה ויהלך אלעטמא
ואקום אלקדוסיין ועל שכלו והצליח מרמה בידו ובלבבו יגדיל

ובשלוה ישחית רבים ועל שר שרים יעמד ובאפס יד ישבר׃
ומע כבתה יתם אלמכר פי ידה פיכבר קלבה ויהלך כת׳ירין פי
הדו ות׳ רייס ארויסא יקום ועגר כלו אלמקדרה ינכסר׃ ומראה
הערב והבקר אשר נאמר אמת הוא ואתה סתום החזון כי לימים
רבים׃ ורויא מדה אלליל ואלנהאר אלתי קילת פהו חק ואנת פאחפט
אלרויא פאנהא אלי דהר טויל׃ ואני דניאל נהייתי ונחליתי ימים
ואקום ואעשה את מלאכת המלך ואשתומם על המראה ואין
מבין׃ ואנא דניאל אגתמאת פמרצ׳ת איאמא ת׳ם קמת פעמלת עמל
אלמלך פכנת מטרקא פי אלתפכר פי אלרויא פלם אגד מפהמא׃

בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי ט
אשר המלך על מלכות כשדים׃ ופי סנה אחדי לדריוש בן אחשורוש
מן נסל אלמאדיין אלדי נצב מלכא בעקב מלך אלכסדאניין׃ בשנת
אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה
דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלם שבעים
שנה׃ פי תלך סנה אחדי מן מלכה אנא דניאל תבינת פי אלכתב עדד
אלסנין אלדי אתא אלה בה עלי ירמיה אלנבי ענד תמאם סבעין סנה לכראב
ירושלם׃ ואתנה את פני אל אדני האלהים לבקש תפלה ותחנונים

בצום ושק ואפר · פקצדת אללה רבי טאלב צלוה ותצׄרעא בצום ומסח
ורמאד · ואתפללה ליהוה אלהי ואתודה ואמרה אנא אדני האל
הגדול והנורא שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו ·
ולמא צלית ללה רבי אקררת בדנובי וקלת אללהם יא רבי אלטאיק
אלמהיב חאפט̇ אלעהד ואלפצׄל למחביה וחאפטי וצאיאה · חטאנו
ועוינו והרשענו ומרדנו · וסור ממצותך וממשפטיך · קד
אכׄטאנא ואדׄנבנא וצׄלמנא ועצינא וזׄלנא מן שראיעך ואחכאמך ·
ולא שמענו אל עבדיך הנביאים אשר דברו בשמך אל מלכינו שרינו
ואבתינו ואל כל עם הארץ · ולם נקבל מן רסלך אלאנביא אלדׄי וז
כׄאטבוא ענך מלוכנא ורויסאנא ואבאינא וסאיר אלעאמה · לך
אדני הצדקה ולנו בשת הפנים כיום הזה לאיש יהודה ולישבי ירושלם
ולכל ישראל הקרבים והרחקים בכל הארצות אשר הדחתם שם
במעלם אשר מעלו בך · לך יא רב אלעדל ולנא אלכׄזי כיומנא הדׄי
לאל יהודה ולאל ירושלם וסאיר בני אסראיל אלקריבין ואלבעידין פי גמיע
אלבלדאן אלדׄי דחותהם תם בכׄיאנתהם אלדׄי כׄאנוך בטאעתך · יהוה
לנו בשת הפנים למלכינו לשרינו ולאבתינו אשר חטאנו לך · ולנא
לנא יא רב אלכׄזי כׄאצה למלוכנא ורויסאנא ואבאינא אד אכׄטאנא לך ·

[illegible]

לאדני אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו׃ ולאללה
רבנא אלרחמה ואלמגפרה ועלי אנא עצינאה׃ ולא שמענו בקול
יהוה אלהינו ללכת בתורתיו אשר נתן לפנינו ביד עבדיו הנביאים׃
ולם נקבל אמר אללה רבנא לנסיר פי שראיעה אלתי תלאהא עלינא
רסלאה אלאנביא׃ וכל ישראל עברו את תורתך וסור לבלתי שמוע
בקולך ותתך עלינו האלה והשבעה אשר כתובה בתורת
משה עבד האלהים כי חטאנו לו׃ וכאיר אלאסר תגאוזו תוראתך
ואלו פלם יקבלו אמרך חתי אנצב עלינא מא פי אלחרג ואלימין אל-
מכתובה פי תוריה מוסי רסול אללה ממא אכטאנא לה׃ ויקם את
דבריו אשר דבר עלינו ועל שפטינו אשר שפטונו להביא עלינו
רעה גדלה אשר לא נעשתה תחת כל השמים כאשר נעשתה בירושלם׃
פופא בועדה אלדי תואעדנא בה והכאמנא אלדי ולופא אן יגזל בנא
בלוא עצימה מא לם תכנע תחת אלסמא כמא צנעת פי ירושלם׃
כאשר כתוב בתורת משה את כל הרעה הזאת באה עלינו ולא
חלינו את פני יהוה אלהינו לשוב מעוננו ולהשכיל באמתך׃
כעד מא מכתוב פי תוראת מוסי לאן גמיע דלך חל בנא ולם
נבתהל אלי אללה רבנא פנתוב אליה מן דנובנא ונעקל חקאיקה׃

והשבעה ג׳ חס׳ והקימתי את השבעה כי ירא העם את השבעה האלה והשבעה׃ שפטינו ב׳
ח׳ חד שפטינו ועל שופטינו אשר שפטונו קדמאה חס׳ [illegible]
[illegible] ולא שמעו ולא הטו [illegible] ועשה זרעה׃

וישקד יהוה על הרעה ויביאה עלינו כי צדיק יהוה אלהינו על כל
מעשיו אשר עשה ולא שמענו בקלו׃ פחתם אלה עלי אלשר ליגיה
יאתי בהא עלינא אד הו עדל פי גמיע צנעה אלדי צנעה ולם נקבל
אמרה׃ ועתה אדני אלהינו אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
ביד חזקה ותעש לך שם כיום הזה חטאנו רשענו׃ והאן יא אללה
רבנא אלדי אכרגת קומך מן בלד מצר ביד שדידה וצנעת לך
אסמא עטימא פאלא יומנא הדי קד אכטאנא וטלמנא׃ אדני
ככל צדקתך ישב נא אפך וחמתך מעירך ירושלם הר קדשך
כי בחטאינו ובעונות אבתינו ירושלם ועמך לחרפה לכל סביבתינו׃
אללהם כגמיע אחסאנך אן תרד גצבך וחמייתך ען מדינתך ירוש
גבל קדסך פאנהא בכטאיאנא ודנוב אבאינא קד צארת הי
וקומך מעירה לגמיע אלמחיטין בנא׃ ועתה שמע אלהינו אל
תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר פניך על מקדשך השמם
למען אדני׃ והאן אסמע יא רבנא צלות עבדך ותחננה ואקבל
בנור וגהך עלי קדסך אלוחש כמא אנת אללה׃ הטה אלהי אזנך
ושמע פקחה עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך
עליה כי לא על צדקתינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על

רחמיך הרבים׃ ואסמע לנא סמעא תאמא ואנט׳ר אליה נט׳רא
באמלא ולו חשתנא ואקריה את׳ נסב אסמך אליהא פאנא ליס עלי
צלאחנא נחן מוקעין תחננא בין ידיך לכן עלי רחמתך אלואסעה׃
אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך
אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך׃ אללהם אסמע לנא
אללהם אגפר לנא אללהם אקבלנא ואקץ׳ חואיגנא ולא תוכ׳רהא
כמא אנת אלאהי ארבי אד׳ נסב אליך מדינתך וקומך׃
ועוד אני מדבר ומתפלל ומתודה חטאתי וח׳
וחטאת עמי ישראל ומפיל תחנתי לפני יהוה אלהי על הר קדש
אלהי׃ ואיצ׳א אנא דאעי ומצלי ומקר בכטייתי וכטאיא [illegible]
קומי בני אסר׳ ומוקע תחנני בין ידי אללה עלי גבל קדסה׃ ועוד
אני מדבר בתפלה והאיש גבריאל אשר ראיתי בחזון בתחלה
מעף ביעף נגע אלי כעת מנחת ערב׃ ובין מא אנא פי ד׳רעא
בעד אלצלוה פאד׳י בגבריל אלמלך אלד׳י ראיתה פי אלרויא אבתדא
טאירא בסרעה ואתצל אלי ענד צלוה אלמגרבי׃ ויבן וידבר עמי
ויאמר דניאל עתה יצאתי להשכילך בינה׃ פפהמני אד׳ כאטבני
וקאל יא דניאל אלאן כרגת לאעלמך אפהם׃ בתחלת תחנוניך יצא

[illegible]
[illegible]
[illegible]

דבר ואני באתי להגיד כי חמודות אתה ובין בדבר והבן
במראה׃ ולדלך אן מן אבתדי תחננך כרג לך אמר ואנא גית
לאכברך בה אד אנת שהי פאפהם אלאמר ותפהם אלמנטר׃
שבעים שבעים נחתך על עמך ועל עיר קדשך לכלא הפשע
ולחתם חטאות ולכפר עון ולהביא צדק עלמים ולחתם ולהתם חטאת
ולחתם חזון ונביא ולמשח קדש קדשים׃ הי סבעין אסבוע
קד קטעת עלי קומך ועלי קריה קדסך לפנא אלגרם ולכטייה
וגפראן אלדנב ומגי עדל אלדהור וכתם אלוחי ואלנבוה ומסח מכאן
אלאקדאס׃ ותדע ותשכל מן מצא דבר להשיב ולבנות ירושלם
עד משיח נגיד שבעים שבעה ושבעים ששים ושנים תשוב
ונבנתה רחוב וחרוץ ובצוק העתים׃ ותעלם ותפהם מן כרג
אלאמר אלי ארגוע ובני ירושלם מע אלממסוח אלמדבר ז׳ אסאבע
תם ע״ב אסאביע תעוד ותבני רחאבהא ופצולהא ויכון דלך פי
אוקאת מנקא׃ ואחרי השבעים ששים ושנים יכרת משיח ואין
לו והעיר והקדש ישחית עם נגיד הבא וקצו בשטף ועד קץ
מלחמה נחרצת שממות׃ אלסבעה אלאסאביע ינקטע אלממסוח
מן אלמוצע פליס לה ואלקריה ואלקדס יפסדהמא קום אלמדבר

[illegible]

אלמדבר ואגלה כאלגרק ולא אבל אלחרב תנכתר עלי והשאר תי
והגביר ברית לרבים שבוע אחד וחצי השבוע ישבית זבח
ומנחה ועל כנף שקוצים משמם ועד כלה ונחרצה תתך על
שמם׃ ויתבת אלעהד ללגמאעה אסבועא ואחדא ולנצף פי
נצפה יבטל ויעטל אלדבח ואלבר ומע כסטה אלרגס והשה חתי אן
אלאפה ואלאנתשאר יצבאן עלי אלוחשה׃ בשנת יו״ר
שלוש לכורש מלך פרס דבר נגלה לדניאל אשר נקרא שמו
בלטשאצר ואמת הדבר וצבא גדול ובין את הדבר ובינה לו
במראה׃ פי אלסנה אלתאלתה לכורש מלך אלפרס אמר טהר לדניאל
אלדי אסמה בלטשאצר ואמר חק ואמראר לה כביר וקד פהם
אלאמר ואפהם אלמנטר׃ בימים ההם אני דניאל הייתי מתאבל
שלשה שבעים ימים׃ פי דלך אלוקת אקמת אנא דניאל מתחזנא
תלאתה אסאביע איאם׃ לחם חמודות לא אכלתי ובשר ויין
לא בא אל פי וסוך לא סכתי עד מלאת שלשת שבעים ימים׃
טעאם לדיד לם אכל ולחם ושראב לם ידכלא פאי ולם אדהן
דהנא אלי אן תמת תלאת אסאביע איאם׃ וביום
עשרים וארבעה לחדש הראשון ואני הייתי על יד הנהר
ד

ונחרצה ג׳ כי כלה ונחרצה והבו׳ ועד כלה ונחרצה והד׳ כי כלה ונחרצה נעשתה יש לבנ׳ ה׳ ויאמר יהושע בן נ׳
לכלב בן יפנה וקלבה לבני עזר ותנו בני ישראל לה בהמרתי׳ ושמעיני וארבע והנה שלבע נרנות
והנה איש אחד׃

הגדול הוא חדקל׃ ופי אליום אלד מן אלשהר אלאול כנת ואקפא
עלי שאטי אלנהר אלכביר הו אלדגלה׃ ואשא את עיני וארא והנה
איש אחד לבוש בדים ומתניו חגרים בכתם אופז׃ פמדדת בצרי
וראית פרדי כמלך כצורה רגל לאבס עשר ומשדודה חקויה
כפצוץ מן אלפאז׃ וגויתו כתרשיש ופניו כמראה ברק ועיניו כלפידי
אש וזרעתיו ומרגלתיו כעין נחשת קלל וקול דבריו כקול המון׃
וראית גתתה כאלזרק מן אלגוהר וגהה כרונא אלברק ועינאה כפתאיל
כפתאיל אלנאר וידאה ורגלאה כלון אלנחאס אלמגלי וצות כלאמה
כצות גמהור׃ וראיתי אני דניאל לבדי את המראה והאנשים אשר
היו עמי לא ראו את המראה אבל חרדה גדולה נפלה עליהם ויברחו
בהחבא׃ וראית אנא דניאל והדי הדי אלמנטר אלעטים ואקום אלדין
כאנו מעי לם ירוה לכן וקע בהם אנזעאג עטים חתי הרבו
פאלתפו׃ ואני נשארתי לבדי ואראה את המראה הגדלה הזאת
ולא נשאר בי כח והודי נהפך עלי למשחית ולא עצרתי כח׃
פבקית אנא וחדי וראית הדי אלמנטר אלעטים ולם תבק פיי קווה
ובהגי אנקלב עליי מתגיירא ולם אחבם קוותי׃ ואשמע את קול
דבריו ובשמעי את קול דבריו ואני הייתי נרדם על פני ופני ארצה׃

לבוש בדים ב׳ והנה איש אחד לבוש בדים ואשא את עיני קולו ב׳ וגויתו כתרשיש ועיניו כעין נחשת
דמתלהון קמן מלגיו את המראה וראיתי אני דניאל ב׳ בו ואני נשאר הב׳

פלמא סמעת כלאמה וכסמאעי כטאבה כנת מסכתא עלי
וגהי ונחי ארצא׃ והנה יד נגעה בי ותניעני על ברכי וכפות ידי׃
פאדי בה קד אמסכתני פלמא מסכתני אסותני עלי רכבתי וכפיי׃
ויאמר אלי דניאל איש חמדות הבן בדברים אשר אנכי דבר אליך
ועמד על עמדך כי עתה שלחתי אליך ובדברו עמי את הדבר
הזה עמדתי מרעיד׃ פקאל אדניאל ארגל אלכאץ אפהם אלכלאם
אלדי אקולה לך וקף עלי וקפך פאני קד ארסלת אליך פלמא כלמני
בהדי אלכלאם וקפת מרתעדא׃ ויאמר אלי אל תירא דניאל כי
מן היום הראשון אשר נתת את לבך להבין ולהתענות לפני
אלהיך נשמעו דבריך ואני באתי בדבריך׃ פקאל לי לא תכאף יא
דניאל אד מן אליום אלאול אלדי צירת קלבך לתתעלם ותצום קדאם
אלאהך וקד סמע כטאבך ואנא אתיתכה׃ ושר מלכות פרס עמד
לנגדי עשרים ואחד יום והנה מיכאל אחד השרים הראשנים
בא לעזרני ואני נותרתי שם אצל מלכי פרס׃ ורייס ממלכה
פארס ואקף חדאי כא יומא פאדי במיכאיל אחד אלרייסא אלאולין
גא ליעינני ואנא תם לדי מלך פארס׃ ובאתי להבינך את אשר
יקרה לעמך באחרית הימים כי עוד חזון לימים׃ פאתית

[illegible]

לתפטיכך אלדי יואפי שעבך פי אכר אלאיאם אד קד בקי ורוי
לזמאן׳ ובדברו עמי כדברים האלה נתתי פני ארצה ונאלמתי׳
פלמא כלמני בהדא אלכלאם אנחנית עלי אלארץ וסכת׳ והנה כדמות
בני אדם נגע על שפתי ואפתח פי ואדברה ואמרה אל העמד
לנגדי אדני במראה נהפכו צירי עלי ולא עצרתי כח׳ פאדא
בשבה אנסאן קד דנא בשפתיי פפתחת פאי וקלת ללדייהו קאים
חדאי יא סיידי קד אבלדני אלמנטר ולם אחבס קווה׳ והיך יוכל
עבד אדני זה לדבר עם אדני זה ואני מעתה לא יעמד בי כח
ונשמה לא נשארה בי׳ פכיף יסתטיע עבד סיידי הדא אן יכלם
סיידי הדי ואנא מן אלאן לם תתבת פיי קווה ותבאראן לא תבקא
פיי נסמה׳ ויסף ויגע בי כמראה אדם ויחזקני׳ פעאוד אלמלך
בצורה אנסאן פדנא בי ושדדני׳ ויאמר אל תירא איש חמדות
שלום לך חזק וחזק וכדברו עמי התחזקתי ואמרה ידבר
אדני כי חזקתני׳ וקאל לי לא תכאף יא רגל אלאנץ אלסלאם לך
תשדד ותאייד פלמא כלמני כדלך תשדדת וקלת יכלמני סיידי
במא שא פאנך קד שדדתני׳ ויאמר הידעת למה באתי אליך
ועתה אשוב להלחם עם שר פרס ואני יוצא והנה שר יון בא׳

הידעת׳ לקח את ארצך והב׳ חלוף שמים ובלדת על בנו ויאמר הידעת ומיכו ולא ולא בפ״ב בכף
ורמי תיו מגיפא תלוני נשארה לבדי ונעונו תסבר מלמע ולקח שנים יתחברו ועמד על בנו ומעביר נגש
וישם פנא לבוא׳

פקאל לי קד עלמת למא גית אליך פאעלם אני סאעוד אלי אלמחארבה
מע אלמלך אלמוכל באפרס תם אנצרף ויקבל אלמלך אלמוכל באל-
יונאניה׃ אבל אגיד לך את הרשום בכתב אמת ואין אחד מתחזק
עמי על אלה כי אם מיכאל שרכם׃ לכי אלכרך במא קד רסם
פי כתאב אלחק וליס אחד יעאונני עלי האולאי אלא מיכאל אלמוכל
בכם׃ ואני בשנת אחת לדריוש המדי עמדי יא
למחזיק ולמעוז לו׃ ואנא מן סנה אולי לדריוש אלמאדי
וקפת לאשדה ואעזה׃ ועתה אמת אגיד לך הנה עוד שלשה
מלכים עמדים לפרס והרביעי יעשיר עשר גדול מכל וכחזקתו ב
בעשרו יעיר הכל את מלכות יון׃ ואן חקא אקול לך לקד בקי
לפרס תלאתה מלוך ואלראבע מנהם יסתגני גנא עצימא מן
גמיעהם פאדי תמכן מן יסארה אתאר אלכל מלך אליונאניין׃
ועמד מלך גבור ומשל ממשל רב ועשה כרצונו׃ ויקום לקם ג
מלך גבאר ויתסלט סלטאנא עצימא ויעמל רצאה׃ ובעמדו
תשבר מלכותו ותחץ לארבע רוחות השמים ולא לאחריתו
ולא כמשלו אשר משל כי תנתש מלכותו ולאחרים מלבד אלה׃
וענד קיאמה תנכסר ממלכתה ותנקסם לארבע גהאת אלסמא

ומשל גפרח וישב ומשל עלפסאן ועמד מלך גבור ותם לנמכתוני׳ יעיר הכנסו יעיר לבאים מלחמות
יעיר קשה כר׳ן לו לבין למורים ב׳ בו ויך אלתן בן יעיר לה׳ ולא יעיר כל האמתן כי׳ עתה ישר עלין וכהגדתו
בעשרו חר מכל כהו׳ ולפן ג׳ ולקין שנים ולקין לגבתו ב׳ ולקין ימים ב׳

ולא תכון לעקבה ולא כסלטאנה אד' תסלט לכן ממלכתה תנשוב
ותציר לאכרין סוא האולי׃ ויחזק מלך הנגב ומן שריו ויחזק
עליו ומשל ממשל רב ממשלתו׃ וישתד מלך אלגנוב ובעץ
רוסאה תם יקוי עליה ויתסלט מן סלטאנה סלטאן עטים׃
ולקץ שנים יתחברו ובת מלך הנגב תבוא אל מלך הצפון
לעשות מישרים ולא תעצר כוח הזרוע ולא יעמד וזרעו
ותנתן היא ומביאיה והילדה ומחזקה בעתים׃ ואי מדה סנין
יתפאן וגמאעה מלך אלשאם תציר אלי מלך אלעראק לתעמל
עליהא וטאהרא תרכב קווה דראעהא ולא אלשאם תלבת
גמאעתה ולא קוותה ותסלם הי ומדכליהא ומדליהא ואסתאדהא
ומודיהא באלמשורה׃ ועמד מנצר שרשיה כנו ויבא אל החיל
ויבא במעוז מלך הצפון ועשה בהם והחזיק׃ תם יקום מן
פרעאצולהא עלי מנברה וידכל גיש מלך אלעראק וידכל
חצונה ויצנע באהלהא מא יריד ויתמכן מנהם׃ וגם אלהיהם
עם נסכיהם עם כלי חמדתם כסף וזהב בשבי יבא מצרים והוא
שנים יעמד ממלך הצפון׃ תם מעבודאתהם מע בואצהם מע
אמתהם אלמנא מן פצה וזהב ידכלהא אלי מצר סביא והו יעיש

בנו ר' חטוש ומהר' ונך אתו ואת בנו ואת בנו לא ידע איש על בנו ובנו יתגרו

סנין בעד מלך אלעראק׃ ובא במלכות מלך הנגב ושב אל אדמתו׃
ובנין תם ירגעו וידכלו פי ממלכה מלך אלגנוב וירגעו אלי בלדהם׃ ובנו
ויתגרה יתגרו ואספו המון חילים רבים ובא בוא ושטף ועבר וישב ויתגרו
מעזו עד מעזה׃ ובנוה יתחרשון בה פיגמעון אלה גיש עט׳ים פידכלון
בלדה דכולא ויגאססון ענה ויעברון תם יתערצון לחצונה׃
ויתמרמר מלך הנגב ויצא ונלחם עמו עם מלך הצפון והעמיד
המון רב ונתן ההמון בידו׃ ויחתד חינ׳ד מלך אלגנוב פיכרג
ויחארב מלך אלשמאל ויעד גישא עט׳ימא ויסלם דלך אלגמהור
ורם בידה׃ ונשא ההמון ירום לבבו והפיל רבאות ולא יעוז׃ ויסבה
ספיא ויעט׳ם קלבה ויוקע מאה רבואת ולא יעתז בהא׃ ושב
מלך הצפון והעמיד המון רב מן הראשון ולקץ העתים שנים
יבוא בוא בחיל גדול וברכוש רב׃ תם יעוד מלך אלשמאל
ויגהז גמהורא אכתר מן אלאול ואלי מדה אוקאת מן אלסנין
ידכל בלדה דכולא וירגע בגיש כביר וסרה כתיר׃ ובעתים
ההם רבים יעמדו על מלך הנגב ובני פריצי עמך ינשאו
להעמיד חזון ונכשלו׃ ופי דלך אלעצר אלכתירין יקאומון מלך
אלשאם ואהואת קומך אלמבתדיין יתחאמלון עלי אקאמה נבוה

[illegible]

פי עדרון. ויבא מלך הצפון וישפך סוללה ולכד עיר מבצרות
וזרעות הנגב לא יעמדו ועם מבחריו ואין כח לעמוד. תם
יקבל מלך אלשמאל וילקי אלחסך ויפתח מדינה' אלחצון וסואעד
אלשאם לא תקום בין ידיה וכיאר אלקום פלא קווה פיהם ללקיאם.
ויעש הבא אליו כרצונו ואין עומד לפניו ויעמד בארץ הצבי
וכלה בידו. תם יצנע אלמסלט עליה כמא ירצא ולא מקאום
לה פיתבת פי בלד אלשאם ואסיף מדה. וישם פניו לבוא בתקף
כל מלכותו וישרים עמו ועשה ובת הנשים יתן לו להשחיתה
ולא תעמד ולא לו תהיה. ויקצד אלאותק פי מא פי מלכה
ואלמקאמין מעה פיצנע ורייה אמרה יסלמהא אליה ליהלכהא
אפלא תתבת ולא תכון לה. וישב פניו לאיים ולכד רבים והשבית
קצין חרפתו לו בלתי חרפתו ישיב לו. ויקצד איצא אלבחריין
ויפתח מנהא כתירין פיעטל מא עיירה בה דלך אלמלך בעד
אן יכאפיה עלי פעלה. וישב פניו למעוזי ארצו ונכשל ונפל
ולא ימצא. תם ירד וגהה אלי חצון בלדה תם יעתר פיקע ולא
יוגד. ועמד על כנו מעביר נוגש הדר מלכות ובימים אחדים
ישבר ולא באפים ולא במלחמה. ויקום פי מרתבתה מן יקתצי

[illegible]

גלאוזה אלקום ואנמי לבהגה אלמלך ופי איאם יסירה ינכסר מן
גיר גצב ולא מלחמה׃ ועמד על כנו נבזה ולא נתנו עליו הוד
מלכות ובא בשלוה והחזיק מלכות בחלקלקות׃ ויקום פי
מרתבתה רגל זרילם יגעל עליה בהא אלמלך פאתי באטמעאן
פיחוז אלמלך באחילה׃ וזרעות השטף ישטפו מלפניו וישברו
וגם נגיד ברית׃ ואגלא אלמעאכסין ינאסכון מן בין ידיה ויכסרון
חתי ולי עהד פיהם׃ ומן התחברות אליו יעשה מרמה ועלה
ועצם במעט גוי׃ ומן אלמתאלפין מעה מע יעאמלה באלכב חתי
יצעד גישה פיעצם בקום קליל׃ בשלוה ובמשמני מדינה
יבוא ועשה אשר לא עשו אבותיו ואבות אבותיו בזה ושלל
ורכוש להם יבזור ועל מבצרים יחשב מחשבותיו ועד עת׃
וידכל מדינתה ופי נעמתה בהדו פינכע בהא מא לם יצנעה
אבאיה ואבא אבאיה ויבוז אנתהאבה פי גנמתה וסלבהא
וסרחהא וידבל תדבירא עלי אלחצון׃ וקת אכר׃ ויער כחו
ולבבו על מלך הנגב בחיל גדול ומלך הנגב יתגרה למלחמה
בחיל גדול ועצום עד מאד ולא יעמוד כי יחשבו עליו מחשבות
ויצהר קוותה וקצדה עלי אלגנוב בגיש כביר ומלך אלגנוב

ועד עת ב וירם ידבר בשיש ועל מבצרים ועל שלהן ב ועל שלהן אחד ועל שלהן הפנים למרעב ולא
דבר אבשלום ושערם המלוים כלשונה ב ואתנבל לפני ולמרחיה

יתערץ למחארבתה בג'יש כביר עט'ים גדא ולא יתבת ממא
ידברון עליה אלתדאביר. ואכלי פת בגו ישברוהו וחילו ישטוף
ונפלו חללים רבים. יחתי אכלי וצ'איפה מן לבנ ואדם כסרונה
פתאסב בג'ישה ויק עמעה צרעא כת'ירין. ושניהם המלכים
לבבם למרע ועל שלחן אחד כזב ידברו ולא תצלח כי עוד
קץ למועד. ואינאך אלמלכאן תתפק ראיהמא פי אלאסאה ויתכלמאן
באלבאטל בסבב מאידה ואחדה ולא תנגח להם אד קד בקית
מדה לאלוקת. וישב ארצו ברכוש גדול ולבבו על ברית קדש
ועשה ושב לארצו. ולכן ירגע אחדהמא אלי בלדה בסרח
כביר ופי קלבה אלאסאה עלי דוי עהד אלקדס ואנ'ר יקצ'י חרבה
וירגע אלי בלדה. למועד ישוב ובא בנגב ולא תהיה כראשנה
וכאחרנה. ואלי חול יעוד פידכל אלי אלג'נוב ולא תכון כאלאולי ולא
כאלתאניה. ובאו בו ציים כתים ונכאה ושב וזעם על ברית קודש
ועשה ושב ויבן על עזבי ברית קדש. ויראבלה אלמפאזיון ולא
בחריון ויציר מבתלא ויעוד ויסלט עלי דוי עהד אלקדס ויצנע
דלך תם יעוד ויתאמר תארכי עהד אלקדס. וזרעים ממנו יעמדו
וחללו המקדש המעוז והסירו התמיד ונתנו השקוץ משמם.

[illegible]
... החזקתני שמת החזקתני ומחזקה בעתים ועב ידעי אלהיו יחזקו

ואבלא יקומון מנה ויבדלון אלקדס אלחצין ויזילון אלדאים ויגעלונה
רגסאי ומרשיעי ברית יחניף בחלקות ועם ידעי אלהיו יחזקו
ועשו׃ ויצלמי אלעהד יודהיהם באלחיל ואקום אלטאיעי מעבודה
יתמכנון ויתנעון דלך׃ ומשכילי עם יבינו לרבים ונכשלו בחרב
ובלהבה בשבי ובבזה ימים׃ ועלמא כל אמה יעלמון גמהורהא
ויבתלון בסיף וחריק וסבי וגנימה מדה׃ ובהכשלם יעזרו עזר
מעט ונלוו עליהם רבים בחלקלקות׃ ועד אבתלאהם יעאנון
עונא יסירא ויגצם אליהם כתירין באלחיל׃ ומן המשכילים יכשלו
לצרף בהם ולברר וללבן עד עת קץ כי עוד למועד׃ ומן אל
עלמא יפתקרו לכי יסבכו ויהדרו ויגצפו אלי וקת אגל אלי קד
בקת אליה מדה׃ ועשה כרצונו המלך ויתרומם ויתגדל על כל
אל ועל אל אלים ידבר נפלאות והצליח עד כלה זעם כי נחרצה
נעשתה׃ תם יצנע אלמלך אלאמר כמא ירצאה וירתפע ויתכבר
עלי כל אלמראתב ועלי רב אלארבאב יתכלם באלעגאיב וינגח פי
אמרה אלי אן יפנא אלסכט כמא וקע בה אלאכתבאר׃ ועל אלהי
אבתיו לא יבין ועל חמדת נשים ועל כל אלוה לא יבין כי על כל
יתגדל׃ ולא מעבודי אבאיה לא ילתפת שי מעבודי אמהאתה

ונלוו [illegible] עליך ושמרו [illegible] ונלוו אליו [illegible] גוים רבים [illegible]
[illegible] ועל [illegible] מעיר הקדש ועל אלהי אבותיו

כלה ירתפע עלי אלכל׃ וְלֶאֱלֹהַּ מָעֻזִּים עַל־כַּנּוֹ יְכַבֵּד וְלֶאֱלוֹהַּ אֲשֶׁר
לֹא־יְדָעֻהוּ אֲבֹתָיו יְכַבֵּד בְּזָהָב וּבְכֶסֶף וּבְאֶבֶן יְקָרָה וּבַחֲמֻדוֹת׃
ומעבוד עזיז פי מכאנה יכרמה ומעבוד לם יערפה אבאיה
יכרמה בדהב ופצה ובגואהר ותיאב פאכרה׃ וְעָשָׂה לְמִבְצְרֵי
מָעֻזִּים עִם־אֱלוֹהַּ נֵכָר אֲשֶׁר הִכִּיר יַרְבֶּה כָבוֹד וְהִמְשִׁילָם בָּרַבִּים
וַאֲדָמָה יְחַלֵּק בִּמְחִיר׃ ויצנע כדי כתירא לחצון אלמעבוד אלגריב
אלדי אשתהר ויסלט עלי אלאמה אלדהא ויקסט עהם אלציאע באל-
תמן׃ וּבְעֵת קֵץ יִתְנַגַּח עִמּוֹ מֶלֶךְ הַנֶּגֶב וְיִשְׂתָּעֵר עָלָיו מֶלֶךְ הַצָּפוֹן
בְּרֶכֶב וּבְפָרָשִׁים וּבָאֳנִיּוֹת רַבּוֹת וּבָא בַאֲרָצוֹת וְשָׁטַף וְעָבָר׃ ובעד
מדה ינאטחה מלך אלגנוב ויתקלב אליה מלך אלפרס בכביל ופרסאן
וספן כתיר פידכל פי בלדאנהם ויגמר ויבוז׃ וּבָא בְּאֶרֶץ הַצְּבִי
וְרַבּוֹת יִכָּשֵׁלוּ וְאֵלֶּה יִמָּלְטוּ מִיָּדוֹ אֱדוֹם וּמוֹאָב וְרֵאשִׁית בְּנֵי עַמּוֹן׃
ואלדי דכל בלד אלשאם יהלך אכתרה ויפלת מן ידה בלד אדום
ומואב וטרף בלד בני עמון׃ וְיִשְׁלַח יָדוֹ בַּאֲרָצוֹת וְאֶרֶץ מִצְרַיִם
לֹא תִהְיֶה לִפְלֵיטָה׃ ויבסט ידה פי סאיר אלבלדאן ובלד מצר לא
תפלת מן ידה׃ וּמָשַׁל בְּמִכְמַנֵּי הַזָּהָב וְהַכֶּסֶף וּבְכֹל חֲמֻדוֹת
מִצְרָיִם וְלֻבִים וְכֻשִׁים בְּמִצְעָדָיו׃ ויתסלט עלי מעאדן אלדהב

ולאלה ב׳ חד ורמנ׳ יכבד לשדים לא אלה ולאלה מעזים ולאלה ב׳ למשר הקדש ולאלה אבתיו וישלחו רפ
לה ממושיע ורבי שלח ידו באר צות׳ ג׳ חס בליש בגם סמעת שאול מי האמין לשמעתו ושמעת ישראל׳ וראשית
ן וקי׳ וחד ראובן בכרי ראשית גנך תירשך וראשית בכורי על בן וראשית שמנים ימשחו וראשית בני עמון

ואלפיה וגמיע דק מצר ויכון כעץ אמכה ואלחבשה פי כט קדמה׃
ושמעות יבהלהו ממזרח ומצפון ויצא בחמא גדלה להשמיד
ולהחרים רבים׃ ופי וקת תדהשה אלאכבאר מן אלמשרק ומן אל
שמאל פיכרג בחמיה כבירה ליכפר אלכתירין ויתלפהם׃ ויטע
אהלי אפדנו בין ימים להר צבי קדש ובא עד קצו ואין עוזר לו׃
ויצרב כבאה ופסטאטה בין אלבחר וגבל אלשאם חתי אתיה אגלה
פלא מעין להי׃ ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד
על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד
העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר׃
ופי דלך אלוקת ינתצב מיכאיל אלריים אלכביר אלמוכל בקומך פיכון
וקת שדה מא לם יכון מתלהא מנד כאנת אלאמה אלי דלך אלוקת
ופיה יתכלץ קומך כל מן וגד מכתוב פי אלכתאב׃ ורבים מישני
אדמת עפר יקיצו אלה לחיי עולם ואלה לחרפות לדראון עולם׃
וכתיר מן אלנאס פי אלתראב יסתיקצון פהולאי לחיוה אלדהר
והולאי לעאר ועברה אלעאלם׃ והמשכלים יזהרו כזהר הרקיע
ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד׃ ואלעלמא יזהרון כנור
אלסמא ומסתצלחי אלנאס כאלכואכב אלי אלדהר אבדא׃

ורבים נ׳ וס׳ ימנה׳ ורבים השי״ב משן ורבים מבאים מנוה ל׳׳ ורבי״ב טעמי האו״ן מיהודים מישני עפר אדמת עפר
ורבים מהפהנים הלוים שנעבו ולאשי״ת ראובן בכרי אתה ראשית לגוד וראשית כל בכורי כל כן וראשית
שמנים משחו והשי״ג בני עמון׳

ואתה דניאל סתם הדברים וחתם הספר עד עת
קץ ישטטו רבים ותרבה הדעת׃ ואנת יא דניאל אכתם הדי אל
כלאם ואכתם הדי אלכתאב אלי וקת אלאכר יטוף פיה אלכתיר ותכתר
אראהם׃ וראיתי אני דניאל והנה שנים אחרים עמדים אחד
הנה לשפת היאר ואחד הנה לשפת היאר׃ ואנא דניאל ראית ואדי
באתנין אכרין ואקפין עלי שאטי אלנהר ימנה ויסרה׃ ויאמר
לאיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי היאר עד מתי קץ הפלאות׃
פקאל ללמלך אלאבס אלבוץ אלמתעלק פוק אלנהר אלי מתי אכר אל
לפאת׃ ואשמע את האיש לבוש הבדים אשר ממעל למימי
היאר וירם ימינו ושמאלו אל השמים וישבע בחי העולם כי
למועד מועדים וחצי וככלות נפץ יד עם קדש תכלינה כל
אלה׃ וסמעת אלמלך אלאבס אלבוץ אלמתעלק פוק מא אלנהר
רפע ימינה ויסארה אלי אלסמא וחלף בחי אלעאלם אנה אלי וקת
אוקאתהם ונצפהא ועני תבדיד יד אלקדס תפני גמיע דלך׃ ואני
שמעתי ולא אבין ואמרה אדני מה אחרית אלה׃ ואנא סמעת ולך
ולם אפהמה פקלת יא סיידי מא אכר דלך׃ ויאמר לך דניאל
כי סתמים וחתמים הדברים עד עת קץ׃ יקל אמץ אדניאל פאן

ויהי מקץ שנתים ימינה עמודה על היאר ואחד בהסרעה הלכה על יד היאר׃ וראיתי אני דניאל עמודה לשפת היאר
ושאל עמודה על שפה היאר׃ ואני שמעתי לו ויאמר פרעה אל ינקף השמלמתי ואני שמעתי ולא אבין ——

אלנאס מחפוץ מכתוב אלי וקת אלאגל יתבררו ויתלבנו ויצרפו
רבים והרשיעו רשעים ולא יבינו כל רשעים והמשכלים יבינו
פיתחרר ויתנקא וינסבך אלכתיר ויטלמהא אלטאלמין ולא יפהמונה
ואלעלמא יפהמונה ומעת הוסר התמיד ולתת שקוץ שומם ימים
אלף מאתים ותשעים ומן וקת אזיל אלדאים ירגע אלרגס וחטא
אלף סנה ומאיתין ותסעין סנה אשרי המחכה ויגיע לימים אלף
שלש מאות שלשים וחמשה פטובא מן ינתטר ויבלג אכר
אלף סנה תלאת מאיה כמסה ותלאתין ואתה לך לקץ ותנוח
ותעמד לגרלך לקץ הימין ואנת פאמץ אלי וקת אלאגל פאנך
תתופא ותקום לקצדך ענד אכר אלאיאם תם

סכום הפסוקים שלספר שלש מאות ושבעה וחמשים סימן שנז

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד
כוש שבע ועשרים ומאה מדינה המשה כתיב להון ויהי בימי
ואלכון לשון ויי ואלין אנון ויהי בימי אמרפל ומאוי הוה ביומי אמרפל
דאתכנשו מלכין ולא הוה וי בעלמא עד דאתא אמרפל ויהי

ולתתה ויתו יוסף ויתלמוני אמר משה מלאו ידכם כי יתשלחך מתהלך אני ית חקר לב ולתתה העיר הזאת
ומעת הוסר התמיד כי עבדים אנחנו ועתה כמעט רגע הוסר ב ואת על הלבבה ומעת הוסר יד חב בלוני על שני השעיר
גודלה ומכרה נחלתנו על האחי בגרלך העמד לגורלך ויהי בימי ה וכימי אמרפל ביפט השפט אחי יהויניס אחשורוש

בימי שפט השפטים וי הוה ביומיהון אמטול דהוה כפנא בארעא
דכתיב ויהי רעב בארץ. ויהי בימי אחז וי הוה ביומי אחז מה כתיב
תמן נעלה ביהודה ונקיצנה מבאן את זליף בולהון דכתיב כהון ויהי
בימי לישן דוי הוא. ויהי בימי יהויקים וי הוה ביומוהי דכתיב
ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו והוה מן ימי עלמא מן שנין קדמאיתא
כד הוון עתידין אתין על בית ישרא' הון מצליין קדם אבוהון דבשמיא
ועני יתהון דכת' והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים
ואני אשמע. וי הוה ביומוהי הוא אחשורוש חד מן עשרה מלכין
דמלכו ועתידין ימלכון בעלמא ואלין אנון מלכותא קדמאה דמלך
מלכא יי' צבאות דבעגלא תתגלי מלכותיה תניינא נמרוד
תליתאה דפרעה רביעאה דישרא' חמישאה דנבוכדנצר שתיתאה
דאחשורוש שביעאה דכורש תמינאה דרומי תשיעאה דמשיחא
בר דויד עשיראה דמלך מלכא יי' צבאות יתרומם דיתעלה
דבעגלא תתגלי מלכותיה על דיירי ארעא כי מטת מלכות
בבל למברא לארעא ושלטניה לא עדוי מניה ולא הוו ידעי
אנשי מדינתא מן ישוון עליהון מלכא וכד מית נבוכדנצר
מלכא דבבל קם אויל מרודך בריה בתריה ולא הוו צבין אנשי

מדינתא למוקמא יתיה מלכא עליהון ברם מתבין ואמרין י
ליה נבוכדנצר אבוך לא הוה מדוריה עם בני אנשא והוה מקימין
אנחנא יתך מלכא עלנא ויקטר יתן וכד שמע אויל מרודך ית
פתגמא האלין דבני מדינתא אמרין ליה מתיב ואמר נבוכדנצר
אבי מית ואתריד מן עלמא ועד כען לא אתון מהימנין מתיבין
ואמרין ליה נבוכדנצר אבוך ארגיש ית ארעא כולה וית מלכיא
כולהון דעלוהי כתיב מפרש ואמר הזה האיש מרגיז הארץ מ
מרעיש ממלכות מה עבד אויל מרודך בההיא שעתא על לבית
גנזי מלכא ונסיב מתמן שלשולין דפרזל ורמא בעקבוי די
דנבוכדנצר אבוהי ונגדיה ואפיק יתיה מן קבריה ועליה מפרש
כתבא ואתה השלכת מקברך וכד חזו אנשי מדינתא דעבד
אויל מרודך לעות אבוהי דיבשמיא קמו כל אנשי מדינתא
בחדוא רבא ולבישו ית אויל מרודך ארגונא טלא דמלכותא
ויהבו ליה יקר סגיא ורבו יתירא מתיב דנא גברא חמידתא
ואמר לאויל מרודך לא נפק אסירא מביתיה לעלם דכן כתיב
אסירין לא פתח ביתה כד נתחייבו ישראל נתגבר וסליק עליהון
נבוכדנצר אבוך ואחריב ית ארעא דישראל ובז ית קרתא ירושלם

קלייה ואוקיד ית בית מקדשא די בנוהא ואגלי ית עמא בית ישר׳
ואייתי יתיה לבבל ואגלי עמהון מלכא דבית יהודה יהויכין ואסר
יתיה בבית אסירין תלתין ושבע שנין מן קדם דלא שמש עלוהי
רשעתא אבוהי די בשמיא ואף נבוכדנצר אבוך אתגבר בלביה ואמר
לית מלכא שליטא בכל עלמא אלא אנא והכן כתיבא מפרש עלוהי
ואמר אסק על במתי עב אדמה לעליון בשעתא ההיא נגזר
אויל מרודך רעות אבוהי די בשמיא ועל לבית אסירי ואפיק מתמן
יהויכין בר יאשיהו מלכא דבית יהודה ואפיק עמיה כל אסיריא
מא עבד אויל מרודך בההיא שעתא על לבית גנזי מלכא ואפיק
מתמן כל משחנין טבין וכל בוסמין ואסחי יתיה ואלביש יתיה
לבושין דמלכותא ואכל לחים תדירא קדמוהי ודריוש מדאה
קביל מלכותא הוא אחשורוש בר כורש מלכא פרסאה בר
דריוש מדאה הוא אחשורוש דאמר לאתנויי חמרין מן מאה
ועסרין ושבע מדינן למאה ועשרין ושבע מלכין דגיזין קדמוהי
דישתי כל גבר וגבר מן חמר מדינתיה ולא יתנסקיי הוא אחשורוש
דמקולקלין עצתיה ולא תקנן גזירתיה הוא אחשורוש דאמר
למיעלא ית ושתי מלכתא ערטילתא קדמוהי ולא עלת הוא

אחשורוש מלכא טפשא זידאנא דאמר תבטל מלכותי ודלא
תבטל גזירתי הוא אחשורוש דביומוהי אזדבנו בית ישראל מגן
דלא בכסף וכן כתיב מפרש חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו הוא
אחשורוש דאמר לאיתאה ארזין מן לבנן ודהבא מן אופיר ודלא
איתיו הוא אחשורוש דביומוי אשתחרו אפיהון דבית ישראל כשולי
קדרה הוא אחשורוש דביומוי אתקיים עלוי בית ישראל מא
דכתיב באוריתא דמשה בבקר תאמר מי יתן ערב: חמשא כתיב
בהון הוא והוו רשיעיא וחמשא כתיב בהון הוא והוו צדיקיא
אברם הוא אברהם הוא אהרן ומשה הוא חזקיה הוא עזרא
ואית להא חד דהוא טבא מכולהון הוא יי אלהינו בכל הארץ
משפטיו: וחמשה רשיעין קדמאין נמרוד הוא היה גבור ציד
הוא עשו אבי אדום הוא דתן ואבירם הוא המלך אחז הוא אחש'
ועל דאמר ולא עבד אתקצרו יומוהי ברם מלך מהדו ועד כוש
דיהון מאה ועשרין ושבע מדינן הוא אחשורוש דקטל איתתיה
מטול רחמוי הוא אחשורוש דקטל המן מטול אסתר איתתיה
המלך מהדו ועד כוש והלא הדו וכוש קריבין הוין הדא להדא
אלא היך דהוה שליט על הדו וכוש דהוו קריבין להדדי הכי הוה

שליט על מאה ועשרין ושבע מדינן וכן כתיב בשלמה כי
הוא רודה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה והלא תפסח ועזה
קריבין הדא להדא אלא היך דהוה שליט על תפסח ועזה דהוו
קריבין להדדי הכי הוה שליט על כולי עלמא ארבעה אינון
דשלטון מסוף עלמא ועד סופיה תרין מן אומי עלמא ותרין מן
ישראל שלמה ואחאב מן ישראל באחאב כתיב אם יש גוי וממלכה
ותרין באומי עלמא נבוכדנצר ואחשורוש לא אתקיימת
מלכותיה דאחשורוש ולא הוה שליט אלא על מאה ועשרין ושבע
מדינן ומה חזא למהוי שליט על מאה ועשרין ושבע מדינן
אלא אמר קודשא בריך הוא עתיד הוא למסבה לאסתר היא מן בנת
ישראל בנתה דשרה דהויית מאה ועשרין ושבע שנין ותמלוך
על מאה ועשרין ושבע מדינן הלא היא דכתיב מה עדי מלכין
ומהקים מלכין מן שירוייה דעלמא בוכרין אינון שקלין רבותא
ויקרא והלו את משפחה דכד קטיל קין ית הבל אחוהי לא אתבני
עלמא מן חד מנהון לא מן קין ולא מן הבל אלא מן שת ואתיהיבת
רבותא לשת דהכין כתיב כי שת לי אלהים דהוא הוה תליתאה
ושת מסר יתה לאנוש ואנוש לקינן עד מטא לנח ונח מסר יתה

לשם ושם הוי ליה חמשא בנין ולא יהב רבנותא לא לקדמאה
ולא לתנינא אלא לארפכשד דכתיב בני שם עילם ואשור וארפכשד
ולארפכשד אתיהיבת רבותא אמטול דהוה עתיד דקאים
מניה אברהם ואברהם יהבה ליצחק ויצחק יהבה ליעקב
ויעקב ליהודה ויהודה לפרץ עד מטת לצדקיה וכד גלא
צדקיה נסבה נבוכדנצר מניה וחשיב קדשא בה ברכיה ואמר
בולהון יומיא דהוות מלכותא מסירא ביד בנוי דארפכשד הויתי
מגלגל עמהון חד קאים רשיעא וחד קאים צדיקא חד ישית
וחד פרע השתא דאתנסיבת מלכותא מן בנוי תעטף מלכותא
לבית נשא דעילם דהוא בכריה דשם ומטול ישראל אתיהיבת
מלכותא לארפכשד מנה קמן ישראל והשתא על דחבו ישראל
תעטף מלכותא לעילם דכתיב ושמתי כסאי בעילם אף ביומי
דאחשורוש מלכא הוו בית ישראל דמיין ליונה דהות קימא על
פום קנה ולא הות יכילה למיעל לקינה מן קדם חויא דהוה
יתיב בקנה ולברא לא הות משכחא דתפרח מן נצא דהוה בעי
למחטף יתה כדין הוו בית ישראל אמרין אם ניזיל למדי הא תמן
המן יקטיל יתן ואם נתיב בשושן בירתא הא אנן מסירין

ביומוהי לקיימא מא דכתיב ופחדת לילה ויומם מכאן אתיליא
דקדשא בריך הוא מתענה על בית ישראל והוא נטיר להוס
בארע גלותהון דכתיב בכל צרתם לו צר הוא אחשורוש
דביומוי בטילת עבידת בית אלהא רבא והות בטלא עד שנת
תרתין לדריוש מלכא הא על דעבד כן אתקצרו יומוהי
דלא מלך על כל עלמא ברם מלך מהדו ועד כוש מדינתא
מאה ועסרין ושבע מדינן׳ וכאן עלי איאסאחשורוש הו אחש
ורי מלך מן אהער אי אחבשה מאיהוסבע ועשרין מדינה׳
בימים ההם כשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו
אשר בשושן הבירה׳ ביומיא האימן כד יתיב מלכא אחשורש
על כורסייה דהוה מתקן בשושן בירתא הא כרסיא לא דידיה
ולא דאבהתוהי הוא אלא כרסייה דמלכא שלמה דאתקין
יתיה חירם מלכא דצור בחכמתא רבתא הוא שלמה מלכא
רבא דאמליך יתיה קדשא בריך הוא מסוף עלמא ועד סופיה
בחר ביה יי עד דלא ארגליד ממעי אמיה רחים יתיה גלא
ליה רזין טמירין וחוי ליה סתרין עמיקין דעתא וחכמתא
יהב ליה ובינות רבא מן בראשית הוא הוה מסתכל בבעלי

דייעא כד הוו אתיין ועד אכון לא יכלין למללא קדמוהי ׳
מילא מן קדם דהוא ידע בין זכאה בין חייבא זונא והדרא
אשתפיך עלוהי וכתלא שלמלכותא אתיהיב ברישיה וחיש
וחסרא לביש יתיה כמא דלביש לדוד אבוהי כל יומין כבר
תרי עסר שנין ביומא דקביל מלכותא ידיד יה הוו קריין ליה
משום דהוה רחים למלך כל עלמא יי׳ צבאות שמו דהכדין
מפרש קרא ויקרא את שמו ידיד יה בעבור יהוה: שלמה
הוו קריין ליה משום שלמא דהוה ביומוהי דהכין קרא מפרש
וישב יהודה וישראל לבטח בן הוו קריין ליה על שם דהוא
בנא בית מקדשא דיי׳ צבאות דהכין כתיב בנה בניתי בית
זבול לך איתיאל הוו קריין ליה משום דהוה מימר אלהיה
בסעדיה דכן כתבא מפרש ויחכם מכל האדם יקה הוו קריין
ליה משום דהוה לב ושליט על כל בני מדינתא ומערבא
דהכין כתבא מפרש ושלמה ישב על כרסא דוד אבוי כד
מלכיא דהילין מניה כחדא אומיא ולישניא ליה ישתמעון
שידין ופגעין ורוחין בישין ולילין אתמסרו בידיה מסקין
הוו מסקין ליה נוני ימא ועופי שמיא כחדא בעילא וחיות

ברא סלקין לבית טבחיא למתנכסא מנהון לשירות שלמה
עתר ותקיף וקנא נכסין כספא ודהבא סגיא לחדא שפיר מתלין שפיר
ומחוי טמירין ומהודע רזין דלית להון סופא סנאוהי ובעלי
דבבוהי הוו רחמין ליה וכל מלכוותא שמעין ליה קיימין
כולהון למחזי אפוהי ומתחמדין למשמע ממלל פומיה ודעתיה
רמא ומנטלא רומם יתיה בריך עובדיה דדוד אבוהי שמיה
מהלך בגו מלכוותא וגבורתיה בגו חכימין תמים וקשיט וקט
מן כיש ידע ברזי שמיא והכים אלהא תקיף ית מלכותיה מן
כל מלכוותא וסכלתנותיה מן כל מהולך שמעו שמעיה וממלל
דעתיה בחדא כולהון אתין למשמע בשלמיה רחימו יתיה כל
מלכיא אתרעדו מנה כל שלטוניא בניהון ובנתהון קריבין ליה
למהוי להטין קדמוהי יצבין למיתב קדמוי מתחמדין למשמע
מלי חכמתיה פומיה פתח למללא כרעין וסגדין קדמוהי עתידין
אנון דייעלון קדמוי ופקדן יבסרון בכל בירניתהון סגיין אנון
אתריהון דיתמרינתהון דאתיין למשמע מלי חכמתיה ונעימת
פומיה אך מודה ויהיב תשבחא למרי מרין מפתח פומיה
בתושבחתא מרומם ומשבח למרנא למא ליה אתיהב מפתחא

רבא דפתחין לה תרעי חכמתא ומנות לה ארעא ושמע עמרי
עופא דחדא בשמיא וחיות ברא בחדא טבין ואילין דחטין
קדמוהי אריון ונמרין אחדו זינא חכים בלישנהון מן כל אומיא
בחדא כל מתיבתנא איעין מניה כל מלכוותא דתתנא אחדין כל
שלטונא ליה אתיהיב כליל דנצחין דרמא שעבור על כל
בני אנשא הוא הוה ריש על כל מלכיא ומלכותא לקטר חברתה
לא נסיבת זינין כל מלכא אתרעדו מניה וכל מדינן גלי רזין
גלא ליה רזין וידע כל חי כגון בני אנשא במן דעבד ויהב
צדקתא ועבד גמילות חסדא מן בראשית הוא זכא לעלמא הדין
דיהוי מלכא ואף זכי בעלמא דאתי הוא שלמה מלכא רבא
דעבד כורסיא רבא דמלכותא חפייה בדהבא טבא דאופיר
מקובע ברלא ומשוקע באבני שישא ומקובעין זמרגדין
וכדכדין ובלורין ומרגלין וכל מינין אבנין טבין לכל מלכין
לא אתעביד כוותיה ולכל מלכוותא לא יכלין למתקנו כורסי
דדמי ליה ודין הוה עובדא דכורסא קימין עליה תרי עסר
נשרין דדהבא אריא לקביל נשרא נשרא לקביל אריא מכוונין
אלין לקביל אלין ידא דאריא דדהבא דימינא לקביל אפיה

דנשרא דדהבא דסמליה וגפיה דנשרא דדהבא דסמליה לקבל
ידא דאריא דדהבא דימינא וסכום אריותא שבעין ותרין
ודנשרא שבעין ותרין וריש סגלגל כורסיא מלעיל אתר בית
מותביה דמלכא וליה שתא דרגין דהכרין כתבא מפרש ויעש
המלך כסא שן גדול ושש מעלות לכסא ועל דרגא קדמאה
רביע תורא דדהבא ולקבליה אריא דדהבא ועל דרגא תנינא רביע
דיבא דדהבא ולקבליה רביע טליה דדהבא ובדרגא תליתאה
רביע נמרא דדהבא ולקבליה תנוקא דדהבא ובדרגא רביעאה
רביע נשרא דדהבא ולקבליה טאוסא דדהבא ועל דרגא חמישאה
סונרא דדהבא ולקבליה רביע תורנגלא דדהבא ועל דרגא
שתיתאה רביע בר נצא דדהבא ולקבליה צפרא דדהבא
אתרא דבר נצא בידיה דאף כן עתידין כל עממיא אומיא
ולישניא לאתמסרא בידיהון דישראל ועל רישי כרסיא קיימא
מנרתא דדהבא מתוקנא בתקונה ובבוציניהא ובחזוריהא
ובציצתהא ובמחתיתהא ובקלידהא ובשושנהא וקיימין לקבל
סטרא דמנרתא שבעה קנין דדהבא דציירין עליהון שבעה
אבהת עלמא ואילין אנון שמהתהון אדם קדמאה ונח ושם

ואברהם יצחק ויעקב ואיוב ביניהון ולקביל סטרא תנינא רמ
דמנרתא קיימין עלוהי שבעה קנין אוחרנין דמנרתא דדהבא
דציירין עליהון שבעה חסידי עלמא ואינון שמהתהון לוי
קהת עמרם משה אהרן אלדד ומידד וחור נביא ביניהון ועל
רישי מנרתא קביעא גפנא דדהבא דמליא משחא דזיתא דכיא
דמקרבין מניה משחא לבוציניא דמנרתא וצייר עלה עלי הכהן
ותרתין שובלין דדהבא נפקן מן אגנתא דבתא דציירין עליהון
תרתין בנוהי דעלי חפני ופנחס ובגו שבלין דדהב נפקן תרין
צנתרין דדהב וציירין עליהון תרין בני אהרן נדב ואביהוא
ותרין מותבין דדהבא חד לכהנא רבא וחד לסגן כהנא ועל
רישי כרסיא קביעין שבעין כרסוון דדהבא דעליהון יתבין
שבעין סנהדרי דדיינין דינא קדם מלכא שלמה ותרתין בנת
ימא יתבין מן תרתין אחורי דמלכא שלמה דלא יזדעזע
ועל רישי כרסיא קביעין עסרין וארבע גפנין דדהבא
דעבדין טללא למלכא שלמה וכד בעי מלכא למיזל לבר
אתר דהוא צבי כרסיא במכוני אזיל תותיה ומשים רגלא על
דרגא קדמאה תורא דדהבא פשיט ידיה על דרגא תנינא

ומן תנינא לתליתאה ומן תליתאה לרביעאה ומן רביעאה לחמ
לחמישאה ומן חמישאה לשתיתאה ומן שתיתאה נחתין
נשרין והטפין ית מלכא שלמה ומסקין ומותבין יתיה על ריש
כרסיא ותנינא דכספא חד במלכנוי׳׳ וכד שמעו מלכיא ית
שמעיה דכרסייה דמלכא שלמה אתכנשו ואתו כולהון כחדא
ואשתטחו ונפלו קדמוהי ואמרו לכל מלך לא אתעביד
כדין וכל אומיא ולישניא לא יכלין למתקנא כוותיה וכד חזו
מלכיא שבחיה דכרסיא יהבו שבחא למן דברא עלמא וכד
סליק מלכא שלמה ויתיב על כרסיה דמלכותא הוה חזר
נשרא רבא נסיב ית כתרא דמלכותא ויהיב יתיה ברישא
דמלכא שלמה ומן בתר כן הוה נשרא רבא מפקע במנגנין
דמטללין למלכא שלמה חונה דדהבא הוות נחתא מן
עמודא ופתחא ארונא ונסבא ספרא דאורייתא ויהבה בידוהי
דמלכא שלמה כמה דאמר משה והיתה עמו וקרא בו כל-
ימי חייו וכד אתי כהנא למשאל שלמא דמלכא שלמה וכד
סביא הוו יתבין מן ימיניה ומן סמליה והיכין דינא דעמא
וכד הוו עלין סהדיא וסהדין קדם מלכא שלמה מכבניא

מקשין גלגליא אחורין תורין מיעין אריון נהמין דובין חטפין
אמרין פעיין נמרין געיין אינוקין בכיין סוערין טיסין טוסין
מולולין תורנגולין מקרקרין בני ניצין חטפין צפרין מילולין
למחטף להון דסהדיא דלא יסהדון סהדותא דשקרא
והוו סהדיא אמרין בלבהון נסהד סהדותא דקשטא והיך
כרסיא דמלכא שלמה לא הוה לכל מלכא וכד אתחייבו
סנאיהון דישראל אתגבר וסליק עליהון נבוכדנצר רשיעא
מלכא דבבל אחריב ית ארעא דישראל בזז ית קרתא דירושלם
וקלא ית בית מקדשא בנורא ואגלי ית עמא בית ישראל
ואיתי יתהון לרבלה בארע חמת ואגלי עמהון ית כרסיא
דמלכא שלמה וכד בעא נבוכדנצר רשיעא למסק ולמתב
עלוי לא הוה ידע דמכונוי הוה סליק ליה אפריס ית
רגליה על דרגא ואריא דדהבא פשיט אטמיה דימינא
ומחא יתיה על אטמיה דסמלא והוה מהגור מניה עד יום
מותיה ומבתר נבוכדנצר מלכא דבבל אתא אכסנדרוס
מקרן ושבא ית כרסיא ואוביל יתיה למצרים וכד חזא
שישק מלכא דמצרים ית שבחא דכרסיא דהוה משובח

מלך כורסיא הוה מחמיר למסק ולמיתב עלוהי דלא הוה ידע
במכוני סלקין אפריס ית רגלוהי על דרגא קדמאה פשט
אטמיה דימינא ומחא יתיה על עטמיה דסמלא והוי מתקרי
פרעה חגירא עד יום מותיה וכד אתא אפיפיינוס בר אנטיוכס
מלכא וסליק על ארעא דמצרים ואחריב יתה ושבא ית כרסיא
ואוביל יתיה בספינן ואשתמטת כרעא דכרסיא בשלשלתא דהות
ואתו כל אומניא דכל אומניא [illegible]יא ית כרעיה דכרסיא ודלא
יכילו למתקנא כותיה עד [illegible] הדין וכד בטילת מלכותיה
וקם כורש פרסאה בתריה בגלות דאתעסק בבית מקדשא
אבא למתב ולמסק עלוהי הוא כרסיא דמלכא דכותיה לא
הוה בכל מלכין פיתלך לאאס ענר גרוס למלך אחשורוש
עלי כרסי מלכה צרי פיסוס לגוסק׳ בשנת שלוש למלכו
עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים ב ג
ושרי המדינות לפניו בשנת תלת למלכותיה דמלכא נבוכדנצ׳
הוו בית ישראל בכין ומתמהין ואמרין ווי לן אתגזר עלן סופה
בד ית ארעא אחריב ית מרינתן בגלותא אגלי יתן ודלא כשר
עבד וטפלינן אוכל בשבא פליר תשבחתא אתנסיב מננא

וכד קם מן בית דוד ואינון מלכין עלמא כוליה ומן בתר דוד קם שלמה
בריה ואמליך יתיה קודשא בריך הוא על חיות ברא ועל רוחין ועל
לילין ועל עופי שמיא ועל רחשא דארעא ועל שידין והוא ידע
ממלל כולהון ואינון הוו ידעין ממלליה דהכין כתבא מפרש
וידבר על העצים כד שפר לביה דמלכא שלמה בחמרא
וזימן כל מלכי מדנחא ומערבא דהוו סמיכין לארעא דישראל
ואגני יתהון בגו טרגולפא בבית מלכותיה ותוב כד הוה שפר
לביה דמלכא שלמה בחמרא שלח לאיתאה חיות ברא
ועופי שמיא ורחשא דארעא ושידין ורוחין ולילין למקרי
קדמוהי לחזיא רבותיה לכל מלכיא דגניין קדמוהי וספרי
מלכא קריין יתהון בשמהתהון וכולהון מתכנשין ואתיין
לוותיה כד לא אסירין כד לא דקיפין וכד לא אנש דבר יתהון
בי היא שעתא אתבעי תרנגול ברא ביני עופיא ולא אשתכח
ופקיד עלוי מלכא ואיתי יתיה ברוגזא מותיב תרנגול ברא
קדם מלכא שלמה ואמר ליה שמע מלויי בעלמא מרי
אצית באדנך פתגמי הא תלתא ירחין דיהבית עיצא בלבי
ומלכין קשיטין מזוני לא שתיתי מן קדם דטסית בעלמא

כוליה ואסרית איהי מדינתא או שולטנא דלא משתמעא ליה
למרי מלכא אסתכלית אנא וחזית מדינתא חדא בארע מדנחא
כרכא דקיטור שמה עפרה יקיר מן דהבא כספא כזיבלי
בשוקין ואילנין מן בראשית תמן נציבין ומן גנתא דעדן אנון
שתיין מיא אכלוסין סגיאין כלילין ברישיהון מן תמן מן גנתא
דעדן למיקם בקרבא לית אנון ידעין בקשטא והמיתי אתתא
חדא שליטא בכולהון ושמה מלכת שבא כען אן שפיר עלך
מרי מלכא אסר חרצי האיך גברא ואקום ואיזיל לכרכא
דקיטור למדינת שבא מלכיהון בשלשליתא איסר ושולטניהון
בכבלין ואיתי יתהון לות מלכא ושפרו פתגמיא קדם מלכא
שלמה ואתקריין ספריי דמלכא שלמה וכתבו איגרתא
בגפיה דתרנגול ברא וקם וסליק לשמי מרומא ועניף צנופא
והוה נצח ופרח בני עופיא ופרחו בתריה ואזלו לכרכא
דקיטור למדינת שבא והוה לעידן צפרא נפקת מלכת שבא
למסגד ליומא ואחשיכו עופיא ית שמשא ולמת ידה על
לבושה ובזעת יתהון והוות תמיהא וכד הוות תמיהא מתחותא
תרנגול וחזית והא איגרתא קטירא בגפיה שלתוקרת ליה

ומה הוה כתיב בגוה דמני מלכא שלם ליכי ולרברבניכי דאת
ידעא דאמליך קדשא בריך הוא יתי על חיות ברא ועל עופא
דשמיא ועל שידין ועל רוחין ועל לילין וכל מלכיא דמדנחא
ומערבא וצפונא אתיין ושאלין בשלמי כען אין דתצביין
ותיתיין ותשאלין בשלמי יקר סגי אנא אעביד ליך מן כל דגנ
קדמי ואין לא תצביין ולא תיתיין ולא תשאלין בשלמי אשלח
עליכון מלכין ופרשין ולגיונין אית ליה למלכא שלמה חיות ברא
אינון מלכין ועופי שמיא אינון פרשין חילי אינון שידין ורוחין
ולילין אינון לגיונין חנקין יתלון על ערסיכון בגו בתיכון חיות
ברא קטלין יתכון בחקלא עופי שמיא אכלין ית בסרכון
מנכון וכד שמעת מלכת שבא ית פתגמי אגרתא רבא רמת
ידה על לבושה ובזעת יתהון שלחת וקרת לסביא ולרברבנהא
ואמרת להון לא ידעיתון מא שלח לי מלכא שלמה מתיבין
ואמרין לה לית אנחנא ידעין ית מלכא שלמה ולא חשבין
ית מלכותיה והיא לא איתניחת למליהון ולא שמעת להון
ושלחת וקרת לכל ספינא דימא ואטעינת ית ספינתהון
אשלין ומרגלין ואבנין טבן ושדרת ליה שתא אלפין טליין

וטליתן כולהון בני שתא חדא וכולהון בני ירחא חדא וכולהון
בני יומא חדא וכולהון בני שעה חדא וכולהון בני קומתא חדא
וכולהון קציצין קציצא חדא וכולהון לבישין לבושא דארגונא
וכתבת איגרתא ושדרת ליה למלכא שלמה בידיהון מן כרכא
דקיטור לארעא דישראל מהלך שבע שנין בען בצלותך ובעותך
דאבעי מן קדמך איתי לותך לסוף תלת שנין אתת מלכת שבא
לות מלכא שלמה וכד שמע מלכא שלמה דאתת מלכת שבא
אפיק לותה בניהו בר יהוידע דדמי לשפרפרא דנפיק בעדן
צפרא ודמי לכוכבא דנגהה דמזהיר וקאים ביני כוכביא
ודאמי לשושנא דקאים על פצידי מיא וכד חזת מלכת שבא
ית בניהו בר יהוידע ארכינת מן רכובה מתיב ואמר לה למא
ארכינת מן רכובך מתיבא מלכת שבא ואמרה את מלכא
שלמה מתיב ואמר לית אנא מלכא שלמה אלהין חד מן שמשיא
דקיימין קדמוהי מיד אהדרת אפה לאחורה ומתלא מתלא
לרברבניא אין לא חזא ליכון אריא אתון חזין מרבעתא ואין
לא חזיתון מלכא שלמה איתו חזו שפר גבר דקאים עלוהי
ואיתי יתה בניהו בר יהוידע לקדם מלכא שלמה וכד שמע

מלכא שלמה דאתת מלכת שבא לותיה קם ואזל ויתיב
בבית זוגיתא וכד חזת מלכת שבא ית מלכא שלמה דאזל
ויתיב בבית זוגיתא מתיבה ומחשבא בלבה ואמרה דמלכא
במיא שלמה במיא יתיב וחליזת חלוזה דתעבר וחזאה מלכא שלמה
סער ברגלה מתיב ואמר לה שפריך שופרא דנשי וסעריך סער
גברא סער לגברא שפיר ולאתתא גנאי מתיבא מלכת שבא
ואמרה ליה מרי מלכא שלמה אמתיל לך מתלין תלת ואין תפשר
יתהון לי ידענא דגברא חכימא את ואילא את כשאר בני אנשא
מתיבה ואמרא ליה מה הוא בירין דאע ודוולין דפרזל דדלן
אבנא ומשקי למיא מתיב ואמר גובתא דכחלא מתיבא ואמרה
ליה מה הוא עפר מן אדמתא נפק ומאכליה מן עפרא דארעא
נשפך כמים ומביט לבירות מתיב ואמר לה נפטא מתיבא ואמרה
ליה מה הוא אלקולין אזל בריש כולהון ויצוח צוח רברבתא
ומרירא רישיה כאגמון שבח לחורין גנאי למסכינין שבח
למתים גנאי לחיים חדי לצפורין מויס לנונין מתיב ואמר לה
סתוא מתיבא ואמרה ליה הלא הימינית לפתגמיא אשריך ואשרי
אנשיך ואעיל יתה מלכא שלמה בגו טי בונא בבית מלכותא

וכד חזת מלכת שבא לבותיה ויקריה דמלכא שלמה יהבת
שבחא למאן דברא יתיה ואמרת יהי יי אלהך בריך דאתרעי
בך למתב על כרסי מלכותיה למעבד צדקתא ודינא ויהבת
למלכא שלמה דהבא טבא סגי להדא ויהב לה מלכא שלמה
כל מה דצבת ומלכי מדנחא ומערבא וצפונא ודרומא כד
שמעו שמעיה כולהון כחדא אזדעזעו ואתו מן אתריהון
ביקר ובדבו רבא ובדהב ובכסף ובאבנין טבן ומרגלין וכד
אתחייבו סנאיהון דישראל הוה ירמיה נביא מתנבי נבואן סגיאן
עליהון ולא מקבלין מנה כטולת יתיה רוחא דקודשא ואובילת
יתיה לארע שבט בנימין דהכין כתבא מפרש ויצא ירמיהו
מירושלם ללכת וג׳ ואין דהוה ירמיה נביא בגו ירושלם הוה
בעי רחמין מן קדם אבוהי די בשמיא דלא תתמסר קרתא דירושלם
בידיהון דכסדאי די לא אחריבו יתה וכד אתחייבו סנאיהון דישראל
ונפק ירמיה נביא ועל בארע שבטא דבנימין אתגבר נבוכדנצר
מלכא דבבל ואחריב ית ארעא דישראל בז ית קרתא דירושלם
וקלא ית מקדשא בנורא ועל נבוכדנצר מלכא דבבל דכבש
קרתא דירושלם בגוי ית כל חילותיה דכסדאי ואתא וקם ועל

לבית מקדשא והוה מניר ברישיה מבבל ומיתי בידיה מן קדם
דהוה ידע מא דהוי בסוף משריתיה דסנחריב כד אשתלח
עליהון מלאכא מן מרומא וקטל בהון מאה ותמנן וחמשה אלפין
רברבין ולא אשתייר במשריתיה דסנחריב אלא הוא בלחודוהי
וכד על נבוכדנצר מלכא דבבל בגו קרתא דירושלם נפקת בת
קלא מן שמיא ואמרת ליה נבוכדנצר מלכא דבבל קום איזיל
ותיב בבבלה בארעהמת קלקל בחצים שאל בתרפים שלא גרין
למעבדא והדר וכפל לגו ירושלם שלא גירא לרומי חיעלתא
דאתעקר בעגלא מן עלמא והדר ונפל לגו ירושלם קם ושדר
רברבנוהי לירושלם ואלין שמהתהון דרברבנוהי דנבוכדנצר
נרגל שראצר שמגר נבו סר סכום רבסריס רבמג דכן כתבא
מפרש ויבאו כל שרי מלך בבל וקם ואזל כתר רברבנוהי ועל
לבית מקדשא וכן אמר אנת הוא אלהא רבא דארגושתא ואתינן
על קרתך ועל היכלך וכד חזא פתחא דבית מקדשא די עמא
מסאבא קימין לקבליה סתם נפשיה ולא צבא למפתחא ואתון
כל חילוותיה דכסדאי ואיתון עמהון תלת מאה ושתין טעני
דחמרא כנרין דפרזלא ובלעת יתהון פירי בריתא בית מקדשא

ולא יהבון נפשהון למפתח עד דאתא אפסטנוס ונכסית חזירא
וסלק מן דמיה על בית מקדשא וסאיב יתיה ומן בתר דאסתאב
פתח כפשיה ועל נבוכדנצר רשיעא לבית מקדשא ואזל ויתב
על עזרתא ד[illegible]יה בר יהוידע כהנא רבא וחמא נבוכדנצ׳
לדמיה דמתרתיע בארעא ואזל ושאיל לסביא דישראל
ואמר להון דמא הדין דמן דנבלא הוא מתיבין ואמרין ליה נביא
חד הוה ביננא והוה מוכח לן ולא קבילנא מנה וקמנא וקטלנא
יתיה בבית מקדשא וכד שמע נבוכדנצר רשיעא ית פתגמא
הדין אמר להון אילין איתו לי ארבעה אלפין כהנין בחירין
ואזלין סביא ואיתו ליה כמה דאמר ונכס יתהום נבוכדנצר
רשיעא ונכס יתהום עלוי דההוא דמא ועד כען לא אתבלע
לארעא עד דטף ביה נבוכדנצר רשיעא ואמר ליה בולי אומתך
בעית תיחרוב עלך ובתר כן אתבלע דמא וכד חזא כהנא רבא
ית כהניא דאתקטלו לבש ית מעילא ואחדין באפורא ונסיב
ית מפתחי בידיה וסליק וקם על איגרא בהיכלא עני ואמר יהיב
ביתא ושליט למריה ונטירא לא הוינא ביה ורמא נפשיה לגו
נורא ויקיד וכד חזו כהניא דכהנא רבא דליק בנורא אף אנון

נסבו נבליהון וכנוריהון וכל מיני זמריהון ונפלת לגו נורא
יקידין וכד בעא נבוכדנצר למיעל להתם למחמי בית קדש קודשים
אסתתמו תרעי היכלא ולא פתחו ליה עד זמן דנפקת ברת קלא
מן שמי מרומא ואמרת פתח לבכון דלחדך ומן בתר כן פתח כפשיה
ועל נבוכדנצר רשיעא מסאב לבית קדש קודשיא וחזא שכחיה
דמלך מלכיא יי׳ צבאות וחמא מני קודשא אתבלעו מן קדמוי
רגז רוגזא רבא ונפק מתמן בר מתכהיל וקטל קטלא רבא ושבא
שביא רבא ואפיק ית עמא בית ישראל בשלשלין דברזל ואוביל
יתהון ערטילאין טעונין בחרא על צואריהון וירמיהו נביא
אזל עמהון עד דמטא לקברי אבהתא צוח ובכא ואמר אבהתנא
מרחמני אברהם יצחק ויעקב קומו מן מן קבריכון וחזו ית עמא
בית ישראל דאסירין ואזלין בשביא ומהלכין בגלותא מתיבא
רוחא דקודשא ואמרת ליה כבר אמרית לך ירמיה נביא כי אספתי
את שלומי וקם מקברי אבהתנא ואזל וכפר על קברי אמהתנא
ענו ואמר אמהתנא מרחמיתנא שרה רבקה רחל ולאה קומו
פוקו מגו קבריכון ותחזיין בניכון ובנתכון דאזלין בשביא ומהלכין
בגלותא דלא מסאנא מתיבא רוחא דקודשא ואמרת ליה כבר

אמרית לך ירמיה אם יעמד משה ושמואל קדם מקברי אמהתנא
ואזל ונפל על מסחריא עני ובכין אמר איבולון יתי לחים אבלין אבלין
ואשקין יתי כס תנחומין דאנא מתאבר על עמא בית ישראל
דאזלין בשביא ומהלכין בגלותא מתיבא רוחא דקודשא ואמרת
ליה לכבר אמרית לך אל תבא בית מרזח והוה ירמיה נביא ספיד
ובכי ומיליל על בית ישראל דאזלין בשביא ומהלכין בגלותא
עלטילאין דטעונין חולא על צואריהון אנון ורברבניהון ומלכיהון
ושלטוניהון עד דמטון לאתרא חד די שמיה בית ביתן ואפיקו
לבושי ואלבישו יתהון עני ואמר ירמיה נביא לנבוכדנצר רשיעא
ולכל חילותיה דכסדאי דאנון עמיה דלמא תיגלון לכתר טעותכון
ותשבחון יתהון ותימרון עמא קטולא אנחנא קטלין ועמא שביא
אנחנא שבין והוו מדברין ואזלין עד דמטון להדא מדינתא והוה
ירמיה בכי ומתאנח ונחתין מן עינוי תרתין דמעין והוו תמן תרין
מבועי דמיא עד יומא הדין וכד אתון ומטון לנהרוותא דבבל
עני נבוכדנצר כגבר רשיעא ואמר להון לישראלאין אנון זמריא
דהוויתון מזמרין קדם מרכון דביא דבירושלם ייתון ויזמרון
קדמי וכד שמעו ליואי נטלו ית כנוריהון בערבתא דקימין

על נהרוותא דבבל דהכין כתבא מפרש על נהרות בבל וג׳. על
ערבים בתוכה ענין ליואי ואמרין לנבוכדנצר רשיעא אין הוינא
עבדין רעות אלהנא די בשמיא והוינן משבחין קדם אלהנא די
בשמיא ודי בירושלם כדון לא אתמסירנן השתא היך נשבח
קדמך שבחא דמרנן דכן כתיב איך נשיר את שיר יי׳ כד שמע
נבוכדנצר רשיעא ית פתגמיא האלין ענ׳ ואמר קטולו יתהון על
דעברו גזירת מלכיהון ענ׳ פלטיה בר יהוידע חד מיטרכ׳ ואמר
לנבוכדנצר רשיעא עלא דמסריה מריה ביד רעיא ואתא דיבא
ונסיב יתיה ממן היא מתבעיא ענ׳ נבוכדנצר רשיעא ואמר מן
רעיא היא מתבעיא ענ׳ ואמר ליה מפומך ישמעון אודנך ופקיד
מלכא ואייתיו לצדקיה מלכא ואתעבדו מנה שלטורין דפרזל
ודנחש ושנו ית לבושיא נכוריי ובשנת תלת למלכותיה דאחשורוש
עבד משתיא דאית דאמרין דמרדין עלוי אפרכין ואזל וכבשנון
אתא עבד משקיא ואית דאמרין יומא הוה ליה ושדר איגרתא
לכולהון מדינתא למיתי ולמעבד קדמוהי חדותא אתא לותיה
מאה ועסרין ושבע מלכין דמן מאה ועסרין ושבע מדינן כולהון
קטירין תגא דמלכותא ברישיהון והוו סמיכין על זוגי מזהבתא

ואכלין ושתן וחדין קדמוהי והוו פרתמאי ורברבי מדינתא
קדמוי ומירברבני ישראל הוו תמן מטול דחזו תמן מני דבית
מקדשא הוו בכיין ומספדין תמן פי אסנה אתאתה מן מלכה צנע
מגלסא לגמיע רויסאה וקואדה גער פארס ומאהאת ארתות
ורויסא אמרין כין ידיה בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת
יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום ולא דחזא
ית עתריה אלא כתיב בהראותו את עשר כבוד חזי ית עתריה
והוא דהוי בבית מקדשא הוה ולכסדא ורמא אית עתרא
כוליה עתרא דקדשא בריך הוא דכן כתיב ומפרש לי הכסף ולי
הזהב דידי כספא ודידי דהבא אמר יש מרי חילותיה אשתא
בית גנזי הוה מחזי להון בכל יומא מאה ותמנן יומין ומה אין
אשכחן דא שתא גנזי הוה מחזי להון בכל יומא דכתיב את עשר
כבוד הא אשתא וכד חמון ישראל תמן מני דבית מקדשא הוא
הוין בכיין למבני קדמון ואמרין למלכא לא בכיין יהודאין
למבני מטול דחזן מני דבית מקדשא ואמר מלכא עבידין סמכא
אחרינא לגרמיהון ענר אעהארה יסאר כרם מלכה וקאר
פכר עעמה אאמא כתרה מאיה ותמאנין יומא ובמלאת הימים

שמונים ומאה יום ... בעושרו ... ויהי בשמונים ... המלכים והם בגדוד
בהראתו ... מהם

האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה
למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך
ובמשלם יומיא האלין אמר מלכא אעביד משתיא לבני אתרי
ואעיילינון לדרת גנתא דנציבא אילנא דפירי ודבסמני ועבד
כמא הדה אלאיאם צנע אלמלך לגמיע אלקום אלמוגודין פי סוס אל-
בוסק מן כבירהם אלי צגירהם מגלסא סבעה איאם פי צחן
בסתאן אלמלך · חור כרפס ותכלת אחוז בחבלי בוץ וארגמן
על גלילי כסף ועמודי שש מטות זהב וכסף על רצפת בהט
ושש ודר וסחרת · מא עבד לכל אילנא לאילנא ועבד כמין חבר
אילני בסמני ואותבינון ואשרי קדמיהון אבנין טבא ומרגליתא
ואילנין מטלטלין עליהון בסתאיר מן חריר ואסמאנגוני מעלקה
בחבל בוץ וארגואן עלי תלאתג מן פצה ואעמדה רכאם ואסרה
מן דהב ופצה עלי רצף בלאט ורכאם ומרמר ופספסי · והש'
והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד
המלך · ושתיין במאני דדהבא ובכסי דדהבא דהוה שתי בכספא
לא הוה תני ושתי ביה תוב אלא מעיילין להלוא כסא ומפקין י'
אחריתא והוון תמן מקוקס וכסי דלא הוון דמן להדדי · מטור

ובמלאות [illegible]
[illegible]

דכתיב וכלים מכלים שונים מני מן מני משניין אלא כד הוו
מפקין להון מני דבית מקדשא ומזגין זיותהון אנון אומי עלמא
הוה משתני זיותהון ומטול כן כתיב וכלים מכלים שונים והמלא
דמלכא הוה מן שתוי ומטול מלכא דהוה רב מן שתוי מטול
דהוה משאיל ליה לגברא כד מלה שנך את והוה אמר ליה כד
ארבעין שנין ודכותיה דכל גברא וגברא מטול דכן כתיב ויין
מלכות רבי ואסקיא טעיה מן דהב ותבדר לאנה בנירהא ובמר
לסלטאן סגיר כמכנת למלך · וְהַשְּׁתִיָּה כַדָּת אֵין אֹנֵס כִּי כֵן יִסַּד
הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ · ושתין במנוסא
לית דמתעסיק מטול טכסא דאינשי פרסאי כדין הוה איתו
להון כסא רבא דהוה לכיר ארבעה חומשא תמנין והוה מתקרי
שמיה פיתקא והוון משקיין ביה לכל גברא אחר ולא הוון שבקין
ליה עד דשתיין ביה לכל ומזוגא דהוה מזיג להון לפרסאי
עתרא רבא הוה עתיר והיכי הוה עתיר הוה מזיג להון ועד
דלא הוה משובח גברא דישתי ביה הוה רמין ליה למזוגא
עבירו מנאי ולך זפין זוזי מטול דלא הוה משפחון לשתיא
אחשורוש אמר ליה לא ייעול הדין כסא לשירותא הדך

דיצבי כל גברא וגברא ושתי מטול כן כתיב והשתיה כדת אין
אנס ולשרב עלי אלסלה כביר קהר לאן כדאך רסם אלמלך ערי
גמיע אגבלה מנזלה אן יצנעו רצא כלאמר ואמר גם ושתי המלכה
עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש ש׳
ולהוד ושתי מלכתא עבדת משקיא לנשיא והות מזמנא להון
חמרא או בסמא ואותיבת יתהון בגו פלטין מטול תחזי להון עתרא
דמלכא והוו משאלין לה היך דמיך מלכא והות מחויא להון
למא נשי בען דידעון כל מדי והות אמרא להום מגניא דמלכא
דלא אכיל ולא שתי ולא דמיך מטול כן כתיב בית המלכותי
תסאן ושתי אלמלכה צנעת מגלסא ללנסא פי בית אלמלך אלדי
לאחשורוש אלמלך׃ ביום השביעי כטוב
לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא
זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך
אחשורוש׃ ביומא שביעאה כד שפר לביה דמלכא בחמרא
ודמאה ועסרין ושבע מלכין דהוו קטיריתגא כלילי דמלכותא
הזה תיגבר ומצו בניהון בטעם חמריהון הוו מתעסקין בזנותא
מלכי מערבא הון אמרין דילן שפירן. ומלכי צפונא הון אמרין

ביום השביעי [illegible] כטוב לב המלך [illegible] ויהי כי טוב לבם [illegible]
[illegible]

דילן שפירן וכן מלכי דרומא ואנא אחשורוש כטעים חמריה
מתיב להון לית נשי דשפירן בעלמא אלא כבליתא ואין לא אתון
מהימנין לי הא כבליתא הדא מותבא לי כגון טרמנא דמלכותא
דילי אישדר ואקרי יתה קדמי וקדמיכון ותחזון יתה דהיא שפירא
מכל נשיא · פלמא כאן פי אלעס אלסאבע חין טאבת נפס אלמלך
באלשראב קאל למהומן בזתא חרבונא בגתא אבגתא זתר וכרכס
אלסבעה אלכדם אלדי יכדמון בחצרה אלמלך אחשורוש · להביא
את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים ג
והשרים את יפיה כי טובת מראה היא · כהדא שעתא שלח ב
עלה מלכא אחשורוש שבעה סריסיא מתיב ואמר להון אזילו
ואימרו לה לושתי מלכתא קומי מן כרסי מלכותיך ושלחי
ערטילאה ורמי תגא דדהבא ברישיך וכסא דדהבא בידיך
ימינא וכסא דדהבא בסמאלא ועולי לקדמי ולקדמיהון
דמאה ועסרין ושבע מלכין קטירי תגא יחזון יתיך דאנת
שפירא מכל נשיא מתיבא ואמרא להום ושתי מלכתא
לשבעת סריסיא גואי איזילו למרכון שטיא דאנא אתון
שטיתון כותיה אנא היא ושתי מלכתא ברת מלכא דמלכי

להראות ג׳ וחינם כ״ד · ויהי החלות להראות העמים את אסתר · יפיה ב׳ אל תאמר להראות העמים ב׳

נבל מן שירותא כולט שאירא כי לקביל אפא חמרא שתי
ולא אטעי יתיה חמרא למימר מלין דלא כשרין פותך כיהא
שעתא אזלו ואמרון ליה למלכא מא דשלחת ליה ושתי
מלכתא למימר ליה וכד שמע מלכא ית פתגמיא האלין רגז
מלכא רגזא רבא ורגזיה דליק ביה ותוב שלח עלה שבעה
רברבנוהי דיתבין קדמוהי במלכותא כען אזילו ואימרון
לושתי מלכתא אין לא תשמעין מילי ותיעולין לקדמי ולקדמי
הון דמלכא האילין קטילנא יתיך ומובדנא ית שפריך מניך
וכד אזלו רברבני מלכא ואמרו לה לא ספת יתהון ארחא
מתיבא ואמרה להום אזילו ואימרו למלכא טפשא דמקלקלן
עיניה ולא תקנן בזירתיה הלא אנא היא ושתי מלכתא ברת
אויל מרודך ברתיה דבריה דנבוכדנצר מלכא דבבל ומן
דאתבריתי ועד כען לא חזא אנש גופי וגויתי לא אנת מלכא
בלהודך כען אין אנא עיילנא לקדמך ולקדמיהון דמאה
ועסרין ושבע מלכין קטורי תגא קטלין יתך ונסבין יתי
לאנתו מתיבא רבתא דפרסתא ואמרה לושתי מלכתא אין
קטליתך ומוביד מלכא ית שפריך מנך לא תפרשין מניך

והלבן יתי דאנא
שפילתא להדא

ית שמא דיוי וית שמא דאלהיך ולא תחזין גופך וגויתך
לכל בר נש אלא למלכא בלחודוהי אין יתנא בושתי מלכה
בין ידי מלך בתא ג מלך ליורי אמם וארויסא גמאהא אנפא
חסנה למנגר ׃ ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר
ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו ׃ בי היא
שעתא כד אמרו רברבני מלכא למלכא די סרבא ושתי מלכתא
למיעל הכא מה דאמר מלכא די שלח ביד סריסיא ורגיז מלכא
לחדא וחמתיה תקפת עלוהי פאכת ושתי מלכה אין תבי
באמר מלך ממרסל ביד כדס פסכט מלך גרא ואשתעלת
פיה חמייתהי ׃ ויאמר המלך לחכמים ידעי
העתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין ׃ ואמר מלכא
לחכימיא ידעין זמניא ארי כן פתגמוי דמלכא קדם כל ידעין
גזירין ודינין ׃ פקא מלך דעלמא עארפי פי אמור לזמאן
לאן כלא סבל מלך אן ידברו בחצרה כל עארפי אסנן וצ-
אחכאם ׃ והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס
מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי ראי פני המלך הישבים
ראשנה במלכות ׃ ודקריבין לותיה בעיינא דרחיקין ודקריבין

כרשנא מן אפריקי שתר מן הנדקי אדמתא מן אדום תרשיש
ממצרים מרס מרסנא ממוכן מן ירושלם שבעת רברבניא
דפרסאי ומדאי אלין דחזיין אפי מלכא הינון דיתבין קדמוי
במלכותא ואלאקרבין ליה כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס
מרסנא ממוכן סבעה רויסא פארס ומאדאת אלדאכלין בין ידי
אלמלך אלגאלסין אולא פי מגלס אלמלך׃ כדת מה לעשות במלכה
ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד
הסריסים׃ ואמר להון מלכא הבו עיצתא מא נעביד לושתי
מלכתא על דלא עבדת פקדיה דמלכא אחשורוש די שלח ביד
סריסיא׃ מא אלסנה אן יצנע בושתי אלמלכה עלי מא לם תמתתל
אמר אלמלך אלמרסל בגד אלכדם׃ ויאמר
ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה
כי על כל השרים ועל כל העמים אשר בכל מדינות המלך
אחשורוש׃ ואמר ממוכן דהוא דנ״ל ולמא אתקרי שמיה ממוכן
מטול דכד גלא שבטא דבית יהודה לבבל גלון עמהון חנניה
מישאל ועזריה והוה דנ״ל בגלותא ואתע[...]ד על ידוי נסין
וגבורן והוה על ידוי דדנ״ל אתגזר מן רומא דתתקטיל ושתי

ממוכן

מלכתא בגין כן אתקרי שמיה ממוכן מתוקן ואמר ממוכן
קדם מלכא ושלטוניא דהלכין היא גזירת מלכא בינא יהוין
יהיבן עילוי הון שליטין זעירי הוו יעלין קדמוי ואין שערת
עיצה עבדין יתה אילא שלנו דרברבין מנהון וממוכן הוה
זעירא דכולהון והוא יהב עיצתא קמיתא קדם מלכא והוא
ממוכן הוה שקיל אתתא דפרסיתא והות עתירא מנה ולא
הוה צבא דתמליל עמיה אלא בלישנא דפרסאי ואמר ממוכן
בגרמיה כען אשכחית עלתא למכבש ית כל נשיא די הוון
מייקרן גבריהון בכין אמר ממוכן קדם מלכא ושלטוניא לא
על מלכא בלחודוי אסטיאת ושתי מלכתא אלהין על כל עממיא
ועל כל שלטוניא דאית בכל מדינתא דמלכא אחשורוש. וקאל
ממוכן בחצרה אלמלך ואלרוסא ליס עלי אלמלך וחדה אדנבת
ושתי אלמלכה בל עלי גמיע אלרוסא וגמיע אלאמם אלדי פי גמיע
מדן אלמלך אחשורוש. כִּי־יֵצֵא דְבַר־הַמַּלְכָּה עַל־כָּל־הַנָּשִׁים לְהַבְזוֹת
בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בְּאָמְרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת
וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא בָאָה. ארום יפוק פתגמא דמלכותא על דמלכתא
כל נשיא למהוי שיטין בעליהון בעיניהון ותהא אמרא אתנא

לבעלה דלמא את יקיר מן מלכא אחשורוש דאמר דתיתי ושתי
מלכתא קדמוי ולא צבת למיתי ודלך אנה חרג כבר מלכה
אי גמיע אנסא אזרין בעולהן בעינהן אדי קא מלך אחשורוש אמר
באורדן ושתי מלכה פש ידיה ורם תגי. והיום הזה תאמרנה
שרות פרס ומדי אשר שמעו את דבר המלכה לכל שרי המלך
וכדי בזיון וקצף. ויומא הדין אמרי שריתא דפרס ומדי
דשמעו ית מריא דמלכתא לכל שלטוניא כמסת דיהי סוסתא
למרכב עלוהי. ופהדי אים כעונל תקאור. רייסאת פארס
ומאהאת אדי סמעולבר מלכה לגמיע רויסא מלך וכפא
ברלך אזראא וסלטא. אם על המלך טוב. יצא דבר מלכות
מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי
לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה
ממנה. ובזמן דגזר ממוכן גזירתא הדא דחל מנפשיה ואמר
דכד תעול ושתי ותשמע גזירתא הדא דגזרית עלה תדון יתי
דינין בישין ותקטול יתי. צא אחוי דמלי אחשורוש מלכא דלא
תעול ושתי קדמוי ואומי יתיה במומתא דפרסי ומדאי דלא
יבטול די לא תעול ושתי קדמוי דמלכא אחשורוש ומלכותה יתן

והיום ב׳ ... והיום ההוא ... והיום הזה תאמרנה ... וכל הנשים ... יתנו יקר לבעליהן ...

מלכא לחברתה דטבא מנה׃ אן ראי אלמלך אן יכרג כבר אלמלך
מן בין ידיה ומן חצרתה וירסם פי סנן פארס ומאהאת אלדי לא
תזול ולא יתגאוז באן לא תדכל ושתי אלמלכה בין ידי אחשורוש
אלמלך ואן ירפע מלכהא לצאחבתהא אלאגוד מנהא׃ ונשמע
פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה הוא וכל הנשים
יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן׃ ויתשמע פתגמא דמלכא
דיעביד בכל מלכותיה ארום סגיאה היא וכל נשיא יתנון יקר
לבעליהון מן עתירא ועד מסכינא מן רברבנא ועד זעירא׃ פיסמע
כבר אלמלך אלדי יצנעה פי גמיע ממלכתה אנהא עטימה לאמר
וגמיע אלנסא יעטין וקארא לבעולהן מן כביר אלי צגיר׃ וייטב
הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן׃ ושפר
פתגמא קדם מלכא ורברבניא ועבד מלכא כפתגם ממוכן׃
פחסן דלך לאמר ענד אלמלך ואלרויסא וצנע אלמלך כקול ממוכן׃
וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה
ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שרר בביתו ומדבר כלשון
עמו׃ ושלח מלכא איגרתא על כולהון מדינתא דמלכא אחשורוש
על מדינתא ומדינתא היך כתבא ועל עמא ועמא היך לישניה

שרר ג׳ [illegible] סררים שרר בביתו [illegible]

למהוי כל גברא מתיקר בביתיה ומטול דלא הוות אתתיה דממוכן
ממללא עמיה אתכתבא איגרתא הדא דיהוי כל גבר וגבר מתיקר
בביתיה ומתמלל עמיה היך לישניה ובעית כתב אי גמיע מדן
אלמלך אי מדינה ומדינה בכתבהא ואמה ואמה בלגתהא כאן ימן
כל רגל רייסא פי מנזלה וקאירא עלי מדהב קומה׃

אחר הדברים האלה כשך חמת המלך
אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר
עליה׃ בתר פתגמיא האלין כד נח רגזיה דמלכא אחשורוש שדר
וקרא לרברבנוהי ואמר להון לא על ושתי אנא רגיז דאין אמרית
מילתא בחמרא אתון למא גזרתון עלי למקטל לושתי ואבד
שמה מן מלכותא אף אהלין עליכון אנא רגיז ואף לכון אנא
קטיל ואעבר שולטנכון מן מלכותאי׃ בעד הדה אמור ענד סכון
חמייה אלמלך אחשורוש דכר ושתי ומא צנעת ומא קטע עליהא׃
ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות
טובות מראה׃ ואמרו עולימוי דמלכא ומשמשני בגין דאתקטלא
דכר ית ושתי וית מא דעבדת וית מא דאתגזר עלה דלא הוות
שויא לבזירתא דקטלא אלא אף מן מרומין אתגזור דישיף זרעה

אחר הדברים האלה גדל ... כשך חמת ... המלך אחשורוש

דנבוכדנצר מלכא ואמרו עולימוי מלכא ושלטונוי ומשמשוי
יבעון למלכא עולימן בתולן שפירן בריוא׃ פקאלו גלמאן אלמלך
אלדי יכדמונה יטלבון ללמלך מאר אבכאר חסאן אלמנטר׃ ויפקד
המלך פקידים בכל מדינות מלכותו ויקבצו את כל נערה בתולה
טובת מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגא סריס
המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן׃ וימני מלכא שליטין
מהימנין על כל מדינתא דמלכותא ויכנשון עולימן בתולן שפירן
בריוא לשושן בירתא לבית נשיא על יד הגא סריסא דמלכא
נטר נשיא ויתיהבון תיקוניהון׃ ויוכל אלמלך וכלא פי גמיע ממלכתה
ויחשרו כל גאריה בכר חסנה אלמנטר אלי סוס אלקצר אלי דאר אלחרם
ויעטין גמרהן׃ והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת
ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן׃ ועולימתא די תשפר
באפוהי דמלכא תמלוך חלף ושתי ושפר פתגמא דמלכא ועבד
כן׃ ואלגאריה אלתי תחסן ענד אלמלך תמלך מכאן ושתי פחסן הדי
אלקול ענד אלמלך וצנע כדאך׃ איש יהודי
היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש
ימיני׃ גברא יהודאה הוה בשושן בירתא ושמיה מרדכי ולמא

אלי יד הגי כאדם אלמלך חאפט אלחרם ויעטי

כל מן דגרש בשתי מקודו במ״ו מעין בג כק ודוד ושעיה ושלט את בן הכפר בן הישראלי ואת זכריה בן יברכיה
זכריה בן משלם [illegible] יאיר בן שמעי את ביתו משלם בן ברכיה הלבן מאה שנה ימלך

אתקרי שמיה מרדכי גברא יהודאה גוא בית מקדש דהוה מן
קדשא יהי שמיה מברך דעלוי הדין אתנבי דוד ואמר יומא
דנן ימות גברא מן ישראל ומאן הוא דין גברא הוא מרדכי בר יאיר
בר שמעי בר קיש בר בענה בר אלה בר מיכה בר מפיבשת
בר יהונתן בר שאול בר קיש בר אביאל בר צרור בר בכורת בר
אפיח בר שחרית בר עזיה בר ששון בר מלכאל בר אליאל בר
עמיהוד בר שפטיה בר פתואל בר פיתן בר מלוך בר ירובעל בר
ירוחא בר חנניה בר זבדי בר אלפעל בר שמרי בר זכריה בר מרמות
בר חושם בר שחורה בר עזא בר גרא בר בעל בר נעמן בריה נ״א בלע
דיעקב גברא דא[illegible] ישראל דמהו מרדכי דאתקרי שמיה
בר שמעי דא ביומוהי דדוד מ[illegible]כא דישראל אקיל שמעי לדויד
מלכא דישראל ואמר שמעי לדוד פוק לך גברא רשיעא גברא
דחייב קטלא עם אבישי בר צרויה ואמר לדוד איזיל ואסב
רישיה דשמעי מניה אסתכל דוד בנבואה וחמא דמרדכי
עתיד למיקם קאים מניה פקיד לשלמה בריה ואמר ליה בשעה
דיפוק שמעי בר גרא מן בנימין קטול יתיה דיזכי לעלמא
דאתי מטול דקאים מנה גברא צדיקא על ידוי מתעבדין נסין

וגבורין דישראל בארע גלותהון הוא מרדכי מורא דכיא בר יאיר
בר שמעי בר קיש משבטא דבנימין ושמעי הוה חייב דיתקטיל
כמא דכתיב באוריתא דמשה דיינא דקשטא לא תעבר ׳ ורבא
בעמך לא תלוטון והא שמעי אקיל לדוד מלכא דישראל וחס
עלוהי דלא למקטל יתיה דחמא ברוח קדשא דקימין מנה הינון
תרין צדיקיא ומתפרקין על ידיהון בית ישראל. רבל יהודיכאן פט
סוס לבוסק אסמה מרדכי אבן יאיר בן שמעי בן קיש רגלמן. כע
ימיני: אשר הגלה מירושלים עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה
מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל: מרדכי ואסתר
הגון מן ירושלם בגלותא דגלת עם יכניה מלך שבטא דבית יהודה
וחזר וסליק מרדכי עם עזרא אתגלון דיסקון חבנון ית בית
מקדשא תניינות ותב אגלי יתיה נבוכדנצר מלכא דבבל אמנא
תרתין זמנין בארע גלותיה לא נחת נפשיה דמרדכי נסין וגבורין
דלי אגלא מן ירושלם מע גלוה אתי אגלא אתמע יכניה מלך יהודה
אתי אגלא הא בלת נצר מלך בבל׃ ויהי אומן את הדסה היא אסתר
בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תאר וטובת מראה ובמות
אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת׃ והוה מרבי ית הדסה היא

אסתר והדסה אתקרי שמה כמא דאסא מטול דיך דבסים
ריחא דאסא בבני עלמא אף היא כדין הוה עובדה עובדין טבין
בבני עלמא היא אסתר דהיך שמה כדין עובדהא ואתקרי שמה
הדסה בלישנא דעבראי למא אתקרי שמה הדסה מטול
דצדיקיא מתילין בהדס דעלה אתנבי ישעיה ואמר תחת הנעצוץ
יעלה ברוש ומהוא נעצוץ הנתא וחלף הנתא יסק ברותא וחלף
מרדכי צדיקא יסק המן רשיעא לזיקפא וסרפד היא ארנבא וחלף
ארנבא יסק אסא וחלף ושתי המלכה אסתר ובגין אסתר גרא
מרדכי דאמר בגלותא מא טב לי אוי לי וארביה לאסתר דמאן
דאיתניה בארעא דישראל אתקרי שמה אסתר בשום כוכב נגהה
הניא אסתרא והדסה אתקרית שמה בשום צדיקיא וכן אמר עלוהי
חנניה מישאל ועזריה והוא קאים בין הדסיא די במצולתא דצולה
היא בבל דכתיב האומר לצולה חרבי ואסתר אתקרי שמה
הדסא בשום דאסא דיך דלא יבש קיטא וסתוא אף צדיקיא
כדין אית להון אגרא טבא בהדין עלמא ובעלמא דאתי
היא אסתר בת אחוהי דאבוהי דמרדכי היא אסתר בטליותה
והיא אסתר בסיבותה היא אסתר דלא פסקת מעובדין טבין

לא הוה לה אבא ואמא וטליתא הות שפירא בריוא ויאיא
בחזוא וחסדא וכד מית אבוהא ואמה נסבה מרדכי והוה מרבי
לה מן קשטא היך ברתיה וכאן תאננא להדסה הי אסתר
אבנה עמהא דלא יבק להא לא אב ולא אם וכאנת גבריה גמירה
למנער וחסינה אחלייה וכעד מות אביהא ואמהא אלדהא
מרדכי לה אבנה. ויהי בהשמע דבר המלך ודתו ובהקבץ נערות
רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך
אל יד הגי שמר הנשים. והוה כד אשתמע פתגמוהי דמלכא
וגזירתיה וכד אתכנשו עולימתא סגיאתא לשושן בירתא על ידוי
דהגי סריסא דמלכא אחשורוש רשיעא נטר נשיא וכד שמע
מרדכי דבתולתא מתבעיין שקל וטשייה לאסתר מן דבר בנוהי
דמלכא אחשורוש דנפקו למבעי בתולתא דלא יחתון ויחדבחנה
ושטייה בקיטון בגו קיטון דלא מחמון יתה שלוחי מלכא דעברין
הוין מרקדין ומתחזיין שפריהון מן כוזא ונפקין שלוחי דמלכא י
ואייתין בתולן סגיאן מן מדינתא ושלוחי דמלכא הוו ידעין לה וכד
חמיין דלית אסתר עם בתולתא אמרין חד לחד מגן לעין במדינתא
אתגזר ליכא במדינתא טליתא חדא שפירא בריא ויאיא וחסידא

בחזוא יתיר על כל בתולתא דאיתינון וכד אתבעית אסתר ודלא
אשתכחת אריעון למלכא אחשורוש וכד שמע מלכא כתב
ופקיד בדיעמי עם דכל בתולתא דמישתיא מן קדם שלוחי דמלכא
לאסתר ברת אחוי כאבין בשוקא ואודברית אסתר לבית מלכא
על ידוי דהגי נטיר נשיא׃ פלמא סמע אמר אלמלך ותוקישה וחשר
גואר כתיר אלי סוס אלמוסק פאכרת אסתר אלי בית אלמלך אלי יד הגי
חאפט אלחרם׃ ותיטב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את
תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע הנערות הראיות לתת
לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים׃ ושפרת
טליתא בעינוהי ואתגמלת חסדא קדמוי ואוחי ית עצאותה וית
מנתה למתן לה מן ביתיה דמלכא ומנאתה חהון יהבין לה לאסתר
הות יהבה לה כפום עולימיתא מטול דלא הות טעמא אסתר
מדי מן ביתיה דמלכא ושני יתה וית עולימתהא לטב מן כל נשיא׃
פחסנת אלבאריה ענדה ונאלת חצ׳וה ופצ׳לא ענדה פבאדר בגמרהא
וסאיר אנצבאתהא וסבע אלבואר ואנבאת להא אן תעטאה מן
בית אלמלך ונקלהא ובוארהא אלי כיר בית אלחרם׃ לא הגידה אסתר
את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד׃

לא חויאת אסתר ית עמה וית מולדתה מטול דמרדכי פקיד
עלה דלא תחוי ומטול דפקדה דלא תחוי עמה דחשיב מרדכי
בלביה ואמר ושתי דעבדת איקרא לנפשה ולא עבדת דתיתי
למחמיא ית שופרא דילה למלכא ולשלטונא דין יתה דינין
בישין וקטלה ולמא לא חויאת אסתר עמה ותולדתה דלמא
גזיר ורגיז עלה מלכא וקטיל יתה ומוביד לעמה • דהיא מניה
לכין פקיד יתה מרדכי דלא תחוי עמה ותולדתה׃ ליס אסתר
מסברה באמתהא ומולדהא לאן מרדכי אמרהא באן לא תכבר
אחרין בדלך׃ ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית
הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה׃ ובכל יומא
ויומא מרדכי מהליך קדם דרתא דבית נשיא למדע ית שלמא
דאסתר ומא נסין וגבורן יתעבדן על ידיה׃ וכאן מרדכי פי כל
יום יתמשא בין ידי צחן דאר אחרם ליתעקב לו אמה אסתר
ומא יצנע בהא׃ ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך
אחשורוש מקץ היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי
כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים בשמן המור וששה חדשים
בבשמים ובתמרוקי הנשים׃ וכד מטא זמנא דרוטא דחביא

למיעל לות מלכא אחשורוש מסוף דהוה לה כגזירת נשיא
תרי עסר ירחין ארי כן ישלמון יומי תקוניהון מטול אתבסמת
שתא ירחין במשחא דמורא ושתא ירחין בבסמניא ובתקוני
נשיא וענד כלוג כובה באריה וגאריה לדרכולי למלך אחשור
בעד או ימצי לה כסכול נשא עד שהרא לון כואך כאנית
תכמלאאם גמורהן סתה אשהר בדהן למסך וסתה אשהר
יג באנטיאב וגמר ננשאו׃ ובזה הנערה באה אל המלך את כל
אשר תאמר ינתן לה לבא עמה מבית הנשים עד בית המלך׃
ובהדין רוביתא עלא לות מלכא כל מא דהות אמרא מתיהיב
לה מבית נשיא עד בית מלכו׃ ובהדי דרסם כאנת לגאריה
תדכל אי אמלך און תעטוא כל מאתדיר און תחמלה מעהא מן
יד האל להרם אי בית אמלך׃ בערב היא באה ובבקר היא שבה אל
בית הנשים שני אל יד שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים
לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם׃
ברמשא הות עלא ובצפרא הות נפקא לבית נשיא תנינות על
ידוי דשעשגז סריסוי דמלכא נטר נשיא ושמה מתכתב ומתיהב
למלכא ולא הות עלא עוד לות מלכא לא אין איד עי בה מלכא

[illegible]
[illegible]

וקראה כשמה יב לעשי הי דאכלה וכל בראה הי דאגעה לי דאר
אחרס תעניה על יד שעשגז נטרס למלך האפך לגואר לא
תדכל איצא לי למלך לאן ירידהא למלך פתדעא כאסמהא
ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת
לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס
המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה וכד
מטא זמנא דאסתר מלכתא ברתיה דאביחיל ברת אחוהי דאבוהי
דמרדכי דדבר יתה ליה לברת והוה מרבי לה מן קשטא היך
ברתיה למיעל לות מלכא אחשורוש לא בעת כל מדעם ארלא
מדי דיימר הגי סריסוהי דמלכא נטר נשיא והות אסתר גמלא
חנא וחסדא ורחמי קדם כל דחזי לה ועבד כלוג נובה אסתר
אבוה אביחיל עם מרדכי לתי אתלידא לה אבוה לתרגל לי
למלך לס תכון תטלב שאלא מא יקולה הגי כאדם למלך האפך
אחרס פכאנת אסתר נטילה חצא עד כל מן יראהא ותלקח
אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא
חדש טבת בשנת שבע למלכותו ואדברת אסתר לביתיה
דמלכא אחשורוש לבית מלכותיה לפלטין בירחא עשיראה

דהוא ירחא דטבת בשתא דשבע למלכותיה פאכדת אסתר אלי
ענד אלמלך אחשורוש אלי בית מלכה פי אלשהר אלעאשר הו שהר טבת
פי אלסנה אלסאבעה מן מלכה. וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנָּשִׁים
וַתִּשָּׂא חֵן וָחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל הַבְּתוּלוֹת וַיָּשֶׂם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ
וַיַּמְלִיכֶהָ תַּחַת וַשְׁתִּי. ורחים מלכא לאסתר מכל נשיא ואתגמלת
חנא וחסדא קדמוי מן כולהון בתולתא ויהב תגא דמלכותא
ברישה ואמליך יתה חלף ושתי. פאחבהא אלמלך מן גמיע אל-
נסא ונאלת חטוה ופצלא פי עינה פוק גמיע אלאבכאר וציר
תאג אלמלך עלי ראסהא ומלכהא מכאן ושתי. וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה
גָדוֹל לְכָל שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֵת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וַהֲנָחָה לַמְּדִינוֹת עָשָׂה
וַיִּתֵּן מַשְׂאֵת כְּיַד הַמֶּלֶךְ. ועבד מלכא שירותא רבתא לכל
שלטנוי ועבדוי ית משתיתא דאסתר ומתנן למדינתא יהב
ואמר לה חוי לי היכדין עמיך והיכדין תולדתיך ואמרה לית
אנא ידעא ולא חכמא ית עמי ולא ית תולדתי מטול דכד אנא
טליתא מית אבא ואמא ויתמתא שבקון יתי וכד שמע מלכא
אחשורוש ושבק שבקין לכולי עלמא ומתנן למדינתא יהב מטול
דחשיב מלכא בליביה ואמר בגרמיה הא אנא מסאב לכולהון אומיא

[illegible]
[illegible]

דלישנא ומלכותא מטול דאסתר מעהון אתייתר׳ ועגע למרדך
מגלסא עצימא לבמיע לויסאה וקואדה דאך מגלס אסתר וצגע
דפאהייה לאהר למרן ואמאז בבואיז כמכנת למלך׳ ובהקבץ בתולות
שנית ומרדכי ישב בשער המלך׳ ובאתכנשות בתולן תניינות ולמא
אתכנשות תניינות מטול אסתר הות יתבא בפלטין דמלכא ומלכא
רחים יתה מן כל נשיא ושוי תגא דמלכותא ברישה ובתולתא האלין
למא אתכנשון תניינות מטול דאמרו שלטוניא דמלכא דאיך
בעית תגלי לך אסתר תולדתה מטול הכי כתיב תניינות ומרדכי
יתיב בתרע מלכא׳ ועגר חשר גואר ותאנייה ומרדכי נטס בבאנ
למלך׳ אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה
מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר היתה באמנה
אתו׳ לית היא אסתר מחויא עמה ותולדתה היך מא דפקיד יתה
מרדכי ואף כד אתכנשון בתולתא תניינות לא גלת אסתר היך
דפקיד מרדכי אסתר עבדת היא אסתר בטליותה מכיכתא הות
וכד עלת למלכותא במכילותא עלת מטול הכי אמר כתבא וית
מימריה דמרדכי אסתר עבדת היך מא דהות מרביא עמיה׳
ליס אסתר מכברה באמתהא ומולדהא כמא אמרהא מרדכי

[illegible]

ודאימא הי עאמלה בראיה כהא הא חין כאנת מחצונה ענדה׃

בימים ההם ומרדכי ישב בשער המלך

קצף בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו

לשלח יד במלך אחשורוש׃ ביומיא האנון ומרדכי יתיב בתרע

מלכא רגז בגתן ותרש תרין סריסוי דמלכא מנטרי מאניה

ובעו למושטא ידיהון במלכא אחשורוש ויהבו עיצא ביניהון

ויהבו חויא חורמנא בכסא דדהבא דשתי ביה מלכא מיא דכר

ובעי מלכא נשתי ביה ותתחלחליה ונמחי חיוא ונקטליה׃

פי תלך אלאיאם ומרדכי גאלס בבאב אלמלך אן בגתן ותרש כאדמי

אלמלך מן הלאבה גצבא פאראדא אן ימדא אידיהמא אלי אחשור

אלמלך׃ ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר

אסתר למלך בשם מרדכי׃ בלין אתחוי פתגמא ברוח קודשא

למרדכי ואזל מרדכי ותני לאסתר מלכתא ואמרת אסתר למלכא

בשמיה דמרדכי׃ פטהר אמרהמא למרדכי פאכברה אסתר

אלמלכה וקאלתה אסתר ללמלך ען מרדכי׃ ויבקש הדבר וימצא

ויתלו שניהם על עץ ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך׃

ואתבעי פתגמא ואשתכח ואצליבו תרויהון על קיסא ואתכתב

[illegible]

בספר דכרן יומיא קדם מלכא׃ פטלב אלאמר ווגד כדאך פצולבא
גמיעא עלי כשבה וכתב דלך פי דיואן אלאכבאר אלזמאן בין ידי
אלמלך׃ אחר הדברים האלה גדל המלך
אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו
מעל כל השרים אשר אתו׃ בתר פתגמיא האלין רבי מלכא אחש׳
ית המן בר המדתא אגגאה בר כוזא בר אפליטוס בר דיוס בר
דיוסיס בר פרוס בר מעדן בר מעקלון בר אנתימרוס בר הדוס
בר הרדוס בר שגר בר נגר בר פרמשתא בר ויזתא בר עמלק
בר לחינתיה דאליפז בכריה דעשו ושליט יתיה ורבי יתיה ונטיר
יתיה ושוי ית כרסייה לעיל מן כל רברבנוהי׃ בעד הדה אלאמור
עטם אלמלך אחשורוש המן בן המדתא אלאגגי ושרפה וגעל כרסיה
ומרתבתה פוק גמיע רוסאה׃ וכל עבדי המלך אשר בשער המלך
כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע
ולא ישתחוה׃ וכל עבדוהי דמלכא דבתרע בית מלכא כרעין
וסגדין להמן מטול דהכי פקיד עלוהי מלכא ומרדכי לא הוה
כרע קדמוי ולא שאיל בשלמיה׃ וגמיע קואד אלמלך אלדין בבאבה
יגתון ויסגדון להמן לאן כדאך אמרהם אלמלך ומרדכי לא יגתו

ישתחוה וגו׳ ומרדכי — ויהי דויד ופניהם לא יכרע ולא ישתחוה.

107

ולא יסגד׃ ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע
אתה עובר את מצות המלך׃ ואמרו עבדוי דמלכא דבתרע בית
מלכא למרדכי מא רבותא אית לך על מא דאנחנא כרעין וסגדין
קדם המן ואת לא כרעת קדמוי מטול מא את עבר על פוקדניה
דמלכא ענא מרדכי ואמר טפשיא חסירי לבא שמעו מני מילתא
חדא ואמרין ליה פתגמא מן איתיה בר נשא דהוא מתגאה ומתרורב
והוא ילוד אתתא דיומוהי זעירין ובתולדתיה בכא ואליא ורבויא
עקתא ותנחתא וכל יומוי מלי חמתא וסופיה חזר לעפרא ואנא
אסגוד לדין קדמוי לא אנא אסגוד לאלהא חייא וקיימא דהוא חד
בשמיא והוא נורא אכלא נורא ומלאכוי נורא תלא ארעא באדרעיה
מתח רקיעא בגבורתיה ובצביוניה מחשך שמשא ברעותיה מנהר
חשוכא בחכמתיה ימא סגיר יתיה בחלא במזופיתיה שוי טעים
מוי מלחא ודוה מגרוי בחומרא אסר יתיה היך זיקין פכריה באוזרי
תהומא כגון דלא יסק לארע יתבא רעש דלא עביר תהומיה כמי
במימריה ברא רקיעא מתח יתיה היך ענגא באוירא פריס היך
ערפילא על מיבין היך משכנא על אפוהי ארעא טען בחיליה
דלעיל ודלרע רהטין שמשא וסיהרא וכימה וכוכביא ומזליא

לא כפלין שעה חדא ולא נחין לאלהין כמו אזגדין אלין לימינא
ולסמלא למעבד רעותיה דמן דברא כל עלמא וברא יתהון ליה
יאי למשבחא ולמסגד קדמוי ענין ואמרין ליה והא אשכחנא
דאבהתך סגדין קדם אבהתוהי דהמן אמרין ליה לא כרע יעקב
קדם אחוהי עשו דהוא אבוהי דהמן אמר להום אנא מזרעתיה
דבנימין אנא וכד סגיד יעקב קדם עשו בנימין לא הוה יליד מטול
כבר נטר יתיה קיים לעלמא במעי אמיה עד עדן דיסקון לארעא
דישראל ויהי בית מקדשא בארעיה ותשרי שכינתא בתחומיה
וכל בית ישראל יהון תמן ועממיא כרעין וסגדין באתריה דאנא
לית אנא כרע וסגיד קדם המן רשיעא בגין דבבא הוא פקאלו
כדאך עביד אלמלך אלדין בבאבה מא באלך מתגאוז אמר אלמלך
וַיְהִי בְּאָמְרָם אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לְהָמָן לִרְאוֹת באמרם
הֲיַעַמְדוּ דִּבְרֵי מָרְדֳּכַי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי והוה כד
הוין אמרין ליה יומא ולא שמע להום ותניו להמן דיחזון אין
קיימין מלי מרדכי מטול דאמר להום דהוא יהודאה קאלו לה דלך
יומא בעד יום ולם יקבל מנהם פאכברו בה המן לינטרו הל
יתבת כלאם מרדכי לאנה אכברהם באנה יהודי וַיַּרְא הָמָן כִּי

[illegible]

ו אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן חמה׳ וחזא המן ארי
מטול דלא צבי מרדכי למכרע ולמסגד ליה ואתמלי המן חמתי
פלמא ראא המאן מרדכי לא יגתו ולא יסגד לה אמתלא עליה
ב חמייה׳ ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם
את הצרה מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות
אחשורוש עם מרדכי׳ והות קלילא בעינוי למישטא ידוהי
במרדכי בלחודוהי אר׳ דמטול דאמרו ליה דמרדכי יהודאה הוא
ובעא המן לשיצאה ית כל יהודאי דאית בכל מלכותיה דאחשורוש
עמא דמרדכי׳ פאזרא פי עינה אן ימד ידה אלי מרדכי וחדה לאנהם
אכברוה באמתה פטלב המן אן יפני גמיע אליהוד אלדי פי גמיע
ג ממלכת אחשורוש קום מרדכי׳ בחדש הראשון הוא חדש ניסן
ראש פסח בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני
המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר׳
בירחא קדמאה דהוא ירח ניסן בשתא דתרי עסר למלכא אחש׳
אפיל מלתא הוא עדבא קדם המן מן יומא ליומא ומן ירחא
לירחא דתרי עסר הוא ירחא דאדר׳ פי אלשהר אלאול הו שהר ניסן
פי אלסנה אלתאניה ללמלך אחשורוש אוקע סהם אלקרעה בחצרה

המן מן יום ליום ומן שהר לשהר פוקע פי׳ שתאנים עשר הוא שהר
אדר׳ ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו
עם אחד מפזר ומפרד בין העמים בכל מדינות מלכותך ודתיהם
שנות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ולמלך אין שוה להניחם׳
ואמר המן למלכא אחשורוש אית עמא חד דיהודאי מבדר ומטוטר
ביני עממיא בכל מדינת מלכותך גיותנין זלוחין למה מרקטין פשרי
טבת ויתבין בחעבי בתמוז ועטריהון שנין מכל עמא ובנמוסנא
לא מהלכין ועובדנא לא צביא נפשהון ועבידתא דמלכא לא עבדין
וכד חזן לנא רקקין בארעא וחזיין לנא כמר עסמקא וכד אנחנא
נפקין למיעל ולמשמע בעבידתיה דמלכא מנהון מלקין בשורין
ומנהון פרטין גדירין ועליין בחדרין ונפקין בחרכין וכד אנחנא
מתפוס יתהון מהדרין וקיימין מבדקין עיניהון והדקין שניהון
ומבטשין ברגליהון ומבהלין יתנא ולית אנחנא יכלין למתפס
יתהון מן בנתהון לא יהבין לנא ומן בנתנא לא נסבין להון ומא
דבדוי מנהון למעבד עבידתא דמלכא מפיק לשתא בשיהי פוהי
ויומא דאנון צביין למזבן מננא אמרין יומא דשריא הוא ויומא
דאנחנא צביין למזבן מנהון אסירין עלינן שוקין ואמרין יומא

[illegible]

דברי יהו׳ הם פלטני מידי עם בטתו בו ושפט עני עם לבני מתו ... עם שמות מחל עם ׳וג׳ ועם פסול לא יבין
לבעל לא יחרו ולאותה ונוף פיוקתף לדע׳ מלכותך גוי ולמלכותך והקימותי את כסא מלכותך ברט מישראל
שבט מלכותך בכל מדינות מלכותך לעולם ועד ומלכותך׳

אסירא הוא׳ בשעתא קמיתא אמרין קרית שמע קרינן בתנייתא
אמרין צלוי מצלינן בתליתיתא אמרין לחמא אכלינן ברביעיתא
אמרין לאלהא דשמיא מברכינן דיהב לנא לחמא ומיא בחמישיתא
נפקין בשתיתא נפקין בשביעיתא נשיהון נפקין לאפיהון ואמרין
איתין גריסוא דעקת לנו בעבידתא דמלכא רשיעא עלין לבי
כנישתהון קריין בספריהון ומתרגמין בנביאיהון וליטין למלכנא
ותברין לשרטכנא ואמרין הדין הוא יומא שביעאה דנח ביה
אלהא רבא נידתהון לשבעה יומין ונפקין נשיהון בפלגות ליליא
ומסאבין ית מיא לתמניא יומין גזרין ערלת בניהון ולא חיסין
עליהון ואמרין דנהוי שנין מן כל עממיא ובתלתין יומין קריין
דהא חד חסיר וחד מלא אמרין בירח ניסן תמניא יומין עבדין
ביה הילולא ומרורתא ונגרפין חמיעא מן קדם פטירא ואמרין
הדין הוא יומא דאתפריקו ביה אבהתנא ממצרים וקריין יתיה
יומא דפסחא עליין לבי כנישתהון קריין בספריהון ומתרגמין
בנביאיהון ואמרין הכדין דמתגריד חמיעא מן קדם פטירא כן
תתגריד מלכותא דרשיעא מכילנא וכן יתעביד לנא פרקנא מן
מלכא טפשא הדין בירח סיון תרין יומין טבין עבדין ליה עליין

לבי כנישתא קריין קרית שמע ומצליין קורין באוריתא ומתרגמין
בנביאי ליטין למלכותא ותברין לשלטנא וקריין יתה יומא דעצרתא
וסלקין לאיגר בית אלההון ושריין חזורי ולקטין יתהון ואמרין הא
כמה דמתלקטין חזורי הכדין יתלקטון בנהון מבינא ואמרין דין
הוא יומא דאתיהיבת ביה אוריתא לאבהתנא בטורא דסיני לעידן
בעידן דאשיתא קרין בחד בתשרי עליין לבי כנשתא קריין
בספרי ומתרגמין בנביאי ליטין למלכא ואמרין דין הוא יומא
דעל ביה דכרן אבהתנא קדם אלהנא דבשמיא דברנא ויזין ויעור
לטב ודבעלי דבבנא לביש ומריר בתשעה ביה נכסין חיוון וזיין
אכלין ושתיין ומתפנקין אנון נשיהון מעקין דימין ומענין יתהון
דלא חיסין עליהון ואמרין יומא הדין מתכפרין חובין וחטאין חובא
דילן מתכנשין ומתוספין על חובי בעלי דבבנא ועלין לבי כנשתא
וקריין באוריתא ומתרגמין בנביאי ליטין למלכא ותברין לשלטנא
ואמרין הכדין תתכפי מלכותא טפשתא מן עלמא ובעיין רחמי
ומתחננין דימות מלכא ויתבר שלטניה בחמשא עשר ביה
מטללין איבר בתיהון ונפקין לבוסתנא ושמטין ורבנא
וקטפין אתרוגנא ומפשחין חלפנא והדרין בוסתנא ועקרין

סימיהון דלא חזיין ועבדין להון הושענא ואמרין כמרעוי דעבד
מלכא כבן סדרי אנחנא עבדין ועלין לבי כנשתנא ומלין וחדיין
והדרין וסחקין ומלקדין היך גרסין ולא ידעינן אם מילט ליטין
לנא ואם מברכא מברכין להון וקורין להון יתיה חגא דמטרלתא
דלא עבדין עבידתא דמלכא אמרין לנא יומא אסירא הוא ומפקין
לה לשתא בשיהי פיהי דלא יעבדון כהון עבידתא דמלכא ׃
דחמשין שנין קריין יובלא לשבע שנין קריין שמטה לתרי
עסר ירחין קריין שתא לתלתין יומין קריין ירחא ועבדין יומא
טבא לשבעה יומין קריין שבתא ועבדין ליה יומא רבא דנחא
מרי עלמא כד הות מלכותהון קיימא עליהון קם מנהון מלכא דוד
הוה שמיה והוה מחשיב עלנא מחשבן בישן ובעא לשיצאה
יתנא ולאובדא יתנא מן עלמא תרתין פעמין קטל יתנא וחד
שבק ודשבק לעבדין כבש יתהון דהכין כתבא מפרש ויך את
מואב חמדרם בחבל ובתר כן קם חד מן מלכיא דהוו קדמך
נבוכדנצר הוה שמיה סליק עליהון ואחריב ית מקדשיהון ובזו ית
קרויהון וקלא ית בית מקדשא בנורא ואותי יתהון בגלותא ומן
רוחיהון דמתא ועד כען לא שבקין ואמרין בני אבהתא ׳מן

שלמא אין למלכא לית אנחנא פלחין וסגדין ולשלטונא לית
אנחנא משתמעין ולכל אתר ואתר איגרתהון אזלין ומטין לי
למבעי רחמין קדם אלהא דימות מלכא ויתקבר נחתו למצרים בשבעין
נפש וכד סליקו מתמן בשתין רבוון סליקו והשתא אנון כגלותא
לית להון מדעם ואמרין בני חסידין וטבין אנחנא דמן עלמא ולא
מסכונין וסחורין כוותהון בעלמא ועמא הדין בני קריתא מבודר
מנהון בניין קירא ומנהון תליין בגוין כל דמזבנין מזבנין בשוקא
וכל דזבנין זבנין בשרא׳ פקאל המן ללמלך אחשורוש מוגוד שעב
ואחד מבדד מתפרק בין לשעוב וסנהם מתגירה מן גמיע אל-
אמם פי גמיע מדן ממלכתך והם בסנן אלמלך גיר צאנעין וליס
ישבה אלמלך תרכהם עלי דלך׳ אם על המלך טוב יכתב לאבדם
ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא
אל גנזי המלך׳ והשתא אין צבי מרי מלכא אתין עסרא אלפין
ככרי כספא מן בית גנזי דילי לגנזי דמלכא מן קדם דבנמוסי מלכא
לא מהלכין ועבידתיה דמלכא לית אנון עבדין ולמרי מלכא לא צבי
לאנהותהון אין צבי מרי מלכא יתכתב לאובדון כה שעתא קמו
מלאכיא ובעו מן קדשא בריך הוא ואמרין רבון כל עלמא אין

עמא בית ישראל ייבדון שמשא וסיהרא יחשך נהוריהון ולא ינהר
דהא לא אתגזרין אלא בדיל עמך ישראל דנפלין על אפיהון ואמרין וי
עלנא אבלנו עלנא ושופרי תקעין עמהון עמא עניין בתריהון עד דנכן
חילי שמיא וגלו אבהתהון מן קבריהון ומרדכי צדיקא הוה ידע
מא דאתעביד ברוחא דקודשא שדר מלכא להיפליה בכד עלוהי
זכריה ומלאכי דיתבין בלשכת הגזית ומתנבין תמן על שורא
דירושלם ומן בתר דאתנביו ביה שבעין ותרין מגדלין שדר
אחשורוש רשיעא ואיתי מאה ועשרין ושבעה ספרין מן מאה ועשרין
ושבעה מדינן גבר גבר ומגלתיה ופינקסיה בידיה ויתיבו בתרע
שושן וכתבו ושלחו גזירתא קשיתא על יהודאין ועל נמוסיהון
ואגרתא קדמאתא כתבו לה בשמיה והתמו לה בעזקתיה דמלכא
ושדרו יתהון ביד רהטיא והכדין הוה כתיב באגרתא   וכפתגמין
עגמי דמלכא אחשורוש לכל עממיא אומיא ולישניא די דיירין
בכל ארעא שלמכון יסגי מהודעא לכון דגברא חד אתא לותנא
לא מן אתרנא הוא ולא מן מדינתנא הוא ואתא לאתוספא עלנא
ולאתגברא על בעלי דבבנא בדיקינן ביה והמן שמיה בר אגג
מלכא דבית עמלק רבא בר אליפז בר דעשו בכריה דעשו בר יצחק

שלטונין ומרי נכסין ועתירי ארעא ושאיל מני שאילתא זעירתא
חלילא והוי לי על יהודאי ועל נמוסיהון דלא כשרין ואמרי כד נפקו
ממצרים שתין רבוון לכל גבר וגבר עמא זבינית ליה לקטלא ואתא
מלכא אחשורוש סגי חדיתי ודעתי שפרת עלי וכספא נסבית מנה ועמא
זבנית ליה לקטלא כען אכולו ושתו וחדו כמא דאנא אכיל ושתי וחדי
דאחיד בקשתא ליחוד בקשתא ודאחיד בסייפא ליחוד בסייפא ופוקו
ושלוטו בהון לאדר בארבעה עשר ולחמשא עשר לירחא אדר דרישנא לא
תחוסון לא על מלכיהון ולא על שלטוניהון ולא על רברבניהון ולא
על דרדקיהון ולא יתהון קטולו וממונהון בוזו גבר גבר לנפשיה
דמני מלכא אחשורוש לכל עממיא אומיא ולישניא ולכל אתר
ואתר ולכל מדינא ומדינה לכל שבטא ושבטא ולכל זרעי וזרעי
ולכל קריה וקריה דמשתכח בה עבדא יהודאה או אמתא יהודיתא
יתנכסון רברבניהון על תרעי בתיהון מן קדם דלא קבילו גזירתיה
דמלכא דאנא מלכא אחשורוש עני דלא ישתכח יהודאה על
ארע מלכותי. אן ראי אלמלך אן יכתב באבאדתהם ועשרה אלאף
בדרה ורקא אזנהא עלי ידי עמאל אבואבכה ידכלונה אלי כזאין
אלמלך. וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא

האגגי צרר היהודים. ואעדי מלכא ית עזקתיה מעל ידיה בתר
דאמר ליה אנא ואת נרמי עדבין ואם עלין כספא בידי ועמא בידך
אנא מזבין יתהון לך ואם עלין עמא בידי וכספא בידך לא מזבינא
לך דאלין מפרקין בידי רמו עדבין ובדיל חוביהון דישראל עלין
עמא בידיה דהמן ועקו ליה על כספא עקתא סגיאה כען חזא מלכא
דעקת נפשיה בדיל כספא אמר ליה אלון וכספא יהבין לך היך דכת
ועל עמי ידו גורל פגזע עמלך נאתמה מן ידה ודפעה לה המן
בן המדתא אגגי ערו יהוד׳ ויאמר המלך להמן הכסף נתון
לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך. ומן קדם דאמר מלכא להמן
כספא יהיב לך לא ידע המן דהוא אעא דצליבא דהוא עתיד
למיצטלב עלוהי הוא ובנוהי דהא סכום כסף ועץ שריין וקץ לה
ארק מוהוב לך ואקום תעבד בהם מא דחסן עבדך. ויקראו ספרי
המלך בחדש הראשון בשלשה עשר יום בו ויכתב ככל אשר צוה המן
אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי
עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך
אחשורש נכתב ונחתם בטבעת המלך. ו׳ דהמן רשיעא די ביומא
דהוו ישראל נכסין פסחיהון ביה ביומא גזר עליהון דיקטל סנאיהון

מ״פקין נ״א

דישתעל וקד שא כידהא צוח ואמר ישוב עמלו בראשו פלמא
כתאב אלמלך פי דלך אלוקת פי אלשהר אלאול הו שהר ניסן פי אליום אל יג
מנה וכתב בגמיע מא אמר המן אלי בטארקה אלדי ללמלך ואמרא
מן מדינה ומדינה ורויסאקוס וקום מדינה ומדינה בכטהא ואמה
ואמה בלגתהא באסם אלמלך אחשורוש כתב דלך וכתם בכאתמה
ונשלוח ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג
ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד
בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז
ובעת באלכתב מע אלפיוג אלי גמיע מדן אלמלך ליכפד ויקתל ויבאד
גמיע אליהוד מן צבי אלי שיך ואטפאל ונסא פי יום ואחד פי אליום אל יג
מן אלשהר אל יב הו שהר אדר וסלבהם יגנם פתשגן הכתב להנתן דת
בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה ונסך
אלכתאב וגעל תוקיעה פי כל מדינה מנשורה לגמיע אלאמם ליכונו
מסתעדין להדי אליום הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והמלך והמן
ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה אלפיוג כרגו מנדפעין באמר
אלמלך ואלתוקיע געל פי סוס אלבוסק ואלמלך והמן גלסו ללשרב וקריה
אלסוס מתחירה ומרדכי ידע את כל אשר נעשה

והדת נתנה בשושן הבירה

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר
ויזעק זעקה גדולה ומרה׃ וכד חזא מרדכי צדיקא ית גזירתא
דמלכא דאתגזרת וית איגרתא דאתחתמת עד לבושוהי מן קדמוהי
ומן אחורוהי ואתלבש סקא ואתפלפל בקטמא ואריס בקליה ואמר
אוימה גזירתא הדא דגזר מלכא והמן לא על פלגא גזר ופלגא שבק
ולא על תולתא ולא על רביעתא אלהין על גופנא כולה גזר למעקר
ולשיצאי יתה מן שורשהא וכד חזון עמא בית ישראל מרדכי חשיב
עליהון אתכנשון ואתו לותיה עד דהוון סבי יהודאי דלית להון מנין
קם מרדכי על רגלוהי כגון קהלא ענו וכן אמר להון עמא בית ישראל
חביבא ויקירא דחביב ויקיר קדם אלוהי די בשמיא לא ידעיתון
במא דהוה הלא שמעתון במא דגזר עלנא מלכא והמן לאובדא
יתנא מעל אפי ארעא ולשיצאה יתנא מתחות שמיא לית לנא
מלכא דנסמוך עליה ואף לא נביא דיבעי רחמין עלנא לית לנא
אתר למערק אף לא מדינתא דנשתיזב בהון לכל אתר ואתר
אתכתב עלנא ולכל מדינה ומדינה אשתדר עלנא הוינא כענא דלית
להון רעי וכספינתא דלית לה מדברנא הוינן כיתמין דלית להון
אבא וכדאלנן ינקין אמהון מיתת בה שעתא אמכן יתאדונא לתרע

שושן ואפיקו עליה ספרא ואורייתא כד מיבלך בסקא ומפלפל
בקטמא הוו קריין ביה בצר לך ומצא׳ כי א׳ רחום יי׳ קם מרדכי
על רגלוי בגו קהלא ענ׳ וכן אמר עמא בית ישר׳ חביבא ויקירא
ניקום ונחזי מן אינשי נינוה כד אשתלח עליהון יונה בר אמתי נביא
למהפך ית קרתא דנינוה ומטא פתגמא לות מלכא דנינוה וקם מכורסי
יקריה ואעדי תגיה מעל רישיה ואתכסי שקא ואתפלפל בקטמא
ואכריז בנינוה ואמר מן גזירתיה דמלכא ורברבנוהי למימר אנשא
ובעירא תורי ועאנא לא תפקון למרעי ומיא לא ישתון ויתובון מן אורחתהון
בישא ומן חטופא דבידיהון ותב ייי מן בישתא דחשיב עליהון ולא עבד
ואף אנחנא נעביד כוותהון ונגזר צומין ונקרי תעניתא דיגלין מירושל׳
כד אתחייבו בנפשיהון דבית ישראל אתת ברת קלא וקרת ליה לנבוכדנצר
מלכא דבבל ואמרת נבוכדנצר מלכא כסדאה קום וסק על ירושלם
ואחריב יתה וקלי ית בית מקדשא דבנוהא בה שעתא ההיא נבוכדנצר
רשיעא מגיד ברישיה מוביל ומותיב בידיה מן קדם דהוה ידע מה דהוה
בסוף משרייתיה דסנחריב כד אשתלח עליהון מלאכא מן שמי מרומא
וקטל בהון תמנן ועשר רבוון וחמשא אלפין ולא אשתאר במשרייתיה
דסנחריב אלא הוא בלחודוהי פלמא עלם מרדכי בגמיע מה צנע

כרק תיאבה ולבס למסח ושרמאד וצרג פי וסט אלקריה וצרך
צרכה עטימה מרה ויבוא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער
המלך בלבוש שק וגא אלי קרב באב אלמלך אד ליס יצלחאן ידכל
פי באב אלמלך בלבאס אלמסח ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר
המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר
ג יצע לרבים ופי כל מדינה ומדינה מוצע מא קד בלג אמר אלמלך
ותוקיעה חזן עטים ללהוד וצום ובכא ונדב ומסח יפרש לאכתר
ב ותבואינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה
מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא
קבל פלמא גאת גואר אסתר וכדאמהא פאכברוהא בדלך פתקלקת
אלמלכה גדא ובעתת כסוה לתלבס מרדכי ותנזע מסחה ענה
ולם יקבל מנהא ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד
ה לפניה ותצוהו על מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה פדעת אסתר
בהתך והו ואחד מן כדם אלמלך אלדי אוקף בין ידיהא פאמרתה בא-
מציר אלי מרדכי לתעלם מא דא תולא ומא דא כאן ויצא התך אל
מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך פכרג התך אלי מרו
אלי רחבה אלקריה אלתי בין ידי באב אלמלך ויגד לו מרדכי את כל

אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי
המלך ביהודיים לאבדם: פאכ'ברה מרדכי בג'מיע מא נאלה ובשרח
מבלג' אלורק אלדי צ'מנה המן אן יזנה אלי כ'זאיני אלמלך פי אליהוד
ליבידהם: ואת פתשגן כתב הדת אשר נתן בשושן להשמידם
נתן לו להראות את אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל
המלך להתחנן לו ולבקש מלפניו על עמה: ונסכ'ה כתאב אלתוקיע
אלדי געל פי שוש לאנפאדהם דפעה אליה ליריה אסתר מע מא
יכ'ברהא בה ויסאלהא אן תדכ'ל אלי אלמלך פתתצ'רע אליה ותטלב
מנה פי אמתהא: ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: פדכ'ל
התך ואכ'בר אסתר בכלאם מרדכי: ותאמר אסתר להתך ותצוהו
אל מרדכי: פקאלת אסתר להתך ואמרתה אלי מרדכי: כל עבדי
המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר
יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו
להמית לבד מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב וחיה
ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלושים יום: גמיע קואד
אלמלך ורעיה מדן אלמלך עאלמין באנה אי רג'ל או אמראה דכ'ל
אלי אלמלך אלי אלדאר אלג'ואניה ממן לם ידעא פאלסנה פיה ואחדה

[illegible]
[illegible]
ולך יקרא דרושה ולא יקרא [illegible]

והו אן יקתל מא כלא מן ימד לה אלמלך קציב אלד׳הב פאנה יחיא
ואנא פלם אדעא לאלדכול אלי אלמלך הדא תלאתין יומא׳ ויגידו
למרדכי את דברי אסתר׳ פאכברו מרדכי בכלאם אסתר׳ ויאמר
מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בית המלך
מכל היהודים׳ פקאל מרדכי מגיבא לאסתר לא תט׳ני פי נפסך אן
בית אלמלך יכלצך מן גמיע אליהוד׳ כי אם החרש תחרישי בעת
הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך
תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות׳ פאנך אן אמסכת
פי הדי אלוקת פפרג ונגאה יתהיא לליהוד מן מוצע אכר ואנת ו
אביך סתבידון תם מן יעלם אנך תבלגין אלי מתל הדי אלוקת ואנת
פי בית אלמלך׳ ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי׳ פקאלת אסתר
מגיבה למרדכי׳ לך כנוס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו
עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערתי
אצום כן ובכן אבוא אל המלך אשר לא כדת וכאשר אבדתי אבדתי׳
אמץ׳ פאגמע גמיע אליהוד אלמוגודין פי אלסוס וצומו עלי ולא
תאכלו ולא תשרבו ג׳ איאם לילהא ונהארהא ואנא איצא וגואריי אצום
כדאך וחינייד אדכל אלי אלמלך בגיר אלסנה פאן הלכת הלכת מנתהיי׳

רוח ורוח ב׳ ... רוח והצלה ... לילה ויום ג׳ ...
ויום ... הין ... עם נערותי גם אני ונערתי ...

ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר: פמ׳צי מרדכי
וצם כגמע מא אמרת ליה אסתר: ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר
מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך והמלך
יושב על כסא מלכותו בבית המלכות נכח פתח הבית: והוה זוג
ביומא תליתאה כד קמת אסתר תלתא צומין יומא בתר יומא
קמת מן עפרא ומן קטמא כד כפיפא כומתה ולא פשיטא ואתקנת
בתקונה כמד עס דמתוקנן מלכתא לבשת לבושא דמלכותא
מטפס בדהבא טבא דאופיר דהוא שיאה פרוגנן דמטוכס נאבנין
טבין דדהבא ושויאת ברגלה מסנון דאופריין דדהבא ובתר כן
צלאת אסתר בצלותהא וכן אמרת אנת הוא אלהא דאברהם יצ׳
ויעקב ואלהא דבנימין אבי לא מן דשפירא אנא קדמך אנא עלא
לות מלכא טפשא הדין אלהין על עמך בית ישראל די לא ייבדון מן
עלמא דבדיל ישראל עמך בריתא עלמא כוליה ואם ישראל ייבדון
מן עלמא מן ישבחר קדמך קדוש קדוש קדוש בכל יומא תלתא
זמנין כמד עסד שיזבת חנניה מישאל ועזריה מן אתון נורא יקדתא
וית דניאל מן גוב אריותא כן תשיזיב יתי מן ידיה דמלכא טפשא הדין
וגמור יתי חנא וחסדא בעינוהי אסתר אמרת מליה ובחינון ספרת

ז׳ זוג מן תר״ן דמיי״ן תר נסיב ב׳ וחד לא נסיב ב׳ בבית הבור בית הבור בבית החפשית דחלב׳ בית החפשית
נעארתי׳ בבית רשע עוד המש בית רשע לב׳ חכונים בביתם פל טוב ולדרתם בית מזבל בבית הנולו בית המלכות:

צלותה כבעו מנך שמע צלותן בעידנא הדין גלינן וטרידנן מן
ארעא ובדיל חובנא מסרת יתנא דיתנן לסנאנא פתגמא דכתיב
ותזדבנון תמן לעבדין ולאמהן ולית דזבין והא אנחנא מזדבנין
ולית דזבין והא נפקת לקטלא וכולנא מתקטלין ומתמסרין לחרבא
ולקטלא ולשיצאה גמירא כחדא זרעיה דאברהם לטשין סכין
וקטמא רמי להון על רישיהון אם חטו אבהתנא מא חטו בנא. אם
נשתיצי מאן מודה קדמך טפליא אם חטו קדמך ינקי תדיא מא
חטו יתכלי ירושלם כען מקבריהון דמסרת ית בניהון למתנכסא
כענא שמיא את מעבר יתנא מא קרינן אילון ומייחדין לך להמן
רשיעא מסרת יתנא לבעלי דבבנא לאתנכסא מדברא אנת קדמך
עובדי רחימוי מן אברהם אישתדר למימר נסית יתיה כבר כסיונין
בדקת ואשתכח מהימן סעיד וסמיך לבעל רחמי דתיעור יתהון
בחותם קימא׃ עולבנא תבע מן המן רשיעא ופורענותנא מן בר
המדתא פרע מניה על ידוי עמך דבעא לשיצאה יתנא כחדא צר
חתשנין לעמך לאעקא להון בכל אתר יהון קיים עלנא על מא
קיימת עמנא עקידת יצחק דקם יתנא רמא המן כספא למזבן
יתנא בצאה כברין שמע בקלנא ועני יתנא ואפיק יתנא מן עקא

לרוחא תבירת תקיפין תבר ית המן ולא תהוי תקומה למפלתיה :
אסתר צווחת צווחא רבא ויללת יללא מרירא בבכיה ובדמעין
אמרת מליא ובתחנונים צלותהא בורעא אחתת מן קדם פומה
ועיינא אסתמיין מן דמעתא דמיית אסתר כלבה ואמרת דלמא
איעול קדם מלכא ולא יקביל מני האנא עלא למבעי רחמין קדם
מלכא על אחסנתי ומלאך דרחמין יקדם יתי דייעול עמי חנא וחסדא
זכותא דאברהם תיעול קדמי עקידתי יצחק תזקוף ית חנה דיעקב
אתיהיב בפומי חסדיה דיוסף על לישני טוביה לאנש דמתרחיץ על
עלוהי ולא בהית כל דמסתמיך בה ימינה וסמאליה יפשוט בידי
בהון בלא עלמא כוליה כל ישראל בעיין על רחמין ועליהון אנא
עלא למבעי רחמין דמר עם דמתחנן אנש קדם קודשא בריך הוא
משתמעא צלותיה בעדן עקתיה נחזי בעובדי אבהתנא ונעביד
כותהון והוא יעביד לנא ית בעותנא כמשה אחרא בצוריה דיצחק
ומימיה בסכינא עבד בר עזא רעות מימרך ולא עליכמן שליחותך
פתחת לזין מן רקיעא למתנצחה למלאכי מרומא ומלאכי מרומא
צווחין במרר וכן אמרין הבל לעלמא אם כן עבד קרא אנא
קדמך ואת עני לכל מן דרחיק ליה ולכל מן דעקא ליה ואת תאזי

דכל עקתא ונפש רחמנא וחננא אתקריית מרחיק רגז ומסגי
למעבד טיבו וקשוט שביק לעוין ולחובין נטר קימא וחסדא
לרחמוי נטרין פקודי אוריתיה לאלפין דרין ואף לאבהתנא דילנא
הוא הדין קימא דקיימת עמהון שמעת יתה הות בכיא ויתיבת כאתא
על מתברא שמע בקלנא ועני יתנא ואפיק יתנא מן עקא לרווחא
תלתא יומין צמית קדמך מכאן ואילך מא אכול למעבד וביתר
יומא תליתאה לבשת אסתר לבושא דמלכותא וקמת בדרת
בית מלכותא גוויתא לקביל בית מלכא ומלכא יתיב על כרסיה
דמלכותא בבית מלכותא לקביל תרעא דביתא פלמא כאן פי זיוס
אזלת לבסת אסתר תאב זמלך וקפת פי דאר בית זמלך זגוא
חרא בית זמלך והו גלס עלי כרסי מלכה חיז כאב זביתי ויהי
כראות המלך את אסתר המלכה עמדת בחצר נשאה חן
בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו
ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט והוה כד חזא מלכא ית
אסתר מלכתא קימא בדרתא נסיבת רחמין בעינוהי ואושיט
מלכא לאסתר ית שרביטא דדהבא דבידיה וקריבת אסתר
ומטת בריש שרביטא פלמא ראאהא ואקפה פי זצחן נזדת

א

חטא פי עינה פמד להא אלצולגאן אלדהב אלדי בידה פדנת מן
ראסה ותקדמת: ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה
בקשתך עד חצי המלכות וינתן לך: ואמר מלכא לאסתר מא
שאילתיך אסתר מלכתא ומא בעותיך עד פלגות מלכותא
ותתיהיב ליך: פקאל להא אלמלך מא לך יא אסתר אלמלכה ומא טלבתך
ולו אלי נצף אלממלכה פתעטא: ותאמר אסתר אם על המלך טוב
יבוא המלך והמן אל המשתה אשר עשיתי לו: ואמרת אסתר
למלכא אין שפיר על מלכא ייתי מלכא והמן למשתיא דעבדית ליה:
פקאלת אן ראי אלמלך אן יגי הו והמן אליום אלי אלמגלס אלדי צנעתה לה:
ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך
והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ואמר מלכא אוחו אובילו
ית המן למעבד ית פתגמא דאסתר ואתא מלכא והמן למשתיא
דעבדת אסתר: פקאל אלמלך אסרעו בהמן אן יקצי חאגה אסתר
פגא אלמלך והמן אלי אלמגלס אלדי צנעתה אסתר: ויאמר המלך
לאסתר במשתה היין מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד
חצי המלכות ותעש: פקאל אלמלך לאסתר פי מגלס אלכמר מא
סואלך פתעטינה ומא טלבתך ולו אלי נצף אלממלכה פתקצא:

מהרו ד ועלו אל אבי מהרו עשו כמוני מהרו למצת מהרו את המן לעשות

ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי׃ פאגאבתה אסתר וקאלת
סואלי וטלבתי׃ אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב
לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל
המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך׃ אן וגדת
חטאא ענד אלמלך וראי אן יעטיניה אי איצא אלמלך והמן אלי
אלמגלס אלדי אצנעה להמא וגדא אמתתל אמר אלמלך׃ ויצא המן
ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את מרדכי בשער המלך
ולא קם ולא זע ממנו וימלא המן על מרדכי חמה׃ ונפק המן
ביומא ההוא כד חדי ושפיר לבא וכד חזא המן ית מרדכי בתרע
מלכא ולא קם ולא זע מנה ואתמלי המן על מרדכי חמתא׃
פכרג המן פי דלך אליום פרחא וטייב אלנפס פלמא ראא מרדכי
בבאב אלמלך ולם יקום ... והול מנה אמתלא עליה חרדא ויתאפק
המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו׃ ואסתובר
המן ואתא לביתיה ושדר ואיתי ית רחמוהי וית זרש אנתתיה׃ פתחרך
המן וגא אלי מנזלה ובעת ודעא אצדקאה וזרש זוגתה׃ ויספר
להם המן את כבוד עשרו ורב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואת אשר
נשאו על השרים ועבדי המלך׃ וקץ עליהם עטם יסארה וכתרה

ותאמר ג׳ פתח ויאמר נדר ותתפלל חנה ותען אסתר ותאמר והחליקה בן י׳ תלויין מלעיל׳ ובראות ב׳
שאול את דויד ובראות המן וא׳ ובראותי כי נכנעו׳

בנה ובמיעמא עצמה אמלך ושרפה עלי רויסאה וקוארה ויאמר
המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר
עשתה כי אם אותי וגם למחר אני קרוא לה עם המלך ותס קז
ואינא לם תרען אסתר אמלכה מע אמלך אי אמבלס אדי צנעתק
אלא אנא וגדא אנא איצא מרעי ערהא מע אמלך וכל זה איננו
שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך
ובמיע דלך מאיסוא ערי שא פיאיוקת ראית מרדכי איהודי נשס
כנאב אמלך ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה
חמשים אמה ובבקר אמר למלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך
אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ ואמרת ליה
אתתיה זרש וכל רחמוהי שפיר בעינך נימר קדמך מלתא חדא דתא
יתעביד למרדכי גברא יהודאה הוא חד מצדיקיא דאית בדין
עלמא אין בחרבא נקטול יתיה כבר אתהפיך חרבא ותרמי עלנא
היך יתיה לרגימותא כבר רגמיה דוד לגלית פלשתאה ואין בתורא
דנחשא נרמיניה כבר בזעיה מנשה ונפק מניה זרוק יתיה לימא
כבר דבזעו יתיה בני ישראל ועברו בגויה טמור יתיה לגו אתון
נורא יקדתא כבר דעקתה חנניה מישאל ועזריה ונפקו מן גויה

הביאה ג׳ ויקח דוד מידה את אשר הביאה לו והלחם אשר הביאה אל המלך אף לא הביאה יוא והביאה אותם
למחר ג׳ ויאמר למחר ויהי ממחרת בין עמי ובין [illegible] ויאמר התקדשו קום קדש את העם וגם למחר

יתרמי לגוב אריוותא כבר דלא חבילו אריוותא בדניאל · יתרמי קדם
כלבין כבר אסתתמו פום כלביא בפר עמ דמצרים · למדברא נגלי
יתיה כבר רבי מדברא נפישון וסגיאו מהקטלא נקטול יתיה והידא
דתא יתעביד ליה נרמי יתיה לבית אסירי מן בית אסירי אמליכו ית
יוסף סכינא תתרמי על צוריה דאתהפיך סכינא מעל צוריה דיצחק
נעור עינוהי ונשבוק יתיה כבר יקטול בשכמה דקטל שמשון ית
פלשתאי פורענותא דגברא הדין לא ידעינן מא נעביד צליבא רבא
יתעביד ליה ועל בבא דביתיה דמיה ישתפך · קומתיה יתרמי על
צליבא ויחזון יתיה כל רחמוהי וחברוהי שמיא וארעא כחדא צייתין
על צליבא דאתקין המן למרדכי תינגח על צפרא ועל קדם
מלכא ושאיל מניה על צליבא הדין כיהיא שעתא לא שכיב ולא שלא
המן בר המדתא עד דאזלו ואיתו ית נגריא ויתקינאי נגריא דעביד
צליבא וקינאי דמתקנין מנין דפרזל ובנוי דהמן רצין וחדין וזרש
אתתיה מנגנא בכנרין עם המן ואנ רשיעא ואמר אגרא דנגרי
אנא יהיב ולקינאי אנא מתקן שירותא על צליבא הדין בה שעתא
קם המן רשיעא למיכסייה ית צליבא בקומתיה נפקת ברת קלא
משמי מרומא ואמרת ליה לך יאי המן רשיעא ולך שפיר בר

המדתא ושפר פתגמא קדם המן צליבא ועבד צליבא לנפשיה׃
פקאלת לה זרש זוגתה וגמיע אצדקאה יצנע כשבה שאמכה נ׳
דראע ואדי כאן אגדא אסתאמלראן יצלב מרדכי עליהא ואדכל
מע אלמלך אלי אלמגלס פארחא פחסן קולהם ענד המן פצנע אלכשבה׃
בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר
להביא את ספר הזכרנות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך׃
ביה בליליא ההוא נדת שינתיה דמלכא ביה בליליא ההוא נפק פרקנא
ליהודאי ביה בליליא ההוא אדכרת שרה לבית אבימלך ביה בליליא
ההוא אתקטלו כל בכוריא במצרים ביה בליליא ההוא אתגליין נכואן
לנביאין חלמין לחלמי חזונא ביה בליליא ההוא אתרגש עלמא
כוליה מריגן וכל דיירי יהוד אבלא רבא בכל כרכיא מספידא ואליא
בכל מדינתא עולימין אסירין סקין סבין וסבן שקפין על לבהון
וכולהון צווחין במרר ובקל רב מיללין ואמרין ווי חזינא עקא על
עקא ותברא על תברא ומתברנא קדמאה לא אתסינן ולמחתנא
לא אתיהיבת אסו ומרוונא לא אתנחמנא וכיבי רבנא לא עברין
מננא וקרית אבהתנא רטישא על ארעא ומקדשנא פגר ספאה
ועזרתנא דשישו בעלי דבבנא פרעה ומצראי לא עצו עלנא ·

נדדה נדדה מרמנה בלילה ההוא נדדה שנת המ׳ · שנתה בשנה וישנו שנת עולם והעירו את אלהי שנת יענ
מתנוקה שנת העבד בלילה ההוא ·

כהדין עיצתא ומלכו עממיא לא חשיבו כמחשבתא הדא למהוי
עתידין ליומא הדא לשיציותנא מעל אפי ארעא גלאל גין גרא ליה
רמא דבא למרדכי דגזירת מותא אתגזרת על בית ישרא' ואף לעברין
ואמרין לא דמינן יתהון ביה בליליא ההוא נדת שינתיה דקודשא בה
בשמי מרומא ואילא הוה כתיב ויקץ כישן יי' ולא אפשר למימריה
ועוד כת' עורה למה תישן יי' שחס ושלום לית קדמוהי שינה לא
כד חטיין בית ישרא' עביד דכות דמוך כדס כד עבדין רעותיה לא
לא נאים ולא דמיך דכת' הנה לא ינום ולא יישן בה בליליא ההוא
נדת שינתיה דמרדכי צדיקא הוה סהיר ולא שכיב והוה שכיב
ולא דמיך דהוו בית ישרא' כנישין ויתבין קדמוי ואמרין ליה אנת
גרמת להון לבית ישרא' כל בישתא הדא דאת לא קמת מן קדם המן
רשיעא וכרעת וסגדת ליה ואלו קמת וכרעת לא אתת עלנא כל
עקתא הדא מתיב מרדכי ואמר להון לבית ישרא' לבושא דהוה
לביש המן רשיעא תרין צלמין ביה חד מן קדמוהי וחד מן אחורוהי
ואם קמית וסגדית אשתכחית דפלחית לטעוותא ואתון ידעין
דמן דפלח לטעוותא ישתיצי ויעדי מן עלמא הדין ומטריד מן
עלמא דאתי ושתקין מנה כל בית ישרא' בה בליליא ההוא נדת

שינתיה דהמן דהוה מתקן ית צליבא למצלב ית מרדכי עלוהי
ולא הוה ידע דלנפשיה הוא מתקן יתיה ביה בליליא ההוא נדת
שינתה דאסתר צדקיתא דהות עבדא לחמא לאעלא ית המן
בשירותא עם מלכא אחשורוש ביה בליליא ההוא נדת שינתיה
דמלכא טפשא אחשורוש דהוה סהיר ולא שכיב ולא דמיך
דנקטות יתיה רוחא דנקטא למלכא וכן אמר לכל רברבנוהי מא
דאכלית לא הני ומא דשתית לא אתקבל עלי שמיא דנפמין ושמי
שמיא עלי מרימין בקלהון הדא מתנן דאמרית למשבק למדינתא
ולא שבקית להון אי אסתר והמן מכוונין עלי למקטל יתי דהלא
אעלית לשירותא אלא להמן בלחודוהי ביה בליליא ההוא על
דכרניה דאברהם יצחק ויעקב קדם אבוהון די בשמיא ואשתלח
מלאכא מן מרומא הוא מיכאל רב חילא דישראל ויתיב ברישא
דמלכא ונדי ית שינתיה מניה כוליה ליליא עד דאמר לאעלא ית
ספר דוכרניא דיומיא והוו קרן ביה קדם מלכא עובדי דיהוין
דמלכי קדמאי דהוו מן קדמוי יתיב לעולמין עיני דמלכא אחשורוש
והוה מסתכל מלכא והאזי כדמות גברא עני ואמר למלכא המן
למקטל באנפי ולמלוך חלופך והוא מקדים בצפרא ובעי למשב

מנך גברא דפרקך מן מותא ובעו למקטלך אמר ליה המן
מא למעבד לגברא דמלכא צבי ביקריה וחזי דלא שאיר מינך
אלא לבושין דפתורא דמלכותא וסוסיא דרכיב עלוי מלכא· ופי תלך
אלליה ארק נום אלמלך פאמר פאתי בדיואן אלכבאר ועת אכבאר
אלזמאן פאתו בהא וקריתבין ידיה· וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי
על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו
לשלח יד במלך אחשורוש· וגברא דהוה קרי בספר דכרניא עם
ספרא הוה מסתכל וחזי דהוי מרדכי על בגתנא ותרש תרין
שלטונין דמלכותא נטרי רישיה דמלכא דבעו לאושטא ידיהון
למקטל מלכא אחשורוש· פוגד בהא מכתוב מא רפעה מרדכי
עלי בגתנא ותרש כאדמי אלמלך מן חגאבה אלדין ארארא אן
ימדא אידיהמא אלי אחשורוש אלמלך· ויאמר המלך מה נעשה
יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא
נעשה עמו דבר· ואמר מלכא מא אתעביד יקרא ורבותא למרדכי
מטול הדא מלתא דשיזב יתי מן קטלא ואמרו עולימוי דמלכא
ומשמשנוי לא אתעביד עמיה מדעם· פקאל אלמלך מא דא צנע
מן אלוקאר ואלתעטים למרדכי עלי הדי אלסבב קאלו גלמאנה אלדי

יפר מינה לם יצנע מעה שי׃ ויאמר המלך מי בחצר והמן בא
לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על
העץ אשר הכין לו׃ ואמר מלכא מן בדרתא והמן על לדרת בית
מלכא בריתא למימר למלכא למתלי ית מרדכי על צליבא דאתקין
ליה׃ קאל אלמלך מן פי אלצחן וכאן המן קד דכל אלי צחן בית אלמלך
אלבראני ליסלה ען צלב מרדכי עלי אלכשבה אלתי אצלחהא לה׃
ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא׃
ואמרו עולימוי דמלכא ליה הא המן קאים בדרתא ואמר מלכא
יעול׃ פקאלו גלמאן אלמלך לה הודא המן ואקף פי אלדאר קאל א-
למלך ידכל׃ ויבוא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר
המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר
יותר ממני׃ ועל המן ואמר ליה מלכא מא למעבד לגברא דמלכא
צבי ביקריה והשיב המן בלביה מן בכל עבדוי דמלכא יקיר כוותיה
הא למן מלכא יתרעי יעביד יקרא יתיר מיני׃ פלמא דכל המן קאל
לה אלמלך מא אלדי יצנע בארגל אלדי יריד אלמלך אכרמה פקאל המן
פי נפסה ולמן יריד אלמלך אן יכרם אכתר מני׃ ויאמר המן אל-
המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו׃ ועני המן ואמר למלכא גברא

תמיד היה פלוני בלבו ו[illegible] על פניו [illegible] עשו בלבו ויאמר ירבעם בלבו אמר נבל בלבו ות[illegible] ויאמר המן
בלבו [illegible] בתורה [illegible] למען אשר [illegible] אשר [illegible] והשעירים [illegible]
[illegible]

דמלכא צבי ביקריה׃ יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך
וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו׃ ייתון
לבושא דמלכותא דהוה לביש מלכא וסוסיא דהוה רכיב עלוהי
מלכא ואתיהיב כתרא דמלכותא בר ישיה׃ ויותא בלבאס מלך קד
לבסה אלמלך ופרס קד רכב עליה אלמלך ותאג אלמלך אלדי קד געל
עלי ראסה׃ ונתון הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים
והלבישו את האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו על הסוס
ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו׃
ויתנון לבושא וסוסיא על ידוי דגברא מן שלטוני דמלכא פרתונאי
ויהון מלבשין ית גברא דמלכא צבי ביקריה ויהון מרכבין יתיה על סוסיא
בפתיי קרתא ויהון מכריזין קדמוי ואמרין כדין יתעביד לגברא
דמלכא צבי ביקריה׃ ותדפע דלך אלי ואחד מן רוסא אלמלך אל
רתות׃ חתי ילבסון ארגל אלדי יריד אלמלך אכראמה וירכבוה עלא
אלפרס פי רחבה אלקריה וינאדון בין ידיה כדי יצנע באלרגל אלדי יריד
אלמלך אכראמה׃ ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת
הסוס ועשה כן למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל תפל
דבר מכל אשר דברת׃ כאשר דברת בכין אסתכל מלכא וחזא ית המן

נתן שלשים וחמשה לא נתן לו כי לא נתן להם נחלה אשר נתן לו בהר אפרים ואנחנו נתן לך בני ירדו לא לבן כבוד
הנכבון נתן לי ונתן הכפר והיינו עליהם כמים רבים [illegible] העדר נתן לך הנה אש נתן לאביגיל ונתנו לא נתן לך כי
נתן חתיתם כל אשר נתן בידי עבדיך ונתן ההמון בידו נתן הספר ואשר נתן נתן בשושן הבירה [illegible] מרומים

דחשיב בלביה ואמר המן נקטליה בעי ונמלוך חלפוי כמא דחזית
בחזוי ואמר מלכא להמן המן סדר ביאוחי ועול לבי גנזי מלכא
וסב מתמן חד מן כסויא דארגוון טבין וסב מתמן לבושא שיראה
טבא פרוגנין דמטולס באבנין טבין ומרגלין ותליין בארבע קרנתא
דיליה זוגא דדהבא ורמונא לכל רוחא ורוחא וסב מתמן כלילא
דדהבא רבא מקדומא דאתיין יתנן ליה מן קרתין מדינן ביומא
קדמאה דקמית במלכותא וסב מתמן ספסירא שירונא טבא דילי
דאיתין יתיה לי מן כוש מדינתא ותריין דדינין דלבושיהון לבושא
דמלכותא דמרגליתא דאיתוניתיה לי מן מדינת אפירקי ואפוק אפריקי
לאוריא דמלכא ודבר מתמן סוסיא דקאים ברישאוריא ושמיה
שיפרגן דעלוהי רכבית ביומא קדמאה דקמית במלכותא ועד
אלין מני דיקרא ורבותא דאמרית לך תיזל ותעביד למרדכי
יהודאה דיתיב על תרעא דילי וכד שמע המן ית פתגמיא באיש
עלוהי וזיוהי אישתני ועינוהי אתחשכן ופומיה אסתלם ורעיונוהי
אתגיש וקטרי חרציה אשתריין וארכובתיה דא לדא נקשן
ענא המן ואמר למלכא מרי מלכא נפישין אנון מרדכי דאית
בעלמא ולית אנא ידע על הדין מרדכי את אמר ענא מלכא

ואמר להמן הא אמר ית דא על מרדכי דיתיב בתרעא דיר׳
עני המן ואמר למלכא מרי מלכא נפישין אנון תרעיא דמלכא
ולית אנא ידע היידין תרעא את אמר לי עני מלכא ואמר להמן
מרדכי יהודאה עני המן ואמר למלכא מרי מלכא גברא ההוא
סניא דילי וסניא דאבהתי עסרא אלפין ככרי כספא יתיהבון ליה
והדין יקרא לא יתעביד ליה עני מלכא ואמר להמן עסרא אלפין
ככרי כספא יתיהבון ליה ועל כל ביתך אנא משליט ליה והדין יקרא
לא יתמנע מנה עני המן ואמר למלכא עסרא בנין דאית לי
ירהטון קדם כרסיא והדין יקרא לא יתעביד ליה עני מלכא ואמר
להמן את ובנך ואתתך עבדין הוון למרדכי והדין יקרא לא יתמנע
מנה עני המן ואמר למלכא מרי מלכא הדיוט הוא מני יתיה על
מדינתא חדא או על רסתקא חדא והדין יקרא לא יתעביד ליה
עני מלכא ואמר להמן על מדינן ועל מחוזין אנא משליט ליה
וכל מלכות ימא ויבשתא ישתמעון ליה והדין יקרא לא יתמנע
מניה עני המן ואמר למלכא טבעיה וטבען ייזור בכוליה עלמא
והדין יקרא לא יתעביד ליה עני מלכא ואמר להמן גברא דאמר
טבתא על מלכא ושיזיב רישיה מן קטולא טבעי וטבעיה ייזור

בכל מדינתא והדין יקרא לא יתמנע מניה · ענא המן ואמר למלכא
פרודתקיין ואגרא דאשתדרא לכל מדינת מלכא יבטלון והדין
יקרא לא יתעביד ליה · ענא מלכא ואמר להמן אגרין ופרודתקיין
דשדרת אנא מבטיל יתהון והדין יקרא לא יתמנע מניה · תנינות
נסף ביה מלכא ואמר ליה המן המן כעגלא לא תבטיל פתגמא מן
כל דאמרית · יקר אמרך להמן ואסרע כד צלבאס ופרס כמא
קלת ואזנע כראך למרדכי יהודי צלוס בכאב אמרך לאתסקט
אמרא מן גמיע מא קלתאה · ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש
את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש
אשר המלך חפץ ביקרו · כד חזא המן רשיעא דפתגמוי לא
מתקבלין קדם מלכא ופתגמוהי לא משתמעין על רבני מלכא
כד כפפא קומתיה ולא פשיטא כד אביל והאפי רישיה כד ארנוי
מרטשן וכד עינוי מחשכן וכד פומיה אסתלם וכד לביה אטמטם
וכד מנוהי מבזען וכד קטרי חרציה אשתריין וארכובתה דא
לדא נקשן ונסיב מתמן לבושא דמלכותא דאיתנן יתיה למלכא
אחשורוש ביומא קדמאה דקם במלכותא ונסיב מתמן כל מני
מלכותא כמה עם דאתפקד ונפק מתמן כד מובהל ועל לאורחא

ככה יעשה וכו׳ ככה יעשה לשור האחד ונתנה ואמרה ככה יעשה אשר המלך חפץ ביקרו והבי׳ ·

דמלכא ונסיב מתמן לבושא דקאים בריש אוריא דמלכא מן
מתליין בה מתטפין דידהבא ואחד בריסנא דסוסיא ובכל מני
מלכותא טעין על כתפוהי ומתקטרין קטרוהי ומחליין חרצוהי ואזל
וקם על מרדכי צדיקא ענא ואמר ליה קום לך מרדכי צדיקא בר
אברהם יצחק ויעקב קדם לך סקך וקטמך לעפרא זפין נכרי כספא
דאמרית לאעלא מן גנזי דילי לבי גנזי מלכא דלא אתקבלו מן קדם
דאתון חביבין קדם אבוכון די בשמיא די בכל עידן דאתון מצליין
קדמוהי הוא מקביל צלותכון ופריק יתכון מיד בעלי דבביכון
השתא קום ורכיב על סוסיא דמלכותא ענא מרדכי צדיקא ואמר
להמן רשיעא בר זרעא בישא דבית עמלק אוריך שעא עד אכיל
לחמא דגידין ואשקי מיא דמרירין ובתר כן סב ואפיק יתי ורכוב
יתי על סוסיא ענא המן ואמר למרדכי קום לך זרעא טבא מן
יומיכון נסין רברבין מתעבדין לכון עליכא דאתקינית לבישותי
אתקינית יתיה השתא קום לך מרדכי צדיקא לביש לבושא דמלכותא
ורכיב על סוסיא דמלכותא ופתגמי דמלכא לא תבטיל ענא
נא מרדכי ואמר ליה מן דאית לי ארבעין יומין וארבעין לילוון
ד״אתיב בצומא הכדין רכיב על סוסיא דמלכותא כד שמע המן רשיעא

פתגמא הדין דאמר מרדכי על לבי בגזי מלכא ואפיק מתמן כד
מיני בסמין טבין ומשחנין ואסחי יתיה ומשח יתיה ואלביש יתיה
לבושין דמלכותא ואתקין יתיה שפיר בכל תקוני מלכותא ואוביל
יתיה מן סעודתא דשדרת ליה אסתר מלכתא מן קדם דירכוב על
סוסיא דמלכותא דאשתדרין ליה מן בית מלכא עסרין וארבעה
אלפין עולימין בחירי וכסי דדהבא בידיהון וכוזין דדהבא בסמלא
דידהון ומשבחין ואזלין קדם מרדכי עד יתבא ואמרין ליה כדין
יתעביד לגברא דמלכא צבי ביקריה וכד חזו כת ישראל אזלו מן
ימיניה ומן סמאליה ומעצין ואמרין הכדין יתעביד לגברא דמלכא
דברא שמיא וארעא צבי ביקריה אדיקת אסתר וחזת ית מרדכי
בר אחוהי דאבוהא לביש לבושא דמלכותא ותגא דמלכותא
אודיית ושבחת לאלהא דשמיא על פורקנא הדין כד יהיב מרדכי
שקא על גשמיה וקטם על רישיה דעמא מעקין וכד היא שעתא
דחזיאת למרדכי בר אחוהי דאבוהא ענת ואמרת ליה עליך ט
אתקיים מא דכתיב בנביאי קדישי מקים מעפרא מסכינא מן קלקלתא
מרים למסכינא רווחא למותבא יתהון עם שלטונין וכרסיא דיקרא
יחסין יתהון ואף מרדכי שבח ואמר הפכת מספדי למחול לי

הפכת מספדא דילי להדותא עלית שקאמני ולבשת יתי
לבושא דמלכותא אשבח יתך פריקי דלא חדית לבהון דבעלי
דבבי וביזיא שעתא הוו בדווי דהמן ארבע אומנין ספרא
דספריה למרדכי וספרנא דאסחי יתיה גולייר דהוה לגייד סוסא כרוזא
דהוה מכריז קדמוהי ואמר כדין יתעביד לגברא דמלכא צבי
באיקריה· פאכד׳ המן אללבאס ואלפרס ואלבס מרדכי וארכבה פי רחבה
אקריה ונאדו בין ידיה הכדי יצנע בארגל אלדי יריד אלמלך אכראמה׳
וישב מרדכי אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש
בכין חזר מרדכי לתרע בית מלכא ביקר וכרבן יתירא והמן אסתקף
לביתיה אביל ומכסי רישיה׳ תם רגע מרדכי אלי באב אלמלך והמן
אנדפע אלי ביתה חזינא מגטא אלראס׳ ויספר המן לזרש אשתו
ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם
מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפול לפניו לא תוכל לו כי
נפול תפול לפניו׳ ותני המן לזרש אתתיה ולכל רחמוהי ית כל
דערעתיה ואמרין ליה חכימוהי וזרש אתתיה שמיע לך מן
קדמיתא דהוו תלתא גברין יהודאין במדינת בבל חנניה מישאל
ועזריה ועל דלא שמעו למלוי דנבוכדנצר שרא יתהון לאתונא

נפול כנפול ב׳ מל׳ בלש׳ כנפול לפני בני עולה כי נפול תפול· תפול ה׳ ב׳ ואוריך בחרב תפול ונטשתיך
המדברה על הרי ישראל על פני השדה ולא חומה לארץ תפול הרפי משכמה תפול כי נפולת תפול כל קהלתך·

דנורא ונפקו מן גו שלהוביתא דנורא ומומיא לא הות בהון אלא
נפק לישנא מגו אתונא דנורא ואוקיד למן דאכלו קרציהון והשתא
אין איתי ומרדכי מן בנהון דגבריא אליך דאין שרית למיפל
קדמוי לא תכול ליה ארי מפל תפול קדמוי ולא תקום׃ פקץ המן
עלי זרש זוגתה וסאיר אצדקאה גמיע מא כלה פקאלו לה עלמאה
וזרש זוגתה אן כאן מרדכי מן נסל אליהוד אלדי קד בדאת אן תקע
בין ידיה פלא תסתטיעה בל תקע בין ידיה׃ עודם מדברים עמו
וסריסי המלך הגיעו ויבהילו ~~את המן~~ להביא את המן אל המשתה
אשר עשתה אסתר׃ עד דאנון ממללין עמיה ושרטוטי דמלכא
קריבו וסרהיבו לאיתאה ית המן למשקיא דעבדת אסתר׃ פבינמא הם
יכאטבוה פי דלך פאדי וצל כדם אלמלך פבאדרת כהמן אן יגי א
אלמגלס אלדי צנעתה אסתר׃ ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה׃ ז חס
ועל מלכא והמן למשתי עם אסתר מלכתא׃ תם גא אלמלך והמן בסף
לישרבא מע אסתר אלמלכה׃ ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה
מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות היין ב
ותעש׃ ואמר מלכא לאסתר אף ביומא תניינא במשקיא דחמרא מא ג
שאלתיך אסתר מלכתא ותתיהיב ליך ומא בעותיך אמן פלגא

דמלכותא ותתעבד · ופקד להא אלמלך איצא פי אליום אלת'אני מגלס
אלשרב מא סואלך יא אסתר אלמלכה פתעטינה ומא טלבתך ולו אלי
נצף אלממלכה פתקצ'א · ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן
בעיני המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי
בבקשתי · ענת אסתר ואמרת אין אשכחית רחמין וחסדא ורחמין
קדם מלכא ואין על מלכא שפיר תתיהיב לי נפשי בשאילתי ועמי
בבעותי · פאגאבת אסתר וקאלת אן וגדת חצ'א ענד אלמלך וראי
אן יהב לי נפסי בסואלי וקומי בטלבתי · כי נמכרנו אני ועמי להשמיד
להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין
הצר שוה בנזק המלך · ארום אזדבנת אנא ועמי למשיצאה
למתקטל ולהובדא ואלו לעבדין ולאמהן אזדבנת אנא ועמי
שתקא הוינא ארום לית בעיל דבבא שוי ליקרא · פאנא קד אבענא
אנא וקומי ללנפד ונקתל ולנבאד פלו אנא אבענא לעביד ואמא
לאמסכת לאן אלעדו ליס יסוא א[illegible] מלך ·
ויאמר המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה
ואי זה הוא אשר מלאו לבו לעשות כן · ואמר מלכא למתורגמנא
ואמר מתורגמנא לאסתר מלכתא מן הוא דין ובר מן הוא דין גברא

להרוג מ' בל' ועל שריה הרוג עמו על להרוג כי נמכרנו והרוג בשונשים · מי הוא זה ג' על צבאות לבו
מלך הכבוד מי הוא זה ואיזה הוא ·

דחשיב למעבד כדין׃ פקד מלך לאסתר אמר לה מן הו דא ואי ד-
נסיה דלבי אגתרי קדלבה אן יענע דלך׃ ותאמר אסתר איש צר ואויב
המן הרע הזה והמן נבעת מלפני המלך והמלכה׃ ענת אסתר מלכתא
ואמרת גברא בישא ובעיל דבבא המן בישא הדין ולמא אתקרי שמיה
המן המן דבעי למישט ידיה באומתהון דיהודאי דאתקריין בני
דמרדכי והוא בעא למקטל יתהון והמן אשתעמם קדם מלכא ומלכתא׃
פקלת רגל עדו ובאגץ הדי המן אדרי פאהתז המן בין ידי מלך ומל-
מלכה׃ והמלך קם בחמתו ממשתה היין אל גנת הביתן והמן עמד
לבקש על נפשו מאסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת
המלך׃ ומלכא קם בחמתיה ממשקיא ועל לגינת ביתנא והוו
מקצצין קדמוי אילנין טבין הכין וחמתיה ולא נחת והמן קם
למבעי על נפשיה מן אסתר מלכתא מטול דחמא דשלימא בישתא
עלוהי מן קדם מלכא אתפאק מלך קאם בחמייתה מן מגלס אלכמר
אלי גנאן אלבסתאן והמן וקף ליט בפי נפסה מן אסתר מלכה למא
ראיאן קד כמל אליה אלשרא מן ענד מלך׃ והמלך שב בחמתו
מגנת הביתן אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר
עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמי בבית הדבר יצא

מלפני המלך ופני המן חפו׃ ומלכא תכמון גנת ביתנא לבית משקיא
דחמרא מסתכל והמא ית המן רמי על ערסא דאסתר יתבא עליה
ואמר ליה מלכא אוף למכבש מלכתא עמי בטרקלינא את בעי
פתגמא נפק מפום מלכא ואפי המן חפיין׃ ואלמלך רגע מן
אלבסתאן אלי בית מגלס אלכמר והמן ואקע עלי אלסריר אלדי כאנת
אסתר פוקה פקאל אלמלך ואיצא לתכבס אלמלכה מעי פי אלבית אלכלמה
כרגת מן פם אלמלך ווגה המן גטי׃ ויאמר חרבונה אחד מן
הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר
דבר טוב על המלך גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלהו עליו׃
ואמר חרבונא חד מן סריסיא קדם מלכא והוה חרבונה דכיר
לבישתא אלא על הדא דכיר לטב מטול דעם המן הוה בעיצתיה
דנסב למעבד צליבא למרדכי צדיקא וכד חמא דשלימא
בישתא על המן ועל ביתיה אזל מן מלכא אזל אף הוא חרבונה
ואמר ליה למלכא אוף לך למלכא בעי המן לקטול ונסב ית מלכ
מלכותא ואילולא מהימנתא לי שדר וחזי ית צליבא דעבד למרדכי
מטול דמליל טבתא על מלכא קאים בבית המן רומיה חמשין
אמין ענא מלכא ואמר למרדכי מרדכי יהודאה דשיזיב למלכא

עמד בבית המן גבה

טו כ"ב ריש וסוף תבה אלא ריש מוסיף ון על סוף ובימה וידין והלוחות והלוים ונשארים ומפני ריש ר
ויתח ונוך ובמהו ויב ולמפיבשת והתינים ויבנה והמלך לב בחמתו וחצר ועתה ·

מן קד׳ [illegible]א קום איזיל סב ית המן כעל דבעא מעיקא להון דיהודאי ולצלוב
יתך על צליבא דאתקין לנפשיה ודון יתיה דינין בישין ועבד ביה
כ[illegible] שפר באפך בה שעתא נפק מרדכי מן קדם מלכא ונסיב ית המן
מתרעבית מלכא עני מרדכי ואמר להמן אתא עמי המן קטלה
וכעל דבעא בישא מעיקהון דיהודאי ונצלוב יתך על צליבא
דאתקינת לנפשך עני המן ואמר למרדכי צדיקא לא תצליבני
בהדין דצליבין לגברין הדיוטין גיברי עלמא לא ספינית יתהון
הברלוו מדינתא אשתעבדון קדמי אלגיטיות מלכין במימר פומי
וכממלל ספותי בהלית מדינן אנא המן פתשגר דמלכא הוה שמי
והוה מתקרי אבא דמלכותא ייעאנא מנך מרדכי צדיקא דלא
תעביד לי היך מא דחשיבית למעבד לך חוס על איקרי ולא תקטלנני
ותהכרעני כאגג אבא טבא את מרדכי עביד הך טיבותך בקטל נפש
לא תדכר לי סנאתיה דאגג וקנאתיה דעמלק לא תקטני בעול דלבו
בליבך לא תנטר לי היך מא דנטר עשו אבי נסין לכרבין אתעבידו
לך כמא דאתעבדו לאבהתך כד עברו בימא עני בהתן למחמי
יתך ופומי לית אנא יכיל למפתח קדמך על דנסיבית עלך עיצה
מן להחמי ומן זרש אתתי בבעו מנך חוס על נפשי מרי מרדכי

צדיקא לא תמחי שמי בפריע כעמלק אבא וסיכותי על צליבא לא
תצלוב והיך דאתבא עיקטור יתי ריש יתעדי בסיפיה המלכא דכיה
מתקטלין כל רברבני מדינתא שאריה המן צוח ובכי ולא מרכין
אדניה למרדכי ליה וכד חזא המן דלא משתמעין מילין קדם מרדכי
נטר ליא ובכיתא על נפשיה במיללות גינת ביתנא מתיב וכן אמר
אציתו לי כל אילניא וכל שתלי דשתלית מיומי ברישית כד בעי
המן למסק לאפסנדריא דבר פוטדורא אתכנשו כולהון ועצו עיצא
מן דרומיה המשין אמין יצטליב המן על רישיה גופנא אמרא
קצרא אנא ולית אנא יכיל דיצטליב ברישי מחמת דמני נסכין
חמר דנסוכין אדרא אמרא יצטליב ברישי ולא יכילנא דיצטליב
ברישי הלא אנא אמרת תאינתא יצטליב ברישי ולא יכילנא
דמני נסבין לבכורא ומני לביש אדם והוה ליתא אמרא יצטליב
ברישי ולא יכולנא דמני נסבין משחא למנרתא חטם רזיא ברא
יתי למפרע שטריה דעובדיה נבא טב חדינא דיצטליב ברישי
ואמר דקלא קדם נטוריה ידעין כל בני בסרא דהוה המן רשיעא
בר בריה דאגג עמלקאה כל מלכיא ידון קדמך דאת הוא אלהא
דלית בר מנך לך יאי למפרק בניא כמא דפרקתא ית אבהתנא

מתיב קודשא בריך הוא ואמר ליה לישראל חיי לך כדמא דאמרת
נסיבתך כעיצא דאצטליב בר ישך ואת זוגא לכנשתא דציון
קבירא אמרא אתרוגא יצטליב בר ישי ולא יכולנא על אתו בר
עמך כולהון למסב מן אבי לשבטא קהמך פתח אסא פומיה ואמר
דיצטליב בר ישי ולא יכולנא דעלי אמרין ששון ושמחה ועוד דאנא
שותף עם אתרוגא צוח כלטא ואמר דינצטליב בר ישי ולא יכולנא
דרבורה מונקתה דרבקה קבירא תחותי יקרי בטמא ואמר דינצטליב
עלי ולא יכולנא דאבשלום בר דוד אצטליב ברישי רמונאי אמר
דיצטליב ברישי ולא יכולנא דצדיקיא מתילין לקבלי שמען מני
אמר ארזא תלון יתיה להמן רשיעא ולעסרתי בנוהי על צליבא
דאתקין לנפשיה ובן כתלא מפריש ואמור. ת"ס אן חרבונא אחד
אלכדם אלדי בין ידי אלמלך קאל הודי אלכשבה אלתי צנעהא המן למרדכי
אלדי תכ כיר עלי אלמלך קאימה פי מנזלה שאמכה כמסין דראע
פקאל אלמלך אצלבוה עליהא. ויתלו את המן על העץ אשר הכין
למרדכי וחמת המלך שככה. וצלבו ית המן על צליבא דאתקין
למרדכי וחמתא דמלך מלכיא נחתי וצלבו המן עלי אלכשבה
אלתי היאהא למרדכי ת"ס סכנת חמייה אלמלך.

ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה
את בית המן צרר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר
מה הוא לה׃ ביומא ההוא תליתאה יהב מלכא אחשורוש לאסתר
מלכתא ית ביתא דהמן רשיעא בעיל דבבא דיהודאי ולמרדכי יהוה
קרי אבא אדי דמלכא מטול דחויאת אסתר מה הוא לה׃ פי לך איום
והב למלך אחשורוש לאסתר למלכה בית המן ערו ליהוד ומרדכי
דעל לי בין ידי למלך אף ערפתה אסתר מאהו מנהא׃ ויסר המלך
את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את
מרדכי על בית המן׃ ושויאת אסתר יתיה כבן פרטורין ואעדי מלכא
ית עזקתיה מנה די עבר מן המן ויהב יתה למרדכי ושויאת אסתר
ית מרדכי על ביתא דהמן׃ פנזע למלך כאת מה לי כאן אנתעה
מן המן פאעטאה מרדכי וכלת אסתר מרדכי עלי בית המן׃ ותוסף
אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו
להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים׃
ואוסיפת אסתר ומלילת קדם מלכא ונפלת קדם רגלוי ובכת
ואתחננת ליה למעבר ית בישתא דהמן בר אגגיא וית מחשבתיה
דחשב על יהודאי׃ תם עאורת אסתר וכלמת למלך ווקעת עלי·

[illegible]

רגליה ובכת ותצלי עת להאן יעיר שר המן לאגגי ותרצירה
די דבר עלי ליהודי׃ ויושט המלך לאסתר את שרבט הזהב
ותקם אסתר ותעמד לפני המלך׃ ואושיט מלכא לאסתר ית
שרביטא דדהבא דהוה בידה וקמת אסתר וצלת לקדם מלכא׃
חיער מר להא למלך לעורבאן לדהב די בידה אלי קאמתבין ידיה׃
ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני
המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן
בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל
מדינות המלך׃ ואמרת אין על מלכא שפיר ואין אשכחית חסדא
ורחמין קדמך וכשר פתגמא קדם מלכא ותקינא אנא בעינוהי
יתכתב כתבא למבטלא ית אגרתיה וית מחשבתיה דהמן בר
המדתא אגגאה די כתב למובדא ית כל יהודאי דאית בכל מדינתיה
דמלכא אחשורוש׃ קלתאן דאא למלך וגדת חצאא עדה ונלה
הדי לאמר עדה ונתבה בידה פליכתב כלל לכתב די בהא
תדכיר המן בן המדתא לאגגי די כתב ליביד גמיע ליהוד די פי
גמיע מדן למלך׃ כי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר ימצא את
עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי׃ מטול דהיך אנא

איככה ד׳ וסימנהון פשטתי את כתנתי ב׳ בה׳ איככה אוכל ב׳ בו׳

יכלא למחזי בבישתא דתשכח ית אומתי והיך אנא יכלא למחזי
באובדנא דתולדתי. פאני אקול כיף אטיק אן אנטר באלאדיה
מולדי וכיף אנטר אלי אלבלא אלדי יחל בקומי.
ויאמר המלך אחשורש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי
הנה בית המן נתתי לאסתר ואתו תלו על העץ על אשר שלח ידו
ביהודיים. ואמר מלכא אחשורוש לאסתר מלכתא ולמרדכי
יהודאה הא סרחת מן שירויא ואשאילתיך ואמרית ליך מן הדא
זרעיתא איתיך ומן הדא אומתא איתיך ואעביד מנהון הגמונין
ופולי מרכין ואמרת לי לית אנא ידעא אבא ואמא דמיתין ושבקין
יתי טליתא זעירתא וכען הא בתיה דהמן יהבית לאסתר ויתיה
צליבו על צליבא על דפשיט ידיה ביהודאי. פקאל אלמלך אחשורוש
לאסתר אלמלכה ולמרדכי אליהודי הודי בית המן קד והבתה לאסתר
והו פצלב עלי אלכשבה עלי מא מד ידה באליהוד. ואתם כתבו על
היהודים כטוב בעיניכם וחתמו בשם המלך וחתמו בטבעת
המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתום בטבעת המלך
אין להשיב. ואתון כתובו על יהודאי כשפר בעיניכון בשמיה
דמלכא וחתומו בעזקתיה דמלכא מטול דכתבא דאתכתב

אחשורש ד׳ חס׳ ויבקשו לשלח יד ויקראו ספרי המלך ויאמר המלך אחשורש ויכתב בשם המלך והו וישם
המלך אחשרש · כתבו ד׳ בליש׳ ועתה כתבו וכתבו אותה האיש הזה על היהודים · ונחתום חתם ד׳ ... בליש׳ ...
... וכתב בספר ... אדם יחתום ונחתום בטבעת המלך

בשמא דמלכא ומתחתם בעזקתא דמלכא לא בטילי׃ ואנתם
פאכתבו אלי אליהוד במא יחסן ענדכם באסם אלמלך ואכתמו בכאתמה
מן חית יכון לאן אלכתאב אלדי יכתב באסם אלמלך וינכתם בכאתמה
ליס לה מרד׃ ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא ב
חדש סיון בשלשה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי ל
אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר ג
מהדו ועד כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה ומדינה ג
ככתבה ועם ועם כלשנו ואל היהודים ככתבם וכלשונם׃ ל אל
ואתקריאו ספרי דמלכא בזמנא ההוא בירחא תליתאה הוא בגד
ירח סיון בעשרין ותלתא יומין ביה ואתכתב ית כל מה דפקיד
מרדכי על יהודאי ועל כל יקירוהי דמלכא ועל רברבנוהי ועל
שלטוני מדינתא דאיתמן הפריקי מדינתא ועד כוש מאה וי
ועסרין ושבע מדינתא מדינתא ומדינתא היך כתבא ולעמא ועמא
היך לישנה והיך כתביה ועל יהודאי היך כתביהון והיך לישנהון׃
טרעי בכתאב אלמלך פי דלך אלוקת פי אלשהר אלתאלת פי אלתלתה
ועשרין מנה׃ וכתב כגמיע מא אמרהם בה מרדכי אלי אליהוד
ואלבטארקה ואלאמרא ורוסא אלמדן אלדי מן אלהנד אלי אלחבשה

מאיה וסבע ועשרון מדינה ומדינה בכטהא ואמה ואמה
בלגתהא ואלי אליהוד בכטהם ולגתהם׃ ויכתב בשם המלך
אחשורש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים
בסוסים רכבי הרכש האחשתרנים בני הרמכים׃ וכתב
בשמיה דמלכא אחשורוש ואתחתם בעזקתיה דמלכא ושדר
אגרתא בידי רהטיא בסוסיהון רכבי רכשי ערטולאי בני
רמכיא׃ וכתב באסם אלמלך אחשורוש וכתם בכאתמה ובעת
באלכתב מע אלברד עלי אלמסאר ראכבי אלכיל ואלבגאל נתאג אל-
רמאך׃ אשר נתן המלך ליהודים אשר בכל עיר ועיר להקהל
ולעמד על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה
הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז׃ דיהב מלכא ליהודאי
דאית בכל קריתא וקריתא למתכנשא ולמיקם על נפשתהון
למשיצי ולמקטל ולמובדא ית כל חילותא דעמא ומדינתא
דעיקין יתהון עמא וטפלא ונשיא ועבדיהון לבוזי׃ אן
אלמלך געל ליהוד אלדי פי כל קריה וקריה אן יתגמעון ויתנצרו
לאנפסהם פינפדו ויקתלו ויבידו גיש כל אמה ואמה אלמצאיקם
ואטפאלהם ונסאהם ויגנמון סלבהם׃ ביום אחד בכל מדינות

כל מגלה עשרים ומאה וכל קריה מאה ועשרים·

כל מגלה להרש ... קריה לחדש׳

המלך אחשורוש בשלושה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש
אדר׳ ביומא חד בכולהון מדינתא דמלכא אחשורוש בתלת
עסר ליורח תרי עסר דהוא ירחא דאדר׳ פי יום ואחד פי גמיע
מדן אלמלך אחשורוש פי יום אלי״ג מן אשהר אלי״ב הו שהר אדר׳
פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ב
ולהיות היהודיים עתדים ליום הזה להנקם מאיביהם׳ פירוש ג
כתבא ודיטיגמא אתפרשת די שדר מלכא אחשורוש ואגרתא
על יתבי ימא ויבשתא ארכוני ומהוזאי וכל רברבני מדינתא
די דירין בכל ארעא שלמכון יסגי כתבא כתבת למחוא לכון
דכד מטול דבעממין סגיאין שלטית ועל יתבי ימא ויבשתא
שליטית זאוף במלכותא לא מתרברב׳ אלא בניחותא לוחא וסכלתנא
ושלמותא נהרין כל יומא ובשלמא סגיאה לממטיא שלמא סגי
לכל דרכון תחות מלכותי וכל דבעי למתגרא בימא וביבשתא
ולמתהפכא מעמא לעמא ומלישנא ללישנא ואחרינא מן סיפי
ארעא ועד סיפי ארעא פרין כתבית למחוי לכון על תמימותא
ועל קשיטותא דאתנא רחמין לכל עמא ומוקרין לכל מלכיא
ועבדין טב עם כל שלטונא דארעא ואית מנהון בכל גברין

ולהיות ב ולהיות ... משרתים ומקטרים ולהיות היהודים׳

בישין ואתקריבו למלכותא ומרדכי אתמסר בידיהון ובנכריהון
ובשקריהון ואטעיו ית מלכותא וכתבו אגרתא דלא תקנין
קדם שמיא וארעא כבני אנשא אנון קשיין ודא שאילתא דשאילת
ממלכא למקטל גברין צדיקין דמא סגיאה שפכין לא עבדין
דינא דקטולא לא הויין חייבין ואיתינהון הני גברין צדיקין אסתר
דמשפחתא בכל דהוא ומרדכי דחכים בכל חכמתא ומומא לית
בהון ולא באומתהון ואנא חשיבית בגרמי דאומא אוחריתי
שאילמנו למתקריין בני למרי עלמא דהוא ברא שמיא וארעא
ומלכין דברבין ותקיפין מני דבלא יתהון ולאבהתהון מטול דהמן
בר המדתא אגגא מהלו הוה ומזרעא דבית עמלק הוה ואתא
לותנא והזא מינן טיבותא ורבותא ושבחא סגיאה ודבינן יתיה
וקרינן יתיה אבוהי דמלכותא ומן דמלכא הוה יהיב הוא לא
הוה ידע למסובלא יקרא אף לא דקבלא מלכותא אלא הוה
מהרהר בלביה למקטלי ולמסב ית מלכותא מטול דהמן בר
המדתא אגגא צלבנן יתיה על צליבא הכל דהוה שוי אסקינן
ברישיה ומן דברא שמיא וארעא אסיק יתמחשבתיה ברישיה
ונסך אלכתאב ובעת תוקיעה פי כל מדינה ומדינה מנשור לגמיע

דאמס ליכון יהוד מסתעדין להוי יום ליתקמו מן אעדאיהם׃
הרצים רכבי הרכש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר
המלך והדת נתנה בשושן הבירה׃ להט ארלבי רכשא ושלטונין
נפקו טרידין ודחופין בגזירתיה דמלכא ודייטגמא אתפרסת
בשושן בירתא׃ אפיוג ראכב אליר ואלבגאל כרגו מבאדרין מדפעין
באמר אלמלך ואלתוקיע געל פי סוק אלגוסק׃ ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה
ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה׃ ומרדכי נפק
מן קדם מלכא בלבושא דמלכותא כד חדי ושפיר לבא ביקר
סבי וצרכו יתירא לבוש לבושא דמלכותא מילא קרפסא ותכילתא
שייר בדהבא טבא דאופיר ומקובעין ביה מרגלין ואבנין טבין
לגיונין סרבלא לבוש מייטקא דכרום ימא דמות כל צפר גדפא
דפרח ועופי שמיא והות דמיה דכתונא ארבע מאה ועסרין ככרי
דדהב והמיונא מאחי בחרציה ומקבע בארכוהי אבנא בדרא
מוקין פרתוין רמי בדגליה מחתין במקרונין דדהבא ומתחתמין
בגמרגרין וספסירא מראה תלי בחרציה מחתא בהון לתהלת די
דהבא וצייר עלוהי קרתא דירושלם ועל ידיה דספסירא צייר

אבל ותוס ובכי ומספוד שק ואפר שעשו נהיו להם דבצ אורה ושמחה וששון ויקר משתה ויום טוב
ומשלוח מנות חלופה ושמחה ימים עמו ישראל׃

עלוהי גדא רמחויא בידא מחאה מחית רישיה דציר בעפעופין
ועביד למרדכי לעילא מנה כלילא דדהבא מקרונא לעילא מן
כלילא טוטפין דמקבעין בדהבא דידיען כל עממיא אומיא
ולישניא דהוא מרדכי יהודאה דכתיב וראו כל עמי הארץ
ובמפקיה מרדכי שוקיא בתסא מכילין ורדוותא בארגונא
כגיד בילא כהניא נקטין בידיהון חצוצרתא ומכריזין אמרין
כל דלא תבע שלמא למרדכי ושלמא ליהודאי הדמין יתעביד
וביתיה כורי ישתוה ועסרא בני דהמן פכזרין ידיהון ואזלין
קדם מרדכי ואמרין מן דא יהב אגרא ליהודאי ומשלים אגריהון
דרשיעא ברישיהון והדין המן אבונן טפשא דאתרחיץ על
עתריה ועל איקריה מרדכי ענותנא תכריה בצומיה ובצלותיה
ואסתר צדיקתא מריקא מן חרכא דלית אפשר למלכתא
למהלכא עם בני אינשי בשוקא חזר מרדכי עינוהי וחזא יתה
ואמר לה ברוך יי שלא נתננו טרף לשניהם מתיבא אסתר
ואמרא עזרנו מעם יי עושה שמים וארץ סביאין מן בני
אנשא הוו הדין על מפלתיה דהמן רשיעא ומודן ומשבחין על
פורקנא ויקרא דהוה ליה למרדכי צדיקא בזמנא ההוא דהכדין

כתיב מפרש ואמר ומרדכי נפק מן קדם מלכא בלבושא דמלכותא
תכלא ומילא וכלילא דדהבא טבא ומיכרך בוצא וארגונא וקרתא
דשושן צהלא וחדיא ומרדכי נפק מן קדם מלכא ביקרא רבא
וברבותא סגיאתא ומודה ומשבח קדם רבון כל עלמיא די עבד
ליה נסין וגבורן ולעמיה דבית ישראל והוה מרדכי שפיר בריוא
ויאי בחזוא בעיני כל שלטוני דמלכא לכוכב נגהה והוא הוה לביש
לבושא דמלכותא דתכילתא וארגונא חד זהורתא טבא וממרוק
דדהבא סגיאה ותרלבשתא מדייתא הות יתיבא על פגריה מרלבין
והיא מכובשין באבנין טבן ומרגלין פסקון דבוצא הוה יהיבין
בשקוהי וחרצוהי הוו אסירין בתרין זונרין דדהבא חד מימיניה
וחד מן סמליה ותליין בהון אבני טבן ומרגלין מסאנין עמוקין
פרתאין עובד מדי תפלין דדהבא בין עינוהי וכלילא מדייתא
מנשרא יהיבא ברישיה ועלה צייר קרתא דירושלם והאמבהקא
שוקין ופלטין והוא רכיב על סוסיא מפובר באבנין טבן ומרגלין
ועטיה באסטלוון אולו סריקין חיורא מצנפתא כמצנפתא
דיהואי וכל עולמי דמלכא קלעיא וקשתיא הוו טעינין קשתתא
דדהבא ואזלין קדמוי ועליהון קשתאין דדהבא וכל שוקא ושוקא

אמרין ותשבחן משתמע בכל פיתא ופינתא מערתא דדהבא
ודכספא דילהון וסיען דיהודאי הוו קימין מן ימיניה ומן סמאליה
ליקריה ושבחא ליה וכל שלטוני מלכא ורברבנוהי הוון מכרזין
קדמוהי ואמרין דין הוא אבוי דמלכא ורבא ויקירא על יהודאי
קרתא דשושן צהלא וחדיא׃ ובירג מרדכי מן חצרה׳ אמלך
בלבאס מלך מן אסמאנגון וארגואן ותאג מן זהב כבירה
ומדרב מן עשר וארגואן וקריה׳ אסוס פארדה סאלה׃
ליהודים היתה אורה ושמחה וששן ויקר׃
ליהודאי הות נהורא וחדותא ודיצא ויקרא׃ וכאן לריהוד אנור
ואסרור ופרח ועז׃ ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום
אשר דבר המלך ודתו מגיע שמחה וששון ליהודים משתה
ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים
עליהם׃ ובכל מדינתא ומדינתא ובכל קרתא וקרתא אתר
דפתגמא דמלכא וגזירת דיהמטיין חדותא ודוכסא ליהודאי ומשתיא
ויומא טבא וסגיאין מן עממי דארעא מתגיירין מטול דנפלת
דחלתא דיהודאי עליהון׃ ופי כל מדינה ומדינה ופי כל קריה וקריה
מוצע קר כלאם אמר מלך ותוקיע פרח וסרור ליהוד ומגלס

ה׳ כ״ס ובכל ובכל ויאמר אלהים כעשה אשרם עצוו ונחו על ההולך ואורחיך ובכל מדינה ומדינה

ויום יצלח וכתיר מן אהל אלארץ יתיהודון למא וקע פזע אליהוד
עליהם׃ ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום
בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי
היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה
בשנאיהם׃ ובתרין עסר ירחין בירחא תרי עסר הוא ירחא דאדר
בתלת עסר יומין ביה דקריבו פתגמוי דמלכא וגזירתיה למתעבדא
ביומא דסברין בעלי דבביהון דיהודאי למשלט בהון ביה ביומא
ההוא אתהפכו יהודאי בסנאיהון׃ ופי אלשהר אליב הו שהר אדר
פי אליום אליג מנה אלדי בלג אמר אלמלך ותוקיעה אן ימתתל פיה
והו אליום אלדי רגא פיה אעדא אליהוד אן יתסלטו עליהם פאנקלב
הו לא אן יתסלטו אליהוד הם באעדאיהם׃ נקהלו היהודים בעריהם
בכל מדינות המלך אחשורוש לשלוח יד במבקשי רעתם
ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים׃ ואתכנשו
יהודאי בקרויהון בכל מדינתא דמלכא אחשורוש למפשט
ידיהון בבני אנשא דבעיין בבישתהון וגברא לא קם קדמיהון
מטול דנפלת דחלתהון ואימתהון על כל אומיא׃ תגמעו אליהוד
פי קראהם פי גמיע מדן אלמלך אחשורוש ומדו אידיהם על׳

מטאבי שרהם ולם יקף בין ידיהם אנסאן ממא וקע פזעהם
עלי גמיע אלשעוב׃ וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות
ועשי המלאכה אשר למלך מנשאים את היהודים כי נפל
פחד מרדכי עליהם׃ וכל שלטוני דמדינתא ועבדי עבידתא
דמלכא משבחין ית יהודאי ארי נפלת דחלתא דמרדכי עליהון׃
וגמיע רויסא מדן אלמלך ואלבטארקה ואלאמרא ועמאל אלמלך
משרפין ליהוד ממא וקע פזע מרדכי עליהם׃ כי גדול
מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל המדינות כי האיש מרדכי
הולך וגדול׃ מטול דתקיף הוא מרדכי בביתיה דמלכא ושמעיה
אזיל בכל מדינתא מטול דגברא מרדכי אזיל בכל מדינתא
מטול ורבי׃ לאן מרדכי עטים פי בית אלמלך וכברה מתצל פי
גמיע אלמדן לאנה כל מא גא עטם׃ ויכו היהודים בכל איביהם
מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם׃ וקטלו יהודאי
בכל סנאיהון מחתא דחרבא ודקטלא ודשיציאין ועבדו בסנאיהון
דרעו נפשהון׃ פקתלו אליהוד פי גמיע אעדאיהם צרב סיף
וקתל ואבאדה וצנעו באעדאהם רצאהם׃ ובשושן הבירה
הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש׃ ובשושן בירתא קטלו

מנשאים ג׳ ולא יהיה פלט ושריד ועל הארץ אשר הם מנשאים את היהודים · ב׳ מלין [illegible] [illegible] [illegible]
ובתועבותיהן ובעליהן והאחשדרפנים

יהודאי ושיציו חמיש מאה גברין · ופי סוס אלמסך קתלו אליהוד
ואבאדו כמס מאיה רגלא · ואת פרשנדתא

ואת דלפון	ואת	אספתא ·
ואת פורתא	ואת	אדליא
ואת ארידתא ·	ואת	פרמשתא
ואת אריסי	ואת	ארידי
ואת ויזתא		עשרת בני המן בן המדתא

צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם · וית פרשנדתא
וית דלפון וית אספתא · וית פורתא וית אדליא וית ארידתא ·
וית פרמשתא וית אריסי וית ארידי וית ויזתא עסרתי
בנוהי דהמן בר המדתא אגגיא דהוה מעיק ליהודאי קטלו ארא
בביזתא לא אושיטו ית ידיהון · ופרשנדתא ודלפון ואספתא
ופורתא ואדליא וארידתא ופרמשתא ואריסי וארידי וויזתא
עשרה בני המן בן המדתא אלאגגי עדו אליהוד קתלו ופי אלגנימה
לם ימדו אידיהם · ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה
לפני המלך · ביומא ההוא על מניינא דקטיליא בשושן בירתא
קדם מלכא · פי דלך אליום רפע עדד אלמקתולין פי סוס אלמסך אלי

פור דבפורתא אתה פורתה ואת פורתא כולה תנ"ו בענג ב דרובה אריכן ווי דגחין ווייזתא ·
דין עושין כתבן אריח על גבי לבנה לפי שאין תקומה למפלתן סנרסעים

חאצרה אלמלך׃ ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו
היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר
מדינות המלך מה עשו ומה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עוד
ותעש׃ ואמר מלכא לאסתר מלכתא בשושן בירתא קטלו יהודאי
וגמרו חמיש מאה גברין וית עשרתי בנוי דהמן בשאר מדינתא
דמלכא מה עבדו ומא שאילתיך אסתר מלכתא ומא בעותיך
תיבין ויתעביד׃ פקאל אלמלך לאסתר אלמלכה אדי כאן ולא פי סוס
אלמסך קתלו אליהוד ואבאדו כמס מאיה רגלא ועשרה בני המן
פי באקי מדן אלמלך מא דא צנעו ומא סואלך פתעטינה ומא
טלבתך איצא פתקצא׃ ותאמר אסתר אם על המלך טוב ינתן
גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת
בני המן יתלו על העץ׃ ואמרת אין על מלכא שפיר יתיהיב אוף
למחר ליהודאי כדין גזירת יומא דין וית עשרתי בנוי דהמן
יתלון על צליבא׃ פקאלת אסתר אן ראי אלמלך כאן יעטא איצא גדא
פרחה ליהוד אלדי פי סוס באן יצנעו קביל הדי אליום ועשרה בני
המן יצלבו עלי אלכשבה׃ ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת
בשושן ואת עשרת בני המן תלו׃ ואמר מלכא למעבד כין

ואתפרסת דאטיבמא בשושן בירתא וית עסרתי בנוי דהמן צלבו
יתהון על צליבא   המן אצטליב על תלת אמין   פרשנדתא
רחיק מנה אמה חדא   פרשנדתא אצטליב על תלת אמין   דלפון
רחיק מנה אמה חדא   דלפון אצטליב על תלת אמין   אספתא
רחיק מנה אמה חדא   אספתא אצטליב על תלת אמין   פורתא
רחיק מנה אמה חדא   פורתא אצטליב על תלת אמין   אדליא
רחיק מנה אמה חדא   אדליא אצטליב על תלת אמין   ארידתא
רחיק מנה אמה חדא   ארידתא אצטליב על תלת אמין   פרמשתא
רחיק מנה אמה חדא   פרמשתא אצטליב על תלת אמין   אריסי
רחיק מנה אמה חדא   אריסי אצטליב על תלת אמין   ארידי
רחיק מנה אמה חדא   ארידי אצטליב על תלת אמין   ויזתא
רחיק מנה אמה חדא   ויזתא אצטליב על תלת אמין עסיראה   עסרתי
אנון בנוי דהמן אצטליבו על צליבא והוה צליבא משוקע בארעא
תלת אמין ובריה הוה רם מן ארעא תלת אמין והוה המן ובנוי צליבין
בצליבא בארבעין וארבעה אמין והוה המן צליב ברישיה ובנוהי
תחותוהי סכום חמשין אמין וכד הוה המן ובנוי צליבין על חד צליבא
אתא מרדכי וחזא להמן וית בנוי צליבין על חד צליבא עם מרדכי

ואמר להמן את חשבת למעבד בישתא לעמא בית ישראל חלף
קטיראתא וגליאתא אסיק מחשבתך ברישך את בעית למקטל ית
ולשיצאה יתהון מן כנפוי דאבוהון די בשמיא ואנן עבדין עמך טבותא
ועלבנוך לבנך תחות כנפוך יפק׳ אלמלך אן יצנע כדאך וגעל אלתוקיע
ב׳ יחיד בטעם יחיד פי אלסוס ועשרה בני האמן צלבו׳ ויקהלו היהודיים אשר בשושן גם
ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש
ובבזה לא שלחו את ידם׳ ואתכנשו יהודאי דהון בשושן תוב ביומא
ארבעת עסר לירחא דאדר וקטלו בשושן תלת מאה גברין ובבזתא
לא אושיטו ית ידיהון׳ ותגמעו אליהוד אלדי פי אלסוס פי אליום אלד׳ מן
שהר אדאר איצא פקתלו פי אלסוס תלאת מאיה רגלא ופי אלגנימה
לם ימדו אידיהם׳ ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו
ועמד על נפשם ונוח מאיביהם והרוג בשנאיהם חמשה ושבעים
אלף ובבזה לא שלחו את ידם׳ ושארא דיהודאי דהוון במדינתא
דמלכא אחשורוש אתכנשו וקמו והוו מרי נפשהון ואתניחו מן
בעלי דבביהון וקטלו בסנאיהון חמשין ושבעה אלפין ובבזתא לא
אושיטו ית ידיהון ואלין גבריא דקטלו יהודאי אנון סנאיהון דישראל
דהוו אמרין להון מיכאן ועד תלתא יומין אנן קטלין לכון ומרפינן

היהודים דבת היהודיים ג׳ לשקול על גנזי המלך ביהודיים ביום ההוא נרגו על אשר שלח ידו ולא יזות היהודיים
שעידים והיהודיים אשר בשושן דרוש פ׳ב׳ · כל שלש הנבואות שכתב עם אחד האות הראשון שבתיבה כמו ויאמר
ופרומה לו ונתפעלה יקרא ויתנקיד בנק׳ ביום ארבעה עשר ·

לבגצון לאעדאי · ובאקי אליהוד אלדי פי גמיע מדן אלמלך תגווקו
ואנתצרו לאנפסהם ואסתראחו מן אעדאהם וקתלו בשאניהם
כמסה וע' אלפא ופי אלגנימה לם ימדו אידיהם · ביום שלושה עשר
לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה ·
ביום תלת עסר לירחא אדר ואתניחו בארבעה עסר ביה ועבדו יתיה
יומא דמשתיא וחדותא · דלך פי י"ג מן שהר אדר ואסתראחו פי
י"ד מנה ותנעמו יום שרב ופרח · והיהודים אשר בשושן נקהלו
בשלושה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו
ועשה אתו יום משתה ושמחה · ויהודאי דהוון בשושן אתכנשו
בתלת עסר ביה ובארבעת עסר ביה ואתניחו בחמישת עסר ביה
ועבדו יתיה יומא דחדותא ומשתיא · ואליהוד אלדי פי שוס תגווקו
פי י"ג מנה וי"ד מנה ואסתראחו פי ט"ו מנה ותנעמו יום שרב
ופרח · על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים
את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב
ומשלח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים · מטול הכא יהודאי
דהוון בכפרנא דיתבין בקרוין רקיקתא עבדין ית יומא ארבעת עסר
לירחא אדר משתיא וחדותא ויומא טבא ומשאלין מני גבר לחבריה ·

פרזות ג ומ[illegible] פרזות תשב ירושלם בערי הפרזות ·

לדלך אליהוד אלבאדיין אלמקימין פי קרא אלארבאץ יגעלון יום
יד׳ מן שהר אדר פרח ושרב ויום יצלחוא אלאן ובעת אנצבה כל
רגל אלי צאחבה׃ ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח
ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש
הקרובים והרחוקים׃ וכתב מרדכי ית כל פתגמיא האלין ש
ושדר ית איגרתא על כולהון יהודאי דבכל מדינתא דמלכא
אחשורוש קריביא ורחיקיא׃ פכתב מרדכי הדה אלאמור ובעת
בכתב אלי גמיע אליהוד אלדין פי גמיע מדן אלמלך אחשורוש אלקריבין
ואלבעידין׃ לקים עליהם להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש
אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה׃ למקיימא עליהון
למהוי עבדין ית יומא דארבעת עסר לירחא דאדר וית יומא
דחמישת עסר ביה בכל שנא ושנא׃ ליוגב עליהם אן יתכדו יום
יד׳ מן שהר אדר ויום טו׳ פי כל סנה וסנה׃ כימים אשר נחו בהם
היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל
ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלח מנות איש
לרעהו ומתנות לאביונים׃ היך יומא דאתניחו בהון יהודאי מן
בעלי דבביהון וירחא דאתהפיך להון מן עקתא לחדותא ומן

כימים ז׳ רפ׳ וסימנ׳ ... וימי משתה הראשונים ותבי׳ כימים אשר נחו׃

אבלא ליומא טבא למעבד יתהון יומא דמשקיא חדותא ומשלין
מני גבר לחבריה ויהבין מתנא למסכינא: כאיומין אלדי אסתראחו
פיהמא אליהוד מן אעדאהם ואלשהר אלדי אנקלב להם מן חסרה
לפרח ומן חזן ליום צאלח אן יצנעוהמא יום שרב ופרח ובעת
הדאיא בעץ לבעץ והבאת ללמסאכין: וקבל היהודים את אשר
החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: וקבילו יהודאי עליהון
ית מא דשריון למעבד וית מא דכתב מרדכי עליהון: פקבל אל
יהוד מא אבתדו אן יצנעוה ומא כתב מרדכי עליהם: כי המן
בן המדתא האגגי צרר כל היהודים חשב על היהודים לאבדם והפל
פור הוא הגורל להמם ולאבדם: מטול דהמן בר המדתא אגגיא
מעיקהון די יהודאי חשיב על יהודאי למגמרא יתהון ולשיצאה
יתהון וכד חזו להמן ובנוי צליבין על צליבא יומין סגיאין אמרין
לה לאסתר למא את אסתר מעכלא על מא דכתיב באוריתא
דקודשא לא תבית נבילתיה על צליבא ענת אסתר ואמרת
להון על דקטל שאול לגיורי גבעונאי הוון בנוי צליבין על צליבא
מן יומא שירוי חצדא דסערין ועד דנחת עליהון מטרא הוון אי
שתא ירחין וכד הוון בית ישראל סלקין מתחזן בבית מקדשא הוון

ו למין נפלה רחמיו וגומר. ולנפל ידך אין לפלה ויפרון גדולת דיונה והפל פור באש נפלתה והיב הפלו

עממיא אמרין להון למא אלין צליבין עמו בית ישראל ואמרין
להון על דפשטו ידיהון בגיורי דגבעונאי וקטלו יתהון ובען המן
רשיעא דבעא לשיצאה כל בית ישראל על חד כמה וכמה דיהוי הוא
ובנוהי צליבין על צליבא כל יומי עלמא׃ כאן המן בן המדתא
אאגגי עדו גמיע אליהוד דבר עליהם אן יבידהם ואוקע עקהם אל-
קרעה ליבידהם ויהימהם׃ ובבאה לפני המלך אמר עם הספר
ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו
אתו ואת בניו על העץ׃ ובמיעלה אסתר קדם מלכא אמרת מא
דכתיב בספרא משיציא תשיצון ית שום דבעלדבביהון מתחות שמיא
והשיב מחשבתו בישן על בית ישראל ומחשבתיה ברישיה סלקת
וצלבו יתיה וית בנוי על צליבא׃ ועבר דכולהא בין ידי אלמלך
קאל קולא מע אלכתאב כאן ירגע תדבירה אלרדי אלדי דברה עלי
אליהוד פי ראסה וצלבוה ובניה עלי כשבה׃ על כן קראו לימים
האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת
ומה ראו על ככה ומה הגיע אליהם׃ מטול כדין קרון ליומיא
האלין פורים על שם פורתא ועקתא דעדעון יתהון מטול כדין
דכתיב מפרש באגרתא הדא מא חזון על כדין מא אגע להון׃

לימים ה' רגש עשרת כסף לישום ונגלהו את ראשו   על כן קראו

לדלך סמוא הדין אליומין אלפהאס עלי אסם דלך אלפהס עלי מא פי
צאהרה הדה אלרסאלה ואי שי כאן ואי שי נאלהם׃ קימו וקבל היהודים
עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות
עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה׃
קיימו וקבילו יהודאי עליהון ועל בניהון ועל כל דמתוספין
עליהון ולא יפסקון למהוי עבדין ית תרין יומיא האלין היך כתביהון
והיך כזמני מניניהון בכל שתא ושתא׃ אוגבו אליהוד וקבלו
עליהם ועלי נסלהם ועלי גמיע אלמנצאפין אליהם ולא יתגאוזונה
אן יתכדון הדין אליומין שבה כתאבהמא ווקתהמא פי כל סנה
וסנה׃ והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה
ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו
מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם׃ ויומיא האלין נדכרין
ומתעבדין בכל דרא ודרא זרעיתא וזרעיתא מדינתא ומדינתא
קריתא וקריתא ויומי דפוריא האלין לא יעברון מן גו יהודאי
ודכרנהון לא יפסוק מן גו בניהון׃ אן יכון הדין אליומין מדכורין
ומצנועין פי כל גיל וגיל ועשירה ועשירה ומרצה וקריה והדה
אלפהאס לא תזול מן בין אליהוד ודכרהא לא ינקטע מן נסלהם׃

ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל
ומרדכי היהודי את כל תקף לקים את אגרת הפרים הזאת השנית׃
וכתבת אסתר מלכתא ברתיה דאביחיל ומרדכי יהודאה ית
כל תוקפתא לקיימא ית אגרתא דפוריא תניינות מטול דאין
הות שתא דעיבורא לא יקרון מגלתא באדר קדמאה אלא באדר
תניינא יקרון יתה ושדר איגרתא על כל יהודאי למאה
ועסרין ושבע מדינן מלכותא דמלכא אחשורוש פתגמי
דשלמא ומלי דקשוטא׃ פכתבת אסתר אלמלכה אבנה אביחיל
ומרדכי אליהודי בגמיע אלתשדיד ליוגב הדה אלסהאם אלתאני
וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים ומאה מדינה
מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת׃ ושדר איגרתא על כול וג׳
ובעת׳ אלי גמיע אליהוד אלי מאיה וסבע וכ׳ מדינה ממלכה אחשורוש
כלאם אלסלאם ואלחקאיק׃ לקים את ימי הפרים האלה בזמניהם
כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר
קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם׃ למקיימא
ית יומי דפוריא האלין בזמניהון היך כמא דקיים עליהון מרדכי
יהודאה ואסתר מלכתא וכמא דקיימו על נפשהון ועל בניהון

אסתר המלכה [illegible] ויודע הדבר ויהי כראות המלך [illegible] אסתר [illegible] ביום השני [illegible] כי הוא
[illegible] המן עמד [illegible] הנה בית המן ומה שאלתך ותכתב לקים׃

מילי דצומא ודתעניתא׃ ליוגבן הדין אליומין אלסהאם פי א
אוקאתהמא כמא אוגב עליהם מרדכי אליהודי ואסתר אלמלכה
וכמא אוגבו עלי אנפסהם ועלי נסלהם אמור אלצום ואלזעקהא׃
ומאמר אסתר קים דברי הפרים האלה ונכתב בספר׃ ומאמר
אסתר קיים מילי דפוריא האילין ואתכתב בספרא׃ וקול אסתר
איצא אוגב איצא הדה אלסהאם וכתב פי אלכתאב׃
וישם המלך אחשרש מס על הארץ ואיי הים׃
ושוי מלכא אחשורוש תימה על ארעא וכד ידע מלכא אחשור
עמה דאסתר ותולדתה שוי יתהון בני חורין בגו עלמא ושעביד
כולהון אומיא כולהון ושוי תימה על ארעא ועל תגרי ימא׃
וציר אלמלך אחשורוש רמה כארגה עלי אלבלדאן ועלי סאיר
גזאיר אלבחר׃ וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדלת מרדכי
אשר גדלו המלך הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
מדי ופרס׃ וכל עובדא דתקפיה וגבורתיה ופירוש רבותא
דמרדכי דרבי יתיה מלכא הלא אנון כתיבין על ספרא דמילי
יומיא למלכי מדי ופרס׃ וגמיע דכר שלטנה וגבורתה ושרח
תעצים מרדכי אלדי עצמה אלמלך הי מכתובה פי דיואן אלבאר

אלזמאן למלוך מאהאת ופארס׃ כי מרדכי היהודי משנה למלך
אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרב אחיו דרש טוב לעמו
ודבר שלום לכל זרעו׃ מטול דמרדכי יהודאה הוה תניין למלכא
אחשורוש ורבהון דיהודאי ורעין בסגיאתהון דהוה תבע טבתא
לעמיה וממליל שלמא לכל זרעיה בנבואתהון׃ אן מרדכי אל-
יהודי וזיר ללמלך אחשורוש וגליל לליהוד ומרצי לכתיר
מן אכותה ומלתמס אלכיר לקומה וטאלב אלסלאמה לגמיע
נסלהם ומכלם גמיע אהלה באלסלאם׃

סכום הפסוקים מאה וששים ושבעה סימן קסז

ובשנת אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה מפי ירמיה
העיר יהוה את רוח כרש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו
וגם במכתב לאמר׃ כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות
הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית
בירושלם אשר ביהודה׃ מי בכם מכל עמו יהי אלהיו עמו
ויעל לירושלם אשר ביהודה ויבן את בית יהוה אלהי ישראל

העירה [illegible] העיר ממזרח העיר [illegible] רוח [illegible] אחת [illegible] ראשי האבות [illegible]
לא נכתבו [illegible] עשר ונכסים ועשר [illegible]
[illegible] לבני ישוע יואב [illegible] ואמר שלש מאות [illegible]

הוא האלהים אשר בירושלם׃ וכל הנשאר מכל המקמות אשר הוא
גר שם ינשאוהו אנשי מקמו בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה עם
הנדבה לבית האלהים אשר בירושלם׃ ויקומו ראשי האבות ליהודה
ובנימן והכהנים והלוים לכל העיר האלהים את רוחו לעלות לבנות
את בית יהוה אשר בירושלם׃ וכל סביבתיהם חזקו בידיהם בכלי-
כסף בזהב ברכוש ובבהמה ובמגדנות לבד על כל התנדב׃
והמלך כורש הוציא את כלי בית יהוה אשר הוציא נבוכדנצר
מירושלם ויתנם בבית אלהיו׃ ויוציאם כורש מלך פרס על יד
מתרדת הגזבר ויספרם לששבצר הנשיא ליהודה׃
ואלה מספרם אגרטלי זהב שלשים אגרטלי כסף אלף מחלפים
תשעה ועשרים׃ כפורי זהב שלשים כפורי כסף משנים ארבע
מאות ועשרה כלים אחרים אלף׃ כל כלים לזהב ולכסף חמשת
אלפים וארבע מאות הכל העלה ששבצר עם העלות הגולה מבבל
לירושלם׃ ואלה בני המדינה העלים משבי הגולה
אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל לבבל וישובו לירושלם ויהודה
איש לעירו׃ אשר באו עם זרבבל ישוע נחמיה שריה רעליה
מרדכי בלשן מספר בגוי רחום בענה מספר אנשי עם ישראל׃

חזקו ׳ כאשר חזקו את ידיו לא חזקו לכלכם חזקו ביהב מפלגעולה כל סביבותיהם שיבה לירושלם ׃ לכן כה אמר ׃
שבתי לירושלם ויושב יהושפט מלך יהודה מיצחוק ואנשי המדינה ושאל שיבה אל ירושלם׃ נכתב מנוי בלוקן היווי
לקדר ולהעלות ואלה בני המדינה קחמיא כבוכדאשר כה יתנו נבוכדנצר בלקח ובזהב בכלים רבים בכסף ובזהב׃

בני פרעש אלפים מאה שבעים ושנים׃ בני שפטיה
שלש מאות שבעים ושנים׃ בני ארח שבע מאות חמשה ושבעים׃
בני פחת מואב לבני ישוע יואב אלפים שמנה מאות ושנים
עשר׃ בני עילם אלף מאתים חמשים וארבעה׃ בני זתוא תשע
מאות וארבעים וחמשה׃ בני זכי שבע מאות וששים׃ בני בני
שש מאות ארבעים ושנים׃ בני בבי שש מאות עשרים ושלשה׃
בני עזגד אלף מאתים עשרים ושנים׃ בני אדניקם שש מאות
ששים וששה׃ בני בגוי אלפים חמשים וששה׃ בני עדין ארבע
מאות חמשים וארבעה׃ בני אטר ליחזקיה תשעים ושמנה׃ בני
בצי שלש מאות עשרים ושלשה׃ בני יורה מאה ושנים עשר׃
בני חשם מאתים עשרים ושלשה׃ בני גבר תשעים וחמשה׃
בני בית לחם מאה עשרים ושלשה׃ אנשי נטפה חמשים וששה׃
אנשי ענתות מאה עשרים ושמנה׃ בני עזמות ארבעים ושנים׃
בני קרית ערים כפירה ובארות שבע מאות וארבעים ושלשה׃
בני הרמה וגבע שש מאות עשרים ואחד׃ אנשי מכמס מאה עשרים
ושנים׃ אנשי בית אל והעי מאתים עשרים ושלשה׃ בני נבו
חמשים ושנים׃ בני מגביש מאה חמשים וששה׃ בני עילם אחר

[illegible] בארות [illegible] בני יורה מאה ושנים עשר [illegible]
[illegible] אנשי נטפה ענתות מכמס בית אל [illegible]
[illegible]

אלף מאתים חמשים וארבעה׃ בני חרם שלש מאות ועשרים׃
בני לד חדיד ואונו שבע מאות עשרים וחמשה׃ בני ירחו שלש מאות
ארבעים וחמשה׃ בני סנאה שלשת אלפים ושש מאות ושלשים׃
הכהנים בני ידעיה לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה׃ בני
אמר אלף חמשים ושנים׃ בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה׃
בני חרם אלף ושבעה עשר׃ הלוים בני ישוע וקדמיאל לבני הודויה
שבעים וארבעה׃ המשררים בני אסף מאה עשרים ושמנה׃ בני
השערים בני שלום בני אטר בני טלמון בני עקוב בני חטיטא בני שבי
הכל מאה שלשים ותשעה׃ הנתינים בני ציחא בני חשופא בני טבעות׃
בני קרס בני סיעהא בני פדון׃ בני לבנה בני חגבה בני עקוב׃
בני חגב בני שמלי בני חנן׃ בני גדל בני גחר בני ראיה׃ בני רצין
בני נקודא בני גזם׃ בני עזא בני פסח בני בסי׃ בני אסנה בני מ
מעונים בני נפיסים׃ בני בקבוק בני חקופא בני חרחור׃ בני בצלות
בני מחידא בני חרשא׃ בני ברקוס בני סיסרא בני תמח׃ בני
נציח בני חטיפא׃ בני עבדי שלמה בני סטי בני הספרת בני פרודא׃
בני יעלה בני דרקון בני גדל׃ בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים
בני אמי׃ כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים׃

[illegible] הכהנים בני ידעיה [illegible] הלוים [illegible] בני ישוע [illegible]
[illegible]
[illegible]

ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדן אמר ולא יכלו
להגיד בית אבותם וזרעם אם מישראל הם׃ בני דליה בני טוביה בני
נקודא שש מאות חמשים ושנים׃ ומבני הכהנים בני חביה בני
הקוץ בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על שמם׃
אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצאו ויגאלו מן הכהנה׃
ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד
כהן לאורים ולתמים׃ כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש מאות
ששים׃ מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים שלש מאות
שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים׃ סוסיהם שבע
מאות שלשים וששה פרדיהם מאתים ארבעים וחמשה׃ גמליהם
ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים ששת אלפים שבע מאות
ועשרים׃ ומראשי האבות בבואם לבית יהוה אשר בירושלם
התנדבו לבית האלהים להעמידו על מכונו׃ ככחם נתנו לאוצר
המלאכה זהב דרכמונים שש רבאות ואלף וכסף מנים חמשת
אלפים וכתנת כהנים מאה׃ וישבו הכהנים והלוים ומן העם
והמשררים והשוערים והנתינים בעריהם וכל ישראל בעריהם׃ ויג
ויגע החדש השביעי ובני ישראל בערים ויאספו העם כאיש אחד

ויקרא ויקרא ח׳ בשלש ויקרא ל׳ יד׳ בכתוב ויקרא שמה במה כל׳ ברזלי וב׳ ויקרא המלך הגלעדי ויקרא
שמו בישראל כל קופיה חמה במ״ה דם שלשה ראשיים שלשת המלים ישפילו כי קדשים לא יאכלו במשקל
ראשי אבי ישוע בי ישמעאלים ונשיך תנין אלוביה אלהיפה הם צואדם בתוך בית המרי אם ישראלים והבי׳

[illegible]

אל ירושלם׃ ויקם ישוע בן יוצדק ואחיו הכהנים וזרבבל בן
שאלתיאל ואחיו ויבנו את מזבח אלהי ישראל להעלות עליו עלות
ככתוב בתורת משה איש האלהים׃ ויכינו את המזבח על מכונתיו
כי באימה עליהם מעמי הארצות ויעל עליו עלות ליהוה עלות לבקר
ולערב׃ ויעשו את חג הסכות ככתוב ועלת יום ביום במספר כמשפט
דבר יום ביומו׃ ואחרי כן עלת תמיד ולחדשים ולכל מועדי יהוה
המקדשים ולכל מתנדב נדבה ליהוה׃ מיום אחד לחדש השביעי החלו
להעלות עלות ליהוה והיכל יהוה לא יסד׃ ויתנו כסף לחצבים ולחרשים
ומאכל ומשתה ושמן לצדנים ולצרים להביא עצי ארזים מן הלבנון
אל ים יפוא כרשיון כורש מלך פרס עליהם׃ ובשנה השנית לבואם
אל בית האלהים לירושלם בחדש השני החלו זרבבל בן שאלתיאל
וישוע בן יוצדק ושאר אחיהם הכהנים והלוים וכל הבאים מהשבי
ירושלם ויעמידו את הלוים מבן עשרים שנה ומעלה לנצח על
מלאכת בית יהוה׃ ויעמד ישוע בניו ואחיו קדמיאל ובניו בני יהודה
כאחד לנצח על עשה המלאכה בבית האלהים בני חנדד בניהם
ואחיהם הלוים׃ ויסדו הבנים את היכל יהוה ויעמידו הכהנים
מלבשים בחצצרות והלוים בני אסף במצלתים להלל את יהוה

[illegible]

על ידי דויד מלך ישראל׃ ויענו בהלל ובהודת ליהוה כי טוב כי
לעולם חסדו על ישראל וכל העם הריעו תרועה גדולה בהלל ליהוה
על הוסד בית יהוה׃ ורבים מהכהנים והלוים וראשי האבות הזקנים
אשר ראו את הבית הראשון ביסדו זה הבית בעיניהם בכים בקול
גדול ורבים בתרועה בשמחה להרים קול׃ ואין העם מכירים קול תרועת
השמחה לקול בכי העם כי העם מריעים תרועה גדולה והקול נשמע
עד למרחוק׃ וישמעו צרי יהודה ובנימן כי בני הגולה
בונים היכל ליהוה אלהי ישראל׃ ויגשו אל זרבבל ואל ראשי האבות
ויאמרו להם נבנה עמכם כי ככם נדרוש לאלהיכם ולא אנחנו
זבחים מימי אסר חדן מלך אשור המעלה אתנו פה׃ ויאמר להם
זרבבל וישוע ושאר ראשי האבות לישראל לא לכם ולנו לבנות
בית לאלהינו כי אנחנו יחד נבנה ליהוה אלהי ישראל כאשר צונו
המלך כורש מלך פרס׃ ויהי עם הארץ מרפים ידי עם יהודה
ומבהלים ומבלהים אתם לבנות׃ וסכרים עליהם יועצים להפר עצתם כל
ימי כורש מלך פרס ועד מלכות דריוש מלך פרס׃ ובמלכות
אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שטנה על ישבי יהודה וירושלם׃
ובימי ארתחששתא כתב בשלם מתרדת טבאל

ושאר כנותו על ארתחששתא מלך פרס וכתב הנשתון כתוב
ארמית ומתרגם ארמית׃ רחום בעל טעם ושמשי ספרא כתבו
אגרה חדה על ירושלם לארתחששתא מלכא כנמא׃ אדין רחום בעל
טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון דיניא ואפרסתכיא טרפליא
אפרסיא ארכוי בבליא שושנכיא דהוא עלמיא׃ ושאר אמיא די
הגלי אסנפר רבא ויקירא והותב המו בקריה די שמרין ושאר עבר
נהרה וכענת׃ דנה פרשגן אגרתא די שלחו עלוהי על ארתחששתא
מלכא עבדך אנש עבר נהרה וכענת׃ ידיע להוא למלכא די יהודיא
די סלקו מן לותך עלינא אתו לירושלם קריתא מרדתא ובאישתא
בנין ושוריא אשכללו ואשיא יחיטו׃ כען ידיע להוא למלכא די הן
קריתא דך תתבנא ושוריא ישתכללון מנדה בלו והלך לא ינתנון
ואפתם מלכים תהנזק׃ כען כל קבל די מלח היכלא מלחנא וערות
מלכא לא אריך לנא למחזא על דנה שלחנא והודענא למלכא׃
די יבקר בספר דכרניא די אבהתך ותהשכח בספר דכרניא ותנדע
די קריתא דך קריא מרדא ומהנזקת מלכין ומדנן ואשתדור עבדין
בגוה מן יומת עלמא על דנה קריתא דך החרבת׃ מהודעין אנחנה
למלכא די הן קריתא דך תתבנא ושוריה ישתכללון לקבל דנה

[illegible]

חלק בעבר נהרא לא איתי לך׃ פתגמא שלח מלכא על
רחום בעל טעם ושמשי ספרא ושאר כנותהון די יתבין בשמרין
ושאר עבר נהרה שלם וכעת׃ נשתונא די שלחתון עלינא מפרש
קרי קדמי׃ ומני שים טעם ובקרו והשכחו די קריתא דך מן יומת
עלמא על מלכין מתנשאה ומרד ואשתדור מתעבד בה׃ ומלכין
תקיפין הוו על ירושלם ושליטין בכל עבר נהרה ומדה בלו והלך
מתיהב להון׃ כען שימו טעם לבטלא גבריא אלך וקריתא
דך לא תתבנא עד מני טעמא יתשם׃ וזהירין הוו שלו למעבד
על דנה למא ישגא חבלא להנזקת מלכין׃ אדין מן די פרשגן
נשתונא די ארתחששתא מלכא קרי קדם רחום ושמשי ספרא
וכנותהון אזלו בבהילו לירושלם על יהודיא ובטלו המו
באדרע וחיל׃ באדין בטלת עבידת בית אלהא די
בירושלם והות בטלא עד שנת תרתין למלכות דריוש מלך
פרס׃ והתנבי חגי נביאה וזכריה בר עדוא נביאיא
על יהודיא די ביהוד ובירושלם בשם אלה ישראל עליהון׃
באדין קמו זרבבל בר שאלתיאל וישוע בר יוצדק
ושריו למבנא בית אלהא די בירושלם ועמהון נביאיא די אלהא

[illegible]

מסעדין להון׃ בה זמנא אתא עליהון תתני פחת עבר נהרה ושתר
בוזני וכנותהון וכן אמרין להם מן שם לכם טעם ביתא דנא לבנא
ואשרנא דנה לשכללה׃ אדין כנמא אמרנא להם מאנון שמהת
גבריא די דנה בנינא בנין׃ ועין אלההם הות על שבי יהודיא ולא
בטלו המו עד טעמא לדריוש יהך ואדין יתיבון נשתונא על דנה׃
פרשגן אגרתא די שלח תתני פחת עבר נהרה ושתר בוזני וכנותה
אפרסכיא די בעבר נהרה על דריוש מלכא׃ פתגמא שלחו עלוהי
וכדנה כתיב בגוה לדריוש מלכא שלמא כלא׃ ידיע להוא למלכא די
אזלנא ליהוד מדינתא לבית אלהא רבא והוא מתבנא אבן גלל ואע
מתשם בכתליא ועבידתא דך אספרנא מתעבדא ומצלח בידהם׃
אדין שאלנא לשביא אלך כנמא אמרנא להם מן שם לכם טעם
ביתא דנה למבניה ואשרנא דנה לשכללה׃ ואף שמהתהם שאלנא
להם להודעותך די נכתב שם גבריא די בראשיהם׃ וכנמא פתגמא
התיבונא למאמר אנחנא המו עבדוהי די אלה שמיא וארעא ובנין
ביתא די הוא בנה מקדמת דנה שנין שגיאן ומלך לישראל רב
בנהי ושכללה׃ להן מן די הרגזו אבהתנא לאלה שמיא יהב המו
ביד נבוכדנצר מלך בבל כסדיא וביתה דנה סתרה ועמה הגלי לבבל׃

בשנת חדא לכורש מלכא די בבל כורש מלכא
שם טעם בית אלהא דנה לבנא ואף מאניא די בית אלהא די דהבה
וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל המו
להיכלא די בבל הנפק המו כורש מלכא מן היכלא די בבל ויהיבו
לששבצר שמה די פחה שמה ואמר לה אלה מאניא שא אזל
אחת המו בהיכלא די בירושלם ובית אלהא יתבנא על אתרה
אדין ששבצר דך אתא יהב אשיא די בית אלהא די בירושלם ומן
אדין ועד כען מתבנא ולא שלם וכען הן על מלכא טב יתבקר
בבית גנזיא די מלכא תמה די בבבל הן איתי די מן כורש מלכא
שים טעם למבנא בית אלהא דך בירושלם ורעות מלכא על דנה
ישלח עלינא   באדין דריוש מלכא שם טעם ובקרו בבית
ספריא די גנזיא מהחתין תמה בבבל והשתכח באחמתא בבירתא
די במדי מדינתה מגלה חדה וכן כתיב בגוה דכרונה   בשנת
חדה לכורש מלכא כורש מלכא שם טעם בית אלהא בירושלם
ביתא יתבנא אתר די דבחין דבחין ואשוהי מסובלין רומה אמין
שתין פתיה אמין שתין נדבכין די אבן גלל תלתא ונדבך די אע
חדת ונפקתא מן בית מלכא תתיהב ואף מאני בית אלהא די

דהבה וכספא די נבוכדנצר הנפק מן היכלא די בירושלם והיבל לבבל
יהתיבון ויהך להיכלא די בירושלם לאתרה ותחת בבית אלהא׃
כען תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון אפרסכיא
די בעבר נהרה רחיקין הוו מן תמה׃ שבקו לעבידת בית אלהא דך
פחת יהודיא ולשבי יהודיא בית אלהא דך יבנון על אתרה׃
ומני שים טעם למא די תעבדון עם שבי יהודיא אלך למבנא בית
אלהא דך ומנכסי מלכא די מדת עבר נהרה אספרנא נפקתא תהוא
מתיהבא לגבריא אלך די לא לבטלא׃ ומה חשחן ובני תורין ודכרין
ואמרין לעלון לאלה שמיא חנטין מלח חמר ומשח כמאמר
כהניא די בירושלם להוא מתיהב להם יום ביום די לא שלו׃ די
להון מהקרבין ניחוחין לאלה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנוהי׃
ומני שים טעם די כל אנש די יהשנא פתגמא דנה יתנסח אע מן
ביתה וזקיף יתמחא עלהי וביתה נולו יתעבד על דנה׃ ואלהא
די שכן שמה תמה ימגר כל מלך ועם די ישלח ידה להשניה
לחבלה בית אלהא דך די בירושלם אנה דריוש שמת טעם אספרנא
יתעבד׃ אדין תתני פחת עבר נהרה שתר בוזני וכנותהון
לקבל די שלח דריוש מלכא כנמא אספרנא עבדו׃ ושבי יהודיא

בנין ומצלחין בנבואת חגי נביאה וזכריה בר עדוא ובנו ושכללו
מן טעם אלה ישראל ומטעם כורש ודריוש וארתחששתא מלך
פרס׃ ושיציא ביתה דנה עד יום תלתה לירח אדר די היא שנת
שת למלכות דריוש מלכא׃ ועבדו בני ישראל כהניא ולויא ושאר
בני גלותא חנכת בית אלהא דנה בחדוה׃ והקרבו לחנכת בית
אלהא דנה תורין מאה דכרין מאתין אמרין ארבע מאה וצפירי
עזין לחטיא על כל ישראל תרי עשר למנין שבטי ישראל׃
והקימו כהניא בפלגתהון ולויא במחלקתהון על עבידת אלהא
די בירושלם ככתב ספר משה׃ ויעשו בני הגולה את הפסח
בארבעה עשר לחדש הראשון׃ כי הטהרו הכהנים והלוים כאחד
כלם טהורים וישחטו הפסח לכל בני הגולה ולאחיהם הכהנים
ולהם׃ ויאכלו בני ישראל השבים מן הגולה וכל הנבדל מטמאת
גוי הארץ אלהם לדרש ליהוה אלהי ישראל׃ ויעשו חג מצות
שבעת ימים בשמחה כי שמחם יהוה והסב לב מלך אשור עליהם
לחזק ידיהם במלאכת בית האלהים אלהי ישראל׃
ואחר הדברים האלה במלכות ארתחששתא מלך פרס עזרא
בן שריה בן עזריה בן חלקיה׃ בן שלום בן צדוק בן אחיטוב׃

מן ריש ספר עד ואחר הדברים האלה במלכות ארתחששתא כ״ג ומן ואחר הדברים עד סוף ספר ארתחשסתא כ״ב

בן אמריה בן עזריה בן מריות׃ בן זרחיה בן עזי בן בקי׃ בן
אבישוע בן פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן הראש׃ הוא עזרא
עלה מבבל והוא ספר מהיר בתורת משה אשר נתן יהוה אלהי
ישראל ויתן לו המלך כיד יהוה אלהיו עליו כל בקשתו׃
ויעלו מבני ישראל ומן הכהנים והלוים והמשררים
והשערים והנתינים אל ירושלם בשנת שבע לארתחשסתא
המלך׃ ויבא ירושלם בחדש החמישי היא שנת הש
השביעית למלך׃ כי באחד לחדש הראשון הוא יסד המעלה
מבבל ובאחד לחדש החמישי בא אל ירושלם כיד אלהיו הטובה
עליו׃ כי עזרא הכין לבבו לדרוש את תורת יהוה ולעשת
וללמד בישראל חק ומשפט׃ וזה פרשגן הנשתון
אשר נתן המלך ארתחשסתא לעזרא הכהן הספר ספר דברי
מצות יהוה וחקיו על ישראל׃ ארתחשסתא מלך מלכיא
לעזרא כהנא ספר דתא די אלה שמיא גמיר וכענת׃ מני שים
טעם די כל מתנדב במלכותי מן עמא ישראל וכהנוהי ולויא
למהך לירושלם עמך יהך׃ כל קבל די מן קדם מלכא ושבעת
יעטהי שליח לבקרה על יהוד ולירושלם בדת אלהך די בידך׃

וכל ארתחשסתא קרי במלכות ארתחששתא ... עזריהו בן אהרן הכהן
הראש ... בן יהוידע הכהן הראש ... המלך שלמה ...
... הוא עזרא
... המעלה ... הוא יבור

ולהיבלה כסף ודהב די מלכא ויעטוהי התנדבו לאלה ישראל
די בירושלם משכנה׃ וכל כסף ודהב די תהשכח בכל מדינת
בבל עם התנדבות עמא וכהניא מתנדבין לבית אלההם
די בירושלם׃ כל קבל דנה אספרנא תקנא בכספא דנה תורין
דכרין אמרין ומנחתהון ונסכיהון ותקרב המו על מדבחה די
בית אלהכם די בירושלם׃ ומה די עליך ועל אחיך ייטב בשאר
כספא ודהבה למעבד כרעות אלהכם תעבדון׃ ומאניא די
מתיהבין לך לפלחן בית אלהך השלם קדם אלה ירושלם׃ ושאר
חשחות בית אלהך די יפל לך למנתן תנתן מן בית גנזי מלכא׃
ומני אנה ארתחשסתא מלכא שים טעם לכל גזבריא די בעבר
נהרה די כל די ישאלנכון עזרא כהנה ספר דתא די אלה
שמיא אספרנא יתעבד׃ עד כסף ככרין מאה ועד חנטין כורין
מאה ועד חמר בתין מאה ועד בתין משח מאה ומלח די לא
כתב׃ כל די מן טעם אלה שמיא יתעבד אדרזדא לבית אלה
שמיא די למה להוא קצף על מלכות מלכא ובנוהי׃ ולכם מהודעין
די כל כהניא ולויא זמריא תרעיא נתיניא ופלחי בית אלהא
דנה מנדה בלו והלך לא שליט למרמא עליהם׃ ואנת עזרא

[illegible]

כחכמת אלהך די בידך מני שפטין ודינין די להון דאנין לכל עמא
די בעבר נהרה לכל ידעי דתי אלהך ודי לא ידע תהודעון׃ וכל די
לא להוא עבד דתא די אלהך ודתא די מלכא אספרנא דינה להוא
מתעבד מנה הן למות הן לשרשו הן לענש נכסין ולאסורין׃
ברוך יהוה אלהי אבתינו אשר נתן כזאת בלב המלך
לפאר את בית יהוה אשר בירושלם׃ ועלי הטה חסד לפני המלך
ויועציו ולכל שרי המלך הגברים ואני התחזקתי כיד יהוה אלהי
ח עלי ואקבצה מישראל ראשים לעלות עמי׃ ואלה ראשי
אבתיהם והתיחשם העלים עמי במלכות ארתחשסתא המלך
מבבל׃ מבני פינחס גרשם מבני איתמר דניאל מבני דויד חטוש׃
מבני שכניה מבני פרעש זכריה ועמו התיחש לזכרים מאה
וחמשים׃ מבני פחת מואב אליהועני בן זרחיה ועמו מאתים הזכרים׃
מבני שכניה בן יחזיאל ועמו שלש מאות הזכרים׃ ומבני
עדין עבד בן יונתן ועמו חמשים הזכרים׃ ומבני עילם ישעיה
בן עתליה ועמו שבעים הזכרים׃ ומבני שפטיה זבדיה בן מיכאל
ועמו שמנים הזכרים׃ מבני יואב עבדיה בן יחיאל ועמו מאתים
ושמנה עשר הזכרים׃ ומבני שלומית בן יוספיה ועמו מאה וששים

[illegible]

הזכרים׃ ומבני בבי זכריה בן בבי ועמו עשרים ושמנה הזכרים׃
ומבני עזגד יוחנן בן הקטן ועמו מאה ועשרה הזכרים׃ ומבני
אדניקם אחרנים ואלה שמותם אליפלט יעיאל ושמעיה ועמהם
ששים הזכרים׃ ומבני בגוי עותי וזבוד ועמו שבעים הזכרים׃
ואקבצם אל הנהר הבא אל אהוא ונחנה שם ימים שלשה
ואבינה בעם ובכהנים ומבני לוי לא מצאתי שם׃ ואשלחה לאליעזר
לאריאל לשמעיה ולאלנתן וליריב ולאלנתן ולנתן ולזכריה
ולמשלם ראשים וליויריב ולאלנתן מבינים׃ ואוצאה אותם על
אדו הראש בכספיא המקום ואשימה בפיהם דברים לדבר אל אדו
אחיו הנתונים בכספיא המקום להביא לנו משרתים לבית אלהינו׃
ויביאו לנו כיד אלהינו הטובה עלינו איש שכל מבני מחלי בן לוי
בן ישראל ושרביה ובניו ואחיו שמנה עשר׃ ואת חשביה ואתו
ישעיה מבני מררי אחיו ובניהם עשרים׃ ומן הנתינים שנתן דויד
והשרים לעבדת הלוים נתינים מאתים ועשרים כלם נקבו בשמות׃
ואקרא שם צום על הנהר אהוא להתענות לפני אלהינו לבקש
ממנו דרך ישרה לנו ולטפנו ולכל רכושנו׃ כי בשתי לשאול מן
המלך חיל ופרשים לעזרנו מאויב בדרך כי אמרנו למלך לאמר

יד אלהינו על כל מבקשיו לטובה ועזו ואפו על כל עזביו ונצומה
ונבקשה מאלהינו על זאת ויעתר לנו ואבדילה משרי הכהנים
שנים עשר לשרביה חשביה ועמהם מאחיהם עשרה ואשקולה
להם את הכסף ואת הזהב ואת הכלים תרומת בית אלהינו ההרימו
המלך ויעציו ושריו וכל ישראל הנמצאים ואשקלה על ידם
כסף ככרים שש מאות וחמשים וכלי כסף מאה לככרים זהב מאה
ככר וכפרי זהב עשרים לאדרכנים אלף וכלי נחשת מצהב טובה
שנים חמודת כזהב ואמרה אלהם אתם קדש ליהוה והכלים קדש
והכסף והזהב נדבה ליהוה אלהי אבתיכם שקדו ושמרו עד
תשקלו לפני שרי הכהנים והלוים ושרי האבות לישראל בירושלם
הלשכות בית יהוה וקבלו הכהנים והלוים משקל הכסף והזהב
והכלים להביא לירושלם לבית אלהינו ונסעה מנהר אהוא
בשנים עשר לחדש הראשון ללכת ירושלם ויד אלהינו היתה
עלינו ויצילנו מכף אויב ואורב על הדרך ונבוא ירושלם ונשב
שם ימים שלשה וביום הרביעי נשקל הכסף והזהב והכלים בבית
אלהינו על יד מרמות בן אוריה הכהן ועמו אלעזר בן פינחס
ועמהם יוזבד בן ישוע ונועדיה בן בנוי הלוים במספר במשקל

לכל ויכתב כל המשקל בעת ההיא׃ הבאים מהשבי בני
הגולה הקריבו עלות לאלהי ישראל פרים שנים עשר על כל
ישראל אילים תשעים וששה כבשים שבעים ושבעה צפירי
חטאת שנים עשר הכל עולה ליהוה׃ ויתנו את דתי המלך
לאחשדרפני המלך ופחוות עבר הנהר ונשאו את העם ואת בית
האלהים׃ וככלות אלה נגשו אלי השרים לאמר לא נבדלו העם
ישראל והכהנים והלוים מעמי הארצות כתעבתיהם לכנעני החתי
הפרזי היבוסי העמני המאבי המצרי והאמרי׃ כי נשאו מבנתיהם
להם ולבניהם והתערבו זרע הקדש בעמי הארצות ויד השרים
והסגנים היתה במעל הזה ראשונה׃ ובשמעי את הדבר הזה
קרעתי את בגדי ומעילי ואמרטה משער ראשי וזקני ואשבה
משומם׃ ואלי יאספו כל חרד בדברי אלהי ישראל על מעל הגולה
ואני יושב משומם עד למנחת הערב׃ ובמנחת הערב קמתי מ
מתעניתי ובקרעי בגדי ומעילי ואכרעה על ברכי ואפרשה כפי
אל יהוה אלהי׃ ואמרה אלהי בשתי ונכלמתי להרים אלהי פני
אליך כי עונתינו רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד
לשמים׃ מימי אבתינו אנחנו באשמה גדלה עד היום הזה

[illegible]

ובעונתינו נתנו אנחנו מלכינו כהנינו ביד מלכי הארצות בחרב בשבי
ובבזה ובבשת פנים כהיום הזה ועתה כמעט רגע היתה תחנה מאת
יהוה אלהינו להשאיר לנו פליטה ולתת לנו יתד במקום קדשו להאיר
עינינו אלהינו ולתתנו מחיה מעט בעבדתנו כי עבדים אנחנו
ובעבדתנו לא עזבנו אלהינו ויט עלינו חסד לפני מלכי פרס לתת
לנו מחיה לרומם את בית אלהינו ולהעמיד את חרבתיו ולתת לנו
גדר ביהודה ובירושלם ועתה מה נאמר אלהינו אחרי זאת כי
עזבנו מצותיך אשר צוית ביד עבדיך הנביאים לאמר הארץ אשר
אתם באים לרשתה ארץ נדה היא בנדת עמי הארצות בתועבתיהם
אשר מלאוה מפה אל פה בטמאתם ועתה בנותיכם אל תתנו
לבניהם ובנתיהם אל תשאו לבניכם ולא תדרשו שלמם וטובתם
עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב הארץ והורשתם לבניכם
עד עולם ואחרי כל הבא עלינו במעשינו הרעים ובאשמתנו
הגדלה כי אתה אלהינו חשכת למטה מעוננו ונתתה לנו פליטה
כזאת הנשוב להפר מצותיך ולהתחתן בעמי התעבות האלה
הלוא תאנף בנו עד כלה לאין שארית ופליטה יהוה
אלהי ישראל צדיק אתה כי נשארנו פליטה כהיום הזה הננו לפניך

[illegible]

[illegible]

באשמתנו כי אין לעמוד לפניך על זאת: וכהתפלל עזרא
וכהתודתו בכה ומתנפל לפני בית האלהים נקבצו אליו מישראל
קהל רב מאד אנשים ונשים וילדים כי בכו העם הרבה בכה:
ויען שכניה בן יחיאל מבני עולם ויאמר לעזרא אנחנו מעלנו
באלהינו ונשב נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה לישראל
על זאת: ועתה נכרת ברית לאלהינו להוציא כל נשים והנולד
מהם בעצת אדני והחרדים במצות אלהינו וכתורה יעשה: קום
כי עליך הדבר ואנחנו עמך חזק ועשה: ויקם עזרא וישבע את
שרי הכהנים הלוים וכל ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו:
ויקם עזרא מלפני בית האלהים וילך אל לשכת יהוחנן בן
אלישיב וילך שם לחם לא אכל ומים לא שתה כי מתאבל על
מעל הגולה: ויעבירו קול ביהודה וירושלם לכל בני הגולה
להקבץ ירושלם: וכל אשר לא יבוא לשלשת הימים כעצת
השרים והזקנים יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה:
ויקבצו כל אנשי יהודה ובנימן ירושלם לשלשת
הימים הוא חדש התשיעי בעשרים בחדש וישבו כל העם
ברחוב בית האלהים מרעידים על הדבר ומהגשמים: ויקם עזרא

[illegible]

הכהן ויאמר אלהם אתם מעלתם ותשיבו נשים נכריות להוסיף
על אשמת ישראל׃ ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתיכם ועשו
רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן הנשים הנכריות׃ ויענו
כל הקהל ויאמרו קול גדול כן כדבריך עלינו לעשות׃ אבל
העם רב והעת גשמים ואין כח לעמוד בחוץ והמלאכה לא ליום
אחד ולא לשנים כי הרבינו לפשע בדבר הזה׃ יעמדו נא שרינו
לכל הקהל וכל אשר בערינו ההשיב נשים נכריות יבא לעתים
מזמנים ועמהם זקני עיר ועיר ושפטיה עד להשיב חרון אף
אלהינו ממנו עד לדבר הזה׃ אך יונתן בן עשהאל ויחזיה בן
תקוה עמדו על זאת ומשלם ושבתי הלוי עזרם׃ ויעשו כן
בני הגולה ויבדלו עזרא הכהן אנשים ראשי האבות לבית אבתם
וכלם בשמות וישבו ביום אחד לחדש העשירי לדריוש הדבר׃
ויכלו בכל אנשים ההשיבו נשים נכריות עד יום אחד לחדש
הראשון׃ וימצא מבני הכהנים אשר השיבו נשים נכריות
מבני ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר ויריב וגדליה׃
ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם׃
ומבני אמר חנני וזבדיה׃ ומבני חרם מעשיה ואליה ושמעיה

ויחיאל ועזיה׃ ומבני פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל
נתנאל יוזבד ואלעשה׃ ומן הלוים יוזבד ושמעי וקליה הוא
קליטא פתחיה יהודה ואליעזר׃ ומן המשררים אלישיב ומן
השערים שלם וטלם ואורי׃ ומישראל מבני פרעש רמיה
ויזיה ומלכיה ומימן ואלעזר ומלכיה ובניה׃ ומבני עילם
מתניה זכריה ויחיאל ועבדי וירמות ואליה׃ ומבני זתוא אליועיני
אלישיב מתניה וירמות וזבד ועזיזא׃ ומבני בבי יהוחנן חנניה
זבי עתלי׃ ומבני בני משלם מלוך ועדיה ישוב ושאל ירמות׃
ומבני פחת מואב עדנא וכלל בניה מעשיה מתניה בצלאל
ובנוי ומנשה׃ ובני חרם אליעזר ישיה מלכיה שמעיה שמעון׃
בנימן מלוך שמריה׃ מבני חשם מתני מתתה זבד אליפלט
ירמי מנשה שמעי׃ מבני בני מעדי עמרם ואואל׃ בניה
בדיה כלוהי׃ וניה מרמות אלישיב׃ מתניה מתני ויעשו׃ ובני ובנוי
שמעי׃ ושלמיה ונתן ועדיה׃ ומכנדבי ששי שרי׃ עזראל ושלמיהו
שמריה׃ שלום אמריה יוסף׃ מבני נבו יעיאל מתתיה זבד
זבינא ידו ויואל בניה׃ כל אלה נשאי נשים נכריות ויש מהם נשים
וישימו בנים׃ דברי נחמיה בן חכליה ויהי בחדש כסלו

ידי נשאו

ויאמרו ג׳ בטעמ׳ אבל ... והאמרו ל׳ עשה לנו אלהים ... גדלה הגדלה ...

נחמיה

שנת עשרים ואני הייתי בשושן הבירה׃ ויבא חנני אחד מאחי
הוא ואנשים מיהודה ואשאלם על היהודים הפליטה אשר נשארו
מן השבי ועל ירושלם׃ ויאמרו לי הנשארים אשר נשארו מן
השבי שם במדינה ברעה גדלה ובחרפה וחומת ירושלם מפרצת
ושעריה נצתו באש׃ ויהי כשמעי את הדברים האלה ישבתי ואבכה
ואתאבלה ימים ואהי צם ומתפלל לפני אלהי השמים׃ ואמר אנא
יהוה אלהי השמים האל הגדול והנורא שמר הברית וחסד לאהביו
ולשמרי מצותיו׃ תהי נא אזנך קשבת ועיניך פתוחות לשמע
אל תפלת עבדך אשר אנכי מתפלל לפניך היום יומם ולילה על
בני ישראל עבדיך ומתודה על חטאות בני ישראל אשר חטאנו
לך ואני ובית אבי חטאנו׃ חבל חבלנו לך ולא שמרנו את המצות
ואת החקים ואת המשפטים אשר צוית את משה עבדך׃ זכר
נא את הדבר אשר צוית את משה עבדך לאמר אתם תמעלו
אני אפיץ אתכם בעמים׃ ושבתם אלי ושמרתם מצותי ועשיתם
אתם אם יהיה נדחכם בקצה השמים משם אקבצם והבואתים
אל המקום אשר בחרתי לשכן את שמי שם׃ והם עבדיך ועמך
אשר פדית בכחך הגדול ובידך החזקה׃ אנא אדני תהי נא

ויצעקו מאד לקול ... גדלה ... ברעה גדלה ... רעה גדלה והעיר
... גדלה ...

אזנך קשבת אל תפלת עבדך ואל תפלת עבדיך החפצים ליראה
את שמך והצליחה נא לעבדך היום ותנהו לרחמים לפני האיש
הזה ואני הייתי משקה למלך׃ ויהי בחדש ניסן בשנת
עשרים לארתחשסתא המלך יין לפניו ואשא את היין ואתנה
למלך ולא הייתי רע לפניו׃ ויאמר לי המלך מדוע פניך רעים
ואתה אינך חולה אין זה כי אם רע לב ואירא הרבה מאד׃ ואמר
למלך המלך לעולם יחיה מדוע לא ירעו פני אשר העיר בית
קברות אבתי חרבה ושעריה אכלו באש׃ ויאמר לי המלך על
מה זה אתה מבקש ואתפלל אל אלהי השמים׃ ואמר למלך אם
על המלך טוב ואם ייטב עבדך לפניך אשר תשלחני אל יהודה
אל עיר קברות אבתי ואבננה׃ ויאמר לי המלך והשגל יושבת
אצלו עד מתי יהיה מהלכך ומתי תשוב וייטב לפני המלך
וישלחני ואתנה לו זמן׃ ואומר למלך אם על המלך טוב אגרות
יתנו לי על פחות עבר הנהר אשר יעבירוני עד אשר אבוא אל
יהודה׃ ואגרת אל אסף שמר הפרדס אשר למלך אשר יתן לי
עצים לקרות את שערי הבירה אשר לבית ולחומת העיר
ולבית אשר אבוא אליו ויתן לי המלך כיד אלהי הטובה עלי׃

[illegible]

נחמיה

ואבוא אל פחות עבר הנהר ואתנה להם את אגרות המלך וישלח
עמי המלך שרי חיל ופרשים׃ וישמע סנבלט החרני
וטוביה העבד העמני וירע להם רעה גדלה אשר בא אדם לבקש
טובה לבני ישראל׃ ואבוא אל ירושלם ואהי שם ימים שלשה׃
ואקום לילה אני ואנשים מעט עמי ולא הגדתי לאדם מה אלהי
נתן אל לבי לעשות לירושלם ובהמה אין עמי כי אם הבהמה
אשר אני רכב בה׃ ואצאה בשער הגיא לילה ואל פני עין התנין
ואל שער האשפת ואהי שבר בחומת ירושלם אשר הם פרוצים
ושעריה אכלו באש׃ ואעבר אל שער העין ואל ברכת המלך
ואין מקום לבהמה לעבר תחתי׃ ואהי עלה בנחל לילה ואהי
שבר בחומה ואשוב ואבוא בשער הגיא ואשוב׃ והסגנים
לא ידעו אנה הלכתי ומה אני עשה וליהודים ולכהנים ולחרים
ולסגנים וליתר עשה המלאכה עד כן לא הגדתי׃ ואמר אלהם
אתם ראים הרעה אשר אנחנו בה אשר ירושלם חרבה ושעריה
נצתו באש לכו ונבנה את חומת ירושלם ולא נהיה עוד חרפה׃
ואגיד להם את יד אלהי אשר היא טובה עלי ואף דברי המלך
אשר אמר לי ויאמרו נקום ובנינו ויחזקו ידיהם לטובה׃

[illegible]

[illegible]

נחמיה

וישמע סנבלט החרני וטביה העבד העמני ו
וגשם הערבי וילעגו לנו ויבזו עלינו ויאמרו מה הדבר הזה
אשר אתם עשים העל המלך אתם מרדים ואשיב אותם דבר
ואומר להם אלהי השמים הוא יצליח לנו ואנחנו עבדיו נקום
ובנינו ולכם אין חלק וצדקה וזכרון בירושלם ויקם אלישיב הכהן ג
הגדול ואחיו הכהנים ויבנו את שער הצאן המה קדשוהו
ויעמידו דלתתיו ועד מגדל המאה קדשוהו עד מגדל חננאל
ועל ידו בנו אנשי ירחו ועל ידו בנה זכור בן אמרי ואת שער
הדגים בנו בני הסנאה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו מנעליו
ובריחיו ועל ידם החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ ועל ידם
החזיק משלם בן ברכיה בן משיזבאל ועל ידם החזיק צדוק
בן בענא ועל ידם החזיקו התקועים ואדיריהם לא הביאו
צורם בעבדת אדניהם ואת שער הישנה החזיקו יוידע בן
פסח ומשלם בן בסודיה המה קרוהו ויעמידו דלתתיו ומנעליו
ובריחיו ועל ידם החזיק מלטיה הגבעני וידון המרנתי אנשי
גבעון והמצפה לכסא פחת עבר הנהר על ידו החזיק עזיאל
בן חרהיה צורפים ועל ידו החזיק חנניה בן הרקחים ויעזבו

[illegible]

נחמיה

ירושלם עד החומה הרחבה׃ ועל ידם החזיק רפיה בן חור שר
חצי פלך ירושלם׃ ועל ידם החזיק ידיה בן חרומף ונגד ביתו
ועל ידו החזיק חטוש בן חשבניה׃ מדה שנית החזיק מלכיה
בן חרם וחשוב בן פחת מואב ואת מגדל התנורים׃ ועל ידו
החזיק שלום בן הלוחש שר חצי פלך ירושלם הוא ובנותיו׃
את שער הגיא החזיק חנון וישבי זנוח המה בנוהו ויעמידו
דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה בחומה עד שער השפות׃
ואת שער האשפות החזיק מלכיה בן רכב שר פלך בית הכרם
הוא יבננו ויעמיד דלתתיו מנעליו ובריחיו׃ ואת שער העין
החזיק שלון בן כל חזה שר פלך המצפה הוא יבננו ויטללנו
ויעמיד דלתתיו מנעליו ובריחיו ואת חומת ברכת השלח לגן
המלך ועד המעלות היורדות מעיר דויד׃ אחריו החזיק נחמיה
בן עזבוק שר חצי פלך בית צור עד נגד קברי דויד ועד
הברכה העשויה ועד בית הגברים׃ אחריו החזיקו הלוים רחום
בן בני על ידו החזיק חשביה שר חצי פלך קעילה לפלכו׃
אחריו החזיקו אחיהם בוי בן חנדד שר חצי פלך קעילה׃
ויחזק על ידו עזר בן ישוע שר המצפה מדה שנית מנגד

עלת הנשק המקצע· אחריו החרה החזיק ברוך בן זבי מדה
שנית מן המקצוע עד פתח בית אלישיב הכהן הגדול· אחריו
החזיק מרמות בן אוריה בן הקוץ מדה שנית מפתח בית אלישיב
ועד תכלית בית אלישיב· ואחריו החזיקו הכהנים אנשי הככר·
אחריו החזיק בנימן וחשוב נגד ביתם אחריו החזיק עזריה
בן מעשיה בן ענניה אצל ביתו· אחריו החזיק בנוי בן חנדד
מדה שנית מבית עזריה עד המקצוע ועד הפנה· פלל בן אוזי
מנגד המקצוע והמגדל היוצא מבית המלך העליון אשר
לחצר המטרה אחריו פדיה בן פרעש· והנתינים היו ישבים
בעפל עד נגד שער המים למזרח והמגדל היוצא· אחריו החזיקו
התקעים מדה שנית מנגד המגדל הגדול היוצא ועד חומת
העפל· מעל שער הסוסים החזיקו הכהנים איש לנגד ביתו·
אחריו החזיק צדוק בן אמר נגד ביתו ואחריו החזיק שמעיה
בן שכניה שמר שער המזרח· אחריו החזיק חנניה בן שלמיה
וחנון בן צלף הששי מדה שני· אחריו החזיק משלם בן ברכיה
נגד נשכתו· אחריו החזיק מלכיה בן הצרפי עד בית הנתינים
והרכלים נגד שער המפקד ועד עלית הפנה· ובין עלית הפנה

לשער הצאן החזיקו בין הצרפים והרכלים׃ ויהי כאשר שמע
סנבלט כי אנחנו בונים את החומה ויחר לו ויכעס הרבה וילעג
על היהודים׃ ויאמר לפני אחיו וחיל שמרון ויאמר מה היהודים
האמללים עשים היעזבו להם היזבחו היכלו ביום היחיו את האבנים
מערמות העפר והמה שרופות׃ וטוביה העמני אצלו ויאמר גם
אשר הם בונים אם יעלה שועל ופרץ חומת אבניהם׃ שמע
אלהינו כי היינו בוזה והשב חרפתם אל ראשם ותנם לבזה בארץ
שביה׃ ואל תכס על עונם וחטאתם מלפניך אל תמחה כי הכעיסו
לנגד הבונים׃ ונבנה את החומה ותקשר כל החומה עד חציה ויהי
לב לעם לעשות׃ ויהי כאשר שמע סנבלט וטוביה
והערבים והעמנים והאשדודים כי עלתה ארוכה לחמות ירושלם
כי החלו הפרצים להסתם ויחר להם מאד׃ ויקשרו כלם יחדו לבוא
להלחם בירושלם ולעשות לו תועה׃ ונתפלל אל אלהינו ונעמיד
משמר עליהם יומם ולילה מפניהם׃ ויאמר יהודה כשל כח הסבל
והעפר הרבה ואנחנו לא נוכל לבנות בחומה׃ ויאמרו צרינו לא
ידעו ולא יראו עד אשר נבוא אל תוכם והרגנום והשבתנו את
המלאכה׃ ויהי כאשר באו היהודים הישבים אצלם ויאמרו לנו

[illegible]

עשר פעמים מכל המקמות אשר תשובו עלינו ואעמיד מתחתיות
למקום מאחרי לחומה בצחחיים ואעמיד את העם למשפחות
עם חרבותיהם רמחיהם וקשתתיהם: וארא ואקום ואמר אל החרים
ואל הסגנים ואל יתר העם אל תיראו מפניהם את אדני הגדול
והנורא זכרו והלחמו על אחיכם בניכם ובנתיכם נשיכם ובתיכם:
ויהי כאשר שמעו אויבינו כי נודע לנו ויפר
האלהים את עצתם ונשוב כלנו אל החומה איש אל מלאכתו:
ויהי מן היום ההוא חצי נערי עשים במלאכה וחצים מחזיקים
והרמחים המגנים והקשתות והשרינים והשרים אחרי כל בית
יהודה: הבונים בחומה והנשאים בסבל עמשים באחת ידו עשה
במלאכה ואחת מחזקת השלח: והבונים איש חרבו אסורים
על מתניו ובונים והתוקע בשופר אצלי: ואמר אל החרים ואל
הסגנים ואל יתר העם המלאכה הרבה ורחבה ואנחנו נפרדים על
החומה רחוקים איש מאחיו: במקום אשר תשמעו את קול
השופר שמה תקבצו אלינו אלהינו ילחם לנו: ואנחנו עשים
במלאכה וחצים מחזיקים ברמחים מעלות השחר עד צאת
הכוכבים: גם בעת ההיא אמרתי לעם איש ונערו ילינו בתוך

[illegible]

[illegible]

ירושלם והיו לנו הלילה משמר והיום מלאכה ׃ ואין אני ואחי
ונערי ואנשי המשמר אשר אחרי אין אנחנו פשטים בגדינו
איש שלחו המים ׃ ותהי צעקת העם ונשיהם גדולה אל
אחיהם היהודים ׃ ויש אשר אמרים בנינו ובנתינו אנחנו רבים ונקחה
דגן ונאכלה ונחיה ׃ ויש אשר אמרים שדתינו וכרמינו ובתינו
אנחנו ערבים ונקחה דגן ברעב ׃ ויש אשר אמרים לוינו כסף למדת
המלך שדתינו וכרמינו ׃ ועתה כבשר אחינו בשרנו כבניהם בנינו
והנה אנחנו כבשים את בנינו ואת בנתינו לעבדים ויש מבנתינו
נכבשות ואין לאל ידנו ושדתינו וכרמינו לאחרים ׃ ויחר לי מאד
כאשר שמעתי את זעקתם ואת הדברים האלה ׃ וימלך לבי עלי
ואריבה את החרים ואת הסגנים ואמרה להם משא איש באחיו
אתם נשאים ואתן עליהם קהלה גדולה ׃ ואמרה להם אנחנו קנינו
את אחינו היהודים הנמכרים לגוים כדי בנו וגם אתם תמכרו את
אחיכם ונמכרו לנו ויחרישו ולא מצאו דבר ׃ ואמר לא
טוב הדבר אשר אתם עשים הלוא ביראת אלהינו תלכו מחרפת
הגוים אויבינו ׃ וגם אני אחי ונערי נשים בהם כסף ודגן נעזבה נא
את המשא הזה ׃ השיבו נא להם כהיום שדתיהם כרמיהם זיתיהם

[illegible]

ד̇ דכות׳ ויאמר וג׳ ואמרו׳ אמור לו מה תעשה ויאמרו אלי מה תראה ויאמר ויאמר להם לא יפתחו ויאמרו לא כי

ובתיהם ומאת הכסף והדגן התירוש והיצהר אשר אתם נשים בהם׃
ויאמרו נשיב ומהם לא נבקש כן נעשה כאשר אתה אומר ואקרא
את הכהנים ואשביעם לעשות כדבר הזה׃ גם חצני נערתי ואמרה
ככה ינער האלהים את כל האיש אשר לא יקים את הדבר הזה
מביתו ומיגיעו וככה יהיה נעור ורק ויאמרו כל הקהל אמן ויהללו
את יהוה ויעש העם כדבר הזה׃ גם מיום אשר צוה אותי להיות
פחם בארץ יהודה משנת עשרים ועד שנת [illegible] שלשים ושתים
לארתחשסתא המלך שנים שתים עשרה אני ואחי לחם הפחה
לא אכלתי׃ והפחות הראשנים אשר לפני הכבידו על העם ויקחו
מהם בלחם ויין אחר כסף שקלים ארבעים גם נעריהם שלטו על
העם ואני לא עשיתי כן מפני יראת אלהים׃ וגם במלאכת החומה
הזאת החזקתי ושדה לא קנינו וכל נערי קבוצים שם על המלאכה׃
והיהודים והסגנים מאה וחמשים איש והבאים אלינו מן הגוים
אשר סביבתינו על שלחני׃ ואשר היה נעשה ליום אחד שור אחד
צאן שש ברורות וצפרים נעשו לי ובין עשרת ימים בכל יין להרבה
ועם זה לחם הפחה לא בקשתי כי כבדה העבדה על העם הזה׃
ויהי כאשר נשמע לסנבלט וטוביה ולגשם הערבי

שדות׳ הס ב׳ לגמ אתו׳ שדתיהם ואחרים וישיבו נא להם כהיום הזה׳ והפחות ב׳ יפיו הפרי המלך וכל ש
המדינות והפחות הראשונים׳ רק ורק ב׳ ... ככה יהיה נעור ורק והיו ורק
לא אכלתי ב׳ ... לחם הפחה לא אכלתי הראשון ... והשני פתח׳

ולותר אויבינו כי בניתי את החומה ולא נותר בה פרץ גם עד העת
ההיא דלתות לא העמדתי בשערים׃ וישלח סנבלט וגשם אלי לאמר
לכה ונועדה יחדו בכפירים בבקעת אונו והמה חשבים לעשות לי
רעה׃ ואשלחה עליהם מלאכים לאמר מלאכה גדולה אני עשה
ולא אוכל לרדת למה תשבת המלאכה כאשר ארפה וירדתי אליכם׃
וישלחו אלי כדבר הזה ארבע פעמים ואשיב אותם כדבר הזה׃
וישלח אלי סנבלט כדבר הזה פעם חמישית את נערו ואגרת פתוחה
בידו׃ כתוב בה בגוים נשמע וגשמו אמר אתה והיהודים חשבים
למרוד על כן אתה בונה החומה ואתה הוה להם למלך כדברים האלה׃
וגם נביאים העמדת לקרא עליך בירושלם לאמר מלך ביהודה
ועתה ישמע למלך כדברים האלה ועתה לכה ונועצה יחדו׃
ואשלחה אליו לאמר לא נהיה כדברים האלה אשר אתה אומר
כי מלבך אתה בודאם׃ כי כלם מיראים אותנו לאמר ירפו ידיהם מן
המלאכה ולא תעשה ועתה חזק את ידי׃ ואני באתי בית שמעיה
בן דליה בן מהיטבאל והוא עצור ויאמר נועד אל בית האלהים
אל תוך ההיכל ונסגרה דלתות ההיכל כי באים להרגך ולילה באים
להרגך׃ ואמרה האיש כמוני יברח ומי כמוני אשר יבא אל ההיכל

נתי לא אבוא׃ ואכירה והנה לא אלהים שלחו כי הנבואה דבר
עלי וטוביה וסנבלט שכרו׃ למען שכור הוא למען אירא ואעשה
כן וחטאתי והיה להם לשם רע למען יחרפוני׃ זכרה אלהי לטוביה
ולסנבלט כמעשיו אלה וגם לנועדיה הנביאה וליתר הנביאים אשר
היו מיראים אותי׃ ותשלם החומה בעשרים וחמשה לאלול לחמשים
ושנים יום׃ ויהי כאשר שמעו כל אויבינו ויראו כל הגוים
אשר סביבתינו ויפלו מאד בעיניהם וידעו כי מאת אלהינו נעשתה
המלאכה הזאת׃ גם בימים ההם מרבים חרי יהודה אגרותיהם
הולכות על טוביה ואשר לטוביה באות אליהם׃ כי רבים ביהודה
בעלי שבועה לו כי חתן הוא לשכניה בן ארח ויהוחנן בנו לקח
את בת משלם בן ברכיה׃ גם טובתיו היו אמרים לפני ודברי היו
מוציאים לו אגרות שלח טוביה ליראני׃ ויהי כאשר
נבנתה החומה ואעמיד הדלתות ויפקדו השוערים והמשררים
והלוים׃ ואצוה את חנני אחי ואת חנניה שר הבירה על ירושלם
כי הוא כאיש אמת וירא את האלהים מרבים׃ ויאמר להם לא
יפתחו שערי ירושלם עד חם השמש ועד הם עמדים יגיפו הדלתות
ואחזו והעמיד משמרות ישבי ירושלם איש במשמרו ואיש נגד

[illegible]

ביתו׃ והעיר רחבת ידים וגדלה והעם מעט בתוכה ואין בתים בנוים׃
ויתן אלהי אל לבי ואקבצה את החרים ואת הסגנים ואת העם
להתיחש ואמצא ספר היחש העולים בראשונה ואמצא כתוב בו׃
אלה בני המדינה העלים משבי הגולה אשר הגלה
נבוכד נצר מלך בבל וישובו לירושלם וליהודה איש לעירו׃ הבאים
עם זרבבל ישוע נחמיה עזריה רעמיה נחמני מרדכי בלשן מספרת
בגוי נחום בענה מספר אנשי עם ישראל׃ בני פרעש אלפים
מאה ושבעים ושנים׃ בני שפטיה שלש מאות שבעים ושנים׃
בני ארח שש מאות חמשים ושנים׃ בני פחת מואב לבני
ישוע ויואב אלפים ושמנה מאות שמנה עשר׃ בני עילם אלף
מאתים חמשים וארבעה׃ בני זתוא שמנה מאות ארבעים וחמשה׃
בני זכי שבע מאות וששים׃ בני בנוי שש מאות ארבעים ושמנה׃
בני בבי שש מאות עשרים ושמנה׃ בני עזגד אלפים שלש מאות
עשרים ושנים׃ בני אדניקם שש מאות ששים ושבעה׃ בני
בגוי אלפים ששים ושבעה׃ בני עדין שש מאות חמשים וחמשה׃
בני אטר לחזקיה תשעים ושמנה׃ בני בצי שלש מאות עשרים
וארבעה׃ בני חריף מאה שנים עשר׃ בני גבעון תשעים וחמשה׃

[illegible]

[illegible]

בני חשם שלש מאות עשרים ושמנה׃ בני בצי שלש מאות עשרים
וארבעה׃ בני חריף מאה שנים עשר׃ בני גבעון תשעים וחמשה׃
אנשי בית לחם ונטפה מאה שמנים ושמנה׃ אנשי ענתות מאה
עשרים ושמנה׃ אנשי בית עזמות ארבעים ושנים׃ אנשי קרית
יערים כפירה ובארות שבע מאות ארבעים ושלשה׃ אנשי הרמה
וגבע שש מאות עשרים ואחד׃ אנשי מכמס מאה עשרים ושנים׃
אנשי בית אל והעי מאה עשרים ושלשה׃ אנשי נבו אחר
חמשים ושנים׃ בני עילם אחר אלף מאתים חמשים וארבעה׃
בני חרם שלש מאות ועשרים׃ בני ירחו שלש מאות ארבעים
וחמשה׃ בני לד חדיד ואנו שבע מאות ועשרים ואחד׃ בני סנאה
שלשת אלפים תשע מאות ושלשים׃ הכהנים בני ידעיה
לבית ישוע תשע מאות שבעים ושלשה׃ בני אמר אלף חמשים
ושנים׃ בני פשחור אלף מאתים ארבעים ושבעה׃ בני חרם אלף
שבעה עשר׃ הלוים בני ישוע לקדמיאל לבני להודוה
שבעים וארבעה׃ המשררים בני אסף מאה ארבעים ושמנה׃
השערים בני שלם בני אטר בני טלמן בני עקוב בני חטיטא
בני שבי מאה שלשים ושמנה׃ הנתינים בני צחא בני חשפא

[illegible]

אמרם לא היו בניהם והטובה ויש יהודה הר עומרי על אשר עזבו ימולפני והגוים האלה יראים
ועונק

בני טבעות בני קירס בני סיעא בני פדון בני לבנה בני חגבא
בני שלמי בני חנן בני גדל בני גחר בני ראיה בני רצין בני
נקודא בני גזם בני עזא בני פסח בני בסי בני מעונים בני
נפישסים בני בקבוק בני חקופא בני חרחור בני בצלית בני מחידא
בני חרשא בני ברקוס בני סיסרא בני תמח בני נציח בני חטיפא
בני עבדי שלמה בני סוטי בני סופרת בני פרידא בני יעלא בני
דרקון בני גדל בני שפטיה בני חטיל בני פכרת הצביים בני אמון
כל הנתינים ובני עבדי שלמה שלש מאות תשעים ושנים
ואלה העולים מתל מלח תל חרשא כרוב אדון ואמר ולא יכלו להגיד
בית אבתם וזרעם אם מישראל הם בני דליה בני טוביה בני נקודא
שש מאות וארבעים ושנים ומן הכהנים בני חביה בני הקוץ
בני ברזלי אשר לקח מבנות ברזלי הגלעדי אשה ויקרא על
שמם אלה בקשו כתבם המתיחשים ולא נמצא ויגאלו מן הכהנה
ויאמר התרשתא להם אשר לא יאכלו מקדש הקדשים עד עמד
הכהן לאורים ותמים כל הקהל כאחד ארבע רבוא אלפים שלש
מאות וששים מלבד עבדיהם ואמהתיהם אלה שבעת אלפים
שלש מאות שלשים ושבעה ולהם משררים ומשררות מאתים

ויעשו קבני לגולה ולא יכלו להגיד בית אבותם בכתב ולא [illegible] במכתב [illegible]
העדה נשיאי ואבות [illegible] התרשתא [illegible] ויהי כאשר [illegible] וישבו הכהנים [illegible]
[illegible] שוערים [illegible] שערים [illegible] ויעמדו השוערים על שערי

כתנות ב׳ [illegible] ולקצת ראשי האבות [illegible]

וארבעים וחמשה׃ גמלים ארבע מאות שלשים וחמשה חמרים
ששת אלפים שבע מאות ועשרים׃ ומקצת ראשי האבות
נתנו למלאכה התרשתא נתן לאוצר זהב דרכמנים אלף מזרקות
חמשים כתנות כהנים שלשים וחמש מאות׃ ומראשי האבות
נתנו לאוצר המלאכה זהב דרכמנים שתי רבות וכסף מנים אלפים
ומאתים׃ ואשר נתנו שארית העם זהב דרכמנים שתי רבוא וכסף
מנים אלפים וכתנת כהנים ששים ושבעה׃ וישבו הכהנים
והלוים והשוערים והמשררים ומן העם והנתינים וכל ישראל
בעריהם ויגע החדש השביעי ובני ישראל בעריהם׃
ויאספו כל העם כאיש אחד אל הרחוב אשר לפני שער המים
ויאמרו לעזרא הספר להביא את ספר תורת משה אשר צוה יהוה
את ישראל׃ ויביא עזרא הכהן את התורה לפני הקהל מאיש ועד
אשה וכל מבין לשמע ביום אחד לחדש השביעי׃ ויקרא בו לפני
הרחוב אשר לפני שער המים מן האור עד מחצית היום נגד
האנשים והנשים והמבינים ואזני כל העם אל ספר התורה׃
ויעמד עזרא הספר על מגדל עץ אשר עשו לדבר
ויעמד אצלו מתתיה ושמע ועניה ואוריה וחלקיה ומעשיה על

[illegible]

[illegible]

ימינו ומשמאלו פדיה ומישאל ומלכיה וחשם וחשבדנה זכריה
משלם׃ ויפתח עזרא הספר לעיני כל העם כי מעל כל העם
היה וכפתחו עמדו כל העם׃ ויברך עזרא את יהוה האלהים הגדול
ויענו כל העם אמן אמן במעל ידיהם ויקדו וישתחו ליהוה אפים
ארצה׃ וישוע ובני ושרביה ימין עקוב שבתי הודיה מעשיה
קליטא עזריה יוזבד חנן פלאיה והלוים מבינים את העם לתורה
והעם על עמדם׃ ויקראו בספר בתורת האלהים מפרש ושום
שכל ויבינו במקרא׃ ויאמר נחמיה הוא התרשתא ועזרא
הכהן הספר והלוים המבינים את העם לכל העם היום קדש הוא
ליהוה אלהיכם אל תתאבלו ואל תבכו כי בוכים כל העם כשמעם
את דברי התורה׃ ויאמר להם לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים
ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי
חדות יהוה היא מעזכם׃ והלוים מחשים לכל העם לאמר הסו כי
היום קדש ואל תעצבו׃ וילכו כל העם לאכל ולשתות ולשלח
מנות ולעשות שמחה גדולה כי הבינו בדברים אשר הודיעו להם׃
וביום השני נאספו ראשי האבות לכל העם הכהנים
והלוים אל עזרא הספר ולהשכיל אל דברי התורה׃ וימצאו כתוב

[illegible]

בתורה אשר צוה יהוה ביד משה אשר ישבו בני ישראל בסכות
בחג בחדש השביעי ואשר ישמיעו ויעבירו קול בכל עריהם
ובירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי
הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבת לעשת סכת ככתוב ויצאו העם
ויביאו ויעשו להם סכות איש על גגו ובחצרתיהם ובחצרות בית
האלהים וברחוב שער המים וברחוב שער אפרים ויעשו כל הקהל
השבים מן השבי סכות וישבו בסכות כי לא עשו מימי ישוע בן נון
כן בני ישראל עד היום ההוא ותהי שמחה גדולה מאד ויקרא בספר
תורת האלהים יום ביום מן היום הראשון עד היום האחרון ויעשו
חג שבעת ימים וביום השמיני עצרת כמשפט וביום
עשרים וארבעה לחדש הזה נאספו בני ישראל בצום ובשקים
ואדמה עליהם ויבדלו זרע ישראל מכל בני נכר ויעמדו ויתודו
על חטאתיהם ועונות אבתיהם ויקומו על עמדם ויקראו בספר
תורת יהוה אלהיהם רבעית היום ורבעית מתודים ומשתחוים
ליהוה אלהיהם ויקם על מעלה הלוים ישוע ובני
קדמיאל שבניה בני שרביה בני כנני ויזעקו בקול גדול אל יהוה
אלהיהם ויאמרו הלוים ישוע וקדמיאל בני חשבניה שרביה

[illegible] צעקה בקול גדול ג׳ ותרא האשה את שמואל ותזעק [illegible]

הודיה שבניה פתחיה קומו ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם עד
העולם ויברכו שם כבדך ומרומם על כל ברכה ותהלה׃ אתה
הוא יהוה לבדך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם
הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם
וצבא השמים לך משתחוים׃ אתה הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם
והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם׃ ומצאת את לבבו
נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי
האמרי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך
כי צדיק אתה׃ ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם
שמעת על ים סוף׃ ותתן אתת ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל
עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃
והים בקעת לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת
במצולת כמו אבן במים עזים׃ ובעמוד ענן הנחיתם יומם ובעמוד
אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה׃ ועל הר סיני ירדת
ודבר עמהם משמים ותתן להם משפטים ישרים ותורות אמת
חקים ומצות טובים׃ ואת שבת קדשך הודעת להם ומצוות וחקים
ותורה צוית להם ביד משה עבדך׃ ולחם משמים נתתה להם

[illegible]

[illegible]

לרעבם ומים מסלע הוצאת להם לצמאם ותאמר להם לבוא
לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם׃ והם ואבתינו
הזידו ויקשו את ערפם ולא שמעו אל מצותיך׃ וימאנו לשמע
ולא זכרו נפלאתיך אשר עשית עמהם ויקשו את ערפם ויתנו
ראש לשוב לעבדתם במרים ואתה אלוה סליחות חנון ורחום
ארך אפים ורב חסד ולא עזבתם׃ אף כי עשו להם עגל מסכה
ויאמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ויעשו נאצות גדלות׃
ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר את עמוד הענן
לא סר מעליהם ביומם להנחתם בהדרך ואת עמוד האש בלילה
להאיר להם ואת הדרך אשר ילכו בה׃ ורוחך הטובה נתת
להשכילם ומנך לא מנעת מפיהם ומים נתתה להם לצמאם׃ וארבעים
שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שלמתיהם לא בלו ורגליהם לא
בצקו׃ ותתן להם ממלכות ועממים ותחלקם לפאה ויירשו את
את ארץ סיחון ואת ארץ מלך חשבון ואת ארץ עוג מלך הבשן׃
ובניהם הרבית ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת
לאבתיהם לבוא לרשת׃ ויבאו הבנים ויירשו את הארץ ותכנע
לפניהם את ישבי הארץ הכנענים ותתנם בידם ואת מלכיהם

[illegible]

ואת נביאיך ג׳ ויאמר קנא קנאתי וחב׳ וימרו וימרדו בך ב׳ דיגליהם וידעו הגנוב כי בעונם ו׳

ואת עממי הארץ לעשות בהם כרצונם: וילכדו ערים בצורת
ואדמה שמנה ויירשו בתים מלאים כל טוב ברות חצובים כרמים
וזיתים ועץ מאכל לרב ויאכלו וישבעו וישמינו ויתעדנו בטובך
הגדול: וימרו וימרדו בך וישלכו את תורתך אחרי גום ואת
נביאיך הרגו אשר העידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולת:
ותתנם ביד צריהם ויצרו להם ובעת צרתם יצעקו אליך ואתה
משמים תשמע וכרחמיך הרבים תתן להם מושיעים ויושיעום
מיד צריהם: וכנוח להם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד
איביהם וירדו בהם וישובו ויזעקוך ואתה משמים תשמע ותצילם
כרחמיך רבות עתים: ותעד בהם להשיבם אל תורתך והמה
הזידו ולא שמעו למצותיך ובמשפטיך חטאו בם אשר יעשה
אדם וחיה בהם ויתנו כתף סוררת וערפם הקשו ולא שמעו:
ותמשך עליהם שנים רבות ותעד בם ברוחך ביד נביאיך ולא
האזינו ותתנם ביד עמי הארצת: וברחמיך הרבים לא עשיתם
כלה ולא עזבתם כי אל חנון ורחום אתה: ועתה אלהינו האל הגדול
הגבור והנורא שומר הברית והחסד אל ימעט לפניך את כל
התלאה אשר מצאתנו למלכינו לשרינו ולכהנינו ולנביאינו ול

ותתנם ביד צריהם ב׳ וגבה אנחאתו עלה וילכדו ערים ביד עמי הארצת ב׳ בבי׳ א׳ בכתוב חס׳ ולא ומ׳ ורוב
דסמ׳ חס׳ לכמא הל׳ ויהי רעב בכל הארצות ב׳ אל ובוא אשר יעשה אתם האדם והיה בהם לחצ׳ משך יעשה אדם
ותיהבם יורדו ב׳ וסימנ׳ וירדו בהם וישובו ויזעקוך בם ישרים: לאתשו זמשנה הב׳ גדו לנכרגו ט׳

[illegible] האל הגדול הגבור והנורא [illegible] ונחמיה [illegible]

ולאבתינו ולכל עמך מימי מלכי אשור עד היום הזה׃ ואתה צדיק
על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו׃ ואת מלכינו
שרינו כהנינו ואבתינו לא עשו תורתך ולא הקשיבו אל מצותיך
ולעדותיך אשר העידת בהם׃ והם במלכותם ובטובך הרב אשר
נתת להם ובארץ הרחבה והשמנה אשר נתת לפניהם לא עבדוך
ולא שבו ממעלליהם הרעים׃ הנה אנחנו היום עבדים והארץ
אשר נתתה לאבתינו לאכל את פריה ואת טובה הנה אנחנו עבדים
עליה׃ ותבואתה מרבה למלכים אשר נתתה עלינו בחטאותינו
ועל גויתינו משלים ובבהמתנו כרצונם ובצרה גדלה אנחנו׃
ובכל זאת אנחנו כרתים אמנה וכתבים ועל החתום שרינו לוינו
כהנינו׃ ועל החתומים נחמיה התרשתא בן חכליה וצדקיה׃
שריה עזריה ירמיה׃ פשחור אמריה מלכיה׃ חטוש שבניה
מלוך׃ חרם מרמות עבדיה׃ דניאל גנתון ברוך׃ משלם אביה
מימן׃ מעזיה בלגי שמעיה אלה הכהנים׃ והלוים
וישוע בן אזניה בנוי מבני חנדד קדמיאל׃ ואחיהם שבניה הודיה
קליטא פלאיה חנן׃ מיכא רחוב חשביה׃ זכור שרביה שבניה׃
הודיה בני בנינו׃ ראשי העם פרעש פחת מואב עילם

[illegible] ובני ירושלם [illegible] ולארץ הרחבה והשמנה [illegible]

תור' ב' הלוים בתורת האלהים ג' ובימוש' ויקראו בספר ובל' הנבדל ושלאחר · מעמי הארצות ה' ובחור

זתוא בני · בני עזגד בבי · אדניה בגוי עדין · אטר חזקיה עזור ·
הודיה חשם בצי · חריף ענתות נובי · מגפיעש משלם חזיר ·
משיזבאל צדוק ידוע · פלטיה חנן עניה · הושע חנניה חשוב ·
הלוחש פלחא שובק · רחום חשבנה מעשיה · ואחיה חנן ענן · מלוך
חרם בענה · ושאר העם הכהנים הלוים השוערים המשררים
הנתינים וכל הנבדל מעמי הארצות אל תורת האלהים נשיהם
בניהם ובנתיהם כל יודע מבין · מחזיקים על אחיהם אדיריהם
ובאים באלה ובשבועה ללכת בתורת האלהים אשר נתנה ביד
משה עבד האלהים ולשמור ולעשות את כל מצות יהוה אדנינו
ומשפטיו וחקיו · ואשר לא נתן בנתינו לעמי הארץ ואת בנתיהם
לא נקח לבנינו · ועמי הארץ המביאים את המקחות וכל שבר
ביום השבת למכור לא נקח מהם בשבת וביום קדש ונטש את
השנה השביעית ומשא כל יד · והעמדנו עלינו מצות לתת עלינו
שלישית השקל בשנה לעבדת בית אלהינו · ללחם המערכת
ומנחת התמיד ולעולת התמיד השבתות החדשים למועדים
ולקדשים ולחטאות לכפר על ישראל וכל מלאכת בית אלהינו ·
והגורלות הפלנו על קרבן העצים הכהנים

ולמנו' ומעשו' בם כהנים הלא תלען ויבינו המזבח וכל הנקרא' והתערבו זרע הקדש בארץ מדליא בנר ה'
והתנדב' ולהבדל ולבני' ובבוא אל נמא ביד עמי הארצות כלן ואת בנתיכם כי נתן לבנאם שיך
העמים ויאמרו נתן מדש ואשר לא נתן למכור אל כלי נקונה למוכר ביום השבת למלור ומעריב בנו' מ

הלוים והעם להביא לבית אלהינו לבית אבתינו לעתים מזמנים
שנה בשנה לבער על מזבח יהוה אלהינו ככתוב בתורה ולהביא
את בכורי אדמתנו ובכורי כל פרי כל עץ שנה בשנה לבית יהוה
ואת בכרות בנינו ובהמתנו ככתוב בתורה ואת בכורי בקרינו
וצאנינו להביא לבית אלהינו לכהנים המשרתים בבית אלהינו
ואת ראשית עריסתינו ותרומתינו ופרי כל עץ תירוש ויצהר
נביא לכהנים אל לשכות בית אלהינו ומעשר אדמתנו ללוים והם
הלוים המעשרים בכל ערי עבדתנו והיה הכהן בן אהרן עם
הלוים בעשר הלוים והלוים יעלו את מעשר המעשר לבית אלהינו
אל הלשכות לבית האוצר כי אל הלשכות יביאו בני ישראל ובני
הלוי את תרומת הדגן התירוש והיצהר ושם כלי המקדש והכהנים
המשרתים והשוערים והמשררים ולא נעזב את בית אלהינו
וישבו שרי העם בירושלם ושאר העם הפילו גורלות להביא אחד
מן העשרה לשבת בירושלם עיר הקדש ותשע הידות בערים
ויברכו העם לכל ~~העם~~ האנשים המתנדבים לשבת בירושלם

ואלה ראשי המדינה אשר ישבו בירושלם ובערי יהודה ישבו
איש באחזתו בעריהם ישראל הכהנים והלוים והנתינים ובני

עבדי שלמה׃ ובירושלם ישבו מבני יהודה ומבני בנימן מבני
יהודה עתיה בן עזיה בן זכריה בן אמריה בן שפטיה בן מ
מהללאל מבני פרץ׃ ומעשיה בן ברוך בן כל חזה בן חזיה בן עדיה
בן יויריב בן זכריה בן השלני׃ כל בני פרץ הישבים בירושלם ארבע
מאות ששים ושמנה אנשי חיל׃ ואלה בני בנימן
סלא בן משלם בן יועד בן פדיה בן קוליה בן מעשיה בן איתיאל
בן ישעיה׃ ואחריו גבי סלי תשע מאות עשרים ושמנה׃ ויואל
בן זכרי פקיד עליהם ויהודה בן הסנואה על העיר משנה׃
מן הכהנים ידעיה בן יויריב יכין׃ שריה בן חלקיה
בן משלם בן צדוק בן מריות בן אחיטוב נגד בית האלהים׃
ואחיהם עשי המלאכה לבית שמנה מאות עשרים ושנים ועדיה
בן ירחם בן פלליה בן אמצי בן זכריה בן פשחור בן מלכיה׃
ואחיו ראשים לאבות מאתים ארבעים ושנים ועמשסי בן עזראל
בן אחזי בן משלמות בן אמר׃ ואחיהם גברי חיל מאה עשרים
ושמנה ופקיד עליהם זבדיאל בן הגדולים׃ ומן
הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה בן בוני׃ ושבתי
ויוזבד על המלאכה החיצנה לבית האלהים מראשי הלוים׃

על הגוי ג׳ ויהי ביום השלישי [illegible]

ומתניה בן מיכה בן זבדי בן אסף ראש התחלה יהודה לתפלה
ובקבקיה משנה מאחיו ועבדא בן שמוע בן גלל בן ידיתון׃
כל הלוים בעיר הקדש מאתים שמנים וארבעה׃ והשוערים
עקוב טלמון ואחיהם השמרים בשערים מאה שבעים ושנים׃
ושאר ישראל הכהנים הלוים בכל ערי יהודה איש בנחלתו׃
והנתינים ישבים בעפל וציחא וגשפא על הנתינים׃
ופקיד הלוים בירושלם עזי בן בני בן חשביה בן מתניה בן מיכא
מבני אסף המשררים לנגד מלאכת בית האלהים׃ כי מצות
המלך עליהם ואמנה על המשררים דבר יום ביומו׃ ופתחיה בן
משיזבאל מבני זרח בן יהודה ליד המלך לכל דבר לעם׃ ואל
החצרים בשדתם מבני יהודה ישבו בקרית הארבע ובנתיה
ובדיבן ובנתיה ובקבצאל וחצריה׃ ובישוע ובמלדה ובבית
פלט׃ ובחצר שועל ובבאר שבע ובנתיה׃ ובצקלג ובמכנה
ובבנתיה׃ ובעין רמון ובצרעה ובירמות׃ זנח עדלם וחצריהם
לכיש ושדתיה עזקה ובנתיה ויחנו מבאר שבע עד גיא הנם׃
ומבני בנימן מגבע מכמש ועיה ובית אל ובנתיה׃ ענתות נב ענניה׃
חצור רמה גתים׃ חדיד צבעים נבלט׃ לד ואונו גי החרשים׃

[illegible]
[illegible]
ובקבקיה והשוערים [illegible] ובצקלג ובמכנה

ומן הלוים מחלקות יהודה לבנימין׃ אלה הכהנים
והלוים אשר עלו עם זרבבל בן שאלתיאל וישוע שריה ירמיה
עזרא׃ אמריה מלוך חטוש׃ שכניה רחם מרמות׃ עדוא גנתוי
אביה׃ מימין מעדיה בלגה׃ שמעיה ויויריב ידעיה׃ סלו עמוק
חלקיה ידעיה אלה ראשי הכהנים ואחיהם בימי ישוע׃
והלוים ישוע בנוי קדמיאל שרביה יהודה מתניה על הידות
הוא ואחיו׃ ובקבקיה ועני אחיהם לנגדם למשמרות׃ וישוע
הוליד את יויקים ויויקים הוליד את אלישיב ואלישיב את יוידע
ויוידע הוליד את יונתן ויונתן הוליד את ידוע׃ ובימי יויקים
היו כהנים ראשי האבות לשריה מריה לירמיה חנניה׃ לעזרא
משלם לאמריה יהוחנן׃ למלוכי יונתן לשבניה יוסף׃ לחרם
עדנא למריות חלקי׃ לעדיא זכריה לגנתון משלם׃ לאביה
זכרי למנימין למועדיה פלטי׃ לבלגה שמוע לשמעיה יהונתן׃
וליויריב מתני לידעיה עזי׃ לסלי קלי לעמוק עבר׃ לחלקיה
חשביה לידעיה נתנאל׃ הלוים בימי אלישיב יוידע
ויוחנן וידוע כתובים ראשי אבות והכהנים על מלכות דריוש
הפרסי׃ בני לוי ראשי האבות כתובים על ספר דברי

ועזרא הכהן הספר ג׳ וסימנ׳ וזה פרשגן [illegible] ויאמר נחמיה הוא [illegible] ימי

הימים ועד ימי יוחנן בן אלישיב׃ וראשי הלוים חשביה שרביה
וישוע בן קדמיאל ואחיהם לנגדם להלל להודות במצות
דויד איש האלהים משמר לעמת משמר׃ מתניה ובקבקיה
עבדיה משלם טלמון עקוב שמרים שוערים משמר באספי
השערים׃ אלה בימי יויקים בן ישוע בן יוצדק ובימי נחמיה
הפחה ועזרא הכהן הסופר׃ ובחנכת חומת
ירושלם בקשו את הלוים מכל מקומתם להביאם לירושלם
לעשת חנכה ושמחה ובתודות ובשיר מצלתים נבלים ובכנרות׃
ויאספו בני המשררים ומן הככר סביבות ירושלם ומן חצרי
נטפתי׃ ומבית הגלגל ומשדות גבע ועזמות כי חצרים בנו
להם המשררים סביבות ירושלם׃ ויטהרו הכהנים והלוים
ויטהרו את העם ואת השערים ואת החומה׃ ואעלה את שרי
יהודה מעל לחומה ואעמידה שתי תודות גדולות ותהלכת לימין
מעל לחומה לשער האשפת׃ וילך אחריהם הושעיה וחצי שרי
יהודה׃ ועזריה עזרא ומשלם׃ יהודה ובנימן ושמעיה וירמיה׃
ומבני הכהנים בחצצרות זכריה בן יונתן בן שמעיה בן מתניה
בן מיכיה בן זכור בן אסף׃ ואחיו שמעיה ועזראל מללי

מצלתים ומצלתים ב׳ [illegible] ואעלה את שרי
יהודה [illegible] ויאמר עזריה בן הושעיה וילך אחריהם [illegible]
[illegible]

גללי מעי נתנאל ויהודה חנני בכלי שיר דויד איש האלהים
ועזרא הספר לפניהם׃ ועל שער העין ונגדם עלו על מעלות
עיר דויד במעלה לחומה מעל לבית דויד ועד שער המים מזרח׃
והתודה השנית ההולכת למואל ואני אחריה וחצי העם מעל
להחומה מעל למגדל התנורים ועד החומה הרחבה׃ ומעל
לשער אפרים ועל שער הישנה ועל שער הדגים ומגדל חננאל
ומגדל המאה ועד שער הצאן ועמדו בשער המטרה׃
ותעמדנה שתי התודות בבית האלהים ואני וחצי הסגנים עמי׃
והכהנים אליקים מעשיה מנימין מיכיה אליועיני זכריה חנניה
בחצצרות׃ ומעשיה ושמעיה ואלעזר ועזי ויהוחנן ומלכיה
ועילם ועזר וישמיעו המשררים ויזרחיה הפקיד׃ ויזבחו ביום
ההוא זבחים גדולים וישמחו כי האלהים שמחם שמחה גדולה
וגם הנשים והילדים שמחו ותשמע שמחת ירושלם מרחוק׃
ויפקדו ביום ההוא אנשים על הנשכות לאוצרות לתרומות
לראשית ולמעשרות לכנוס בהם לשדי הערים מנאות התורה
לכהנים וללוים כי שמחת יהודה על הכהנים ועל הלוים העמדים׃
וישמרו משמרת אלהיהם ומשמרת הטהרה והמשררים והשערים

כמצות דויד שלמה בנו׃ כי בימי דויד ואסף מקדם ראשי המשררים
ושיר תהלה והדות לאלהים׃ וכל ישראל בימי זרבבל
ובימי נחמיה נתנים מנית המשררים והשערים דבר יום ביומו
ומקדשים ללוים והלוים מקדשים לבני אהרן׃ ביום
ההוא נקרא בספר משה באזני העם ונמצא כתוב בו אשר לא
יבוא עמני ומואבי בקהל האלהים עד עולם׃ כי לא קדמו את בני
ישראל בלחם ובמים וישכר עליו את בלעם לקללו ויהפך אלהינו
הקללה לברכה׃ ויהי כשמעם את התורה ויבדילו כל ערב מישראל׃
ולפני מזה אלישיב הכהן נתון בלשכת בית אלהינו קרוב לטוביה׃
ויעש לו לשכה גדולה ושם היו לפנים נתנים את המנחה הלבונה
והכלים ומעשר הדגן התירוש והיצהר מצות הלוים והמשררים
והשערים ותרומת הכהנים׃ ובכל זה לא הייתי בירושלם
כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך בבל באתי אל
המלך ולקץ שנים נשאלתי מן המלך׃ ואבוא לירושלם ואבינה
ברעה אשר עשה אלישיב לטוביה לעשות לו נשכה בחצרי בית
האלהים׃ וירע לי מאד ואשליכה את כל כלי בית טוביה החוץ
מן הלשכה׃ ואמרה ויטהרו הלשכות ואשיבה שם כלי בית

האלהים את המנחה והלבונה ואדעה כי מניות הלוים לא נתנה
ויברחו איש לשדהו הלוים והמשררים עשי המלאכה ואריבה
את הסגנים ואמרה מדוע נעזב בית האלהים ואקבצם ואעמדם
על עמדם וכל יהודה הביאו מעשר הדגן והתירוש והיצהר
לאוצרות ואוצרה על אוצרות שלמיה הכהן וצדוק הסופר
ופדיה מן הלוים ועל ידם חנן בן זכור בן מתניה כי נאמנים נחשבו
ועליהם לחלק לאחיהם זכרה לי אלהי על זאת
ואל תמח חסדי אשר עשיתי בבית אלהי ובמשמריו בימים
ההמה ראיתי ביהודה דרכים גתות בשבת ומביאים הערמות
ועמסים על החמרים ואף יין ענבים ותאנים וכל משא ומביאים
ירושלם ביום השבת ואעיד ביום מכרם ציד והצרים ישבו בה
מביאים דאג וכל מכר ומכרים בשבת לבני יהודה ובירושלם
ואריבה את חרי יהודה ואמרה להם מה הדבר הרע הזה אשר
אתם עשים ומחללים את יום השבת הלוא כה עשו אבתיכם
ויבא אלהינו עלינו את כל הרעה הזאת ועל העיר הזאת ואתם
מוסיפים חרון על ישראל לחלל את השבת ויהי כאשר צללו
שערי ירושלם לפני השבת ואמרה ויסגרו הדלתות ואמרה

[illegible] ירמיה מלכים ואריה׃ נלנו ב̇ קרין חלב ... [illegible] לכתב משא [illegible] ומנערי

אשר לא יפתחום עד אחר השבת ומנערי העמדתי על השערים
לא יבוא משא ביום השבת׃ וילינו הרכלים ומכרי כל ממכר מחוץ
לירושלם פעם ושתים׃ ואעידה בהם ואמרה אליהם מדוע אתם לנים
נגד החומה אם תשנו יד אשלח בכם מן העת ההיא לא באו בשבת׃
ואמרה ללוים אשר יהיו מטהרים ובאים שמרים השערים לקדש
את יום השבת גם זאת זכרה לי אלהי וחוסה עלי כרב חסדך׃
גם בימים ההם ראיתי את היהודים השיבו נשים
אשדודיות עמוניות מואביות׃ ובניהם חצי מדבר אשדודית ואינם
מכירים לדבר יהודית וכלשון עם ועם׃ ואריב עמם ואקללם ואכה
מהם אנשים ואמרטם ואשביעם באלהים אם תתנו בנתיכם לבניהם
ואם תשאו מבנתיהם לבניכם ולכם׃ הלוא על אלה חטא שלמה
מלך ישראל ובגוים הרבים לא היה מלך כמהו ואהוב לאלהיו
היה ויתנהו אלהים מלך על כל ישראל גם אותו החטיאו הנשים
הנכריות׃ ולכם הנשמע לעשת את כל הרעה הגדולה הזאת
למעל באלהינו להשיב נשים נכריות׃ ומבני יוידע בן אלישיב
הכהן הגדול חתן לסנבלט החרני ואבריחהו מעלי׃ זכרה להם
אלהי על גאלי הכהנה וברית הכהנה והלוים׃ וטהרתים מכל נכר

השמעו [illegible] לכל השמע׃ להושיב ב̇ [illegible] עם נכרים נשים נכריות [illegible]
מלך על כל ישראל [illegible] שלמה [illegible] העידתי בהם [illegible] להשיבם
אשר [illegible] השבת [illegible] ושמרו [illegible] נכר [illegible]

ואעמידה ב׳ שתי תודות גדולות ואעמידה משמרות · אלישה ופ׳ ובני יון וחד מה׳ אלישה ·

ואעמידה משמרות לכהנים וללוים איש במלאכתו ולקרבן
העצים בעתים מזמנות ולבכורים זכרה לי אלהי לטובה׃

סכום הפסוקים של ספר שש מאות ושמונים וחמשה
סימן תרפ״ה

א

דברי הימים

אדם שת אנוש׃ קינן מהללאל ירד׃ חנוך מתושלח למך׃ נח
שם חם ויפת׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני
גמר אשכנז ודיפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשישה כתים
ורודנים׃ בני חם כוש ומצרים פוט וכנען׃ ובני כוש
סבא וחוילה וסבתא ורעמא וסבתכא ובני רעמא שבא ודדן׃
וכוש ילד את נמרוד הוא החל להיות גבור בארץ׃ ומצרים ילד
את לודיים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים
ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃
וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי
ואת הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי
ואת הצמרי ואת החמתי׃ בני שם עילם ואשור
וארפכשד ולוד וארם ועוץ וחול וגתר ומשך׃ וארפכשד ילד

[illegible]

את שלח ושלח ילד את עבר ולעבר ילד שני בנים שם האחד
פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן ויקטן ילד את אלמודד
ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח ואת הדורם ואת אוזל ואת
דקלה ואת עיבל ואת אבימאל ואת שבא ואת אופיר ואת חוילה
ואת יובב כל אלה בני יקטן שם ארפכשד שלח
עבר פלג רעו שרוג נחור תרח אברם הוא אברהם בני אברהם
יצחק וישמעאל אלה תלדותם בכור ישמעאל נביות
וקדר ואדבאל ומבשם משמע ודומה משא חדד ותימא יטור
נפיש וקדמה אלה הם בני ישמעאל ובני קטורה פלגש
אברהם ילדה את זמרן ויקשן ומדן ומדין וישבק ושוח ובני
יקשן שבא ודדן ובני מדין עיפה ועפר וחנוך ואבידע ואלדעה
כל אלה בני קטורה ויולד אברהם את יצחק בני יצחק עשו
וישראל בני עשו אליפז רעואל ויעוש ויעלם וקרח בני
אליפז תימן ואומר צפי וגעתם קנז ותמנע ועמלק בני רעואל נחת
זרח שמה ומזה ובני שעיר לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן
ואצר ודישן ובני לוטן חרי והומם ואחות לוטן תמנע בני שובל
עלין ומנחת ועיבל שפי ואונם ובני צבעון איה וענה בני ענה דישן

[illegible]

מבצרה ג וסימנ׳ יובב בן זרח מבצרה והנה מי זה בא מאדום [illegible]

ובני דישון חמרן ואשבן ויתרן וכרן· בני אצר בלהן וזעון יעקן
בני דישן עוץ וארן· ואלה המלכים אשר מלכו בארץ
אדום לפני מלך מלך לבני ישראל בלע בן בעור ושם עירו דנהבה·
וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה· וימת יובב וימלך
תחתיו חושם מארץ התימני· וימת חושם וימלך תחתיו הדד בן
בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית· וימת הדד
וימלך תחתיו שמלה ממשרקה· וימת שמלה וימלך תחתיו שאול
מרחבות הנהר· וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור·
וימת בעל חנן וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו
מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב· וימת הדד ויהיו אלופי אדום
אלוף תמנע אלוף עליה אלוף יתת· אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף
פינן· אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר· אלוף מגדיאל אלוף עירם
אלה אלופי אדום· אלה בני ישראל ראובן
שמעון לוי ויהודה יששכר וזבלון· דן יוסף ובנימן נפתלי גד ואשר·
בני יהודה ער ואונן ושלה שלושה נולד לו מבת שוע
הכנענית ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימיתהו· ותמר
כלתו ילדה לו את פרץ ואת זרח כל בני יהודה חמשה· בני פרץ

מהיטבאל [illegible]
[illegible]
[illegible] יהודה [illegible]

[illegible]

חצרון וחמול׃ ובני זרח זמרי ואיתן והימן וכלכל ודרע כלם
חמשה׃ ובני כרמי עכר עוכר ישראל אשר מעל בחרם׃
ובני איתן עזריה׃ ובני חצרון אשר נולד לו את ירחמאל ואת
רם ואת כלובי׃ ורם הוליד את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון
נשיא בני יהודה׃ ונחשון הוליד את שלמא ושלמא הוליד את בעז׃
ובעז הוליד את עובד ועובד הוליד את ישי׃ ואישי הוליד את
בכורו את אליאב ואבינדב השני ושמעא השלישי׃ נתנאל הרביעי
רדי החמישי׃ אצם הששי דויד השביעי׃ ואחיתיהם צרויה ואביגיל
ובני צרויה אבשי ויואב ועשהאל שלשה׃ ואביגיל ילדה את
עמשא ואבי עמשא יתר הישמעאלי׃ וכלב בן חצרון הוליד
את עזובה אשה ואת יריעות ואלה בניה ישר ושובב וארדון׃ ותמת
עזובה ויקח לו כלב את אפרת ותלד לו את חור׃ וחור הוליד את
אורי ואורי הוליד את בצלאל׃ ואחר בא חצרון אל בת מכיר אבי
גלעד והוא לקחה והוא בן ששים שנה ותלד לו את שגוב׃
ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלש ערים בארץ הגלעד׃
ויקח גשור וארם את חות יאיר מאתם את קנת ואת
בנתיה ששים עיר כל אלה בני מכיר אבי גלעד׃ ואחר מות חצרון

[illegible]

[illegible]

כלב אפרתה ואשת חצרון אביה ותלד לו את אשחור אבי
תקוע׃ ויהיו בני ירחמאל בכור חצרון הבכור רם ובונה וארן
ואצם אחיה׃ ותהי אשה אחרת לירחמאל ושמה עטרה היא
אם אונם׃ ויהיו בני רם בכור ירחמאל מעץ וימין ועקר׃
ויהיו בני אונם שמי וידע ובני שמי נדב ואבישור׃ ושם אשת
אבישור אביהיל ותלד לו את אחבן ואת מוליד׃ ובני נדב סלד
ואפים וימת סלד לא בנים׃ ובני אפים ישעי ובני ישעי ששן ובני ששן אחלי׃
ובני ידע אחי שמי יתר ויונתן וימת יתר לא בנים׃ ובני
יונתן פלת וזזא אלה היו בני ירחמאל׃ ולא היה לששן בנים
כי אם בנות ולששן עבד מצרי ושמו ירחע׃ ויתן ששן את
בתו לירחע עבדו לאשה ותלד לו את עתי׃ ועתי הוליד את
נתן ונתן הוליד את זבד׃ וזבד הוליד את אפלל ואפלל הוליד
את עובד׃ ועובד הוליד את יהוא ויהוא הליד את עזריה׃
ועזריה הליד את חלץ וחלץ הליד את אלעשה׃ ואלעשה
הליד את ססמי וססמי הליד את שלום׃ ושלום הוליד את
יקמיה ויקמיה הליד את אלישמע׃ ובני כלב אחי
ירחמאל מישע בכרו הוא אבי זיף ובני מרשה אבי חברון׃

[illegible]

ובני חברון קרח ותפוח ורקם ושמע ושמע הוליד את רחם
אבי ירקעם ורקם הוליד את שמי ובן שמי מעון ומעון אבי בית
צור ועיפה פילגש כלב ילדה את חרן ואת מוצא ואת גזז וחרן
הוליד את גזז ובני יהדי רגם ויותם וגישן ופלט ועיפה
ושעף פלגש כלב מעכה ילד שבר ואת תרחנה ותלד שעף אבי
מדמנה את שוא אבי מכבנה ואבי גבעא ובת כלב עכסה אלה היו
בני כלב בן חור בכור אפרתה שובל אבי קרית יערים שלמא אבי
בית לחם חרף אבי בית גדר ויהיו בנים לשובל אבי קרית יערים
הראה חצי המנחות ומשפחות קרית יערים היתרי והפותי
והשמתי והמשרעי מאלה יצאו הצרעתי והאשתאלי
בני שלמא בית לחם ונטופתי עטרות בית יואב וחצי המנחתי
הצרעי ומשפחות סופרים ישבי יעבץ תרעתים שמעתים סוכתים
המה הקינים הבאים מחמת אבי בית רכב ואלה היו בני דויד
אשר נולד לו בחברון הבכור אמנן לאחינעם היזרעאלית שני
דניאל לאביגיל הכרמלית השלשי לאבשלום בן מעכה בת תלמי
מלך גשור הרביעי אדניה בן חגית החמשי שפטיה לאביטל הששי
יתרעם לעגלה אשתו ששה נולד לו בחברון וימלך שם שבע

שנים וששה חדשים ושלשים ושלש שנה מלך בירושלם׃
ואלה נולדו לו בירושלים שמעא ושובב ונתן ושלמה
ארבעה לבת שוע בת עמיאל׃ ויבחר ואלישמע ואליפלט׃ ונגה
ונפג ויפיע׃ ואלישמע ואלידע ואליפלט תשעה׃ כל בני דויד
מלבד בני פילגשים ותמר אחותם׃ ובן שלמה רחבעם
אביה בנו אסא בנו יהושפט בנו׃ יורם בנו אחזיהו בנו יואש
בנו׃ אמציהו בנו עזריה בנו יותם בנו׃ אמון בנו אשיהו בנו׃ אחז בנו חזקיהו בנו מנשה בנו
ובני אשיהו הבכור יוחנן השני יהויקים השלשי צדקיהו
הרביעי שלום׃ ובני יהויקים יכניה בנו צדקיה בנו׃ ובני יכניה
אסר שאלתיאל בנו׃ ומלכירם ופדיה ושנאצר יקמיה הושמע
ונדביה׃ ובני פדיה זרבבל ושמעי ובן זרבבל משלם וחנניה
ושלמית אחותם׃ וחשבה ואהל וברכיה וחסדיה יושב חסד חמש׃
ובן חנניה פלטיה וישעיה בני רפיה בני ארנן בני עבדיה בני שכניה׃
ובני שכניה שמעיה ובני שמעיה חטוש ויגאל ובריח
ונעריה ושפט ששה׃ ובן נעריה אליועיני וחזקיה ועזריקם
שלשה׃ ובני אליועיני הודיה ואלישיב ופליה ועקוב ויוחנן ודליה
ועני שבעה׃ בני יהודה פרץ חצרון וכרמי וחור ושובל׃ וראיה בן

[illegible]

ושובל הוליד את יחת ויחת הוליד את אחומי ואת להד אלה משפחות
הצרעתי ואלה אבי עיטם יזרעאל וישמא וידבש ושם
אחותם הצללפוני ופנואל אבי גדר ועזר אבי חושה אלה בני חור
בכור אפרתה אבי בית לחם ולאשחור אבי תקוע היו שתי נשים
חלאה ונערה ותלד לו נערה את אחזם ואת חפר ואת תימני ואת
האחשתרי אלה בני נערה ובני חלאה צרת יצחר ואתנן וקוץ
הוליד את ענוב ואת הצבבה ומשפחות אחרחל בן הרום ויהי יעבץ
נכבד מאחיו ואמו קראה שמו יעבץ לאמר כי ילדתי בעצב ויקרא
יעבץ לאלהי ישראל לאמר אם ברך תברכני והרבית את גבולי
והיתה ידך עמי ועשית מרעה לבלתי עצבי ויבא אלהים את אשר
שאל וכלוב אחי שוחה הוליד את מחיר הוא אבי
אשתון ואשתון הוליד את בית רפא ואת פסח ואת תחנה אבי עיר
נחש אלה אנשי רכה ובני קנז עתניאל ושריה ובני עתניאל
חתת ומעונתי הוליד את עפרה ושריה הוליד את יואב אבי גיא
חרשים כי חרשים היו ובני כלב בן יפנה עירו אלה ונעם
ובני אלה וקנז ובני יהללאל זיף וזיפה תיריא ואשראל ובני עזרה
יתר ומרד ועפר וילון ותהר את מרים ואת שמי ואת ישבח אבי אש

[illegible]

אשתמע ואשתו היהדיה ילדה את ירד אבי גדור ואת חבר אבי
שוכו ואת יקותיאל אבי זנוח ואלה בני בתיה בת פרעה אשר
לקח מרד׃ ובני אשת הודיה אחות נחם אבי קעילה
הגרמי ואשתמע המעכתי׃ ובני שימון אמנון ורנה בן חנן ותולון
ובני ישעי זוחת ובן זוחת׃ בני שלה בן יהודה ער אבי לכה
ולעדה אבי מרשה ומשפחות בית עבדת הבץ לבית אשבע׃ ויוקים
ואנשי כזבא ויואש ושרף אשר בעלו למואב וישבי לחם והדברים
עתיקים׃ המה היוצרים וישבי נטעים וגדרה עם המלך במלאכתו
ישבו שם׃ בני שמעון נמואל וימין יריב זרח שאול׃ שלם
בנו מבשם בנו משמע בנו׃ ובני משמע חמואל בנו זכור בנו שמעי
בנו׃ ולשמעי בנים ששה עשר ובנות שש ולאחיו אין בנים רבים וכל
משפחתם לא הרבו עד בני יהודה׃ וישבו בבאר שבע ומולדה
וחצר שועל׃ ובבלהה ובעצם ובתולד׃ ובבתואל ובחרמה ובציקלג׃
ובבית מרכבות ובחצר סוסים ובבית בראי ובשערים אלה עריהם
עד מלך דויד׃ וחצריהם עיטם ועין רמון ותכן ועשן ערים חמש׃
וכל חצריהם אשר סביבות הערים האלה עד בעל זאת מושבתם
והתיחשם להם׃ ומשובב וימלך ויושה בן אמציה׃ ויואל ויהוא בן

[illegible]

שריה בן עשיאל ואליועיני ויעקבה וישוחיה ועשיה ועדיאל
וישימאל ובניה וזיזא בן שפעי בן אלון בן ידיה בן שמרי בן שמעיה
אלה הבאים בשמות נשיאים במשפחותם ובית אבותיהם פרצו
לרוב וילכו למבוא גדר עד למזרח הגיא לבקש מרעה לצאנם
וימצאו מרעה שמן וטוב והארץ רחבת ידים ושקטת ושלוה כי מן חם
הישבים שם לפנים ויבאו אלה הכתובים בשמות בימי יחזקיהו מלך
יהודה ויכו את אהליהם ואת המעונים אשר נמצאו שמה ויחרימם
עד היום הזה וישבו תחתיהם כי מרעה לצאנם שם ומהם
מן בני שמעון הלכו להר שעיר אנשים חמש מאות ופלטיה
ונעריה ורפיה ועזיאל בני ישעי בראשם ויכו את שארית הפלטה
לעמלק וישבו שם עד היום הזה ובני ראובן בכור ישראל
כי הוא הבכור ובחללו יצועי אביו נתנה בכרתו לבני יוסף בן
ישראל ולא להתיחש לבכרה כי יהודה גבר באחיו ולנגיד ממנו
והבכרה ליוסף בני ראובן בכור ישראל חנוך ופלוא חצרון
וכרמי בני יואל שמעיה בנו גוג בנו שמעי בנו מיכה בנו ראיה
בנו בעל בנו בארה בנו אשר הגלה תלגת פלנאסר מלך אשר
הוא נשיא לראובני ואחיו למשפחתיו בהתיחש לתלדותם הראש

[illegible]

[illegible]

יעיאל וזכריהו׃ ובלע בן עזז בן שמע בן יואל הוא יושב
בערער ועד נבו ובעל מעון׃ ולמזרח ישב עד לבוא מדברה
למן הנהר פרת כי מקניהם רבו בארץ גלעד׃ ובימי שאול עשו מלחמה
עם ההגראים ויפלו בידם וישבו באהליהם על כל פני מזרח לגלעד׃
ובני גד לנגדם ישבו בארץ הבשן עד סלכה׃ יואל הראש
ושפם המשנה ויעני ושפט בבשן׃ ואחיהם לבית אבותיהם מיכאל
ומשלם ושבע ויורי ויעכן וזיע ועבר שבעה׃ אלה בני
אביחיל בן חורי בן ירוח בן גלעד בן מיכאל בן ישישי בן יחדו בן בוז׃
אחי בן עבדיאל בן גוני ראש לבית אבותם׃ וישבו בגלעד בבשן
ובבנתיה ובכל מגרשי שרון על תוצאותם׃ כלם התיחשו בימי יותם
מלך יהודה ובימי ירבעם מלך ישראל׃ בני ראובן וגדי
וחצי שבט מנשה מן בני חיל אנשים נשאי מגן וחרב ודרכי קשת
ולמודי מלחמה ארבעים וארבעה אלף ושבע מאות וששים יצאי
צבא׃ ויעשו מלחמה עם ההגריאים ויטור ונפיש ונודב׃ ויעזרו
עליהם וינתנו בידם ההגריאים וכל שעמהם כי לאלהים זעקו
במלחמה ונעתור להם כי בטחו בו׃ וישבו מקניהם גמליהם חמשים
אלף וצאן מאתים וחמשים אלף וחמורים אלפים ונפש אדם מאה אלף׃

[illegible]

[illegible]

כי חללים רבים נפלו כי מהאלהים המלחמה וישבו תחתיהם עד
הגלה ובני חצי שבט מנשה ישבו בארץ מבשן עד בעל
חרמון ושניר והר חרמון המה רבו ואלה ראשי בית אבותם ועפר
וישעי ואליאל ועזריאל וירמיה והודויה ויחדיאל אנשים גבורי
חיל אנשי שמות ראשים לבית אבותם וימעלו באלהי אבותיהם
ויזנו אחרי אלהי עמי הארץ אשר השמיד אלהים מפניהם ויער
אלהי ישראל את רוח פול מלך אשור ואת רוח תלגת פלנסר מלך
אשור ויגלם לראובני ולגדי ולחצי שבט מנשה ויביאם לחלח
וחבור והרא ונהר גוזן עד היום הזה בני לוי גרשון
קהת ומררי ובני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל
ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר אלעזר הוליד את פינחס פינחס הליד את אבישוע
ואבישוע הוליד את בקי ובקי הוליד את עזי ועזי הוליד את
זרחיה וזרחיה הוליד את מריות מריות הוליד את אמריה
ואמריה הוליד את אחיטוב ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק
הוליד את אחימעץ ואחימעץ הוליד את עזריה ועזריה הוא אשר
כהן בבית אשר בנה שלמה בירושלם ויולד עזריה את אמריה

הוליד את יוחנן ויוחנן הוליד את עזריה הוא

[illegible]

ואמריה הוליד את אחיטוב׃ ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק
הוליד את שלום׃ ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה׃
ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק׃ ויהוצדק
הלך בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבכדנאצר׃
בני לוי גרשם קהת ומררי׃ ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי׃
ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל׃ בני מררי מחלי ומשי
ואלה משפחות הלוי לאבותיהם׃ לגרשום לבני בנו יחת בנו זמה
בנו׃ יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו׃ בני קהת עמינדב בנו
קרח בנו אסיר בנו׃ אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו׃ תחת בנו
אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו׃ ובני אלקנה עמשי ואחימות׃
אלקנה בנו אלקנה צופי בנו ונחת בנו׃ אליאב בנו ירחם בנו אלקנה
בנו׃ ובני שמואל הבכר ושני ואביה׃ בני מררי מחלי
לבני בנו שמעי בנו עזה בנו׃ שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו׃
ואלה אשר העמיד דויד על ידי שיר בית יהוה ממנוח הארון׃ ויהיו
משרתים לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית
יהוה בירושלם ויעמדו כמשפטם על עבודתם׃ ואלה
העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל׃

[illegible]

בן אלקנה בן ירחם בן אליאל בן תוח בן צוף בן אלקנה בן מחת בן
עמשי בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה בן תחת בן אסיר בן
אביסף בן קרחי בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל ואחיו
אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיהו בן שמעא בן מיכאל בן
בעשיה בן מלכיה בן אתני בן זרח בן עדיה בן איתן בן זמה בן
שמעי בן יחת בן גרשם בן לוי ובני מררי אחיהם על השמאול
איתן בן קישי בן עבדי בן מלוך בן חשביה בן אמציה בן חלקיה בן
אמצי בן בני בן שמר בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי ו
ואחיהם הלוים נתונים לכל עבדת משכן בית האלהים ואהרן
ובניו מקטרים על מזבח העלה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת
קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים
ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו בקי בנו
עזי בנו זרחיה בנו מריות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו צדוק בנו
אחימעץ בנו ואלה מושבותם לטירותם בגבולם לבני אהרן
למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל ויתנו להם את חברון בארץ
יהודה ואת מגרשיה סביבתיה ואת שדה העיר ואת חצריה
נתנו לכלב בן יפנה ולבני אהרן נתנו את ערי המקלט את חברון

[illegible]

אוס לאמציה בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם אמציה בן יואש ויאמר אמציה אל עמוס ויתן עמוס
ומשובב וימלך בו [illegible] בן אמציה·

ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתר ואת אשתמע ואת מגרשיה׃
ואת חילז ואת מגרשיה את דביר ואת מגרשיה׃ ואת עשן ואת מגרשיה
ואת בית שמש ואת מגרשיה׃ וממטה בנימן את גבע ואת
מגרשיה ואת עלמת ואת מגרשיה ואת ענתות ואת מגרשיה כל
עריהם שלש עשרה עיר במשפחותיהם׃ ולבני קהת
הנותרים ממשפחת המטה ממחצית מטה חצי מנשה בגורל
ערים עשר׃ ולבני גרשום למשפחותם ממטה יששכר
וממטה אשר וממטה נפתלי וממטה מנשה בבשן ערים שלש
עשרה׃ לבני מררי למשפחותם ממטה ראובן וממטה גד וממטה
זבלון בגורל ערים שתים עשרה׃ ויתנו בני ישראל ללוים את הערים
ואת מגרשיהם׃ ויתנו בגורל ממטה בני יהודה וממטה בני
שמעון וממטה בני בנימן את הערים האלה אשר יקראו אתהם
בשמות׃ וממשפחות בני קהת ויהי ערי גבולם ממטה אפרים׃
ויתנו להם את ערי המקלט את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים
ואת גזר ואת מגרשיה׃ ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון
ואת מגרשיה׃ ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה׃
וממחצית מטה מנשה את ענר ואת מגרשיה ואת בלעם

ונתתה את הלוים נתונים נתונם המה [illegible] הלוים [illegible] ישראל [illegible] ולבני [illegible]
הלוים [illegible] ובני [illegible] [illegible] ישבו [illegible] [illegible] מושבותם [illegible]
[illegible] בן אמציה [illegible] בן פשחור·

[illegible]

ואת מגרשיה למשפחת לבני קהת הנותרים׃ לבני גרשום
ממשפחת חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות
ואת מגרשיה׃ וממטה יששכר את קדש ואת מגרשיה את
דברת ואת מגרשיה׃ את ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת
מגרשיה׃ וממטה אשר את משל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת
מגרשיה׃ ואת חוקק ואת מגרשיה ואת רחב ואת מגרשיה׃
וממטה נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת
קריתים ואת מגרשיה׃ לבני מררי הנותרים ממטה זבולן את
רמונו ואת מגרשיה את תבור ואת מגרשיה׃ ומעבר לירדן ירחו
למזרח הירדן ממטה ראובן את בצר במדבר ואת מגרשיה ואת
יהצה ואת מגרשיה׃ ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת
מגרשיה׃ וממטה גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת
מחנים ואת מגרשיה׃ ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזיר ואת
מגרשיה׃ ולבני יששכר תולע ופואה ישיב ושמרון ארבעה׃
ובני תולע עזי ורפיה ויריאל ויחמי ויבשם ושמואל ראשים
לבית אבותם לתולע גבורי חיל לתלדותם מספרם בימי דויד עשרים
ושנים אלף ושש מאות׃ ובני עזי יזרחיה ובני יזרחיה מיכאל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועבדיה ויואל ישיה חמשה ראשים כלם׃ ועליהם לתולדותם
לבית אבותם גדודי צבא מלחמה שלשים וששה אלף כי הרבו
נשים ובנים׃ ואחיהם לכל משפחות יששכר גבורי חילים שמונים
ושבעה אלף התיחשם לכל׃ בנימן בלע ובכר וידיעאל שלשה׃
ובני בלע אצבון ועזי ועזיאל וירימות ועירי חמשה ראשי בית
אבות גבורי חילים והתיחשם עשרים ושנים אלף ושלשים וארבעה׃
ובני בכר זמירה ויועש ואליעזר ואליועיני ועמרי וירמות
ואביה וענתות ועלמת כל אלה בני בכר׃ והתיחשם לתלדותם
ראשי בית אבותם גבורי חיל עשרים אלף ומאתים׃ ובני
ידיעאל בלהן ובני בלהן יעיש ובנימן ואהוד וכנענה וזיתן ותרשיש
ואחישחר׃ כל אלה בני ידיעאל לראשי האבות גבורי חילים שבעה
עשר אלף ומאתים יצאי צבא למלחמה׃ ושפם וחפם בני עיר חשם
בני אחר׃ בני נפתלי יחציאל וגוני ויצר ושלום בני בלהה׃
בני מנשה אשריאל אשר ילדה פילגשו הארמיה ילדה את מכיר אבי
גלעד׃ ומכיר לקח אשה לחפים ולשפים ושם אחתו מעכה ושם השני
צלפחד ותהינה לצלפחד בנות׃ ותלד מעכה אשת מכיר בן ותקרא
שמו פרש ושם אחיו שרש ובניו אולם ורקם׃ ובני אולם בדן אלה בני

[illegible]

גלעד בן מכיר בן מנשה׃ ואחתו המלכת ילדה את אישהוד ואת
אביעזר ואת מחלה׃ ויהיו בני שמידע אחין ושכם ולקחי ואניעם׃
ובני אפרים שותלח וברד בנו ותחת בנו ואלעדה בנו ותחת בנו׃
וזבד בנו ושותלח בנו ועזר ואלעד והרגום אנשי גת הנולדים בארץ
כי ירדו לקחת את מקניהם׃ ויתאבל אפרים אביהם ימים רבים ויבאו
אחיו לנחמו׃ ויבא אל אשתו ותהר ותלד בן ויקרא את שמו בריעה
כי ברעה היתה בביתו׃ ובתו שארה ותבן את בית חורון התחתון
ואת העליון ואת אזן שארה׃ ורפח בנו ורשף ותלח בנו ותחן בנו׃
לעדן בנו עמיהוד בנו אלישמע בנו׃ נון בנו יהושע בנו׃
ואחזתם ומשבותם בית אל ובנתיה ולמזרח נערן ולמערב גזר
ובנתיה ושכם ובנתיה עד עיה ובנתיה׃ ועל ידי בני מנשה בית
שאן ובנתיה תענך ובנתיה מגדו ובנותיה דור ובנותיה באלה ישבו
בני יוסף בן ישראל׃ בני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח
אחותם׃ ובני בריעה חבר ומלכיאל הוא אבי ברזות׃ וחבר הוליד
את יפלט ואת שומר ואת חותם ואת שועא אחותם׃ ובני יפלט
פסך ובמהל ועשות אלה בני יפלט׃ ובני שמר אחי ורוהגה יחבה
וארם׃ ובן הלם אחיו צופח וימנע ושלש ועמל׃ בני צופח סוח וחרנפר

ראשי אבות ג׳ בכתוב ובני בלע אצבון ואלה בני אחוד ואת ישעיה ואת שביה אלה ראשי אבות ... לגו

ושועל ובֵרִי וימרה. בצר והוד ושמא ושלשה ויתרן ובארא. ובני
יתר יפנה ופספה וארא. ובני עלא ארח וחניאל ורציא. כל אלה בני
אשר ראשי בית האבות ברורים גבורי חילים ראשי הנשיאים והתיחשם
בצבא במלחמה מספרם אנשים עשרים וששה אלף. ובנימן
הוליד את בלע בכרו אשבל השני ואחרח השלישי. נוחה הרביעי
ורפא החמישי. ויהיו בנים לבלע אדר וגרא ואביהוד. ואבישוע
ונעמן ואחוח. וגרא ושפופן וחורם. ואלה בני אחוד אלה הם ראשי
אבות ליושבי גבע ויגלום אל מנחת. ונעמן ואחיה וגרא הוא הגלם
והוליד את עזא ואת אחיחד. ושחרים הוליד בשדה מואב מן שלחו
אתם חושים ואת בערא נשיו. ויולד מן חדש אשתו את יובב ואת
צביא ואת מישא ואת מלכם. ואת יעוץ ואת שכיה ואת מרמה אלה
בניו ראשי אבות. ומחשים הוליד את אביטוב ואת אלפעל. ובני
אלפעל עבר ומשעם ושמד הוא בנה את אונו ואת לד ובנתיה.
ובריעה ושמע המה ראשי האבות ליושבי אילון המה הבריחו את
יושבי גת. ואחיו ששק וירמות. וזבדיה וערד ועדר. ומיכאל וישפה
ויוחא בני בריעה. וזבדיה ומשלם וחזקי וחבר. וישמרי ויזליאה
ויובב בני אלפעל. ויקים וזכרי וזבדי. ואליעני וצלתי ואליאל. ועדיה

לתולדותם ואלה ראשי ... בימי ... ויקרבו ראשי האבות למשפחות ... שלחו
ג׳ ... שלחו ... ואת ... וזבדיה
... וזבדיה ... ומי ...

[illegible]

ובריאה ושמרת בני שמעי׃ וישפן ועבר ואליאל ועבדון וזכרי
וחנן׃ וחנניה ועילם וענתתיה׃ ויפדיה ופנואל בני ששק׃ ושמשרי
ושחריה ועתליה׃ ויערשיה ואליה וזכרי בני ירחם׃ אלה ראשי אבות
לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם׃ ובגבעון ישבו אבי
גבעון ושם אשתו מעכה׃ ובנו הבכור עבדון וצור וקיש ובעל ונדב׃
וגדור ואחיו וזכר׃ ומקלות הוליד את שמאה ואף המה נגד אחיהם
ישבו בירושלם עם אחיהם׃ ונר הוליד את קיש וקיש הוליד
את שאול ושאול הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב
ואת אשבעל׃ ובן יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה׃
ובני מיכה פיתון ומלך ותארע ואחז׃ ואחז הוליד את יהועדה
ויהועדה הוליד את עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את
מוצא׃ ומוצא הוליד את בנעא רפה בנו אלעשה בנו אצל בנו׃
ולאצל ששה בנים ואלה שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה
ועבדיה וחנן כל אלה בני אצל׃ ובני עשק אחיו אולם בכרו יעוש
השני ואליפלט השלשי׃ ויהיו בני אולם אנשים גבורי חיל דרכי
קשת ומרבים בנים ובני בנים מאה וחמשים כל אלה מבני בנימן׃
וכל ישראל התיחשו והנם כתובים על ספר מלכי ישראל

[illegible]

ויהודה הגלו לבבל במעלם׃ והיושבים הראשנים אשר
באחזתם בעריהם ישראל הכהנים הלוים והנתינים׃ ובירושלם
ישבו מן בני יהודה ומן בני בנימן ומן בני אפרים ומנשה׃ עותי
בן עמיהוד בן עמרי בן אמרי בן בנימן בני פרץ בן יהודה׃ ומן
השילוני עשיה הבכור ובניו׃ ומן בני זרח יעואל ואחיהם שש
מאות ותשעים׃ ומן בני בנימן סלוא בן משלם בן הודויה בן
הסנאה׃ ויבניה בן ירחם ואלה בן עזי בן מכרי ומשלם בן שפטיה
בן רעואל בן יבניה׃ ואחיהם לתולדתם תשע מאות וחמשים וששה
כל אלה אנשים ראשי אבות לבית אבתיהם׃ ומן
הכהנים ידעיה ויהויריב ויכין׃ ועזריה בן חלקיה בן משלם בן
צדוק בן מריות בן אחיטוב נגיד בית האלהים׃ ועדיה בן ירחם
בן פשחור בן מלכיה ומעשי בן עדיאל בן יחזרה בן משלם בן
משלמית בן אמר׃ ואחיהם ראשים לבית אבותם אלף ושבע
מאות וששים גבורי חיל מלאכת עבודת בית האלהים׃
ומן הלוים שמעיה בן חשוב בן עזריקם בן חשביה מן
בני מררי׃ ובקבקר חרש וגלל ומתניה בן מיכה בן זכרי בן אסף׃
ועבדיה בן שמעיה בן גלל בן ידותון וברכיה בן אסא בן אלקנה

[illegible]

היושב בחצרי נטופתי׃ והשערים שלום ועקוב וטלמון
ואחימן ואחיהם שלום הראש׃ ועד הנה בשער המלך מזרחה
המה השערים למחנות בני לוי׃ ושלום בן קורא בן אביאסף
בן קרח ואחיו לבית אביו הקרחים על מלאכת העבדה שמרי
הספים לאהל ואבתיהם על מחנה יהוה שמרי המבוא׃ ופינחס
בן אלעזר נגיד היה עליהם לפנים יהוה עמו׃ זכריה בן משלמיה
שער פתח לאהל מועד׃ כלם הברורים לשערים בספים מאתים
ושנים עשר המה בחצריהם התיחשם המה יסד דויד ושמואל
הראה באמונתם׃ והם ובניהם על השערים לבית יהוה לבית
האהל למשמרות׃ לארבע רוחות יהיו השערים מזרח ימה
צפונה ונגבה׃ ואחיהם בחצריהם לבוא לשבעת הימים מעת
אל עת עם אלה׃ כי באמונה המה ארבעת גברי השערים הם
הלוים והיו על הלשכות ועל האצרות בית האלהים׃ וסביבות
בית האלהים ילינו כי עליהם משמרת והם על המפתח ולבקר לבקר׃
ומהם על כלי העבודה כי במספר יביאום ובמספר יוציאום׃ ומהם
ממנים על הכלים ועל כל כלי הקדש ועל הסלת והיין והשמן
והלבונה והבשמים׃ ומן בני הכהנים רקחי המרקחת

[illegible]

ויחל ט ח״ס ויחל עד שבעת ימים ויחל נח ויחל העם לבכות ויחל שער ראשו ויחל יונה לבוא שלמה לבנות

לבשמים׃ ומתתיה מן הלוים הוא הבכור לשלם הקרחי באמונה
על מעשה החבתים׃ ומן בני הקהתי מן אחיהם על לחם המערכת
להכין שבת שבת׃ ואלה המשררים ראשי אבות ללוים בל
בלשכות פטירים כי יומם ולילה עליהם במלאכה׃ אלה ראשי
האבות ללוים לתלדותם ראשים אלה ישבו בירושלם׃
ובגבעון ישבו אבי גבעון יעואל ושם אשתו מעכה׃ ובנו הבכור
עבדון וצור וקיש ובעל ונר ונדב׃ וגדור ואחיו וזכריה ומקלות׃
ומקלות הוליד את שמאם ואף הם נגד אחיהם ישבו בירושלם עם
אחיהם׃ ונר הוליד את קיש וקיש הוליד את שאול ושאול
הוליד את יהונתן ואת מלכי שוע ואת אבינדב ואת אשבעל׃ ובן
יהונתן מריב בעל ומריב בעל הוליד את מיכה׃ ובני מיכה פיתון
ומלך ותחרע׃ ואחז הוליד את יערה ויערה הוליד את
עלמת ואת עזמות ואת זמרי וזמרי הוליד את מוצא׃ ומוצא הוליד
את בנעא ורפיה בנו אלעשה בנו אצל בנו׃ ולאצל ששה בנים ואלה
שמותם עזריקם בכרו וישמעאל ושעריה ועבדיה וחנן אלה בני
אצל׃ ופלשתים נלחמו בישראל וינס איש ישראל מפני
פלשתים ויפלו חללים בהר גלבע׃ וידבקו פלשתים אחרי שאול

לבנות ויחל אהרן ויחל מן המוריה והב׳ והד׳ ויחל עד שבעת ימים והד׳ ויחל ויפלא חזיה ויחל משה את פני
יי ויחל [illegible]
נבות [illegible]

ואחרי בניו ויכו פלשתים את יונתן ואת אבינדב ואת מלכי שוע
בני שאול ותכבד המלחמה על שאול וימצאהו המורים בקשת
ויחל מן היורים ויאמר שאול אל נשא כליו שלף חרבך ודקרני
בה פן יבאו הערלים האלה והתעללו בי ולא אבה נשא כליו כי
ירא מאד ויקח שאול את החרב ויפל עליה וירא נשא כליו כי
מת שאול ויפל גם הוא על החרב וימת וימת שאול ושלשת בניו
וכל ביתו יחדו מתו ויראו כל איש ישראל אשר בעמק כי נסו וכי
מתו שאול ובניו ויעזבו עריהם וינסו ויבאו פלשתים וישבו בהם
ויהי ממחרת ויבאו פלשתים לפשט את החללים
וימצאו את שאול ואת בניו נפלים בהר גלבע ויפשיטהו
וישאו את ראשו ואת כליו וישלחו בארץ פלשתים סביב לבשר
את עצביהם ואת העם וישימו את כליו בית אלהיהם ואת
גלגלתו תקעו בית דגון וישמעו כל יביש גלעד את
כל אשר עשו פלשתים לשאול ויקומו כל איש חיל וישאו את
גופת שאול ואת גופת בניו ויביאום יבישה ויקברו את עצמותיהם
תחת האלה ביבש ויצומו שבעת ימים וימת שאול במעלו
אשר מעל ביהוה על דבר יהוה אשר לא שמר וגם לשאול באוב

מתלויי והל׳ וישב דוד במצדה וילכד דוד [illegible]
ויקם [illegible]

לדרוש׃ ולא דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי׃
ויקבצו כל ישראל אל דויד חברונה לאמר הנה עצמך
ובשרך אנחנו׃ גם תמול גם שלשום גם בהיות שאול מלך אתה
המוציא והמביא את ישראל ויאמר יהוה אלהיך לך אתה תרעה
את עמי את ישראל ואתה תהיה נגיד על עמי ישראל׃ ויבאו כל-
זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דויד ברית בחברון
לפני יהוה וימשחו את דויד למלך על ישראל כדבר יהוה ביד
שמואל׃ וילך דויד וכל ישראל ירושלם היא יבוס ושם
היבוסי ישבי הארץ׃ ויאמרו ישבי יבוס לדויד לא תבוא הנה
וילכד דויד את מצדת ציון היא עיר דויד׃ ויאמר דויד כל מכה
יבוסי בראשונה יהיה לראש ולשר ויעל בראשונה יואב בן
צרויה ויהי לראש׃ וישב דויד במצד על כן קראו לו עיר דויד׃
ויבן העיר מסביב מן המלוא ועד הסביב ויואב יחיה את שאר העיר׃
וילך דויד הלוך וגדול ויהוה צבאות עמו׃ ואלה ראשי
הגבורים אשר לדויד המתחזקים עמו במלכותו עם כל ישראל
להמליכו כדבר יהוה על ישראל׃ ואלה מספר הגבורים
אשר לדויד ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורר

[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

את חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת ואחריו אלעזר בן
דודו האחוחי הוא בשלושה הגבורים הוא היה עם דויד בפס דמים
והפלשתים נאספו שם למלחמה ותהי חלקת השדה מלאה שעורים
והעם נסו מפני פלשתים ויתיצבו בתוך החלקה ויצילוה ויכו
את פלשתים ויושע יהוה תשועה גדולה וירדו שלושה מן
השלושים ראש על הצר אל דויד אל מערת עדלם ומחנה
פלשתים חנה בעמק רפאים ודויד אז במצודה ונציב פלשתים
אז בבית לחם ויתאו דויד ויאמר מי ישקני מים מבור בית לחם
אשר בשער ויבקעו השלשה במחנה פלשתים וישאבו מים
מבור בית לחם אשר בשער וישאו ויבאו אל דויד ולא אבה
דויד לשתותם וינסך אתם ליהוה ויאמר חלילה לי מאלהי
מעשות זאת הדם האנשים האלה אשתה בנפשותם כי בנפשותם
הביאום ולא אבה לשתותם אלה עשו שלשת הגבורים ואבשי
אחי יואב הוא היה ראש השלושה והוא עורר את חניתו על
שלש מאות חלל ולא שם בשלושה מן השלושה בשנים
נכבד ויהי להם לשר ועד השלושה לא בא   בניה בן
יהוידע בן איש חיל רב פעלים מקבצאל הוא הכה את שני

[illegible]

שמה ההררי אליקא ההרורי שמואל · ואחרין שמה בן אגא אחיאם בן שרר ההררי · שמות
ד רב׳ ומ׳ ההרורי ושמ׳ ההלי ·

אריאל מואב והוא ירד והכה את הארי בתוך הבור ביום השלג ·
והוא הכה את האיש המצרי איש מדה חמש באמה וביד המצרי
חנית כמנור ארגים וירד אליו בשבט ויגזל את החנית מיד
המצרי ויהרגהו בחניתו · אלה עשה בניהו בן יהוידע ולו שם
בשלשה הגבורים · מן השלושים הנו נכבד הוא ואל השלשה לא
בא וישימהו דויד על משמעתו · וגבורי החילים עשהאל
אחי יואב אלחנן בן דודו מבית לחם · שמות ההרורי חלץ הפלוני ·
עירא בן עקש התקועי אביעזר הענתותי · סבכי החשתי
עילי האחוחי · מהרי הנטפתי חלד בן בענה הנטופתי · איתי בן
ריבי מגבעת בני בנימן בניה הפרעתני · חורי מנחלי געש אביאל
הערבתי · עזמות הבחרומי אליחבא השעלבני · בני השם
הגזוני יונתן בן שגא ההררי · אחיאם בן שכר ההררי אליפל בן
אור · חפר המכרתי אחיה הפלני · חצרו הכרמלי נערי בן אזבי ·
יואל אחי נתן מבחר בן הגרי · צלק העמוני נחרי הברתי נשא
כלי יואב בן צרויה · עירא היתרי גרב היתרי · אוריה החתי
זבד בן אחלי · עדינא בן שיזא הראובני ראש לראובני ועליו
שלשים · חנן בן מעכה ויושפט המתני · עזיא העשתרתי

[illegible]
[illegible]
[illegible]

בגבורים ומלבעדי [illegible] ואמין לבו והמה בגבורים [illegible] מן [illegible] כצבאים
על ההרים למהר׃

שמע ויעואל בני חותם הערערי׃ ידיעאל בן שמרי ויחא
אחיו התיצי׃ אליאל המחוים ויריבי ויושויה בני אלנעם ויתמה
המואבי׃ אליאל ועובד ויעשיאל המצביה׃ ואלה הבאים
אל דויד לציקלג עוד עצור מפני שאול בן קיש והמה בגבורים
עזרי המלחמה׃ נושקי קשת ממינים ומשמאלים באבנים ובחצים
בקשת מאחי שאול מבנימן׃ הראש אחיעזר ויואש בני השמעה
הגבעתי ויזואל ופלט בני עזמות וברכה ויהוא הענתתי׃ וישמעיה
הגבעוני גבור בשלשים ועל השלשים׃ וירמיה ויחזיאל ויוחנן
ויוזבד הגדרתי׃ אלעוזי וירימות ובעליה ושמריהו ושפטיהו החריפי׃
אלקנה וישיהו ועזראל ויועזר וישבעם הקרחים׃ ויועאלה וזבדיה
בני ירחם מן הגדור׃ ומן הגדי נבדלו אל דויד למצד מדברה
גברי החיל אנשי צבא למלחמה ערכי צנה ורמח ופני אריה
פניהם וכצבאים על ההרים למהר׃ עזר הראש עבדיה השני
אליאב השלישי׃ משמנה הרביעי ירמיה החמשי׃ עתי
הששי אליאל השביעי׃ יוחנן השמיני אלזבד התשיעי׃
ירמיהו העשירי מכבני עשתי עשר׃ אלה מבני גד ראשי הצבא
אחד למאה הקטן והגדול לאלף׃ אלה הם אשר עברו את הירדן

[illegible] הקרחים [illegible] וישבעם הקרחים [illegible]
ויקמי [illegible] וברכה [illegible] ויהוא הענתתי וברכה [illegible]

[illegible] עזי ומעזי

בחדש הראשון והוא ממלא על כל גדיתיו ויבריחו את כל
העמקים למזרח ולמערב׃ ויבאו מן בני בנימן ויהודה עד
למצד לדויד׃ ויצא דויד לפניהם ויען ויאמר להם אם לשלום באתם
אלי לעזרני יהיה לי עליכם לבב ליחד ואם לרמותני לצרי בלא
חמס בכפי ירא אלהי אבותינו ויוכח׃ ורוח לבשה את
עמשי ראש השלושים לך דויד ועמך בן ישי שלום שלום לך ושלום
לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד׃
וממנשה נפלו על דויד בבאו עם פלשתים על שאול למלחמה
ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים לאמר בראשינו יפול
אל אדניו שאול׃ בלכתו אל ציקלג נפלו עליו ממנשה עדנח
ויוזבד וידיעאל ומיכאל ויוזבד ואליהוא וצלתי ראשי האלפים
אשר למנשה׃ והמה עזרו עם דויד על הגדוד כי גבורי חיל כלם
ויהיו שרים בצבא׃ כי לעת יום ביום יבאו על דויד לעזרו עד
למחנה גדול כמחנה אלהים׃ ואלה מספרי ראשי החלוץ
לצבא באו על דויד חברונה להסב מלכות שאול אליו כפי יהוה׃
בני יהודה נשאי צנה ורמח ששת אלפים ושמנה מאות חלוצי
צבא׃ מן בני שמעון גבורי חיל לצבא שבעת אלפים ומאה׃

עזי ומעזי [illegible] אלהי אבתינו והנה נפלו אבותינו על אשר לא שמרו [illegible]
[illegible]
[illegible]

מן בני הלוי ארבעת אלפים ושש מאות׃ ויהוידע הנגיד לאהרן
ועמו שלשת אלפים ושבע מאות׃ וצדוק נער גבור חיל
ובית אביו שרים עשרים ושנים׃ ומן בני בנימן אחי שאול שלשת
אלפים ועד הנה מרביתם שמרים משמרת בית שאול׃ ומן בני
אפרים עשרים אלף ושמונה מאות גבורי חיל אנשי שמות לבית
אבותם׃ ומחצי מטה מנשה שמונה עשר אלף אשר נקבו
בשמות לבוא להמליך את דויד׃ ומבני יששכר יודעי בינה
לעתים לדעת מה יעשה ישראל ראשיהם מאתים וכל אחיהם
על פיהם׃ מזבלון יוצאי צבא ערכי מלחמה בכל כלי מלחמה
חמשים אלף ולעדר בלא לב ולב׃ ומנפתלי שרים אלף ועמהם
בצנה וחנית שלשים ושבעה אלף׃ ומן הדני ערכי מלחמה עשרים
ושמונה אלף ושש מאות׃ ומאשר יוצאי צבא לערך מלחמה
ארבעים אלף׃ ומעבר לירדן מן הראובני והגדי וחצי שבט
מנשה בכל כלי צבא מלחמה מאה ועשרים אלף׃ כל אלה
אנשי מלחמה עדרי מערכה בלבב שלם באו חברונה להמליך
את דויד על כל ישראל וגם כל שרית ישראל לב אחד להמליך
את דויד׃ ויהיו שם עם דויד ימים שלושה אכלים ושותים

וישועתו ה׳ ... ויושב עם דוד ויהי היום
ובנו עד זה מלכרי

כי הכינו להם אחיהם׃ וגם הקרובים אליהם עד יששכר וזבלון
ונפתלי מביאים לחם בחמורים ובגמלים ובפרדים ובבקר
מאכל קמח דבלים וצמוקים ויין ושמן ובקר וצאן לרב כי
שמחה בישראל׃ ויועץ דויד עם שרי האלפים והמאות לכל
נגיד׃ ויאמר דויד לכל קהל ישראל אם עליכם טוב ומן יהוה
אלהינו נפרצה נשלחה על אחינו הנשארים בכל ארצות ישראל
ועמהם הכהנים והלוים בערי מגרשיהם ויקבצו אלינו׃ ונסבה את
ארון אלהינו אלינו כי לא דרשנהו בימי שאול׃ ויאמרו כל הקהל
לעשות כן כי ישר הדבר בעיני כל העם׃ ויקהל דויד את כל
ישראל מן שיחור מצרים ועד לבוא חמת להביא את ארון האלהים
מקרית יערים׃ ויעל דויד וכל ישראל בעלתה אל קרית
יערים אשר ליהודה להעלות משם את ארון האלהים יהוה
יושב הכרובים אשר נקרא שם׃ וירכיבו את ארון האלהים על
עגלה חדשה מבית אבינדב ועזא ואחיו נהגים בעגלה׃ ודויד
וכל ישראל משחקים לפני האלהים בכל עז ובשירים ובכנרות
ובנבלים ובתפים ובמצלתים ובחצצרות׃ ויבאו עד גרן כידן
וישלח עזא את ידו לאחז את הארון כי שמטו הבקר׃ ויחר

ישראל ... ויאמרו כל הקהל׃ כידן ... ויבאו על גרן ...
... חולו ... ונס ... ועד ... אורך׃

אף יהוה בעזא ויכהו שם על אשר שלח ידו על הארון וימת
שם לפני אלהים׃ ויחר לדויד כי פרץ יהוה פרץ בעזא ויקרא
למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה׃ ויירא דויד את האלהים
ביום ההוא לאמר היך אביא אלי את ארון האלהים׃ ולא הסיר דויד
את הארון אליו אל עיר דויד ויטהו אל בית עבד אדם הגתי׃
וישב ארון האלהים עם בית עבד אדם בביתו שלשה חדשים
ויברך יהוה את בית עבד אדם ואת כל אשר לו׃ וישלח
חירם מלך צר אל דויד מלאכים אל דויד ועצי ארזים וחרשי קיר
וחרשי עצים לבנות לו בית׃ וידע דויד כי הכינו יהוה למלך על
ישראל כי נשאת למעלה מלכותו בעבור עמו ישראל׃ ויקח
דויד עוד נשים בירושלם ויולד עוד דויד בנים ובנות׃ ואלה
שמות הילודים אשר היו לו בירושלם שמוע ושובב נתן ושלמה׃
ויבחר ואלישוע ואלפלט׃ ונגה ונפג ויפיע׃ ואלישמע ובעלידע
ואליפלט׃ וישמעו פלשתים כי נמשח דויד למלך על
כל ישראל ויעלו כל פלשתים לבקש את דויד וישמע דויד
ויצא לפניהם׃ ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים׃ וישאל
דויד באלהים לאמר האעלה על פלשתים ונתתם בידי ויאמר

[illegible]

לו יהוה עלה ונתתים בידך׃ ויעלו בבעל פרצים ויכם שם
דויד ויאמר דויד פרץ האלהים את אויבי בידי כפרץ מים על כן קראו
שם המקום ההוא בעל פרצים׃ ויעזבו שם את אלהיהם ויאמר
דויד וישרפו באש׃ ויסיפו עוד פלשתים ויפשטו בעמק׃
וישאל עוד דויד באלהים ויאמר לו האלהים לא תעלה אחריהם
הסב מעליהם ובאת להם ממול הבכאים׃ ויהי כשמעך את קול
הצעדה בראשי הבכאים אז תצא במלחמה כי יצא האלהים לפניך
להכות את מחנה פלשתים׃ ויעש דויד כאשר צוהו האלהים ויכו
את מחנה פלשתים מגבעון ועד גזרה׃ ויצא שם דויד בכל
הארצות ויהוה נתן פחדו על כל הגוים׃ ויעש לו בתים בעיר דויד
ויכן מקום לארון האלהים ויט לו אהל׃ אז אמר דויד
לא לשאת את ארון האלהים כי אם הלוים כי בם בחר יהוה
לשאת את ארון יהוה ולשרתו עד עולם׃ ויקהל דויד את
כל ישראל אל ירושלם להעלות את ארון יהוה אל מקומו אשר
הכין לו׃ ויאסף דויד את בני אהרן ואת הלוים׃ לבני קהת
אוריאל השר ואחיו מאה ועשרים׃ לבני מררי עשיה השר
ואחיו מאתים ועשרים׃ לבני גרשום יואל השר ואחיו מאה

[illegible]

[illegible]

ושלשים · לבני אליצפן שמעיה השר ואחיו מאתים · לבני
חברון אליאל השר ואחיו שמונים · לבני עזיאל עמינדב השר
ואחיו מאה ושנים עשר · ויקרא דויד לצדוק ולאביתר
הכהנים וללוים לאוריאל עשיה ויואל שמעיה ואליאל ועמינדב ·
ויאמר להם אתם ראשי האבות ללוים התקדשו אתם ואחיכם
והעליתם את ארון יהוה אלהי ישראל אל הכינותי לו · כי למ
למבראשונה לא אתם פרץ יהוה אלהינו בנו כי לא דרשנהו כמשפט ·
ויתקדשו הכהנים והלוים להעלות את ארון יהוה אלהי
ישראל · וישאו בני הלוים את ארון האלהים כאשר צוה משה
כדבר יהוה בכתפם במטות עליהם · ויאמר דויד לשרי
הלוים להעמיד את אחיהם המשררים בכלי שיר נבלים וכנרות
ומצלתים משמיעים להרים בקול לשמחה · ויעמידו
הלוים את הימן בן יואל ומן אחיו אסף בן ברכיהו ומן בני מררי
אחיהם איתן בן קושיהו · ועמהם אחיהם המשנים זכריהו בן
ויעזיאל ושמירמות ויחיאל ועני אליאב ובניהו ומעשיהו
ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם ויעיאל השערים ·
והמשררים הימן אסף ואיתן במצלתים נחשת להשמיע ·

[illegible]

וזכריהו ועזיאל ושמירמות ויחיאל ועני ואליאב ומעשיהו ובניהו
בנבלים על עלמות ומתתיהו ואליפלהו ומקניהו ועבד אדם
ויעיאל ועזזיהו בכנרות על השמינית לנצח וכנניהו שר הלוים
במשא יסר במשא כי מבין הוא וברכיה ואלקנה שערים לארון
ושבניהו ויושפט ונתנאל ועמשי וזכריהו ובניהו ואליעזר הכהנים
מחצצרים בחצצרות לפני ארון האלהים ועבד אדם ויחיה
שערים לארון ויהי דויד וזקני ישראל ושרי האלפים ההלכים
להעלות את ארון ברית יהוה מן בית עבד אדם בשמחה
ויהי בעזר האלהים את הלוים נשאי ארון ברית יהוה ויזבחו
שבעה פרים ושבעה אילים ודויד מכרבל במעיל בוץ וכל
הלוים הנשאים את הארון והמשררים וכנניה השר המשא
המשררים ועל דויד אפוד בד וכל ישראל מעלים את ארון
ברית יהוה בתרועה ובקול שופר ובחצצרות ובמצלתים מ
משמעים בנבלים וכנרות ויהי ארון ברית יהוה בא עד עיר
דויד ומיכל בת שאול נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דויד
מרקד ומשחק ותבז לו בלבה ויביאו את ארון האלהים
ויציגו אתו בתוך האהל אשר נטה לו דויד ויקריבו עלות

ושלמים לפני האלהים׃ ויכל דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך
את העם בשם יהוה׃ ויחלק לכל איש ישראל מאיש ועד אשה
לאיש ככר לחם ואשפר ואשישה׃ ויתן לפני ארון יהוה משרתים
מן הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל ליהוה אלהי
ישראל׃ אסף הראש ומשנהו זכריה יעיאל ושמירמות
ויחיאל ומתתיה ואליאב ובניהו ועבד אדם ויעיאל בכלי נבלים
ובכנרות ואסף במצלתים משמיע׃ ובניהו ויחזיאל הכהנים
בחצצרות תמיד לפני ארון ברית האלהים׃ ביום ההוא אז נתן
דויד בראש להדות ליהוה ביד אסף ואחיו׃

הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים עלילתיו׃
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאתיו׃
התהללו בשם קדשו ישמח לב מבקשי יהוה׃
דרשו יהוה ועזו בקשו פניו תמיד׃
זכרו נפלאתיו אשר עשה מפתיו ומשפטי פיהו׃
זרע ישראל עבדו בני יעקב בחיריו׃
הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו׃
זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור׃

[illegible]

אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק
ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם
לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם
בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה
ויתהלכו מגוי אל גוי וממלכה אל עם אחר
לא הניח לאיש לעשקם ויוכח עליהם מלכים
אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו

שירו ליהוה כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו
ספרו בגוים את כבודו בכל העמים נפלאותיו
כי גדול יהוה ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים
כי כל אלהי העמים אלילים ויהוה שמים עשה
הוד והדר לפניו עז וחדוה במקמו
הבו ליהוה משפחות עמים הבו ליהוה כבוד ועז
הבו ליהוה כבוד שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליהוה בהדרת קדש
חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט
ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יהוה מלך

[illegible]

ירעם הים ומלואו יעלץ השדה וכל אשר בו
אז ירננו עצי היער מלפני יהוה כי בא לשפוט את הארץ
הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים
להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך
ברוך יהוה אלהי ישראל מן העולם ועד העלם
ויאמרו כל העם אמן והלל ליהוה

ויעזב שם לפני ארון ברית יהוה לאסף ולאחיו לשרת לפני הארון
תמיד לדבר יום ביומו ועבד אדם ואחיהם ששים ושמונה ועבד
אדם בן ידיתון וחסה לשערים ואת צדוק הכהן ואחיו הכהנים
לפני משכן יהוה בבמה אשר בגבעון להעלות עלות ליהוה
על מזבח העלה תמיד לבקר ולערב ולכל הכתוב בתורת יהוה
אשר צוה על ישראל ועמהם הימן וידותון ושאר הברורים
אשר נקבו בשמות להודות ליהוה כי לעולם חסדו ועמהם הימן
וידותון חצצרות ומצלתים למשמיעים וכלי שיר האלהים
ובני ידותון לשער וילכו כל העם איש לביתו ויסב דויד לברך את ביתו

ויהי כאשר ישב דויד בביתו ויאמר דויד אל נתן הנביא
הנה אנכי יושב בבית הארזים וארון ברית יהוה תחת יריעות ויאמר
נתן אל דויד כל אשר בלבבך עשה כי האלהים עמך׃ ויהי
בלילה ההוא ויהי דבר אלהים אל נתן לאמר׃ לך ואמרת אל דויד
עבדי כה אמר יהוה לא אתה תבנה לי הבית לשבת׃ כי לא ישבתי
בבית מן היום אשר העליתי את ישראל עד היום הזה ואהיה מאהל
אל אהל וממשכן׃ בכל אשר התהלכתי בכל ישראל הדבר דברתי
את אחד שפטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי לאמר למה
לא בניתם לי בית ארזים׃ ועתה כה תאמר לעבדי לדויד כה אמר
יהוה צבאות אני לקחתיך מן הנוה מן אחרי הצאן להיות נגיד
על עמי ישראל׃ ואהיה עמך בכל אשר הלכת ואכרית את כל
אויביך מפניך ועשיתי לך שם כשם הגדולים אשר בארץ׃
ושמתי מקום לעמי ישראל ונטעתיהו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד
ולא יוסיפו בני עולה לבלתו כאשר בראשונה׃ ולמימים אשר צויתי
שפטים על עמי ישראל והכנעתי את כל אויביך ואגד לך ובית יבנה
לך יהוה׃ והיה כי מלאו ימיך ללכת עם אבתיך והקימותי את זרעך
אחריך אשר יהיה מבניך והכינותי את מלכותו׃ הוא יבנה לי בית

והכנתי כסאו עד עולם. אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן וחסדי
לא אסיר מעמו כאשר הסירותי מאשר היה לפניך. והעמדתיהו
בביתי ובמלכותי עד העולם וכסאו יהיה נכון עד עולם. ככל הדברים
האלה וככל החזון הזה כן דבר נתן אל דויד. ויבא המלך דויד
וישב לפני יהוה ויאמר מי אני יהוה אלהים ומי ביתי כי הביאתני עד
הלם. ותקטן זאת בעיניך אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק
וראיתני כתור האדם המעלה יהוה אלהים. מה יוסיף עוד דויד אליך
לכבוד את עבדך ואתה את עבדך ידעת. יהוה בעבור עבדך וכלבך
עשית את כל הגדולה הזאת להדיע את כל הגדלות. יהוה אין
כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו. ומי כעמך
ישראל גוי אחד בארץ אשר הלך האלהים לפדות לו עם לשום
לך שם גדלות ונראות לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים.
ותתן את עמך ישראל לך לעם עד עולם ואתה יהוה היית להם
לאלהים. ועתה יהוה הדבר אשר דברת על עבדך ועל ביתו יאמן
עד עולם ועשה כאשר דברת. ויאמן ויגדל שמך עד עולם לאמר
יהוה צבאות אלהי ישראל אלהים לישראל ובית דויד עבדך נכון
לפניך. כי אתה אלהי גלית את אזן עבדך לבנות לו בית על כן

אלהים לשעולג ומגדלים לשעת כמראות וידעו כל הארץ כי יש אלהים וידמו ... לעזור גם ובתו

מצא עבדך להתפלל לפניך׃ ועתה יהוה אתה הוא האלהים ותדבר
על עבדך הטובה הזאת׃ ועתה הואלת לברך את בית עבדך
להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומברך לעולם׃
ויהי אחרי כן ויך דויד את פלשתים ויכניעם ויקח את גת ובנתיה
מיד פלשתים׃ ויך את מואב ויהיו מואב עבדים לדויד נשאי מנחה׃
ויך דויד את הדדעזר מלך צובה חמתה בלכתו להציב ידו בנהר
פרת׃ וילכד דויד ממנו אלף רכב ושבעת אלפים פרשים ועשרים
אלף איש רגלי ויעקר דויד את כל הרכב ויותר ממנו מאה רכב׃
ויבא ארם דרמשק לעזור להדדעזר מלך צובה ויך דויד בארם
עשרים ושנים אלף איש׃ וישם דויד בארם דרמשק ויהי ארם לדויד
עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה לדויד בכל אשר הלך׃ ויקח דויד
את שלטי הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם׃
ומטבחת ומכון ערי הדדעזר לקח דויד נחשת רבה מאד בה
עשה שלמה את ים הנחשת ואת העמודים ואת כלי הנחשת׃
וישמע תעו מלך חמת כי הכה דויד את כל חיל הדדעזר
מלך צובה׃ וישלח את הדורם בנו אל המלך דויד לשאול לו
לשלום ולברכו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי איש מלחמות

כי תהיה לנו מעזי לעזור להדדעזר כי יש כח באלהי קרע מאלהים לעזור בם׃ איש רגלי׃ ויותר מבני׃
כל העם ויבזר דוד והבי׃ ויגאלם מלפני ישראל׃ רבה מאד׃ הנחשת עושבו והירכנ נפש חיה אשר ישר ... יעמדו
עליו ומסבה ומכון ויהי מקימו׃

תעו היה הדד עזר וכל כלי זהב וכסף ונחשת גם אתם הקדיש
המלך דויד ליהוה עם הכסף והזהב אשר נשא מכל הגוים מאדום
וממואב ומבני עמון ומפלשתים ומעמלק ואבשי בן צרויה הכה
את אדום בגיא המלח שמונה עשר אלף וישם באדום נציבים
ויהיו כל אדום עבדים לדויד ויושע יהוה את דויד בכל אשר הלך
וימלך דויד על כל ישראל ויהי עשה משפט וצדקה לכל עמו
ויואב בן צרויה על הצבא ויהושפט בן אחילוד מזכיר וצדוק בן
אחיטוב ואבימלך בן אביתר כהנים ושושא ספר ובניהו בן יהוידע
על הכרתי והפלתי ובני דויד הראשנים ליד המלך ויהי
אחרי כן וימת נחש מלך בני עמון וימלך בנו תחתיו ויאמר דויד
אעשה חסד עם חנון בן נחש כי עשה אביו עמי חסד וישלח דויד
מלאכים לנחמו על אביו ויבאו עבדי דויד אל ארץ בני עמון
אל חנון לנחמו ויאמרו שרי בני עמון לחנון המכבד דויד את
אביך בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בעבור לחקר ולהפך
ולרגל הארץ באו עבדיו אליך ויקח חנון את עבדי דויד ויגלחם
ויכרת את מדויהם בחצי עד המפשעה וישלחם וילכו ויגידו
לדויד על האנשים וישלח לקראתם כי היו האנשים נכלמים מאד

ויאמר להם שבו בירחו עד אשר יצמח זקנכם ושבתם׃ ויראו
בני עמון כי התבאשו עם דויד וישלח חנון ובני עמון אלף ככר
כסף לשכר להם מן ארם נהרים ומן ארם מעכה ומצובה רכב
ופרשים׃ וישכרו להם שנים ושלשים אלף רכב ואת מלך מעכה
ואת עמו ויבאו ויחנו לפני מידבא ובני עמון נאספו מעריהם ויבאו
למלחמה׃ וישמע דויד וישלח את יואב ואת כל צבא הגבורים׃
ויצאו בני עמון ויערכו מלחמה פתח העיר והמלכים אשר באו
לבדם בשדה׃ וירא יואב כי היתה פני המלחמה אליו פנים ואחור
ויבחר מכל בחור בישראל ויערך לקראת ארם׃ ואת יתר העם
נתן ביד אבשי אחיו ויערכו לקראת בני עמון׃ ויאמר אם תחזק
ממני ארם והיית לי לתשועה ואם בני עמון יחזקו ממך והושעתיך׃
חזק ונתחזקה בעד עמנו ובעד ערי אלהינו ויהוה הטוב בעיניו
יעשה׃ ויגש יואב והעם אשר עמו לפני ארם למלחמה וינוסו
מפניו׃ ובני עמון ראו כי נס ארם וינוסו גם הם מפני אבשי אחיו
ויבאו העירה ויבא יואב ירושלם׃ וירא ארם כי נגפו לפני
ישראל וישלחו מלאכים ויוציאו את ארם אשר מעבר הנהר
ושופך שר צבא הדדעזר לפניהם׃ ויגד לדויד ויאסף את כל ישראל

וישר ג׳ ... וישראל ... וכל דבר

ויעבר הירדן ויבא אלהם ויערך אלהם ויערך דויד לקראת ארם
מלחמה וילחמו עמו׃ וינס ארם מפני ישראל ויהרג דויד מארם
שבעת אלפים רכב וארבעים אלף איש רגלי ואת שופך שר הצבא
המית׃ ויראו עבדי הדדעזר כי נגפו לפני ישראל וישלימו עם דויד
ויעבדהו ולא אבה ארם להושיע את בני עמון עוד׃ ויהי
לעת תשובת השנה לעת צאת המלכים וינהג יואב את חיל הצבא
וישחת את ארץ בני עמון ויבא ויצר את רבה ודויד ישב בירושלם
ויך יואב את רבה ויהרסה׃ ויקח דויד את עטרת מלכם
מעל ראשו וימצאה משקל ככר זהב ובה אבן יקרה ותהי על ראש
דויד ושלל העיר הוציא הרבה מאד׃ ואת העם אשר בה הוציא
וישר במגרה ובחריצי הברזל ובמגרות וכן יעשה דויד לכל ערי
בני עמון וישב דויד וכל העם ירושלם׃ ויהי אחרי כן
ותעמד מלחמה בגזר עם פלשתים אז הכה סבכי החשתי את
ספי מילדי הרפאים ויכנעו׃ ותהי עוד מלחמה את פלשתים
ויך אלחנן בן יעור את לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמנור
ארגים׃ ותהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש
ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא׃ ויחרף את ישראל

ויכהו יהונתן בן שמעא אחי דויד׃ אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד
דויד וביד עבדיו׃ ויעמד שטן על ישראל ויסת את דויד
למנות את ישראל׃ ויאמר דויד אל יואב ואל שרי העם לכו ספרו
את ישראל מבאר שבע ועד דן והביאו אלי ואדעה את מספרם׃
ויאמר יואב יוסף יהוה על עמו כהם מאה פעמים הלא אדני המלך
כלם לאדני לעבדים למה יבקש זאת אדני למה יהיה לאשמה
לישראל׃ ודבר המלך חזק על יואב ויצא יואב ויתהלך בכל ישראל
ויבא ירושלם׃ ויתן יואב את מספר מפקד העם אל דויד ויהי כל
איש ישראל אלף אלפים ומאה אלף איש שלף חרב ויהודה
ארבע מאות ושבעים אלף איש שלף חרב׃ ולוי ובנימן לא פקד
בתוכם כי נתעב דבר המלך את יואב׃ וירע בעיני האלהים על
הדבר הזה ויך את ישראל׃ ויאמר דויד אל האלהים חטאתי
מאד אשר עשיתי את הדבר הזה ועתה העבר נא את עון
עבדך כי נסכלתי מאד׃ וידבר יהוה אל גד חזה דויד
לאמר׃ לך ודברת אל דויד לאמר כה אמר יהוה שלוש אני נטה
עליך בחר לך אחת מהנה ואעשה לך׃ ויבא גד אל דויד ויאמר לו
כה אמר יהוה קבל לך׃ אם שלוש שנים רעב ואם שלשה חדשים

נספה מפני צריך וחרב אויביך למשגת ואם שלשת ימים חרב
יהוה ודבר בארץ ומלאך יהוה משחית בכל גבול ישראל ועתה
ראה מה אשיב את שלחי דבר׃ ויאמר דויד אל גד צר לי
מאד אפלה נא ביד יהוה כי רבים רחמיו מאד וביד אדם אל אפל׃
ויתן יהוה דבר בישראל ויפל מישראל שבעים אלף איש׃ וישלח
האלהים מלאך לירושלם להשחיתה וכהשחית ראה יהוה וינחם
על הרעה ויאמר למלאך המשחית רב עתה הרף ידך ומלאך יהוה
עמד עם גרן ארנן היבוסי׃ וישא דויד את עיניו וירא
את מלאך יהוה עמד בין הארץ ובין השמים וחרבו שלופה בידו
נטויה על ירושלם ויפל דויד והזקנים מכסים בשקים על פניהם׃
ויאמר דויד אל האלהים הלא אני אמרתי למנות העם ואני הוא
אשר חטאתי והרע הרעותי ואלה הצאן מה עשו יהוה אלהי
תהי נא ידך בי ובבית אבי ובעמך לא למגפה׃ ומלאך
יהוה אמר אל גד לאמר לדויד כי יעלה דויד להקים מזבח ליהוה
בגרן ארנן היבסי׃ ויעל דויד בדבר גד אשר דבר בשם יהוה׃
וישב ארנן וירא את המלאך וארבעת בניו עמו מתחבאים וארנן
דש חטים׃ ויבא דויד עד ארנן ויבט ארנן וירא את דויד ויצא מן

הגרן וישתחו לדויד אפים ארצה ויאמר דויד אל ארנן תנה לי מקום
הגרן ואבנה בו מזבח ליהוה בכסף מלא תנהו לי ותעצר המגפה מעל
העם׃ ויאמר ארנן אל דויד קח לך ויעש אדני המלך הטוב בעיניו
ראה נתתי הבקר לעלות והמורגים לעצים והחטים למנחה
הכל נתתי׃ ויאמר המלך דויד לארנן לא כי קנה אקנה בכסף מלא
כי לא אשא אשר לך ליהוה והעלות עולה חנם׃ ויתן דויד לארנן
במקום שקלי זהב משקל שש מאות׃ ויבן שם דויד מזבח ליהוה
ויעל עלות ושלמים ויקרא אל יהוה ויענהו באש מן השמים על
מזבח העלה׃ ויאמר יהוה למלאך וישב חרבו אל נדנה׃
בעת ההיא בראות דויד כי ענהו יהוה בגרן ארנן היבוסי ויזבח
שם׃ ומשכן יהוה אשר עשה משה במדבר ומזבח העולה בעת
ההיא בבמה בגבעון׃ ולא יכל דויד ללכת לפניו לדרש אלהים כי
נבעת מפני חרב מלאך יהוה׃ ויאמר דויד זה הוא בית יהוה
האלהים וזה מזבח לעלה לישראל׃ ויאמר דויד לכנוס את
הגרים אשר בארץ ישראל ויעמד חצבים לחצוב אבני גזית
לבנות בית האלהים׃ וברזל לרב למסמרים לדלתות השערים
ולמחברות הכין דויד ונחשת לרב אין משקל׃ ועצי ארזים לאין

[illegible]

מספר כי הביאו הצידנים והצרים עצי ארזים לרב לדויד׃
ויאמר דויד שלמה בני נער ורך והבית לבנות ליהוה להגדיל
למעלה לשם ולתפארת לכל הארצות אכינה נא לו ויכן דויד לרב
לפני מותו׃ ויקרא לשלמה בנו ויצוהו לבנות בית ליהוה אלהי ישראל׃
ויאמר דויד לשלמה בנו אני היה עם לבבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי׃ ויהי עלי דבר יהוה לאמר דם לרב שפכת ומלחמות
גדולות עשית לא תבנה בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה
לפני׃ הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה והנחותי לו מכל
אויביו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתן על ישראל
בימיו׃ הוא יבנה בית לשמי והוא יהיה לי לבן ואני לו לאב והכינותי
כסא מלכותו על ישראל עד עולם׃ עתה בני יהי יהוה עמך והצלחת
ובנית בית יהוה אלהיך כאשר דבר עליך׃ אך יתן לך יהוה שכל
ובינה ויצוך על ישראל ולשמור את תורת יהוה אלהיך׃ אז תצליח
אם תשמור לעשות את החקים ואת המשפטים אשר צוה יהוה
את משה על ישראל חזק ואמץ אל תירא ואל תחת׃ והנה בעניי
מאה אלף וכסף אלף אלפים ככרים הכינותי לבית יהוה זהב ככרים ולנחשת ולברזל אין משקל כי
לרב היה ועצים ואבנים הכינותי ועליהם תוסיף׃ ועמך לרב עשי

[illegible]

לב מבדי׳ לכמען כמונדר השך שהיה עמך [illegible] מספר לבאך שם לה יעשׂ׳ [illegible] ושימה לבניך [illegible]

מלאכה חצבים וחרשי אבן ועץ וכל חכם בכל מלאכה׃ לזהב לכסף
ולנחשת ולברזל אין מספר קום ועשה ויהי יהוה עמך׃
ויצו דויד לכל שרי ישראל לעזר לשלמה בנו׃ הלא יהוה אלהיכם
עמכם והניח לכם מסביב כי נתן בידי את ישבי הארץ ונכבשה הארץ
לפני יהוה ולפני עמו׃ עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש ליהוה
אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יהוה האלהים להביא את ארון ברית
יהוה וכלי קדש האלהים לבית הנבנה לשם יהוה׃ ודויד זקן
ושבע ימים וימלך את שלמה בנו על ישראל׃ ויאסף את כל שרי
ישראל והכהנים והלוים׃ ויספרו הלוים מבן שלשים שנה ומעלה
ויהי מספרם לגלגלתם לגברים שלשים ושמונה אלף׃ מאלה לנצח
על מלאכת בית יהוה עשרים וארבעה אלף ושטרים ושפטים
ששת אלפים׃ וארבעת אלפים שערים וארבעת אלפים מהללים
ליהוה בכלים אשר עשיתי להלל׃ ויחלקם דויד מחלקות לבני
לוי לגרשון קהת ומררי׃ לגרשני לעדן ושמעי׃ בני
לעדן הראש יחיאל וזתם ויואל שלשה׃ בני שמעי שלמות
וחזיאל והרן שלשה אלה ראשי האבות ללעדן׃ ובני שמעי
יחת זינא ויעוש ובריעה אלה בני שמעי ארבעה׃ ויהי יחת הראש

[illegible] כי נתן בידי את ישבי הארץ [illegible]
[illegible] ונכבשה
[illegible] הארץ לפני יהוה ולפני עמו [illegible] ונכבשה [illegible] לנצח

[illegible]

וזיזה השני ויעוש ובריעה לא הרבו בנים ויהיו לבית אב לפקדה
אחת׃ בני קהת עמרם יצהר חברון ועזיאל ארבעה׃ בני
עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו
עד עולם להקטיר לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד עולם׃
ומשה איש האלהים בניו יקראו על שבט הלוי׃ בני משה
גרשום ואליעזר׃ בני גרשום שבואל הראש׃ ויהיו בני אליעזר
רחביה הראש ולא היה לאליעזר בנים אחרים ובני רחביה רבו
למעלה׃ בני יצהר שלמית הראש׃ בני חברון יריהו
הראש אמריה השני יחזיאל השלישי ויקמעם הרביעי׃
בני עזיאל מיכה הראש וישיה השני׃ בני מררי מחלי
ומושי בני מחלי אלעזר וקיש׃ וימת אלעזר ולא היו לו בנים כי
אם בנות וישאום בני קיש אחיהם׃ בני מושי מחלי ועדר וירמות
שלושה׃ אלה בני לוי לבית אבתיהם ראשי האבות
לפקודיהם במספר שמות לגלגלתם עשה המלאכה לעבדת בית
יהוה מבן עשרים שנה ומעלה׃ כי אמר דויד הניח יהוה אלהי
ישראל לעמו וישכן בירושלם עד לעולם׃ וגם ללוים אין לשאת
את המשכן ואת כל כליו לעבדתו׃ כי בדברי דויד האחרונים

[illegible]

המה מספר בני לוי מבן עשרים שנה ולמעלה׃ כי מעמדם ליד בני
אהרן לעבדת בית יהוה על החצרות ועל הלשכות ועל טהרת כל
קדש ומעשה עבדת בית האלהים׃ וללחם המערכת ולסלת למנחה
ולרקיקי המצות ולמחבת ולמרבכת ולכל משורה ומדה׃ ולעמד
בבקר בבקר להדות ולהלל ליהוה וכן לערב׃ ולכל העלות עלות
ליהוה לשבתות לחדשים ולמעדים במספר כמשפט עליהם
תמיד לפני יהוה׃ ושמרו את משמרת אהל מועד ואת משמרת
הקדש ומשמרת בני אהרן אחיהם לעבדת בית יהוה׃
ולבני אהרן מחלקותם בני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר׃
וימת נדב ואביהוא לפני אביהם ובנים לא היו להם ויכהנו אלעזר
ואיתמר׃ ויחלקם דויד וצדוק מן בני אלעזר ואחימלך מן בני
איתמר לפקדתם בעבדתם׃ וימצאו בני אלעזר רבים לראשי
הגברים מן בני איתמר ויחלקום לבני אלעזר ראשים לבית אבות
ששה עשר ולבני איתמר לבית אבותם שמונה׃ ויחלקום בגורלות
אלה עם אלה כי היו שרי קדש ושרי האלהים מבני אלעזר ובבני
אהרן איתמר׃ ויכתבם שמעיה בן נתנאל הסופר מן הלוי לפני
המלך והשרים וצדוק הכהן ואחימלך בן אביתר וראשי האבות

לכהנים וללוים בית אב אחד אחז לאלעזר ואחז אחז לאיתמר׃
ויצא הגורל הראשון ליהויריב לידעיה השני׃ לחרם
השלישי לשערים הרבעי׃ למלכיה החמישי למימן הששי׃
להקוץ השבעי לאביה השמיני׃ לישוע התשעי לשכניהו
העשרי׃ לאלישיב עשתי עשר ליקים שנים עשר׃ לחפה
שלשה עשר לישבאב ארבעה עשר׃ לבלגה חמשה עשר
לאמר ששה עשר׃ לחזיר שבעה עשר להפצץ שמונה עשר׃
לפתחיה תשעה עשר ליחזקאל העשרים׃ ליכין אחד
ועשרים לגמול שנים ועשרים׃ לדליהו שלשה ועשרים
למעזיהו ארבעה ועשרים׃ אלה פקדתם לעבדתם לבוא
לבית יהוה כמשפטם ביד אהרן אביהם כאשר צוהו יהוה אלהי
ישראל׃ ולבני לוי הנותרים לבני עמרם שובאל לבני
שובאל יחדיהו׃ לרחביהו לבני רחביהו הראש ישיה׃
ליצהרי שלמות לבני שלמות יחת׃ ובני יריהו אמריהו
השני יחזיאל השלישי יקמעם הרביעי׃ בני עזיאל מיכה
לבני מיכה שמור׃ אחי מיכה ישיה לבני ישיה זכריהו׃
בני מררי מחלי ומושי בני יעזיהו בנו׃ בני מררי ליעזיהו בנו

[illegible]

ושהם וזכור ועברי׃ למחלי אלעזר ולא היה לו בנים׃ לקיש
בני קיש ירחמאל׃ ובני מושי מחלי ועדר וירימות אלה בני הלוים
לבית אבתיהם׃ ויפילו גם הם גורלות לעמת אחיהם בני אהרן לפני
דויד המלך וצדוק ואחימלך וראשי האבות לכהנים וללוים
אבות הראש לעמת אחיו הקטן׃ ויבדל דויד ושרי הצבא
לעבדה לבני אסף והימן וידותון הנבאים בכנורות בנבלים
ובמצלתים ויהי מספרם אנשי מלאכה לעבדתם׃ לבני אסף זכור
ויוסף ונתניה ואשראלה בני אסף על יד אסף הנבא על ידי המלך׃
לידותון בני ידותון גדליהו וצרי וישעיהו חשביהו ומתתיהו ששה
על ידי אביהם ידותון בכנור הנבא על הודות והלל ליהוה׃
להימן בני הימן בקיהו מתניהו עזיאל שבואל וירימות
חנניה חנני אליאתה גדלתי ורממתי עזר ישבקשה מלותי
הותיר מחזיאות׃ כל אלה בנים להימן חזה המלך בדברי האלהים
להרים קרן ויתן האלהים להימן בנים ארבעה עשר ובנות שלוש׃
כל אלה על ידי אביהם בשיר בית יהוה במצלתים נבלים וכנרות
לעבדת בית האלהים על ידי המלך אסף וידותון והימן׃ ויהי
מספרם עם אחיהם מלמדי שיר ליהוה כל המבין מאתים שמונים

[illegible]

[illegible] על ידי אביהם [illegible] עבדת בית האלהים [illegible]

ושמונה׃ ויפילו גורלות משמרת לעמת כקטן כגדול מבין עם
תלמיד׃ ויצא הגורל הראשון לאסף ליוסף גדליהו השני
הוא ואחיו ובניו שנים עשר׃ השלישי זכור בניו ואחיו שנים
עשר׃ הרביעי ליצרי בניו ואחיו שנים עשר׃ החמישי
נתניהו בניו ואחיו שנים עשר׃ הששי בקיהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ השביעי ישראלה בניו ואחיו שנים עשר׃ השמיני
ישעיהו בניו ואחיו שנים עשר׃ התשיעי מתניהו בניו ואחיו שנים
עשר׃ העשירי שמעי בניו ואחיו שנים עשר׃ עשתי עשר
עזראל בניו ואחיו שנים עשר׃ השנים עשר לחשביה בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשלשה עשר שבאל בניו ואחיו שנים עשר׃ לארבעה עשר
מתתיהו בניו ואחיו שנים עשר׃ לחמשה עשר לירמות בניו ואחיו שנים
עשר׃ לששה עשר לחנניהו בניו ואחיו שנים עשר׃ לשבעה עשר
לישבקשה בניו ואחיו שנים עשר׃ לשמנה עשר לחנני בניו ואחיו שנים
עשר׃ לתשעה עשר למלותי בניו ואחיו שנים עשר׃ לעשרים
לאליתה בניו ואחיו שנים עשר׃ לאחד ועשרים להותיר בניו ואחיו שנים
עשר׃ לשנים ועשרים לגדלתי בניו ואחיו שנים עשר׃ לשלשה ועשרים
למחזיאות בניו ואחיו שנים עשר׃ לארבעה ועשרים לרוממתי עזר

והנה מחלקות ויתנו לעבודת בית האלהים ובכל מעשה אשר [illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

בנו ואחיו שנים עשר׃ למחלקות לשערים לקרחים משלמיהו
בן קרא מן בני אסף׃ ולמשלמיהו בנים זכריהו הבכור ידיעאל השני
זבדיהו השלישי יתניאל הרביעי׃ עילם החמישי יהוחנן הששי
אליהועיני השביעי׃ ולעבד אדם בנים שמעיה הבכור יהוזבד
השני יואח השלישי ושכר הרביעי ונתנאל החמישי׃ עמיאל הששי
יששכר השביעי פעלתי השמיני כי ברכו אלהים׃ ולשמעיה
בנו נולד בנים הממשלים לבית אביהם כי גבורי חיל המה׃ בני
שמעיה עתני ורפאל ועובד אלזבד אחיו בני חיל אליהו
וסמכיהו׃ כל אלה מבני עבד אדם המה ובניהם ואחיהם איש חיל
בכח לעבדה ששים ושנים לעבד אדם׃ ולמשלמיהו
בנים ואחים בני חיל שמנה עשר׃ ולחסה מן בני מררי בנים
שמרי הראש כי לא היה בכור וישמהו אביהו לראש׃ חלקיהו
השני טבליהו השלישי זכריהו הרביעי כל בנים ואחים לחסה
שלשה עשר׃ לאלה מחלקות השערים לראשי הגברים
משמרות לעמת אחיהם לשרת בבית יהוה׃ ויפילו גורלות
כקטן כגדול לבית אבתם לשער ושער׃ ויפל הגורל
מזרחה לשלמיהו וזכריהו בנו יועץ בשכל הפילו גורלות ויצא

גורלו צפונה׃ לעבד אדום נגבה ולבניו בית האספים׃ לשפים
ולחסה למערב עם שער שלכת במסלה העולה משמר לעמת
משמר׃ למזרח הלוים ששה לצפונה ליום ארבעה לנגבה ליום
ארבעה ולאספים שנים שנים׃ לפרבר למערב ארבעה למסלה
שנים לפרבר׃ אלה מחלקות השערים לבני הקרחי ולבני מררי׃
והלוים אחיה על אוצרות בית האלהים ולאוצרות הקדשים׃
בני לעדן בני הגרשני ללעדן ראשי האבות ללעדן
הגרשני יחיאלי׃ בני יחיאלי זתם ויואל אחיו על אצרות בית
יהוה׃ לעמרמי ליצהרי לחברוני לעזיאלי׃ ושבאל בן
גרשם בן משה נגיד על האצרות׃ ואחיו לאליעזר רחביהו
בנו וישעיהו בנו וירם בנו וזכרי בנו ושלמות בנו׃ הוא שלמות
ואחיו על כל אוצרות הקדשים אשר הקדיש דויד המלך וראשי
האבות לשרי האלפים והמאות ושרי הצבא׃ מן המלחמות
ומן השלל הקדישו לחזק לבית יהוה׃ וכל ההקדיש שמואל
הראה ושאול בן קיש ואבנר בן נר ויואב בן צרויה כל המקדיש
על יד שלמית ואחיו׃ ליצהרי כנניהו ובניו למלאכה
החיצונה על ישראל לשטרים ולשפטים׃ לחברוני

[illegible]

חשביהו ואחיו בני חיל אלף ושבע מאות על פקדת ישראל מעבר
לירדן מערבה לכל מלאכת יהוה ולעבדת המלך׃ לחברוני
יריה הראש לחברוני לתלדתיו לאבות בשנת הארבעים למלכות
דויד נדרשו וימצא בהם גבורי חיל ביעזר גלעד׃ ואחיו בני חיל
אלפים ושבע מאות ראשי האבות ויפקידם דויד המלך על הראובני
והגדי וחצי שבט המנשי לכל דבר האלהים ודבר המלך׃ ובני
ישראל למספרם ראשי האבות ושרי האלפים והמאות ושטריהם
המשרתים את המלך לכל דבר המחלקות הבאה והיצאת חדש
בחדש לכל חדשי השנה המחלקת האחת עשרים וארבעה אלף׃
על המחלקת הראשונה לחדש הראשון ישבעם בן זבדיאל
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ מן בני פרץ הראש לכל
שרי הצבאות לחדש הראשון׃ ועל מחלקת החדש השני
דודי האחוחי ומחלקתו ומקלות הנגיד ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ שר הצבא השלישי לחדש השלישי בניהו
בן יהוידע הכהן ראש ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ הוא
בניהו גבור השלשים ועל השלשים ומחלקתו עמיזבד בנו׃
הרביעי לחדש הרביעי עשהאל אחי יואב וזבדיה בנו אחריו

[illegible]

[illegible]

ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ החמישי לחדש החמישי
השר שמהות היזרח ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
הששי לחדש הששי עירא בן עקש התקועי ועל מחלקתו עשרים
וארבעה אלף׃ השמיני לחדש השמיני סבכי החשתי לזרחי
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ התשיעי לחדש התשיעי
אביעזר הענתתי לבנימיני ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
העשירי לחדש העשירי מהרי הנטופתי לזרחי ועל מחלקתו
עשרים וארבעה אלף׃ עשתי עשר לעשתי עשר החדש
בניה הפרעתוני מן בני אפרים ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃
השנים עשר לשנים עשר החדש חלדי הנטופתי לעתניאל
ועל מחלקתו עשרים וארבעה אלף׃ ועל שבטי ישראל
לראובני נגיד אליעזר בן זכרי לשמעוני שפטיהו בן מעכה׃
ללוי חשביה בן קמואל לאהרן צדוק׃ ליהודה אליהוא
מאחי דויד ליששכר עמרי בן מיכאל׃ לזבולן ישמעיהו בן
עבדיהו לנפתלי ירימות בן עזריאל׃ לבני אפרים הושע בן
עזזיהו לחצי שבט מנשה יואל בן פדיהו׃ לחצי המנשה
גלעדה ידו בן זכריהו לבנימן יעשיאל בן אבנר׃ לדן עזראל

[illegible]

[illegible]

בן ירחם אלה שבטי ישר׳ שרי שבטי ישראל׃ ולא נשא דויד
מספרם למבן עשרים שנה ולמטה כי אמר יהוה להרבות את
ישראל ככוכבי השמים׃ יואב בן צרויה החל למנות ולא כלה
ויהי בזאת קצף על ישראל ולא עלה המספר במספר דברי הימים
למלך דויד׃ ועל אצרות המלך עזמות בן עדיאל
ועל האצרות בשדה בערים ובכפרים ובמגדלות יהונתן בן
עזיהו׃ ועל עשי מלאכת השדה לעבדת האדמה עזרי בן
כלוב׃ ועל הכרמים שמעי הרמתי ועל שבכרמים לאצרות
היין זבדי השפמי׃ ועל הזיתים והשקמים אשר בשפלה
בעל חנן הגדרי ועל אוצרות השמן יועש׃ ועל הבקר הרעים
בשרון שטרי השרוני ועל הבקר בעמקים שפט בן עדלי׃
ועל הגמלים אוביל הישמעאלי ועל האתנות יחדיהו המרנתי׃
ועל הצאן יזיז ההגרי כל אלה שרי הרכוש אשר למלך דויד׃
ויהונתן דוד דויד יועץ איש מבין וסופר הוא ויחיאל בן חכמוני
עם בני המלך׃ ואחיתפל יועץ למלך וחושי הארכי רע המלך׃
ואחרי אחיתפל יהוידע בן בניהו ואביתר ושר צבא למלך יואב׃
ויקהל דויד את כל שרי ישראל ראשי השבטים ושרי

[illegible]

המחלקות המשרתים את המלך ושרי האלפים ושרי המאות
ושרי כל רכוש ומקנה למלך ולבניו עם הסריסים והגבורים ולכל
גבור חיל אל ירושלם׃ ויקם דויד המלך על רגליו ויאמר
שמעוני אחי ועמי אני עם לבבי לבנות בית מנוחה לארון ברית
יהוה ולהדום רגלי אלהינו והכינותי לבנות׃ והאלהים אמר לי לא
תבנה בית לשמי כי איש מלחמות אתה ודמים שפכת׃ ויבחר
יהוה אלהי ישראל בי מכל בית אבי להיות למלך על ישראל לעולם
כי ביהודה בחר לנגיד ובבית יהודה בית אבי ובבני אבי בי רצה
להמליך על כל ישראל׃ ומכל בני כי רבים בנים נתן לי יהוה ויבחר
בשלמה בני לשבת על כסא מלכות יהוה על ישראל׃ ויאמר לי
שלמה בנך הוא יבנה ביתי וחצרותי כי בחרתי בו לי לבן ואני אהיה
לו לאב׃ והכינותי את מלכותו עד לעולם אם יחזק לעשות מצותי
ומשפטי כיום הזה׃ ועתה לעיני כל ישראל קהל יהוה ובאזני
אלהינו שמרו ודרשו כל מצות יהוה אלהיכם למען תירשו את
הארץ הטובה והנחלתם לבניכם אחריכם עד עולם׃ ואתה
שלמה בני דע את אלהי אביך ועבדהו בלב שלם ובנפש חפצה
כי כל לבבות דורש יהוה וכל יצר מחשבות מבין אם תדרשנו

ימצא לך ואם תעזבנו יזניחך לעד׃ ראה עתה כי יהוה בחר בך
לבנות בית למקדש חזק ועשה׃ ויתן דויד לשלמה בנו את
תבנית האולם ואת בתיו וגנזכיו ועליתיו וחדריו הפנימים ובית
הכפרת׃ ותבנית כל אשר היה ברוח עמו לחצרות בית יהוה ולכל
הלשכות סביב לאצרות בית האלהים ולאצרות הקדשים׃ ולמחלקות
הכהנים והלוים ולכל מלאכת עבודת בית יהוה ולכל כלי עבודת
בית יהוה׃ לזהב במשקל לזהב לכל כלי עבודה ועבודה לכל
כלי הכסף במשקל לכל כלי עבודה ועבודה׃ ומשקל למנרות
הזהב ונרתיהם זהב במשקל מנורה ומנורה ונרתיה ולמנורות
הכסף במשקל למנורה ונרתיה כעבודת מנורה ומנורה׃ ואת
הזהב משקל לשלחנות המערכת לשלחן ושלחן וכסף לשלחנות
הכסף׃ והמזלגות והמזרקות והקשות זהב טהור ולכפורי הזהב
במשקל לכפור וכפור ולכפורי הכסף במשקל לכפור וכפור׃
ולמזבח הקטרת זהב מזקק במשקל ולתבנית המרכבה הכרבים
זהב לפרשים וסככים על ארון ברית יהוה׃ הכל בכתב מיד יהוה
עלי השכיל כל מלאכות התבנית׃ ויאמר דויד לשלמה
בנו חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת כי יהוה אלהים אלהי

עמך לא ירפך ולא יעזבך אל תירא ואל תחת עד לכלות כל
מלאכת עבדת בית יהוה׃ והנה מחלקות הכהנים והלוים לכל עבדת
בית האלהים ועמך בכל מלאכה לכל נדיב בחכמה לכל עבודה
והשרים וכל העם לכל דבריך׃ ויאמר דויד המלך לכל
הקהל שלמה בני אחד בחר בו אלהים נער ורך והמלאכה גדולה
כי לא לאדם הבירה כי ליהוה אלהים׃ ובכל כחי הכינותי לבית
אלהי הזהב לזהב והכסף לכסף והנחשת לנחשת הברזל
לברזל והעצים לעצים אבני שהם ומלואים אבני פוך ורקמה
וכל אבן יקרה ואבני שיש לרב׃ ועוד ברצותי בבית אלהי יש
לי סגלה זהב וכסף נתתי לבית אלהי למעלה מכל הכינותי
לבית הקדש׃ שלשת אלפים ככרי זהב מזהב אופיר ושבעת
אלפים ככר כסף מזקק לטוח קירות הבתים׃ לזהב לזהב ולכסף
לכסף ולכל מלאכה ביד חרשים ומי מתנדב למלאות ידו היום
ליהוה׃ ויתנדבו שרי האבות ושרי שבטי ישראל ושרי האלפים
והמאות ולשרי מלאכת המלך׃ ויתנו לעבודת בית האלהים
זהב ככרים חמשת אלפים ואדרכנים רבו וכסף ככרים עשרת
אלפים ונחשת רבו ושמונת אלפים ככרים וברזל מאה אלף ככרים׃

והנמצא אתו אבנים נתנו לאוצר בית יהוה על יד יחיאל הגרשני׃
וישמחו העם על התנדבם כי בלב שלם התנדבו ליהוה וגם דויד
המלך שמח שמחה גדולה׃ ויברך דויד את יהוה לעיני
כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה יהוה אלהי ישראל אבינו
מעולם ועד עולם׃ לך יהוה הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לכל
לראש׃ והעשר והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל ובידך כח
וגבורה ובידך לגדל ולחזק לכל׃ ועתה אלהינו מודים אנחנו
לך ומהללים לשם תפארתך׃ וכי מי אני ומי עמי כי נעצר כח
להתנדב כזאת כי ממך הכל ומידך נתנו לך׃ כי גרים אנחנו
לפניך ותושבים ככל אבתינו כצל ימינו על הארץ ואין מקוה׃ יהוה
אלהינו כל ההמון הזה אשר הכינונו לבנות לך בית לשם קדשך
מידך היא ולך הכל׃ וידעתי אלהי כי אתה בחן לבב ומישרים
תרצה אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה ועתה עמך הנמצאו
פה ראיתי בשמחה להתנדב לך׃ יהוה אלהי אברהם יצחק
וישראל אבתינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך
והכן לבבם אליך׃ ולשלמה בני תן לבב שלם לשמור מצותיך

עדותיך וחקיך ולעשות הכל ולבנות הבירה אשר הכינותי
ויאמר דויד לכל הקהל ברכו נא את יהוה אלהיכם ויברכו
כל הקהל ליהוה אלהי אבתיהם ויקדו וישתחוו ליהוה ולמלך
ויזבחו ליהוה זבחים ויעלו עלות ליהוה למחרת היום ההוא
פרים אלף אילים אלף כבשים אלף ונסכיהם וזבחים לרב לכל
ישראל ויאכלו וישתו לפני יהוה ביום ההוא בשמחה גדולה וימליכו
שנית לשלמה בן דויד וימשחו ליהוה לנגיד ולצדוק לכהן וישב
שלמה על כסא יהוה למלך תחת דויד אביו ויצלח וישמעו אליו
כל ישראל וכל השרים והגברים וגם כל בני המלך דויד
נתנו יד תחת שלמה המלך ויגדל יהוה את שלמה למעלה לעיני
כל ישראל ויתן עליו הוד מלכות אשר לא היה על כל מלך לפניו
על ישראל ודויד בן ישי מלך על כל ישראל והימים אשר
מלך על ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע שנים ובירושלם
מלך שלשים ושלש וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד
וימלך שלמה בנו תחתיו ודברי דויד המלך הראשנים והאחרנים
הנם כתובים על דברי שמואל הראה ועל דברי נתן הנביא ועל
דברי גד החזה עם כל מלכותו וגבורתו והעתים אשר עברו

בלילה ההוא ב׳ [illegible] ויאמר אלהים [illegible] יהי אור יהי רקיע

עליו ועל ישראל ועל כל ממלכות הארצות׃ ויתחזק
שלמה בן דויד על מלכותו ויהוה אלהיו עמו ויגדלהו למעלה׃
ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשפטים
ולכל נשיא לכל ישראל ראשי האבות׃ וילכו שלמה וכל הקהל
עמו לבמה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה
משה עבד יהוה במדבר׃ אבל ארון האלהים העלה דויד מקרית
יערים בהכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם׃ ומזבח הנחשת
אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן יהוה וידרשהו
שלמה והקהל׃ ויעל שלמה שם על מזבח הנחשת לפני יהוה
אשר לאהל מועד ויעל עליו עלות אלף׃ בלילה ההוא
נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך׃ ויאמר
שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני
תחתיו׃ עתה יהוה אלהים יאמן דברך עם דויד אבי כי אתה המלכתני
על עם רב כעפר הארץ׃ עתה חכמה ומדע תן לי ואצאה לפני העם
הזה ואבואה כי מי ישפט את עמך הזה הגדול׃ ויאמר
אלהים לשלמה יען אשר היתה זאת עם לבבך ולא שאלת עשר
נכסים וכבוד ואת נפש שנאיך וגם ימים רבים לא שאלת ותשאל לך

[illegible]

חכמה ומדע אשר תשפט את עמי אשר המלכתיך עליו׃ החכמה
והמדע נתון לך ועשר ונכסים וכבוד אתן לך אשר לא היה כן
למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן׃ ויבא שלמה לבמה אשר
בגבעון ירושלם מלפני אהל מועד וימלך על ישראל׃

ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב
ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃
ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים ואת הארזים
נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃ ומוצא הסוסים אשר לשלמה
ממצרים ומקוא סחרי המלך מקוא יקחו במחיר׃ ויעלו ויוציאו
ממצרים מרכבה בשש מאות כסף וסוס בחמשים ומאה וכן לכל
מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו׃ ויאמר שלמה לבנות בית
לשם יהוה ובית למלכותו׃ ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל
ושמונים אלף איש חצב בהר ומנצחים עליהם שלשת אלפים
ושש מאות׃ וישלח שלמה אל חורם מלך צר לאמר
כאשר עשית עם דויד אבי ותשלח לו ארזים לבנות לו בית
לשבת בו׃ הנה אני בונה בית לשם יהוה אלהי להקדיש לו להקטיר
לפניו קטרת סמים ומערכת תמיד ועלות לבקר ולערב לשבתות

את השמים ואת הארץ ג׳ [illegible]

ולחדשים ולמועדי יהוה אלהינו לעולם זאת על ישראל והבית
אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים ומי יעצר כח
לבנות לו בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלהו ומי אני
אשר אבנה לו בית כי אם להקטיר לפניו ועתה שלח לי איש
חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגון וכרמיל
ותכלת וידע לפתח פתוחים עם החכמים אשר עמי ביהודה
ובירושלם אשר הכין דויד אבי ושלח לי עצי ארזים ברושים
ואלגומים מהלבנון כי אני ידעתי אשר עבדיך יודעים לכרות
עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך ולהכין לי עצים לרב כי הבית
אשר אני בונה גדול והפלא והנה לחטבים לכרתי העצים נתתי
חטים מכות לעבדיך כרים עשרים אלף ושערים כרים עשרים
אלף ויין בתים עשרים אלף ושמן בתים עשרים אלף
ויאמר חורם מלך צר בכתב וישלח אל שלמה באהבת יהוה
את עמו נתנך עליהם מלך ויאמר חורם ברוך יהוה אלהי
ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך
בן חכם יודע שכל ובינה אשר יבנה בית ליהוה ובית למלכותו
ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי בן אשה מן בנות

[illegible]

דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל
באבנים ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל
פתוח ולחשב כל מחשבת אשר ינתן לו עם חכמיך וחכמי אדני
דויד אביך׃ ועתה החטים והשערים השמן והיין אשר אמר
אדני ישלח לעבדיו׃ ואנחנו נכרת עצים מן הלבנון ככל
צרכך ונביאם לך רפסדות על ים יפו ואתה תעלה אתם ירושלם׃
ויספר שלמה כל האנשים הגירים אשר בארץ ישראל
אחרי הספר אשר ספרם דויד אביו וימצאו מאה וחמשים אלף
ושלשת אלפים ושש מאות׃ ויעש מהם שבעים אלף סבל
ושמנים אלף חצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות מנצחים
להעביד את העבדה׃ ויחל שלמה לבנות את בית יהוה בירושלם
בהר המוריה אשר נראה לדויד אביהו אשר הכין במקום דויד
בגרן ארנן היבוסי׃ ויחל לבנות בחדש השני בשני בשנת ארבע
למלכותו׃ ואלה הוסד שלמה לבנות את בית האלהים
הארך אמות במדה הראשונה אמות ששים ורחב אמות עשרים׃
והאולם אשר על פני הארך על פני רחב הבית אמות עשרים
והגבה מאה ועשרים ויצפהו מפנימה זהב טהור׃ ואת הבית

הגדול חפה עץ ברושים ויחפהו זהב טוב ויעל עליו תמרים
ושרשרות ויצף את הבית אבן יקרה לתפארת והזהב זהב
פרוים ויחף את הבית הקרות הספים וקירותיו ודלתותיו זהב ופתח
כרובים על הקירות׃ ויעש את בית קדש הקדשים ארכו
על פני רחב הבית אמות עשרים ורחבו אמות עשרים ויחפהו
זהב טוב לככרים שש מאות׃ ומשקל למסמרות לשקלים חמשים
זהב והעליות חפה זהב׃ ויעש בבית קדש הקדשים
כרובים שנים מעשה צעצעים ויצפו אתם זהב׃ וכנפי הכרבים
ארכם אמות עשרים כנף האחד לאמות חמש מגעת לקיר הבית
והכנף האחרת אמות חמש מגיע לכנף הכרוב האחר׃ וכנף הכרוב
האחד אמות חמש מגיע לקיר הבית והכנף האחרת אמות חמש
דבקה לכנף הכרוב האחר׃ כנפי הכרובים האלה פרשים אמות
עשרים והם עמדים על רגליהם ופניהם לבית׃ ויעש
את הפרכת תכלת וארגמן וכרמיל ובוץ ויעל עליו כרבים׃ ויעש
לפני הבית עמודים שנים אמות שלשים וחמש ארך והצפת אשר
על ראשו אמות חמש׃ ויעש שרשרות בדביר ויתן על
ראש העמדים ויעש רמונים מאה ויתן בשרשרות׃ ויקם את

עמדים העמודים ... [illegible]

העמודים על פני ההיכל אחד מימין ואחד מהשמאל ויקרא שם
הימני הימיני יכין ושם השמאלי בעז ויעש מזבח נחשת
עשרים אמה ארכו ועשרים אמה רחבו ועשר אמות קומתו
ויעש את הים מוצק עשר באמה משפתו אל שפתו עגול סביב
וחמש באמה קומתו וקו שלשים באמה יסב אתו סביב ודמות
בקרים תחת לו סביב סביב סובבים אתו עשר באמה מקיפים את
הים סביב שנים טורים הבקר יצוקים במצקתו עומד על שנים
עשר בקר שלשה פנים צפונה ושלשה פנים ימה ושלשה פנים
נגבה ושלשה פנים מזרחה והים עליהם מלמעלה וכל אחריהם
ביתה ועביו טפח ושפתו כמעשה שפת כוס פרח שושנה מחזיק
בתים שלשת אלפים יכיל ויעש כיורים עשרה ויתן
חמשה מימין וחמשה משמאל לרחצה בהם את מעשה העולה
ידיחו בם והים לרחצה לכהנים בו ויעש את מנרות
הזהב עשר כמשפטם ויתן בהיכל חמש מימין וחמש משמאל
ויעש שלחנות עשרה וינח בהיכל חמשה מימין וחמשה
משמאל ויעש מזרקי זהב מאה ויעש חצר הכהנים והעזרה
הגדולה ודלתות לעזרה ודלתותיהם צפה נחשת ואת הים נתן

[illegible]

[illegible]

מכתף הימנית קדמה ממול נגבה׃ ויעש חורם את
הסירות ואת היעים ואת המזרקות ויכל חורם לעשות את המלאכה [illegible]
אשר עשה למלך שלמה בבית האלהים׃ עמודים שנים והגלות
והכתרות אשר על ראש העמודים שתים והשבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרות אשר על ראש העמודים׃ ואת הרמונים
ארבע מאות לשתי השבכות שנים טורים רמונים לשבכה האחת
לכסות את שתי גלות הכתרות אשר על פני העמודים׃ ואת המכנות
עשה ואת הכירות עשה על המכנות׃ את הים אחד ואת הבקר
שנים עשר תחתיו׃ ואת הסירות ואת היעים ואת המזרגות ואת כל
כליהם עשה חורם אביו למלך שלמה לבית יהוה נחשת מרוק׃
בככר הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין סכות ובין צרדתה׃
ויעש שלמה כל הכלים האלה לרב מאד כי לא נחקר משקל
הנחשת׃ ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית האלהים
ואת מזבח הזהב ואת השלחנות ועליהם לחם הפנים׃ ואת
המנרות ונרתיהם לבערם כמשפט לפני הדביר זהב סגור׃
והפרח והנרות והמלקחים זהב הוא מכלות זהב׃ והמזמרות
והמזרקות והכפות והמחתות זהב סגור ופתח הבית דלתותיו

[illegible]

ואת המזבח [illegible] ואת השלחן [illegible] עליו [illegible] השלחן ואת [illegible] המזבח העלה ואת [illegible] עליו [illegible]
[illegible]

הפנימיות לקדש הקדשים ודלתי הבית להיכל זהב׃
ג ותשלם כל המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא שלמה
ל את קדשי דויד אביו ואת הכסף ואת הזהב ואת כל הכלים נתן
ל באצרות בית האלהים׃ אז יקהיל שלמה את זקני ישראל
מל ואת כל ראשי המטות נשיאי האבות לבני ישראל אל ירושלם
ל להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד היא ציון׃ ויקהלו אל המלך
ול כל איש ישראל בחג הוא החדש השבעי׃ ויבאו כל זקני ישראל
וישאו הלוים את הארון׃ ויעלו את הארון ואת אהל מועד ואת כל
כלי הקדש אשר באהל העלו אתם הכהנים הלוים׃
והמלך שלמה וכל עדת ישראל הנועדים עליו לפני הארון מזבחים
צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב׃ ויביאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל קדש הקדשים אל
תחת כנפי הכרובים׃ ויהיו הכרובים פרשים כנפים על מקום הארון
ויכסו הכרובים על הארון ועל בדיו מלמעלה׃ ויאריכו הבדים
ויראו ראשי הבדים מן הארון על פני הדביר ולא יראו החוצה ויהי
[illegible] שם עד היום הזה׃ אין בארון רק שני הלחות אשר נתן משה בחרב
אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים׃ ויהי

ואת מזבח [illegible] ויעש [illegible] את [illegible] ויעש שלמה׃
[illegible] חירם [illegible] וישלח חירם מלך צור [illegible] ועם עבדי חירם׃ ואת [illegible]
[illegible] יקהיל [illegible]

בצאת הכהנים מן הקדש כי כל הכהנים הנמצאים התקדשו אין
לשמר למחלקות׃ והלוים המשררים לכלם לאסף להימן לידתון
ולבניהם ולאחיהם מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים ובכנרות עמדים
מזרח למזבח ועמהם כהנים למאה ועשרים מחצררים בחצצרות׃
ויהי כאחד למחצררים ולמשררים להשמיע קול אחד להלל
ולהדות ליהוה וכהרים קול בחצצרות ובמצלתים ובכלי השיר
ובהלל ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו והבית מלא ענן בית יהוה׃
ולא יכלו הכהנים לעמוד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד יהוה
את בית האלהים׃ אז אמר שלמה יהוה אמר לשכון בערפל׃
ואני בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים׃ ויסב המלך
את פניו ויברך את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד׃ ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו את דויד אבי ובידיו
מלא לאמר׃ מן היום אשר הוצאתי את עמי מארץ מצרים לא
בחרתי בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי שם
ולא בחרתי באיש להיות נגיד על עמי ישראל׃ ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל׃ ויהי עם
לבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי ישראל׃ ויאמר יהוה

אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך לבנות בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך רק אתה לא תבנה הבית כי בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקום
תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה
הבית לשם יהוה אלהי ישראל ואשם שם את הארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל ויעמד לפני מזבח יהוה נגד
כל קהל ישראל ויפרש את כפיו כי עשה שלמה כיור נחשת ויתנהו
בתוך העזרה חמש אמות ארכו וחמש אמות רחבו ואמות שלוש
קומתו ויעמד עליו ויברך על ברכיו נגד כל קהל ישראל ויפרש
כפיו השמימה ויאמר יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים
ובארץ שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבם
אשר שמרת לעבדך דויד אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך
ובידך מלאת כיום הזה ועתה יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך
דויד אבי את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני יושב
על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת בתורתי
כאשר הלכת לפני ועתה יהוה אלהי ישראל יאמן דברך אשר
דברת לעבדך לדויד כי האמנם ישב אלהים את האדם על הארץ

נגד כל קהל ישראל ג׳ וסימנ׳ ויסב המלך את פניו [illegible]
[illegible]
[illegible]

הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי
ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע אל הרנה ואל
התפלה אשר עבדך מתפלל לפניך היום להיות עיניך פתוחות אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך שם לשמוע
אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום הזה ושמעת אל תחנת
עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע
ממקום שבתך מן השמים ושמעת וסלחת את אשר יחטא איש לרעהו
ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה ואתה
תשמע מן השמים ועשית ושפטת את עבדיך להרשיע רשע
לתת דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו
ואם ינגף עמך ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו והודו את
שמך והתפללו והתחננו לפניך בבית הזה ואתה תשמע מן השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשיבתם אל האדמה אשר נתת
להם ולאבותיהם בהעצר השמים ולא יהיה מטר כי
יחטאו לך ובאו והתפללו אל המקום הזה והודו את שמך ומחטאתם
ישובון כי תענם ואתה תשמע השמים וסלחת לחטאת עבדיך
ועמך ישראל כי תורם אל הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתתה

מטר על ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה׃ רעב כי
יהיה בארץ דבר כי יהיה בארץ שדפון ירקון ארבה חסיל כי
יהיה כי יצר לו איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה׃ כל תפלה
כל תחנה אשר יהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש
נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה׃ ואתה תשמע השמים
מכון שבתך וסלחת ועשית ונתתה לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו
כי אתה לבדך ידעת את לבב כל בני האדם׃ למען ייראוך ללכת
בדרכיך כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה אשר נתתה
לאבתינו׃ וגם אל הנכרי אשר לא מעמך ישראל הוא
ובא מארץ רחוקה למען שמך הגדול וידך החזקה וזרועך
הנטויה ובאו והתפללו אל הבית הזה׃ ואתה תשמע מן השמים
ממכון שבתך ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען ידעו
כל עמי הארץ את שמך ליראה אתך כעמך ישראל ולדעת כי
שמך נקרא על הבית הזה אשר בניתי׃ כי יצא עמך
למלחמה על איבו בדרך אשר תשלחם והתפללו אליך דרך
העיר הזאת אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך׃ ושמעת
מן השמים את תפלתם ואת תחנתם ועשית משפטם׃

כי יחטאו לך כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם ונתתם לפני
אויב ושבום שוביהם אל ארץ רחוקה או קרובה׃ והשיבו אל לבבם
בארץ אשר נשבו שם ושבו והתחננו אליך בארץ שבים לאמר
חטאנו העוינו ורשענו׃ ושבו אליך בכל לבם ובכל נפשם בארץ
שבים אשר שבו אותם והתפללו דרך ארצם אשר נתתה לאבותם
והעיר אשר בחרת ולבית אשר בנתי לשמך׃ ושמעת מן השמים
ממכון שבתך את תפלתם ואת תחנתיהם ועשית משפטם וסלחת
לעמך אשר חטאו לך׃ עתה אלהי יהיו נא עיניך פתחות ואזניך
קשבות לתפלת המקום הזה׃ ועתה קומה יהוה אלהים
לנוחך אתה וארון עזך כהניך יהוה אלהים ילבשו תשועה
וחסידיך ישמחו בטוב׃ יהוה אלהים אל תשב פני משיחך זכרה
לחסדי דויד עבדך׃ וככלות שלמה להתפלל והאש
ירדה מהשמים ותאכל העלה והזבחים וכבוד יהוה מלא את הבית׃
ולא יכלו הכהנים לבוא אל בית יהוה כי מלא כבוד יהוה את בית יהוה׃
וכל בני ישראל ראים ברדת האש וכבוד יהוה על הבית ויכרעו אפים
ארצה על הרצפה וישתחוו והודות ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃
והמלך וכל העם זבחים זבח לפני יהוה׃ ויזבח המלך

שלמה את זבח הבקר עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים אלף
ויחנכו את בית האלהים המלך וכל העם והכהנים על משמרותם
עמדים והלוים בכלי שיר יהוה אשר עשה דויד המלך להדות
ליהוה כי לעולם חסדו בהלל דויד בידם והכהנים מחצצרים נגדם
וכל ישראל עמדים׃ ויקדש שלמה את תוך החצר
אשר לפני בית יהוה כי עשה שם העלות ואת חלבי השלמים כי
מזבח הנחשת אשר עשה שלמה לא יכול להכיל את העלה
ואת המנחה ואת החלבים׃ ויעש שלמה את החג בעת ההיא
שבעת ימים וכל ישראל עמו קהל גדול מאד מלבוא חמת עד
נחל מצרים׃ ויעשו ביום השמיני עצרת כי חנכת המזבח עשו
שבעת ימים והחג שבעת ימים׃ וביום עשרים ושלשה לחדש
השביעי שלח את העם לאהליהם שמחים וטובי לב על הטובה
אשר עשה יהוה לדויד ולשלמה ולישראל עמו׃ ויכל שלמה
את בית יהוה ואת בית המלך ואת כל הבא על לב שלמה לעשות
בבית יהוה ובביתו הצליח׃ וירא יהוה אל שלמה בלילה
ויאמר לו שמעתי את תפלתך ובחרתי במקום הזה לי לבית זבח׃
הן אעצר השמים ולא יהיה מטר והן אצוה על חגב לאכל הארץ

ואם אשלח דבר בעמי ׃ ויכנעו עמי אשר נקרא שמי עליהם ויתפללו
ויבקשו פני וישבו מדרכיהם הרעים ואני אשמע מן השמים ואסלח
לחטאתם וארפא את ארצם ׃ עתה עיני יהיו פתחות ואזני קשבות
לתפלת המקום הזה ׃ ועתה בחרתי והקדשתי את הבית הזה להיות
שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל הימים ׃ ואתה אם תלך
לפני כאשר הלך דויד אביך ולעשות ככל אשר צויתיך וחקי
ומשפטי תשמר ׃ והקימותי את כסא מלכותך כאשר כרתי לדויד
אביך לאמר לא יכרת לך איש מושל בישראל ׃ ואם תשובון אתם
ועזבתם חקותי ומצותי אשר נתתי לפניכם והלכתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם ׃ ונתשתים מעל אדמתי אשר
נתתי להם ואת הבית הזה אשר הקדשתי לשמי אשליך מעל
פני ואתננו למשל ולשנינה בכל העמים ׃ והבית הזה אשר היה
עליון לכל עבר עליו ישם ואמר במה עשה יהוה ככה לארץ הזאת
ולבית הזה ׃ ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהי אבתיהם אשר
הוציאם מארץ מצרים ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם
ויעבדום על כן הביא עליהם את כל הרעה הזאת ׃ ויהי
מקץ עשרים שנה אשר בנה שלמה את בית יהוה ואת ביתו ׃

[illegible] ואת כל ערי המסכנות [illegible] ירושלם [illegible]

והערים אשר נתן חורם לשלמה בנה שלמה אתם ויושב שם
את בני ישראל וילך שלמה חמת צובה ויחזק עליה ויבן את
בית חורון העליון ואת בית תדמר במדבר ואת כל ערי המסכנות אשר בנה בחמת ויבן את
בית חורון התחתון ערי מצור חומות דלתים ובריח ואת בעלת ואת
כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה ואת כל ערי הרכב ואת ערי
הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון
ובכל ארץ ממשלתו כל העם הנותר מן החתי והאמרי והפרזי
והחוי והיבוסי אשר לא מישראל המה מן בניהם אשר נותרו
אחריהם בארץ אשר לא כלום בני ישראל ויעלם שלמה למס
עד היום הזה ומן בני ישראל אשר לא נתן שלמה לעבדים
למלאכתו כי המה אנשי מלחמה ושרי שלישיו ושרי רכבו
ופרשיו ואלה שרי הנציבים אשר למלך שלמה
חמשים ומאתים הרדים בעם ואת בת פרעה העלה שלמה
מעיר דויד לבית אשר בנה לה כי אמר לא תשב אשה לי בבית
דויד מלך ישראל כי קדש המה אשר באה אליהם ארון יהוה
אז העלה שלמה עלות ליהוה על מזבח יהוה אשר בנה
לפני האולם ובדבר יום ביום להעלות כמצות משה לשבתות

[illegible] ואת בעלת [illegible] ולא הורישו ויעלם שלמה [illegible]
ובכל ארץ [illegible] ובכל ארץ [illegible] ובכל ארץ ממשלתו [illegible]
ואת [illegible] ואת בת פרעה העלה שלמה [illegible]

ולחדשים ולמועדות שלוש פעמים בשנה בחג המצות ובחג
השבעות ובחג הסכות׃ ויעמד כמשפט דויד אביו את מחלקות
הכהנים על עבדתם והלוים על משמרותם להלל ולשרת נגד
הכהנים לדבר יום ביומו והשוערים במחלקותם לשער ושער
כי כן מצות דויד איש האלהים׃ ולא סרו מצות המלך על הכהנים
והלוים לכל דבר ולאצרות׃ ותכן כל מלאכת שלמה עד היום מוסד
בית יהוה ועד כלתו שלם בית יהוה׃ אז הלך שלמה לעציון גבר
ואל אילות על שפת הים בארץ אדום׃ וישלח לו חורם ביד עבדיו
אניות ועבדים יודעי ים ויבאו עם עבדי שלמה אופירה ויקחו משם
ארבע מאות וחמשים ככר זהב ויביאו אל המלך שלמה׃
ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה ותבוא לנסות את
שלמה בחידות בירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים
וזהב לרב ואבן יקרה ותבוא אל שלמה ותדבר עמו את כל אשר
היה עם לבבה׃ ויגד לה שלמה את כל דבריה ולא נעלם דבר
משלמה אשר לא הגיד לה׃ ותרא מלכת שבא את חכמת שלמה
והבית אשר בנה׃ ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו
ומלבושיהם ומשקיו ומלבושיהם ועליתו אשר יעלה בית יהוה

ולא היה עוד בה רוח ותאמר אל המלך אמת הדבר אשר שמעתי
בארצי על דבריך ועל חכמתך ולא האמנתי לדבריהם עד אשר
באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי מרבית חכמתך יספת על
השמועה אשר שמעתי אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים
לפניך תמיד ושמעים את חכמתך יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ
בך לתתך על כסאו למלך ליהוה אלהיך באהבת אלהיך את
ישראל להעמידו לעולם ויתנך עליהם למלך לעשות משפט
וצדקה ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים לרב מאד
ואבן יקרה ולא היה כבשם ההוא אשר נתנה מלכת שבא למלך
שלמה וגם עבדי חירם ועבדי שלמה אשר הביאו זהב מאופיר
הביאו עצי אלגומים ואבן יקרה ויעש המלך את עצי האלגומים
מסלות לבית יהוה ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים ולא נראו
כהם לפנים בארץ יהודה והמלך שלמה נתן למלכת שבא את
כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר הביאה אל המלך ותהפך ותלך
לארצה היא ועבדיה ויהי משקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה
אחת שש מאות וששים ושש ככרי זהב לבד מאנשי התרים
והסחרים מביאים וכל מלכי ערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף

ושש [illegible] ושש שנים [illegible] ושש מאות [illegible] ושש מעלות [illegible] זהב סגור [illegible]

לשלמה׃ ויעש המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש מאות
זהב שחוט יעלה על הצנה האחת׃ ושלש מאות מגנים זהב שחוט
שלש מאות זהב יעלה על המגן האחת ויתנם המלך בבית יער
הלבנון׃ ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב טהור׃
ושש מעלות לכסא וכבש בזהב לכסא מאחזים וידות מזה
ומזה על מקום השבת ושנים אריות עמדים אצל הידות׃ ושנים
עשר אריות עמדים שם על שש המעלות מזה ומזה לא נעשה
כן לכל ממלכה׃ וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית
יער הלבנון זהב סגור אין כסף נחשב בימי שלמה למאומה׃
כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חורם אחת לשלוש
שנים תבואנה אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שנהבים וקופים
ותוכיים׃ ויגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר
ולחכמה׃ וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו
אשר נתן האלהים בלבו׃ והם מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי
זהב ושלמות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה׃
ויהי לשלמה ארבעת אלפים אריות סוסים ומרכבות
ושנים עשר אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃

ויעש שלמה את כל [illegible] ואת המנורות [illegible] המזרקות [illegible] כלי משקה ואת המנורות [illegible]
[illegible] כלי משקה [illegible] משקה [illegible]
[illegible] בני ישראל [illegible]

[illegible]

ויהי מושל בכל המלכים מן הנהר ועד ארץ פלשתים ועד גבול מצרים׃
ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב׃ ומוציאים סוסים ממצרים לשלמה ומכל הארצות׃
ושאר דברי שלמה הראשנים והאחרנים הלא הם כתובים על דברי
נתן הנביא ועל נבואת אחיה השילוני ובחזות יעדו החוזה על ירבעם
בן נבט׃ וימלך שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה׃
וישכב שלמה עם אבתיו ויקברהו בעיר דויד אביו וימלך רחבעם
בנו תחתיו׃ וילך רחבעם שכמה כי שכם באו כל ישראל
להמליך אתו׃ ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא במצרים אשר ברח
מפני שלמה המלך וישב ירבעם ממצרים׃ וישלחו ויקראו לו ויבא
ירבעם וכל ישראל וידברו אל רחבעם לאמר׃ אביך הקשה את
עלנו ואתה הקל מעבודת אביך הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו
ונעבדך׃ ויאמר אלהם עוד שלשת ימים ושובו אלי וילך
העם׃ ויועץ המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
לפני שלמה אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים להשיב לעם הזה
דבר׃ וידברו אליו לאמר אם תהיה לטוב לעם הזה ורציתם
ודברת אלהם דברים טובים והיו לך עבדים כל הימים׃ ויעזב את

[illegible]

עצת הזקנים אשר יעצהו ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו
העמדים לפניו׃ ויאמר אלהם מה אתם נועצים ונשיב דבר את העם
הזה אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר נתן אביך עלינו׃ וידברו
אתו הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר לעם אשר דברו אליך
לאמר אביך הכביד את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר אלהם
קטני עבה ממתני אבי׃ ועתה אבי העמיס עליכם על כבד ואני
אסיף על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃ ויבא
ירבעם וכל העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך לאמר
שובו אלי ביום השלישי׃ ויענם המלך קשה ויעזב המלך רחבעם
את עצת הזקנים׃ וידבר אלהם כעצת הילדים לאמר אכביד את
עלכם ואני אסיף עליו אבי יסר אתכם בשוטים ואני בעקרבים׃
ולא שמע המלך אל העם כי היתה נסבה מעם האלהים למען הקים
יהוה את דברו אשר דבר ביד אחיהו השילוני אל ירבעם בן נבט׃
וכל ישראל כי לא שמע המלך להם וישיבו העם את המלך לאמר
מה לנו חלק בדויד ולא נחלה בבן ישי איש לאהליך ישראל עתה
ראה ביתך דויד וילך כל ישראל לאהליו׃ ובני ישראל הישבים
בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם׃ וישלח המלך

הדורם ג׳ במל׳ וג׳ חס׳ וסימנ׳ ואת הדרם ואת אדורם וישלח את הדורם בנו וישלח המלך

רחבעם את הדרם אשר על המס וירגמו בו בני ישראל אבן וימת
והמלך רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס ירושלם׃ ויפשעו
ישראל בבית דויד עד היום הזה׃ ויבא רחבעם ירושלם ויקהל את
בית יהודה ובנימן מאה ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם
עם ישראל להשיב הממלכה לרחבעם׃ ויהי דבר יהוה
אל שמעיהו איש האלהים לאמר׃ אמר אל רחבעם בן שלמה מלך
יהודה ואל כל ישראל ביהודה ובנימן לאמר׃ כה אמר יהוה לא תעלו
ולא תלחמו עם אחיכם שובו איש לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה
וישמעו את דברי יהוה וישבו מלכת אל ירבעם׃ וישב
רחבעם בירושלם ויבן ערים למצור ביהודה׃ ויבן את בית לחם ואת
עיטם ואת תקוע׃ ואת בית צור ואת שוכו ואת עדלם׃ ואת גת ואת
מרשה ואת זיף׃ ואת אדורים ואת לכיש ואת עזקה׃ ואת צרעה ואת
אילון ואת חברון אשר ביהודה ובבנימן ערי מצרות׃ ויחזק את
המצרות ויתן בהם נגידים ואצרות מאכל ושמן ויין׃ ובכל עיר
ועיר צנות ורמחים ויחזקם להרבה מאד ויהי לו יהודה ובנימן׃
והכהנים והלוים אשר בכל ישראל התיצבו עליו
מכל גבולם׃ כי עזבו הלוים את מגרשיהם ואחזתם וילכו ליהודה

וישבו ג׳ במל׳ וב׳ חס׳ וסימנ׳ ויבאו אל משה ויקחו עדים מפרי וישבו פניהם ויקחו את לבנון וישבו אתו
וישבו אתו מגדול הפרה וישבו העם אל המלך וחב׳ וישבו את העבדים וישבו את המלך דבר וחבי׳
מעם האלהים וכו׳ וסימנ׳ כי נהיה הדבר בעיני האלהים כי היתה נסבה מעם האלהים

וג קרי ולא כת ויראה את שמו שמואל על הבריה ועל הכלה ועל שמונה מהות חלל בפעם אחד עד

ולירושלם כי הזניחם ירבעם ובניו מכהן ליהוה ויעמד לו כהנים
לבמות ולשעירים ולעגלים אשר עשה׃ ואחריהם מכל שבטי ישראל
הנתנים את לבבם לבקש את יהוה אלהי ישראל באו ירושלם לזבח
ליהוה אלהי אבותיהם׃ ויחזקו את מלכות יהודה ויאמצו את רחבעם
בן שלמה לשנים שלוש כי הלכו בדרך דויד ושלמה לשנים שלוש׃
ויקח לו רחבעם אשה את מחלת בן ירימות בן דויד
אביהיל בת אליאב בן ישי׃ ותלד לו בנים את יעוש ואת שמריה
ואת זהם׃ ואחריה לקח את מעכה בת אבשלום ותלד לו את אביה ואת
עתי ואת זיזא ואת שלמית׃ ויאהב רחבעם את מעכה
בת אבשלום מכל נשיו ופילגשיו כי נשים שמונה עשרה נשא ופילגשים
ששים ויולד עשרים ושמונה בנים וששים בנות׃ ויעמד לראש רחבעם
את אביה בן מעכה לנגיד באחיו כי להמליכו׃ ויבן ויפרץ מכל בניו
לכל ארצות יהודה ובנימן לכל ערי המצרות ויתן להם המזון לרב
וישאל המון נשים׃ ויהי כהכין מלכות רחבעם וכחזקתו עזב את תורת
יהוה וכל ישראל עמו׃ ויהי בשנה החמישית למלך רחבעם
עלה שישק מלך מצרים על ירושלם כי מעלו ביהוה׃ באלף ומאתים
רכב ובששים אלף פרשים ואין מספר לעם אשר באו עמו ממצרים

[illegible] גובה וקומת הכלת [illegible] ויתוך איך לא עזבה [illegible] קומות העמוד האחד
[illegible] ורמות [illegible] מעינך [illegible] ויחזקו [illegible]
[illegible] ויבן דויד ויבן [illegible] ויבן [illegible]

לובים סכיים וכושים׃ וילכד את ערי המצרות אשר ליהודה ויבא
עד ירושלם׃ ושמעיה הנביא בא אל רחבעם ושרי יהודה
אשר נאספו אל ירושלם מפני שישק ויאמר להם כה אמר יהוה
אתם עזבתם אתי ואף אני עזבתי אתכם ביד שישק׃ ויכנעו שרי
ישראל והמלך ויאמרו צדיק יהוה׃ ובראות יהוה כי נכנעו היה
דבר יהוה אל שמעיה לאמר נכנעו לא אשחיתם ונתתי להם
כמעט לנהלה לפליטה ולא תתך חמתי בירושלם ביד שישק׃
כי יהיו לו לעבדים וידעו עבודתי ועבודת ממלכות הארצות׃
ויעל שישק מלך מצרים על ירושלם ויקח את אצרות
בית יהוה ואת אצרות בית המלך את הכל לקח ויקח את מגני הזהב
אשר עשה שלמה׃ ויעש המלך רחבעם תחתיהם מגני נחשת
והפקיד על יד שרי הרצים השמרים פתח בית המלך׃ ויהי מדי
בוא המלך בית יהוה באו הרצים ונשאום והשבום אל תא הרצים׃
ובהכנעו שב ממנו אף יהוה ולא להשחית לכלה וגם ביהודה
היה דברים טובים׃ ויתחזק המלך רחבעם בירושלם וימלך
כי בן ארבעים ואחת שנה רחבעם במלכו ושבע עשרה שנה מלך
בירושלם העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם מכל שבטי

כי נב ישיבוע לדבר הזה להוצאת מחוץ יכניה בשנה החמישית מרי בוא המלך כראות שרה א ב בשמונע עה

ישראל ושם אמו נעמה העמנית׃ ויעש הרע כי לא הכין לבו לדרוש
את יהוה׃ ודברי רחבעם הראשנים והאחרונים הלא הם
כתבים בדברי שמעיה הנביא ועדו החזה להתיחש ומלחמות רחבעם
וירבעם כל הימים׃ וישכב רחבעם עם אבתיו ויקבר בעיר דויד וימלך
אביה בנו תחתיו׃ בשנת שמונה עשרה למלך ירבעם
וימלך אביה על יהודה׃ שלוש שנים מלך בירושלם ושם אמו מיכיהו
בת אוריאל מן גבעה ומלחמה היתה בין אביה ובין ירבעם׃ ויאסר
אביה את המלחמה בחיל גבורי מלחמה ארבע מאות אלף איש בחור
וירבעם ערך עמו מלחמה בשמונה מאות אלף איש בחור גבור חיל׃
ויקם אביה מעל להר צמרים אשר בהר אפרים ויאמר שמעוני
ירבעם וכל ישראל׃ הלא לכם לדעת כי יהוה אלהי ישראל נתן
ממלכה לדויד על ישראל לעולם לו ולבניו ברית מלח׃ ויקם
ירבעם בן נבט עבד שלמה בן דויד וימרד על אדניו׃ ויקבצו עליו
אנשים רקים בני בליעל ויתאמצו על רחבעם בן שלמה ורחבעם
היה נער ורך לבב ולא התחזק לפניהם׃ ועתה אתם אמרים
להתחזק לפני ממלכת יהוה ביד בני דויד ואתם המון רב ועמכם
עגלי זהב אשר עשה לכם ירבעם לאלהים הלא הדחתם

שתא ב להתיחש את ביהן בעשרת ובחרי בוא המלך צבאות וחלי לאמר את שריו ג לאלו ודרשו ורחבעם
בן שלו ויתחזק המלך ונ לשם שמע כי ירחק ממך וני ירבה ממך ושאל לעבד את שמו אלא הם כתובים ג
בבית ע שלמה רחבעם מרדכי ונחי הלא הנה כתובים ו קומי אמיץ הו ולנביא רבה במה הנבלתובים מ

בבקר בבקר יג׳ ... רקיע ...

את כהני יהוה את בני אהרן והלוים ותעשו לכם כהנים כעמי הא
הארצות כל הבא למלא ידו בפר בן בקר ואילם שבעה והיה כהן
ללא אלהים׃ ואנחנו יהוה אלהינו ולא עזבנהו וכהנים משרתים
ליהוה בני אהרן והלוים במלאכת׃ ומקטרים עלות ליהוה בבקר
בבקר ובערב בערב וקטרת סמים ומערכת לחם על השלחן הטהור
ומנורת הזהב ונרתיה לבער בערב בערב כי שמרים אנחנו את
משמרת יהוה אלהינו ואתם עזבתם אתו׃ והנה עמנו בראש
האלהים וכהניו וחצצרות התרועה להריע עליכם בני ישראל
אל תלחמו עם יהוה אלהי אבתיכם כי לא תצליחו׃ וירבעם הסב את
המארב לבוא מאחריהם ויהיו לפני יהודה והמארב מאחריהם׃ ויפנו
יהודה והנה להם המלחמה פנים ואחור ויצעקו ליהוה והכהנים
מחצצרים בחצצרות׃ ויריעו איש יהודה ויהי בהריע איש יהודה
והאלהים נגף את ירבעם וכל ישראל לפני אביה ויהודה׃ וינוסו
בני ישראל מפני יהודה ויתנם אלהים בידם׃ ויכו בהם אביה ועמו
מכה רבה ויפלו חללים מישראל חמש מאות אלף איש בחור׃
ויכנעו בני ישראל בעת ההיא ויאמצו בני יהודה כי נשענו על יהוה
אלהי אבותיהם׃ וירדף אביה אחרי ירבעם וילכד ממנו ערים

... עוד ... על המזבח מדוע אתה ... עבדו ... אלהים ...
וכבש בן שנתו והקט׳ ... עליו ומנחה תעשה עליו ועשית הכבש ... ולעמר ומקטרים ליי׳
ויריעו ג׳ ... וסימנ׳ ... ויהי כל המחנה ויריעו איש יהודה ויריעו על בני אלהים

[illegible]

אֶת בֵּית אֵל וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת יְשָׁנָה וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת עֶפְרַיִן וּבְנֹתֶיהָ׃
וְלֹא עָצַר כֹּחַ יָרָבְעָם עוֹד בִּימֵי אֲבִיָּהוּ וַיִּגְּפֵהוּ יְהוָה וַיָּמֹת׃
וַיִּתְחַזֵּק אֲבִיָּהוּ וַיִּשָּׂא לוֹ נָשִׁים אַרְבַּע עֶשְׂרֵה וַיּוֹלֶד עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנָה
וּשְׁנַיִם בָּנִים וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה בָּנוֹת׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲבִיָּה וּדְרָכָיו וּדְבָרָיו
כְּתוּבִים בְּמִדְרַשׁ הַנָּבִיא עִדּוֹ׃ וַיִּשְׁכַּב אֲבִיָּה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
בְּעִיר דָּוִיד וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְנוֹ תַּחְתָּיו בְּיָמָיו שָׁקְטָה הָאָרֶץ עֶשֶׂר שָׁנִים׃
וַיַּעַשׂ אָסָא הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהָיו׃ וַיָּסַר אֶת
מִזְבְּחוֹת הַנֵּכָר וְהַבָּמוֹת וַיְשַׁבֵּר אֶת הַמַּצֵּבוֹת וַיְגַדַּע אֶת הָאֲשֵׁרִים׃
וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לִדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם וְלַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה
וְהַמִּצְוָה׃ וַיָּסַר מִכָּל עָרֵי יְהוּדָה אֶת הַבָּמוֹת וְאֶת הַחַמָּנִים וַתִּשְׁקֹט
הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו׃ וַיִּבֶן עָרֵי מְצוּרָה בִּיהוּדָה כִּי שָׁקְטָה הָאָרֶץ וְאֵין עִמּוֹ
מִלְחָמָה בַּשָּׁנִים הָאֵלֶּה כִּי הֵנִיחַ יְהוָה לוֹ׃ וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה נִבְנֶה אֶת הֶעָרִים
הָאֵלֶּה וְנָסֵב חוֹמָה וּמִגְדָּלִים דְּלָתַיִם וּבְרִיחִים עוֹדֶנּוּ הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ
כִּי דָרַשְׁנוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּרַשְׁנוּ וַיָּנַח לָנוּ מִסָּבִיב וַיִּבְנוּ וַיַּצְלִיחוּ׃
וַיְהִי לְאָסָא חַיִל נֹשֵׂא צִנָּה וָרֹמַח מִיהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן נֹשְׂאֵי מָגֵן וְדֹרְכֵי קֶשֶׁת מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף כָּל
אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃ וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם זֶרַח הַכּוּשִׁי בְּחַיִל אֶלֶף אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת

[illegible]

שלש מאות ויבא עד מרשה׃ ויצא אסא לפניו ויערכו מלחמה בגיא
צפתה למרשה׃ ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר יהוה אין עמך
לעזר בין רב לאין כח עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו ובשמך
באנו על ההמון הזה יהוה אלהינו אתה אל יעצר עמך אנוש׃
ויגף יהוה את הכושים לפני אסא ולפני יהודה וינסו הכושים׃
וירדפם אסא והעם אשר עמו עד לגרר ויפל מכושים לאין להם
מחיה כי נשברו לפני יהוה ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד׃
ויכו את כל הערים סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם ויבזו את
כל הערים כי בזה רבה היתה בהם׃ וגם אהלי מקנה הכו וישבו צאן
לרב וגמלים וישבו ירושלם׃ ועזריהו בן עודד היתה
עליו רוח אלהים׃ ויצא לפני אסא ויאמר לו שמעוני אסא וכל
יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם עמו ואם תדרשהו ימצא
לכם ואם תעזבהו יעזב אתכם׃ וימים רבים לישראל ללא אלהי
אמת וללא כהן מורה וללא תורה׃ וישב בצר לו על יהוה אלהי
ישראל ויבקשהו וימצא להם׃ ובעתים ההם אין שלום ליוצא ולבא
כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות׃ וכתתו גוי בגוי ועיר
בעיר כי אלהים הממם בכל צרה׃ ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם

כי יש שכר לפעלתכם׃ וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה
עדד הנביא התחזק ויעבר השקוצים מכל ארץ יהודה ובנימן ומן
הערים אשר לכד מהר אפרים ויחדש את מזבח יהוה אשר לפני
אולם יהוה׃ ויקבץ את כל יהודה ובנימן והגרים עמהם מאפרים
ומנשה ומשמעון כי נפלו עליו מישראל לרב בראתם כי יהוה
אלהיו עמו׃ ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת חמש
עשרה למלכות אסא׃ ויזבחו ליהוה ביום ההוא מן השלל הביאו
בקר שבע מאות וצאן שבעת אלפים׃ ויבאו בברית לדרוש את
יהוה אלהי אבותיהם בכל לבבם ובכל נפשם׃ וכל אשר לא
ידרש ליהוה אלהי ישראל יומת למקטן ועד גדול למאיש ועד
אשה׃ וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה ובחצצרות ובשופרות׃
וישמחו כל יהודה על השבועה כי בכל לבבם נשבעו ובכל
רצונם בקשהו וימצא להם וינח יהוה להם מסביב׃ וגם מעכה אם
אסא המלך הסירה מגבירה אשר עשתה לאשרה מפלצת
ויכרת אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון׃ והבמות
לא סרו מישראל רק לבב אסא היה שלם כל ימיו׃ ויבא את קדשי
אביו וקדשיו בית האלהים כסף וזהב וכלים׃ ומלחמה לא היתה

[illegible]

עד שנת שלשים וחמש למלכות אסא׃ בשנת שלשים
ושש למלכות אסא עלה בעשא מלך ישראל על יהודה ויבן את
הרמה לבלתי תת יוצא ובא לאסא מלך יהודה׃ ויצא אסא כסף
וזהב מאצרות בית יהוה ובית המלך וישלח אל בן הדד מלך ארם
היושב בדרמשק לאמר׃ ברית ביני ובינך ובין אבי ובין אביך הנה
שלחתי לך כסף וזהב לך הפר בריתך את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי׃ וישמע בן הדד אל המלך אסא וישלח את שרי החילים
אשר לו אל ערי ישראל ויכו את עיון ואת דן ואת אבל מים ואת
כל מסכנות ערי נפתלי׃ ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה
וישבת את מלאכתו׃ ואסא המלך לקח את כל יהודה
וישאו את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא ויבן בהם את
גבע ואת המצפה׃ ובעת ההיא בא חנני הראה אל אסא מלך יהודה
ויאמר אליו בהשענך על מלך ארם ולא נשענת על יהוה אלהיך
על כן נמלט חיל ארם מידך׃ הלא הכושים והלובים היו לחיל לרב
לרכב ולפרשים להרבה מאד ובהשענך על יהוה נתנם בידך׃
כי יהוה עיניו משטטות בכל הארץ להתחזק עם לבבם שלם אליו
נסכלת על זאת כי מעתה יש עמך מלחמות׃ ויכעס אסא אל הראה

[illegible]

ולא כמלכות [illegible] שנה בן [illegible] ובעת ההיא [illegible] ובעתים ההם [illegible]

ויתנהו בית המהפכת כי בזעף עמו על זאת וירצץ אסא מן העם
בעת ההיא׃ והנה דברי אסא הראשונים והאחרונים הנם כתובים על
ספר המלכים ליהודה וישראל׃ ויחלא אסא בשנת שלושים
ותשע למלכותו ברגליו עד למעלה חליו וגם בחליו לא דרש את
יהוה כי ברפאים׃ וישכב אסא עם אבתיו וימת בשנת ארבעים ואחת
למלכו׃ ויקברהו בקברתיו אשר כרה לו בעיר דויד וישכיבהו במשכב
אשר מלא בשמים וזנים מרקחים במרקחת מעשה וישרפו לו
שרפה גדולה עד למאד׃ וימלך יהושפט בנו תחתיו
ויתחזק על ישראל׃ ויתן חיל בכל ערי יהודה הבצרות ויתן נציבים
בארץ יהודה ובערי אפרים אשר לכד אסא אביו׃ ויהי יהוה עם יהושפט
כי הלך בדרכי דויד אביו הראשנים ולא דרש לבעלים׃ כי לאלהי אביו
דרש ובמצותיו הלך ולא כמעשה ישראל׃ ויכן יהוה את הממלכה
בידו ויתנו כל יהודה מנחה ליהושפט ויהי לו עשר וכבוד לרב׃
ויגבה לבו בדרכי יהוה ועוד הסיר את הבמות ואת האשרים מיהודה׃
ובשנת שלוש למלכו שלח לשריו לבן חיל ולעבדיה
ולזכריה ולנתנאל ולמיכיהו ללמד בערי יהודה׃ ועמהם הלוים
שמעיהו ונתניהו וזבדיהו ועשהאל ושמרימות ויהונתן ואדניהו

[illegible]
[illegible]
[illegible] מרקחים ל במרקחת ל

ויקרא אבישי בני ... לשמואל ודוד ... ויאמר אדנינו ... ויסלח ... עשה ... אלהים ... ויעמד ... וטוביהו

וטוביהו וטוב אדוניה הלוים ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים וילמדו
ביהודה ועמהם אלישמע ויהורם הכהנים· וילמדו ביהודה ועמהם
ספר תורת יהוה ויסבו בכל ערי יהודה וילמדו בעם· ויהי פחד יהוה
על כל ממלכות הארצות אשר סביבות יהודה ולא נלחמו עם
יהושפט· ומן פלשתים מביאים ליהושפט מנחה וכסף משא גם
הערביאים מביאים לו צאן אילים שבעת אלפים ושבע מאות ותישים
שבעת אלפים ושבע מאות· ויהי יהושפט הלך וגדל
עד למעלה ויבן ביהודה בירניות וערי מסכנות· ומלאכה רבה היה
לו בערי יהודה ואנשי מלחמה גבורי חיל בירושלם· ואלה
פקדתם לבית אבותיהם ליהודה שרי אלפים עדנה השר ועמו
גבורי חיל שלש מאות אלף· ועל ידו יהוחנן השר ועמו מאתים
ושמונים אלף· ועל ידו עמסיה בן זכרי המתנדב ליהוה ועמו
מאתים אלף גבור חיל· ומן בנימן גבור חיל אלידע ועמו נשקי
קשת ומגן מאתים אלף· ועל ידו יהוזבד ועמו מאה ושמונים
אלף חלוצי צבא· אלה המשרתים את המלך מלבד אשר נתן
המלך בערי המבצר בכל יהודה· ויהי ליהושפט עשר וכבוד
לרב ויתחתן לאחאב· וירד לקץ שנים אל אחאב לשמרון ויזבח לו

כי ... וינחמו בארץ ... ועמהם הלוים ... לבדך כל ימי עני רעים ...
המן ומתקיהו ... יהוה ... לבית אבתיהם ... אלה ... לבית אבתיהם ...
ואחיהם לתולדותם אלה בני הלוים לבית אבתיהם אלה בני לוי לבית אבתיהם ואלה פקדתם ... הכהנים·

[illegible]

אחאב צאן ובקר לרב ולעם אשר עמו ויסיתהו לעלות אל רמת גלעד׃
ויאמר אחאב מלך ישראל אל יהושפט מלך יהודה התלך
עמי רמת גלעד ויאמר לו כמוני כמוך וכעמך עמי ועמך במלחמה׃
ויאמר יהושפט אל מלך ישראל דרש נא כיום את דבר יהוה׃ ויקבץ
מלך ישראל את הנבאים ארבע מאות איש ויאמר אלהם הנלך אל
רמת גלעד למלחמה אם אחדל ויאמרו עלה ויתן האלהים ביד
המלך׃ ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה עוד ונדרשה מאתו׃
ויאמר מלך ישראל אל יהושפט עוד איש אחד לדרוש את יהוה מאתו
ואני שנאתיהו כי איננו מתנבא עלי לטובה כי כל ימיו לרעה הוא
מיכיהו בן ימלא ויאמר יהושפט אל יאמר המלך כן׃ ויקרא מלך
ישראל אל סריס אחד ויאמר מהר מיכיהו בן ימלא׃ ומלך ישראל
ויהושפט מלך יהודה יושבים איש על כסאו מלבשים בגדים
ויושבים בגרן פתח שער שמרון וכל הנביאים מתנבאים לפניהם׃
ויעש לו צדקיהו בן כנענה קרני ברזל ויאמר כה אמר יהוה
באלה תנגח את ארם עד כלותם׃ וכל הנביאים נבאים כן לאמר
עלה רמת גלעד והצלח ונתן יהוה ביד המלך׃ והמלאך אשר
הלך לקרא למיכיהו דבר אליו לאמר הנה דברי הנבאים פה אחד

[illegible]

כה הר׳ ל׳ פתה וסימנ׳ הן האר׳ס היה עמהר לידין עמו והרליתי והייתי ותביו׳ ויהי לנער כן גסאת

טוב אל המלך ויהי נא דברך כאחד מהם ודברת טוב׃ ויאמר
ב מיכיהו חי יהוה כי את אשר יאמר אלהי אתו אדבר׃ ויבא אל המלך
יהוה יאמר ויאמר המלך אליו מיכה הנלך אל רמות גלעד למלחמה אם אחדל
ואלהי ויאמר עלו והצליחו וינתנו בידכם׃ ויאמר אליו המלך עד כמה
ל פעמים אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת בשם יהוה׃
ב ויאמר ראיתי את כל ישראל נפוצים על ההרים כצאן אשר אין
חד להם רעה ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו בשלום׃
חל ויאמר מלך ישראל אל יהושפט הלא אמרתי אליך לא יתנבא עלי
ול טוב כי אם לרע׃ ויאמר לכן שמעו דבר יהוה ראיתי את
יהוה יושב על כסאו וכל צבא השמים עמדים על ימינו ושמאלו׃
ו ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב מלך ישראל ויעל ויפל ברמות
כז גלעד ויאמר זה אמר ככה וזה אמר ככה׃ ויצא הרוח ויעמד לפני
ל יהוה ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה׃ ויאמר אצא והייתי
ב לרוח שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל צא ועשה כן׃
דגש ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר בפי נביאיך אלה ויהוה דבר עליך
רעה׃ ויגש צדקיהו בן כנענה ויך את מיכיהו על הלחי
כ ויאמר אי זה הדרך עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך׃ ויאמר מיכיהו

את האו ועשהו מקל בנין ומצבשה אבל על שלחי ואנחנו אולך החלקים ונבריס צאן שערין והמלאך
אשר הלך והו ולאחד השרים תבלו טובה אל המלך ב ותאמר בת שבע והמלך ותבו׳ לאלה ה׳ וסימנו׳
ולבנות מה אעשה והלך הארץ אחרים והב׳ לא יצבן לאמר ולעשות כמה לאלה הלך והב׳ שמעו׃

[illegible]

הנך ראה ביום ההוא אשר תבוא חדר בחדר להחבא. ויאמר מלך
ישראל קחו את מיכיהו והשיבהו אל אמון שר העיר ואל יואש בן
המלך. ואמרתם כה אמר המלך שימו זה בית הכלא והאכלהו
לחם לחץ ומים לחץ עד שובי בשלום. ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו עמים כלם.
ויעל מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה אל רמת גלעד. ויאמר
מלך ישראל אל יהושפט התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך
ויתחפש מלך ישראל ויבאו במלחמה. ומלך ארם צוה את שרי הרכב
אשר לו לאמר לא תלחמו את הקטן את הגדול כי אם את מלך
ישראל לבדו. ויהי כראות שרי הרכב את יהושפט
והמה אמרו מלך ישראל הוא ויסבו עליו להלחם ויזעק יהושפט
ויהוה עזרו ויסיתם אלהים ממנו. ויהי כראות שרי הרכב כי לא
היה מלך ישראל וישובו מאחריו. ואיש משך בקשת לתמו ויך
את מלך ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר לרכב הפך
ידיך והוצאתני מן המחנה כי החליתי. ותעל המלחמה ביום ההוא
ומלך ישראל היה מעמיד במרכבה נכח ארם עד הערב וימת
לעת בוא השמש. וישב יהושפט מלך יהודה אל ביתו

[illegible]

[illegible]

בשלום לירושלם ויצא אל פניו יהוא בן חנני החזה ויאמר אל
המלך יהושפט הלרשע לעזר ולשנאי יהוה תאהב ובזאת עליך
קצף מלפני יהוה אבל דברים טובים נמצאו עמך כי בערת האשרות
מן הארץ והכינות לבבך לדרש האלהים וישב יהושפט בירושלם
וישב ויצא בעם מבאר שבע עד הר אפרים וישיבם אל יהוה אלהי
אבותיהם ויעמד שפטים בארץ בכל ערי יהודה הבצרות לעיר
ועיר ויאמר אל השפטים ראו מה אתם עשים כי לא לאדם תשפטו
כי ליהוה ועמכם בדבר משפט ועתה יהי פחד יהוה עליכם
שמרו ועשו כי אין עם יהוה אלהינו עולה ומשא פנים ומקח שחד
וגם בירושלם העמיד יהושפט מן הלוים והכהנים ומראשי האבות
לישראל למשפט יהוה ולריב וישבו ירושלם ויצו עליהם לאמר
כה תעשון ביראת יהוה באמונה ובלבב שלם וכל ריב אשר יבוא
עליכם מאחיכם הישבים בעריהם בין דם לדם בין תורה למצוה
לחקים ולמשפטים והזהרתם אתם ולא יאשמו ליהוה והיה קצף
עליכם ועל אחיכם כה תעשון ולא תאשמו והנה אמריהו כהן
הראש עליכם לכל דבר יהוה וזבדיהו בן ישמעאל הנגיד לבית
יהודה לכל דבר המלך ושטרים הלוים לפניכם חזקו ועשו

[illegible]

ויהי יהוה עם הטובים ויהי אחרי כן באו בני מואב ובני עמון
ועמהם מהעמונים על יהושפט למלחמה׃ ויבאו ויגידו ליהושפט
לאמר בא עליך המון רב מעבר לים מארם והנם בחצצון תמר
היא עין גדי׃ ויירא ויתן יהושפט את פניו לדרוש ליהוה ויקרא
צום על כל יהודה׃ ויקבצו יהודה לבקש מיהוה גם מכל ערי יהודה
באו לבקש את יהוה׃ ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית
יהוה לפני החצר החדשה׃ ויאמר יהוה אלהי אבתינו הלא אתה
הוא אלהים בשמים ואתה מושל בכל ממלכות הגוים ובידך כח
וגבורה ואין עמך להתיצב׃ הלא אתה אלהינו הורשת את ישבי
הארץ הזאת מלפני עמך ישראל ותתנה לזרע אברהם אהבך
לעולם׃ וישבו בה ויבנו לך בה מקדש לשמך לאמר׃ אם תבוא
עלינו רעה חרב שפוט ודבר ורעב נעמדה לפני הבית הזה ולפניך
כי שמך בבית הזה ונזעק אליך מצרתנו ותשמע ותושיע׃ ועתה
הנה בני עמון ומואב והר שעיר אשר לא נתתה לישראל לבוא בהם
בבאם מארץ מצרים כי סרו מעליהם ולא השמידום׃ והנה הם
גמלים עלינו לבוא לגרשנו מירשתך אשר הורשתנו׃ אלהינו
הלא תשפט בם כי אין בנו כח לפני ההמון הרב הזה הבא עלינו

לא תעשון כן ... לא תעשון ככל ושמרתם את דברי יהוה כאשר עשה ויאמר להם שמעון למה תעשון כרמים
הא׳ו׳

ג ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו׃ וכל יהודה עמדים לפני
ל יהוה גם טפם נשיהם ובניהם׃ ויחזיאל בן זכריהו בן בניה
וכל בן יעיאל בן מתניה הלוי מן בני אסף היתה עליו רוח יהוה בתוך
הקהל׃ ויאמר הקשיבו כל יהודה וישבי ירושלם והמלך יהושפט
כה אמר יהוה לכם אתם אל תיראו ואל תחתו מפני ההמון הרב הזה
ג כי לא לכם המלחמה כי לאלהים׃ מחר רדו עליהם הנם עלים במעלה
הציץ ומצאתם אתם בסוף הנחל פני מדבר ירואל׃ לא לכם להלחם
בזאת התיצבו עמדו וראו את ישועת יהוה עמכם יהודה וירושלם
אל תיראו ואל תחתו מחר צאו לפניהם ויהוה עמכם׃ ויקד יהושפט
ל וכל אפים ארצה וכל יהודה וישבי ירושלם נפלו לפני יהוה להשתחות
ליהוה׃ ויקמו הלוים מן בני הקהתים ומן בני הקרחים להלל ליהוה
אלהי ישראל בקול גדול למעלה׃ וישכימו בבקר ויצאו למדבר
תקוע ובצאתם עמד יהושפט ויאמר שמעוני יהודה וישבי ירושלם
האמינו ביהוה אלהיכם ותאמנו האמינו בנביאיו והצליחו׃ ויועץ
אל העם ויעמד משררים ליהוה ומהללים להדרת קדש בצאת
ב״ג לפני החלוץ ואמרים הודו ליהוה כי לעולם חסדו׃ ובעת החלו
ל ברנה ותהלה נתן יהוה מארבים על בני עמון מואב והר שעיר

הא׳ו׳ ויצום לאמר כה תאמרון ... ולא תתיצבו ... לא נדע ג׳ וסימנ׳ ומאמקננו ילך עמנו על כל ימלא ...
ואנחנו לא נדע מה נעשה׃ שפט ג׳ ב׳ מ׳ל׳ והרחב וסימנ׳ חרב שפוט ויהי בימי שפט השופטים ...
ולהשמיד וסימנ׳ ... והיה כאשר ... ויענו את יהושע ויהי כדבר הזה ויעמדו בני עמון ומואב׃

הבאים ליהודה וינגפו ויעמדו בני עמון ומואב על יושבי הר שעיר
להחרים ולהשמיד וככלותם ביושבי שעיר עזרו איש ברעהו למשחית
ויהודה בא על המצפה למדבר ויפנו אל ההמון והנם פגרים נפלים
ארצה ואין פליטה ויבא יהושפט ועמו לבז את שללם וימצאו בהם
לרב ורכוש ופגרים וכלי חמדות וינצלו להם לאין משא ויהיו ימים
שלושה בוזזים את השלל כי רב הוא וביום הרבעי נקהלו לעמק
ברכה כי שם ברכו את יהוה על כן קראו את שם המקום ההוא
עמק ברכה עד היום וישבו כל איש יהודה וירושלם ויהושפט ב׳
בראשם לשוב אל ירושלם בשמחה כי שמחם יהוה מאויביהם
ויבאו ירושלם בנבלים ובכנרות ובחצצרות אל בית יהוה ויהי
פחד אלהים על כל ממלכות הארצות בשמעם כי נלחם יהוה עם
אויבי ישראל ותשקט מלכות יהושפט וינח לו אלהיו מסביב
וימלך יהושפט על יהודה בן שלשים וחמש שנה
במלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו עזובה בת
שלחי וילך בדרך אביו אסא ולא סר ממנה לעשות הישר בעיני
יהוה אך הבמות לא סרו ועוד העם לא הכינו לבבם לאלהי
אבתיהם ויתר דברי יהושפט הראשונים והאחרונים הנם כתובים

[illegible]

בדברי יהוא בן חנני אשר העלה על ספר מלכי ישראל׃ ואחרי כן
אתחבר יהושפט מלך יהודה עם אחזיה מלך ישראל הוא הרשיע
לעשות׃ ויחברהו עמו לעשות אניות ללכת תרשיש ויעשו אניות
בעציון גבר׃ ויתנבא אליעזר בן דדוהו ממרשה על יהושפט
לאמר כהתחברך עם אחזיהו פרץ יהוה את מעשיך וישברו אניות
ולא עצרו ללכת אל תרשיש׃ וישכב יהושפט עם אבתיו ויקבר
עם אבתיו בעיר דויד וימלך יהורם בנו תחתיו׃ ולו אחים בני יהושפט
עזריה ויחיאל וזכריהו ועזריהו ומיכאל ושפטיהו כל אלה בני
יהושפט מלך ישראל׃ ויתן להם אביהם מתנות רבות לכסף ולזהב
ולמגדנות עם ערי מצרות ביהודה ואת הממלכה נתן ליהורם
כי הוא הבכור׃ ויקם יהורם על ממלכת אביו ויתחזק ויהרג
את כל אחיו בחרב וגם משרי ישראל׃ בן שתים ושלשים שנה
בן שלשים ושתים שנה יהורם במלכו ושמונה שנים מלך בירושלם׃
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית אחאב כי בת אחאב
היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ ולא אבה יהוה להשחית את
בית דויד למען הברית אשר כרת לדויד וכאשר אמר לתת לו
ניר ולבניו כל הימים׃ בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו

[illegible]

עליהם מלך׃ ויעבר יהורם עם שריו וכל הרכב עמו ויהי קם לילה
ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב׃ ויפשע אדום מתחת יד
יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו כי עזב
את יהוה אלהי אבתיו׃ גם הוא עשה במות בהרי יהודה ויזן את ישבי
ירושלם וידח את יהודה׃ ויבא אליו מכתב מאליהו הנביא לאמר
כה אמר יהוה אלהי דויד אביך תחת אשר לא הלכת בדרכי יהושפט
אביך ובדרכי אסא מלך יהודה׃ ותלך בדרך מלכי ישראל ותזנה
את יהודה ואת ישבי ירושלם כהזנות בית אחאב וגם את אחיך בית
אביך הטובים ממך הרגת׃ הנה יהוה נגף מגפה גדולה בעמך
ובבניך ובנשיך ובכל רכושך׃ ואתה בחליים רבים במחלה מעיך
עד יצאו מעיך מן החלי ימים על ימים׃ ויער יהוה על יהורם את
רוח הפלשתים והערבים אשר על יד כושים׃ ויעלו ביהודה ויבקעוה
וישבו את כל הרכוש הנמצא לבית המלך וגם בניו ונשיו ולא נשאר
לו בן כי אם יהואחז קטן בניו׃ ואחרי כל זאת נגפו יהוה במעיו
לחלי לאין מרפא׃ ויהי לימים מימים וכעת צאת הקץ לימים שנים
יצאו מעיו עם חליו וימת בתחלאים רעים ולא עשו לו עמו שרפה
כשרפת אבתיו׃ בן שלשים ושתים היה במלכו ושמונה

שנים מלך בירושלם וילך בלא חמדה ויקברהו בעיר דויד ולא
בקברות המלכים׃ וימליכו יושבי ירושלם את אחזיהו בנו הקטן
תחתיו כי כל הראשונים הרג הגדוד הבא בערבים למחנה וימלך
אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ בן ארבעים ושתים שנה
אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת
עמרי׃ גם הוא הלך בדרכי בית אחאב כי אמו היתה יועצתו
להרשיע׃ ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי המה היו לו יועצים
אחרי מות אביו למשחית לו׃ גם בעצתם הלך וילך את יהורם בן
אחאב מלך ישראל למלחמה על חזאל מלך ארם ברמות גלעד
ויכו הרמים את יורם׃ וישב להתרפא ביזרעאל כי המכים אשר
הכהו ברמה בהלחמו את חזהאל מלך ארם ועזריהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃
ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו לבוא אל יורם ובבאו יצא עם
יהורם אל יהוא בן נמשי אשר משחו יהוה להכרית את בית אחאב׃
ויהי כהשפט יהוא עם בית אחאב וימצא את שרי יהודה ובני
אחי אחזיהו משרתים לאחזיהו ויהרגם׃ ויבקש את אחזיהו
וילכדהו והוא מתחבא בשמרון ויבאהו אל יהוא וימיתהו ויקברהו
כי אמרו בן יהושפט הוא אשר דרש את יהוה בכל לבבו ואין

לבית אחזיהו לעזר כח לממלכה׃ ועתליהו אם אחזיהו
ראתה כי מת בנה ותקם ותדבר את כל זרע הממלכה לבית יהודה׃
ותקח יהושבעת בת המלך את יואש בן אחזיהו ותגנב אתו מתוך
בני המלך המומתים ותתן אתו ואת מינקתו בחדר המטות ותסתירהו
יהושבעת בת המלך יהורם אשת יהוידע הכהן כי היא היתה אחות
אחזיהו מפני עתליהו ולא המיתתהו׃ ויהי אתם בבית האלהים מתחבא
שש שנים ועתליה מלכת על הארץ׃ ובשנה השבעית
התחזק יהוידע ויקח את שרי המאות לעזריהו בן ירחם ולישמעאל
בן יהוחנן ולעזריהו בן עובד ואת מעשיהו בן עדיהו ואת אלישפט
בן זכרי עמו בברית׃ ויסבו ביהודה ויקבצו את הלוים מכל ערי
יהודה וראשי האבות לישראל ויבאו אל ירושלם׃ ויכרת כל הקהל
ברית בבית האלהים עם המלך ויאמר להם הנה בן המלך ימלך
כאשר דבר יהוה על בני דויד׃ זה הדבר אשר תעשו השלשית
מכם באי השבת לכהנים וללוים לשערי הספים׃ והשלשית בבית
המלך והשלשית בשער היסוד וכל העם בחצרות בית יהוה׃
ואל יבוא בית יהוה כי אם הכהנים והמשרתים ללוים המה יבאו
כי קדש המה וכל העם ישמרו משמרת יהוה׃ והקיפו הלוים
את המלך סביב איש וכליו בידו והבא אל הבית יומת והיו את

[illegible]

המלך בבאו ובצאתו ויעשו הלוים וכל יהודה ככל אשר צוה
יהוידע הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם יוצאי השבת
כי לא פטר יהוידע הכהן את המחלקות׃ ויתן יהוידע
הכהן לשרי המאות את החניתים ואת המגנות ואת השלטים
אשר למלך דויד אשר בית האלהים׃ ויעמד את כל העם ואיש
שלחו בידו מכתף הבית הימנית עד כתף הבית השמאלית למזבח
ולבית על המלך סביב׃ ויוציאו את בן המלך ויתנו עליו את הנזר
ואת העדות וימליכו אתו וימשחהו יהוידע ובניו ויאמרו יחי
המלך׃ ותשמע עתליהו את קול העם הרצים והמהללים את
המלך ותבוא אל העם בית יהוה׃ ותרא והנה המלך עומד על
עמודו במבוא והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ
שמח ותוקע בחצצרות והמשוררים בכלי השיר ומודיעים
להלל ותקרע עתליהו את בגדיה ותאמר קשר קשר׃
ויוצא יהוידע הכהן את שרי המאות פקודי החיל ויאמר
אלהם הוציאוה אל מבית השדרות והבא אחריה יומת בחרב
כי אמר הכהן לא תמיתוה בית יהוה׃ וישימו לה ידים ותבוא אל
מבוא שער הסוסים בית המלך וימיתוה שם׃ ויכרת

[illegible]

יהוידע ברית בינו ובין העם ובין המלך להיות לעם ליהוה ויבאו
כל העם בית הבעל ויתצהו ואת מזבחתיו ואת צלמיו שברו
ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם יהוידע פקדות
בית יהוה ביד הכהנים הלוים אשר חלק דויד על בית יהוה
להעלות עלות יהוה ככתוב בתורת משה בשמחה ובשיר על
ידי דויד ויעמד השוערים על שערי בית יהוה ולא יבא טמא
לכל דבר ויקח את שרי המאות ואת האדירים ואת המושלים
בעם ואת כל עם הארץ וירד את המלך מבית יהוה ויבאו בתוך
שער העליון בית המלך ויושיבו את המלך על כסא הממלכה
וישמחו כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב
בן שבע שנים יאש במלכו וארבעים שנה מלך
בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע ויעש יואש הישר בעיני
יהוה כל ימי יהוידע הכהן וישא לו יהוידע נשים שתים ויולד
בנים ובנות ויהי אחרי כן היה עם לב יואש לחדש את בית יהוה
ויקבץ את הכהנים והלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו
מכל ישראל כסף לחזק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם
תמהרו לדבר ולא מהרו הלוים ויקרא המלך ליהוידע הראש

ויאמר לו מדוע לא דרשת על הלוים להביא מיהודה
ומירושלם את משאת משה עבד יהוה והקהל לישראל לאהל
העדות כי עתליהו המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם
כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים ויאמר המלך ויעשו ארון
אחד ויתנהו בשער בית יהוה חוצה ויתנו קול ביהודה ובירושלם
להביא ליהוה משאת משה עבד האלהים על ישראל במדבר
וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו וישליכו לארון עד לכלה
ויהי בעת יביא את הארון אל פקדת המלך ביד הלוים וכראותם
כי רב הכסף ובא סופר המלך ופקיד כהן הראש ויערו את
הארון וישאהו וישיבהו אל מקמו כה עשו ליום ביום ויאספו כסף
לרב ויתנהו המלך ויהוידע אל עושה מלאכת עבודת בית יהוה
ויהיו שכרים חצבים וחרשים לחדש בית יהוה וגם לחרשי ברזל
ונחשת לחזק את בית יהוה ויעשו עשי המלאכה ותעל ארוכה
למלאכה בידם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצהו
וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע את שאר הכסף ויעשהו
כלים לבית יהוה כלי שרת והעלות וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו
מעלים עלות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע ויזקן

וביתו ׳ וקבורתו ... שחורות ... ישראל ויעקב עבד ... איש לבנתו ... אשר עמו וביתו אשר ... שם ועש

יהוידע וישבע ימים וימת בן מאה ושלשים שנה במותו ויקברהו
בעיר דויד עם המלכים כי עשה טובה בישראל ועם האלהים
וביתו׃ ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך
אז שמע המלך אליהם׃ ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותיהם
ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם
באשמתם זאת׃ וישלח בהם נבאים להשיבם אל יהוה ויעידו בם
ולא האזינו׃ ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע
הכהן ויעמד מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם
עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב
אתכם׃ ויקשרו עליו וירגמהו אבן במצות המלך בחצר בית יהוה׃
ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג
את בנו ובמותו אמר ירא יהוה וידרש׃ ויהי לתקופת
השנה עלה עליו חיל ארם ויבאו אל יהודה וירושלם וישחיתו
את כל שרי העם מעם וכל שללם שלחו למלך דרמשק׃ כי
במצער אנשים באו חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל לרב מאד
כי עזבו את יהוה אלהי אבותיהם ואת יואש עשו שפטים׃ ו
ובלכתם ממנו כי עזבו אתו במחליים רבים התקשרו עליו עבדיו

ועשה ... ועם האלהים וביתו ... ירא ... עליהם ועליה ... אלהי אבותיהם
ויולה ובמותו אמר ירא ... נפלאות ... יהודה ... יהודה ...
... ויהי לתקופת השנה ... אל יהודה ... יהודה ... יהודה

[illegible]

דמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת ויקברהו בעיר
דויד ולא קברהו בקברות המלכים׃ ואלה המתקשרים
עליו זבד בן שמעת העמונית ויהוזבד בן שמרית המואבית׃
ובניו ורב המשא עליו ויסוד בית האלהים הנם כתובים על מדרש
ספר המלכים וימלך אמציהו בנו תחתיו׃ בן עשרים
וחמש שנה אמציהו מלך אמציהו ועשרים ותשע שנה מלך
בירושלם ושם אמו יהועדן מירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה
רק לא בלבב שלם׃ ויהי כאשר חזקה הממלכה עליו ויהרג
את עבדיו המכים את המלך אביו׃ ואת בניהם לא המית כי ככתוב
בתורה בספר משה אשר צוה יהוה לאמר לא ימותו אבות על
בנים ובנים לא ימותו על אבות כי איש בחטאו ימותו׃
ויקבץ אמציהו את יהודה ויעמידם לבית אבות לשרי האלפים
ולשרי המאות לכל יהודה ובנימן ויפקדם למבן עשרים שנה
ולמעלה וימצאם שלש מאות אלף בחור יוצא צבא אחז רמח
וצנה׃ וישכר מישראל מאה אלף גבור חיל במאה ככר כסף׃
ואיש האלהים בא אליו לאמר המלך אל יבא עמך צבא ישראל
כי אין יהוה עם ישראל כל בני אפרים׃ כי אם בא אתה עשה

[illegible]

חזק למלחמה יכשילך האלהים לפני אויב כי יש כח באלהים לעזור
ולהכשיל ויאמר אמציהו לאיש האלהים ומה לעשות למאת
הככר אשר נתתי לגדוד ישראל ויאמר איש האלהים יש ליהוה
לתת לך הרבה מזה ויבדילם אמציהו להגדוד אשר בא אליו
מאפרים ללכת למקומם ויחר אפם מאד ביהודה וישובו למקומם
בחרי אף׃ ואמציהו התחזק וינהג את עמו וילך גיא
המלח ויך את בני שעיר עשרת אלפים׃ ועשרת אלפים חיים שבו
בני יהודה ויביאום לראש הסלע וישליכום מראש הסלע וכלם
נבקעו׃ ובני הגדוד אשר השיב אמציהו מלכת עמו למלחמה
ויפשטו בערי יהודה משמרון ועד בית חורון ויכו מהם שלשת
אלפים ויבזו בזה רבה׃ ויהי אחרי בוא אמציהו מהכות
את אדומים ויבא את אלהי בני שעיר ויעמידם לו לאלהים ולפניהם
ישתחוה ולהם יקטר׃ ויחר אף יהוה באמציהו וישלח אליו נביא
ויאמר לו למה דרשת את אלהי העם אשר לא הצילו את עמם
מידך׃ ויהי בדברו אליו ויאמר לו הליועץ למלך נתנוך חדל לך
למה יכוך ויחדל הנביא ויאמר ידעתי כי יעץ אלהים להשחיתך
כי עשית זאת ולא שמעת לעצתי׃ ויועץ אמציהו

מלך יהודה וישלח אל יואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר
לך נתראה פנים וישלח יואש מלך ישראל אל אמציהו מלך יהודה
לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר
תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס
את החוח. אמרת הנה הכית את אדום ונשאך לבך להכביד עתה
שבה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך. ולא
שמע אמציהו כי מהאלהים היא למען תתם ביד כי דרשו את
אלהי אדום. ויעל יואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציהו
מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה. וינגף יהודה לפני ישראל
וינסו איש לאהליו. ואת אמציהו מלך יהודה בן יואש בן יהואחז
תפש יואש מלך ישראל בבית שמש ויביאהו ירושלם ויפרץ
בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפונה ארבע מאות
אמה. וכל הזהב והכסף ואת כל הכלים הנמצאים בבית האלהים
עם עבד אדום ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות
וישב שמרון. ויחי אמציהו בן יואש מלך יהודה אחרי
מות יואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה. ויתר
דברי אמציהו הראשונים והאחרונים הלא הנם כתובים על

ויסלח ... עד שער הפונה · לך ג׳ ... לשון ...
[illegible]
[illegible]

ספר מלכי יהודה וישראל׃ ומעת אשר סר אמציהו מאחרי יהוה
ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס לכישה וישלחו אחריו לכישה
וימיתהו שם׃ וישאהו על הסוסים ויקברו אתו עם אבתיו בעיר
יהודה׃ ויקחו כל עם יהודה את עזיהו והוא בן שש עשרה שנה
וימליכו אתו תחת אביו אמציהו׃ הוא בנה את אילות וישיבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ בן שש עשרה שנה עזיהו
במלכו חמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה
מן ירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה אמציהו אביו׃
ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי
דרשו את יהוה הצליחו האלהים׃ ויצא וילחם בפלשתים ויפרץ
את חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים
באשדוד ובפלשתים׃ ויעזרהו האלהים על פלשתים ועל
הערבים הישבים בגור בעל והמעונים׃ ויתנו העמונים מנחה
לעזיהו וילך שמו עד לבוא מצרים כי החזיק עד למעלה׃
ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על שער הפנה ועל שער
הגיא ועל המקצוע ויחזקם׃ ויבן מגדלים במדבר ויחצב
ברות רבים כי מקנה רב היה לו ובשפלה ובמישור אכרים וכרמים

[illegible]

בהרים ובכרמל כי אהב אדמה היה׃ ויהי לעזיהו חיל ע
עשה מלחמה יוצאי צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעואל
הספר ומעשיהו השוטר על יד חנניהו משרי המלך׃ כל מספר
ראשי האבות לגבורי חיל אלפים ושש מאות׃ ועל ידם חיל צבא
שלש מאות אלף ושבעת אלפים וחמש מאות עושי מלחמה
בכח חיל לעזר למלך על האויב׃ ויכן להם עזיהו לכל הצבא
מגנים ורמחים וכובעים ושרינות וקשתות ולאבני קלעים׃ ויעש
בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על המגדלים ועל
הפנות לירוא בחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד למרחוק
כי הפליא להעזר עד כי חזק׃ וכחזקתו גבה לבו עד להשחית
וימעל ביהוה אלהיו ויבא אל היכל יהוה להקטיר על מזבח
הקטרת׃ ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליהוה שמונים
בני חיל׃ ויעמדו על עזיהו המלך ויאמרו לו לא לך עזיהו
להקטיר ליהוה כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא
מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיהוה אלהים׃ ויזעף
עזיהו ובידו מקטרת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת
זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יהוה מעל למזבח הקטרת׃

[illegible]

גבר ל' וסימנ' בן אדם ... לנגיד על נגבר לכל בית ויחזקו גבר לבו ולא נגבר על קשיר המעלות:

ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל הכהנים והנה הוא מצרע במצחו
ויבהלוהו משם וגם הוא נדחף לצאת כי נגעו יהוה ויהי עזיהו
המלך מצרע עד יום מותו וישב בית החפשות מצרע כי נגזר
מבית יהוה ויותם בנו על בית המלך שופט את עם הארץ ויתר
דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן אמוץ הנביא
וישכב עזיהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בשדה הקבורה
אשר למלכים כי אמרו מצורע הוא וימלך יותם בנו תחתיו
בן עשרים וחמש שנה יותם במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק ויעש הישר בעיני יהוה
ככל אשר עשה עזיהו אביו רק לא בא אל היכל יהוה ועוד העם
משחיתים הוא בנה את שער בית יהוה העליון ובחומת העפל בנה
לרב וערים בנה בהר יהודה ובחרשים בנה בירניות ומגדלים
והוא נלחם עם מלך בני עמון ויחזק עליהם ויתנו לו בני עמון בשנה
ההיא מאה ככר כסף ועשרת אלפים כרים חטים ושעורים עשרת
אלפים זאת השיבו לו בני עמון ובשנה השנית והשלשית ויתחזק
יותם כי הכין דרכיו לפני יהוה אלהיו ויתר דברי יותם וכל מלחמתיו
ודרכיו הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה בן עשרים

זרחה ל' וסימנ' ... על ... זרחה על המים שמש זרחה והצרעת זרחה ... זרחה לכם יראי שמי
... המלך ... הוא ... בירושלם ... משחיתים ...
... משחיתים ... משחיתים ... עליך

על כן משחתים כל המשחיתים את הארץ וכל העם אשר אתו ובמשחתם כלו׳ [illegible]

וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם׃ וישכב
יותם עם אבתיו ויקברו אתו בעיר דויד וימלך אחז בנו תחתיו׃
בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך
בירושלם ולא עשה הישר בעיני יהוה כדויד אביו׃ וילך בדרכי
מלכי ישראל וגם מסכות עשה לבעלים׃ והוא הקטיר בגיא בן הנם
ויבער את בניו באש כתעבות הגוים אשר הריש יהוה מפני בני
ישראל׃ ויזבח ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃
ויתנהו יהוה אלהיו ביד מלך ארם ויכו בו וישבו ממנו שביה
גדולה ויביאו דרמשק וגם ביד מלך ישראל נתן ויך בו מכה
גדולה׃ ויהרג פקח בן רמליהו ביהודה מאה ועשרים אלף ביום אחד
הכל בני חיל בעזבם את יהוה אלהי אבותם׃ ויהרג זכרי גבור
אפרים את מעשיהו בן המלך ואת עזריקם נגיד הבית ואת אלקנה
משנה המלך׃ וישבו בני ישראל מאחיהם מאתים אלף נשים
בנים ובנות וגם שלל רב בזזו מהם ויביאו את השלל לשמרון׃
ושם היה נביא ליהוה עדד שמו ויצא לפני הצבא
הבא לשמרון ויאמר להם הנה בחמת יהוה אלהי אבתיכם על
יהודה נתנם בידכם ותהרגו בם בזעף עד לשמים הגיע׃

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ועתה בני יהודה וירושלם אתם אמרים לכבש לעבדים ולשפחות
לכם הלא רק אתם עמכם אשמות ליהוה אלהיכם׃ ועתה שמעוני
והשיבו השביה אשר שביתם מאחיכם כי חרון אף יהוה עליכם׃
ויקמו אנשים מראשי בני אפרים עזריהו בן יהוחנן ברכיהו
בן משלמות ויחזקיהו בן שלם ועמשא בן חדלי על הבאים מן הצבא׃
ויאמרו להם לא תביאו את השביה הנה כי לאשמת יהוה עלינו אתם
אמרים להסיף על חטאתנו ועל אשמתנו כי רבה אשמה
לנו וחרון אף על ישראל׃ ויעזב החלוץ את השביה ואת הבזה לפני
השרים וכל הקהל׃ ויקמו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו
בשביה וכל מערמיהם הלבישו מן השלל וילבשום וינעלום ויאכלום
וישקום ויסכום וינהלום בחמרים לכל כושל ויביאום ירחו עיר
התמרים אצל אחיהם וישובו שמרון׃ בעת ההיא שלח
המלך אחז על מלכי אשור לעזר לו׃ ועוד אדומים באו ויכו
ביהודה וישבו שבי׃ ופלשתים פשטו בערי השפלה והנגב ליהודה
וילכדו את בית שמש ואת אילון ואת הגדרות ואת שוכו ובנותיה
ואת תמנה ובנותיה ואת גמזו ואת בנתיה וישבו שם׃ כי הכניע יהוה
את יהודה בעבור אחז מלך ישראל כי הפריע ביהודה ומעול מעל ביהוה׃

וכל הקהל ולכן שלמה ויעזב החלוץ וכל הקהל משתחוים ויועץ אמציהו ... וישמחו על הכין יהוה:

ויבא עליו תלגת פלנאסר מלך אשור ויצר לו ולא חזקו: כי חלק
אחז את בית יהוה ואת בית המלך והשרים ויתן למלך אשור ולא
לעזרה לו: ובעת הצר לו ויוסף למעול ביהוה הוא המלך אחז: ויזבח
לאלהי דרמשק המכים בו ויאמר כי אלהי מלכי ארם הם מעזרים אתם
להם אזבח ויעזרוני והם היו לו להכשילו ולכל ישראל: ויאסף אחז
את כלי בית האלהים ויקצץ את כלי בית האלהים ויסגר את דלתות
בית יהוה ויעש לו מזבחות בכל פנה בירושלם: ובכל עיר ועיר
ליהודה עשה במות לקטר לאלהים אחרים ויכעס את יהוה אלהי
אבתיו: ויתר דבריו וכל דרכיו הראשונים והאחרונים הנם כתובים
על ספר מלכי יהודה ישראל: וישכב אחז עם אבתיו ויקברהו בעיר בירושלם
כי לא הביאהו לקברי מלכי ישראל וימלך יחזקיהו בנו תחתיו:
יחזקיהו מלך בן עשרים וחמש שנה ועשרים ותשע
שנה מלך בירושלם ושם אמו אביה בת זכריהו: ויעש הישר בעיני
יהוה ככל אשר עשה דויד אביו: הוא בשנה הראשונה למלכו
בחדש הראשון פתח את דלתות בית יהוה ויחזקם: ויבא את הכהנים
ואת הלוים ויאספם לרחוב המזרח: ויאמר להם שמעוני הלוים
עתה התקדשו וקדשו את בית יהוה אלהי אבתיכם והוציאו את

והוציאו ו והשיבו אבני האפוד ולקח אבני הנערה ... ויאמר ... והוציאו
את הנערה ... :

הנדה מן הקדש׃ כי מעלו אבתינו ועשו הרע בעיני יהוה אלהינו
ויעזבהו ויסבו פניהם ממשכן יהוה ויתנו ערף׃ גם סגרו דלתות
האולם ויכבו את הנרות וקטרת לא הקטירו ועלה לא העלו
בקדש לאלהי ישראל׃ ויהי קצף יהוה על יהודה וירושלם ויתנם
לזועה לשמה ולשרקה כאשר אתם ראים בעיניכם׃ והנה נפלו
אבותינו בחרב ובנינו ובנותינו ונשינו בשבי על זאת׃ עתה עם
לבבי לכרות ברית ליהוה אלהי ישראל וישב ממנו חרון אפו׃
בני עתה אל תשלו כי בכם בחר יהוה לעמד לפניו לשרתו
ולהיות לו משרתים ומקטרים׃ ויקמו הלוים מחת בן
עמשי ויואל בן עזריהו מן בני הקהתים ומן בני מררי קיש בן
עבדי ועזריהו בן יהללאל ומן הגרשני יואח בן זמה ועדן בן יואח׃
ומן בני אליצפן שמרי ויעואל ומן בני אסף זכריהו ומתניהו׃
ומן בני הימן יחואל ושמעי ומן בני ידותון שמעיה ועזיאל׃ ויאספו
את אחיהם ויתקדשו ויבאו כמצות המלך בדברי יהוה לטהר
בית יהוה׃ ויבאו הכהנים לפנימה בית יהוה לטהר ויציאו את כל
הטמאה אשר מצאו בהיכל יהוה לחצר בית יהוה ויקבלו הלוים
להוציא לנחל קדרון חוצה׃ ויחלו באחד לחדש הראשון לקדש

וביום שמונה לחדש באו לאולם יהוה ויקדשו את בית יהוה לימים
שמונה וביום ששה עשר לחדש הראשון כלו׃ ויבואו
פנימה אל חזקיהו המלך ויאמרו טהרנו את כל בית יהוה את
מזבח העולה ואת כל כליו ואת שלחן המערכת ואת כל כליו׃
ואת כל הכלים אשר הזניח המלך אחז במלכותו במעלו הכנו
והקדשנו והנם לפני מזבח יהוה׃ וישכם יחזקיהו
המלך ויאסף את שרי העיר ויעל בית יהוה׃ ויביאו פרים שבעה
ואילים שבעה וכבשים שבעה וצפירי עזים שבעה לחטאת
על הממלכה ועל המקדש ועל יהודה ויאמר לבני אהרן הכהנים
להעלות על מזבח יהוה׃ וישחטו הבקר ויקבלו הכהנים את הדם
ויזרקו המזבחה וישחטו האילים ויזרקו הדם המזבחה וישחטו
הכבשים ויזרקו הדם המזבחה׃ ויגישו את שעירי החטאת
לפני המלך והקהל ויסמכו ידיהם עליהם׃ וישחטום הכהנים
ויחטאו את דמם המזבחה לכפר על כל ישראל כי לכל ישראל
אמר המלך העולה והחטאת׃ ויעמד את הלוים בית יהוה
במצלתים בנבלים ובכנרות במצות דויד וגד חזה המלך ונתן
הנביא כי ביד יהוה המצוה ביד נביאיו׃ ויעמדו הלוים

בכלי דויד והכהנים בחצצרות׃ ויאמר חזקיהו להעלות העלה
להמזבח ובעת החל העולה החל שיר יהוה והחצצרות ועל ידי כלי
דויד מלך ישראל׃ וכל הקהל משתחוים והשיר משורר והחצצרות
מחצצרים הכל עד לכלות העלה׃ וככלות להעלות כרעו המלך וכל
הנמצאים אתו וישתחוו׃ ויאמר יחזקיהו המלך והשרים ללוים
להלל ליהוה בדברי דויד ואסף החזה ויהללו עד לשמחה ויקדו
וישתחוו׃ ויען יחזקיהו ויאמר עתה מלאתם ידכם ליהוה
גשו והביאו זבחים ותודות לבית יהוה ויביאו הקהל זבחים ותודות
וכל נדיב לב עלות׃ ויהי מספר העלה אשר הביאו הקהל בקר
שבעים אילים מאה כבשים מאתים לעלה ליהוה כל אלה׃ והקדשים
בקר שש מאות וצאן שלשת אלפים׃ רק הכהנים היו למעט ולא
יכלו להפשיט את כל העלות ויחזקום אחיהם הלוים עד כלות
המלאכה ועד יתקדשו הכהנים כי הלוים ישרי לבב להתקדש
מהכהנים׃ וגם עלה לרב בחלבי השלמים ובנסכים לעלה ותכון
עבדת בית יהוה׃ וישמח יחזקיהו וכל העם על ההכין האלהים
לעם כי בפתאם היה הדבר׃ וישלח יחזקיהו על כל
ישראל ויהודה וגם אגרות כתב על אפרים ומנשה לבוא לבית יהוה

בירושלם לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל׃ ויועץ
המלך ושריו וכל הקהל בירושלם לעשות הפסח בחדש השני׃ כי
לא יכלו לעשתו בעת ההיא כי הכהנים לא התקדשו למדי והעם
לא נאספו לירושלם׃ ויישר הדבר בעיני המלך ובעיני כל הקהל׃
ויעמידו דבר להעביר קול בכל ישראל מבאר שבע ועד דן
לבוא לעשות פסח ליהוה אלהי ישראל בירושלם כי לא לרב עשו
ככתוב׃ וילכו הרצים באגרות מיד המלך ושריו בכל ישראל
ויהודה וכמצות המלך לאמר בני ישראל שובו אל יהוה אלהי
אברהם יצחק וישראל וישב אל הפליטה הנשארת לכם מכף
מלכי אשור׃ ואל תהיו כאבותיכם וכאחיכם אשר מעלו ביהוה
אלהי אבותיהם ויתנם לשמה כאשר אתם ראים׃ עתה אל תקשו
ערפכם כאבותיכם תנו יד ליהוה ובאו למקדשו אשר הקדיש
לעולם ועבדו את יהוה אלהיכם וישב ממכם חרון אפו׃ כי בשובכם על
יהוה אחיכם ובניכם לרחמים לפני שוביהם ולשוב לארץ הזאת
כי חנון ורחום יהוה אלהיכם ולא יסיר פנים מכם אם תשובו אליו׃
ויהיו הרצים עברים מעיר לעיר בארץ אפרים ומנשה
ועד זבלון ויהיו משחקים עליהם ומלעגים בם׃ אך אנשים

[illegible]

מאשר ומנשה ומזבלון נכנעו ויבאו לירושלם׃ גם ביהודה היתה
יד האלהים לתת להם לב אחד לעשות מצות המלך והשרים
בדבר יהוה׃ ויאספו ירושלם עם רב לעשות את חג המצות בחדש
השני קהל לרב מאד׃ ויקמו ויסירו את המזבחות אשר בירושלם
ואת כל המקטרות הסירו וישליכו לנחל קדרון׃ וישחטו
הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלוים נכלמו
ויתקדשו ויביאו עלות בית יהוה׃ ויעמדו על עמדם כמשפטם
כתורת משה איש האלהים הכהנים זרקים את הדם מיד הלוים׃
כי רבת בקהל אשר לא התקדשו והלוים על שחיטת הפסחים
לכל לא טהור להקדיש ליהוה׃ כי מרבית העם רבת מאפרים
ומנשה יששכר וזבלון לא הטהרו כי אכלו את הפסח בלא
ככתוב כי התפלל יחזקיהו עליהם לאמר יהוה הטוב יכפר בעד׃
כל לבבו הכין לדרוש האלהים יהוה אלהי אבותיו ולא כטהרת
הקדש׃ וישמע יהוה אל יחזקיהו וירפא את העם׃
ויעשו בני ישראל הנמצאים בירושלם את חג המצות
שבעת ימים בשמחה גדולה ומהללים ליהוה יום ביום הלוים
והכהנים בכלי עז ליהוה׃ וידבר יחזקיהו על לב כל

[illegible]

הלוים המשכילים שכל טוב ליהוה ויאכלו את המועד שבעת
הימים מזבחים זבחי שלמים ומתודים ליהוה אלהי אבותיהם׃
ויועצו כל הקהל לעשות שבעת ימים אחרים ויעשו
שבעת ימים שמחה׃ כי חזקיהו מלך יהודה הרים לקהל אלף
פרים ושבעת אלפים צאן והשרים הרימו לקהל פרים אלף וצאן
עשרת אלפים ויתקדשו כהנים לרב׃ וישמחו כל קהל יהודה
והכהנים והלוים וכל הקהל הבאים מישראל והגרים הבאים
מארץ ישראל והיושבים ביהודה׃ ותהי שמחה גדולה בירושלם
כי מימי שלמה בן דויד מלך ישראל לא כזאת בירושלם׃
ויקמו הכהנים הלוים ויברכו את העם וישמע בקולם
ותבוא תפלתם למעון קדשו לשמים׃ וככלות כל זאת
יצאו כל ישראל הנמצאים לערי יהודה וישברו המצבות
ויגדעו האשרים וינתצו את הבמות ואת המזבחות מכל
יהודה ובנימן ובאפרים ומנשה עד לכלה וישובו כל בני ישראל
איש לאחזתו לעריהם׃ ויעמד יחזקיהו את מחלקות
הכהנים והלוים על מחלקותם איש כפי עבדתו לכהנים וללוים
לעלה ולשלמים לשרת ולהדות ולהלל בשערי מחנות יהוה׃

ומנת המלך מן רכשו לעלות לעלות הבקר והערב והעלות
לשבתות ולחדשים ולמעדים ככתוב בתורת יהוה׃ ויאמר לעם
ליושבי ירושלם לתת מנת הכהנים והלוים למען יחזקו בתורת יהוה׃
וכפרץ הדבר הרבו בני ישראל ראשית דגן תירוש ויצהר ודבש
וכל תבואת שדה ומעשר הכל לרב הביאו׃ ובני ישראל ויהודה
היושבים בערי יהודה גם הם מעשר בקר וצאן ומעשר קדשים
המקדשים ליהוה אלהיהם הביאו ויתנו ערמות ערמות׃
בחדש השלשי החלו הערמות ליסוד ובחדש השביעי כלו׃ ויבאו
יחזקיהו והשרים ויראו את הערמות ויברכו את יהוה ואת עמו
ישראל׃ וידרש יחזקיהו על הכהנים והלוים על הערמות׃
ויאמר אליו עזריהו הכהן הראש לבית צדוק ויאמר מהחל
התרומה לביא בית יהוה אכול ושבוע והותר עד לרוב כי יהוה
ברך את עמו והנותר את ההמון הזה׃ ויאמר יחזקיהו
להכין לשכות בבית יהוה ויכינו׃ ויביאו את התרומה והמעשר
והקדשים באמונה ועליהם נגיד כונניהו הלוי ושמעי אחיהו
משנה׃ ויחיאל ועזזיהו ונחת ועשהאל וירימות ויוזבד ואליאל
ויסמכיהו ומחת ובניהו פקידים מיד כונניהו ושמעי אחיו במפקד

יחזקיהו המלך ועזריהו נגיד בית האלהים׃ וקורא בן ימנה הלוי
השוער למזרחה על נדבות האלהים לתת תרומת יהוה וקדשי
הקדשים׃ ועל ידו עדן ומנימן וישוע ושמעיהו אמריהו ושכניהו
בערי הכהנים באמונה לתת לאחיהם במחלקות כגדול כקטן׃
מלבד התיחשם לזכרים מבן שלוש שנים ולמעלה לכל הבא
לבית יהוה לדבר יום ביומו לעבודתם במשמרותם כמחלקותיהם׃
ואת התיחש הכהנים לבית אבותיהם והלוים מבן עשרים שנה
ולמעלה במשמרותיהם במחלקותיהם׃ ולהתיחש בכל טפם
נשיהם ובניהם ובנותיהם לכל קהל כי באמונתם יתקדשו קדש׃
ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש עריהם בכל עיר ועיר
אנשים אשר נקבו בשמות לתת מנות לכל זכר בכהנים ולכל
התיחש בלוים׃ ויעש כזאת יחזקיהו בכל יהודה ויעש הטוב
והישר והאמת לפני יהוה אלהיו׃ ובכל מעשה אשר החל בעבודת
בית האלהים ובתורה ובמצוה לדרש לאלהיו בכל לבבו עשה
והצליח׃ אחרי הדברים והאמת האלה בא סנחריב מלך
מלך אשור ויבא ביהודה ויחן על הערים הבצרות ויאמר לבקעם
אליו׃ וירא יחזקיהו כי בא סנחריב ופניו למלחמה על ירושלם׃

[illegible] ולבני אהרן הכהנים בשדי מגרש [illegible]
[illegible]
[illegible]

ויועץ עם שריו וגבריו לסתום את מימי העינות אשר מחוץ
לעיר ויעזרוהו׃ ויקבצו עם רב ויסתמו את כל המעינות ואת
הנחל השוטף בתוך הארץ לאמר למה יבואו מלכי אשור
ומצאו מים רבים׃ ויתחזק ויבן את כל החומה הפרוצה ויעל
על המגדלות ולחוצה החומה אחרת ויחזק את המלוא עיר
דויד ויעש שלח לרב ומגנים׃ ויתן שרי מלחמות על העם
ויקבצם אליו אל רחוב שער העיר וידבר על לבבם לאמר׃
חזקו ואמצו אל תיראו ואל תחתו מפני מלך אשור ומלפני
כל ההמון אשר עמו כי עמנו רב מעמו׃ עמו זרוע בשר ועמנו
יהוה אלהינו לעזרנו ולהלחם מלחמתנו ויסמכו העם על
דברי יחזקיהו מלך יהודה׃ אחר זה שלח סנחריב
מלך אשור עבדיו ירושלימה והוא על לכיש וכל ממשלתו
עמו על יחזקיהו מלך יהודה ועל כל יהודה אשר בירושלם
לאמר׃ כה אמר סנחריב מלך אשור על מה אתם בטחים וישבים
במצור בירושלם׃ הלא יחזקיהו מסית אתכם לתת אתכם למות
ברעב ובצמא לאמר יהוה אלהינו יצילנו מכף מלך אשור׃
הלא הוא יחזקיהו הסיר את במתיו ואת מזבחתיו ויאמר

[illegible]

ליהודה ולירושלם לאמר לפני מזבח אחד תשתחוו ועליו
תקטירו׃ הלא תדעו מה עשיתי אני ואבותי לכל עמי הארצות
היכול יכלו אלהי גויי הארצות להציל את ארצם מידי׃ מי בכל
אלהי הגוים האלה אשר החרימו אבותי אשר יכול להציל
את עמו מידי כי יוכל אלהיכם להציל אתכם מידי׃ ועתה אל
ישיא אתכם חזקיהו ואל יסית אתכם כזאת ואל תאמינו לו כי
לא יוכל כל אלוה כל גוי וממלכה להציל עמו מידי ומיד אבותי
אף כי אלהיכם לא יצילו אתכם מידי׃ ועוד דברו עבדיו על
יהוה האלהים ועל יחזקיהו עבדו׃ וספרים כתב לחרף ליהוה
אלהי ישראל ולאמר עליו לאמר כאלהי גויי הארצות אשר
לא הצילו עמם מידי כן לא יציל אלהי יחזקיהו עמו מידי׃
ויקראו בקול גדול יהודית על עם ירושלם אשר על החומה
ליראם ולבהלם למען ילכדו את העיר׃ וידברו אל אלהי ירושלם
כעל אלהי עמי הארץ מעשה ידי האדם׃ ויתפלל
יחזקיהו המלך וישעיהו בן אמוץ הנביא על זאת ויזעקו השמים׃
וישלח יהוה מלאך ויכחד כל גבור חיל ונגיד ושר
במחנה מלך אשור וישב בבשת פנים לארצו ויבא בית אלהיו

[illegible]

ומיציאו מעיו שם הפילהו בחרב׃ ויושע יהוה את יחזקיהו ואת
ישבי ירושלם מיד סנחריב מלך אשור ומיד כל וינהלם מסביב׃
ורבים מביאים מנחה ליהוה לירושלם ומגדנות ליחזקיהו מלך
יהודה וינשא לעיני כל הגוים מאחרי כן׃ בימים ההם
חלה יחזקיהו עד למות ויתפלל אל יהוה ויאמר לו ומופת נתן
לו׃ ולא כגמל עליו השיב יחזקיהו כי גבה לבו ויהי עליו קצף
ועל יהודה וירושלם׃ ויכנע יחזקיהו בגבה לבו הוא ויושבי
ירושלם ולא בא עליהם קצף יהוה בימי יחזקיהו׃ ויהי ליחזקיהו
עשר וכבוד הרבה מאד ואוצרות עשה לו לכסף ולזהב
ולאבן יקרה ולבשמים ולמגנים ולכל כלי חמדה׃ ומסכנות
לתבואת דגן ותירוש ויצהר וארות לכל בהמה ובהמה ועדרים
לאורות׃ וערים עשה לו ומקנה צאן ובקר לרב כי נתן לו
אלהים רכוש רב מאד׃ והוא יחזקיהו סתם את מוצא מימי
גיחון העליון ויישרם למטה מערבה לעיר דויד ויצלח
יחזקיהו בכל מעשהו׃ וכן במליצי שרי בבל המשלחים עליו
לדרש המופת אשר היה בארץ עזבו האלהים לנסותו לדעת
כל בלבבו׃ ויתר דברי יחזקיהו וחסדיו הנם כתובים בחזון

ישעיהו בן אמוץ הנביא על ספר מלכי יהודה וישראל וישכב
יחזקיהו עם אבתיו ויקברהו במעלה קברי בני דויד וכבוד
עשו לו במותו כל יהודה וישבי ירושלם וימלך מנשה בנו
תחתיו׃ בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים
וחמש שנה מלך בירושלם׃ ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות
הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ וישב ויבן את
הבמות אשר נתץ יחזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעלים
ויעש אשרות וישתחו לכל צבא השמים ויעבד אתם׃ ובנה
מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם יהיה שמי
לעולם׃ ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית
יהוה׃ והוא העביר את בניו באש בגי בן הנם ועונן ונחש וכשף
ועשה אוב וידעוני הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃ וישם
את פסל הסמל אשר עשה בבית האלהים אשר אמר אלהים
אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי
מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעילום׃ ולא אוסיף להסיר
את רגל ישראל מעל האדמה אשר העמדתי לאבתיכם רק
אם ישמרו לעשות את כל אשר צויתים לכל התורה והחקים

והמשפטים ביד משה׃ ויתע מנשה את יהודה וישבי ירושלם
לעשות רע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃
וידבר יהוה אל מנשה ואל עמו ולא הקשיבו׃ ויבא יהוה
עליהם את שרי הצבא אשר למלך אשור וילכדו את מנשה
בחחים ויאסרהו בנחשתים ויוליכהו בבלה׃ וכהצר לו חלה את
פני יהוה אלהיו ויכנע מאד מלפני אלהי אבתיו׃ ויתפלל אליו
ויעתר לו וישמע תחנתו וישיבהו ירושלם למלכותו וידע מנשה
כי יהוה הוא האלהים׃ ואחרי כן בנה חומה חיצונה לעיר דויד
מערבה לגיחון בנחל ולבוא בשער הדגים וסבב לעפל ויגביהה
מאד וישם שרי חיל בכל הערים הבצרות ביהודה׃ ויסר את אלהי
הנכר ואת הסמל מבית יהוה וכל המזבחות אשר בנה בהר בית
יהוה ובירושלם וישלך חוצה לעיר׃ ויבן את מזבח יהוה ויזבח
עליו זבחי שלמים ותודה ויאמר ליהודה לעבוד את יהוה אלהי
ישראל׃ אבל עוד העם זבחים בבמות רק ליהוה אלהיהם׃
ויתר דברי מנשה ותפלתו אל אלהיו ודברי החזים המדברים
אליו בשם יהוה אלהי ישראל הנם על דברי מלכי ישראל׃
ותפלתו והעתר לו וכל חטאתו ומעלו והמקומות אשר בנה

בהם במות והעמיד האשרים והפסלים לפני הכנעו הנם כתובים
על דברי חוזי׃ וישכב מנשה עם אבתיו ויקברהו ביתו וימלך
אמון בנו תחתיו׃ בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו
ושתים שנים מלך בירושלם׃ ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה
מנשה אביו ולכל הפסילים אשר עשה מנשה אביו זבח אמון
ויעבדם׃ ולא נכנע מלפני יהוה כהכנע מנשה אביו כי הוא אמון
הרבה אשמה׃ ויקשרו עליו עבדיו וימיתהו בביתו׃ ויכו עם הארץ
את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו
בנו תחתיו׃ בן שמונה שנים יאשיהו במלכו ושלשים
ואחת שנה מלך בירושלם׃ ויעש הישר בעיני יהוה וילך בדרכי
דויד אביו ולא סר ימין ושמאול׃ ובשמונה שנים למלכו והוא
עודנו נער החל לדרוש לאלהי דויד אביו ובשתים עשרה שנה
החל לטהר את יהודה וירושלם מן הבמות והאשרים והפסלים
והמסכות׃ וינתצו לפניו את מזבחות הבעלים והחמנים אשר
למעלה מעליהם גדע והדק ויזרק על פני הקברים הזבחים להם׃
ועצמות כהנים שרף על מזבחותם ויטהר את יהודה ואת ירושלם׃
ובערי מנשה ואפרים ושמעון ועד נפתלי בחר בתיהם סביב׃

ביתא אלהים [illegible] ואבן [illegible] ויבאו אל חלקיהו [illegible] ושפן [illegible]

וינתץ את המזבחות ואת האשרים ואת הפסלים כתת להדק
ובכל החמנים גדע בכל ארץ ישראל וישב לירושלם׃
ובשנת שמונה עשרה למלכו לטהר הארץ והבית שלח את
שפן בן אצליהו ואת מעשיהו שר העיר ואת יואח בן יואחז המזכיר
לחזק את בית יהוה אלהיו׃ ויבאו אל חלקיהו הכהן הגדול ויתנו
את הכסף המובא בית אלהים אשר אספו הלוים שמרי הסף מיד
מנשה ואפרים ומכל שארית ישראל ומכל יהודה ובנימן וישבי
ירושלם׃ ויתנו על יד עשה המלאכה המפקדים בבית יהוה
ויתנו אתו עושי המלאכה אשר עשים בבית יהוה לבדוק ולחזק
הבית׃ ויתנו לחרשים ולבנים לקנות אבני מחצב ועצים
למחברות ולקרות את הבתים אשר השחיתו מלכי יהודה׃
והאנשים עשים באמונה במלאכה ועליהם מפקדים יחת ועבדיהו
הלוים מן בני מררי וזכריה ומשלם מן בני הקהתים לנצח
והלוים כל מבין בכלי שיר׃ ועל הסבלים ומנצחים לכל עשה
מלאכה לעבדה ועבדה ומהלוים סופרים ושטרים ושוערים׃
ובהוציאם את הכסף המובא בית יהוה מצא חלקיהו הכהן את
ספר תורת יהוה ביד משה׃ ויען חלקיהו ויאמר אל שפן הספר

[illegible] בית אלהים [illegible] אשר [illegible] הקהתים [illegible]
[illegible] בני הקהתים והאנשים [illegible] התורה [illegible]
[illegible] בשנת שתים ובשנת שמונה. בן שלש [illegible]

ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו הכהן את הספר אל
שפן ויבא שפן את הספר אל המלך וישב עוד את המלך דבר
לאמר כל אשר נתן ביד עבדיך הם עשים ויתיכו את הכסף
הנמצא בבית יהוה ויתנוהו על יד המפקדים ועל יד עושי המלאכה
ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא
בו שפן לפני המלך ויהי כשמע המלך את דברי התורה ויקרע
את בגדיו ויצו המלך את חלקיהו ואת אחיקם בן שפן ואת
עבדון בן מיכה ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר
לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד הנשאר בישראל וביהודה על
דברי הספר אשר נמצא כי גדולה חמת יהוה אשר נתכה בנו
על אשר לא שמרו אבותינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב
על הספר הזה וילך חלקיהו ואשר המלך אל חלדה
הנביאה אשת שלם בן תוקהת בן חסרה שומר הבגדים והיא
יושבת בירושלם במשנה וידברו אליה כזאת ותאמר
להם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו
את כל האלות הכתובות על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה

תחת אשר עזבוני ויקטירו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃ ואל מלך
יהודה השלח אתכם לדרש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה
אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃ יען רך לבבך ותכנע מלפני
אלהים בשמעך את דבריו על המקום הזה ועל ישביו ותכנע לפני
ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה׃ הנני
אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה
עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל ישביו
וישיבו את המלך דבר׃ וישלח המלך ויאסף את כל
זקני יהודה וירושלם׃ ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה
ויושבי ירושלם והכהנים והלוים וכל העם מגדול ועד קטן ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בית יהוה׃ ויעמד
המלך על עמדו ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמור את מצותיו ועדותיו וחקיו בכל לבבו ובכל נפשו לעשות
את דברי הברית הכתובים על הספר הזה׃ ויעמד את כל הנמצא
בירושלם ובנימן ויעשו יושבי ירושלם כברית אלהים אלהי
אבתיהם׃ ויסר יאשיהו את כל התועבות מכל הארצות אשר

[illegible]

לבני ישראל ויעבד את כל הנמצא בישראל לעבוד את יהוה
אלהיהם כל ימיו לא סרו מאחרי יהוה אלהי אבותיהם׃
ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו הפסח בארבעה
עשר לחדש הראשון׃ ויעמד הכהנים על משמרותם ויחזקם
המבינים לעבודת בית יהוה׃ ויאמר ללוים המבונים לכל ישראל הקדושים
ליהוה תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך
ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את יהוה אלהיכם ואת
והכינו עמו ישראל׃ והכונו לבית אבותיכם כמחלקותיכם בכתב דויד
מלך ישראל ובמכתב שלמה בנו׃ ועמדו בקדש לפלגות בית
האבות לאחיכם בני העם וחלקת בית אב ללוים׃ ושחטו הפסח
והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר יהוה ביד משה׃
וירם יאשיהו לבני העם צאן כבשים ובני עזים הכל
לפסחים לכל הנמצא למספר שלשים אלף ובקר שלשת
אלפים אלה מרכוש המלך׃ ושריו לנדבה לעם
לכהנים וללוים הרימו חלקיה וזכריהו ויחיאל נגידי בית
האלהים לכהנים נתנו לפסחים אלפים ושש מאות ובקר שלש
וכנניהו מאות׃ וכונניהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל

[illegible]

ויוזבד שרי הלוים הרימו ללוים לפסחים חמשת אלפים ובקר
חמש מאות׃ ותכון העבודה ויעמדו הכהנים על עמדם והלוים
על מחלקותם כמצות המלך׃ וישחטו הפסח ויזרקו הכהנים
מידם והלוים מפשיטים׃ ויסירו העלה לתתם למפלגות לבית
אבות לבני העם להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר׃
ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות ובדודים
ובצלחות ויריצו לכל בני העם׃ ואחר הכינו להם ולכהנים כי
הכהנים בני אהרן בהעלות העולה והחלבים עד לילה והלוים
הכינו להם ולכהנים בני אהרן׃ והמשררים בני אסף על מעמדם
כמצות דויד ואסף והימן וידתון חוזה המלך והשערים לשער
ושער אין להם לסור מעל עבדתם כי אחיהם הלוים הכינו להם׃
ותכון כל עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח והעלות עלות
על מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו׃ ויעשו בני ישראל הנמצאים
את הפסח בעת ההיא ואת חג המצות שבעת ימים׃ ולא נעשה
פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא וכל מלכי ישראל לא
עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים והלוים וכל יהודה
וישראל הנמצא ויושבי ירושלם׃ בשמונה עשרה

שנה למלכות יאשיהו נעשה הפסח הזה׃ אחרי כל זאת אשר
הכין יאשיהו את הבית עלה נכו מלך מצרים להלחם בכרכמיש
על פרת ויצא לקראתו יאשיהו׃ וישלח אליו מלאכים לאמר
מה לי ולך מלך יהודה לא עליך אתה היום כי אל בית מלחמתי
ואלהים אמר לבהלני חדל לך מאלהים אשר עמי ואל ישחיתך׃
ולא הסב יאשיהו פניו ממנו כי להלחם בו התחפש ולא שמע
אל דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו׃ וירו
הירים למלך יאשיהו ויאמר המלך לעבדיו העבירוני כי החליתי
מאד׃ ויעבירהו עבדיו מן המרכבה וירכיבהו על רכב המשנה
אשר לו ויוליכהו ירושלם וימת ויקבר בקברות אבתיו וכל
יהודה וירושלם מתאבלים על יאשיהו׃ ויקונן
ירמיהו על יאשיהו ויאמרו כל השרים והשרות בקינותיהם
על יאשיהו עד היום ויתנום לחק על ישראל והנם כתובים על
הקינות׃ ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה׃ ודבריו
הראשנים והאחרנים הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהודה׃
ויקחו עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימליכהו תחת אביו
בירושלם׃ בן שלוש ועשרים שנה יואחז במלכו

ושלשה חדשים מלך בירושלם ויסירהו מלך מצרים בירושלם
ויענש את הארץ מאה ככר כסף וככר זהב וימלך מלך מצרים
את אליקים אחיו על יהודה וירושלם ויסב את שמו יהויקים
ואת יואחז אחיו לקח נכו ויביאהו מצרימה׃ בן
עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו עליו עלה נבוכדנאצר
מלך בבל ויאסרהו בנחשתים להליכו בבלה׃ ומכלי בית יהוה
הביא נבוכדנאצר לבבל ויתנם בהיכלו בבבל׃ ויתר דברי
יהויקים ותעבתיו אשר עשה והנמצא עליו הנם כתובים על
ספר מלכי ישראל ויהודה וימלך יהויכין בנו תחתיו׃
בן שמונה שנים יהויכין במלכו ושלשה חדשים ועשרת ימים
מלך בירושלם ויעש הרע בעיני יהוה׃ ולתשובת השנה שלח
המלך נבוכדנאצר ויבאהו בבלה עם כלי חמדת בית יהוה
וימלך את צדקיהו אחיו על יהודה וירושלם׃ בן
עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך
בירושלם׃ ויעש הרע בעיני יהוה אלהיו לא נכנע מלפני ירמיהו
הנביא מפי יהוה׃ וגם במלך נבוכדנאצר מרד אשר השביעו

239

[redacted]

באלהים ויקש את ערפו ויאמץ את לבבו משוב אל יהוה אלהי
ישראל׃ גם כל שרי הכהנים והעם הרבו למעול מעל כבל תעבות
הגוים ויטמאו את בית יהוה אשר הקדיש בירושלם׃
וישלח יהוה אלהי אבותיהם עליהם ביד מלאכיו השכם ושלח
כי חמל על עמו ועל מעונו׃ ויהיו מלעבים במלאכי האלהים
ובוזים דבריו ומתעתעים בנביאיו עד עלות חמת יהוה בעמו
עד לאין מרפא׃ ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם
בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש
הכל נתן בידו׃ וכל כלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות
בית יהוה ואצרות המלך ושריו הכל הביא בבל׃ וישרפו את בית
האלהים וינתצו את חומת ירושלם וכל ארמנותיה שרפו באש
וכל כלי מחמדיה להשחית׃ ויגל השארית מן החרב
אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס׃ למלאות
דבר יהוה בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי
השמה שבתה למלאות שבעים שנה׃ ובשנת
אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר יהוה בפי ירמיהו העיר יהוה
את רוח כורש מלך פרס ויעבר קול בכל מלכותו וגם במכתב

לאמר כה אמר כורש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי
יהוה אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלם
אשר ביהודה מי בכם מכל עמו יהוה אלהיו עמו ויעל

ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

שלים ושלש

ברוך מי שעזרני [illegible] לעשות [illegible]
[illegible]
אמן וכו

יארב במסתר כאריה בסכה יארב לחטוף עני יחטף עני במשכו ברשתו׳
ויכמן פי אלסתר כמא אסד פי עריסה כד׳אך יכמן לאכ׳תטאף אלצ׳עיף כד׳אך
יכ׳טף אלצ׳עיף אד׳א אג׳ד׳ב שרכה׳ ודכה ישח ונפל בעצומיו חלכאים׳
תראה יתכאצע ויתכ׳אפץ׳ חתי יקע אלמסאכין פי חד׳ תעט׳מה׳ אמר בלבו
שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח׳ ויקול פי נפסה אן אלטאיק קד נסיה
או כאנה אג׳נבי הנב עלמה ענה פלם יראה אלי אלג׳איה׳ קומה יהוה אל
נשא ידך אל תשכח ענוים׳ פקם יא רב במטאלבתה ויא טאיק ארפע ידיך
עליה ולא תהמם נסיאן אלצ׳עפא׳ על מה נאץ רשע אלהים אמר בלבו לא
תדרוש׳ פאן אלט׳אלם מע מא רפץ׳ טאעה אללה יקול פי נפסה אנך לא תטלבה׳
ראתה כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה
היית עוזר׳ ואנך קד ראית יא אהל אלג׳ל ואלמצ׳ה מקימין פי נעמתך
ועלי הדי תרך אלאסתעאנה בך יתים כנת לה מעינא׳ שבר זרוע רשע
ורע תדרוש רשעו בל תמצא׳ פאכסר ד׳ראע אלט׳אלם ואבגל אלשריר יטלב
ט׳למה ולא יג׳דה׳ יהוה מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו׳ פיערף אן
אללה מלך אלדהר ואבאד אד׳ באד האולאי אלקום מן בלדה׳ תאות ענוים
שמעת יהוה תכין לבם תקשיב אזנך׳ אללהם אד׳ סמעת לאלצ׳עפי פי מא
אשתהוה ובמא אעתאדת קלובהם פאנה אלעאלם׳ לשפוט יתום ודך בל
יוסיף עוד לערוץ אנוש מן הארץ׳ והו אן תחכם ללמהין ואליתים לא
יעודו אי צ׳אלי תרהיב אלנאס בט׳למהם פי אלבלאד׳

למנצח לדוד ביהוה חסיתי איך תאמרו לנפשי נודו הרכם צפור׃ קול
לדאוד יסבח בה אלמואצבין אלי אללה אסתכנת וכיף תקולון ען נפסי אנהא
נאידה כטאיר עלי בעץ אלגבאל׃ כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו חצם
על יתר לירות במו אפל לישרי לב׃ אן אלטאלמין ואן אותרו קסיהם ואצלחו
סהאמהם עלי אותאר לירמון בהא אלמסתקימין פי אלאפל׃ כי השתות יהרסון
צדיק מה פעל׃ פאן אסאסאתהם תנהדם לא תסל ען אלצאלח מא פעל׃
יהוה בהיכל קדשו יהוה בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם׃
לאן אללה מע מא אן נורה פי היכל קדסה פאן אלסמא כרסיה ועלמה אלנאצר
אלי גמיע בני אדם ואלממתחן להם׃ יהוה צדיק יבחן ורשע ואהב חמס
שנאה נפשו׃ כדאך אללה יבלו אלצאלח ואמא אלפאסק ומחב אלצלם פקד
שנאהמא׃ ימטר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם׃
יתואעד באן ימטר עלי אלטאלמין גמר נאר וכברית מעריאח זמעזאך
נציבהם ואסתחקאקהם׃ כי צדיק יהוה צדקות אהב ישר יחזו פנימו׃
אנה אלעדל יחב אלאנצאף ואלמסתקים בחצרתה ינטר׃
למנצח על השמינית מזמור לדוד׃ מגד לדאוד יסבח בה אלמואצבין
באלחאן אלתמאני׃ הושיעה יהוה כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם׃
אללהם אגתנא פאן אלאבראר קד פנו וכלו אלאמנא מן אלנאס׃ שוא ידברו
איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו׃ פצאר כתירהם יכאטב
בעצהם בעצא באלזור ובנטק לין אנמא יתכלמון בה בקלבין׃

יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות׃ אללהם פאקטע
כל פסוק דון פם לינא ולסאן מתכלם באלכביר׃ אשר אמרו ללשננו נגביר
שפתינו אתנו מי אדון לנו׃ אלדין קאלו נעט֗ם בבסט אלסנתנא ואלדי נטקנא
מענא פהו אלמולאלנא׃ משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה
אשית בישע יפיח לו׃ קאל אללה מן נהבכם אלצעפי ושהיק אלמסאכין אלאן אקום
במטאלבתכם ואבעל להם בג֗יאתי מתפווהא באלקול׃ אמרות יהוה אמרות
טהרות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים׃ באן אקואל אללה טאהרה
כאלפצה אלמסבוכה באלבואטק או מא עאדת אהל אלבלד מצפאה כתיראי
אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם׃ אללהם כמא ועדת אן
תחפצהם אחפצנא מן גילהו כהד' אלחאי׃ סביב רשעים יתהלכון כרם זלות
לבני אדם׃ פאן חולינא אלטאלמין יסעון יתקרו אלנאס באלמקדאר אלדי כאן יגב
אן ירפעוהם׃ למנצח מזמור לדוד׃ מגד לראור יסבח בה
אלמולאכין׃ עד אנה יהוה תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני׃ אלי כם
יא רב תגפלני כאלמנסי גאיה וכאלמחבובה רחמתך עני׃ עד אנה אשית עצות
בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי עלי׃ ואלי כם ארד אלמשוראת פי
נפסי לילא ואלחסראת פי קלבי נהארא אלי ירתפע עדוי עלי׃ הביטה ענני
יהוה אלהי האירה עיני פן אישן המות׃ אללהם יא רב אנט֗ר אלי ואגבני ואצ֗י לי
בצרי כלא אנאם נום אלמות׃ פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט׃ וכלא
יקול עדוי קד קוית בה פאנהם יסרון אן מלת׃ ואני בחסדך בטחתי יגל לבי

בישועתך אשירה ליהוה כי גמל עלי׃ ואנא קד ותקת באחסאנך וקלבי יסר
במגותך אסבח ללה שכרא אד תפצל עלי׃ למנצח
לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב׃
קול לדאוד יסבח בה אלמואצבין קאל אלגאהל פי נפסה ליס ללה אמרא
פאפסדו ואנכרהו פי שמאילהם וליס מנהם צאנע כיר׃ יהוה משמים השקיף
על בני אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים׃ פאן אללה מן סמאיה
אדי אטלע עליהם מן בני אלנאס לינצר הל פיהם מן הו עאקל טאלב מא ענד
אללה׃ הכל סר יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד׃ פאדי כלהם זאילון
וקד עצוה אגמעין וליס פריק פאעל כיר חתי ולא ואחד׃ הלא ידעו כל
פעלי און אכלי עמי אכלו לחם יהוה לא קראו׃ קאלא סיעלם פאעלי אלגור
ואכלי קומי כאכלהם אלטעאם ואלדין לם ידענו אללה׃ שם פחדו פחד כי אלהים
בדור צדיק׃ אדי פזעו הנאך נאיה אלפזע אן אללה מע אגיאל אלצאלחי׃ עצת
עני תבישו כי יהוה מחסהו׃ לא תליבו רבא אלצעיף ממא רגאה מנכם
פאן אללה מלגאה׃ מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל
יעקב ישמח ישראל׃ מעטיה מא יתמנאה מן מבותה ציון ואדי רד אללה
מסבי קומה יסר אל יעקוב אדי הו אסראיל ויפרחון׃ מזמור
לדוד יהוה מי יגור באהליך מי ישכן בהר קדשך׃ מגד לדאוד יא רב מן
יגאור ביתך ומן יסכן פי גבל קדסך׃ הולך תמים ופעל צדק ודבר
אמת בלבבו׃ אלסאלך פי צחה ואלעאמל באלעדל ואלמעתקד אלחק פי קלבה׃

לא רגל על לשנו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרבו ומן לא יתג'סס
פי לסאנה ולא עמל בצאחבה שרא ולא שנע עליה בעאר כבזה בעיניו
נמאס ואת יראי יהוה יכבד נשבע להרע ולא ימר והו זרי ענד נפסה מחתקר
ואולא אללה יכרמהם ואן חלף אן יצר נפסה צ'ררא מבאחא לם יג'ייר דלך
כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא ימוט לעולם ולם
יעטי מן מאלה בעינה ורשא פי ברי לם יקבל מן צנע הדי לא ימיל אלי אלדהר

מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך והדי טרק לדאוד יקול
יא אללהם אחפט'ני פאני קד אסתכנת אליך אמרת ליהוה אדני אתה טובתי
בל עליך וקלת לך יא רבי אנת רבי תסקלת נ'ירי לא עליך לקדושים
אשר בארץ המה ואדירי כל חפציבם ללמעדין אלדין הם פי בלאד
ואג'לא מן יצלח אן יכון מראדי פיהם ירבו עצבותם אחר מהרו בל
אסיך נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי ואן תכתל אכסאב
הם פאכרין יסרעו אליהם פאני לא אתלבס מנתלביהם עלי מקדאהם
ולא אדכר אסמאיהם בשפתי יהוה מנת חלקי וכוסי אתה תומיך
גורלי פאקול יא אללה נציבי ואסתחקאקי ואנת אכד אזמעם לסהמי
חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי פקד וקע סהמי פי
נעים ונחלתי תלך קד חסנת ענדי אברך את יהוה אשר יעצני אף לילות
יסרוני כליותי פאחמד אללה אלדי אשאר עלי במלך ולילא אדבתני בה
בואטני שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט וקד געלת אללה

הדאיה דאימא באלאשתקראר ואנת הו כראך ען ימיני פלא אמיל· לכן שמח לבי
ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח· לדלך יפרח קלבי ותסר נפסי וגסמי
איצא יסכן ואתקא· כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת·
פאנך לא תתרך נפסי אלי אלתרי מקאמא ולא תסלם בארך אן ירא בה אלהלאך·
תודיעני אורח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח· בל תערפני
סבל אלחיוה ואלאסתכתאר מן אלפרח בנור וגהך ואלנעים אלבאקיה ען ימינך·

תפלה לדוד שמעה יהוה צדק הקשיבה רנתי האזינה

תפלתי בלא שפתי מרמה· הדה צלוה לדאוד אסמע ליא רב אלעדל
צלותי ורנני בגיר נטק מכר· מלפניך משפטי יצא עיניך תחזינה
מישרים· ומן ענדך יכרג חכמי לאן עלמך ינטר אלמסתקימין· בחנת
לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי· וקד אמתחנת
קלבי נהארא ותלותה לילא וכאנך סבכתאה פלם תגד פיה שיא מן דלך
ולא המממת לם יתגאוז פאי· לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות
פריץ· פאמא אן מא אסתעמלת אלאנסאן פיה מן אמרך ונהיך פאן טא
מא תחפטת מן סבל אלמתעדיין· תמך אשורי במעגלותיך בל נמוטו
פעמי· אן תדעם אקדאמי פי מסלך טאעתך חתי לא תמור· אני קראתיך
כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי· אנא אדעוך אסתגבתני יא
טאיק ויא סאמע אקולי· הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך·
ובין אחסאנך עלי יא מגית אלמסתכנין אליך מן מקאומיהם בעזך·

243

שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני ואחפטני כחפט אלאנסאן בגין
אלעין ובטל רחמתך תחגבני מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקיפו
עלי מן קבל אלשאמתין פאנהם יבאדרון אן ינהבוני ואעדאי בנפס ואחדה יש
יחדקון בי חלבמו סגרו פימו דברו בגאות קום שחומהם קד עקדת
ותכלמת אפואההם באקתדאר אשורינו עתה סבבוני עיניהם ישיתו לנטות
בארץ ומצאדרינא אלאן קד חאטו בנא וקד געלו עיונהם ממדודה פי
אלבלאד דמינו כאריה יכסוף לטרף וככפיר ישב במסתרים שביההם
כאסד ישתאק אלי פריסה וכצרגאם מקים פי אלסואתר קומה יהוה קדמה
פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך פקם בה יארב אסתקבלה וגזה
ואכבתה ופלת נפסי מן אלטאלם בסיפך ממתים ידך יהוה ממתים מחלד
חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרם לעולליהם
אלהם אנגני מן רהט כנעמתך ואלטאפרין פיהא אלדין נציבהם אלחיוה ומן
דכאירך תמלא בטונהם חתי ישבעון אולאדא וידעון מא יפצלונה לט
לצביאנהם אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך ואנא בז-
כאה אנטר אלי וגהך ואסתכתר ענד אלחשר מן דלך

למנצח לעבד יהוה לדוד אשר דבר ליהוה את דברי השירה הזאת
ביום הציל יהוה אותו מכף כל איביו ומיד שאול קול לוח אלה דאוד
סבח אללה בה פי וקת נגאה אללה מן גמיע אעדאיה וסימא מן שאול פסבח
בה אלמואצבין ויאמר ארחמך יהוה חזקי קאל אללהם אני אחבבך שדידא

יהוה סלעי ומצודתי ומפלטי לי אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי
אנת מלגאי ומחגני ומפלתי וטאיקי ומעתמדי ושרי אסתכן אליה ותרסי
ורכן גיאתי ונאצרי מהלל אקרא יהוה ומן איבי אושע ואנא אדעו אלאלה
אלמסבח פאנגא מן אעדאי אפפוני חבלי מות ונחלי בליעל יבעתוני
אדי אחתואני מנהם מכאיץ אלמות והאלני אפגאר כהול אודית אלמא חבלי
שאול סבבוני קדמוני מוקשי מות והאטו בי כאקסאם אלתרי ואסתקבלוני
כאוהאק אלמות בצר לי אקרא יהוה ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו
קולי ושועתי לפניו תבא באזניו פאדי צאק בי דלך מנהם כנת אדעו
אלי אללה ואסתגית אליה אנה רבי פסמע צותי מן היכלה ותגותי יצל אליה
ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים ירגזו ויתגעשו כי חרה לו פתהתז
אלארץ ותזלזל ואסאסרא אלגבאל תרגז ויהתז גמיעהם אד ישתד גצבה
עלה עשן באפו ואש מפיו תאכל גחלים בערו ממנו חתי כאן אלדכאן
יצעד מן דלך ונאר מנה תחרק וגמר כאר קד אשתעלת ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו ואמאל אלסמא ואורד אמרה וגעל אלצבאב מן דונה חגאבא
וירכב על כרוב ויעף וידא על כנפי רוח ונמטה מלאיכה תטיר בה טיראנא
תתחלק בה עלי אגנחה אלריח מסרעא ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו
חשכת מים עבי שחקים וגעל אלצבאב סתרא לה יחיט בה כאלמטלה וסגר
אלמא וגים אלשואהק מנגה נגדו עביו עברו ברד וגחלי אש חתי נזל אל-
ספר אלמתאדי לה אלמרפי בומה הוא אלברד וגמר אלנאר וירעם בשמים

יהוה ועליון יתן קולו ברד וגחלי אש׃ וג̇לל̇ עליהם אללה מן אלסמא ולאנה
אנזל אעלן אצואתה חג̇א אלברד וג̇מר אלנאר׃ וישלח חציו ויפיצם וברקים
רב ויהמם׃ ובעת̇ סהאמה פיהם פבדדהם וברוקא כת̇ירה פאהאמהם׃
ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל מגערתך יהוה מנשמת רוח אפך׃
חתי ט̇הרו כת̇ירא מן קאע אלג̇דראן אלמא ואנכשף מן בעץ̇ אלאמאכן אל-
דניא מן זג̇רתך יא רב ואהאבה ריאח ג̇צ̇בך׃ ישלח ממרום יקחני ימשני
ממים רבים׃ כאנך אסלתני אן יבעת̇ מן אלרפע פידפעני וישלני מן אלמא
אלשביה באלמא אלכת̇יר׃ יצילני מאיבי עז ומשנאי כי אמצו ממני׃ יכלצני מן
עדוי פאנה אעז מני ומן שאני פאנה אכת̇ר מני תאיידא׃ יקדמוני ביום
אידי ויהי יהוה למשען לי׃ תסתקבלני נכבתי פי יום אלבאה פיה תעסי ויכון
אללה לי סנדא׃ ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי׃ ויכרג̇ני מן הד̇י אלציק
אלי אלסעה ויכלצני אד̇ הו פי מראדי׃ יגמלני יהוה כצדקי כבר ידי ישיב לי׃
מכאפני עלי קדר צלאחי וירד עלי כנקא כפי׃ כי שמרתי דרכי יהוה
ולא רשעתי מאלהי׃ כמא חפט̇ת טרק טאעתה ולא אנפקרבי פי ד̇לך׃
כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני׃ כל כל אחכאמה חד̇אי
באלאעתקאד ורסומה לם אזילהא עני׃ ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני׃
וכנת מעה צחיחא וכת̇יר מא אחתרזת מן ד̇נובי׃ וישב יהוה לי כצדקי
כבר ידי לנגד עיניו׃ פרד אללה לי עלי קדר צלאחי ונקא כפי ענדה׃ עם
חסיד תתחסד עם גבר תמים תתמם׃ פאנך תחסן ללמחסן ותצחח ללצחיח׃

עם נבר תתברר ועם עקש תתפתל׃ ותנאפי לדלך מתל נקאה ותנצפה
פי אלעכר׃ כי אתה עם עני תושיע ועינים רמות תשפיל׃ ואנת תגית אלשעב
אלצעיף ותכפץ כל עינין רפיעתין׃ כי אתה תאיר נרי יהוה אלהי יגיה חשכי׃
אלהם אסלך אן תצי סראגי ותספר לי מן צלמה אפאפיהא׃ כי בך ארוץ גדוד
ובאלהי אדלג שור׃ פאני באסמך אחאצר אלעסאכר ובמעבודך אתב אל-
אסואר׃ האל תמים דרכו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החסים בו׃
אלטאיק אלצחיח פי טריקה ואקואלה מסבוכה והו כתרס לגמיע אלמתכלין עליה׃
כי מי אלוה מבלעדי יהוה ומי צור זולתי אלהינו׃ אן לא אלאה אלא אללה ולא
מעתמד סוא רבנא׃ האל המאזרני חיל ויתן תמים דרכי׃ אלטאיק אלמטוקני
באלקדרה וגעל טריקי צחיחה׃ משוה רגלי כאילות ועל במתי יעמידני׃
ואלגאעל רגלי מסרעה כאלאיאיל ועלי מקאמאת אעדאי יוקפני׃ מלמד ידי
למלחמה ונחתה קשת נחושה זרעתי׃ ואלמעלם ידי אלחרב ואלגאעל אדרעי
תדק אלקסי אלנחאס׃ ותתן לי מגן ישעך וימינך תסעדני וענותך תרבני׃
כדאך אעטיתני תרסא מן גיאתך וימינך תסעדני ואגאתתך לי תכתרני׃
תרחיב צעדי תחתי ולא מעדו קרסלי׃ תוסע לי כטאיי חתי לא תמיל כ
כראסעי׃ ארדוף איבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם׃ ואן אכלף אעדאי
אדרכהם ולא אעוד חתי אפניהם׃ אמחצם ולא יכלו קום יפלו תחת רגלי׃
תם אוהנהם חתי לא יסתטיעו קיאמא בל יקעון תחת רגלי׃ ותאזרני חיל
למלחמה תכריע קמי תחתי׃ כדאך קלדתני אלחיל פי אלחרב ופי מא תגתי

אעדאי תחתי ׃ ואיבי נתתה לי ערף ומשנאי אצמיתם ׃ ותגעלהם יולון
לי אקפאהם וגמיע שאניי אעטבהם ׃ ישועו ואין מושיע על יהוה ולא ענם ׃
יסתגיתון ולא מגית להם וידעון אלי אללה ולא יגיבהם ׃ ואשחקם כעפר על פני
רוח כטיט חוצות אריקם ׃ נסחקתהם כאלתראב אמדרא קבאלה אלריח וכטין
אלאסואק דקקתהם ׃ תפלטני מריבי עם תשימני לראש גוים עם לא ידעתי
יעבדוני ׃ כדאך אסאלך אן תפלתני מן אלקום אלדין יכאצמוני ותגעלני ערי
רוס אלאמם עליא וקום לם אכון אערפהם יכדמוני ׃ לשמע און ישמעו לי
בני נכר יכחשו לי ׃ מן סמע אלאדן פקט יקמעון לי ואלגרבא יכצעון לי ׃ בני
נכר יבלו ויחרגו ממסגרותיהם ׃ אלדי שאהדו בעינהם יסקטון ויתזלזלון מן
דיואנהם ׃ חי יהוה וברוך צורי וירום אלוהי ישעי ׃ אקול אלחי אלקיום אללה
תבארך פאנה מעתמדי ותעאלי רב גאותי ׃ האל הנותן נקמות לי וידבר
עמים תחתי ׃ אלטאיק אלמעטיני אלנקם פאעדאי וקד דלל ליבתי אלאמם אלשעוב ׃
מפלטי מאויבי אף מן קמי תרוממני מאיש חמס תצילני ׃ ומפלתי מנהם
ומרפעי ען מקאומי ומנגיני מן דוי אלטלם ׃ על כן אודך בגוים יהוה ולשמך
אזמרה ׃ פאמא עלי דלך אשכרך יארב פימא בין אלאמם ומסבח אסמך ׃
מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם ׃ אלמעטם
גיאת מלכה ואלמחסן למסיחה דאוד ונסלה אלי אלדהר ׃
למנצח מזמור לדוד ׃ מזמור לדאוד יסבח בה אלמנצחין ׃ השמים מספרים
כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע ׃ אלסמאואת תדל עלי כרם אלטאיק

ואפלאך יכ'בר בעמל ידיה אלמכ'תרע· יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה
דעת· וכ'לאך תתאבע יום ליום ילוי מת'ל הדי אלקול ותואתר ליל בעד ליל
יכ'ברנא בהדה אלמערפה· אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם· בגיר נטק
ולא כלאם ולא יסמע להם פי ד'לך צות· בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל
מליהם לשמש שם אהל בהם· פי גמיע אלעאלם קד כ'רג ת'רהם ופי אקצא אל-
דניא תנגהם ללשמס איצא קד געל פיהא כ'באא· והוא כחתן יצא מחפתו
ישיש כגבור לרוץ ארח· והו כאלערוס ענד כ'רוגה מן חגלתה יסר כאלבבאר
באחצארה פי אלטריק· מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין
נסתר מחמתו· ומן אקצא אלסמא מכ'רגהא ומנתהאהא אלי אקציאהא וליס
מנסתר מן חרהא· תורת יהוה תמימה משיבת נפש עדות יהוה נאמנה
מחכימת פתי· ודלן אבמעין עלי אן תוראת אללה צחיחה ראדה ללנפוס
ושואהדהא מינה מחכמה ללגאפל· פקודי יהוה ישרים משמחי לב מצות
יהוה ברה מאירת עינים· ושראיעה סהלה מפרחה ללקלוב ווצאיאה נקייה
מנירה ללאבצאר· יראת יהוה טהורה עומדת לעד משפטי יהוה אמת
צדקו יחדו· ותקואה טאהרה תאבתה אלי אלאבד ואחכאמה חק עאדלה
גמיעהא· הנחמדים מזהב ומפז רב· ומתוקים מדבש ונופת צופים· אלמתמ
נאה אכת'ר מן אלדהב ואלפץ אלכת'יר ואחלא מן אלעסל ופאיק אלשהד· גם עבדך
נזהר בהם בשמרם עקב רב· ת'ם אן ולדך מעתד'ר בהא ומחתפט' באעתקאד
גזאהא אלכת'יר· שגיאות מי יבין מנסתרות נקני· ומן דא יפהם אלסהואת אסאן

אן תבריני מן אלמסתוראת כראה̇ עד̇ר׃ גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו
בי אז איתם ונקיתי מפשע רב׳ ותצר עבדך מן אלמעתמדאת אד צפח
חתי לא תתסלט עלי אסלחתהא ואברו מן אלדנב אלכביר׃ יהיו לרצון
אמרי פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי׃ ותכון אקואלי פמי מרציה
וכלאך דרס קלבי בין ידיך יארב מעתמדי ואלי׃ למנצח
מזמור לדוד׃ מגד לדאוד יסתחבה אלמואצבין׃ יענך יהוה ביום צרה
ישגבך שם אלהי יעקב׃ אל יגיבך אללה פי יום שדה̇ וינצרך אלאה יעקוב
באסמה׃ ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך׃ ויבעת מן קדסה בעונך
ומן ציון במא יסעדך׃ יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה׃ ויקבל
גמיע הדאיאך ואמר פי קראבינך במא יחרקהא סרמדא׃ יתן לך כלבבך
וכל עצתך ימלא׃ יעטיך כמא פי קלבך וגמיע סולך יכמלה׃ נרננה בישועתך
ובשם אלהינו נדגל ימלא יהוה כל משאלותיך׃ כרנן נחן במגותך
ובאסם רבנא נצבח פי מראבזנא אד̇י יכמל אללה לך גמיע סולך׃ עתה
ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענהו משמי קדשו בגברות ישע ימינו׃
יקול כל ואחד מנא אלאן עלמת אן אללה כמא אגאת מסיחה כדאך יגיבה
מן סמאואת קדסה בגבראות גיאת ימינה׃ אלה ברכב ואלה בסוס ים
ואנחנו בשם יהוה אלהינו נזכיר׃ והאולאי אמס במראכבהם והאולאי
בכיולהם ונחן באסם אללה רבנא נדכר׃ המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו
ונתעודד׃ פהם יגתון ויקעון ונחן תבתנא ועוצנא׃ יהוה הושיעה המלך

יעננו ביום קראנו׃ אללהם אג׳בנא כדעאך יא מולאנא אג׳בנא פי יום נדעוך׃
למנצח מזמור לדוד׃ מג׳ד לדאוד יקבח בה אלמואצ׳בין׃ יהוה
בעזך ישמח מלך ובישועתך מה יגיל מאד׃ יארב בעזך מא ימדח אלמלך
ובגיאתך מא יסר גדא׃ תאות לבו נתתה לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה׃
אל׳ אעטיתה שהות נפסה ואסתיראע בנטקה לם תמנעהא סרמדא׃
כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז׃ בל תסתקבלה בברכאת אל-
כ׳יר והג׳על עלי ראסה תאג אבריז׃ חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים
עולם ועד׃ יואן סאלך אלחיוה אדאימה אעטיתהא לה וטול אלאיאם׃ גדול
כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו׃ ומא אכתר כרמה פי מגותך אד
תגעל עליה אלבהא ואלבהג׃ כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את
פניך׃ ותריסלה אלברכאת אבדי ותסרה באלפראח בין ידיך׃ כי המלך
בטח ביהוה ובחסד עליון בל ימוט׃ פאן אלמלך ואתק באללה ובאחסאן
אלעאלי פלא יזול׃ תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך׃ אדי יקע
לה תנאל ידך אעדאיך וימינך שאנאך׃ תשיתמו כתנור אש לעת פניך
יהוה באפו יבלעם ותאכלם אש׃ יחתי תגעלהם מתא פי תנור נאר פי וקת
גצ׳בך ואללה איצ׳א בגצ׳בה יהלכהם ותאכלהם נארה׃ פרימו מארץ
תאבד וזרעם מבני אדם׃ ואנת תביד תמרהם מן אלבלאד ונסלהם מן בין
אלנאס׃ כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו׃ פאנהם אן מילו עליך
שרא ומכרו פי מכידה לם יקדרו עליהא׃

מלות אחוהי ומתרע סנהדרין דבאתריה סהדין אתון עלאי יומא דין׃
וא׳ נ׳א רות אלמואביה זוגה מחלון אמרלתהא לי זוגה לאקים אסם
אלמית עלי נחלתה ולא ינקטע אסמה מן בין אכותה ומן באב מוצעה
כונו שהוד אליום׃ ויאמרו כל העם אשר בשער והזקנים עדים יתן
יהוה את האשה הבאה אל ביתך כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את
בית ישראל ועשה חיל באפרתה וקרא שם בבית לחם׃ ואמרו כל
כל עמא דבתרע סנהדרין וסביא סהדין אנחנא יתן יי׳ ית איתתא
הדא בריא במעלא כרחל וכלאה דבנו תרויהון ית בית ישראל אבונן
בתרי עסר שבטין ועיביד חילא באפרת ותהי קרי שמא בבית לחם׃
יגעל אללה אלאמראה אלדאכלה פי מנזלך מתל רחל ולאיה אלדי בניא
כלתיהמא בית אסר׳ פאכתסאב אלצלאח פי אלמוצע אלכאץ ותדעי
באסמי פי בית לחם׃ ויהי ביתך כבית פרץ אשר ילדה תמר ליהודה
מן הזרע אשר יתן יהוה לך מן הנערה הזאת׃ ויהי מצלח ביתך
כבית פרץ דילידת תמר ליהודה מן זרעא דיתן יי׳ לך רביא מן
עולימתא הדא׃ ויכון מנזלך כמנזל פרץ אלדי ולדתה תמר ליהודה
מן אלנסל אלדי ירזקך אללה מן הדה אלגאריה׃ ויקח בעז את רות ותהי
לו לאשה ויבא אליה ויתן יהוה לה הריון ותלד בן׃ ונסיב בעז ית
רות והות ליה לאנתו ועל לותה ויהב יי׳ לה עדן וילידת בר׃ פתזווג
בעז ברות וצארת לה זוגה ודכל אליהא ורזקהא אללה חמלא פולדת

אבנא׃ ותאמרנה הנשים אל נעמי ברוך יהוה אשר לא השבית לך
גאל היום ויקרא שמו בישראל׃ ואמרא נשיא לנעמי בריך שמא דיי
דלא פסק ליך פריקא יומא דין ויתקרי שמיה בין צדיקא דישראל׃
פקאלת אלנסא לנעמי תבארך אללה אלדי לם יעטל לך ולי אליום ויסמא
אסמה פי אסראיל׃ והיה לך למשיב נפש ולכלכל את שיבתך כי כלתך
אשר אהבתך ילדתו אשר היא טובה לך משבעה בנים׃ ויהי ליך
למקיים נפש ולכלכלא ית סיבתיך בתפנוקין ארום כלתיך דרחימתיך
ילדתיה דהיא הות טבא ליך בעדן ארמלותיך מן שבעין בנין׃ ויכון
יאוא לנפסך ימונך פי חאל משיכתך לאן כנתך אלתי ולדתה אלתי מחבתהא
לך אכיר מן סבעה מן אלאולאד׃ ותקח נעמי את הילד ותשתהו בחיקה
ותהי לו לאמנת׃ ונסיבת נעמי ית רביא ושויתיה בעטפהא והוית
ליה לרבנתיה׃ פאכדת נעמי אלמולוד וגעלתה פי חגרהא וצארת לה חאצנה׃
ותקראנה לו השכנות שם לאמר ילד בן לנעמי ותקראנה שמו עובד
הוא אבי ישי אבי דוד׃ וקראן ליה שובבתא שם למימר אתיליד בר
לנעמי והוה קרן שמיה עובד הוא אבוי דישי אבוי דדוד׃ פסמתה אל
גאראת באסם קאילאת קד ולד לנעמי אבנא פאסמתה עובד הו אבו
ואלה תולדות פרץ פרץ הוליד את חצרון׃ ישי אבו דוד׃
ואלין תולדת פרץ פרץ אוליד ית חצרון׃ והדי שרח תואליד פרץ פרץ
אולד חצרון וחצרון הוליד את רם ורם הוליד את עמינדב׃ וחצרון

שגיון לדוד

וגם זה אחד משמות הזמר על שם הכלי וכן על שגיונות · ד״א שגיון על שגיון כנף המעיל
אשר כרת לשאול · ועל שגיון שאול שנהרג בשבילו שגרמו לו ככרות שלקח מאחימלך
בנוב · כוש מה כושי משונה בעורו אף שאול משונה במעשיו מורק לשון פרקן נזמי
הזהב · אם גמלתי שולמי רע אם גמלתיך כגמולו ואחליצה צוררי ריקם שיחתי את
חלוצתו כרתתי את כנף מעילו אם להשחית ולחלצו ולהעמידו ריקם ובשנאה עשיתי
אלא להודיעו שהיה מסור בידי להרגו ולא הרגתיו · שפטני יי׳ כצדקי שפוט לפי מעשים
טובים שבידם ולא לפי העבירות · וילד שקר כל מה שמולידין ויגע חבל משקר בן שחינו
מתקיים בידו מתלא אמ׳ כל מאי דשקרא מוליד מיתה נקיבה · על הגתית כלי זמר
שבא מגת מנגן שם מיגיין אומנין לעשותו · מפי עוללים מן ועוללתי בעפר קרני
ועל הלכלוך נאמ׳ נקראו כל התינוקות עוללים · ותחסרהו מעט שנתתה כח ליהושע להדמים
חמה וליבש את הירדן כמשה לקרוע ים סוף ולאליהו לעלות למרום ולהחיות את המת ·
עלמות לבן שירזה לעתיד לבוא הוא לכשיתלבן ילדותו נשחרותו של ישראל ותגלה צדקת יי׳
ותקרב ישועתו שימחה עשו וזרעו · ד״א של כלי על מות כמו שאמ׳ על עלמות שיר ·
יש תיבות כפולות כמו משפטי ודיני בשמים עדי ושהדי במרומים עצמיו אפיקי נחושה גרמיו
כלב ומהו ישובו רשעים לשאולה לאחר שיצאו מגיהנם ונתחייבו בדין ישובו למדרגה תחתית
שבגיהנם · שיתה יי׳ מורה להם מידות ועונ׳ · ד״א מורה השלכה כשרה בים ונתוך לשון
מחשבה רעה לחילכה יצפונו · כמו חילך חיל שלך · חלכאים תיבה אחת בכתב ונקראת
שתי תיבות כאים לשון ונכאה לבב למותת הכאות לב צדיק בלוע ונפל בעצומיו שני שני זה
בדרישותיו וקדישותינו מלשון חפלא חפשו עצומותכם ושיתם עינו על חילו של עניים · ד״א
בעצומיו על ידי גבורין · אמר ר׳ סימון אין הרשע מטיל בקילורין שלו את גבורים במותו
שנ׳ ולגברין גיברי חיל דבחילי׳ אמר לכפתא לשדרך וג׳ שבור זרועו שלעשו הרשע ·
רע תדרש רשעו בל תמצא פושעי ישראל כשרואין את הרשעים כשנצלחין לפם נושאין להרשיע
אבל משתשבור את זרוע הרשעים אם באת לדרוש רשעם של רשעים ישראל לא תמצאנו
יי׳ מלך עולם ועד מאחר שאבדו גוים מארצו כיהנה הרשעים דואג ודלטורי הדור המטילין ביני
ובין שאול דרכו קשתם לשונם שקר כוננו חצם על יתר הקשת לירות במסתרים לישרי לב לדוד
וכל כורתי וגו׳ · כי השתות יהרסון על ידכם כוהני יי׳ נהרגו שהן שתות העולם · צדיק
מה פעל דוד שלא חטא מה פעל בכל זאת · לאמר אלהים עזבו מידתו שהקב״ה ליצר ולנסות
את הצדיקים ולא את הרשעים המפשתנו הזה כל זמן שהוא יודע שפשתנו יפה הוא מקיש עליה ובשעה
יפה מעט בכחו שלה לפי שנתנקקת שעה נלבש ומצוא לו את גמונו לעולם אחון ·

אמרות יי' אמרות הן שיש בידן יכולת לקיימן אבל אמרות בני אדם אינן אמרות
שהן מתים ואין יכולת בידן לקיימן טהורות ברורות ומתקיימות כל מה שמבטיח עושה והר"י
הבטיחנו ישועה ומצבות · בעליל לשון גלוי הוא בלשון משונה בין שנראה בעליל
ליהושע בן נוי · חוזי תינוקות שהיו בימי דויד עד שלא טעמו טעם חטא היו יודעין את התורה
בארבעים ותשע פנים לכל צד וזה שבעתים והיה דויד מתפלל עליהם · ואומ' רבונו של עולם ראה
כמה תורתך ואמרותיך הדורה ומזוקקת וזהו עלין כרום זלות לבני אדם · כשמתרוממים איש
הזולל בעיני אדם וזהו דוגמה האמור במקום אחר אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה · ועוד
פתרו' ישראל עתיד לבוא כשיתרוממו · כי אלהים בדור צדיק בדורן שלבנה שהן צדיקים ·
עצת עני תובישו אתם אומרים שעצתם שלישראל בושת על שהן בוטחין בהק' כי יי' מחסהו איך
יקרב היום שיתן מציון ישועת ישראל לעתיד ואז יגל יעקב בהק' · וחרפה לא נשא על קרובו
אם עבר קרובו עבירה שיש בו עונש עונשו במשפט ולא נשא עליו חרפתו שיהא פתחון פה
למחרף לומר כך עבר פלוני קרובך והפיתה עליו · נשבע להרע ולא ימיר שאינו ממירה
בדבר שאינו לרעתו · ושוחד על נקי לא לקח שאינו לוקח שוחד להטות המשפט · לא ימוט לעולם
ימוט אין מיטתו מיטת עולם אלא מתמוטט ועולה · מכתם לדויד שהיה מך ותם שהיתה
מכתו תמה שנולד מהול ואין שיטת המקרא נופל על ענין זה מקום של לדוד מכתם יש לפרשו לדוד
שהיה מך ותם אבל כאן נאמ' מכתם לדוד והוא אחד מן שמות הנעימה הזמר הוא ותיקון בנעימות
השיר · אמרת ליי' שאתה לכנסת ישראל אומ' דויד יש עליך לומר אדוני אתה וידך על העליונה לכל
הבא עלי · טובתי בל עליך טובות שאתה עושה עמי לא עליך הם לגמלני כי לא בצדקתי אתה
מטיבני · לקדושים אשר בארץ המה בשביל אשר הם קבורים בארץ אשר התלכו לפניך באמת
ואדירי כל חפציבם הם האדירים אשר כל חפצי וכל צרכי נעשים בשבילם · ירבו עצבותם
של בונרים בך המהירים ואחרים לעבודת אל אחר · בל אסיך נסכיהם מדם אני לא אהיה כמותם לנסך
דם לעז ולא אשא שם עז על שפתי · תומיך גורלי השלכת ידי על הגורל והנחת ידי על החלק הטוב
את זה בחר לך לשון יאות המקרא יש פל ומלשון פתרון תמיכה כמו ויתמך יד אביו · אברך את יי'
זה אברהם אבינו שלמדו תורה מעצמו עד שלא ניתנה תורה ואכן צריכים לומר המקראות על כרחך ·
כי לא תעזוב נפשי לשאול שהרי בעון עבירה גדולה שהיתה בידי נתכפרתי גם יי' העביר חטאתך ·
וכל זה מה שאומר שמעתה לא תעזבני לקור ממך · שובע שמחות את פניך שמחות בבית המקדש לך ·
אני שמרתי ארחות פריץ לנטות מהם שלא אלך בהם · אישון הוא השחור שבעין שהמאור
תלוי בו ועל שם שחרוריתו הוא קרוי אישון לשון חשך והקב"ה הבין לו שומר את ראיית העין המבקר יותן
בשביל זאת חלבמו סגרו בחלבם ובשמנם פקרו את לבם ועיניהם מהביט פעליך נראה מלפניך כל זה נפשי
מכל רשע שהוא חרבך שאתה משלימו ליפרע מן המחויבין לך · ממתים ידך מן המתים בידך על מתים ·

אני בוחר להיות ממתים מחלד מאותן שמתים בזקנה משהעלו חלודה דידוי לאבלע ומן הצדיקים אשר
חלקם בחיים וצפונך תמלא בטנם ומאותם אשר תמלא את מעיהם מטובך אשר צפנת ליראיך יתרם נכסיהן
אשר ישאירו במותם· מכף כל אויביו ומכף שאול והלא שאול בכלל היה אלא לפי שהיה עליו ורדפו
יותר מכולן· סלעי שעזרתני בסלע המחלקות כשהייתי מצור עם בין שאול ואנשיו ליתפש כמו שנ׳ ושאול
ואנשיו עוטרים אל שאול·· אחסה בו אבריר שלא אתכסה בצלו כמו ומבלי מחסה חבקו בענה שהקנים
כבות ומגן להולכי דרכים מן הרוחות ומזרם גשמים· עלה עשן באפו בן דרך כל חרון אף להעלות
עשן מנחירין· חשרת מים שפעת מים שחקים הן חשך אשר סביבו· ושמא תאמר לפנים מן החשך אין
אור ת״ל מנגה נגדו ויראו אפיקי מים כשנבקעו· ויגלו מוקדות שבל מימות שבעולם נבקעו· ימלטני ע׳ וג׳
שנאו הלביתו בכרחי את כנף מעילו· באלהי אדלג שור כשבא להלחם עם יבוס ואמר בן מבה יבוסי והיה לראש
ושר הביא יואב בראש רענן וכפפו ועלה על החומה ונתלה בו קיצר לו הקב״ה את החומה ודילג· ויתן תמים
דרכו הסיר מדרכי כל תקלה ומכשול עד שנעשה שלם וכבוש· משוה רגלי כאילות הנקיבות עומדות
יותר משהזכרים· ונחתה קשת נחושה זרועותי קשתות שלנחושת היו תלויות לדוד בביתו ורואין אותן
מלכי אומות העולם ואומרים זה לזה אתה סבור שיש בו כוח לדוד כן אין זה אלא לראותן והוא היה שומע
ודורך במתניו· וענותך תרבני הרבית מדת ענותך להתנהג בה עמי· תרחיב צעדי תחתני וג׳
המרחיב צעדיו אינו פחד ליפול וכן הוא אומר בלכתך לא יצור צעדך· קרסלי הם הכבלים מן האסתווירא
שקורין קבוליא למטה· אריקם כטיט הנורק שאינו עבה כמו הם מריקים שקיהם· ולא הורק מכלי אל כלי·
תפלטני מריבי עם שלא איענש בריבן שלא אשחד להטות משפט ולא לשעבד בהן יותר מדאי· תשימני
לראש גוים שאין עושבין· יכחשו לי מחמת יראה· ויחרגו לשון אימה הדג ומחדרים אימה חגרת מותני·
וידבר לשון דבר וכן ויהרג· תחתי במקומי וחלופי כמו ואתן אדם תחתיך· יום ליום יביע אומר
מעשה בראשית מתחדש מיום אל יום לערב שוקעת וזורחת לבקר ומתוך כך יביעון אמרי שבח על ידי
הימים והלילות שמורים את הבריות לקלס ולהודות· ואין נסתר מחמתו אין עת ברקיע התחתון לא היה
נסתר מרוב חמימותו· ד״א ואין נסתר מחמתו ליום הדין ולהט אותם היום הבא אבל תורת ה׳ תמימה
משיבת נפש ומגינה על לומדיה מאותו להט כמו שנ׳ וזרחה לכם יראי שמי וג׳· עדות ה׳ נאמנה
נאמנת היא להעיד בלומדיה· משיבת נפש משיבתו מדרכי מיתה לדרכי חיים· ברה מטהרת·
תורת עדות פקודי מצות יראת משפטי ששה כנגד ששה סדרי משנה· מחכימת פתי נותנת
חכמה לפתאים· גם מזדים וג׳ אמרו חכמים למה דויד דומה לעבד המחזר על הפתחים והן מערמין באבד
מכל אדם תנו אפי׳ מים לשתות דבר שאין בו חסרון כיון משתה אומר יש כאן בצל קטן או אומר ישבצל
בלא מלח משגתו אלו אומר תנו לי מעט מלח שלא יזיקו הבצל כך דויד מתחלה על השגגות ואחר כך על
הזדונות ואחר כך על המרדים הפשעים שמתכוין להכעיס וכן הוא אומר מלך מואב פשע בי יהיו לרצון
לרצונך· ישגבך שם אלהי יעקב רב אמר שמונה תפלות דויד לא עשה יואב מלחמה· פרימון מאדם
תאבד שיאבד פרין שלעשו הרשע· כי נטו עליך רעה כנגד טיטוס הרשע שאמר הרג את עצמו
כי תשיתמו שכם במיתריך לחלק שיתנם במותרי קשתותיך תכונן אויבך ומשמיך לרום שלפניהן·

על אילת השחר שם כלו שיר · ד"א על כנסת ישראל שהיא אילת אהבים הנשקפה כמו
שחר · למה עזבתנו לנצח בגולה ואתה קדוש יושב לשמוע תפלות ישראל מימים קדמונים · גולאל"ד
יפלטהו כמו לגולה יש לאדם לגולה חבוש ומשיחו אל יודע למען יפלטהו · גוחי משיבי ומוציאי כי יגיח
ירדן אל פיהו · מדבק מלקוחי הן החטאים שקורין כלש כאדם מיצר אין רוח מלקוחי בפון · הושיעני
מפי אריה כאשר מקרני ראמים עניתני כמו אשר כגובה ארזים וגו' שהשלים לאחד מלכים · ענותנו לשון
צעקה ועוד לשון הכנעה וכמו לענות מפני הוא נכנע העני ומתחנן לפניך · שבטך ומשענתך ינחמוני שבא
עלינו ומשען על חסדיך שעיהם ינחמוני שיהיו לי למחול עון · תערך לפני שלחן הוא המלכות · כוסי
רויה לשון שובע · לי' הארץ ומלאה הארץ ישראל תבל שאר ארצות · על ימים יסדה שבעה ימים
מקיפין ארץ ישראל ושבעה נהרות ירדן וירמוך קרמיון ופיגה · אשר לא נשא לשוא נפשי מזכיר לשון
שבועה. נופל על נפש של נשבע ה' על בנפשו זה שבך מעשיו הוא דור דורשיו · שאו שערים
בימי שלמה כשבא להכניס ארון לקודש הקדשים ודבקו שערים זה בזה אמר כ"ד רננות ולא נענה עד
שאמר אל תשב פני משיחך פתחי עולם פתחים שקדושתן עולמית · נפשי אשא אכוון לבי ·
ד"א הבוגדים ריקם הגזלנין והחמסנין המשיבין את העניים ריקם · יורה חטאים בדרך תשובה ·
לחטאים לעושים של תבין לך הדרך · מקולו מקולו הכל על כל פשעתי דרכים · יורנו בדרך יבחר הוא דרך
הטוב · נפשו בטוב תלין טולין בקבר תלין בטובה נפשו · וחסדיך כי מעולם המה מימות אדם הראשון
שאמרת כי ביום אכלך ממנו ונתתה לו יום משלך שהוא אלף שנים · שפטני יי' ובמקום אחד הוא
אומר אל תבוא במשפט את עבדיך אמ' דוד כשאתה דן את הרשעים שפטני כי לגבי הרשעים אני צדיק
אבל כשאתה דן את הצדיקים אל תביאני במשפט · ועם נעלמים הנכנסים בסתר לעשות מעשיהם לא אבוא
אינו דבר לגנות ולגנה בנקיון שאין גזל במצוות שאני מנקיים לולב הגזול פסול · ולבקר בהיכלו לראות
שם כל בקר ובקר · כי יצפנני בסכה בטות אני שיצפנני בבית מקדשו ושנינו במדרשו שהמקרא
הזה נאמר על יואש בן אחזיה שהסתירתו יהושבעת אחותו בעליית בית קדש הקדשים כענין של ויהי אתה
בבית יי' מתחבא שש שנים · כי אבי ואמי עזבוני בשעת תשמיש לגנאתן ונתכוונו כוון שהנאתן הנאתן
זה הופך פניו אילך וזה הופך פניו אילך · ויי' יאספני הקב"ה השומר הטיפה וצר את העובר ·
עידי שקר וכלוני · לולא נקוד עליו
לולא האמנתי אם לא שהאמנתי בהקב"ה · כבר קמו בי אותן
מתחת ומעט שאמר דוד יודע אני שהקב"ה נותן שכר טוב לצדיקים לעתיד לבוא אבל איני יודע אם יש
הבו ליי' בני אלים יש במזמור זה י"ח
לי חלק עמהם אם לאו ואם לא קבל תפלתי חזור וקוה ·
אזכרות וכנגדן תיקנו חכמ' י"ח ברכות · קול יי' על המים עלים קול ירעם מעשים יי' · קול יי' בכח
בשעת מתן תורה צמצם את קולו לפי כחם ישראל שנ' והאלהים יעננו בקול בקולו של משה · קול יי'
שובר ארזים מלכי אומות העולם כענין שנ' וירעם יי' בקול גדול ביום ההוא וגו' כי מקול יי' יחת אשור ובשעת
מתן תורה כי מי כל בשר וגו' ויהי אתה שמעו חיים ואומות העולם שומעו ומתים · וירקידם כמו עגל בשעת מתן תורה
חוצב להבות אש שהיה קול שנעשרה הדברות יוצא כלהבות אש ונחקק על הלוחות מכבותם · מדבר קדש הוא
מדבר סיני. שיש לו ה' שמות אמ' ר' פינחס יהודה אילם אין כתיב לא פארן כקיבור שרגל הנקבות עומדות
משלבריים · ויחשוף יערות בן מחשוף הלבן לשון קילוף קילוף עצי יער כלומר יפשיטם מכבודם שהאומות
משולם בעצי יער אשר כגובה ארזים ·

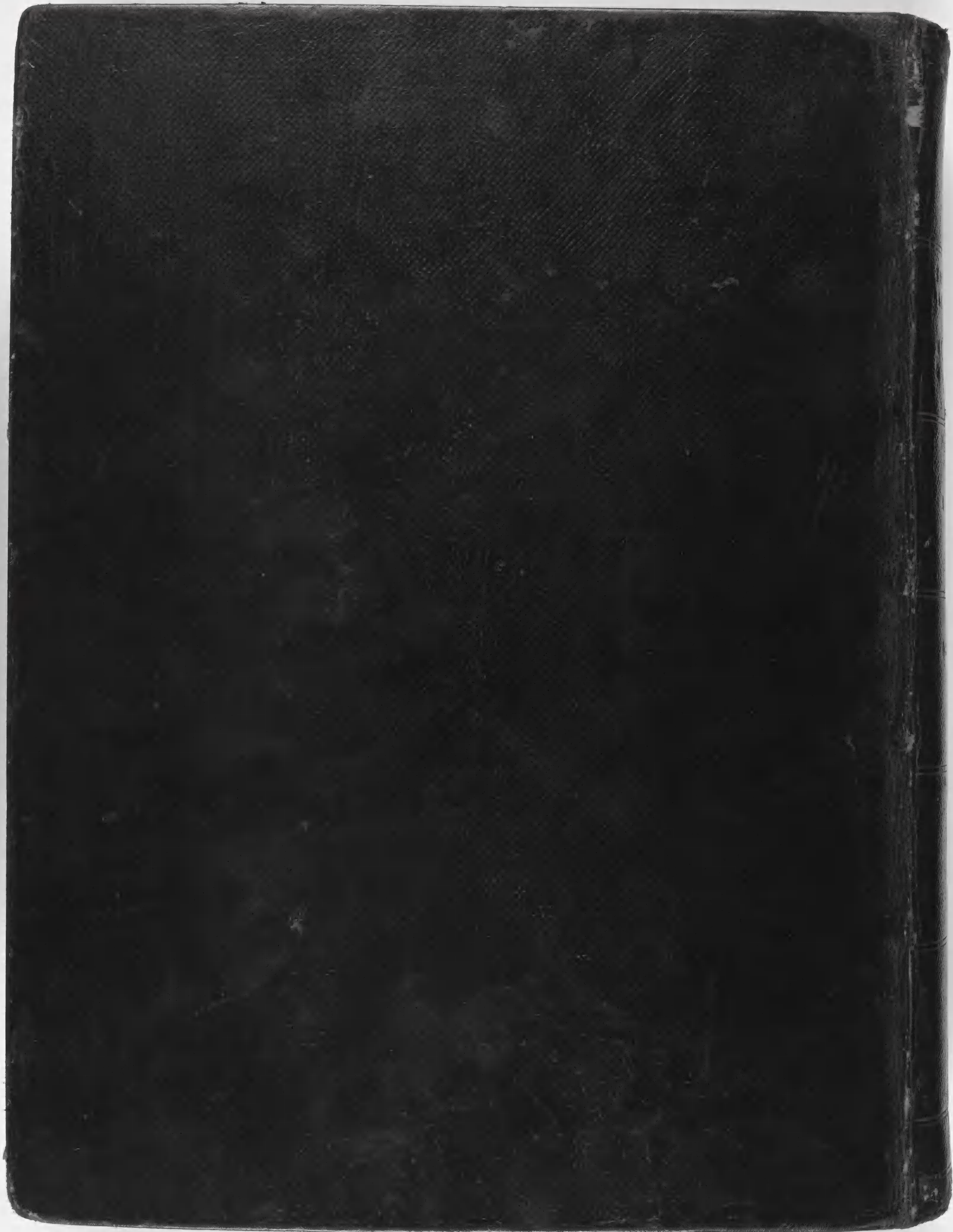
ארוממך יי' דלי' תני שהיו אומרין אין לו חלק לעולם הבא וכשראו שבשבילי נפתחו הדלתות
לארון ידעו הכל שמחל לו הקב"ה על אותו עון ונהפכו פני שונאי יחד כשולי קדירה: ותרפאני הוא סליחות עון
כמו ושב ורפא לו · ועצמי עששו לשון ירקב כאלו אכלם עש · נגרזתי לשון נברתי לשון גרזן · כל
מזמור שנ' בו משכיל על ידי תורגמן · לא יחשב יי' לו עון ובלבד שלא תהא ברוחו רמיה להיות בדעתו
לשוב על קיאו · נהפך לשדי לחלוח שלי וכן לשד השמן לחלוח השמן · איעצה אלהים כסוס וג'
שאין מבין בין העושה לו טובה לעושה לו רעה · בלימה לשון מסגר פין בלום רגלין מבולמות · בנבל
עשור שנעשר מיני זמרות: היו צר יחד לכם מאמין שכולן נקרין במקרא אחת · בשנותו את טעמו
כענין שנ' ויתו על דלתות השער וישנו את טעמו לפני אבימלך כן כל מלכי פ' פלשתים נקראין אבימלך וכל
מלכי מצרים פרעה ואע"פ ששמו אכיש קורין לו אבימלך ועוד שהיה צדיק כאבימלך ולא רצה להרגו ·
ואנשיו אומרין לו הלא זה דוד מלך הארץ וג' · כפירים רשו לשון דלות · ותפלתי אל חיקי תשוב
שאם יאמר לי עוניתי נפשי אלא לעתה שיכבד עליהם חליין [illegible] שהתפללתי עליהם אלי תשוב
כאבל אם כבן המתאבל על אמו או כאם המתאבלת על בנה · נאספו עלי נכים אנשים פסחים
נכה אבירא · קרעו ולא דמו או היו קורעין את בשרי לא היה דמי שותת לארץ כשמלבינין פני ·
מעוג לשון אכילה אם ישלי מעוג בשביל חנופה שלעגות אכילה ושתייה · כל רגעי ארץ כל דכאי
ארץ וכן רוגע הים וכן עורי רגע · האח האח לשון מתהלל בתאות לבו · נאום פשע לרשע זה
מקרא מסורס יש בקרב לבי שהפשע הוא היצר הרע אומר לרשע שלא יהא פחד אלהים לנגד · בקרב
לבי סודי שאמר כמדומה אני כי החליק הפשע אל הרשע חלקלקות בעיניו כדי שימצא הקב"ה עונו
לשנא אותו · חדל להשכיל להיטיב מנע עצמו מלהשכיל להיטיב מעשיו · יתיצב על דרך לא טוב
הקב"ה נותן לפניו דרך הטוב ודרך המות והוא בוחר לו דרך המות · בני אדם שהן ערומים בדעת כאדם
הראשון ומשימים עצמן כבהמה בענוה אתה מושיע · אל תתחר במרעים שלא יתחר אדם
בהצלחת המרעים לעשות כמעשיהם כמו ואיך תתחרה את הסוסים לרוץ כמרוצתם · ואל תקנא
בעושי עולה לעשות עולה כמוהם · בטח ביי' ועשה טוב ואל תאמר אם לא אגזול ואגנוב ואתן
לבני במה אתפרנס · ועשה טוב ואז אשכון ארץ לא ורעך ימים · ורעה אמונה תתכלכל
ותתפרנס שכר האמונה שהאמנת בהקב"ה לבטוח עליו ולעשות טוב · גל על יי' דרכך וג'
גלגל עליו כל צרכך · דום ליי' המתן לישועתו כמו אם כה יאמרו דומו · ואל תתחולל לו לשון
תוחלת · טוב מעט אנשים שהולכים לעזרת הצדיקים · מהמון רשעים אמרפל וחביריו
התחילו מלחמה בשביל לשבות את לוט ולהתגרות באברהם · ומעט אלו אנשים שהיו עם אברהם
הצליחו והרגו כמאות האלפים · יודע יי' ימי תמימים מכיר את מעשה ימיהם ונחלתם וקבול
שכרן מאתו לעולם תהיה · כיקר כרים כאור עין יקר הנראה שהיא מלבין על מרחב בקעה
כרים מישור כמו כר נרחב · כיקר לשון אור יקרות · ד"א כבכור כבשים שמפטמין אותן לטבח ·
וצדיק חונן הקב"ה שהוא צדיק משלם ונותן לו מה שהלוה לו כמו שהוא גוזל ממנו ·
כי יפול לא יוטל שלא ישלך להיות נעזב · ומתערה כאזרח רענן משריש כמו ערות יאור ·
וכמו איתן שנפשח ומעורה בקרקע כאחד מאזרחי הארץ המשרשים ומגולגלים בנכסים ·

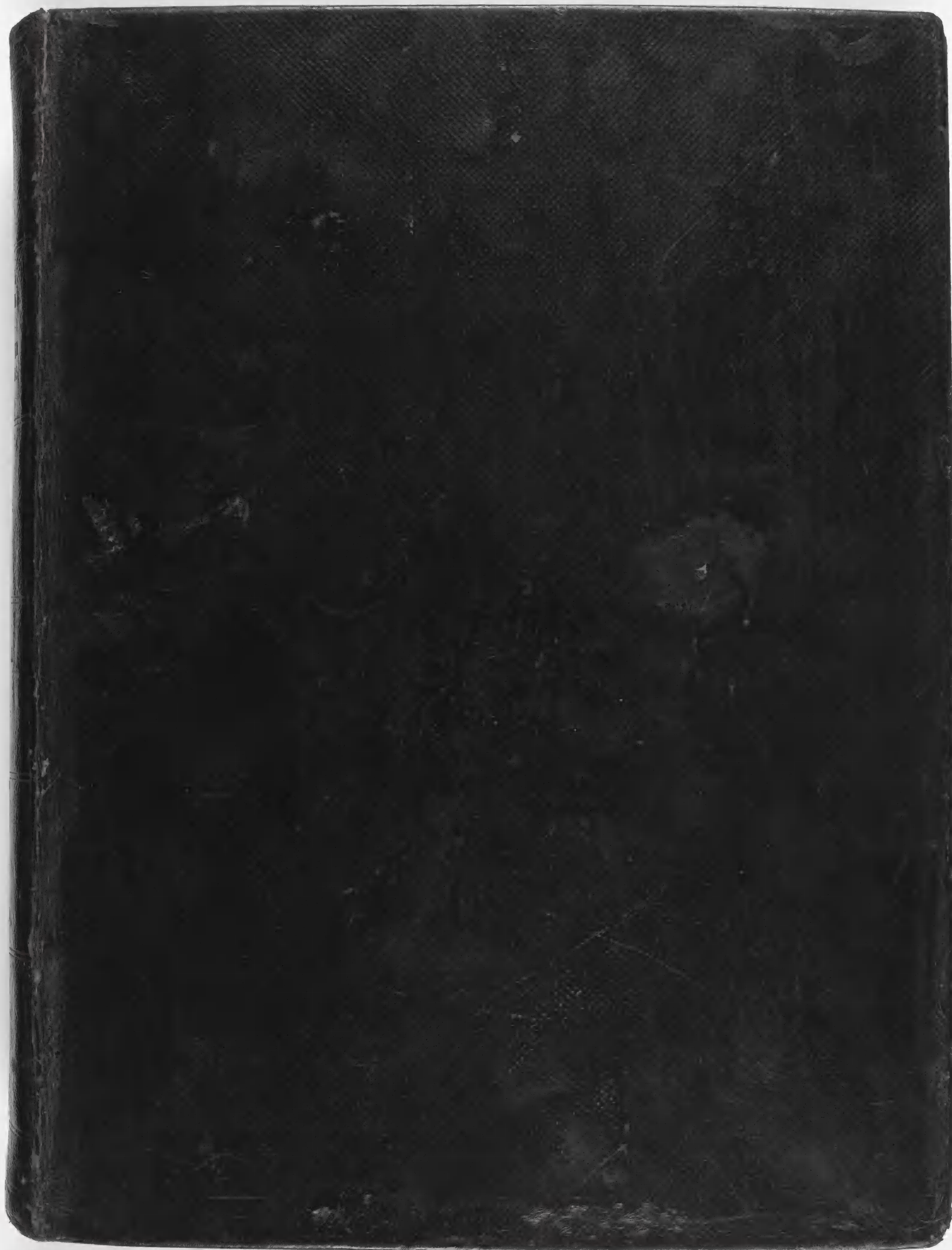
ואיבי מנגד נגעי יעמודו אותן שנראין לי כאוהבים בשעת הנחתן כשרואין עצמן

קרובין׳ לידותון שם אדם אחד מן המשוררים וגם בני שיר היה שמו ידותון שהבבא

באחלי אין עומדין לי בשעת דוחקי אלא מנגדי יעמודו ואינן עומדין לי וקרובין שמראין עצמן
קרובים׳ לידותון שם אדם אחד מן המשוררים וגם בני שיר היה שמו ידותון ועוד על הדתות
ועל הגזרות שעברה הנגזרות על ישראל׳ הנה טפחות טפחים הם ימי כדבר המנמדד בטפחים
כן ימי האדם קצובים׳ וחלדי כאין נגדיך חלדי לשון חלודה׳ תגרת ידך לשון ויגר
מואב׳ הרף ידך מלהלקותי׳ ואבליגה ואתחזקה׳ זבח ומנחה וג׳ ביום מתן תורה כענין
שנ׳ ועתה אם שמוע וג׳ וכן בירמיה אומ׳ כי לא דברתי את אבותיכם׳ אזנים כריתה לי לומר שלא
בקולי כריתות שעשיתם חלונות לשמוע׳ אז אמרתי וג׳ נעשה ונשמע׳ במגלת ספר בתורה משה׳
לא אכלא לא אכלאתי בהמה טמאה וטבלים ועוד לא אמנע מן ניבלה הבשם שהבלה רחמך׳
על עקב בשתם ועקבותיך לא נודעו עד כך בעקבי הצאן כולן לשון מדרך כף רגל הוא׳ כל
עני ואביון שבתלים אינן אלא כנגד ישראל׳ יחשב לי לחשוב עונות׳ ואביוני להושיעני׳ שבועי
משכיל לדוד זה חוזה לבקרן של מדוע אתה בכה דל מהוא על ערש דוי זה יום
שלחולה שהוא דוי מאד׳ לבני קרח אסיר ואלקנה ואביאסף הן הן תחלה בעצת אביהם ובשעת
המחלוקת פירשו וכשנבלעו כל סביבותם ופתחה הארץ פיה נשאר מקומם בתוך פי הארץ כענין שנ׳
ובני קרח לא מתו ושם אמרו שירה ועלו ושם יסדו המזמורים האלו ושרת עליהן רוח הקודש
ונתנבאו על הגלות ועל חרבן הבית ועל מלכות בית דוד׳ כאיל תערוג על אפיקי מים לג
לשון עדג כופל על לשון כאשר יפול לשון נוהם לארי ושקק לדוב וגעייה לשורים וצפצוף לעופות
והאילה הזאת חסידה שבחיות וכשהחיות צמאות למים הם מתכנסין אליה שתתלה מבמהה למרום
ומה היא עושה חופרת גומה ומכנסת קרניה לתוכה וגועה והקב״ה מרחם עליה ומתהום מעלה
לה מים לא נאמ׳ כאילה אלא כאיל תערוג דבר הכת בזכר ונקבה הזכר עורג כמו שפיר׳ שכן
והנקבה כשהיא כורעת לילד ורחמה צר והיא צועקת והקב״ה מרחם ומזמין לה עכשוף בבית
הדרס שלה ורחמה נפתח׳ מתי אבוא ואראה פני אלהים לעלות לרגל׳ מה תשתוחחי נפשי
נאמ׳ כאן תשתוחחי שלש כנגד שלש מלכיות שהן עתידות לבטל עבודת בית המקדש מישראל
עד קיים וגבאתין׳

A

SONG OF SOL.
LAMENTATIONS,
ETC.
WITH TARGUM
& ARAB. VERS.
HEBREW.

Foll. 240–46 should come in the following order: 241, 242, 245, 240, 243, 244, 246.

B^t of M. W. Shapira.

24 Nov. 1877.